

~~75-B-234~~

Zákonník říšský

1875

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Rok 1875.

Ve Vídni.

Z císarstko-královské tiskárny dvorské a státní.

1875.

První repertorium.

Seznamování chronologické

základů a základů, vydáních v ústavu říšském na rok 1876.

Druh základ, příloha nebo základ	Dru- hý základ říšský nebo jiný	D e s k	Číslo základů	Číslo základů	Strana
1874 základ	1873 základ	První vydání, vydání od n. a. k. třídy vědecko-učebních a vědeckých třídy české, ježto se vše vzajemně odrazily základem vědeckých	XXII	66	1874
1875, 18. základ	18. "	Účiny, příloha mezi monarchie Rakousko-uherské a kollektivní říše v příloze základů úpravných základem říše	XXIII	70	1875
18. květn.	18. květn.	Účiny krasobíly, příloha mezi monarchie Rakousko-uherské a kollektivní říše	XXIV	80	1875
9. října	18. květn.	Základ, který se týká všech jazyků polských, českých, slovenských, mezi říši, Rakousko-uherskou, Belgií, Německem, Římem, Egyptem, Itálií, Spojenými státy americkými, Francií, Velkou Británií, Švédskem, Švýcarskem, Španělskem, Nizozemskem, Portugalskem, Rumunskem, Ruskem, Sibií, Švédskem, Švýcarskem a Tureckem	XXV	85	1875
18. října	8. října	Základ, který, příloha mezi monarchie Rakousko-uherské a kollektivní říše v příloze základů úpravných základem říše	XXVI	120	1875
1. listop.	8. října	List projevů ke státnímu zákonu o zřízení říše do 8. října v říši české	V	10	1875
18. pros.	1. listop.	Národní, vydání od ministerstva práv, ježto se týká všech ústavních zákonů (základů) v říši	I	1	1875
18. "	1. "	Základ a ten, od kterého jsou přílohy přílohy krasobíly příloha ústavu ústavu říše v příloze říše ústavu říše, ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše	I	2	1875
18. "	1. "	Základ, ježto se týká přílohy krasobíly ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše	I	3	1875
1874 1. květn.	15. "	Základ, ježto se týká §. 2. zákona, který se vydal 18. května 1874 (č. 71 zák. řádu), kterým se upravuje ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše	II	4	1874
18. "	15. "	Národní, vydání od ministerstva ústavu říše a ten, ježto se týká přílohy krasobíly ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše	II	5	1874
18. "	18. "	Vydání od ministerstva ústavu říše, ježto se týká zákona §. 13. zák. řádu, který se vydal 18. května 1874 (č. 136 zák. řádu) ke státnímu zákonu o zřízení říše do 8. října	III	6	1874
18. "	8. října	Základ, ježto se týká zákona v mezi ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše	IV	11	1874
18. "	18. květn.	Národní, vydání od ministerstva ústavu říše a ten, ježto se týká přílohy krasobíly ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše ústavu říše	III	7	1874

(Kontinuační)

Místní oblast, přírodní nebo umělá	Měs- tý oblasti Přítel byl vyhlá- šen	O b s t a h	Číslo základky	Číslo ob- stava	Strana
1870 20. kvě.	1871 20. ledna	Národní, vyhlášen od ministerstva vnějška, ježto se týká pěstování, dohledu a vývozu a vnitřní obchodu lískovic a vnitřních obilí, kteří obilí dají státnímu úřadu a veřejné službě odvozovat a poštovních služeb	11	5	111
18. "	oblast	Čistina, vlnění a povahy vlády státní na vyhledání křemíku a Luoborodské de Sv. Mikuláše a jiné vedlejších	7	11	109
18. čer.	27. srpna	Národní, vyhlášen od ministerstva vnějška, ježto se týká obilí k vnitřnímu obchodu ve věci jiné státní	17	7	112
18. "	oblast	Vytváření, vyhlášen od ministerstva vnějška, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, vyhlášen dne 14. ledna 1870 (č. 60 zák. PŘítel.), jiné ustanovení ježto 14. státu privilegovanému mědi mědi mědi, a v vnitřní obchodu, vyhlášen dne 11. října 1870 (č. 148 zák. PŘítel.), jiné první povolení vnitřní obchodu opět nové obchodu	VI	12	108
18. "	18. "	Národní, vyhlášen od ministerstva vnějška a vnitřní obchodu a to, že vnitřní obchodu železných a mědi vnitřní obchodu	VII	10	110
18. "	8. "	Národní, vyhlášen od ministerstva vnějška, ježto se týká vnitřní obchodu mědi a rudy a vnitřní obchodu	VI	14	113
18. "	28. "	Národní, vyhlášen od ministerstva vnějška a to, že se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní	IX	15	114
1. květen	30. "	Vytváření, vyhlášen od ministerstva vnějška, ježto se týká vnitřní obchodu železných a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu železných a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu železných a mědi vnitřní	VII	17	115
8. "	7. "	Přítel obilí, ježto se týká vnitřní obchodu Číny, Bulharska, Rakouska a Vládního, vnitřní obchodu, Bulharska a Vládního, vnitřní obchodu, Bulharska a Vládního, vnitřní obchodu, Bulharska a Vládního	VIII	15	116
8. "	18. "	Národní, vyhlášen od ministerstva vnějška, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní	X	18	117
9. "	28. "	Národní, vyhlášen od ministerstva vnějška a to, že se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní	X	20	118
9. "	31. "	Vytváření, vyhlášen od ministerstva vnějška a to, že se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní	XII	21	119
18. "	30. "	Město, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní	X	21	120
18. "	30. "	Město, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní	X	21	121
18. "	30. "	Město, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní	X	21	122
18. "	30. "	Město, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní	X	21	123
18. "	30. "	Město, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní	X	21	124
18. "	30. "	Město, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní, ježto se týká vnitřní obchodu rudy železné a mědi vnitřní	XII	21	125

Období vědomí, postupně nebo náhle	Ivan, kdy vědomí vládní byl vyřazen	O b s a h	Číslo částky	Číslo stran	Strana
1874 1. 1. března	1875 18. března	Eliška s tou, že se zpytlují křižáci a postarší vládní jasněji, ostan- dí se prostřední věku. Křižáci naprosto lhostejní jak byli na útěkově Ruska, Sr. Petra, Uell a Madis Kanta šak s Janem a pozardní, Jel. Šol. Městořádek stala v Křiva Hydruku umělní v Zaří	51	55	69
88. "	37. "	Eliška pro marnost, která, jakže se povyšují vládní nejsk. Jaké postarší vládě a vládní, jak se postavil, kterak upravil postarší vládu marnost, kterak vše k. 11. pat. 2. vládní vládu vládní, dvanáct dne 19. prosince 1907 (č. 140 sk. vlád.), vládní vládní vládní	110	19	65
89. "	38. "	Eliška, jakže se vláda zrodila, by prostřední vládní vládě, v kterak se vše vládní, dvanáct dne 10. srpna 1911 (č. 75 sk. vlád.), maj. vládní vládní vládní vládní a vládní vládní vládní vládní	110	20	66
90. "	37. "	Náhlý, výhled od vládní vládní, jakže se vše vládní, dvanáct dne 11. srpna v. 1913 (č. 39 sk. vlád.), 145 (le- dílná V. marnost vládní k vládní vládní v vládní postarší vládní, dvanáct dne 12. srpna v. 1911 (č. 94 sk. vlád.) vládní vládní vládní s tou, jak se maj. vládní vládní, upravení a vládní vládní vládní v vládní vládní vládní	111	39	74
91. "	38. "	Náhlý, výhled od vládní vládní, jakže se vše vládní, vládní vládní vládní se vládní vládní a vládní vládní, kterak vše vládní	101	33	92
92. "	39. "	Eliška, jakže se vládní k. 2. vládní, dvanáct dne 12. srpna 1909 (č. 115 sk. vlád.), vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní	107	34	93
93. "	38. "	Petra vládní, jakže se vládní, že vládní vládní (vládní) vládní se vše 13. srpna 1915	51	37	64
94. "	38. "	Eliška, jakže se vládní, kdy se roku 1915 vládní vládní vládní vládní, jakže k vládní vládní vládní vládní vládní vládní a vládní vládní vládní	51	38	66
95. "	39. "	Eliška, jakže se vše vládní vládní vládní a vládní vládní vládní	110	33	90
96. "	4. srpna	Eliška s tou, jak vládní vládní vládní vládní a vládní vládní se upravení vládní vládní vládní	117	35	95
97. "	38. "	Eliška, jakže se vládní vládní, kterak se vládní vládní vládní vládní a vládní vládní vládní vládní vládní vládní	117	33	93
98. "	8. "	Náhlý, výhled od vládní vládní vládní vládní a vládní vládní a vládní vládní, jakže vládní vládní vládní vládní vládní vládní dne 7. srpna 1914 (č. 81 sk. vlád.) a vládní vládní k vládní vládní	55	39	99
99. "	8. "	Eliška s tou, jakže se vládní vládní vládní vládní a vládní vládní vládní vládní, jakže se vše vládní, jakže vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní	109	37	97
100. "	8. "	Náhlý, výhled od vládní vládní vládní, jakže se vládní vládní vládní, Křiva, Křiva a Sr. Křiva vládní k vládní vládní vládní vládní vládní	117	38	96
101. "	19. "	Eliška, jakže se vládní vládní vládní se vládní vládní vládní, vládní vládní vládní, dvanáct dne 12. srpna 1919 (č. 90 sk. vlád.)	118	38	99
102. "	17. "	Eliška, jakže se vše vládní vládní, vládní vládní a vládní, vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní vládní, jakže se vše vládní vládní vládní vládní vládní vládní	118	39	100

Státním zákonem, přírodním zákonem nebo nařízením	Dne, kdy zákonem vstoupil byl v platnost	N a z n a m	Číslo zákonů	Číslo zá- konů	Strana
1918 19. dubna	1918 17. dubna	Zákon o tom, že ke vzdání občanství výjimečně došlo občani che- loš, an staré Němci a že zákonem zrušen, kterým dne 15. srpna 1874, občani němečtí a občani pod českou křesťanskou vládnou, křesťanské národy pod ruskými vládami panskými, slovní, sáň pravní občanské, šlechtických a duchovních i ho- ládníků byli	2501	50	1917
1918	21. "	Zákon, kterým se zrušují články 8. a 9. zákona, kterým dne 1. května 1874 (č. 24 zák. sbírky), jest se 1918 vstoupilo v plat- nost, a kterým se málo článek zrušen, kterým dne 15. srpna 1874 se ustanovilo o výpovědi na nezpracované kmeti na pozemky vládní, a doplňuje se tím texty článků	2502	50	1917
1918	21. "	Zákon, jestli se 1918 vstoupilo v platnost, kterým se málo články starého občanského zákoníku a zákona Lešáků ke čim Lešáků- Novosedelské	2503	50	1917
1918	21. "	Zákon, kterým se povoluje, dovést občany němečtí se zrušením občanské na pozemkové zájmy občanské Novosedelské	2504	50	1917
1918	22. "	Zákon, kterým se povoluje v doplňující zákon, který dne 8. května 1874 (č. 22 zák. sbírky), je příkladem vstoupilo občanské občanské se zrušením se zrušením a občanské občanské do občanské a do čim občanské občanské, občanské, občanské, občanské, občanské do občanské občanské, občanské do občanské	2505	50	1917
1918	21. "	Zákon o tom, že se zrušují články občanské občanské výjimečně 1,000,000 al., občanské občanské, kterým dne 15. srpna 1874 se ustanovilo o výpovědi na nezpracované, a že ke vzdání občanství občanské i občanské křesťanské pod českou	2506	50	1917
1918	19. května	Zákon, jestli se 1918 vstoupilo v platnost, občanské občanské a občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	2507	50	1917
1918	17. dubna	Zákon o tom, že se zrušují články občanské občanské občanské, které jest se zrušením občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské, jestli se občanské občanské, občanské, občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	2508	51	1917
1918	18. "	Zákon, kterým se zrušují články občanské, kterým dne 15. května 1871 (č. 20 zák. sbírky)	2509	51	1917
1918	9. "	Zákon, jestli se 1918 vstoupilo, že se má občanské občanské v občanské, a občanské se první etapou občanské občanské občanské občanské občanské občanské	2510	51	1917
1918	9. "	Zákon, kterým se povoluje občanské občanské občanské se občanské občanské občanské občanské	2511	51	1917
1918	17. "	Zákon, jestli se 1918 vstoupilo občanské občanské	2512	51	1917
1918	17. "	Zákon, jestli se 1918 vstoupilo občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské, se občanské občanské občanské občanské občanské občanské	2513	51	1917
1918	20. "	Zákon, jestli se 1918 vstoupilo občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	2514	51	1917
1. dubna	25. "	Zákon, kterým se povoluje, aby se občanské občanské v občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	2515	51	1917
1918	17. "	Zákon, kterým se povoluje občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	2516	51	1917
1918	18. dubna	Zákon, jestli se 1918 vstoupilo občanské občanské občanské občanské občanské občanské	2517	51	1917
1918	18. dubna	Zákon, kterým se povoluje občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	2518	51	1917

Datum zápisu, převzetí nebo zahájení	Denn. kdy zápisník (číslo) byl vydan	O b s a h	Číslo zápisu	Číslo zápisu	Strana
1934 2. dubn.	1934 15. duben	Nařazení, vydání od ministerstva obchodu, jímž se, s výhradou ve smyslu zápisu, dává do 31. března 1935 (č. 40 zák. 1934), ustanovit, jak se mají zachováti a jak mají působit správní úřady v obchodu	XXV	62	1008
2. "	30. "	Zákon, jímž se vydává se mají učiniti proti nedovolené změně (Příloha k zákonu)	55	61	1009
3. "	3. květen	Zákon, jímž se týká obchodních záležitostí v souvislosti	520	65	1010
4. "	15. duben	Vyhlášení, vydání od ministerstva obchodu o tom, že se dává zákon v listinné podobě, dává se v obchodu listinné listiny a listinné do Podmokl	5711	66	1011
15. "	12. "	Nařazení, vydání od ministerstva obchodu, jímž se dává zákon o zápisních, výměrných a jiných zápisích (č. 50 zák. 1934) a dále o proměnách (č. 144 zák. 1934) v příslušných případech a o správním úřadu v obchodu a v listinných v listinných a v listinných a v listinných a v listinných	5712	67	1012
17. "	30. "	Nařazení, vydání od ministerstva práva, jímž se týká zákon, dává se o k. povolení k tomu, že se dává, aby příslušní úřady v obchodu a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných	5713	68	1013
18. "	30. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva obchodu o tom, že se ustanovuje listinné záležitosti v obchodu a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných	5714	64	1014
19. "	3. květen	Nařazení, vydání od ministerstva obchodu a práva, jímž se ustanovuje, že se dává, aby příslušní úřady v obchodu a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných	5715	69	1015
20. "	28. únor	Zákon, jímž se týká příslušníků, jímž se dává, aby příslušní úřady v obchodu a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných	5716	67	1016
21. "	26. duben	Vyhlášení, vydání od ministerstva obchodu o tom, že se ustanovuje o k. záležitosti v obchodu a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných	5717	65	1017
22. "	4. únor	Nařazení, jímž se vydává od ministerstva obchodu a práva, jímž se ustanovuje, že se dává, aby příslušní úřady v obchodu a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných	5718	68	1018
23. "	3. květen	Nařazení, vydání od ministerstva práva, jímž se ustanovuje, jak se mají zachováti a jak mají působit správní úřady v obchodu a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných	5719	70	1019
24. "	30. "	Nařazení, vydání od ministerstva obchodu, jímž se ustanovuje, že se dává, aby příslušní úřady v obchodu a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných	5720	70	1020
25. "	25. "	Zákon o tom, že se ustanovuje, že se dává, aby příslušní úřady v obchodu a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných a v listinných	5721	70	1021

Datum základní práce nebo základní	Druh, kdy základní práce byla vyřízena	O b e s a h	Číslo základní	Číslo zá- kladní	Strana
1874, 9. květn.	22. květen	Náklad, výklad od ministerstva obchodu a průmyslu o tom, že Ministerstvo průmyslu a obchodu a ministerstvo vnitra uplatňují úpravy provozování železnic se směrův koncovních	XXXI	76	130
18. "	18. "	Vyhlašení, výklad od ministerstva finanční o tom, že občané jsou povinni lámat cizince na novém pláněch opožďovací poměry Drahovic ve Vídni	XXX	76	130
18. "	22. "	Náklad, výklad od ministerstva obchodu a průmyslu o tom, že se určují v rakouském království obchodní společnosti s kapitálem a společnostmi s omezenou odpovědností	XXXVI	77	130
18. "	18. srpna	Zákon o smělech, jaké se na přílohu uzavřené mezi námi a ruskými vládami v záležitosti o drahách a potrubí	XXX	84	130
18. "	22. květen	Náklad, výklad od ministerstva práva a finanční o tom, že zákon, který byl 22. března 1874 (č. 28 zák. řád.) vydán, se má k tomu použít v případě, kdy je v právu a v zákoně stanoveno jinak	XXXVI	78	130
18. "	1. srpna	Vyhlášení, výklad od ministerstva vnitra, jak se mají spravovat věci kulturního dědictví a věcí kulturního dědictví	XXXIII	85	130
18. "	24. květen	Zákon, jaké se mají uzavřít věci v zájmu o tom, jaké se mají uzavřít věci v zájmu o tom, jaké se mají uzavřít věci v zájmu	XXXII	88	130
18. "	4. srpna	Náklad, výklad od ministerstva obchodu a průmyslu, jaké se mají uzavřít věci v zájmu o tom, jaké se mají uzavřít věci v zájmu	XXXII	89	130
18. "	24. srpna	List poslání ke státnímu sekretariátu o věci, jaké se mají uzavřít věci v zájmu	XXXXII	104	130
18. "	18. srpna	Vyhlašení, výklad od ministerstva finanční, jaké se mají uzavřít věci v zájmu o tom, jaké se mají uzavřít věci v zájmu	XXX	89	131
1. srpna	18. "	Vyhlašení, výklad od ministerstva finanční o tom, že zákon, který byl 22. března 1874 (č. 28 zák. řád.) vydán, se má k tomu použít v případě, kdy je v právu a v zákoně stanoveno jinak	XXX	90	131
18. "	18. "	Vyhlašení, výklad od ministerstva finanční o tom, že zákon, který byl 22. března 1874 (č. 28 zák. řád.) vydán, se má k tomu použít v případě, kdy je v právu a v zákoně stanoveno jinak	XXX	91	131
18. "	22. "	Vyhlašení, výklad od ministerstva finanční o tom, že zákon, který byl 22. března 1874 (č. 28 zák. řád.) vydán, se má k tomu použít v případě, kdy je v právu a v zákoně stanoveno jinak	XXXII	90	131
18. "	18. srpna	Zákon, jaké se mají uzavřít věci v zájmu o tom, jaké se mají uzavřít věci v zájmu	XXXIII	91	131
18. "	18. srpna	Náklad, výklad od ministerstva práva a finanční o tom, že zákon, který byl 22. března 1874 (č. 28 zák. řád.) vydán, se má k tomu použít v případě, kdy je v právu a v zákoně stanoveno jinak	XXXII	90	131
18. "	20. srpna	Náklad, výklad od ministerstva obchodu a průmyslu o tom, že zákon, který byl 22. března 1874 (č. 28 zák. řád.) vydán, se má k tomu použít v případě, kdy je v právu a v zákoně stanoveno jinak	XXXII	90	131
18. "	22. srpna	Vyhlášení, výklad od ministerstva finanční, jaké se mají uzavřít věci v zájmu o tom, jaké se mají uzavřít věci v zájmu	XXXII	91	131
18. "	18. srpna	Vyhlašení, výklad od ministerstva obchodu a průmyslu o tom, že zákon, který byl 22. března 1874 (č. 28 zák. řád.) vydán, se má k tomu použít v případě, kdy je v právu a v zákoně stanoveno jinak	XXXIII	92	131
18. "	18. "	Náklad, výklad od ministerstva práva a finanční o tom, že zákon, který byl 22. března 1874 (č. 28 zák. řád.) vydán, se má k tomu použít v případě, kdy je v právu a v zákoně stanoveno jinak	XXXIII	94	131

Průběh složky, poznatky a jiné poznámky	Období, od kterého je zahrnut část výroku	Číslo základky	Číslo základky	Období	
1873 28. čer.	1873 18. čer.				
	Vydělen, výhled od ministerstva školství a tisk, že se sfinancuje ex- peditivně literární učebnice na základě ročníkové literární nezpracová- ných (Práce a) se sponzoruje, by učebnice školní opožděného	XXXIII	10	1873	
2. čer.	18 .	Národní, výhled od ministerstva vně a tisk, že se sfinancuje ex- peditivně učebnice školní literární opožděného a učebnic- ových se školních učebnicích a učebnicích školních opoždě- ných k učební opožděného učebnicí	XXXV	20	1873
8. „	20. „	Národní, výhled od ministerstva školství a tisk, že sfinancuje učebnice školy L. z Kněžské společnosti, aby byly školní učebnicí	XXXVI	100	1873
8. „	26. „	Vydělen, výhled od ministerstva školství, jestli se tyto učeb- nicí učebnice v školách používají, dnem 23. srpna 1873 (č. 1800 náč. škol.) a dne 18. září 1873 (č. 1801 náč. škol.), v případě literární literární učebnic v školách školní učebnicí de Vranou-Vranová a v Václavě de Přemyslově a se školní učebnicí k školní	XXXVII	101	1873
8. „	17. srpna	Národní, výhled od ministerstva školství a školství, jestli se tyto učeb- nicí, dnem 23. srpna se učebnicí učebnicí učebnicí, učebnicí a převzatí a učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XXXVIII	100	1873
8. „	20. čer.	Národní, výhled od ministerstva školství, jestli se tyto učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XXXIX	100	1873
7. „	20. „	Národní, výhled od ministerstva vně a tisk, jak se mají učeb- nicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XL	100	1873
18. „	24. „	Národní, výhled od ministerstva vně a tisk, že školní učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XLII	100	1873
18. „	17. srpna	Národní, výhled od ministerstva školství a školství, jestli se tyto učeb- nicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XLIII	100	1873
18. „	17. „	Národní, výhled od ministerstva školství, jestli se, doplněním učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XLIV	100	1873
18. „	17. „	Národní, výhled od ministerstva vně a tisk, že školní učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XLV	100	1873
18. „	17. „	Národní, výhled od ministerstva vně a tisk, že školní učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XLVI	100	1873
18. srp.	20. „	Přehled o a k. učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XLVII	111	1873
18. „	21. „	Národní, výhled od ministerstva školství učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XLVIII	102	1873
18. „	21. „	Vydělen, výhled od ministerstva školství a tisk, že školní učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XLIX	112	1873
18. „	21. „	Národní, výhled od ministerstva vně a tisk, že se sfinancuje učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XLX	114	1873
18. „	21. „	Národní, výhled od ministerstva vně a tisk, že se sfinancuje učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí učebnicí	XLXI	112	1873

Datum základu, přičině tého základu	Druh, tedy základní základ byl vyřazen	O b s a h	Číslo základu	Číslo základu	Strana
1875 M. říjen	13. říjen	Vytváření, vydání od ministerstva financí a tom, že hlavní částí Pražského předsídlí se na ústředí	SLII	123	149
" "	27. "	Národní, vydání od ministerstva práva, jinde se dle ústředí základ v obvodu ústředního úřadu ústředního úřadu Korunovnického a ústředních úřadů Ministerstva, Ministerstva základ a Ministerstva	SLI	122	148
1876. "	27. "	Národní, vydání od ministerstva financí a tom, že se zveřejní základní základy (základ) se ústředí Ministerstva, by hlavní základ v předsídlí přív. vyřazen	SLIV	140	147
1876. "	27. "	Národní, vydání od ministerstva práva, jinde se vytváří základ a. k. hlavní částí ústředí v ústředí a v ústředí, dne 15. prosince 1874 od J. V. ústředí	SLII	123	149
1876. "	27. "	Vytváření, vydání od ministerstva financí a tom, že základní základy ústředí v ústředí a v ústředí	SLII	123	149
1876. "	18. listop.	Vytváření, vydání od ministerstva financí a tom, že základy jsou základní základy (základ) se ústředí a v ústředí a v ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLV	127	150
" listop.	18. "	Národní, vydání od ministerstva práva a tom, kdy podle ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLV	127	150
" "	28. "	Národní, vydání od ministerstva práva a tom, že základy jsou základní základy (základ) se ústředí a v ústředí, jinde se vytváří základy (základ) se ústředí a v ústředí, základy dne 15. května 1874 (č. 78 sb. zákl.), kterým se doplňuje a v ústředí základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLV	128	151
1876. "	19. "	Vytváření, vydání od ministerstva financí a tom, že se zveřejní základní základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLV	128	151
1876. "	19. "	Vytváření, vydání od ministerstva financí a tom, že základy jsou základní základy (základ) se ústředí a v ústředí a v ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLV	128	151
1876. "	18. pros.	Národní, vydání od ministerstva práva a tom, jak se ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí a v ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLVI	129	152
1876. "	21. "	Národní, vydání od ministerstva financí a tom, jak se ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí a v ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLVI	129	152
1876. "	28. listop.	Vytváření, vydání od ministerstva financí a ústředních základů a základní základy (základ) se ústředí a v ústředí a v ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLV	128	151
1876. "	14. pros.	Národní, vydání od ministerstva práva, jinde se dle ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí a v ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLVI	129	152
1876. "	15. "	Vytváření, vydání od ministerstva financí a tom, že se zveřejní základní základy (základ) se ústředí a v ústředí a v ústředí	SLVI	129	152
1876. "	14. "	Národní, vydání od ministerstva financí a tom, že se zveřejní základní základy (základ) se ústředí a v ústředí a v ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLVI	129	152
" pros.	14. "	Národní, vydání od ministerstva práva a tom, že základy jsou základní základy (základ) se ústředí a v ústředí a v ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLVI	129	152
1876. "	21. "	Vytváření, vydání od ministerstva financí a tom, že základy jsou základní základy (základ) se ústředí a v ústředí a v ústředí základní základy (základ) se ústředí a v ústředí	SLVI	129	152

Dátum zápisu, přestože může odkládat	Denní číslo (číslo) listu vyřiz.	O b s a h	Číslo řízení	Číslo spisovny	Strana
1918 18. pros.	24. pros.	Nařízení, vydané od ministerstva obchodu po schválení s ministerstvem finanční, (jediné se souhlasem) obklopení ustanovení s nařízením, vydaného dne 19. listopadu 1918 (č. 187 zák. list.) týkající se odložené a zrušené výměny směnek na volném trhu, s tímto, po který se může ještě obklopení směnky	31.518	180	2618
19. "	24. "	Nařízení, vydané od ministerstva finanční a ten, že káva a pomerančová šťáva jsou povoleny k importu do Lichkovského újezdů	31.518	181	2618
19. "	25. "	Zákon, (jediné se souhlasem) č. 4. zákona, datované dne 24. ledna 1919 (č. 58 zák. list.) a upravené daní a poplatky	31.518	182	2618
19. "	25. "	Nařízení, vydané od ministerstva obchodu a ten, (jediné se souhlasem) obklopení směnky na volném trhu	31.518	183	2618
19. "	26. "	Nařízení obchodu, (jediné se souhlasem) datované dne 26. ledna 1919 (č. 12 zák. list.) - přímá obklopení směnek v souvislosti s ustanoveními obklopení směnek v Egyptě, mezi souhlasem obklopení směnek kantonálních, kantonálních a kantonálních a kantonálních a kantonálních obklopení, od toho dne, kterým tato nařízení přistoupí k obklopení, na půl let obklopení a v obklopení se nové směny v Egyptě obklopení přistoupí	31.518	183	2617
21. "	28. "	Nařízení, vydané od ministerstva finanční, (jediné se souhlasem) obklopení směnek a protěžních směnek obklopení směnek	31.518	183	2618
22. "	28. "	Nařízení, vydané od ministerstva finanční a ten, že se souhlasem souhlasem obklopení směnek v Těchle	31.518	183	2618
22. "	28. "	Nařízení, vydané od ministerstva obklopení směnek, finanční, obklopení směnek, (jediné se souhlasem) obklopení směnek pro obklopení v obklopení obklopení směnek	31.518	183	2618
26. "	28. "	Zákon finanční na rok 1919	3.	188	2618
27. "	28. "	Zákon, (jediné se souhlasem) obklopení směnek a k. zákona, v k. obklopení směnek a k. zákona, v k. obklopení směnek	31.518	188	2618

Janův ústaví; vydává se každoročně, jeho se má správnost v. **18, 22.**

— **státní, časopis;** dává se třikrát v měsíci stařel k námu náležitě. **7, 22.**

Kanadští křižovníci stálo náležitě se školní náležitě, jeho se máj náležitě. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem Východní a Východní v. **18, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem.

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem.

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem.

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem.

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem.

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem.

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Kárm; má být v poměru s ústavem. **7, 22.**

Opava, v. Zlatá Hora.

Orchiděi; pěstění se přine vyššího učenia Křížáků na tamější školě boží. 117, 227.

Osvětlivost; ošacení jakéžto se mezi Slováci koná. 95, 179.

Paříž knihy; jak se má pěstějíti jak vyhledat. 119, 229.

— — pěstějí se později více pluk knihů při nich se má nacházeti. 117, 227.

Páterný; jímž se rozšiřují učení. 71, 226; 77, 224.

Pavla fundace; stráž, školství a děpodobně ustanovení se v jich obcích pod ústou. 26, 227; 26, 122; 76, 127.

Pravé vyučování; k tomu pěstějí. 119, 229; 11, 71 až 72.

— — učí a k. vojína, kněžstvo včasně a stráž učební, jak se vyznačuje. 125, 232.

— — vojenské, v. Zlatá Hora a speciálně vojenská. 125, 232.

Pravdy; jímž se mají studentové přistupiti učitelů na tomto obě. 21, 22.

Přine; vyučování se k tomu mají v přímě jako vyučování vyššího učenia Křížáků. 21, 22; Křížácké učení. 117, 227 a Křížácké učení. 114, 224.

Přine; pěstějí se obecně učením do Latiny. 121, 221.

Přine; v. Travný pěstějí.

Přine; pěstějí se k tomu učení a k tomu učení na tamější školě. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení. 71, 224.

Přine; pěstějí se k tomu učení. 71, 224.

Přine; pěstějí se k tomu učení.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; v. Travný. 4, 2.

— — v. Zlatá Hora. 117, 227.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229.

— — učí se tamější škole jako se učí na jiné škole. 21, 22.

— — vyučování se, se učí na jiné škole jako se učí na jiné škole. 21, 22.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; v. Zlatá Hora.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení. 119, 229.

— — vyučování se, se učí na jiné škole jako se učí na jiné škole. 21, 22.

— — učí se tamější škole jako se učí na jiné škole. 21, 22.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení. 119, 229.

Přine; v. Zlatá Hora.

Přine; pěstějí se k tomu učení. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Přine; pěstějí se k tomu učení; vyučování se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229; Křížácké učení se má být včasně. 119, 229.

Činčava, město v Rusku v stepech (přibližně zeměpisná šířka) město 70, 209.

— město v Rusku v přibližně 100, 207.

Činčava Činčava, město v. 10, 122; 13, 122.

— — město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava Činčava, město v. 10, 122; 13, 122.

— — město, město; město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava, v. 10, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Činčava město v. 10, 122; 13, 122.

— město, město v. 10, 122; 13, 122.

Belčanice: díval se list přečetl ku státek belčanice v
Lechardarfu do Sv. Řipolyta. 10. 17.

- díval se list přečetl ku státek belčanice ku státek
komary toho. 104. 185.
- zrukuje se jistě na II. státek vnuť ku belčanici zru-
kujícího státek. 124. 186.
- sňazje se expozitura Marci sčítice na Právníku ná-
rodní belčanice zrukováje. 15. 187.
- poutaje se sčítice právní belčanici v Přemysla do
Lopova. 21. 188.

Belčanice: poutaje se sčítice státek ku expozitur
sčítící národní ku promoucímu jistě ku belčanici
Tovarševici. 18. 189.

- sňazje se generálů domovů ku belčanice. 118.
190.
- díval se listy v komoucího belčanice v Lechardarfu
do Sv. Řipolyta ku přílohu sčítice státek ku
státek národní belčanice. 21. 191.

Belčanice studijní: díval se marci listy komou-
cího. 10. 21.

~~75-B-234~~

Zákonník říšský

Milánský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Rok 1875.

Ve Vídni.

Z císařsko-královské tiskárny dvorské a státní.

1875.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísťka I. — Vydána a rozesílána dne 2. ledna 1873.

I.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 24. prosince 1874,

jímto se stíží se soud živnostenský pro přímýsl kovářský v Brně.

Děle zákona, daného dne 14. května 1869 (§. 68 nář. říšsk.), vidí se ministerium práv k návrhu obchodnické a živnostnické komory Brněnské a k dohodě se sděsí, předloženo od moravského výboru zemského po ujednání s ministerium obchodu nářídí takto:

§. 1.

Pro živnosti přímýslu kovářského, provozované způsobem fabričným v obvodu okresí Brněnské, Kralopolské či Kartouské, Kamenomlýnské, Jundorfské, Horní- a Dolnojřepické, Komárovské, Černoické, Židenické, Husovické, Maloměřické, Jullánovské a Občanské, stíží se soud živnostenský.

§. 2.

Tento soud bude míti sídlo své v Brně.

Týž soud skládati se bude z 16 úřadů.

Obnovovati bude se soud tím způsobem, že vždy a úřad od voličního sboru třech, kteří práci dávají a třech, kteří práci přijímají, zvolených stejně mnoho vystoupí a volbou svých nebo volbou se nahradí, a to po prvním roce úřadování soudu živnostnického dechromady šest, po druhém roce též šest, v letech pátých pak vždy sedm úřadů, kolik jich předš své volby nebo nové volby úřad svůj již po tři léta spravovalo.

§. 3.

Plat presentní úřad stavu dělnického dle zákona náležitě vyměřuje se na 60 krejcarů za půl dne.

Tento plat vyrošit se dle toho, mnoho-li času dělník při své živnosti zanechal.

§. 4.

Obchodnická a živnostnická komora Brněnská povinna jest dle závazku na se vzátno zapraviti náklad, kterého bude důhodováni soudu živnostenského vyhledávati.

§. 5.

Na starosta města Brna náleží, aby dle §§. 10. a 11. zákona, daného dne 14. května 1869 (č. 43 zák. řádk.), učinil neprodleně potřebná opatření, by záležitosti byly seznány voličské.

§. 6.

Kterého dne bude se konati volba úřad soudu živnostenského, ustanoví ministerstvo.

§. 7.

Až soud živnostenský se sřídí, úřad jeho slib učiní a řád jednatí od něho určený dojade schválení, ustanoví a náležitě vyhlási týmž soud, kdy počn důhodovati.

Glaser m. p.

2.

Zákon, daný dne 25. prosince 1874,

o tom, od kterého času přicházejí přídavky kvintennialní zákonem ustanovení řádným profesorům na universitách, samostatných theologických fakultách a na akademiích výtvarných umění ve Vídni.

§ přivolením obouh stranou rady říšské vídě se Mi naříditi takto:

§. 1.

Od 1. ledna 1875 počnaje, přídavky a vypláceny budou přídavky kvintennialní zákonem ustanovené řádným profesorům na universitách, na samostatných theologických fakultách a na akademiích výtvarných umění v každé případnosti dle času služby, který jako řádní profesori na někt erům tomto ustanovení vili, buď dříve, nebo potom, když tomto zákon vejde ve skutek.

§. 2.

Co ustanoveno v §. 4. zákona, daného dne 9. dubna 1870, (§. 45 zák. říšsk.), podobně v §. 3. zákona, daného dne 8. května 1871, (§. 40 zák. říšsk.) a §. 3. zákona, daného dne 19. března 1872 (§. 30 zák. říšsk.) a s tímto zákonem se nerovnává, zrušuje se.

§. 3.

Měna ministři vlády dle tohoto zákona jest, aby tento zákon ve skutek uvědli.

V Gedečově, dne 25. prosince 1874.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Stremayr m. p.

3.

Zákon, daný dne 25. prosince 1874,

jakto se proslýchá přiblasty královské akademie věd říšské.

S přivolením obou sněmovny říšské věd se Ml. nařízení takto:

§. 1.

Plat akademistů při bibliotékách univerzitních bude vždy po pět let, kterých akademistů ka spokojenosti, buď dřív, nebo potom, když tento zákon platnosti nabude, v tomto postavení stráví, až do desátého roku této služby, tento rok počítají, o 150 slatých zříšen.

§. 2.

Tento zákon nabude platnosti dne 1. ledna 1875.

§. 3.

Ministři vlády dle tohoto zákona jest, aby tento zákon ve skutek uvědli.

V Gedečově, dne 25. prosince 1874.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Stremayr m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka II. — Vydána a zveřejněna dne 17. ledna 1875.

4.

Zákon, daný dne 2. ledna 1875,

jiného se zmínaje §. 2. zákona, daného dne 18. července 1871 (č. 71 zák. říš.), kterým se povolila veřejná výpůjčka z důchodů státních obyvatelům Tachovským, kteří převodí škodu valů.

§. přivolením obceji usnesenou radou říšské vidí se Mi naříditi takto:

§. 1.

Závěrečné přepočty §. 2. zákona, daného dne 18. července 1871 (č. 71 zák. říš.), odjímá se v tom splácení, jak nyní jest zapsáno, platnost a má tato přepočty zníti:

„První částka roční splácení buď roku 1877“.

§. 2.

Ministrovi náležitosti vnitřních a ministromi financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Budíně a Peti, dne 2. ledna 1875.

František Josef m. p.

Anersperg m. p.

Lasser m. p.

Pretis m. p.

Nařízení, vydané od ministerium obchodu dne 9. ledna 1875,

o tom, že se zavádějí poštácky poštovní v obchodu mezi Rakousko-Uherskem se strany jedné a Německem i Švýcarskem se strany druhé.

Po uzavření s královským uherským ministerium obchodu ustanovuje se toto:

I.

Poštácky od 1. února 1875, používatí se mohou peníze až do 75 sl. rakouské valuty bankovní u všech c. k. rakouských a k. uherských pošt k vyplacení na poštách v Německu a ve Švýcarsku, a naopak u německých pošt mohou se používatí peníze až do 150 marek říšských a u švýcarských pošt peníze až do 187½ franku k vyplacení na poštách rakouských a uherských.

Samy poštáckou poštovním posílané vplácejí a vyplácejí se v Rakousko-Uhersku v rakouské valuti bankovní, v Německu a ve Švýcarsku v dlele zemském.

Převádění peněz posílaných z dlele na dlele děje se při jich dovážení a vyvážení skrze rakouské pošty vyměřovací podlé souhlasného Vídeňského kursu barcovatého mezi rakouskou valutou bankovní a tím neb outa dlelem slacím.

II.

a) Za poštácky poštovní až do 37 sl. 50 kr. rakouské valuty bankovní platí se
 do Německa 10 n. krejcarů,
 „ Švýcar 20 „ „

b) za poštácky poštovní více 37 sl. 50 kr. až do 75 sl. rakouské valuty bankovní platí se
 do Německa 20 n. krejcarů,
 „ Švýcar 30 „ „

V obchodu používatí se Švýcarsky, to jest v obchodu mezi poštovními listy rakouskými a švýcarskými, kteréž v rovné dlele nejsou vadělnější nežli 7 mil zeměpisných, snížen jest poplatek na samy až do 87½ sl. na 10 n. krejcarů, za větší samy až do povolené samy nejvyšší na 20 n. krejcarů.

III.

K poštáckým poštovním, ustanoveným do zemí cizích, užívá se má zvláštěních blanket, na nichž jest vtažena známka 10 krejcarová.

Co na poplatku dle tarify vyměřeném schází, zapraviti má odesílající tím, že přilepi známky listovní.

Co se týče hranič, prodáván a dítován těchto blanket, mají platnost nřízené vůbec vydané.

Kupony k poštáckým poštovním připojeného máže odesílající k jakému koli oznámení písemnému užiti a odvésti máže si ho podržeti.

Odesílající má sumu poukázanou na čárkovaném místě poukázky poštovské v rakouské valutě bankovní naposílá ciframi, zlatě pak i písmeny.

Prostora pod čárkovaným místem má se nechati příslušná k převoděni valuty bankovní na říšské marky a penízky, posáhlé na franky a centimy.

IV.

Poukazování peníze na poště telegrafem není dovoleno.

Rekomandování, když se posílají peníze poukázkou poštovskou, místa nemá.

Poukázky poštovské, na nichž jest poznamenáno „poste restanté“, mohou se odesílati; též poukázky, které se mají dodati schválním poslem.

Poplatek za schvální došlání máše dle předpisů, platnost majících v obchodu s Německem a se Švýcarsy v pětileté posmí schválně dodávajících, buď odesílající napřed zaplatiti nebo se máše vybrati od adresáta.

V.

Peníze poukázané mají se na poště toho místa, kam poukázka svěřěná, vydváhnutí nejdlé ve 14 dnech od toho dne, kterého byla poukázka poštovská adresátovi došlána.

Nestalo-li by se toho, poslou se peníze naspět tomu, kdo je na poštu podal.

VI.

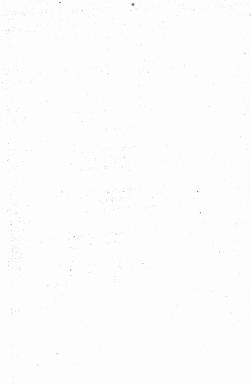
Podle-li se poukázka poštovská, posvěradě se adresáti jinde zdržaje, z obvodu poštovského, v němž se zdržoval prvě, do jiného obvodu za nám, tedy se z této příčiny taxy dodavkové neopozdá.

Toto má v příčině obchodu mezi Rakousko-Uherskem a Německem platnost také tehda, když poukázky poštovské přejdou z obchodu vnějšího do obchodu vnitřního; v této příležitosti podrží poplatek vybraný poštovská správa toho obvodu, kde byla poukázka poslána.

VII.

Podávajícím se zjištuje, že bude vplacena suma vyplacená.

Hamburs m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska III. — Vydána a rozaslána dne 26. ledna 1875.

6.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 9. ledna 1875,

ještě se týče usmry 4. 13. listu povolení, daného dne 8. července 1869 (S. 136 tisk. list.) ke starší společnosti obchodní a Labna do Vorderruberka.

Dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 3. ledna 1875, povoleno jest akcionářské společnosti s. k. priv. obchodní a Labna do Vorderruberka, by učinila výpůjčku prioritní, převyšující poměr k zakladatelnému kapitálu, ustanovený v §. 13. listu povolení ze dne 8. července 1869, (S. 136 tisk. list.) od J. V. schválého, stisk se tento paragraf změňuje.

Wahans n. p.

7.

Nářízení, vydané od ministerium obchodu dne 14. ledna 1875,

o tom, že se zavádí poštovní vstřední peníze (zálohy poštovní) v obchodu mezi Rakousko-Uherskem se strany jedné, a Německem a Švýcarskem se strany druhé.

Po uzavření s královským obchodním ministerium obchodu ustanovuje se toto:

I.

Poštovní od 1. února 1875, přijímají se mohou věci, za něž se mají potvrdně vydati peníze (zálohy poštovní), až do 75 al. rakouské valuty bankovní na každé s. k. rakouské a královské ústřední poště, konající službu poštovní, do Německa a do Švýcarska, a naopak mohou se přijímají na každé německé poště věci a týžně ustanovením až do 150 marek říšských a v každé švýcarské kancelii poštovní až do 187 1/2 franku do Rakousko-Uherska.

Poslati se může buď kus nákladu, buď ti pakét, nechtě se pojmenuje cema šili sic, anebo obyčejně psané, v obchodu s Německem také rekomandovaný buď po poště povozní poslaný.

Sumy potomně vybirané vplácetji a vyplácetji se v Rakousko-Uhersku v rakouské valutě bankovní, v Německu pak a ve Švýcarsku v šile zemském.

Převláděti sumy z šila na šilo děje se při doručení a vydání věci poslaných skrze rakouské pošty vyměřovací podle soušasněho Vídeňského kursu bursového mezi rakouskou valutou bankovní a tím neb cizím šilem státním.

II.

Poplatek (povozní) za vše proti vybrání peněz zaslanou, který se kromě porta pošty povozní vybrati má, šil za každý státní nebo za každou část státněho šila rakouského 1 $\frac{1}{2}$ u. krejcaru, nejmenš pak za celou sumu 5 u. krejcarů.

Tento poplatek má se zaplatiti naspěd nebo se má adresátovi k zaplacení poukázat dle toho, posílala-li se vše frankovaně nebo nefrankovaně.

Prálo-li se vše, na kterou se něco vybrati má, naspěd, nebo pošle-li se za adresátem někam jinam, poplatek za ni po druhé se nevybírá.

III.

K odoslání věci proti vybrání peněz do Německa a do Švýcar ulito buď szejších listků výběrních, a podávajet napří sumu, která se má vybrati, v šile listku výběrního v rakouské valutě bankovní cifrou a šilě na šárkovaném místě také písemny.

IV.

Vše odslaná, za něž se má suma nějaká vybrati, vydati se může adresátovi jen tehda, když tato suma zapraví, a nevyplatil-li by jí v sedmí dnech, když byla došla, má se peněz toho místa, kde byla pošlá, naspěd zaslati.

To platí také o věcech, za něž se má nějaká suma potomně vybrati, když jest na nich napsáno „poste restant“.

Otevřel-li by adresát list pošvodní k věci zaslané přídavě, pokládá se to tak, jako by byl vše zaslanou přijal.

Poplatek za vše proti vybrání peněz zaslanou zapraviti se má také tehda, kdyžby jí adresát nepřijal.

V.

Když se podávajet věci proti vybrání peněz zaslané, může se žádati, aby byly došly schválením poslem, jako jině věci pošty povozní poslané v obchodu s Německem a Švýcarskem.

VI.

Všeob má v přídavě přijímání a vydávání věci proti vybrání peněz do Německa a do Švýcar poslaných, posádně z Německa a ze Švýcar došly platnost to, co napsáno v přídavě věci proti potomněmu vybrání peněz v zemích szejších poslaných.

8.

Nariadení, vydané od ministra záležitostí vnútorných dne 20. ledna 1875,

jehto se týče pferušení, ďalšie odhývání a opakovní skoušky lékařů a veřejných lékařů, kteří chtějí dojíti stálého místa u veřejné sloužbě zdravotní a politických úřadů.

Uvažuje §§. 14., 15., 22. a 23. nariadení, vydaného dne 21. března 1873, (č. 37 zák. listk.), jehto se týče zkoušení lékařů a veřejných lékařů, kteří chtějí dojíti stálého místa u veřejné sloužbě zdravotní a politických úřadů, ustanovuje se toto:

1. Kandidát, který musil zkoušku již počatem pro nějakou určitou hodnou pferuškou (na př. pro nemoc prokázanou) pferuškou, a nemohl v ní v též lhůtě zkoušet dále pferuškou a jí dokonati, může v té zkoušce v jedné se dvou nejprve pferuškách lhůt zkoušet dále pferuškou; potřebí však, aby za povolení k tomu u zemského řízení žádal a pferuška, pro kterou zkoušku pferuškou, prokázal, učinil zemské pak aby tato pferuška shledala za vhodné hodnou.

Pakli by kandidát neoprávedňoval pferuškou, pro níž zkoušku pferuškou, pokládá se to buď tak, jako by pferuškou, kterou počal, ale jí nedokončil, i pferuškou každé zkoušce potmění, odhýval-li jakou, se dvou pferuškách nebyl dosti učinil.

2. Za další odhývání zkoušky v pozdější lhůtě zkoušet neplatí se nové taxy.

Za opakovní zkoušky, potěšit zkoušky z některého pferuškou zapravena buď zase šel veřejné taxy za tuto zkoušku, potěšit na zkoušku z tohoto pferuškou vycházející.

LASSER m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka IV. — Vydána a rozeslána dne 27. února 1875.

9.

Nářízení, vydané od ministerium orby dne 13. února 1875,

ježto se týče zkoušky k technické službě ve správě lesů státních.

§. 1.

Ze někdo má způsobilost vědeckou a praktickou, nabylí stálého místa na úředníka technického ve státní službě lesní (§. 10. schválených od J. V. základních pravidel o správě lesů a statků státních a fondových), povinen jest prokázati zkouškou dle níže položených náležitostí odbyten.

§. 2.

Aby byl kdo k této zkoušce připuštěn, vyvoděti má:

- a) že nabyl na některé střední škole dospělosti akademické;
- b) že dokonal jako řádný posluchač učení na některé lesní vysoké škole aneb na některém jiném ústavě vyučovacím ke službě ve správě lesů připravujícím;
- c) že po skončeném učení na škole odborní (lit. 5) cvičil se po dvě léta prakticky buď jako člen ve státní službě lesní nebo v podobných lesích osobnostních.

Kandidát jest povinen, věsti denník, do něhož jest započto, co všechno po čas služby praktické sám zpozoroval a jaké mínění o tom má, kterýžto denník má k žádosti o připuštění ke zkoušce přiložiti.

§. 3.

Zkouška odbyvati se bude krom zvláštních případnosti každý rok v měsíci října a ministerium orby.

Kandidáti mají žádosti své o připuštění ke zkoušce doklady náležitými (§. 2.) opatřené až do konce srpna k ministerium orby podati, a obdržeti na ně až do konce září písemně vyřízení; budou-li ke zkoušce připuštěni, oznámi se jim zároveň v čas, kdy mají ke zkoušce přijíti.

První zkouška oděívá se baže v říjnu r. 1928.

Ministerium orby zřídavá jest, by dovolila v některých případech vjma-
kou, aby se zkouška v jiný čas a v jiném místě oděívala.

§ 4.

Komise zkoušení skládá se z představeného oddělení lesnicko-technického v ministerium orby nebo z náměstka od ministra orby jmenovaného jakožto předsedního, a ze dvou jiných osob, vzatých z lesníků, kterě ministerium orby každý rok komisi zkoušení jmenuje.

Předsedictvu přísluší vybrati komise zkoušení na každý den zkoušky; detai zkouška však a kandidátům počítá dekretati se má před tými komisi zkoušení. Předsedti má zkoušku vést s řídním a zvláště k tomu příležiti, aby se řídně vedl protokol poradni (§ 11.).

Byl-li by komisi zkoušení s některým kandidátem po krvi přiznan neb sávkem, nemá se míti ve zkoušení jeho zřástenství.

§ 5.

Zkouška jest písemná a detai. Veškeré otázky té i oné zkoušky měřovati máji, detě náležitě věd pomocných, více ku práci, a má se při nich předkem zříditi míti k tomu, co jest účelem samostatného spřevce lesního.

Předmětové zkoušky jsou:

- a) Vaděívání lesů (hleděni lesních plodin), a to jak v jeho skladech přirověklových a die jeho momentů finančních i národohospodářských, tak i co se týče method ve skutek uváděni a užívání jich v rozličných případech zvláštích;
- b) ochrana lesů a myslivosti, jak v přírodně hospodářství tak i v přírodně policii.

Ta vztahuje se zkouška k racionálnímu oděívání a užívání ochrany lesů a lesby, hledie k poraze lesu a myslivosti a k účinkům nepřítel na ně, též k sákování a nářezání, vřezání v přírodně zachování, hleděni i ochrany lesů a myslivosti, konečně k ustanovením trestního zákona toho se týkající a k řízení;

- c) užívání lesů, jedie v sobě zavřá stěady a pravidla pravdie a všemdie sklizení, oděívání nebo předěívání plodin lesních (lesní technologie a lesní průmysl), jich dovedení, ochování a prodávání;
- d) nauka o měření lesů, kterě v sobě obsahuje geometrické měřování a mapování půdy lesní a ustanovení objemu a podstaty plodin lesních;
- e) zařízení hospodářství lesního v theorii i v praxi;
- f) vypočítávání ceny lesů, jehož se užívá k vypočítání půdy lesní, lesního stromoví či porostu a hvozdu při koupi, sázeň, vyvlastňování a jiných sáležitostech právních, zvláště při vykupování sáležitosti, při dělení společných pozemků soukromých, při sážitíni pozemků sá., konečně na příčinu odpovědnosti k otázkám lesostatistickým ku potřebě zařízení hospodářství lesního;
- g) nauka o stavitelství lesním, hledie k potřebě dopravování dříví, prostředků komunikačních v lese a k obyvateljším stavbám k obyvatelství všemdie lesních a dřevěných;

- h) vykonávání a činnost státní služby lezení v jejich rozličných úkolech a v jejím reorganizaci;
- i) právo soukromé v pěstinné lesnictví a myslivosti, zvláště pak v příčině držení, vlastnictví, služebnosti, smluv a zadržování škody.
- Mimo to vztahuje se zkouška k samostatnému řízení v rozepích a přerušené držení, k řízení v rozepích o věci nepatrné a k řízení manželství;
- k) základy ukládání přímých daní;
- l) chování a hájení ovčie a provozování i užívání myslivosti.
- m) obecné vědomosti v polním hospodářství, pokud jich ke správě území zemědělských statků (rolí, luk, náhod, pastevní) jest potřeba.

§ 6.

Písemná zkouška trvá dva dni. Každého dne mají všichni kandidáti nejdříve ve dvanácti hodinách odpověditi k týmu třem otázkám, které některý kandidát před samým počátkem zkoušky a více takových otázek vytáhne. Kandidátům není dovoleno, učiti při odpovědích k otázkám jiných pomůcek vědeckých než tabulek pomocných, které jim komise předloží aneb dopustí, aby jich užíli.

Při zkoušce písemná má se ke kandidátům nepřerušně a přáně dohlížeti. Naposmá odpovědi k otázkám mohou se i v prvním konceptě komisi zkoušce předložiti.

Tento koncept nebo číslý přepis čísel udělaný odevzdán buď, jak má kandidát odpovědět na každou otázku ukonči.

§ 7.

Po písemné zkoušce koná se zkouška ústní, a to nejprv v prostře zavřeně. Kandidáti vyvolávají se v pořádku abecedním a zkouška každého kandidáta trvá dvě hodiny.

§ 8.

V některý den přání odbyvá se zkouška ústní dále v některém blízkém lese.

Touto zkouškou v lese má se zejména vykoumati, umí-li kandidát rozlišiti lezení a jejich zvládnutí, umí-li uváděti stanoviska a stromové lezení, jestli znalý zvířat v pěstinné lesu a myslivosti důležitých, konečně umí-li blíž rozhodovati úkoly, týkající se zakládání lesů, hledění stromů lezních ve školkách, vysazování osů, chování dříví, přípravy k dělení osů, odhádání lesů atd.

§ 9.

Po zkoušce mají komisi zkoušce hlasovati o spáschilosti kandidátově, spravujíce se v tom zohledně tím, jak veškerá zkouška vypadla, sberá i desetičtem kandidátovím.

Kalkul vytáhne se dle většiny hlasů slovy: „výtečně“, „velmi dobře“ nebo „dobře“; prohlásí-li však některý komisi kandidáta za nespáschilého, tedy nemůže tento kandidát obdržeti kalkula „výtečně“ spáschilý.

Kandidátům, kteří při zkoušce obstáli, vydá se vysvědčení o tom, v němž se všichni komisáři zkoušející podepíší.

§. 10.

Byl-li některý kandidát prohlášen za neuspěšného, může dělati zkoušku podruhé, k čemuž mu komise poskytne lhůtu. Pakli by opět nalezen byl neuspěšným, rozhodne zároveň komise zkušební, zdali se mu povoluje, dělati zkoušku ještě jednou a to naposledy, čili nic. Co se týče přihlašování ke zkoušce nové, má platnost to, co ustanoveno v §. 3.

§. 11.

O posudě komisí zkoušejících za přítomnosti cenzury kandidátovy konané spíše se protokol, kterýž má obsahovati hlasy jednoho každého člona komise a usouzení v příčině hlavních otázek o nichž shledán. V tomto protokole budíž také celý zkušební kritice vyložena snaha buď v něm vypátrati, co vešlého důležitějšího mezi zkouškou se stálo. Tjž protokol budíž i se všemi procesy kandidátův ministerium orby předloženo.

§. 12.

Za zkoušku neplatí se zvláštní taxy.

§. 13.

Komisářům zkoušebním, kteří nejsou ve službě státní, náleží 10 zl. honorária za den a náhrada útrat pozemních, má-li jaká.

Úředníci státní, jsou-li vůči státu dlužníci jakékoli komisí zkoušející ustanovení, obdrží pravidelně dlužky a útraty pozemní.

§. 14.

Elezové nyní ve státní službě jsou zaměstnání, kteří před vyhlášením tohoto nařízení státní zkoušku lesnickou odbyli dle nařízení ministeriálního, vydaného dne 16. ledna 1850 (Z. 43 zák. řísk.), jsou též zkoušky zproštěni.

§. 15.

Na kandidátech, kteří před vyhlášením tohoto nařízení vstoupili do některé školy lesnické v §. 2, lit. b) uvedené, uchází se, aby dle §. 2, lit. a) dospělost akademickou prokazovali.

Povinnost, deník věsti [dle §. 3, lit. c)], počíná se dne 1. května 1875.

§. 16.

Zdali ten, kdo odruhé zkoušku v některé zemi cizí, nabude úspěšnosti v §. 1. dočtení a zdali učen, dokonání na některé lesnické škole cizozemské, rovná se učení, dokonání na některé škole v §. 2, lit. b) jmenované, v příčině toho rozhodne v jedné každé případnosti ministr orby.

Chlumecky n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka V. — Vydána a rozesílána dne 6. března 1873.

10.

Líst povolení, daný dne 3. listopadu 1874,

ke stavbě lokomotivní železnice z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta a Raň vedlejších.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,

Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrabřítský, Slavonský,
Haličský, Vladiměřský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda
Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský,
Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; knížecí hrabě Habšburský a Tyrolský atd. atd.

Jako Viktor hrabě Wimpffen společně s Adolffem Herstem, Leopoldem Hutterstrasserm, Alexandrem Curtim a Augustem Kestlinem žádali na konci ke stavbě a užívání železnice z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta a pobočné železnice do Šrambachu, dle příslušnosti do Freilandu, z Leobersdorfu do Gutersteina a z Pöchlarnu do Gaminku, tedy vřídí se Nám, uváživše obecnou užitečnost této stavby, jasnovaršmíh sadatelém tuto koncesi dle zákona o povolání železnice, daného dne 14. srp. 1854 (č. 238 zák. říš.) a zákona, daného dne 16. května 1874 (č. 64 zák. říš.), učiniti, jak tuto se klade:

§ 1. Prospějeme koncesionářům práva ku stavbě a užívání železnice lokomotivních:

- a) z Leobersdorfu na Altmörkt, Hainfeld a Wilhelmstark do Sv. Hipolyta a pobočné železnice se Scheibstühle do Šrambachu, dle příslušnosti do Freilandu;
- b) z Leobersdorfu do Gutersteina;
- c) z Pöchlarnu do Gaminku.

Poboční železnice ze Scheibitzku do Šrambacha budí se pod podmínkami v tomto listě povolená pro tuto dráhu poboční ustanovenými k poštější správě státní předložena až do Frelaudu.

Koncessionáři budou míno to povinni, k poštější správě státní a pod podmínkami, které svého času správa státní ustanoví, náze jmenované železnice lokomotivní státní a jízdy se níh zavěsti:

1. Železnici, vedoucí pětino z Leobersdorfu do Ebenfurta, však teprv tehda, až bude vystavena navržená železnice z Babu k dolnosasko-uherským hranicím a Ebenfurta;

2. železnici, kterou se spojí Sv. Hipolyt s Traismauerem;

3. železnici, kterouž se spojí Traismauer s Masternem.

Linie z Leobersdorfu do Gutensteina a z Pöchlarnu do Gamianku, uvedené pod lit. b) a c), vyřešeny budte, co se týče stavby a jízdy po níh, jakožto dráhy vedlejší ná, aby po níh jehdily vlaky toliko s největší rychlostí dvanácti kilometrů za hodinu.

Totož ustanovení má dle případů platnost míti v příčině železnic pod k. 2 a 3 jmenovaných, které spojují Sv. Hipolyt s Traismauerem a Traismauer s Masternem.

Taktož se má železnice poboční ze Scheibitzku do Šrambacha, dle případu do Frelaudu, jmenovaná pod lit. a), co se týče vypracování a provozování jízdy, pokládati se železnici vedlejší čili sekundární dotud, pokud správa státní, která se každé chvíli učiniti má, hledie k budoucnému předložení těchto železnic pobočních, nenašle, aby se náklad zdokonalil a zafánil se rychlejší jízda.

§. 2. Stavba železnic v §. 1. jmenovaných a zařízení jízdy po níh vykonati se má dle podrobných návrhů stavebních od ministerium obchodu schválených a dle výminek od téhož ministerium ustanovených, též dle smluv stavebních a došvacích učiněných ministerium ku schválení předložených.

Základem plánů podrobných, ježto se zdělati mají, i smluv stavebních a došvacích, má býti to, co jest ustanoveno v smlouvě výminek od ministerium obchodu schválených, potažně ve schválených základech stavby a vypracování železnic, při kterémžto ustanovení a učtvání toho má se hleděti se nejvíce k tomu, aby náklad na stavbu byl zmenšen a zvláště co se týče stavby linie z Leobersdorfu do Gutensteina a z Pöchlarnu do Gamianku, na níhž vlaky nemají rychlejší jehdit než dvanáct kilometrů za hodinu, má se dopřítí velikého polehčení, kteréž se z příčiny této menší rychlosti povolití má.

Technické návrhy v příčině stavby a vypracování železnic budtež ministerium obchodu v šes předloženy a nařízení státních úřadů dohlédacích a této příčiny jakož i vůbec vylázná bedlivě nachovářena.

Taktož mají koncessionáři při stavbě desí činiti tomu, čeho ministerium obchodu s příčin vztahujících potomně potěšá a mají se ve všem nachovářiti podle obecných nařízení stavebních a policejních.

Změny v návrhích stavby učiniti se mohou jediné se schválením správy státní, pokud jíh podle výsledku revie trasy a politického obchodu dle §. 4.

sákora o povolení železnice předevzatého pro dobré obecného obchodu a k pojištění síllosti železnice, sá pro vyplnění toho, co zákonem ustanoveno, potřebí.

Vidělo-li by se při stavění buď z příčiny nějakého uspořádání nebo z příčiny provozování jízdy toho potřebna, nebo vidělo-li by se z těchto příčin přibude, aby se v trase dráhy nebo v plánech podrobných něco zjasnilo, ale tak, aby se ve směru železnice v §. 1. ustanoveném něčeho neměnilo a naproti trase schválené však poměry vedorovnosti a směru podstatně neobměnil, tedy potřebí k takové změně schválení správy státní.

Správa státní má právo, uložit koncesionářům nebo jejich právnicku nástupci, aby stálii spodní stavbu pro druhou kolej na linii z Leobersdorfu do Sv. Hilpolda a na poboční dráze do Šrambachu, dle případu do Freilandu, a aby položili tuto kolej na ošlech státech železnice, kde se toho bude viděti potřebí, kdyby hrabý roční útlak ve dvou letech po sobě jízdních činil více než 160.000 zl. ve středě za míli.

Koncesionáři jsou povinni, uzavřít se se správou železnice, jichž se železnice jejich bude dotýkati, o užívání nádraží a jiných částí železnice již zřízených nebo povolených v místech, kde se železnice v §. 1. jmenované budou s nimi spojevati, jakž i o zřízení služby jízdní při přecházení z jedné železnice na druhou a při státní, a předložit tuto smlouvu správě státní ku schválení.

Pakli by smlouvy o společné užívání některého círke nádraží se nestalo, budou mít koncesionáři ovšem právo, státi si nádraží zvláštní, budou však povinni, udělati kolej, která by se s cír dráhou spojovala, a zřízením alespoň k dopravování osob společnou službu na nádraží.

Nemohli-li by se koncesionáři se železnici, s kterou se má nádraží spojit, shodnouti o výsledky takového spojení a společné služby na nádraží k dopravování osob, rozhodne v příčině toho ministerium obchodu.

Správě státní zřizuje se právo, nastalo-li by se ujednání o to, ustanoviti výsledky, pod kterými se bude mezi obapelné užívání vesí domáckých sousedních železnic a pod kterými budou mezi horní a průmyslové železnice do nich vjížděti.

Koncesionáři budou však povinni, za náhradu nákladu tím vcelého povolit, aby železnice, kteréž by podnikatelectva průmyslová pro dopravování svých výrobků k železnici založiti chtěla, k jejich železnici a k těm kterým nádražím společně provozování jízdy co nejvážněji stájně se připojily.

§. 3. Koncesionáři jsou povinni, stavbu železnice z Leobersdorfu do Sv. Hilpolda ve dvou městech, od dnešního dne počítaje, započítati a tuto linii s poboční železnici do Šrambachu, dle případu do Freilandu, ve dvou letech, linie pak z Leobersdorfu do Gutensteina a z Pöchlarnu do Gänzlinku ve čtyřech letech, od téhož dne počítaje, dostaviti, po hotových železnicích jízdu veřejnou započítati a po čas koncese nepřerušně provozovati.

Koncesionáři mají pro pojištění, že tyto a jiné závazky podlé koncese náležitě vyplní, k pojištění správy státní položiti kaucí 50.000 státek rakouského šila.

§. 4. Aby koncesionáři železnici povolenou ve skutek uvěsti mohli, přejíje se jim práva vyvlastnění dle předpisů k tomu se vztahujících.

Totéž právo má se koncesionářům udělití také v příčině kolennic křideletých k závodům průmyslovým vedoucích, o kterých by společnost shledala, že se mají pro obecné dobré zřídit.

Koncesionáři jsou povinni učiniti, pokud se na nich záleží, aby se parcely pozemkové ku staré železnici odkoupené co nejdříve v knihách pozemkových odapsaly, pozatím, aby se co nejdříve dle zákona, daného dne 19. května 1874 (č. 70 zák. říšsk.) provedla opatření ku zjištění těch kterých parcel právních v knihách železniářských, a přihlížeti k tomu, aby se co nejdříve vykonala definitivní vyměření pozemků a finalizace odřezků, jako upravení knihovnat předchází.

§. 5. Koncesionáři mají se při stavění železnic povolených a při provozování jízd po nich spravovati dleto listem povolení, též zákony a nařízeními v té příčině vydanými [zejména zákonem o povolení železnic, daného dne 14. září 1854, (č. 238 zák. říšsk.) a řádem provozování jízd, vyd. dne 16. listopadu 1851, (č. 1 zák. říšsk. na rok 1851)], jakož i zákony a nařízeními, jako budou vydány.

Co se týče jezdiště a největší rychlosti dvanácti kilometrů za hodinu po vedlejších železnicích z Leobersdorfu do Gumpoltzina a z Pöchlarnu do Garminku, též po železnici pobočné z Scheibsthálu do Strambachu, dle příjedu do Frolandru, bude se mezi dle uvedených, článkem VI. zákona, daného dne 19. května 1874 (č. 64 zák. říšsk.) uděleného od opatření bezpečnosti v řádu provozování jízd předepsaného upustiti dleto, pokud ministerium obchodu shledá, že se to může, šlechtě ke zmírnění rychlosti nejjetší, povoliti, a budou pak platnost mítí svědění předpisy o provozování jízd, které ministerium obchodu vydá.

§. 6. Co se týče pošty, mají na povolené železnici platnost mítí tato ustanovení:

1. Koncesionáři jsou povinni, dopravovati zdarma poštu i zřízení poštovní podle §. 68. řádu provozování jízd.

Správa poštovní má právo, učiniti k dopravování pošty všech vlaků k dopravování osob ustanovených, kteréž dle plánu jízd jezdí.

Zavedly-li by se vlaky rychlé a kurýrské, nebude se mezi po nich náklad poštoz posláný dopravovati. Jízdní plány vlaků, kterých se učívá k dopravování pošty, ustanoví se s povolením ministerium obchodu, kterémuž ministerium se má také vždy 14 dní dříve oznámiti, kdyby se v plánu jízd měla státi nějaká změna.

2. Koncesionáři jsou povinni, na linii z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta vozy slystajíc a ambalážní, jakož bude k dopravování pošty potřebi, vyřizovati nákladem zřídití a v dobetu spěšně chovati, čímž se také rozumí čistiti vozy zevně a masnit jež.

Vyřizují vlaky rychlé a kurýrské, mají koncesionáři při každém vlaku po linii z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta jezditím, v příčině kteréhož poštu toho potřebá, podle svědění pošty zdarma zřídití a dopravovati prazatím jeden vůz o čtyřech kolích, který má býti dle potřebnosti pošty nářezem, a nastala-li by tato potřeba, jeden vůz o osmi kolích nebo dva takové vozy o čtyřech kolích.

Vzešla-li by dle svědění pošty toho potřebá, aby se při některém vlaku po linii z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta jezditím kromě výše uvedeného vozu o

osmi kolách nebo dotčených dvan vozů o čtyřech kolách zřídily ještě jiné vozy nebo vůbec vozy na některé jiné povolené lince ku potřebám poštovským, nahradí pošta koncesionářům za každý takový vůz o čtyřech kolách a za každou tónu ve službě poštovské ujetou jeden zlatý rak. Šala.

Na každém vlaku na linkách z Leobersdorfu do Gutenšteina, z Pöchlarnu do Gaminku a z Scheibsthals do Freilands osoby dopravujícími, též na každém vlaku na lince z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta, při kterémž pošta žádného zvláštního vozu neobdělá, tedy jmenovitě na vlacích rychlých a kurýrských, pakli by se zavedly, má se počít k dopravování věci po poště posílaných zdarma opatření číst vozu telegrafního přiměřeně zatížena, úplně uzavřená a nejmenší jedno kupé obsahující.

Pakli by se v takové části vozu některé věci haliky nebo pytle s právním nemohly uložit, má správa telegrafie o to péči mít, aby někde jinde ve vlaku bezpečně byly uloženy.

Obyčejné zavazadla vozů, kterých se k poštovské službě užívá, opatřiti mají koncesionáři též způsobem jako zavazadla osobních; náklad na kromohybojné zavazadla vozů uvnitř a na topení zapraviti pošta.

3. Správa poštovská má právo, dáti pošta na všech vlacích svými zřízení provázeti.

Úředníci poštovní, kondukteři a služebníci, jakož i zřízení poštovní, k přiblížení nebo k nasazení se službě poštovské vyškoleni, kteří se mají certifikáty ředitelství poštovského legitimovati, dopravují se zdarma.

Správě poštovské zůstává se mimo to právo, když její zřízení některého vlaku naprovozují, pošta listovní správě telegrafie od společnosti ustanovené k dopravě skrze její zřízení odevzdati.

4. K vykonávání služby poštovské na železných lince z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta má se dáti přičiněná zřízení s komorou na rekvisita ve stavění dráhy telegrafní, a bylo-li by potřeba k této potřebě ještě nějaké jiné nástroje nepotřebné, má se učiniti o náhradu za to, která se má ve způsobě nájemného dávat, zvláštní úmluva.

Tyto nástroje uvnitř zaříditi, čistiti, ošetřovati a vytápěti, náleží na správu poštovskou.

5. Na nádražích lince z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta kde nejsou zřízeny pošty, též na nádražích lince z Leobersdorfu do Gutenšteina, z Pöchlarnu do Gaminku a ze Scheibsthals do Šrambachu mají koncesionáři k poštovní správě poštovské odevzdávání a přijímání věci po poště posílaných mezi vlaky a orgány poštovskými, jakož i dohledání bezpečně uchování jich, až se některému zřízení poštovskému odevzdají, dáti obstarávání skrze spěšobíle k tomu zřízeno dráhy telegrafní, zažek obdržeti odměna od správy poštovské ustanovenou.

Tu, kde dle zřízení správy poštovské služba poštovská toho vykládá, mají koncesionáři svých služebníků poště propůjčiti, aby pomáhali nakládati a skládati věci po poště posílané za odměna této práci přiměřenou.

Korespondence, která vede ředitelství nebo správai rada telegrafie a příslušný spravování dráhy s orgány pod nimi postavenými, aneb která vedou tito

originové mezi sebou, mohou se po příslušných částech železnice skrze státnice její dopravovati.

§. 7. Koncesionáři jsou povinni, telegrafovody, ježž bude k provozování jízdy nebo k signalizování potřebé, svým nákladem dle nářčení aneb prostřednictvím státní telegrafovny zřídití, všim opatřiti a v dobrém spůsobu chovati.

Správa státní zřizuje si právo, utvářiti telegrafovodu pro jízdu státně také ke korespondenci státní a soukromé.

Správa státní bude míti toho vůli, držiti telegrafrů státních na opozitích telegrafovodu pro jízdu upravení aneb samostatně telegrafovody na pomocku od koncesionářů odkoupením nebo jichž ku potřebám železnice utvářením bez náhrady škody zřídití.

K takovým liním státním mají koncesionáři skrze státnice dráhy železné dáti zdarma společoklíbeti a v dobrém spůsobu je chovati. Koncesionáři jsou mimo to povinni, na svých trasech materiálle a rekvizita telegrafovny státní dle svých tarifových v příčině transportu vojků platných dopravovati a na svých nádrážích a stanicích zdarma skládati a chovati.

O vstřechy věci výše dotčené mají koncesionáři s telegrafovnou státní v pravý čas zvláštní úmluvu učiniti.

§. 8. Nejvyšší jízdné a nákladné s tímto obsahem se vyměřuje:

Co se týče poutřích, za osobu a rakouskou míli:

v I. třídě vozů	36 kr. rak. císla.
„ II. „ „	27 „ „ „
„ III. „ „	18 „ „ „

Při rychlovlacích, které by se potomně na líně z Leobenlarfu do Sv. Hippolyta zříditily, a které se mají skládati nejmně z vozů I. a II. třídy, může se toto jízdné a 20 procent svřítiti, když se nepojede zdoluhavěji, než v průměru jezdí rychlovlaky na jiných železnicích rakouských.

Největší nákladné za zboží při obyčejné rychlosti činí za centněř celni a za míli:

za zboží I. třídy	2 kr. rak. císla,
„ „ II. „	1 1/2 „ „ „
„ „ III. „	1 „ „ „

Výjimkou mají se nřikjmenované věci, když se jich nalozí přijí vřa, potažně když se podá na železnici nejmně 100 centněř celních, platnost míli nřikjmenované nářně sřaby tarifové za centněř celni a za míli:

A.	B.	C.
za zboží, suroviny, křidělny, věci stěny, soli a křidělny řikjmenované	za zboží k dříví a za dříví řekové, soli za dříví k stěny a dříví na nářby, když není dříví větší vřa	za zboží nářněř, křidělny, řikjmenované řikjmenované, řekové, řekové řikjmenované, řekové na řekové, křidělny řikjmenované a řekové, řekové, řekové a řekové
1-6	1-2	1-3
k r o j e n o		

Za expedici vybíráti se bude za každé zboží dva krojčary z osmnácti celnic, v čemž vpočten jest plat za nakládání a skládání a obecná assekurace. Obetavávali by si nakládání a skládání odvolajíc sám, platiti bude za expedici toliko 1/3 kr. a osmnácti celnic.

Co se týče nákladného za jiné věci, ustanovení skladného a jiných ustanovení jedy se týkajících, zachovati se jest tak, aby ceny v té příčině nebyly větší a ustanovení obšírnější nežli na železnici jít.

Za trati, kde železnice stoupá od 1:50 a výše, má se nákladné počítati za 1 1/2 násobnou délkou trati.

Koncesionáři jsou povinni, spravovati se při dopravování nákladu, co se týče poplatků vedlejších, koncesionatury a klasifikace zboží, též jiných ustanovení transportu se týkajících, vůbec pak, co se týče zokrouhlení, jestli se má při přepočítávání tarif podle různých měr a váh kabít doby platnost majetko provésti, tím, co v té příčině ministerium obchodu nařídí.

Koncesionářům stávaný se, by jízdné a nákladné v mezích výše vyměřených sami ustanovovali.

Při tom nemá se však dávatí nikomu přednost před jinými. Povolilo-li by se tedy některému zaslateli neb voziči nákladu pod určitými podmínkami nižší nákladné, nebo doplálo-li by se mu nějaké jiné výhody, tedy budíž povoleno totiž snížená nákladné a dopláno buď též výhody všem zaslatelům nákladu a všem vozičům, kteří vejdou v tyto podmínky.

Každé tarify speciální budíž obecně vyhlášena.

Po pěti letech provozování jízdy bude mítí vláda právo, snížití po vyvolání koncesionářů nebo jejich právních nástupců přiměřeně výše uvedená sazby tarifové a jmenovitě snížená sazby za věci strohu jmenované, když se jich postlá plný vůz nebo nejméně 100 centů celnic.

Vůbec stávaný se zákoneodávci, že má se kabít obzvlá upraveni tarify jízdného a nákladného, kterýmá upravením se pak koncesionáři spravovati mají.

§. 9. Jízdné a nákladné, jestli se má vybrati, má se vyměřiti v domácí měně stříbrné, ale tak, že obzvlá poplatek podle kursu vycházející musí se také přijímati v číle zemské.

Tarify plate uváděti se má na čílo zemské dle způsobu vypočítávání, jež ustanoví ministerium obchodu.

§. 10. Vojáko budíž dopravováno za levnější ceny podle ujednání, jestli se v té příčině a se strany výhod vojáka posetých stalo mezi říšským ministerium vojenský a mezi ředitelstvem železnice severní císaře Ferdinanda dne 18. června 1868, kterým ujednání činiti bude doplňující část tohoto listu povoleni.

Ujednala-li by se však se všemi železničními rakouskými nebo s většinou jich úmluva o dopravování vojáka, která by byla správně státní prospěšnější, máž taková úmluva platnost také v příčině železnice nyní povolených.

Tato ustanovení vztahují se také k obraně zemské obzvlá polovice říše, k zemským silecům Tyrolským, a to nejen, když konají cesty na čílo cizí, ale

i cesty ve službě na svůj účet ke cvičení ve sborů a ke shromáždění kontrolnímu, též k vojenskému sboru strážnímu a. k. soudů občanských ve Vídni, k a. k. četnictvu a ke strážní finanční a strážní bezpečnosti vojensky zřízené.

Koncesionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společnosti rakouských železnic o sjednání a pohotovosti chování vůči výpravních k transportům vojenským a o pomoci obapolnou zapůjčování vozů a strojů, když se vozí mnoho vojska, též k organickým ustanovením a k předpisu o službě pro odlišné železnice polních, jakob i k úmluvě daržavkové, učiněné v příčině dopravního provozu a poradených, na účet cesty vojenského lesima na železnici daržavské, která úmluva vošla ve skutek dne 1. června 1871.

Takéž zavazují se koncesionáři, že přistoupí k úmluvě, učiněné se společností dráh železných v příčině obapolné pomoci osobami při větších transportech vojska a k předpisu o dopravování vojska po železnicích.

Těmito úmluvami vázaní jsou koncesionáři, co se týče linií z Leobenburku do Gutensteina a z Pöchlarnu do Gamsku, též poboček železnic ze Scheibsthálu do Šrambachu a dle případu do Frelandu, jen do té doby, pokud se mohou dle sekundární porady těchto linií a dle potřebnosti v příčině náhodou, výpady a způsobu provozování jim proto povolených vyplniti.

Koncesionáři zavazují se, že v příčině zřízení výstavních podléstojníků vojska, válečného vojska námořního a obrany zeměské budou se řídit tím, co ustanoveno v §. 38. zákona o povinnosti hraneš, daného dne 5. prosince 1868 (č. 131 zák. řádk.) a v zákoně, daném dne 18. dubna 1872, (č. 40 zák. řádk.).

§. 11. Úředníci, strážníci a služebníci státní, kteří z náležející úřadu, jež ke správe železnic a k provozování jedy po nich přísluší, nebo pro zachování prospěchu státního dle koncese země s přísluší důstojníkůvých po těchto železnicích jezdí a rozkaz tohoto úřadu předloží, budte i s věcmi, které vezou s sebou na cestu, zdarma dopravování.

§. 12. Hranec a tržníci, též jejich průvodci, dle i na jezdě zpáteční, dopravování budte za poloviční osobné úřady III.

V příčině transportů, které se mají umístiti ve zvířatech kupcích, učiněna buď s příslušími úřady úmluva o určitě dni a vlaky.

§. 13. Správa státní má právo, nastala-li by neobyčejná dražota vůči potravinám v ústředí Rakouském, snížit nákladně na ně za polovici ceny nejvšak.

§. 14. Koncesionáři propůjčují se také právo, společnost akcionářskou zřídniti, a pro schůzku peněz, jež bude potřeba, vydati akcie a prioritní obligace donástiteli nebo na jednoho svěřenci, které se mohou na burzách rakouských prodávati a úředně namamendovati.

Sama obligace prioritní schůzku nemá činiti více než tři pětiny kapitálu zakladatelského.

Vydají-li se obligace prioritní v cizí valosě, potřebě, aby se sama vyznačila také v ústředí rakouském.

Obligace prioritní mají se dříve splatiti nežli akcie.

Společnost, která se stíhá, vjeje v práva a závazky koncesionářů; statuta společnosti mají zapotřebí schválení správy státní.

§. 15. Koncesionářští mají právo, zřizovati jednateleství v zemích zdějných i cizích, a zřizovati, kottice předpínat o tom vydaných, vozidla k dopravnině osob a nákladu po vodě i po zemi.

§. 16. Správa státní má právo, zjednat si jistotu, že jest koleznice ve všech svých částech náležitě a důkladně vystravena a jízda po ní takéž dokonale zajištěna, a naříditi, aby vady v této příčině se zmenšily, a byly-li by ta jaké, aby se odvracovaly.

Správa státní má mimo to právo, náležitě usazenou od sebe vyslati v hospodaření podnikatelestva.

Komisař od správy státní usazený má také právo, býti přítomen při sezeních rady správné nebo zastupitelstva jinak dle předsklávenstva společnosti konající, též při valných shromážděních, kdy koli by se mu vidělo příhodno a usazení vědíka usazení a opatření, která by náležela nebo statutům společnosti byla na odpor, nebo by obecněma dobráma byla na ujmu.

Za toto přihlížení k podnikatelestvu koleznice povinná jsou koncesionářští dávati pokladu státnímu nákladu úhrnkovou s pracemi s tím spojenými se spravující, kterou správa státní ustanoví.

§. 17. Koncese a ochrana proti zřizování nových koleznic v §. 9. lit. b) zákona o povolování koleznic vyřknutou má míti platnost devadesát let, ode dne počátku jízdy po liniích v §. 1. lit. a), b) a c) uvedených, a pomine, když tato linie dojde.

Správa státní má koncesi prohlášení za pomínavou, když by se závazkům v §. 3. ustanoveným, co se týče počtu a dokonání stavby a počtu a nepřerušitelného provozování jízdy dosti neodůstilo, a vykročení se listry vyměřené nemohlo by se dle §. 11., lit. b) zákona o povolování koleznic a jízdy křížení politických nebo finančních omluviti.

§. 18. Správa státní ustanovuje si právo, po třiceti letech, ode dne počátku jízdy po všech povolávaných koleznicích, každé chvíle tyto koleznice odkoupiti na nákladu v hotovosti, kterou dá koncesionářům.

Aby se suma odkupní mohla usazeniti, vypočítá se, kolik činí čistý užitek roční, jež dráha vydávala po sedm let před skutečným odkoupením, a toho smát se čistý užitek dvou let, kdy byl užitek nejmenší, a potom se vypočte, uscho-li čistého užtku v průměru dráha podnikatelestva nesla v ostatních pěti letech.

Nečiní-li by vyhledaný průměrný čistý užitek alespoň 5²/₁₀ procenta ve sřídě nominálního kapitálu zakladatele od správy státní schváleného, tedy se tato nejmenší suma ustanoví za čistý užitek, který se při vyměřování ceny kapál položí za základ.

Devadesátinásobná suma čistého užtku dle těchto pravidel vyhledaného jest cena odkupní.

Nominální kapitál zakladatel, co do čísla, má býti od správy státní schválen; k němu náleží:

a) Náklady na přípravné práce a na státní návrhu;

- b) náklady na stavbu a první uživatelské jízdy (t. j. až do konce prvního roku provozovacího od počátku jízdy po celé povolené dráze), též větší jízdné výlohy, které se z příjmy vystavení povolené železnice a zavedení jízdy po ní kromě sumy pod lit. a) dotčené nevyhraněněl napraviti musí;
- c) pěti procentní úroky z kapitálu, mezi stavbou až do počátku jízdy po celé povolené dráze dle postupu stavby a uživatelské jízdy zaplacených, po arších čistého zisku z čistě železnice, po nichž se již dříve počalo jezdit, a po arších úroků, které došly z peněz vyplacených, jichž nebylo ihned uloženo, však jen do té doby, pokud takové úroky skutečně byly vyplaceny;
- d) náklady na opatření peněz, podobně povolená od správy státní průměrná úrota, správně kursom při oběhnutí hotových peněz při vydávání akcií a prioritních obligací.

Vykonaly-li by se po prvním roce provozování některé jiné nové stavby aneb rozšířily-li by se uživatelské provozovací, bude se mezi nákladem na to učiněným ke kapitálu zakladatelnu připočítati, když správa státní k těmto novým stavbám aneb k tomu, aby se uživatelské provozování rozšířilo, přivede a náklad se náležitě prokáže.

§. 19. Koncesionáři jsou kromě toho povinni, každé železnice v §. 1. pod lit. a), b), c) jmenované, až bude dokončena, když by se správa státní věděla, že jest toho potřeby nebo že by to bylo přínosné, k jejímu pořízení jinému podnikatelství za náhradu postoupiti.

Jako a jak velká náhrada se má dáti, o to rozhodne obě strany ujednají.

Nestalo-li by se o to ujednání, má se dáti za náhradu kapitál na hotovost, který se vyměří dle pravidel vyřte v §. 18. v příčině odkupování železnice skrze správu státní ustanovených.

Toliko se má v případě, že by se po železnicích, které se mají odkoupiti, nejezdilo ještě sedm let, neb jen pět let, při vyměřování ceny odkupu za základ položení průměrných čistých zisků nejlepších tří let, a nejezdilo-li se po železnicích ještě pět let, čistý zisk nejlepšího jednako roku.

Žádalo-li by se za postoupení dráhy před koncem prvního roku provozovacího, nemá se, jako výše v každé případnosti, cena odkupu ustanovovati uže té sumy, kterou by správa státní dle §. 18. za odkupencou dráhu musila platiti.

§. 20. Železnicem v §. 1. tohoto listu povolená pod lit. a), b) a c) jmenovaným povolují se tyto finanční výhody:

- a) že budou po čas stavby a po dvacet let, od počátku jízdy na každé lince, sprostředky daně a příjmů, ježto kupenových a každé jiné daně, která by se přiblížila zákony zavedla;
- b) že budou až do počátku jízdy sprostředky koliká a poplatků za smluv, žádostí a jiných spisů, též z latín, zdělaných za příčinou opatření kapitálu, jakož i za příčinou stavby a instruce dráhy;
- c) že budou sprostředky koliká a poplatků za první vydání akcií a obligací prioritních, počítaje k nim i poskytnuty, též převodně při odkupování pozemků veselého.

§. 21. Když pomine koncese a toho dne, kterého pomine, nabude stát bez platů nezavazovací práva vlastnického a podléhá železnice nyní povolených, jmenovitě země a půdy, pozemí zemích a umělých, veškeré stavby spodní a vrchní na dráze i všeho příslušenství nemovitého, totiž nádraží, míst k nakládání a skládání, stavení k provozování jízdy a vozby potřebných na místech, odkud se vyjíždí a kam se přijíždí, domká strážních a dohládkářských, i se vším zařízením strojů nemovitých a se všelikými věcmi nemovitými.

Co se týče věcí movitých, totiž: lokomotiv, vozů, strojů movitých, nástrojů a jiných zařízení a materiálů, pokud jde k dalšímu provozování jízdy potřebě a pokud se k tomu hodí, přejde jež tak a potažiti taková cena za ně odarova na stát, kolik se s prvního zařízením jízdy v zakládacím kapitálu obsažená rovná.

Když se železnice odkoupi, nabude stát ode dne odkoupení, když zaplatí sama výkupní v §. 18. ustanovenou, bez dalšího platu práva vlastnického a podléhá železnice nyní povolených se všemi prvě jmenovanými věcmi k nim náležejícími, movitými i nemovitými.

Když tato koncese pomine, i když se železnice odkoupi, podléhá koncesionáři právo vlastnické fondu rezervního z vlastních užitek podnikatelstva zřízeného i aktiv za účelem náhrady, též založení a stavení zvláštních z vlastního jmění zřízených nebo nabýtvých, totiž: pocti koncesijních a vápených, sléváren, fabrik na stroje nebo na jiné nářadí, nástrojů, doků, skladů uhlí a jiných věcí, k jejich vystavení nebo nabýtví je správa státní zmocněna, dočasně výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§. 22. Správcé státní sřstavuje se kromě toho peřivo, pakli by přeš to, že byla výstraha díra, porušily se opět neb nepřišly sřstavky v listu povolení neb v nákonech shodné, aby učinila opatření díe záhora a prohlásila vodě okolnosti koncesi za pomínelou ježli díve než dajše.

§. 23. Napomínajice přišně každého, aby proti tomu, co v této koncesi ustanoveno, něčeho nečinil, a propůjčujice společnosti práva, dohývaní před soudy Nášně náhrady za škoda, kterou prokážti, dáváme všem dšadím, ježli se týče, přišně rozkaz, aby nad touto koncesí a všim tím, co v ní ješ ustanoveno, přišně a bedlivě ruka držely.

Tomu na svědění vydáváme tento list, opatřený všim pečeti Náš, ve Vídni, hlavním městě říšském a Našim sídelním, třetího dne měsíce listopadu léta Páně tisícého osmístého sedmdesátého čtrnáctého, panování Našeho roku dvadřátého šestého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Pretis m. p.

II.

Úmluva, učiněna dne 31. ledna 1875,

a posádky železnice státní na vytažení železnice z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta a linie vedlejších.

I.

Správa státní zavazuje se, dáti pásmu koncesionářům železnice lokomotivní, která se má dle zákona, daného dne 16. května 1874, (§. 64 zák. říšsk.) a listu povolení od J. V. schváleného vystavěti:

- a) z Leobersdorfu na Altenmarkt, Hainfeld a Wilhelmsburg do Sv. Hipolyta kromě křižební dráhy ze Scheibmühlu do Šrambachu, dle případu do Freilanda;
- b) z Leobersdorfu do Gutenšteina, a
- c) z Pöchlarnu do Gamínku, aby se stavba těchto linií ihned počítá a ve lhůtě v článku III. této úmluvy položené dokonati mohla, nezáročně zálohy, dohromady až do dvou milionů pětkrát set tisíc zlatých (2,500.000 zl.) rakouského říše v bankovkách, a příjmomí za pohledávání, kteréž tím vznikde, na místě platu akcie společnosti akcionářské, ježto se podle Nejvyššího listu povolení stíhá, v plně sumě nominální.

Poněvadž záloha státní 2½ milionů zlatých určena jest nejspíše na linii z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta a poboční dráha ze Scheibmühlu do Šrambachu, dle případu do Freilanda, neboť také na linie z Pöchlarnu do Gamínku a z Leobersdorfu do Gutenšteina, a druhé strany pak uvážíti náležitě, že by se tyto dvě linie posádky dostavěti mohly, nežli linie ze Sv. Hipolyta do Leobersdorfu, tedy se má pro tento případ předložena část zálohy státní na linie z Pöchlarnu do Gamínku a z Leobersdorfu do Gutenšteina zachováti, potažiti ku stavbě těchto linií ušiti.

Zálohy dané mají se hned po vydání akcii refundovati, a to nejdříve v tom čase, kdy se počne po některé výše jmenované lince jezdit.

Od 1. ledna roku po započatí jízdy po lince z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta nejprve příštího počne se bráti dividenda za část akcii, která se rovná záloze na hotovost při stavění této linie dané, však nikoliv na více než na polovici veškerých akcii, kteréž má stát převati, v sumě nominální 1,250.000 zl., za zbytek těchto akcii počne se bráti dividenda dne 1. ledna roku po uvedení jízdy po obojí lince z Leobersdorfu do Gutenšteina a z Pöchlarnu do Gamínku nejprve příštího.

II.

Zálohy hotové od a. k. ministerium financí poskytnuté, kteréž má správa státní dle článku I. této úmluvy dávatí, vydávány budou na nekolikované potvrzení dle pečetí od pásk koncesionářů, potažiti od společnosti akcionářské, která se stíhá, pohádké vykonaných a dle materiálu spůsobeného podle výkazů mezi 1. a

18. dnem každého měsíce c. k. ministerium obchodu podaných a náležitě odvoledných, od státních úřadů ku stavbě dohlášených potvorených, každý měsíc potomně, a to vždy za přízeň a materiál v předložení náležitě opatřených akcie c. k. hlavního kasa zemskou ve Vídni k rukoum náležitě k tomu legitimovaných reprezentantů příslušných koncessionářů, potažně k rukoum společnosti.

III.

Příslušní koncessionáři zavazují se naproti tomu:

- a) Že prokážou, že vydali sbytek kapitálu akciového dle článku I. zákona, daného dne 16. května 1874 (č. 64 zák. říš.) v takovém kurzu, který nemá být nižší nežli 95 procent nominální sumy akcií, potažně, kdyby potomně přišlo na jevo, že máme nadání šesti akcií dle průkazu příslušných koncessionářů v sumě 1,700,000 zl. podepsaných nemáme se realizovat, že budou k tomu přilhliti, aby ona šest kapitálu akciového byla v kursu výše dotčeném vydána, a to tím způsobem, by za každých 100 zl. ceny nominální zbylých akcií nejméně efektní suma 95 zl. byla na stavbu koleznice obrácena a toto aby se státním orgánem dohlášením náležitě prokázalo. Koncessionáři vezmou však tento závazek na sebe jen tehda, když smlouvy připravované od nich předloženy, a podnikateli stavby, dodavateli, majetníky pozemků, interenty atd. učiněné od vlády budou schváleny a tudíž uzavřeny, anebo když se novým jednáním občasnou pomocí orgánů vládních provedením zjistí, že bude nejméně tolik akcií převzato, kolik bylo smlouvami připravovanými výše řečenými pevně stanoveno. Neustále-li by se toho, tedy sobě užívají koncessionáři právo v článku VII. této smlouvy připomenuté, pod výhradami v témž článku ustanovenými od této smlouvy odstupiti. Teprve po utištění všech prostředků vydáním akcií opatřených mají se ostatní sumy hotové, jichž ku stavbě dráhy potřebná, sjednoti ku zvláštnímu úmociání správy státní vydáním obligací prioritních, jichž suma nominálně nemá šesti více nežli tři pětiny veškerého nominálního kapitálu základního, a jichž kurs, v kterém mají být vydány, závisí na schválení vlády;
- b) zavazují se, že návrhy podrobné zřídají a veliká jiná přípravá opatření učiní tak rychle, aby se nejpozději ve dvou měsících ode dne propůjčení koncese, kteréž se zároveň Nejvyšším rozhodnutím výše uvedeným stalo, nejprve na linii z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta stavba mohla počíti a na této trati jakož i na křižovatce dráze z Schönbühla do Štambachu, dle případu do Freilanda, nejpozději ve dvou letech, na kmitě pak z Leobersdorfu do Gutensteina a z Pöchlarnu do Garstinku ve čtyřech letech ode dne propůjčení koncese dokonati a jiná veřejná sepočítí;
- c) zavazují se, že chtějí práce stavitelské a veliká dodávání dle zákona, daného dne 16. května 1874 (č. 64 zák. říš.), způsobem ofertu prováděti, a výsledek takového zadání, sčít návrhy veškerých smluv stavebních a dodavatelů, příslušných k nim sešitá výměnek a jiných dokladů v šes c. k. ministerium obchodu ku schválení předložiti a opatření učiniti, aby se práce stavitelské v ceně, nejpozději ve čtrnácti dnech po schválení skutečně počaly;
- d) zavazují se, že budou k tomu hleděti a přičiní se o to dle možnosti, aby společnost akciová, jakož se má dle Nejvyššího listu povolání zříditi,

pokud se na pánech koncesionářských záleží, po uzavření se správou státní nejdříve v šesti měsících se zřídlá.

V statutu této společnosti má se zvlášť pojmenování ustanoveno, že se správa státní, neohledně k právu, klasovati ve valných shromážděních akcionářů budoucí společnosti akcionářské, kterých právo je, posadit jejím zástupcem, vedle počtu akcií, v jehož držení skutečně jsou, dle statut náleží, zřizuje vždy právo, jmenovati dva členy rady správní;

- c) zavazují se, že budou k tomu přihlížeti, posadit, že pojmenování přičesné ustanovení v návrh statut společnosti akcionářské, která se zřídl, že to, co se při stavění koleznice a při opatření kapitálu jakým kolí způsobem upořít, má se k dobrému dráhy obrátiti a uložit do fondu rezervního, který se příležitostně sumy efektivní pro nepředvídané výlohy preliminarované k tomu konci zřídl.

IV.

Správa státní dává se na zálohy peněžité dle článku I. na stavbu koleznice dané na výlohy stavby linie z Leobersdorfu do Sv. Hipolyta a poboční dráhy do Šrambacha, potažiti Freilanda, a Pöchlarna do Garabuku a z Leobersdorfu do Gutensteina, též na výlohy materiálů ku potřebě stavby sjednané první a výhradně právo uzavírat a přednost před každým jiným podnikáváním z jakého kolí důvodu vadným, pokud se nepokáže, že výlohy peněžé, jehož k vystavění těchto koleznic potřebá, jsou opatřeny.

V.

Pro zachování zvláštního interese, kterýž správa státní z této dráhy vezde, propějí páni koncesionáři správě státní právo, by dala zřízení státním k tomu konci ustanoveným po čas stavby i jindy po koleznici, jak se jí bude viděti přičesné, přihlížeti, že se peněžé na vystavění koleznic v článku I. jmenovaných a na jindy po nich opatřených skutečně a vhodně užívá.

Náklady na toto zvláštní dohlížení ku stavbě mají páni koncesionáři, potažiti společnost, která se zřídl, v sumě od c. k. ministerium obchodu ustanovené náhraditi, kteráž suma nemá činiti více nežli 60.000 sl. (šedesát tisíc) v efektivní kapitál 10¹/₂ miliónu k tomuto konci vpočtených.

Správa státní zřizuje si kromě toho právo, zřízení od páni koncesionářů k dohlížení ku stavbě, k vypočítávání, likvidaci a poskytování výnosů výdělků při stavbě ustanovené v jak vlastnosti služební pořizování, a schvalování služební instrukce, služební smlouvy a příspěvy disciplinární, jehož se v příčině těchto zřízení má užívati.

VI.

Komisei obecné pro společnost, jehož se má zřídliti, ustanovený bude máti až do refundování záloh peněžitých v akcie společnosti této právo, ustavití notuliko usnešati rady správní, jehož se s Nejvyšší koncesí, se schvalovány statuty společnosti a s obecnými zákony a úředními nařízeními nesovratují, nálež i taková opatření správy společenské, z kterých by se má viděti, že jsou proti

finančním prospěchu státu z této úmluvy zvláště vycházejícímu; má však dležený komisař ihned hlásati na rozhodnutí c. k. ministeriálu obchodu, kteráž je bez prodlení vyneše a kteráž bude společnost vložna.

VII.

Správa státní nebudě závazky převzatými výše a tato úmluva bude neplatna a ničinná, jestliže by páni koncesionáři nebo jejich právní nástupcové srazkám, v něž vešli, dokonale dosti nečinili, zvláště pak kdyby nedodrželi list v článku III. ustanovených, pokud se na právech koncesionářích nebo na společnosti, která se zřídí, záleží.

V takové případnosti budou páni koncesionáři povinni, odvezdati bez odkladu správě státní veškeré peníze hotové, jež z peněžité zálohy státní obdrželi, pokud budou před rukama, též věci dodané, práce, posazenky atd. z peněz státních již zaplacené.

Tento závazek v platnosti zachovávajíc, ustanovují sobě také páni koncesionáři právo, odstoupiti od toho, co v této úmluvě ustanoveno, jestliže by společnost akcionářská, která se má zříditi, v deseti měsících, ode dne propůjčení koncese požítaje, z příčiny politických nebo finančních kráží naprosto zříditi se nemohla.

VIII.

Tato úmluva sdělena bude v jednom exempláři neoklikovaném, který zůstane v rukou správy státní. — Písemná koncesionářům vydán bude přepis té úmluvy od úřadu vložovací.

Ve Vídni, dne 31. ledna 1875.

Za správu státní:

Pretis m. p.

Banhaus m. p.

(L. S.)

Koncesionáři:

Wimpffen m. p.

Hutterstrasser m. p.

V plnémocnosti:

per Alexandr A. Curtl:

Konst. A. Curtl m. p.

Adolf Hurs m. p.

Köstler m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VI. — Vydána a rozvešlena dne 6. března 1875.

12.

Zákon, daný dne 20. ledna 1875,

jež se týče změny v nosí soudní tribunálu obecných soudů konsulárních v Egyptě.

Se přivolením oběhí sněmovny rady říšské vládi se Mě naříditi takto:

Moc soudní konsulární mocností Rakousko-uherského v Egyptě přisluhující má se nahrazena čínským na pět let obnoveni a z části na soudy po umluvení s vládou egyptskou sřízené převésti.

Ministři práva uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Budíně a Pešti, dne 20. ledna 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Ginsler m. p.

13.

Vyhlášení, vydané od veškerého ministerstva dne 18. února 1875,

jež se týče změny rady říšské o náležitosti čínských, vydaném dne 13. května 1873 (č. 63 zák. říš.), jímž změna jest §. 14. statut privilegované rakouské banky národní, a o čínských náležitosti, vydaném dne 11. října 1874 (č. 128 zák. říš.), jímž proti jmenované náležitosti čínské opět meči zbarveno jest.

Tímto v zmlouvu se uvádí, že rada říšská dala ústavni přivolení k nařízení čínského, daného dne 13. května 1873 (č. 63 zák. říš.), jímž změna jest

§. 14. statui privilegované rakouské banky národní, a k nařízení k ústřednímu, daného dne 11. března 1874 (§. 138 zák. Říšsk.), jině své jmenované nařízení ústřední opět moči zbarveno jest.

Ve Vídni, dne 18. února 1875.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Banhaus** m. p. **Stremayr** m. p.
Glaser m. p. **Unger** m. p. **Chlumecky** m. p. **Preiss** m. p.
Hoerst m. p. **Ziemińkowski** m. p.

II.

Nařízení, vydané od ministerium orby dne 21. února 1875,

jetto se týče užívání metrické míry a váhy v horních ústředích.

Dle zákona, daného dne 23. července 1871 (§. 16 zák. Říšsk. ze r. 1872), má se, od 1. ledna 1876 počínaje, výhradně užívání metrické míry a váhy. Do tohoto dne:

- a) dovoleno jest, užívání metrické míry a váhy ve všech spisech úředním horním podaných, a
- b) nařizuje jest této míry a váhy užívání v jednání úředním ústředím horních, když byla této míry a váhy užívána ve spise, který dal příčina k úřednímu jednání, nebo když jest před rukama prohlášení strany, že k užívání této míry a váhy přivoláje.

Chlumecky m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číslo VII. — Vydána a rozedlána dne 7. března 1875.

15.

Patent císařský, daný dne 3. března 1875,

Junáto se svolávájí sněmovi Český, Dalmatský, Halický a Vladimírský, zároveň Krakovský, Dolno- a Hornorakovský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajanský, Bukovinský, Banovský, Sleutský, Tyrolský, Vorarlberský, Istorský, Gorický a Gradištský i Trstanský.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakovský,
 král Uherský a Český, Dalmatský, Charvátský, Slavovský, Halický,
 Vladimírský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakovský,
 velkovoivoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský;
 Štyrský, Korutanský, Krajanský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parm-
 ský, Pišborský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlan-
 ský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habšburský a Tyrolský,
 Kyrburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentký a Brixenský; mar-
 krabě Horno- a Dolnoslužický a Istorský; hrabě Hohenembský, Feidkirch-
 ský, Bregencský, Sonnenberský atd.; pán Trstanský, Kotarský a na Slo-
 venském krajišti; velkovoivoda vojvodství Srbského atd. atd.

známe činnosť a vědění dáváme:

Svolávej Český, Dalmatský, Halický a Vladimírský, zároveň Krakovský,
 Dolno- a Hornorakovský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajanský, Bako-

vinský, Moravský, Slezský, Tyrolský, Vorarlberský, Isterský, Gorický a Gradišský i sčím Trubanský zvolivají se na den šestého dubna 1875 do míst k jich sejíti zákonem jmenovaných.

Dáno ve Vídni, hlavním a sídelním městě Rakem, dne 3. března léta tisícého osmístého sedmdesátého pátého, panovník Rakem roku dvacátého sedmého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Banhaus** m. p. **Stremayr** m. p.
Glaser m. p. **Unger** m. p. **Chlumecky** m. p. **Pretis** m. p.
Horst m. p. **Ziemiałkowski** m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číska VIII. — Vydána a rozesílána dne 10. března 1875.

16.

**Nařízení, vydané od ministrů obchodu a záležitosti
vnitřních dne 20. února 1875,**

o tom, že živnost státníků klade se mezi živnosti koncesionální.

K živnosti státníků patří jest dle §. 30. titulu živnostenského, vydaného dne 20. prosince 1859, koncesie.

Ti, kdož takové živnosti dojíti chtějí, mají kromě toho, že se v §. 18. článku 1., titulu živnostenského k nabytí živnosti koncesionální vyhledává, také prokázati, že namýšlejívací se skutečně při této živnosti, praktické uplatnění k ní nabytí.

Živnosti státníků, kterých kdo posud titulem nabyl a je provozuje, toto nařízení se netýká.

Blauhans m. p.

Lasser m. p.

17.

**Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne
1. března 1875,**

jinak se v záležitostech dodávkových ustanoviti k titulu cmentárním a k tarifě cmentárním,
vydané dne 18. prosince 1871 (č. 171 zák. říš.).

Aby ve skutek uveden byl zákon, daný dne 23. července 1871, jest se tyto nové sřízení míry a váhy (zákl. 18 zák. říš. na r. 1872), uvádějí se v obecnou záležitost obepoložené od a. k. normální komise cmentární vydané dodávky k titulu cmentárním a k tarifě cmentárním, vydané dne 19. prosince 1872 (č. 171 zák. říš.).

Na místě ministra obchodu:

Ministr obch.

Chlumecský m. p.

Druhý dodavek k řádu cimentainmu,

vydaného 19. prosince 1872.

K §§. 5—9 a 11.

Je se mohou cimentainní kové míry na tekutiny, obsahující 5, 10, 20 i 50 litrů.

Míry na tekutiny, obsahující 5, 10, 20 a 50 litrů, mohou býti a bůdče plochu čistě posírovaného. Co se týče jich vyzvedání a cimentainění, spracování se jest tím, co užle tato položka:

Jak se mají tyto míry poznákovati.

Číslo litrů, kterš míra obsahuje, a připojené k němu slovo „Litr“ nebo písmeno „L“ mále se buď na míru vytisknouti, nebo se mále vyznačiti na přiletované doškové kovové, její spojené s nádobou zjisti se vytlačovým kolku na kapes elcové.

Jakou pedoba mají tyto míry míti.

Tyto míry zhotovony buďte ve spšech válců s užším hrdlem ve fig. 1. vyzobozně a májte tyto rozměry v milimetrech:

	5 L.	10 L.	20 L.	50 L.
průměr nádoby a	170	215	270	370
výška nádoby c	174	217	273	371
výška kuželky d	55	70	90	120
průměr hrdla b	100	125	160	200
výška hladiny tekutinyové e u v hrdle při rozměrech výše uvedených a když jest nádoba dobře naplněna e	31·2	40·3	51·1	70·7

Pro snadnější vylévání tekutiny zhotovony buďte míry tak, aby když jest nádoba dobře naplněna, hladina tekutiny e u v byla nižš, nežli vrchol kraj b i hrdla. Badiž tedy při zhotovování nádob výška hrdla b s vyzněna větší, nežli výše položená míra e , tak aby hladina tekutinyová vzdálena byla od vrcholního kraje při měřích 5 a 10 litrových 10—30 milimetrů, a při měřích 20—50 litrových 20—50 milimetrů.

Abý se zhotovoval těchto měr usnadnilo, připozovějí se v průměrech odchytky od vypočtených hodnot výše uvedených až do 5 procent přes měru nebo pod míru.

Jak mají tyto míry býti afizeny.

Ploch má býti dostatečně silný, a vrchol kraj hrdla, užle dolní kraj nádoby má býti silna obcovkou 15—30 milimetrů širokou.

Dno nádob má být rovnoběžné se spodním krajem, a má být osázeno, obsahuje-li míra 5 a 10 litrů, kobylikou železnou nebo se silnější blíšce plechu odšlápnou pod pravým úhlem vysokou hranou vnitřně postavenou, a obsahuje-li míra 20 a 50 litrů, dřevna takovými kobylikami. Také jiné části, vzhledě sňma nádob, mohou se obrouškami a žebry osáziti. Úcha, jimiž každá tato nádoba má být opatřena, nemají nad vrchní kraj vystupovati.

§ 2. Čípky, které, když jsou nádoba dobře naplněna, ukazují výšku hladiny tekutiny, mají se přidělati na dvou diametrálně proti sobě ležících místech na hrde nebo na třech místech stejně daleko od sebe rozdělaných, a mají se odšláti z povrchu blíšce plechu 10—15 milimetrů širokého a dvojnásobně silného, který jest na horním konci v hladině tekutiny ležícím 3—5 milimetrů vzdálen pod pravým úhlem od stěny bodla chmat (fig. 2). Čípky mají se přiletovati a pod určitým úhlytem přifixovati, místa pak zafixovaná mají se na zevní straně za přítomnosti kolokování kapkami čimovými opatřiti.

Jaké odchýlky se dopouštějí.

Kovové míry na tekutiny, zdřívající v sobě 5—50 litrů, nemají se od pravého obsahu ani přes míru ani pod míru odchýlovati o více nežli:

při měřících, zdřívajících v sobě 5, 10 a 20 litrů, o $\frac{1}{100}$ me	pravého obsahu,
„ „ „ „ 50 litrů	$\frac{1}{50}$ me „ „

Na kterých místech mají se tyto míry kolkovati.

Tyto míry kolkuji se na osách místech, kde jsou čípky přifixovány, 608 na kapkách čimových, z nichž se vždy dvě v průměru proti sobě ležící dají na faleš či draze, kde jest letována, a c, d, e, f (fig. 1) a na dně na faleš, kterými spojují dno se stěnou pohledat.

K §. 28 c).

Které předměty se mohou také čimovatiti.

K doplnění §. 28. c) ustanovuje se, že se mohou porovnávat i kolkovati i takové předměty, při nichž velikost tíže bývá značná a spojeného s ním obsahu i s vzhledem čísel 0-5 kilogramu. Při takových váhách má být během s obsahem, který se může po delším čase změněti, nerozlučně spojen a nedopouští se, aby se prostředkem láku nestředně pověšil.

K §. 30.

Co se týče váh s miskami na vrchu.

Při váhách s miskami na vrchu nebo váhách tabulních není dovoleno, dávat k těm neb o ně míscu tarírní.

Druhý dodavek k tarifě cementného.

K. J. H. Míry na tekutiny.

Při kovových měřících na tekutiny, obsahujících 5, 10, 20 a 50 litrů, šind cementné:

	A.	B.
	na desetiválcí	na pětici šindů
při 50 litrovkách	70	35
„ 20 „	40	20
„ 10 „	24	12
„ 5 „	14	7

Ve Vídni, dne 1. března 1875.

Od c. k. normální komise cementní:

Herr m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka IX. — Vydána a rozeslána dne 20. března 1875.

18.

Nářízení, vydané od ministerií práv a financí a od nejvyšší účetny dne 26. února 1875,

pro království Dalmatské.

Jižta se vydání instrukce, jak se má spůsobem kasovním nakládání s majetkem sirotčím, opatrovaneckým a depositním.

Aby se upravilo kasovní nakládání s majetkem sirotčím, opatrovaneckým a depositním u c. k. berničích úřadů v Dalmatsku, vydálo se ministeriím práv a financí a nejvyšší účetny následující nařízení, které má vstoupiti ve skutek dne 1. Servence 1875.

Glasner m. p.

Pretyl m. p.

Mercandis m. p.

Instrukce

o tom.

Jak se má spůsobem kasovním nakládání s majetkem sirotčím, opatrovaneckým a depositním u c. k. berničích úřadů v Dalmatsku.

Částka první.

Ustanovení obecná.

§. 1.

Na berničné úřady náleží, přijímatí, schovávatí a spůsobem kasovním účtovatí majetek sirotčí, opatrovanecký a depositní od soudů k nim příkazaný.

§. 2.

Úřad berničný, který se nachází v sídle soudním, jest zároveň jako úřadem depositním v příslušné majetku depositního, sirotčího a opatrovaneckého. Jmenuje se: „Ú. k. berničný a soudní úřad depositní“.

§. 3.

Úřad berničný postaven jest jakožto soudní úřad depositní pod soudem a má vykonávati jeho příkazy.

§. 4.

Jest-li úřad berničný úřadem depositním několika soudů, tedy má věsti denníky, knihy, stanovy a výkazy k pracím depositním se vztahující, v této instrukci naznačené v příloze každého soudu o sobě.

§. 5.

Úřad berničný, jakožto soudní úřad depositní, nemá bez přezkoumání příkazu soudu nad ním postaveného náležeti ani přijímati ani vydvíhati.

§. 6.

U každého úřadu berničného mají se věci přijíjeti a skladěti od věci kasovních oddělení a ve zvláštní pokladnici, nebo alespoň ve zvláštní příhradce v pokladnici chovati.

Pokladnice má býti se železa, a proti vzloupání se a nebezpečnosti ohně dle instrukce úřadům berničným vydané dobře opatřena a má míti dvoje zámčů. Jeden klíč má býti v rukou představence úřadu berničného a druhý v rukou úředníka kontrolujícího. Když odejde úředník berničný z místnosti úřadní, vezmá se tam tyto klíče uchovávatí ku schování.

§. 7.

U soudních úřadů depositních schovávatí se mohou: peníze, veřejné obligace, knihy spojitelné a jiné listiny soukromé, jakožto lze za peníze vyměnití, na pt. akcie a losy, též jiné soukromé listiny dlužní, komešné zlato a stříbro, drahé věci a klenoty.

Nemá-li u některého soudu místnosti a schrán od ohně bezpečných, tedy buďte u depositního úřadu schovány také větší důležitější listiny (testamenty a pod.).

§. 8.

Obligace veřejné a soukromé k určitým depositním pokladnicím soudů civilních, též obligace takové některým sirotkům nebo opatrovaným zvlášť náležející, nebo jiné listiny rovněž (§. 7.), taktéž mince zlato a stříbro, drahé věci a klenoty, buďto v pokladnici vždy ve zvláštních obálkách schovány, a na účelích obálkách buď poznamenané jméno toho, pro koho ty věci byly složeny, a konto knihy hlavní (§. 35.), k němu náležejí.

Ostatné peníze sirotkům a opatrovaným dlužné, též hotovosti soudů civilních v peněžních papírových nebo v drobné minci náležející, jakožto k úřadu depositnímu ku schování dajíce, uchovávatí buďte společně, leč že by soud jinově ustanovil, aby byly schovány zvlášť a sobě.

Částka druhá.

Ustanovení společná, jak se má nakládat s majetkem depositárním, srovnáním a opatrovaneckým.

§. 9.

Když se složí některá věc k soudnímu schování přičodná, má soud úřadu depositárním naříditi, aby jí přijal, a připomenouti, má-li se přijmouti na jmění srovnání nebo opatrovanecké, nebo na depositum soudní. Takéž má dáti soud úřadu depositárním náležitá nařízení písemná, když se má něco platiti.

§. 10.

Každý soud má věci podle formuláře I. knihy složit, do níž se zapisují věci, kteréž má úřad depositární hned přijmouti, buď se někdo na soudu za to hádal (§. 11.), nebo se došel nějaký hádek s penězi aneb jinými věcmi cennými (§. 23.); do této knihy mají se zapisovati všechna nařízení úřadu depositárním dána, že má tyto věci přijmouti a berničný i kontrolor mají podpisem svým potvrditi, že ty věci přijali, dočkoliv úřadec desítku úřadu depositárního.

Soud má v osmi dnech po skončení každého měsíce poslati úřadu přepis knihy složit naroven s deníkem (§. 23.) přímo počesnému oddělení vrchního soudu zrakého, anebo oznámiti, že nic nedělo.

§. 11.

Kdo chce u sborového soudu první instance hádati, aby depositárním úřadu nařídil, by se něco nebo ku schování přijal nebo mu něco vydal, má krom rozlišených případů podati písemnou žádost. U soudů okresních má na věh, buď podati písemnou žádost anebo hádati, by se o tom sepsal protokol.

§. 12.

Písemná žádost podati se má představenému soudnímu se dvěma rubrikami, aneb vidělo-li by se toho potřeba, ve dvojnáslejném sepsání.

Opovřeli-li se žádost dána, má představený soudu sděliti protokol, a mohl-li se žádost povoliti, má dáti sepsati dvě rubriky, ještě mají obsahovati data podstatná, která jsou v příslušných písemných žádostech za přijmutí něčoho ku složení předepsány.

§. 13.

Se žádostí má žádající přinesti věc, která se má složit, má v ní uvésti svoje jméno, stav a bydlení, má zvrubně posnažiti věc ku složení ustanovenou a připomenouti, za jakým účelem se ku schování dáva.

V té žádosti má se také podotknouti, zdali věc se má složit v novou podstatu či masu, aneb v některou podstatu již se ta nacházející.

§. 14.

Věci skládané buďte takto poznamenány:

Skládá-li se hotovost, buďte uvedeno, zdali se to činí ve slatě, ve stříbrě aneb v dráhobé minci anebo v papírových penězích; s oznámení peněz buďte označena mince, tyto buďte podle druhů pojmenovány.

Skládají-li se veřejně obligace, uvedeny buďte druh jich a míra úroků, čísla, serie, datum, jméno, na které svědčí a suma; svědčí-li obligace na domácnost, uvedeno buď, kolik jest při nich kuponů, též den, kdy první kupon k placení dospěje a takto.

Skládají-li se listiny soukromé, uvedeny buďte vlastnost listiny, datum, jméno vydavatelů, suma, míra úroků a vůbec všechny okolnosti, jině se mále listina srozumitelněji poznáti a od jiných podobných listin rozzeřati.

Přiloha-li k listinám soukromým přílohy, tedy buďte dle jich čísla a povahy týmž způsobem se nejkrásěji poznamenány.

Drahé věci a klenoty, věci slatě a stříbrné, též mince, kteréž v majetku Rakousko-uherském dle zákona nejsou běžné, buďte dle čísla, způsobu, formy a dle známek podstatných popsány a buďte uvedena jich čísla.

§. 15.

Pisemného oznámení, že se něco složí, potřebí také tehda, když mají něco složiti osoby soudní mezi sebou dříve.

§. 16.

Každá žádost složit má se nejprv do podávacích protokolů zapasati a pak má s ní soud jako o každém jiném kuse jednacího úředí usazení učiniti, a te ještě též dno, kterého byla podána.

Skládá-li soud, že se vše ke složení přijmouti nemůže, má příčinu nepřijetí skládajícímu neproděně písemným výměrem oznámiti.

Nakonec-li soud, že se vše mále přijmouti, buďte příkaz, že se má o schování věcí, na žádosti i na paritích nebo rubrikách žádosti učiniti a do knihy složit (§. 10.) zapasati.

Žádost, na níž jest příkaz schovavací napasati, buďte s paritami nebo rubrikami žádosti i s knihou složit úřadu depositárnímu odeslána a skládajícímu zaručeně řečeno, aby se tam odcházel.

§. 17.

V každém příkaze úřadu depositárnímu dáno, že se má nějaké jediné přijmouti nebo vydati, buďte pojmenována úřad neb ten, kdo jediné složit nebo jemuž se má něco vydati, a buď v něm co nejzřetleji učieno, na či účet se má něco přijmouti nebo vydati, též příčina, proč se něco skládá neb vydává, věc, která se má přijmouti nebo vydati, konečně výminky, s kterými se to má vydati.

Podle okolností mají se tedy, skládají-li se mince slatě a stříbrné, uváděti dráhobé mince a čísla kusů, skládají-li se papíry státní, má se uváděti jich druh

a štálo, den, kdy byly vydány, jestno toho, na koho svěřili, míra úroků, suma kapitálu a štálo kuponů úrokových, skládají-li se obligace soukromé, má se uvésti jestno dlužníkové a věřitelové, míra úroků a suma kapitálu, a skládají-li se jiné listiny, alespoň jestno vydavatelova a rok i den, kdy byly vydány.

Drahé věci a klenoty, zlaté a stříbrné věci, cenné mince, které v mocnářství Rakousko-uherském dle zákona nejsou běžné, buďto dle čísla, způsobu, formy a jiných podstatných známek popsaty, a není-li jich cena již z předchozích jednání známá, buďto uvéstno, aby byly při skládání úřadu přiloženy zvlášť, pokud možná, a přítomností skládatele vyročeny.

§. 18.

Při každém vyřizování, k němuž potřebí dokonalé znalosti, v jakém způsobu jest podávána, má se sebou současně tato znalost nahlédnutím do knih uvědomiti, aneb dle potřeby správa si dáti o tom předložit.

Měl-li by úřad depositní nějakou pochybnost, může-li příkaz jemu dán vyplněn, aneb uznával-li by nějakou nepravost, tedy má vykonání příkazu zastaviti a soudu to oznámiti. Zvlášť jest povinen, vydání zastaviti a soudu oznámiti učiniti tehda, když se stala změna v osobě vlastnické té věci, která se má vydáti, aneb když na té věci záleží nějaké právo zástravné anebo nějaká obětávka, souč pak v příkazu vydavacím těchto okolností neopomenul.

§. 19.

Úřad depositní má věci zvláštní označovací příkazy, které ho dojdou, aby měl vykonání jich na paměti.

§. 20.

Při každém přijímání a vydávání věci má přítomen býti představený úřadu berničského a kontrolor.

§. 21.

Věci skládané mají se u přítomnosti skládajícího pečlivě ohledati, a příkazem soudním porovnáti a pak neprodleně do pokladnice složiti.

§. 22.

Kdy koli úřad depositní vše nějakou ku schování přijme, má to na exempli soudního příkazu schovacího, který se skládajícímu hned vydá, potvrditi; písemné původní oznámení nebo původní protokol o složení, cenné potvrzením přijímacím potvrzený soudu způsobem kratičkým vrátiti a třetí exempli příkazu schovacího pro svou jistotu podržeti.

V každém potvrzení obdržecím má býti uvedeno, co bylo přijato a jaké to jest povahy (§. 17.), oba vyšší úředníci úřadu berničského mají se v něm podepsati a pečeti úřední k němu přitisknouti.

K potvrzením obdržecím v knihě složiti (§. 19.), k oznámením písemným a k potvrzením dokazacím úřadů berničských setřeba pečeti úřední přikládati.

§. 23.

Všechné obligace, knížky spořitelní, obligace soukromé a jiné papíry cenné, jakož i talony úrokové, které se přijímají ku schování, poznačeny budou, než se složí do pokladnice, avšak štampilkou a vedle ní buď poznamenaná čísla deníku a této ruky.

Štampilkou má v sobě zdůrazněti slova: „Složeno u depositního úřadu . . .
. . . soudu (prostory) v N. N.“

§. 24.

Obligace veřejné, které svědčí na jméno jistých osob, zapasny budou, když se skládají do seznamovních podle formuláře II. záhlavího. V tomto seznamovních má soud do rubriky k tomu ustanovené zapasati jméno toho, kdo má právo bráti úroky a podepsati se v ní, a soud depositní má pak dva exempláře toho seznamovní poslati pokladnici, která má vypláceti úroky.

Pokladnice předáti jeden exemplář tohoto seznamovní ku potřebě své kasovní manipulace a sebe, a druhý exemplář, vypháší v něm rubriku, od které doby nejsou úroky vyhrány, podle úřadu depositního nasypět.

Stane-li se potomně změna nějaká v osobě toho, kdo byl zmocněn úroky vyhrát, má to soud úřadu depositního a příslušné pokladnici oznámiti.

§. 25.

Děje-li k soudu pro úřad depositní poslati nebo po poselvi nějaký balík, v kterém jsou peníze neb jiné věci cenné, má úředník, který vede protokol podávající, v přítomnosti toho, kdo ty věci přinesl, na stálice napasati náležitě označené číslo protokolu podávajícího, má ten kus podle dát na obálce poznamenaných napasati do knihy složit a utěsniti, aby hned a nepozpůsoběný byl úřadu depositního odevzdán.

Úřad depositní má ten kus v přítomnosti toho, kdo ho přinesl, otevřítí, má to, co v něm obsahuje, porovnatí s tím, co jest udáno a skoumaní to, pak má vše složenou do desky zapasati a v přítomnosti, že se to stalo, na recepcie pokladnické nebo poslavě a v knize složití potvrditi a spis k tomu náležitý, přílepkiv k němu čísla své desky, soudu vrátiti, kterýž jej náležitě vyfili a vydá příkaz potvrditi, jaké opatření se má s věcí složenou učiniti.

Přivse-li stížnost poselavky soudu věc nějakou ku schování, která byla dána na poslu zabezpečití, má úřad depositní nejprve ohledati, zdali zveřejněni opatření a počty jsou nezpůsobeny, a ohledal-li by, že jsou porušeny, má na poslu dávající lidati, aby balík převzítí, jej otevřela a co v něm obsahuje, předložila.

Nalazelo-li by se, že něco schází, buďli to hned soudu pro další opatření oznáměti.

Shledalo-li by se na nějakém balíku, jež přinesla nějaká osoba soukromá, že jest zveřejněni opatření nebo že počty jest porušena, má to soud depositní neprodleně představení soudu nebo jeho náhradkoví oznámiti, aby balík v přítomnosti vyšetřitelů soudních se otevřel, co v něm jest, se ohledalo a napasati se o tom protokol.

Dojde-li z pošty k soudu jen oznámení (avis), že tam leží vše nějaká kn složení u soudu ustanovená, nebo oznámení, že pošta má vyplatiti sumu nějakou v hotovosti složenou, tedy se má oznámení paštroušé a recepce dodavací na vše na poště ležící, představení soudu dodatí, tento má oznámení k řídnému vyřízení podržeti a recepce dodavací úřadu depositárním poslati.

Má-li se vše zasláno dle předpisů paštroušých na poště odebrati, má-li se v příčině její u úřadu celního řízení konati, vězí-li více než tři libry, též dojde-li od úřadu nějakého jaké koli druhá vše na poшту, na kteréž není listovosé označeno, tedy má úřad depositární na poštu poslati úředníka, aby ji odebral, a tento úředník má, když vše přijme, recepce dodavací podepsati.

V každé jiné případnosti má se vše zasláno přijmouti v místnosti úřadu depositárního a v též místnosti mají také oba vyšší úředníci na recepce dodavacím potvrditi, že ji obdrželi.

Byla-li by v některém kuse jednání, který byl k soudu poslán zapovězený, nalezena nějaká vše de pokladnice náležitá, anž by byla na obálce poznamenána, má úředník, který vede protokol podávání, na obálce hned poznamenati, co vše jest nalezeno, a má, jak vše nalezl, představení soudu oznámiti, kterjž učiní, aby se prostředkem knihy složen úřadu depositárním odevdala, a mimo to nařídí, má-li se schovati nebo jinak vyříditi.

§. 26.

Každý příkaz, aby úřad depositární něco vydal, má býti od soudu podepsán, má býti k němu pečetí úřední přitřeno a má se úřadu depositárním přímo dodatí, tomu pak, jakž se výše, má se díti o tom výslovně stejně naříditi a početi úřední opatřeným věditi.

Soud depositární má každý příkaz, že má něco vydati, když ho dojde, ihned a dříve než ho vykoná, nesoliko v oznámení příkazí, jež má dle §. 19. věsti, nýbrž i v hlavní knize poznamenati.

Má-li se při vydávání nějaké věci ležící zvláštních formálností právních, má úřad depositární, vidělo-li by se mu toho třeba, řídati, aby mu byl v tom pomocen představený soudn aneb některý úředník soudní od něho k tomu přikázánj.

§. 27.

Nemají-li úředníci úřadu berničského toho, komu se má něco vydati, mají si skrze dva důvěrné svědky, kteréž znají, sjednati jistotu, že jest to ta pravá osoba, dle pošty mají se pro větší opatrnost, jest-li tu něco na pomýšlenou, a představeným soudu nebo s jeho náměškem smluviti a to, co nařídí, splniti.

Postaví-li se tímto způsobem identičnost osoby na jisto, mají se svědkové přivazti na levou obdržet a přítomnosti vyšších úředníků úřadu berničského podepsati a při tom výslovně potvrditi, že tož, kdo vše přijal, znají.

§. 28.

Kdy koli se něco vydá, má to přijímající potvrditi. Nemá-li nebo nemohl-li psati, má přidati znamení své ruky a dva přivazti svědkové, z nichž jeden má jméno přijímatelovo podepsati, mají to potvrditi.

Původní výnosy, kterým bylo povoleno něco vydávati, vezme se, když se vše vydává, naspěš, vyřiznažie případy, uvedené v §. 41.

§. 29.

Na každém listinu, které byla, když se dělala ku schválení, poznamenaná stampilí složená, má se, když se vydává, vytisknouti stampilie vydavací, na níž mají býti slova: „Vydána od depositního úřadu soudu (pre-tury) v N. N.“

Tato stampilie chována buď v tom místě, kde jest pokladnice, pod dvojím zámčením představeného a kontrolora úřadu depositního pod jich odpovědností.

§. 30.

Mají-li se někdy poslati peníze nebo věci cenné, má soud úřadu depositního kromě příkazu, aby je vydal, dodati také psaný nebo jiný jeden kus, k němuž se peníze neb věci cenné přiloží.

Odesláný úřad depositní má ty věci poslati na poštu, zjisti se poštovským receptem podavacím, zapasá, co bylo vydáno, do deníka, a poznamenaní na konceptě soudního kuzi jednoho čísla, pod kterým jest položka v deníku zaznamenána.

Zaroveň když úřad depositní podává věci na poštu, má o tom úřadu depositního, který jest v místě toho soudu, jenž se věci posílají, dáti věděti tím, že mu pošle aviso (na předtištěném papíře).

Úřad depositní v místě dodavacím má věci zaslané přijmouti, má na avise zapasáti článok deníka, pod nímž věci zaslané byly v příjem položeny, a má pak aviso předložena úřadu depositnímu naspěš poslati, anebo mu oznámiti, že v tom jest nějaká překážka a která.

Aviso naspěšné má se přiložiti k deníku.

Posílají-li se nějaké věci některému soudu v zemi cizí nebo vyřizkou některé osobě soukromé, některé obci, a vůbec nemá-li se v některé případnosti učiniti, aby se stala vkontrolováná skrze počtu odlišený vnitřního soudu zemského, má soud úřadu depositnímu odeslati vřimovaná přepisy naspěš dalších potvrzení abstraktů, by je přiložil k deníku.

§. 31.

Vše, co se přijme a vydá, zapasá se buď v tom pořádku, jak se to stane, do deníka, a sice to, co se přijme, dříve, než se kvitanca na to vydá, a to, co se vydá, dříve, než se to vyplácí.

Deník veden buď podle formátů III. takto:

První sloupec obsahuj čísla položek přijmacích a vydavacích v naspěš-rukovaném, aritmetickém pořádku jdoucí od začátku každého roku až do konce.

Do druhého sloupce zapasá se buď čísla příloh ke každé položce náležitých, jak naznaeno v §. 34.

V štvrtom sloupci poznamenia budú dátumy a dni, kedy niečo bolo prijaté alebo vydané.

Do štvrtého sloupcu zapisuje sa číslo knihy slohnej alebo poukázavcej (§§. 10. a 42.) a osobitného príkazu schovacieho neb. vydávacieho.

Piaty sloupec obsahuje folium hlavnej knihy, kam sa položila pĺasme a listy sloupcov pojednávajúce podstaty čili masy.

Do sedmého sloupcu zapisuje sa tiež meno toho, kto niečo složil alebo prijal a pervaňsa vč. prijaté alebo vydané.

Složíli sa výjaky hotovosť vo Viedenskej škole, v konvenčnej minci, v penziach papírových alebo mědiňých, budú na rakouské štáto uvedené a jes v tomto štáto účtované.

Když sa prijímajú a vydávajú verejné obligácie fondovní, při kterých jes kupony úrokovité, budú podobné ve sloupci, ustanoveném k poznamení vč. slohnej neb. vydané, poznamenia také štáto kuponů úrokových s těmi obligacemi prijatých nebo vydaných a dni, kterého první kupon dospěje k vyplacení.

§. 32.

Deník vedený bud v listech; každý seřiz. bud ku potřebě na jeden měsíc přepřaven, než se ho užije, má protáhn a počtemi soudu i podpisem představence soudu nebo jeho náhradníka opatřen. Každá strana deníka, když jest celá poplna, budú od obou výšších úředníků štáto špešitně podepsána.

Hlavní masy přijmů a vydání budú na konci každé strany hned spočítány a na druhou stranu přeneseny.

§. 33.

Deník i s přílohami posílán budú v osmi dnech nejprve příštích po skončení každého měsíce zároveň s knihou slohnej (§. 10.) soudnímu představenému podstatně oddělení vrchního soudu zemského; při čemž budú přijmy a vydání na hotovosť ve formě v příloze každého deníka penzišního předepsané uzavřeny a souhlasně s oběma likvidátory a kasovými v denících prokázány zadrženo.

§. 34.

Příkazy soudu, aby se výjaky jedně přijalo nebo vydalo, kvitance stran a vč. jiné listiny, jímž se položky přijímají a vydávají upravují, jesu přílohami deníkovými. Na nich má se zapisati štáto číslo deníku deníkového, k němuž náleží a pod tímto štáto štáto přílohy od začátku až do konce každého roku pořad jicou.

§. 35.

Z deníka přestějí se položky den ode dne do hlavní knihy (knihy kontovní).

Hlavní kniha budú dle formulu IV. vedena, a než se jí užije, dle §. 32. výše opatřena. Zařizena budú podobě podstat a pro každou podstatu zavedena budú vedléjší knočky.

Na jedné straně konta výkazy buďte příjmy a na druhé straně výdatí, potažte to, co bylo zapraveno.

Na první straně každé strany konta napíše buďte pořad jistou čísla všech položek zapravených.

Ve druhé straně napíše buďte datum a číslo soudního příkazu schovacího nebo vydávacího, v kterém a kterém sloupci napíše buďte čísla deníků a stránek, kdy bylo něco přijato nebo vydáno, v pátem sloupci napíše buďte jméno toho, kdo něco složil nebo vydával, též příčina, proč to bylo složeno nebo vydáno, a v šestém sloupci napíše buďte vše složeno nebo vydáno.

Ve sloupcích následujících uvedeno buďte, co čísel každé položky na kapitálu a na úrocích.

§. 36.

Vedeno buďte zvláštní sčítání poznamenání (režisér ukazadla) všech podstat do hlavní knihy napravených, v kterém má býti napíše buďte podstaty, ukazaje při ní k foliům hlavní knihy, a vedle-li by se několik knih hlavních, k té které hlavní knize.

§. 37.

Vydělo-li by se soudu, naříditi depositárně úřadu, aby při některé podstatě poznamenal obětávku, právo zastavni, odvolání nebo jiné opatření, nebo aby takové opatření vymazal, tedy má takové nařízení napíše (§. 19.) a při podstatě, již se týče, v posledním slopci hlavní knihy poznamenati.

Soud má tato nařízení vydávati jasně a určitě, a skládala-li by se některá podstaty z několika položek, tedy se má srozumitelně vyřknouti, vztahaje-li se poznamenání nebo vymazání ke všem položkám nebo jen k některým, a ku kterým.

§. 38.

Úřad depositární jest povinen, vydati každému, když za to čísel požádá, a každé podstatě výpis z knihy kontovní, od obou výšších úředníků toho úřadu podepsaný a pečeti úřední opatřený.

V takovém výpisu uvedeno buďte však vůbec jen jedno podstaty, které tu ještě jest, a poznamenání v příloze jeho ještě platnost mající i příkazy vydávací pokud nevykonané, jak jsou v hlavní knize uvedeny.

Strany mohou však také žádati, aby jim byl o některé podstatě sevrážený výpis z hlavní knihy vydán, do něhož se pak přiloží všechno, co bylo složeno a vydáno, též některá poznamenání a výmazy.

Tyto výpisy, které se jen jednou vydají, mohou se potomně k polidání strany depní úřad, že se do nich napíše to, co bylo později složeno a vydáno, i všechna pozdější poznamenání a výmazy. Po každém takovém depní buďte všechny staré podstaty v jedné sumě vymazány, a výpis znovu datován, pečeti úřední opatřen a od obou výšších úředníků podepsán.

§. 39.

Opis listů a depositárního úřadu složeneých vydati se může někomu, jen když soud k tomu dá písemně povolení. Bez soudního příkazu může úřad depositární

dovoliti i jen zablédnouti do takových listin jedině tomu, kdo vyvěřil, že je tam složil, nebo že tam byly pro něho složeny.

§. 40.

Soud jest povinen, máti stálem vědomost, jak práce u depositního úřadu jde a jak se její předpíší.

K tomu konci má si dáti představený soudu nejméně jednou v týdni deníčky úřadu depositního v místnostech toho úřadu předložit, se svou depositní knihou poukazující je porovnatí, obapolně dokládá se v stálé srovnalosti slovoú, dokládání, které nemohlo býti hned započto, potomně dáti započti a deníčky za správné shledané vědovati.

Nejméně jednou do roka má soud nezadále důkladně vyšetřiti, v jakém způsobu jsou knihy a pokladnice, a sjednati si jinota, že všechny podstaty jsou úplné a v náležitém pořádku.

Pro každého vyšetření způsobu knih a pokladnice a veškerého řízení úřadu depositního má soud úřadu finančního nad úřadem depositním postavenému oznámiti, jak vše byl shledal.

Také se má skontrolovati úřadu bernického čas od času komaré k úřadu depositnímu vzájemnosti, a mají se vydati z příčiny toho nařízení, jichž by bylo potřeba.

Částka třetí.

Ustanovení zvláštní, jak se má s majetkem státním a spetrovnickým nakládati.

§. 41.

Když se úřadu depositnímu vydává příkaz v příčině přijetí první ráty příjmů pořadí jízovců, voličů v příčině vybrání první ráty úroků z kapitálů akciových a v příčině zapravení výdatí periodických, na př. výživného širokým neb spetrovnickým ustanoveného, má se k tomu týž úřad zároveň zmocniti v příčině výšek ostatních ráz.

Všim dr tedy, jímž soud někde povolil vybrání příjmy pořadí jízovců, budli mu až do vybrání poslední ráty v rukou ponechán, a náleží na něho toliko, aby he při každém vybrání pokladnicí ukázal.

§. 42.

U každého soudu má se věsti podle formuláře V. kroha příkazů příjmových, do něž se zapisují příkazy v příčině přijímání peněz nebo jiných věci cenových, které nadejdou hned, nebří teprv potomně, nebo které docházejí periodicky; do této knihy má se, pokud možná, zároveň započti kdy každá položka má dojiti, nebo v kterých listích se mají peníze periodicky skládati.

Soud má v prvních osmi dnech po projití každého měsíce zveřejni a přepsati knihy složen a s deníkem (§§. 10. a 33.) poslati početnímu oddělení vrchního soudu zemského úřední přepis knihy příkazů příjmových, nebo má oznámiti, že nic nedošlo.

§. 43.

Nebyla-li nároč v náležitý čas složena, ce má úřad depozitní dle daného mu příkazu přijmouti, má to tento úřad soudu oznámiti. Žádala-li by toho bezpochybnost, máje to oznámiti bez odkladu představenému soudu, kterýmž má z strany toho učiniti opatření, jehož potřebí.

§. 44.

Soud má k tomu přihlížeti, aby i tehda, když se jmění střežil a upravenécké a depozitního úřadu ve schování se zacházející rozmanělo neb stěnilo, aniž tu jest jaká položka příjemci a vydavaci, tato změna v deníku a v hlavní knize se zaznamenala, nechtě se stala nějakou smlouvou, změnou valuty peněžité nebo jiným způsobem.

Soud má tedy v takových případech úřadu depozitního napídití, aby to, co pohledivati některé se stýlí neb změnil, v příjmu nebo ve vydání vzal nebo kapitál v jedné hodnotě položil ve vydání a v druhé v příjmu, dle kteréhož napízení soudního má se pak úřad depozitní zachováti.

Odezvá-li se nároč toliko z jedné podstaty střežil do druhé, budí to ovšem v deníku poznamenáno, sama však nebudí ve sloupkách příjmu a vydání kladena.

Takové přenesení bud vždy v náležitém kontě hlavní knihy poznamenáno.

§. 45.

Když dojdeu nebo se vydají úroky, dlečody nebo peníze na výživu, poznamenáno bud v deníku také, za který čas byly zaplaceny nebo vybrány, a týče-li se úroků, uvedena bud též míra jich.

Formulář č. 12. a 2. 22.

Seznamování

odůvodnění výměr na jistě jímání rodilých, kteří byli státní v depozitárně dle . . .
zákonu (průběh) v R. 12.

Číslo příkazu jímání	Depozitární ústav kralupy			Zpracování popisu odůvodnění jímání rodilých, kteří byli státní, na základě zákonu v tomto směru v R. 12.	Číslo od kterého se počítá výběr úroků a pří- služeb poplatků	Pojmenování úroků, které jsou úro- čena úroků výběrů
	číslo výběrů	část úroků	část příslužeb			
Tato tabulka má vyplnit úřad depozitární.					Tato tabulka má vyplnit příslušný podnikatel nebo jiný úřad kralupy.	Tato tabulka má vyplnit úřad.

D e m o n i k

číslo dopisnice a t. k. označuje

Formule č. 1. a. 2. a. 3.

Číslo dopisnice	Číslo přílohy	Musé v tom přílohy a přílohy
1	1	číslo dopisnice
2	1	číslo přílohy
3	1	číslo přílohy
4	1	číslo přílohy
5	1	číslo přílohy
6	1	číslo přílohy
7	1	číslo přílohy
8	1	číslo přílohy
9	1	číslo přílohy
10	1	číslo přílohy
11	1	číslo přílohy
12	1	číslo přílohy
13	1	číslo přílohy
14	1	číslo přílohy
15	1	číslo přílohy
16	1	číslo přílohy
17	1	číslo přílohy
18	1	číslo přílohy
19	1	číslo přílohy
20	1	číslo přílohy
21	1	číslo přílohy
22	1	číslo přílohy
23	1	číslo přílohy
24	1	číslo přílohy
25	1	číslo přílohy
26	1	číslo přílohy
27	1	číslo přílohy
28	1	číslo přílohy
29	1	číslo přílohy
30	1	číslo přílohy
31	1	číslo přílohy
32	1	číslo přílohy
33	1	číslo přílohy
34	1	číslo přílohy
35	1	číslo přílohy
36	1	číslo přílohy
37	1	číslo přílohy
38	1	číslo přílohy
39	1	číslo přílohy
40	1	číslo přílohy
41	1	číslo přílohy
42	1	číslo přílohy
43	1	číslo přílohy
44	1	číslo přílohy
45	1	číslo přílohy
46	1	číslo přílohy
47	1	číslo přílohy
48	1	číslo přílohy
49	1	číslo přílohy
50	1	číslo přílohy
51	1	číslo přílohy
52	1	číslo přílohy
53	1	číslo přílohy
54	1	číslo přílohy
55	1	číslo přílohy
56	1	číslo přílohy
57	1	číslo přílohy
58	1	číslo přílohy
59	1	číslo přílohy
60	1	číslo přílohy
61	1	číslo přílohy
62	1	číslo přílohy
63	1	číslo přílohy
64	1	číslo přílohy
65	1	číslo přílohy
66	1	číslo přílohy
67	1	číslo přílohy
68	1	číslo přílohy
69	1	číslo přílohy
70	1	číslo přílohy
71	1	číslo přílohy
72	1	číslo přílohy
73	1	číslo přílohy
74	1	číslo přílohy
75	1	číslo přílohy
76	1	číslo přílohy
77	1	číslo přílohy
78	1	číslo přílohy
79	1	číslo přílohy
80	1	číslo přílohy
81	1	číslo přílohy
82	1	číslo přílohy
83	1	číslo přílohy
84	1	číslo přílohy
85	1	číslo přílohy
86	1	číslo přílohy
87	1	číslo přílohy
88	1	číslo přílohy
89	1	číslo přílohy
90	1	číslo přílohy
91	1	číslo přílohy
92	1	číslo přílohy
93	1	číslo přílohy
94	1	číslo přílohy
95	1	číslo přílohy
96	1	číslo přílohy
97	1	číslo přílohy
98	1	číslo přílohy
99	1	číslo přílohy
100	1	číslo přílohy
101	1	číslo přílohy
102	1	číslo přílohy
103	1	číslo přílohy
104	1	číslo přílohy
105	1	číslo přílohy
106	1	číslo přílohy
107	1	číslo přílohy
108	1	číslo přílohy
109	1	číslo přílohy
110	1	číslo přílohy
111	1	číslo přílohy
112	1	číslo přílohy
113	1	číslo přílohy
114	1	číslo přílohy
115	1	číslo přílohy
116	1	číslo přílohy
117	1	číslo přílohy
118	1	číslo přílohy
119	1	číslo přílohy
120	1	číslo přílohy
121	1	číslo přílohy
122	1	číslo přílohy
123	1	číslo přílohy
124	1	číslo přílohy
125	1	číslo přílohy
126	1	číslo přílohy
127	1	číslo přílohy
128	1	číslo přílohy
129	1	číslo přílohy
130	1	číslo přílohy
131	1	číslo přílohy
132	1	číslo přílohy
133	1	číslo přílohy
134	1	číslo přílohy
135	1	číslo přílohy
136	1	číslo přílohy
137	1	číslo přílohy
138	1	číslo přílohy
139	1	číslo přílohy
140	1	číslo přílohy
141	1	číslo přílohy
142	1	číslo přílohy
143	1	číslo přílohy
144	1	číslo přílohy
145	1	číslo přílohy
146	1	číslo přílohy
147	1	číslo přílohy
148	1	číslo přílohy
149	1	číslo přílohy
150	1	číslo přílohy
151	1	číslo přílohy
152	1	číslo přílohy
153	1	číslo přílohy
154	1	číslo přílohy
155	1	číslo přílohy
156	1	číslo přílohy
157	1	číslo přílohy
158	1	číslo přílohy
159	1	číslo přílohy
160	1	číslo přílohy
161	1	číslo přílohy
162	1	číslo přílohy
163	1	číslo přílohy
164	1	číslo přílohy
165	1	číslo přílohy
166	1	číslo přílohy
167	1	číslo přílohy
168	1	číslo přílohy
169	1	číslo přílohy
170	1	číslo přílohy
171	1	číslo přílohy
172	1	číslo přílohy
173	1	číslo přílohy
174	1	číslo přílohy
175	1	číslo přílohy
176	1	číslo přílohy
177	1	číslo přílohy
178	1	číslo přílohy
179	1	číslo přílohy
180	1	číslo přílohy
181	1	číslo přílohy
182	1	číslo přílohy
183	1	číslo přílohy
184	1	číslo přílohy
185	1	číslo přílohy
186	1	číslo přílohy
187	1	číslo přílohy
188	1	číslo přílohy
189	1	číslo přílohy
190	1	číslo přílohy
191	1	číslo přílohy
192	1	číslo přílohy
193	1	číslo přílohy
194	1	číslo přílohy
195	1	číslo přílohy
196	1	číslo přílohy
197	1	číslo přílohy
198	1	číslo přílohy
199	1	číslo přílohy
200	1	číslo přílohy

h l a v n í

..... azna v R. E.

Nikolajevič.

p ř i j i m a c í

a z v ě n í

Peníze příjmové z mimo- řádných v č. r. č.	Ostatné výnosy		Kolik společně z jiných výnosů v peněz proměnliv- ných		Jin výnosy jiných druhů		Jin výnosy		Vše druhů		Jin výnosy		Průměrné a maximální
	st.	kr.	st.	kr.	st.	kr.	kor.	st.	kr.	st.	kr.		

v y d a v a c í

.....

Peníze příjmové z mimo- řádných v č. r. č.	Ostatné výnosy		Kolik společně z jiných výnosů v peněz proměnliv- ných		Jin výnosy jiných druhů		Jin výnosy		Vše druhů		Jin výnosy		V j m e y
	st.	kr.	st.	kr.	st.	kr.	kor.	st.	kr.	st.	kr.		

Město deputátů z l. úřední v B. B. roku 18 . . .

Kniha příkazů příjemců

Číslo příkazů příjemců (číslo)	Město v dem. příkazů (městsko)	Adresní listy příkazů (městsko)	Popis příkazů (městsko) (městsko)	Jméno toho, kdo má příkaz (městsko) (městsko) (městsko)	Město příkazů (městsko)	Město příkazů (městsko)	Město příkazů (městsko)	Město příkazů (městsko)	Kvalifikace příkazů (městsko) (městsko) (městsko)	Město příkazů (městsko)	Město příkazů (městsko)	Město příkazů (městsko)	Lhůta v které se má příkaz splnit	
													a náhlá	periodicky
												d. l. r.		

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Číska X. — Vydána a rozaslána dne 20. března 1875.

19.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 5. března 1875,

žní se k tomu celkem na nákladě Kraevského uváděje, by komisař finanční v příslušné okruhy
vysvětlil.

C. k. hlavní celnicí na nákladě Kraevského dává se nyní do předpisů o tom
vydaných, by komisař finanční v příslušné okruhy a vyhledou navržené daně přes listy
celní vysvětlil.

Practis m. p.

20.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 7. března 1875,

a tom, že se užívá malý prodej král. uherských známek kolkových a c. k. centrálního maga-
zínu ke prodávání známek kolkových ve Vídni.

Po uzákonění a král. uherským ministerium financí užívá se pro pohledí
obecnostva a c. k. centrálního magazínu ke prodávání známek kolkových ve
Vídni malý prodej voškerých král. uherských známek kolkových, kterýž dne
1. května 1875 vstoupil ve skutek.

Practis m. p.

21.

Zákon, daný dne 10. března 1875,

Janže se povolají úvěry vzdlátnal na rok 1875 ku potřebě stavby železnice, a uráženýje se, jak se má užití úvěry vzdlátnal k úmrtí kasaí na rok 1874 povoláníj.

Š povoláním obějí smlůvny rady říšské vidí se ní nařídíí takto:

Článek I.

Na úhratění potřeby ku stavbě železnice nížjmenovaných povolají se tyto vzdlátnal úvěry na rok 1875:

Titul: Stavby železnice, s výpůjčky, uřlónal 13. prosince 1873 (š. 162 sák. říš.), zapraveny buďte:

§. 1. Za stavbu železnice Isterké	2,900.000 zl.
§. 2. „ „ „ Tarnavsko-Leluchovské	4,217.000 „
§. 3. „ „ „ Siveriřsko-Splňské s pobočnÍ dráhou do Šibenika	5,329.000 „
§. 4. Za stavbu železnice s Rakovniku na Přibram do Protivína	7,150.000 „
Suma	19,596.000 zl.

Článek II.

Úvěry v článku I. tohoto zákona povoláníj užití lze toliko dle článku II, alinea 2, a dle článku VII, alinea 4 zákona finančního na rok 1875.

Článek III.

Úvěry, povoláníj zákony, danými dne 10. dubna 1874 (š. 27 sák. říš.) na stavbu železnice s Písně na Klatovy do Hlavenřteina, dne 30. dubna 1874 (š. 92 sák. říš.) na stavbu železnice s Falkova do Kraslic a dne 14. května 1874 (š. 43, 44 a 63 sák. říš.) na stavbu železnice ze Splňu do Siveriřce a pobočnÍ dráhy do Šibenika, s Leobersdorfa do Sv. Hipolyta a pobočnÍ dráhy se Scheibnitřku do Šrambceva, dle případa do Freilanda, s Leobersdorfa do Gutenřteina a s Přibrama do Gamánku, 162 na stavbu železnice s Rakovniku na Přibram do Protivína, užití lze dle článku VII, alinea 4 zákona finančního na rok 1874.

Článek IV.

Úvěry v článku I. tohoto zákona povolání, takřež úvěry povolání zákony v článku III. uvedenými zapraveny buďte podlé těchto sákónů s výpůjčky, povolání sákónem, danými dne 13. prosince 1873 (š. 162 sák. říš.).

Článek V.

Tento sákón vejde ve skutek ode dne vyhlášení, a ministrům obchodu a financí uloženo jest, aby jej ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 10. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Hannans m. p.

Pretis m. p.

22.

Zákon, daný dne 11. března 1875,

Janše se ustanuje přídatk k řádu volení do říšské rady, týkající se volebních obvodů v Čechách: „*U Obec venkovské, článek 27.*“

S přivolením obojí sněmovny rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

Přídatk k řádu volení do říšské rady (§. 41 zák. říš. na r. 1873), týkající se volebních obvodů v Čechách: „*U Obec venkovské, článek 27.*“, znějího se a má zníti takto:

- 27. Prachatický, místo volební Prachatice,
- Vimberský, místo volební Vimperk,
- Volavský, místo volební Volary,
- Kašperskohorský, místo volební Kašperské Hory,
- Hartmanický, místo volební Hartmanice,
- Sušický, místo volební Sušice,
- Nýrský, místo volební Nýrsko,
- Hornoplanský, místo volební Horní Planá.

Ve Vídni, dne 11. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

23.

Zákon, daný dne 11. března 1875,

Janše se týče dílů a posetného sdíví delegace říšské rady, týká se delegace povolí do některého místa veš Vídni.

S přivolením obojí sněmovny rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

§. 1.

Když se delegace rady říšské povolí do některého místa veš Vídni, dostanou úřadové její na ten čas, pokud budou u delegace, deset slatých rakouského čísla na den a jeden slatý rakouského čísla odměry posetného za každou noční zastavku sem a tam, která odměna se počítati má dle vzdálenosti mezi Vídní a tím místem, kde delegace se shromáždí.

Když se povolí delegace do Vídni, bude učiti i přitěš platnost to, co v té příčině posud jest ustanoveno.

§. 2.

Tento zákon nabude moci jeho dnem, kterého bude vyhlášen.

Ministři vnitra a ministři financí uloženo jest, aby jej ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 11. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Preiss m. p.

24.

Zákon, daný dne 11. března 1875,

jež se týká prodeje nemovitých majetků státních.

S přivolením obojího sněmovny rady říšské vídí se mu napředí takto:

Článek I.

Ministři financí dávají se na to:

1. Aby prodal celou stavbu č. k. 184 na Salzgriesu ve Vídni;
2. aby přivo uloženi na tomto stavbu k ruce obecné rakouské veřejné pozemkové pojistně s přivolením tohoto ústavu převedlo na některou jinou věc.

Článek II.

Ministři financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 11. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Preiss m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XI. — Vydána a rozestlána dne 24. března 1875.

35.

Zákon, daný dne 11. března 1875,

o tom, že se sprostíjí kolik a poplatků vlohů jednat, týkajících se provedení výkupu dívek penzijných a vykupování naturálních, jakožto na přezemích za tříměsíční leti a mají se zapraviti kostelním, farám a jejich orgánům v arcivévodství Rakouském nad Řeší.

S přivolením obojí sněmovny rady říšské vůli se Mě naříditi takto:

I.

Aby se usnadnilo další vyvazování pozemků v arcivévodství Rakouském nad Řeší, co se týče dívek penzijných a vykupování naturálních, jakožto peněz na přezemích za tříměsíční leti a mají se zapraviti kostelním, farám a jejich orgánům, ustanovuje se, že žádosti a jiné spisy, které se podají dle zákona zemského, dle něho pro arcivévodství Rakouské nad Řeší dne 15. srpna 1874, k tomu konci, aby se vyhledala, došla a vydala náhrada, by se knihami pojmaly kapitály vyvazování a vymazaly se zrakové povinnosti, mají se vyřizovati bez kolik a poplatků rovněž jako dotčené vklady knihovní.

Toto ustanovení od kolik a poplatků neztahuje se k žádostem a jiným spisům, která strany podají k úřadům policejním nebo k soudům, aby platnost zjednaty pohledávkami svému na věci, která se má nahraditi nebo aby takové pohledávky provedly.

Listiny, které se při výše dotčeném dalším vyvazování za tou příčinou odhláží, aby se jiné na jisto postavily penězby právní a v příčině náhrady musí oprávněnými a povinnými, sprostěny jsou kolik a poplatků pod výminkou dotud, pokud se jich k němu jinému není než ku provedení náhrady a ku vložením do knih veřejných.

Totéž rozumí se o sepsáních úředních jediné k tomuto konci učiněných.

Konečně jsou peníze, ježte se státi pro užití náhrady z provedení výše dotčeného vyvazovací pozemků pocházících, nebo jině se náhrada taková zaplatí, zprůběhy poplatku depositního.

II.

Tento zákon nabude platnosti hned když bude vyhlášen, a učiti se ho má v příčině všech řízení, listin a sepsání v článku I. uvedených, která byly od toho dne, kdy nabyl moci zákon zemský, daný 15. srpna 1874, podány neb odhlášeny, až v příčině všech vkladů od toho dne vykonaných a peněz od toho dne složených.

Měma ministři financí uloženo jest, aby ten zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 11. března 1875.

František Josef m. p.

Auerspérg m. p.

Prctis m. p.

26.

Zákon, daný dne 11. března 1875,

o tom, že se zprůbějí koliká a poplatká víčeká jediná, týkající se provedení výjevu dítek, které spravují kalenové tak řečeni na ostrovech Sušáku, Sv. Petru, Uní a M. Kasia dále s daně a pozemků, jež dřív, biskupského stola v Krku a illyrského zemíně v Zedě, ustanovuje se, že se mají řízení a jiné spisy, které se podají dle zákona zemského, daného pro markrabství Isterské dne 3. října 1874 (č. 22 zák. zemsk.), k tomu konci, aby se vyhládala, došla a vydala náhrada, by se knížecí pojistily kapitály vyvazovací a vymazaly se srážené povinnosti, vytřívati bez koliká a poplatků, rovněž jako došené vklady knížecí.

S přivolením obojího zmluvy raý náčká vidi se Mi náčká takto:

I.

Aby se usnadnilo další vyvazování pozemků v markrabství Isterském, co se týče vykoupení dávek, které spravují kalenové tak řečeni na ostrovech: Sušáku, Sv. Petru, Uní a M. Kasia dále s daně a pozemků, jež dřív, biskupského stola v Krku a illyrského zemíně v Zedě, ustanovuje se, že se mají řízení a jiné spisy, které se podají dle zákona zemského, daného pro markrabství Isterské dne 3. října 1874 (č. 22 zák. zemsk.), k tomu konci, aby se vyhládala, došla a vydala náhrada, by se knížecí pojistily kapitály vyvazovací a vymazaly se srážené povinnosti, vytřívati bez koliká a poplatků, rovněž jako došené vklady knížecí.

Toto ustanovení od koliká a poplatků nevztahuje se k řízením a jiným spisům, které strany podají k řízením politickým nebo k soudním, aby platnost sjednaly pohledávkám svému na věci, které se má nahraditi, nebo aby takové pohledávkám provedly.

Listiny, které se při výše dotčeném dalším vyvazování na ten příčinou odhláží, aby se jim na jisto postavily poměry právní a v příčině náhrady mezi opatřeními a povinnými, zprůběhy jsou koliká a poplatků pod výjimkou datou, pokud se jich k náhradu jinému neodje než ku provedení náhrady a ku vložení do knih veřejných.

Totéž rozumí se o sepsáních úředních jediné k tomu konci učiněných.

Konečně jsou peníze, ježto se slouží pro zjištění náhrady a provedení výše dotčeného vyvazení pozemků pocházející, nebo jimiž se náhrada taková zaplatí, zprůchýlky poplatku deponitního.

II.

Tento zákon nabude platnosti hned když bude vyhlášen, a učiti se ho má v příčině všech žádostí, listin a sepsání v článku I. uvedených, kteréž byly od toho dne, kdy nabyl moci zákon zemský, daný dne 3. října 1874, podány neb zřízeny, též v příčině všech výkladů od toho dne vykonaných a peněz od toho dne složených.

Máme ministři financí složeno jest, aby ten zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 11. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Preiss m. p.

37.

Patent císařský, daný dne 19. března 1875,

ježto se ustanovuje, že zákon Dalmatský se má dne 19. května 1875.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 král Uherský a Český, Dalmatský, Chrabvátský, Slavonský, Halický,
 Vladimírský a Illyrský; král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský;
 velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský,
 Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
 markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parm-
 ský, Piačenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlan-
 ský, Debrevenický a Zaderský; knížecí hrabě Habšburský a Tyrolský,
 Kybarský, Gorický a Gradišbý; kníže Tridentský a Brizený; mar-
 krabě Horno- a Dolnolučický a Isterský; hrabě Hohenemburský, Feldkirch-
 ský, Bregenský, Somenberský atd.; pán Trišianský, Kotarský a na Slo-
 venském krajěti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

uznáme činíme a vědět dáваме:

Žádná Dalmatský, patentem Našim, daným dne 3. března, na šestý den měsíce dubna r. 1875 do místa zákonem ke shromáždění ustanoveného svolány se má dne devatenáctého května r. 1875.

Dáno ve Vídni, hlavním a státním městem Rakem, dne 19. března léta tisíc-
 oho osmístého sedmdesátého pátého, panovním Rakem roku dvadecátého sedmého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Banhaus** m. p. **Stremayr** m. p.
Glaser m. p. **Unger** m. p. **Chlumceky** m. p. **Preiss** m. p.
Horst m. p. **Ziemiańkowski** m. p.

28.

Zákon, daný dne 21. března 1875,

jinak se používá, aby se roku 1875 vybraly kontingenty rekrota, jichž k nahrazení stálého
 vojska (odléta válečného) a rezerv náhradního potřeby.

S přivolením obojího smluvy rady říšské vědí se Mi následití takto:

Článek I.

Povoluje se, aby roční kontingenty z osob k obraně schopných z útlé věku
 nákladem povolaných, totiž 54,541 mužů ke státnímu vojsku (odléta válečnému)
 a 5,454 mužů k náhradnímu rezervě, na rok 1875 se vybraly.

Článek II.

Mému ministromi zeměbránního uloženo jest, aby tento zákon ve skutek
 uposl, smluviv se o to s Hym říšským ministrem vojenství.

Ve Vídni, dne 21. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Horst m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísťka XII. — Vydána a zveřejněna dne 27. března 1875.

29.

Zákon, daný dne 11. března 1875,

pro markrabství Isterské,

jinžto se upravuje uspořádání nových knih pozemkových a veřejná jich zařízení, kterých ustanovení postoupil sám markrabství Isterské dne 3. II. pos. 2. uspořádání zákona státního, dnešho dne 11. prosince 1867 (§ 141 zák. říš.), ústavodárství říšskému.

§ předsedám obcí zařizovací rady říšské vidi se Mi naříditi takto:

1. Ustanovení obecní.

§. 1.

V markrabství Isterském založeny budie nové knihy pozemkové.

Tyto knihy založeny budie z povinnosti úřadu ve všech částech země, nechtí jsou v nich nyní založeny knihy pozemkové nach uspořádání, nebo v nich není žádných knih veřejných.

§. 2.

Do knih pozemkových přiloženy budie veškeré v markrabství Isterském ležící věci nemovité a veškeré práva, která se věcem nemovitým pokládají za rovná.

Z toho však jsou vyjaty statek veřejný a nemovitosti, které náležejí do knih železničních nebo horních.

2. O veřejném zařízení knih pozemkových.

A. Kniha hlavní.

§. 3.

Vklady knih pozemkových, které obsahují nemovitosti některé obce katastrální, šině dohromady jedna kniha hlavní. Pro větší obce městské, kde by se pro lepší přehled vidělo býti přihodno, máie se učiniti několik oddělení dle místa vyhraněných, a pro každé oddělení máie se založiti kniha hlavní.

Bylo-li by toho potřeba, založeny buďte svazky doplňovací, a to pro každou hlavní knihu zvlášť.

a) Co má vklad knih pozemkových obsahovati.

§ 4.

Každý vklad knih pozemkových má vůbec obsahovati jedno tělo knihovní. Může se však zastupiti několika těly knihovních, náležejících různým vlastníkovi, do jednoho vkladu, když se není obávati, že by z toho vznikl zmatek v knihách pozemkových.

§ 5.

Každá nemovitost, která činí celek fyzicky souvislý, může býti tělem knihovním o sobě.

Pokud se učiní zvláštní list vlastnický a list závad v příčině některých částí domů, ustanoví se způsobem natřováním.

Některik nemovitosti různých vlastníkův náležejících může se v jedno tělo knihovní spojit jen tehda, když nejsou rozdílně zavazeny a když také právo vlastnické při nich není rozdílným způsobem omezeno, aneb když se překážky, které by takovému spojení byly na odpor, zároveň odstraní.

b) Z kterých listů skládá se vklad knih pozemkových.

§ 6.

Každý vklad knih pozemkových skládá se z listu majetku, a listu vlastnického a z listu závad.

§ 7.

V listě majetku mají býti pojmenovány všechny části těla knihovního a práva věcná, ježto jsou s vlastnictvím těla knihovního nebo částí tohoto těla spojena.

Pojmenování částí těla knihovního srovnávají se má s pojmenováním v katastru a v mapách katastrálních.

Jest-li některé tělo knihovní pod jistým jménem vůbec známo, budli toto jméno v nápisě listu majetku uvedeno.

V témté nápisě budli také připomenuto, kdyby tělo knihovní bylo v poměru nějakém od úplného vlastnictví rozdílném.

§ 8.

Každé změní, která se učiní v obsahu listu majetku tím, že se něco zapíše na některém jiném listě, vytknuta buď z povinnosti úřadu na listě majetku.

Zapíše-li se nějaká smlouba pozemková do vkladu statku služebného, budli to zároveň s povinností úřadu vytknuta v listě majetku statku panujícího, jako každá jiná změní v nápisě učiněná.

§ 9.

V listě vlastnickém uvědí se mají práva vlastnická, a jak vlastník, co se týče jeho osoby, obmezen jest ve svém právě, vládnouti dle své vůle svým majetkem.

Mimo to vyznačiti se má v listě vlastnickém, jak jest každý vlastník obmezen ve svém právě, vládnoucí úřadem knihovním nebo částí těla knihovního, každěto obmezení zapisati se má v listě úhrad.

§. 10.

V listě úhrad mají se uvésti veškerá práva věcná, jimiž některá nemovitost jest zavazena, též práva, jimiž kdo na těchto právech nabyt, kromě toho práva koupě způsobilá, práva předkupní a pachtovní, jakož i všeeliké obmezení každého vlastníka statku zavazovacího, vládnoucí úřadem knihovním nebo částí těla knihovního.

§. 11.

Obstaje-li týž vklad několik těl knihovních, budíž zápis každého těla knihovního se týkájeť na listě majetka učiněný, se do prostoru vkladů o sobě, na obou ostatních listech však učiněný buďte v příčině všech těl knihovních v podobnosti pořad jlovci.

Každě toto tělo knihovně budíž v listě majetka zvláštním číslem pořad jlovci poznamenané, a k tomuto poznamenaní budíž se při každém zápise, týkájeť se též tělo knihovního, na listě vlastnickém i na listě úhrad takové; při tomto zápisě pak budíž čísla, jimiž jsou těla knihovně poznamenaná, zapísána také písmeny.

Přemane-li se některé tělo knihovně, kteréž jest s jinými těly v témž vkladě, do jiného vkladu, přemaneť budíž zároveň všechny zápisť tohoto těla knihovního se týkájeť.

c) Jaké rejstříky se mají vésti.

§. 12.

Ke každé hlavní knize mají se vésti rejstříky těl knihovních do ní započatých, čísel parafatických a osob, k jimž ruce nebo proti nimž bylo do ní oteso vloženo.

B. Štěrka listů.

§. 13.

Štěrka listů vedena buď v příčině všech hlavních knih jistého soudu společně.

3. O funkci při zakládání knih pozemkových.

a) Skrze které orgány mají se tyto knihy zakládati.

§. 14.

Knihy pozemkové zakládati se mají skrze soudce okresní, nejvýjmaje ani správce městského delegovaného soudu okresního v Havíru, nebo skrze jich náměstky pod dohledem prezidentů zemského soudu v Třebí a krajského soudu v Havíru nebo úředníků soudcovských od nich ustanovených.

Náměstky soudců okresních mohou býti jen úředníci soudcovští k vykonávání úřadu soudcovského zkušeni. Bylo-li by se s příčině rozcho prael nebo nezůstání služebního některého soudu okresního obívaš, že některý soudce

okresní knih pozemkových způsobem náležitým nebo v příměstí těchto zemalci, může president vrchního soudu zemského tato práci na čas potřeby svěřiti na některého úředníka soudcovského k vykonávání soudcovství ústavního, který se soudu okresnímu k službě dočasně přikláá.

Takžé může president krajského soudu v Rovině dle svého náhli jednoma nebo několika úředníky soudcovskými a toho oborového soudu ústavního státi, aby na místě svéprávně ústavního delegovaného soudu okresního vsáli na se náležitý knih pozemkových města Rovině.

Úředníci soudcovští, na něž tímto způsobem zakládá knih pozemkových jest svěřeno, mají práce v tomto náhodě soudím a soudím okresním přikláá samostatně vykonávati.

§. 15.

K jednání, které se vede se stranami, má úředník soudcovský, jež vyhledává tíž, přivesti přírodného zapisovatele.

h) Která přípravná opatření mají se učiniti.

§. 16.

Z příčiny vyhledávání, které se má v každé obci katastrální učiniti o sobě předevzati, učináa buď nejprve podle katastru co možná dokonale सम्मन्वितní nemovitosti v obci katastrální letních a jejich držitelů, a opatřena buď kopie mapy katastrální.

§. 17.

Vyhledávání konáa buď v obci místní, ku kteréž obec katastrální přikláá, a pokud toho k vyšetřiti věci potřebí, na místě samém.

K početi vyhledávání buď den položen a nejpozdě 14 dní dříve náležitě v novinách zemských a ve všech obcích, jichž se týče, i v obcích sousedních vůbec v náležitosti uveden. V tom náležitě buď připomenuto, že všichni ti, jimž na tom a příčiny práva náležá, aby se poměry držitelů vyhledaly, mohou k vyhledávání přijíti, a co by se jim pro objasnění a pro zachování práv svých příhodné vidělo, předložiti.

§. 18.

Základní držitelé nemovitosti v obci katastrální letních, v příčině kterýchž jest potřebí stav držení vyhledati, buďž svámi obědmi, aby se dostavili, a buďž vyvráti, by s sebou přinesli listiny k držení se vztahující.

Bydli-li tyto držitelé v obci místní, v kteréž se koná vyhledávání, stáa se toto obědmi krátce starosta místního.

Držitelé vůč této obec bydliat má úředník soudcovský, který vyhledávání tíž, písemně obědmi a k tomu přikláá, aby jim obědka byla v čas dočláa.

§. 19.

Držitelům, kteří nejsou soběprávní a neví se, kdo jest jejich náležitý nástapce, než držitelům, o nichž se neví, kdo se náležá, a kteří náležitých písemností neustavovali, má soud okresní (§. 14.) učiniti nástapce k jednání, kteréž se mají a příčiny zakládá knih pozemkových zavěsti.

Nepřítal-li by některý občan, a bylo-li by toho pro další vyhledávání potřeba, tedy na ustanoví šlechtik soudcovský, který vyhledávání řídí, na jeho základě nástupce.

§. 20.

K vyhledávání přivazati budete na soudní svědky dva důvěrníci od nastupitelstva občanského zvolení.

☞ Co se má vyhledati a jak se má při vyhledávání předsejiti.

§. 21.

Co se týče věcí, které se mají vyhledati, má se:

1. zkrvoteti, zda-li jsou seznamy nemovitostí a mapy katastrální pravé a úplné, a mají se v těchto seznamech a v kopích map, přívzorně k tomu vedlé potřebny malety přičiněné, náležitě opravy učiniti;
2. má se vyšetřiti, které částky či parcely pozemků mají býtě těly knihovními o sobě, a které se mají v těla knihovní spojiti;
3. mají se vyhledati práva a dlebrám nemovitostí spojená a služebnosti pozemkové nebo domovní na nich záležející.

§. 22.

Co se týče nemovitostí, které jsou zapísány v knihách pozemkových, mohou se práva a služebnosti v §. 21., Čláke 3. uvedeně vyhledávati jen tehda, když nejsou již do knih pozemkových zapísány, a jen dotud, pokud se strany v přičině těchto práv neb služebností úplně shodují.

Co se týče nemovitostí, které nejsou zapísány do knih pozemkových, vztahovati se má vyhledávání také k právům vlastnickým a k tomu, kterak jsou obmezeno právo vlastnické, vladnoucí svým jměním.

K jiným právům věcným, ježto nejsou uvedena v §. 21., Čláke 3. jmenovitě k právům hypotečním, vyhledávání vztahovati se nemá.

Pokud není šiněti o práva knihovní, ježto se mají dle §. 32. tohoto zákona přenášeti do nových knih pozemkových, konati se bude vyhledávání teprv při řízení, které se zavede dle zákona, daného dne 25. čerence 1871, (č. 96 zák. list.).

§. 23.

Při zřizování těl knihovních (§. 21., Čláke 2), poležen bud v přičině nemovitostí, kteréž posud byly v knihách veřejných za pozemkové pokládány zapísány, na základě stav dělal s touto knihou se srovnávajíti.

Nemovitostí, které nebyly posud do knih takových zapísány, spojeny budete, náležej-li těmž držitel, v jedno tělo knihovní jen s jeho přivolením a jen pod tou výminkou, že tomu dle zákona není nic na překážku (§. 5.). Zda-li tu jest nějaká taková překážka, vyhledáno bud se nepřikladněji otáčením se držitele, náležitějším ve spisy soudní nebo jiným příhodným způsobem.

§. 24.

Přijde-li na jevo, že některé části téla knihovního leží v nějaké jiné obci katastrální, buď vyléhváno, které parocly pozemkové v této obci ležící k tomu téla knihovního přiléhají.

§. 25.

Nemohou-li strany toho, co trvá nebo čeho žádají, způsobem navzájemným prokázat, nebo vzájemně odpor proti tomu, vyléhváno buď poslední skutečné držení a toto držení buď potom každému jednání úřednímu položeno za základ.

§. 26.

Vše, co se vyléhvá, zapisuje buď protokolem, a taktéž vše, co podstatného strany procesou.

V protokole podepsati se mají osoby soudní a důvěrnici obcí.

Ve vyjádření, kteréž od sebe vydá strana některá, má se míno to tato strana podepsati; odepřela-li by podpis, buď přikina toho v protokole uvedena.

d) Jak se mají sdělovati a opravovati archy držitelské.

§. 27.

Když se stane vyléhvání některé obce katastrální se týkající, sdělny buďte archy držitelské.

Každému, kdo sám jediný jest v držení nějaké nemovitosti, též každému společenstvu spoludržitelů sdělny buď jeden nebo několik archů, do nichž se dle též knihovních zapsí všechny nemovitosti, které tenž držitel nebo totiž společenstvo spoludržitelů v obci katastrální má, a výsledky vyléhvání v §§. 21. a 22. uvedených, těchto nemovitostí se týkající. Leží-li některé části téla knihovního v některé jiné obci katastrální, buď to v archu držitelském připomenuto.

§. 28.

Archy držitelské, též opravové seznamy nemovitostí, kopie map katastrálních a protokoly o vyléhvání sdělné vyléhvány buďte nejmaň po 14 dní k obecnému nahlédnutí v úřadě obecním nebo na některém jiném místě, které správce soudního vyléhvání ustanoví.

Zaroveň pojmenají správce soudního vyléhvání den, kteréhož se bude dále vyléhvání konati, pakli by kdo proti pravosti archů držitelských nějaké námítky činil.

Tento den buď v známosti uveden následním, kteréž se vidi do novin zemských a vyhláší se ve všech obcích, jichž se dotýče, i v obcích sousedních.

§. 29.

Námítky proti pravosti archů držitelských učiniti se mohou dříve nebo pozděně jak u okresního soudu, tak i v den v §. 28. jmenovaný u správce soudního vyléhvání.

Zakládají-li se tyto námitky na něčem, což při předložení vyhledávání nebylo známo, tedy budíž nalháno, nebo potřebí, aby se vše objasnilo.

Jsou-li námitky odůvodněné, budíž dle nich arch držitelský přehodně opraven.

e) Jak se mají zvládati vklady knihovní.

§. 30.

Po skončení jednání s příslušnými námitkami proti archivu držitelským zavedením předloženy budie spisy prezidentovi oborového soudu první instance, v jehož okruhu leží obec katastrální, již se dotýče vyhledávání, aby jistota si sjednal, zdá-li se při vyhledávání dle zákona přehodně.

Skládají-li se vady nějaké, budíž učiněno přehodně opatření, aby se odstranily a budíž, jest-li toho třeba, zavedeno nové vyhledávání.

Spisy, které se skládají za tímto nebo spisy opravené posílají budie hned soudu, jež vede knihy pozemkové, aby zdělal vklady knihovní.

§. 31.

Vklady knih pozemkových založeny budie dle toho, co v tomto zákoně nalháno, a bud v ně přeneseno všechno to, co obsahují archy držitelské.

A však archy držitelské, ješto jsou zdělny ve způsobě vkladů knih pozemkových, učiní lze na vklady, když to, co do nich jest zapísáno, srovnává se s tím, co dle zákona mají obsahovati listy vkladu knih pozemkových.

§. 32.

Do vkladů knih pozemkových, obsahujících nemovitosti, které již byly do knih veřejných na pozemkové pokládaných zapísány, přeneseny budie zápisy knihovní těchto nemovitostí se týkající, které se dle jich věcí s obecným zákonem o knihách pozemkových srovnávají. Zápisy však již vymazané nebudie přeneseny.

Byla-li v případě, uvedeném v §. 32, postáven 1., vyhledána skutečnost nějaká na některé nemovitosti záležející, zapísána bud po závedlích s povinností důvodu přenesených.

Staré pohledávání soukromé, v příslušných kterých nebylo za vydání ediktu amercimálního žádáno, při nichž jsou to však výměrnky amercimace, nebudie přenesena, když držitel zavázaný v čas na to požádá.

§. 33.

Vklad též knihovních, ježli částí leží v několika obcích katastrálních, zapísá buď do knih pozemkových té obce katastrální, v níž leží část hlavní; vzala-li by pochybnost o tom, rozhodne to, jak se pronesl držitel.

Podobným způsobem má se předjíti, když po založení knih pozemkových několik též knihovních v jedno tělo se spojí.

Takové spojení však, nechť se vztahuje k okruhu jednoho nebo několika soudů, nemůže se státi dříve, pokud neprojde listá, vydaná dle zákona, daného dne 25. července 1871, (S. 166 zák. list.) k opovídání práv zavázancích.

Zděláno a do knih pozemkových vloženo buď seznamem nemovitostí v každé obci katastrální se nacházejících, nebo náležitě k těmto knihovním, kteráž dle §. 2. tohoto zákona do knih pozemkových nepřibírají. V tomto seznamu uvedena bude data veliká, která potřebí k vyhledání nemovitostí do knih veřejných zapsaných.

§. 34.

Když jednání, uvedené dle zákona, daného dne 15. července 1871, (§. 96 zák. říšsk.), jest ukončeno, a když jsou staré strany dle nářízení vrchního soudu zeměského, vydánského vešlé §. 18. dotčeného zákona přezkoušeny, tedy bude všecky knihovni v hlavní knihu spojená, nastalo-li se toho posud, číslu pořadí přičtená poznamenaná a v příslušném pořtu avizovány. Každý soudek buď strážkován a na prvním listě buď od správce soudu podpisem a počtem členů potvrzeno, kolik stran obsahuje.

f) Spisy o založení knih pozemkových mají se schovati.

§. 35.

Ukončené knihy pozemkové a notářské, též spisy o založení knih pozemkových schovány bude u soudů, jiná přibírají tyto knihy věsti.

4. Co jsou povinny učer opatřit.

§. 36.

Obec jsou povinny opatřiti místnosti kancelářské, jichž k úřednímu jednání potřebí, chováni je v náležitém způsobu, topiti je, býti-li by třeba, a poskytovatí pomoci, které jest při úředním jednání potřebí.

5. Jak se má předejiti při doplňování nebo obnovování knih pozemkových.

§. 37.

Podle toho, co náleženo o tom, jak se má předejiti při zakládání knih pozemkových, má se také předejiti, když se potvrdí mají některé knihy pozemkové doplniti zapsáním nějaké nemovitosti, která nebyla posud do knih pozemkových vložena, anebo když se má obnoviti některá hlavní kniha nebo část hlavní knihy z té příčiny, že se stratila neb vzešla škoda taková, že není již k potřebě.

6. Kdy nabude tento zákon moci a jak se má vykonati.

§. 38.

Tento zákon nabude moci toho dne, kterého bude vyhlášen.

§. 39.

Ministři práv uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl a vydal náležitě vykonavací, jichž k tomu konci bude potřebí.

Ve Vídni, dne 11. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

30.

Narizení, vydané od ministerium práv dne 16. března 1875,

Junto se dle §. 18. zákona, daného dne 11. března r. 1875 (č. 29 zák. říš.), tří dle článku V. srovnávacího zákona k obecnému zákonu o knihách pozemkových, danému dne 25. července r. 1871, (č. 85 zák. říš.) a dle §. 30. zákona, daného dne 25. července r. 1871, (č. 96 zák. říš.) vydávaj narizení vztahující se k tomu, jak se mají zacházeti, spravovati a vštíti knihy pozemkové v matrikaci listovních.

Opatření přípravná.

§. 1.

Prezidentové obecných soudů první instance, jimž svěšen dohled k zakládání knih pozemkových po vyslyšení soudliv okresních ustanoviti mají, kdy se mají práce v příslušné zakládání knih pozemkových počíti a jak mají jíti po sobě.

Tyto práce nemohou se v náležitě obší počtí dříve, pokud v ní není dokonáno upravení katastru, jelikož se dle zákona, daného dne 24. května 1869, (č. 88 zák. říš.), má předsevítí.

§. 2.

Když se rozhoduje, jak mají práce v obcích, v kterých katastr jest již upraven, jíti po sobě, má se zřetel učiti jednak k pracovitostem, jimž lze nakláti, jednak k potřebám obchodu.

Pokud možná, hleděno buď k tomu, aby práce v příslušné zakládání knih pozemkových konaly se co nejdříve po upravení katastru, zejména v těch obcích katastrálních, v nichž pozemky často přecházejí na nové držitele.

Jest-li o tom pochybnost, buďž přednost dána obcím, v kterých, jakož lze předvídati, práce se mohou rychleji ukončiti.

§. 3.

Úředník soudcovský, jenžž ukládá, aby v některé obci knihy pozemkové založil, má dáti udělati nejprve kopie správných akcí indikačních, v nichž se mají jasně držitelů v sídlo skutků uvedená pozemková. Těchto akcí učito buď na místě map katastrálních.

Mimo se opatřeny buďte jiné materiále, které se mohou vzíti z katastru nebo z knih veřejných na pozemkové pokládání.

Při tom má se hleděti k tomu, aby se neděloho obtížných přepisů, kde staří knoží výpisy.

§. 4.

Souhlasnými nemožnostmi má se zřetel dle formálního I., a mají se do prvních dvou rubrik nejprve zapisati parcely starší a pak ostatní parcely pozemkové, spočítavše dle třetí, a to v pořádkování aritmetické a jasný, která jsou v revizovaném katastru.

Kromě toho mají se v zaznamenání dle formuláře II. vedeném vytknutí čísla parcel katastrálních, která v příčině každého držitele započala jsou v revizivním katastru.

Abecední zaznamenání držitelů bude dle formuláře III. adřičeno a bude v této první rubrika vyplněno.

§. 5.

Kromě materiálů v §. 3. jmenovaných sebrána bude příhodným způsobem veliká část dáta, která se má být při vyhledávání měřena uložiti.

Při tom učino bude zvláště spíše soudních, pokud se to bez obtížného hledání státi může.

§. 6.

Když přípravy dospějí tou měrou, že bude lze počítat určitě, kdy se bude mocti skládání knih pozemkových psaní, bude se starostou obecním náležitě usmíření učiněno a bude mu dány příhodné příkazy, aby se veliká opatření stala tím způsobem, by práce k skládání knih se vztahující mohly se bez odkladu a bez potřeby přerušit hospodářských prací obyvatelů provésti.

Obecní i také stranám, které by si žádaly, aby se práce zrychlily, může se zřetiviti, aby si samy opatřily písaře, jejich potřebě.

§. 7.

Starostovi obecním dáno bude náležitě nařízení a strany obecní držitelů pozemků v obci bydlicích.

Toto obecní může se učiniti také ústně.

Kromě toho učiněno bude příhodné vyhledávání, aby soud okresní mohl, kdež potřebí, v čas obsazení a nástupce přidělit.

Jak se má u vyhledávání postupovati.

§. 8.

Vyhledávání počneť bude nejprve u držitelů, kteří jsou v připraveném zaznamení započati.

Při tom seřazeno bude pořádku dle abecedy, pokud není nějaké příčiny zvláštní, aby se předešlo jistě.

§. 9.

Řízení, zavedené s některým držitelem, vztahovati se má vůbec nepřerušeno ke všem nemovitostem, které drží jako samovlastník nebo jako spoluvlastník. Jest-li tu společná vlastnictví, budouť spoluvlastníci předvoláni, a řízení v příčině nemovitosti, k nimž se společně právo vlastnické vztahuje, s nimi provedeno.

§. 10.

Při počátku každého jednání oznámeno bude držitelů nejprve pomocí připravených zaznamení a skrze indikační, které pozemky jsou v katastru k ruce jeho započaty.

Vidělo-li by se toho za tou příležitostí, aby se sčítaly pachybnosti a postavilo se na jisto, že jsou to ty právě pozemky, naprotiž, buďto pozemky na místě samém ohledány.

§. 11.

Tvrdi-li se, že někdo jest držitelem parcel, které nejsou ještě v evidovaném katastru na jeho jméno zapísány, ačť přijde-li na jevo, že jest někdo jiný v držení parcel, za jejich držitele on jest jmenován, tedy buďto, bylo-li by toho pro vyřešení věci potřebí, předvolány strany, jejich se dotýká.

V každém případě buďte takové osoby ku potřebě při jednání, které by se s účastí poskytl zúčastnit, chystány v evidenci.

§. 12.

Přijde-li z vyhledávání na jevo, že se podoba některé parcely katastrální ve skici indikací vyznačená buď rozdělením nebo z nějaké jiné příčiny změnila a namítá-li se využití její podoba analoem k tomu povoleným geometricky vyměření aneb plánem již zhotoveným nahraditi, tedy se má změna od státní skice indikací nastala tím způsobem popsatí, aby jí analoem dle toho mohl v této skici vyznačiti (§. 26.).

Ku potřebě tohoto popsatí bude zvlášť přibudno, když se nově mezi každé parcely tím způsobem vytknou, aby se vzdálenost obou konců přímé čáry nebo několika přímých čar, s kterých nová meze skládá, vytknula se dvou bodů ve skici indikací vyznačených.

Bylo-li na př. parcela A, B, C, D

čarami E, F na dvě nové parcely rozdělena, tedy bude dosti, aby se tato nová čára pomocí několika táhnutí, když se udá vzdálenost bodu E od A a B a bodu F od C a D .

Měla-li by se však tato čára pomocí na několik rovných čar rozdělit, na př. na čáry EG, GH a HF ,

bylo by potřebí, aby se kromě bodů E a F ustanovili také bod G vyměřením čar AG a BG , a bod H vyměřením čar CH a DH .

V popisu udána buď délka dle měření od ústřední učiňovací nebo uzna-
ného, jako se má vykonati řečenem měřičům.

K popisu přidána buď skice popis zobrazující, na níž jsou poznačena čísla
parcel sousedních.

§. 13.

Shledá-li by se, že parcela některá do katastru zapísaná za příčinou po-
vedné neb jiného příběhu živelného pomínula, nebo že tu jest některá parcela,
která není v katastru zapísána, aneb že rozdělením vznikly nějaké parcely nové,
anebo že to, co v katastru uvedeno jest o konskripčních číslích starých a o spó-
sobu kultury jiných pozemků, se skutečností se nerovná, tedy buďto změny
vzáhl v seznamování nemovitostí vyznačeny.

§. 14.

Nalezenou-li se nové parcely, poznamenaný buďte číslem, kteréž se v arit-
metickém pořádku nejlépe připojuje ke katastrálním číslu poslední parcely.

Přibyla-li parcel rozdělením, buďto nové parcely poznamenaný čísla slo-
menými. Byla-li stará parcela, jako byla rozdělena, poznamenaná celým číslem,
buďto toto celé číslo učiněno číslem zlomku a buďto jiná poznamenaná každá
parcela rozdělením vzáhl; jmenovatelé tohoto zlomku ustanoveni buďte, od 1.
počínaje, v pořádku aritmetickém. Byla-li tedy na př. parcela číslem 50 pozna-
čena a tři čísla rozdělena, poznameny buďte nové parcely takto: $\frac{50}{3}$, $\frac{50}{2}$ a $\frac{50}{1}$.

Byla-li však stará parcela poznamenaná zlomkem, na př. $\frac{10}{3}$, tedy buď toto
podělení čísla parcelního dále vedeno tím způsobem, že se jmenovatelé nových
zlomků v aritmetickém pořádku připojí ke jmenovatelným zlomků v katastru se
nacházejících.

Jest-li tedy parcela $\frac{10}{3}$ rozdělena na tři čísla, tedy buď jedna z nových par-
cel poznamenaná zlomkem $\frac{10}{9}$, obě jiné pak, jest-li v katastru k poznamenaní
jiných parcel užite zlomků $\frac{10}{3}$ až do $\frac{10}{6}$, poznamenaný buďte zlomky $\frac{10}{6}$ a $\frac{10}{10}$.

Co se týče poznamenaní parcel dle druhů kulturních, bylo-li by ho potřeba,
užite buď terminologie, ustanovené v §. 16. zákona, daného dne 24. května 1869,
(č. 88 zák. říš.).

§. 15.

Každé nové poznamenaní parcel číslu a pojmenováním druhu kulturního,
dle místního vyhledání užitečné, platí má až do té doby, kdy se s katastrem v
soustavě uvede, na prozatím, a má se zapíati do seznamování nemovitostí
pod závozkami. Tyto závozky mají se pak vždy zachovati, kdy kolí se použije
některá parcela tímto způsobem prozatím poznamenaní.

§. 16.

Změny v číslích a v podobě parcel katastrálních, kteréž se při místním vy-
hledávání shledají, popsané těchto změn (§. 12.), dle něhož se má použije skice
indikačně opraviti, též všechny změny z příčiny poznamenaní parcel učiněné
(§§. 14. a 15.), uvedeny buďte v evidenci tím způsobem, aby se mohly v známosti
uvésti úřada, jemuž náleží katastr opravovati.

§. 17.

Když jest ustanovena úloha, položeni a poznamení všech parcel jednoho držitele, vyhledati se mají jiná data, jichž k založení knih pozemkových potřebí (§§. 21. a 22. zákona, daného dne 11. března 1875, §. 29. zák. říšsk.).

V příčině věci, které se mají vyhledávati, zachováti buď při každém jednání stejné postávek, pokud tu není nějaké příčiny zvláštní, aby se postupovalo jinak.

§. 18.

Vyhledávání řízení buď tak, jak toho úkol jeho žádá, a zejména buď při tom toho, co ustanoveno v zákoně o zakládání knih pozemkových, daném dne 11. března 1875 (§. 29. zák. říšsk.), ve spojení s obecným zákonem o knihách pozemkových, daném dne 25. července 1871, (§. 95. zák. říšsk.).

§. 19.

Po každém jednání buďte položky, které se jím vyřídí, v seznamech nemovitosti a držitelů poznameny, a zároveň buď seznamy držitelů, bylo-li by toho třeba, doplněn nebo opraven.

Když se skončí jednání s osobami v seznamování držitelů zapisovými, provedeno buď jednání v příčině nemovitosti, ježto dle seznamování jich nejsou posud vyřízeny.

6 zapisování protokolům.

§. 20.

Při zapisování do protokolu toho, co se vyhledalo, prokazováti se máše k materiálům při pracích přípravných zejména, na př. táhacím se k ustanovení v §. 4, post. 2. tohoto nařízení připomenutému aneb k archu držitelům před počtem zakládání knih přípravnému (§. 22.), anž potřebé data v něm uvedená opakovati, nakolo-li se při vyhledávání, že jsou pravá a úplná. Ukáže-li se tímto způsobem k jiným spisům, staň se to tak, aby identičnost místa, k němuž se ukazuje, byla bezesv. při pohybnosti a aby se toto místo mohlo snadno nalésti.

V každé případnosti buďte však v protokole poznamenány kritice základy, na kterýchž má základy zapisování do knih pozemkových práv vlastnických při vyhledávání nalezených, velikých ohrožení ve vkladu s pozemkem, též práv s každou nemovitostí spojených a služebností pozemkových, jakož i stavění úloze knihovních.

Tímto způsobem uvedena buďte veškerá podstatná prohlášení stran, že přivotují.

Byla-li zavedena důkladná vyhledávání skutečná, uvedeny buďte při zapisování protokolem, jak vypadla, též základy, na nichž základy.

Žádala-li by některá strana výslovně, aby se protokolem zapisalo některé prohlášení, kteréž má právní platnost, uznáše se této žádosti odvolání.

§. 21.

Zapisování protokolům dít se máše buď na zvláštních archích ku každému řízení ustanovených, které se po skončení řízení sejíjí, nebo v protokole

jedním pořad jmenem. Těs buď v tomto případě, pokud možná, k tomu přihlíženo, aby vyhledávání spolu souvislá, i kdyby jich započal se ptárušilo, v protokole byla pospolu podána.

Strany mají se pod každým jednotlivým jich se týkajícím podepsati.

Jest-li protokol velký, buďli stránkován a spojen s rejstříkem, v němž by se každé jednání snadno našlo.

II oddělení archív dráželských.

§. 22.

Archívy dráželské připravovány buďte mezi vyhledávaním místním, pokud se to učiniti může, než by se tím vyhledávání zdržovalo.

Tyto archívy mohou se připravovati již tehda, když se konají přípravné práce k zakládání knih pozemkových v příslušné též knihovnicích, o nichž se může dle podobnosti k pravdě pokládati, že tomu, se bylo vyřazeno z katastra nebo z knih veřejných, nedostane se ani opravy ani doplnění.

Archívy dráželské, které se neodléhají dříve, než se skončí vyhledávání, sděly buďte v sídle soudu okremního k vyhledávání ustanoveného.

§. 23.

Archívy dráželské sděly buďte ve způsobě vkladů knihovnicích, když se poleká pravda, že se proti zápisům, ježto se mají vykonati, před stážením knih pozemkových něčeho netuče namítati.

Komž tohoto případu buďli na první straně na vesku napašao jedno dráželské a dáty k jeho osobě se vztahujícími, k jiným zápisům pak užito buď formuláře v příslušném listu majetku předloženého.

Zápisy do archívy dráželských ukončeny buďte čarou příložnými po celé straně listu tabulárním.

§. 24.

Skládají-li se archívy dráželské z několika listů, buďte tak seřity, aby se při častém užívání nerozměly.

Tyto archívy buďte číselovány a čísla jich buďli v seznamovních seznamovitéch i dráželských vyznačena.

§. 25.

Archívy dráželské buďte ve svazcích nepřítis silných bedlivě chovány; nahledání v ně lze toliko pod dohledem osoby k tomu ustanovené, rovněž jako v jiné spisy, zakládání knih pozemkových se týkajících.

III správní skice.

§. 26.

Prvé než se archívy dráželské k obecnému nahledání vyloučí, buďli skice indikační, jejíž sdělení vědomostí znalckých vyhledává, vedlé potřeby příslušným

geometrem, anebo neby-li by tu geometra, jiným způsobem pod dohledem soudcovským opravena.

Přitom buďte šáry, jestli se mají opravit, a čísla parcel, jestli se mají vymazati, dvojnásobně přehlédnuti předkreslány a nové šáry i nové čísla parcel pozemkových děrovenou, nové pak čísla parcel stavebních černoou barvou do skice indikační vykresleny.

Bylo-li by se obávati, že tímto vykreslením některé části skice stane se nešťastnější, tedy buď tato část a větší měří na některém přírodním místě na skici nebo na zvláštním listě znovu vykreslena a poloha její k parcelám vedlejším zřetelně vyznačena.

Na tom místě, kde se má skice opravit, poukázáno buď k tomu, že byla a větší měří vykreslena.

• dopisování si s úřadem katastrálním.

§. 27.

Když jest po místním vyhledávání, buďtož změny veliké v příčině dít v katastru shledané oznámeny úřadu, jenž přísluší katastr opravit (§. 16.), a zároveň buď a tohoto úřadu dotaz učiněn, zdali se může poznačení parcel při místním vyhledávání prozatím zvolené podržeti.

Přivoli-li k tomu tento úřad, tedy buďte záležitky k prozatímnému pojednávání přidány přehlédnuty.

Odporčí-li však tento úřad, že jest potřeba, aby se poznačení prozatím zvolené změnilo, tedy učiněna buď tato změna tak, by se poznačení ve skici s katastrem srovnávalo.

Tímto dopisováním si s strany toho, jak se mají parcely poznačiti, nebudouc s úřadovny dále práce, jichž k zakházení knih pozemkových potřebí.

• oddělení knihů knihoveních.

§. 28.

Ku oddělení knihů knihoveních užívá se má papíra trvanlivého s rubrikami na něm vytištěnými, kterýž se má hrsti dle nářčení od presidenta veřejného soudu zemského vydaného.

Kabý list a každá strana, ustanovená k zápisům do listu majetku, poznamená se písmenem A, každá strana, ustanovená k zápisům do listu vlastnického, písmenem B a každá strana, ustanovená k zápisům do listu závad, písmenem C.

• listu majetku.

§. 29.

List majetku skládá se ze dvou oddílů.

První oddíl obsahuje kromě nápisu části těla knihoveního.

Do druhého oddílu zápisů se práva a úřad knihoveních spojená, sň slabečnou pozemkovou panujícímu stavku příslušující a co jiného do listu majetku náleží.

Jest-li do některého listu majetku zapísáno několik též knihovnic, vede se toto oddělení v příslušných všech těchto též společně.

Oběje oddělení listu majetku může býti dle potřeby na zvláštních listech, nebo na obou stranách téže listu, nebo na jedné a též straně.

§. 30.

Jest-li v některém listě majetku zapísáno jen jedno tělo knihovny, užívá buď formuláře IV., jest-li v něm však zapísáno několik též, užívá buď formuláře V.

V tomto druhém případě budíť před každým tělem knihovny uprostřed listu vedlé pojmenování, které jest spolu napsáno, nebo na místě pojmenování poleženo číslo arabskými číslicami psané, které má být tělu knihovny v tomto vkladě.

Zapíše-li se některé tělo knihovny potměně do jiného vkladu, budíť toto číslo těla knihovny v novém vkladě pod závorkami napsáno a číslo předchozího vkladu knihovny ve spásné sloučku pod ním poleženo.

Mezi každým tělem knihovny ponechává buď příslušného právního místa k po-dějitému připsování.

§. 31.

Každá parcela katastrální zapísána buď krom zvláštních případů za zvláštní položku do prvního oddělení listu majetku.

Činí-li však několik parcel katastrálních dohromady celek fyzický, na př. roli, les, louku, dům se dvorem a zahradou, budíť za jedinou položku zapísány a čísla parcel budíť v rubrice pro ně ustanovené vedlé sebe poležena.

§. 32.

Leželi číseli některého těla knihovny v několika obcích katastrálních, budíť tyto číseli v prvního oddělení listu majetku podle obcí zvlášť o sobě uvedeny. Položková čísla parcel počítají se v každé obci od začátku. Před číslu parcelátů poleženo buď jméno obce a okresu soudního.

Leželi obec v okrsku soudním, a kterého se vedou knihy pozemkové, netřeba okresu soudního přiváděti. Po vypočtení parcel k některé obci katastrální náležejících ponechává buď příslušného právního místa k po-dějitému připsování.

§. 33.

Seznamování nemovitostí, náležejících k tělům knihovny v některých jiných knihách pozemkových zapísaným (§. 33. zákona, daného dne 11. března 1875 č. 29 zák. list.), které se má do knih pozemkových vložiti, oděláno buď dle formuláře VI.

Má-li se několik takových seznamů vložiti do knih pozemkových, pomenávají se číslicami římskými.

§. 34.

Býlo-li by po otevření knih pozemkových potřeba, aby se značila čísla některé parcely nebo aby se parcely jinak pomenovaly, anebo aby se mapa za

příčinou nějakého knihovního úředního jednání opravila, tedy se jest v příčině proměnitelného pozemkového parcel, vyhledání stálého pozemkování, opravami mapy a dopisovními sí s úřadem, kterým jest nad katastrem zřízen, spravováni dle toho, co ustanoveno v §§. 14., 15., 25. a 27. tohoto nařízení.

§. 35.

Změny díl, zapsaných v rubrice (Stále domy, druh kulturní), v níž jsou pozemkovými parcely, budí se podle oznámení, kterým učiní úřad k tomu ustanovený, také po otevření knih pozemkových a povinnosti úřadu v listě majetku, a pokud potřeba, také v mapě vyznačený.

Totož platí o změnách, které se v úřadech parcelních v katastru učinily, pokud se tyto změny mohou v knihách pozemkových provést, aniž by star knihovní tomu byl na překážku.

Je taková překážka pokládá se, když změna v úřadech parcelních v katastru měla se na příčinou rozdílů, které v knihách pozemkových není provedena, a když parcely nové zřízené, co do velikosti, nepadají v jedno s hranicemi pozemka v listě majetku na samostatnou položku zapsaného.

Nemůže-li se taková změna v knihách pozemkových ve skutek učiniti, buď oznámení od úřadu katastrálního o změně učiněné a mapy v úřadě knih pozemkových schválně dotud, až vezle se, toho potřeba, aby se změna v knihách pozemkových mohla vyřešiti.

§. 36.

Oznámí-li se soudu knih pozemkových, že byl některý pozemek v katastru rozdelen, může strana, která potomně pobývá na knihovní přípisní a odpisní s tímto rozdělením se srovnávající, táhnouti se k tomu, co v tomto oznámení k pozemkové kase rozděleného jest uvedeno, aniž jest v případnosti takové potřeba, aby se předkládal zvláštní plán rozdělání.

• List vlastnický.

§. 37.

List vlastnický zřízen buď dle formuláře VII.

Jest-li oboje oddělené listu majetku zapsáno na též straně některého listu může list vlastnický činiti druhou stranu tohoto listu.

• List závd.

§. 38.

List závd. zřízen buď podle formuláře VIII.

Tento list skládá se má nejmenš z dvou stran.

§. 39.

Shledalo-li se při místním vyhledávání, že jest tu nějaká skutečnost pozemková, zvláštěji na některém téle knihovním, které nebylo pozdě do knih pozem-

korých započítá, tedy vložen buď před list návod list s nápisem „Staré návody“, na němž jsou rubriky listů návod (§. 49.) a buďž sloužebnost do něho započítá.

§. 40.

Jest-li tělo knihovní, v příčině kteréhož byla při místním vyhledávání nějaká sloužebnost pozemková nově nalezena, v knihách pozemkových započítá, buďž tato sloužebnost do obyčejného listu návod zaznamenána.

Má-li se některá sloužebnost započítá po návadích z povinnosti úřadu přenosných, stáť se to teprv při otevření knih pozemkových; až do té doby obvyklá buď taková sloužebnost v evidenci v zaznamenání svléštním k tomu ustanovením.

• převedení zápisů knihovních.

§. 41.

Zápisy, které se z některých knih pozemkových do vkladů knihovních nově přenesly z povinnosti úřadu přenosu, poznamenaný buďž štíly řadovými v pořadíku aritmetickém, šetříc toho, co z tom nařízeno v instrukci o knihách pozemkových, vydané dne 12. března 1872, (§. 5 zák. říšsk.).

Toto převedení vztahuje se ke všem zápisům k tomu příhodným, které se učiní před uzavřením těch kterých vkladů té knihy pozemkové, která se má vztít zcela nebo z části z užívání.

• doplňování vkladů a listů.

§. 42.

Při vyměřování prostory pro každý ze tří listů vkladu knihovního ustanovené buďž přihlíženo k tomu, aby stačila na dleň čar.

Vypírá-li se některý list dřív, než se vklady knihovní sváží, přiloženo buď ku vkladu tolik nových listů, kolik potřebí.

Když jsou vklady knihovní svázeny, učí se v tom, co jest započítá na jednom listě, na přídatém místě druhého listu téhož vkladu dále pokračovati. Když pak jsou listy některého vkladu vypírány a má se něco nového započítá, buďž dále započítá se ve svazku doplňovacím.

Do tohoto svazku doplňovacího, v němž se mají na každém listě oddělit rubriky dle formulářů k tomuto nařízení přiložených, kladí se mají veškeré další zápisy téhož vkladu se týkající.

Jak původní vklad souvisí se vklady podřídnými, vyřknuto buď obopolným poukazováním.

• sevrátním zápisem vkladů knihovních.

§. 43.

Archív dřívějších ve spůsobě vkladů knihovních oddělených učiní lze při zřizování vkladů knihovních jen tehda, když v nich není žádných korektur.

Učiní-li se některého takového archivu dřívějšího, buďž na něm tělo pozavadní vyřknuto.

§. 44.

Zápisy při uložení vkladu knihovního na každé straně listu učiněné užívány budou čarami příčnými, taženými jak list jest široký.

Listy ku vkladu knihovněra náležející, nečiní-li jen jediný arch, sešity budou tak, aby se při častějším užívání neroztrhly.

§. 45.

Na vklady knihovní napočítána bude čísla v pořádku aritmetickém a chování budou ve svazcích ze příslušných. Čísla vkladů knihovních ve svazku chovaných budou na deskách poznamenaná.

Hledáno buď k tomu, aby se vklady knihovní v témž svazku chované při užívání jich neroztrousily.

O rejstřících.

§. 46.

Rejstříky reálné a osobní zřídány budou, volná-li seznamá nemovitosti a držitelů k té potřebě dále užívati, dle formulářů k tímto seznamům předepsaných, pomínouc rubrika, do které se klade číslo archů držitelových.

Vždy pak přihlíženo buď k tomu, aby rejstříky měly podobdílění, jimiž se přehled usnadňuje, a aby v nich bylo tolik přídatného místa, kolik bude, jak lze předvídati, na delší čas k doplněním potřebí.

Doplnky a opravy těchto rejstříků učiněny budou buď po zápisech knihovních, ku kterým jich potřebí.

O tom, jak se má zřídati řízení pro upravení vkladů knihovních.

§. 47.

Řízení pro upravení knihovních vkladů některé obec katastrální zavedeno buď se nejdříve, když se tyto vklady skončí.

Nevyhledávají-li zvláštní příčiny něčeho jiného, tedy budíž toto řízení v příčině všech obcí, v nichž se vyhledávání místní touž dobou konalo, zároveň zavedeno.

Jest-li však v knihách pozemkových některé obec katastrální nějaké tělo knihovní, jehož některé části leží v nějaké jiné obci, budíž vklad knihovní, v kterém jest toto tělo, v každé případnosti doplněna dříve, než se zavede řízení v příčině upravení vkladů knihovních.

§. 48.

Opravědi, ježto se vztahují k držení neb vlastnictví (§. 7. a) zákona, daného dne 26. července 1871, č. 84 zák. říš., vedeny budou v evidenci na listě, na němž se měl vykonati zápis záležitosti činní.

Na témž listě budíž také opravědi taková vymaněna.

§. 49.

K zápisnicím opovědí, ježto se vztahují k záležitostem některého těla knihovního, kteréž nebylo pasováno v knihách veřejných, za pozemkové pokládaných zápisno (§. 7. a) zákona, daného dne 26. července 1871, č. 96 zák. list.], stížna buď, nastalo-li se to již při zápisnicích vkladu knihovního, tím způsobem, jak ustanoveno v §. 39. tohoto nařízení, list svědčící s nápisem: „Staré základy“.

Na tomto listě zápisno buď vše, co se k opovědím starých záležitostí vztahuje.

§. 50.

Opovědi, ježto se týčí z povinnosti třídu vykonaného přenosu závd, zápisných v knihách za pozemkové pokládaných, zápisny buďte do obyčejného listu závd.

§. 51.

Opovědi a jednání s nimi spojená chovány buďte v evidenci v seznamovních zvlášť o sobě vedeném od číselníka rozdílném.

O postupování prací mají se správy podívatí.

§. 52.

Prezidentské sborových soudů první instance mají podívatí každého čtvrt roku správa, jak postupují práce v příčině ukládání knih pozemkových, a soudové knih pozemkových mají každého půl roku třetí správa o tom, jak jde práce a prospívá řízení v příčině upravení vkladů knihovních.

Tyto správy buďte skrze představený vrchní soud senátní ministerium práv předloženy.

§. 53.

Toto nařízení vejde ve skutek ode dne jeho vyhlášení.

Ginzer m. p.

Formulář I. k §. 6.**Zaznamenání nemovitosti *)**

v katastrální obci:

Číslo katastrální	Popis nemovitosti (Číslo domu, druh katastru)	Číslo vztahu držitelství	Číslo vztahu katastrální	Přípomínka

*) Účel-8 se dle seznamu v rejstříku vztahů (§. 6b), kvůli nápisu vztahu a textu napíše: „Režim rejstřík ke katastrální obci“

Formulář II. k §. 6.**Zaznamenání**

o vztahu katastrálního každého držitele v katastrální obci:

Jméno držitele a jeho známky k poznání jeho příbuzen	Číslo katastrální	Přípomínka

Formulář III. k §. 6.**Seznamění *)**

držitelů v katastrální obci:

Jméno osoby a jeho známky k poznání osoby příbuzen	Číslo vztahu držitelství	Číslo vztahu katastrální	Přípomínka

*) Účel-8 se dle seznamu vztahů vztahů v rejstříku vztahů (§. 6b), kvůli nápisu vztahu a textu napíše: „Vztah rejstřík ke katastrální obci“

Formulář VI. k §. 88.

A.

Číslo vkladu knihovny *)

Katastrální obec

(N á p í s).

Číslo pořadí	Číslo knih- ovníku	Posazení pověsti (Číslo domů, druh knihovny)	Číslo pořadí	Číslo knih- ovníku	Posazení pověsti (Číslo domů, druh knihovny)

*) Uvádějí se formálně všechny se arch držitelství, počítáno ke každému jemu, platnému písemně k. ú. (i když do-
stává číslo), pokud se může, kde se číslo dle vkladu knihovny.

Číslo pořadí	N á p í s

Formulář V. k §. 26.

Číslo vkladu knihovního:

Katastrální obec:

Číslo katastrální	Posazení parcely (Číslo domu, druh kultury)	Číslo katastrální	Posazení parcely (Číslo domu, druh kultury)
Místo: Číslo této knihovny:			

Formulář VI. k §. 22.

Číslo seznamovací:

Katastrální obec:

následující k této knihovně:

v knihovním vkladě:

katastrální obec:

soudního okresu:

Číslo parcely	Číslo katastrální	Posazení parcely (Číslo domu, druh kultury)	Číslo parcely	Číslo katastrální	Posazení parcely (Číslo domu, druh kultury)

Formulár VII. k §. 22.

E.

Číslo príslky	P r í k l a d

Formulár VIII. k §. 23.

C.

Číslo príslky	P r í k l a d	a.	b.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Čísloka XIII. — Vydán a recedován dne 31. března 1875.

31.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 9. března 1875,

a tom, že se činí změna v nové vjezdě z. k. hlavní celnice na náhozi Krasovtin.

Nové vjezdě hlavní celnice třídy I., z. k. hlavní celnice třídy II. na náhozi Krasovtin dle vyhlášení, vydaného dne 5. října 1873 (S. 147 zák. říš.), nepřijemá koncem měsíce března r. 1875 se zrušuje.

Pratis m. p.

32.

Zákon, daný dne 13. března 1875,

žmíte se vláda zrušuje, prohlášení počátek říší, v kterých se dle zákona, daného dne 10. června 1872 (S. 75 zák. říš.), mají spláceli nevolní zálohy postáti z důchozí státních daní.

Š přivolením obažní kolonovny rady říšské vidí se Mi nastáti takto:

§. 1.

Vládě dávk se má, prohlášení v případech zvláštních zřetelo hodných na rok až i na tři léta, t. j. nejdláže až do 1. ledna 1878, počátek říší v postáti z. k. §. 1. zákona, daného dne 10. června 1872 (S. 75 zák. říš.), ustanovený, v kterých se mají spláceli nevolní zálohy, dané z důchozí státních okresům a obcím království Českého, jako provedení z jara r. 1872 škola vzaly.

§. 2.

Ministerium náležitosti vnitřních a financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 13. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Pratis m. p.

32.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu dne 16. března 1875,

jakto se týče porovnávání a kolikování přístroje na měření petroleje a jiných tekutin, které lze vypíchnouti.

Aby ve skutek vešel zákon, daný dne 23. července 1871 (č. 16 zák. řádk. na rok 1872), nařizuje se, že přístroje čili aparáty, jimiž se měří petrolej a jiné tekutiny lze vypíchnouti, když se jich užívá u veřejném obchodu, mají býti porovnávány a kolikovány jako jiné míry, jichž se v obchodu užívá.

Co se týče užívání a jiné povahy takových přístrojů, též jich porovnávání, odchylování se od pravoty, znamenání či kolikování a poplatků za činnostování, má mítí platnost následující předpis od v. k. normální komise císařské vydaný.

Přístroje tohoto způsobu, kterých se již užívá, budou nejpozději do konce roku 1875 dle tohoto předpisu užívány a k činnostování předloženy.

Chlumecký m. p.

Předpis,

jak se mají porovnávání a kolikování přístroje na měření petroleje a jiných tekutin, které lze vypíchnouti.

§. 1.

Které přístroje k měření se připouštějí.

U přístrojů na měření petroleje a jiných tekutin, které sňož vyvěšávají, odměňuje se tekutina uzavřenou nádobou, do níž se může přímo ze sekantury zvláštní převrátit, a z níž se jí vypustí tolik, kolik se má odměřit.

Na každém přístroji poznamenaná buď tekutina, která se má tím přístrojem měřiti, ještě také, kdo přístroj zhotovil a číle fabrikát.

Tekutina odměřována buď v litrech, petalích v násobcích a částech litru.

Ústroje při nádobě na měření tekutiny, kterých se rozličná množství tekutiny odměňují, mohou býti rozličná; zůstávají k přístrojům posud v obchodu užíváným a na příhodné nalazeným užívá se může k dotčenému odměřování ústrojí sice tato uvedených:

1. S nádobou na měření tekutiny obyčejně ve způsobě válec neb kulele zhotovenou spojená jest normálnědélá šála, jejíž čárky dělicí, kterých ukazují, jak vyška jde tekutina v nádobě, udělaný jsou buď na samé stěně nádoby, jest-li tato celá nebo z části skleněná, nebo na některé trubce skleněné a nádobou

spojené soubě vedle té trubky. V této druhé případnosti mohou se místo čárek dělných přidělati také ražje tak zřísavé, aby se mohlo kollektivním zjistiiti, by se nemohly libovolně sem nebo tam stavěti.

2. Ke stěně nádoby přidělá se několik trubek odtokových lehkotky opatřených, jimiž se tato nádoba může až do jisté výšky tekutiny dokonale naplniti, i také, od této výšky potrajuje, jímž částek tekutiny tak vypustiti, že odtokem tekutiny těmi kterýmiž trubkami nádoba sama od sebe se náležitě naplní a tekutina vypustí.

3. Ústroj nádoby na měření tekutiny jest tak zřísav, když se rozličně postaví, že vyteče tolik tekutiny, kolik se žádá; při tom dá se nádobě drátkem, s kterýmž jest spojena ražje, náležitě postavení, vleče ražje na přidělané známky.

4. V nádobě na měření tekutiny jest trubka odtoková, která se může v závislosti na dně nádoby se nacházející postřikovati a posouvati se, když se postaví ražje na známku, v náležitou výšku; když tedy tekutina z nádoby právě naplněná až k hornímu kraji trubky odeče, vyteče tolik tekutiny, kolik se žádá.

5. Přístroj obsahuje několik oddělených nádob měřících, jichž prostory vnitřní se srovnávají s množstvím tekutiny, jehož se má vydati, a z nichž tekutina přímě se vypustí.

§. 2.

Forma ústrojí na měření tekutiny líte se vypouje.

1. Základní-li na zvláštní postavení nádoby měřící, aby tekutina správně se odměřila, tedy má býti přístroj opatřen ražjí kývadelnou, kterouž se postavení zvláště kontroluje a která má býti zřísavá tak, aby jsouc s nádobou kollektivně spojena, nemohla se libovolně postřikovati.

2. Přístroj na měření má býti tak zřísav, aby se jím v ustanovení množství tekutiny měření mohlo bezpečně dejiti té dokonalosti, která, hledie k odchýlce od pravé míry v §. 3. dovolaná, potřebná. Nemá tedy jmenovitě při ústrojích, uvedených v §. 1. a 2., průměr nádoby činiti více než 60 milimetrů. U přístrojů, jmenovaných pod §. 3 a 4, má býti ústroj k postavení ražje na známku takový, aby se ražje nemohla tak kolísati, by odchýlka od pravé míry výše dotčená byla větší než dovolána.

U přístrojů v §. 1. pod 2. 1. uvedených nemá, když jest výška tekutiny na některé trubici skleněné s nádobou měřící spojeně postavena, vnitřní průměr této trubice činiti méně než 10 milimetrů.

Jest-li ku zjistiění, že každé množství tekutiny jest správně vydáno, potřebná, aby nádoba měřící byla právě zcela naplněna, jako jest to při aparátech v §. 1. pod 2. 3., 4. a 5. uvedených, tedy to budí, když se nádoba naplní, spůsobem rovněž vřídělným postavením.

3. Při rozdělení lítu na menší částky užívá se rozdělení decimálního nebo respalovacího, nebo však užívá objímho, a nemá se jím při osmí díle pod 0·2, při tomto pak pak $\frac{1}{4}$ lítru.

Vedle každé známky rozdělovací nebo každého otvoru vřetelového poznáno buď čís. 5. řádu címentového, vydávacího dne 19. prosince 1872, množství tekutiny, jakto se má tou známkou nebo tím otvorem odměřiti.

4. Závěra a neprosměnitelnost ostatních nástrojů měřících a jich spojení s nádobou má být buď povahou těch nástrojů tak zjištěna, aby se pomocí mezi těmito nástroji a množstvím tekutiny v nádobě po kolikráti namohly již změnit, anebo má být možno, aby se dotčená závěra a neprosměnitelnost kolikráti na částech kovových tak zjistiť.

§. 3.

Jak se přístroje zkoušejí a jak se mohou od prání míry odchýlovati.

Aparáty zkoušejí se vodou, nebo vyhledával-li by toho nástroj aparát, tou tekutinou, která se aparátem měří; zkoušení děje se tím, že se vykouší velik tekutiny, kolik na nástrojích měřících udáno, do náležitých normálně utvářecích pro míry tekutinná, při čemž má být přístroj tak postaven, jak nájsa křivodolní ukazuje.

Jak velké jsou odchylky přístroje, jakto při této zkoušce na jevo vycházejí, ustanovuje se dle předpisů, daných v instrukci II. o címentování měř na tekutiny, a přístroj může se kolikráti jen takda, když odchylka při čísné měře na přístroji odasť nežiti více než dvojnásobně tolik, než čísné odchylka při címentování kovových měř na tekutiny dovolená (§. 9. řádu címentního, jehož datum 19. prosince 1872, č. 171 státních listů.).

Odchylka nemůže tedy být větší, než:

při měření:

2-4 L., $\frac{1}{4}$ L. a 0-6 L.	$\frac{1}{100}$ pravého obsahu,
1 L., 2 L. a více	$\frac{1}{500}$ „ „

§. 4.

Jak se přístroje kolkují.

Kolky dávají se na kapky cínové, při čemž se má náležitě šetiti toho, co ustanoveno v §. 2., článku 1. a 4.

Jest-li při nádobě šála kovová, nebo jsou-li k ní přidržány trubky ocelové, má se přístroj pod každou částkou držet, potažiti pod vše místem, kde vchází každá trubka odštoková, v nástroji kolok vymačít. Takto jsou-li na trubkách nájsa, má se kolikráti zjistiť, aby se nemohly pootáčet.

§. 5.

Co se platí za címentování.

A. 1. Za zkoušení jedné každé míry počítá se	10 kr.
a mimo to:	
2. za porovnání a kolkování celého přístroje	40 „
B. Za zkoušení, když se míra nekolkuje, a to za každou míru skutečně zkoušenou	10 „

§. 6.

Listy cimentní vydávají se dle tohoto formuláře:

Cimentní list XL. č. . . . na přístroj k měření teploty.

Pann
 cimentová jest železa . . . pomalou přístroj na měření^{*)}
 jest má na ústrojí^{**)} a obsahuje váry . . . litra, byr
 prvě v příčině odchylky dovolené správně nalezen, a počítáno sou cimentového
 dle tarify . . . sl. . . kr.

Od cimentního úřadu v dne

(Kolik.)

(Podpis úředníka cimentního.)

Na místě teplotního^{*)} posuzování pojmenování byl též dán, který se přístrojem měří, a při dvoji
 teplotní^{**)} pojmenování byl uplatněn konstrukce, a to, které k §. 2, též:

Železo,
 váhy měřicí pro kalení váry,
 měřící nádobu posuzovacího,
 teplotní měřicího posuzovacího,
 měřící nádobu pro kalení váry.

Od c. k. normální komise cimentní:

Herr m. p.

33.

Zákon, daný dne 17. března 1875,

jmé se užíváje §. 2 zákona, daného dne 23. května 1869 (1. 118 zák. řád.), v příčině zve-
 deň a splacení výpůjčky z kulturního fecko-východního fondu náboženského na vystavení
 výstavního domu v Černovicích.

S přivolením obou zákonodárných rady říšské vidi se Mi nařídit takto:

§. 1.

Začítaje §. 2 zákona, daného dne 23. května 1869, dá se se vláde moč,
 aby zápisem jednokrátě přezedružení tisíc zlatých (175.000 zl.) od fecko-
 východního fondu náboženského na vystavení výstavního domu v Černovicích
 přijato vyrovnala prostředkem kompenzace stejnou sumou z peněžních záloh
 úřadních fecko-východního fondu náboženského daných, když nastane lhůta ku
 splacení těchto záloh ustanovená.

§. 2.

Ministram úležitosti vnitřních a financí uloženo jest, aby tento zákon ve
 skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 17. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Lasser m. p. Stremayr m. p. Pretis m. p.

35.

Zákon, daný dne 22. března 1875,

ještě se týče upravení tisky Noretry a vynušení údelí Nerostvarského.

S přivolením obějí sešmůvny rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

Článek I.

Upravení tisky Noretry a vynušení údelí Nerostvarského provedeno buď nákladem státním, zachovajíc v platnosti práva, ježto vzejdou státní se zákona o práva vedním, daného dne 30. května 1869 (č. 98 zák. říšsk.) a se zákona zemského, daného Dalmskému dne 9. března 1875 (č. 32 zák. zemsk.), o užívání a vedení tisky a chráněná se před ní.

Článek II.

Na zapravení nákladu na tyto práce povoluje se úvěr v nejvyšší sumě 4,500,000 zl.

Toboto úvěru utito buď vedlé potřeby, a výroční suma této potřeby položena buď v předchozích rozpočtech státních.

Na rok 1875 povoluje se ministerium obchodu úvěr 50,000 zl.

Článek III.

Vidka se zmocňuje, aby pozemky nabyté, kteréž se stanou nezavadným jměním státním, buď spůsobem veřejného prodeje anebo z ruky prodala.

Článek IV.

Ministru obchodu, erby, financí a záležitostí vnitřních uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 22. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Banhaus m. p.

Pretis m. p.

Chlumecky m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číska XIV. — Vydána a rozestána dne 4. dubna 1875.

36.

Zákon, daný dne 24. března 1875,

o tom, jak bude poklad státní příspěvati k nákladům na opravu školy Mary ve Štýrsku.

S přivolením obou zákonodárných rad říšských vidí se Mi naříditi takto:

§. 1.

Poklad státní příspěvati bude k nákladům na opravu školy Mary, kteréž se dle zákona zemského, dnešního dne pro Štýrsko vydánoho, od města Radnického v Hradci až ke hranicím Štýrsko-uherským (v katastrální obci Mutecké, v místní obci Zvětské) provésti má, od roku 1875 až do roku 1894, tento rok počítaje, ročně:

- a) na stavbu 30.000 zl.;
- β) na chování v dobrém způsobu 14.000 zl.

§. 2.

Ministrem náležitosti vnitřních, financí a obchodu uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 24. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Prethl m. p.

Chlumecský m. p.

37.

Zákon, daný dne 28. března 1875,

o tom, pokud má platnost rodinné právo vkrázení v trh do knih veřejných zápisů, a jak se má předejíti, aby zaplatil právo takové do knih zápisů přišlo k vymazání.

Aby se zdvihly pochybnosti, vozdě o tom, pokud má platnost rodinné právo vkrázení v trh do knih veřejných zápisů, a aby se uspořádalo řízení, když

Jde o vymazání takového práva neplatného, vidí se Mi s přivolením obouž zmíněných rady říšské naříditi takto:

§. 1.

Právní platnost nálezů, kterými se osobám k jistě rodině příslušejícím vyhrabuje právo, převést na se vyplacením statek nemovitý, kdyby se přenesl na osobu nějakou, která nepřisluhuje k rodině té výhody pořizující (rodinné právo vkršovací), uvalována buď od toho dne, kterého obecný zákoník občanský, vydaný dne 11. června 1811, mocí nabyl, podle §§. 1072—1079 tohoto zákoníka právo předkapal obmazuje.

Od dotčeného dne nelze již tedy nabýti rodinného práva v trh vkršovací, a právo takové své nabýtí pomine, když není již na živě nikdo z těch, kteří by té doby, když nabyl platnosti obecný zákoník občanský, v případě vzešlém toho práva vkršovacího byli mohli užiti.

§. 2.

Soud, jenž má pod sebou knihy pozemkové, má vyzvati k požívání vlastnicka statku nemovitého, na němž záleží rodinné právo vkršovací, povoláním na soudním doraz přibírat a třikrát do novin k soudu tomu vyhlášení ustanovených vložiti, všechny ty, jenž se domnívají, že mohou z rodinného práva vkršovacího do knih zapsaného právo nějaké dle §. 1. posud platné odváděti, aby toto právo do ruky prostředkem žaloby u téhož soudu podané platnosti sjednali, jinak že bude právo do knih zapsané vymazáno.

Nepodal-li by někdo takové žaloby ve lhůtě v povolání vyměřené, tedy buď k obmazení požívání vlastnickovu povoleno, aby právo tožné bylo vymazáno.

§. 3.

Tento zákon nabude mezi toho dne, kterého bude vyhlášen.
Ministři práv uloženo jest, aby jej ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 28. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

38.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 28. března 1875,

jinž se mátní obec Vratná, Betezek a Sv. Kateřina přidávají k obvodu okresního soudu Birkfeldského ve Štýrsku.

Podle §. 2. zákona, daného dne 11. června 1846 (č. 59 zák. říš.), vylučují se mátní obec Vratná, Betezek a Sv. Kateřina z obvodu okresního soudu Berovského a přidávají se k obvodu okresního soudu Birkfeldského.

Toto nářízení nabude mezi dne 1. července 1875.

Glaser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísťka XV. — Vydána a rozehlána dne 9. dubna 1875.

39.

Narizení, vydané od ministra záležitostí duchovních a vynučování a od ministra financí dne 25. března 1875,

za přičině vytknutí náboha, daného dne 7. května 1874, (§. 51 zák. říš.) a příspěvcích k fondu náboženskému.

Dle toho se příspěvcy vyměřují.

§. 1. Příspěvky k náboženskému fondu vyměřuje příslušná politická řízení zemská podle spisů vynučováních o předepsané ekvivalentu poplatkového na třetí desetiletí od správy finanční řízení zemského zaslouřých.

Učiní-li se v předepsané ekvivalentu poplatkového díve než desetiletí dojde, změna nějaká, buď se strana podala rekurs nebo z nějaké jiné příčiny, má úřed finanční rozhodnutí o tom úřed politickému řízení zemskému poslati a toto má příspěvek k fondu náboženskému dle toho spraviti.

Proti tomu, aby vycenění správy finanční za základ vynučování ekvivalentu poplatkového ustanovené bylo základem vynučování příspěvku k fondu náboženskému, nemůže se dále odpera žiti.

Jak se vyměřuje příspěvek z jurní uverí nabytého.

§. 2. Z jurní, z něhož se ekvivalent poplatkový posud nezapravuje, peněvadí prebenda nebo společenstva není ještě deset let v jeho dělení, vyměřuje se příspěvek k náboženskému fondu podle příjmů, kteréž mají, není-li již v náležité formě předloženo, prebendy a společenstva příspěvkem povinná se do 1. května 1875 k řízení zemskému k vynučování příspěvku ustanovenému poslati a oem jurní uverí tak, jak byla dne 1. ledna 1875.

K těmto příkazům šli fastu vztahuje se podle smyslu to, se nařičeno ve vynučování, vydaném od ministeriara financí dne 18. května 1870 (§. 76 zák. říš.),

Politické řízení zemské porovná přiznání došlo nejprve se veřejní zastupitelstvími a podle je dle případu okruhu bývalého vojenský, aby je opravilo a podalo třeba návrh, jak se má jmenit vyocení.

S konečnou platností opraví přiznání politické řízení zemské po umluvení s finančním ředitelstvem zemským (ředitelstvem finančním).

Jak se má při vyměňování předložit.

§. 3. Aby se vyměnil příspěvek k náboženskému fondu, musí se nejprve sama moritářka i nemoritářka jedni svázati o sobě přiznání v jednu, a připočte se k tomu majetková sama fundaci u perbeny nebo s společenstva užívajících.

Političtí částí užítka s někteří takové fundace někde jiný, politická bud jenom ta část majetkové ceny fundace, která se přiznání srovnává s částí užítka perbeny neb společenstva příslušejícího.

Ze sumy takto nabyté (postávka 1. a 2.) srovná bud:

- a) Cena jmenit v bibliotéckých vědeckých a uměleckých záležitostech v této samé obci;
- b) srovná budta dluhy na knozu jmenit záležitosti, ku kterým nebylo při vyměňování ekvivalentu poplatkového zření obráceno, ješto nejsou jmenit moritářem uhraněny.

Ze zbývající sumy budta sazby procentní, na realitě etapě její dle §. 9. zákona, daného dne 7. května 1874, vycházející političtí a za příspěvek k fondu náboženskému předepsány.

(Ze sumy těchto sazeb procentních vyjde příspěvek k náboženskému fondu na deset let; při první vyměňování budta tedy, poudává se dle §. 28. zákona, daného 7. května 1874 (č. 51 zák. sbír.). příspěvek vyměni jen za zbývající šest doby šestileté, která se dokoná dne 31. prosince 1880, předepsána za příspěvek k náboženskému fondu jenom částka na šest let od 1. ledna 1875 až do 31. prosince 1880 vycházející, ješto činí tři pětiny.

Podle toho vyjde na př., když činí jmenit 35.000 zl.:

z prvních	10.000 zl. po $\frac{1}{2}\%$	50 zl.
z druhých	10.000 zl. po $1\frac{1}{2}\%$	150 zl.
z třetích	10.000 zl. po 3 $\%$	300 zl.
konečně z rešta	5.000 zl. po 4 $\%$	200 zl.
tedy dohromady s	35.000 zl.	700 zl.

na deset let, tedy tři pětiny z toho, t. j. 420 zl. na šest let, a má se tudíž za příspěvek k náboženskému fondu za dobu od 1. ledna 1875 až do 31. prosince 1880 předepsat 420 zl., z kteréž sumy vyjde pak zase šest částí, totiž 70 zl. za výroční povinnost na každý rok této doby.

Jak se počítá kompetence dle kongru.

§. 4. Vozjde-li při vyměňování příspěvku k fondu náboženskému pochybnost, zdali se jim skrácuje výřiva osob duchovních dle stavu jich náležitě (kompetence), zase určí-li ten, kdo jest příspěvkem povinen, že se skrácuje, tedy bud

v oně případech z povinností úřadu, v této pak, když se za to pokládá, vypočten čistý příjem toho, kdo jest příspěvkem povinen.

Toto vypočtení stane se dle příjmů, od prebendy nebo od komunity příspěvkem povinně předloženého, v němž se mají uvéstí příjem a vydání, jak byly dne 1. ledna 1878.

Podíleli tato příjmy některá církevní korporace (konventy), mají se v ni předepsaní představený korporace (konventu) a dva úředí.

Jak se počítají příjmy.

§. 5. V příjmů v §. 4. připomenuté poležen buď meteliko užitek z kmetů jurem, ale také každý příjem na penězích nebo naturálních, jež má prebenda aneb společenstvo příspěvkem povinně aneb podle církevní vlastnosti některý od společenstva a takéž každý užitek v penězích vypočtený.

Zvlášť příjmy buďte: čistý užitek z pozemků, ze stavení, kapitolů, důchodů a práv náitkových, odměny za funkce duchovní, platy, příjem z církevních důchodků, z provozování živností a z fundací.

Do příjmů se nekladou: užitek z místností, v nichž obývá sám prebendář nebo společenstvo a příjmy ze země, ježto nejsou náležej.

§. 6. Příjmy proměněné poleženy buďte do příjmů dle průměrného vypočtení z posledních šesti let. Příjmy naturální vypočteny buďte dle měřitelů on toho místa, kde prebendář byli, aneb než-li v tom místě on měřitelů, dle měřitelů on místa měřitelů nejlépe lesního.

Zakládají-li se příjmy jen na skutečné vryklosti, dovoleno jest sraziti z průměrného užtku 25 procent, ale ne více.

§. 7. Čistý příjem z pozemků vypočten buď na 5 procent ony pozemku při vyměřování ekvivalentu poplatkového přijatí.

§. 8. Čistý užitek ze stavení poležen buď, platí-li se z nich daň z nájmu domovního, v samé při vyměřování této daně za základ poležená, platí-li se však z nich třídai daň domovní, poležen buď v 5 procentech ony kapitálu při vyměřování ekvivalentu poplatkového přijatí.

Jak se počítá vydání.

§. 9. Za vydání počítati se mohou:

1. Přímé daně a dávky osobné na příjmaném příjmu lesitel, ekvivalent poplatkový a příspěvky osobné, okresní a obecní.

2. Vybývání na penězích a na oně podobné z příjmu závazku nějakého na příjmu lesního, k němuž se při vyměřování příspěvku k fondu náboženskému utvoř namále (§. 3.) (na př. chorvni kněží pomocných dle direktivě a p.).

Bylo-li posud dovoleno sraziti ještě úhrnkové na chorvni farních stavení v dobrém spůsobu (zavěz toz tak bedná), může se takéž úhrnkové i přitřé poležiti za vydání.

Kromě toho dovoleno jest z důvodu břemena stavobního počítati jen to, co někdo jest povinen za věšit stavby skutečně placiti nebo v naturálních vybývání.

§. 10. Majetníci prebend církevních, při kterých jest do roka více než nadaných nežli 265, mohou za ostatní také do vydání položení řídné stipendium učiti, nebo není-li toto stipendium učiněno fideiucmi uhradeno, tento ústek.

§. 11. Jsou-li při prebendě příjmy naturální, dovoleno jest počítati náklady na dobývání jich až do 10 procent hrubého ústku.

Kterých pravidel pomocných má se míti.

§. 12. Není-li v paragrafech předelých o některém punktu ně ovládného ustanoveno, budli při počítání příjmů a vydání osob duchovních sáto pravidel, dle kterýchž bylo postupe vyhledáno, má-li některý beneficiát právo žádati, aby osobně zproštěn byl ekvivalencu poplatkového.

Kdy se máte podati přiznání svorné.

§. 13. Ministr náležitosti duchovních a vyučování máte k návrhu řídné zemského korporacím církevním a společenstvům fehdalním povoliti, aby podaly svorné přiznání příjmů a vydání, když čistý příjem dle něho vypočtený, nahledic k výlohám v §. 16. dotčeným, činí nejmeně 4 procenta z ceny jmění nemovitého a 5 procent z ceny jmění movitého, a něžně se odváděti má příspěvek k fondu náboženskému.

Jak se přiznání opravují.

§. 14. Na politické řídné zemské náleži, aby došla k němu přiznání dle svých ustanovení opravilo. Stížnosti na takové opravování vyřizovny budie pota-dem instancí, ustanoveným v §. 17. zákona, daného dne 7. května 1874.

Nemáte-li se nějaká pochybnost, vzohá z toho, zdali přiznání jest pravé, ihned sdělivost, zavedeno bud další vyhledávání, aby se přiznání fazoněfivo znevu zkoumalo. Vzejde-li tímto řídním nějaké výloky a prokáže-li se, že přiznání jest nepravé, zapraví je fazoněf.

Přijde-li na jevo, že někdo zatajil nějaké jmění nebo nějaký příjem, kterýž by na vyměření příspěvku k fondu náboženskému mohl míti nějaký díleek, potrestá budie dle druhé postávky §. 18. zákona, daného dne 7. května 1874.

Kompetence ustanoví se zvláště.

§. 15. Kolik činiti má vřívra osobám duchovním dle stavu jich nábožní, ustanoví se zvláštěmí nařizením.

Jak se vymětuje příspěvek k fondu náboženskému, hledic ke kompetenci.

§. 16. Vyjde-li z vypočtení čistého příjmu (§§. 4—14), že vřívra dle stavu nábožní i po ústku celého příspěvku k náboženskému fondu na rok vycházejícího jest uhradeno, vyměten bud příspěvek z celého jmění, k vřívě dále nahledic.

Činí-li čistý příjem více než to, čeho na vřívru dle stavu nábožnímu potřebí, jsou-li však obě čísla toliče o část příspěvku k fondu náboženskému na rok vy-

cházejícího od sebe rozdílná, předepsána buď také jen tato část za roční příspěvek.

Jest-li konečně k úhradu výdvy osob duchovních dle stavu náležitě celého vyhledaného čistého příjmu zapotřebí, tehdy nebuď předpisováno žádného příspěvku.

Který náklad pokládá se kompetencí za roční.

§. 17. Při vypočítávání v §. 16. předepsaném připočten buď k tomu, želo na výdvy osob duchovních dle stavu náležitou potřebu:

- a) jde-li o společenstva fideální, jejich účelem jest podle statut, opatrování chudů nemocných, ozen příjem, kverfů, jakou prokazáno, na tento účel bý obztem;
- b) buď k tomu připočten příjem, kterýž některé společenstvo fideální obraci na účely církevní či duchovní, pokud by se našel, kdyby nebylo takového společenstva, zapraviti z fondu náboženského, aneb jež obraci na účely veřejného vyučování, kteréž vláda shledá za potřebné (§. 4. zákona, daného 7. května 1874, č. 51 sč. Nřk.).

Jak se takový náklad počítá.

§. 18. To, žebž některé společenstvo z důvodů v §. 17. uvedených žádá nad kongruu či kompetenci, buď ve zvláštním přičinění vykázáno.

Při tom jest v případě, uvedeném pod lit. a), dovoleno, počítati potřebu kterou výdvy osobám lékařským, výdvy na léky a opatrování, též náklad na počtu, pokud společenstvo jest povázno jej učiti.

V případě, uvedeném pod lit. b), dovoleno jest počítati zejména výdvy, kteréž, kdyby ho nezpravovalo společenstvo, našlo by se zapraviti z náboženského fondu nebo z pokladnice státní.

Za dotací státní správy duchovní počítati se máže jenom to, co by jinak býl povázno náboženský fond za tyto účely ke kongruu doplniti.

Váde-li se náklad na účely veřejného vyučování, máže se počítati zejména náklad na učitele, prostředky vyučovací, na místnosti a rečí.

Vydání za místnosti počítati se máže jak tuto, tak i v každé jiné příležitosti pod lit. a) a b) připomenuté jen dotud, pokud jde o místnosti nejisté nebo takové, ježli pronajmutím by společenstvo fideální, kdyby nebylo povázno věnovati je veřejnému vyučování, našlo dožití nějakého příjmu.

Týče-li se státní správy duchovní, máže se náklad na místnosti počítati jen dotud, pokud by jej jinak z titulu patronátu našel fond náboženský zapraviti, aneb by jej mohl přebírat při spojitosti čistého příjmu za vydání polatin.

Platu za funkce od též společenstva konané počítati se máže jen tolik, až plat, jež dáva stát nebo fond náboženský, převyšuje kompetenci téžm společenstva jakožto téžm přistájetel (za př. týče-li se učitelů, máže se počítati to, až nejmenší plat toho kterého učitele jest věšl, nežli kompetence téžm společenstva, kterýž to místo učitelské spravuje, a týče-li se státní správy duchovní, máže se počítati to, až jest tato kompetence rozdílná od doplněné kongruu stá.).

§. 19. Jest-li se zaměstnáním v §. 17. lit. c) a b) přivedeným spojen nějaký příjem, (na př. štola, školní plat), má se od toho, co se může dle §§. 17. a 18. počítati, sraziti, a společenstvo může takto žádati, aby slystek byl zproštěn příspěvku.

Pročá mají se také příjmy takové uvést v přimáních, ješto se mají dle §. 18. podati.

§. 20. Někdejší k tomu, co ustanoveno v §§. 18. a 19., platí také v příčině přiznání tam připomenutého všechno to, co ustanoveno v příčině přiznání, podávajících se přibližnou vyměřeni vřítivy dle stava následně.

§. 21. Prohlášení, že vláda uznává účel veřejného vyučování, a nějí činí jest, na požebný, kteréhož prohlášení se v §. 17., lit. b) vyhledává, stanoveno jest ministři sálčítosti duchovních a vyučování. Společenstvo fcholná, kteréž s tohoto důvodu chce dojíti sprostěni příspěvku k fondu náboženskému, má tedy skrze řízení zemské na toto prohlášení žádati.

Pokud toto prohlášení není ke spisům přiloženo, nesmí se osvobození od příspěvku k fondu náboženskému povoliti.

Zarovně s tímto prohlášením ustanovi se suma, z které společenstvo není povinno k fondu náboženskému přispívati.

Jak se rozhodují recepty.

§. 22. Až na případ v předcházejících paragrafech uvedený rozhodují se recepty, vezlé s to, má-li některý příjem církevní příspěvku k fondu náboženskému sprostěni býti, pořadem instancí, ustanoveným v §. 17. zákona, daného dne 7. května 1874 (§. 14.).

Jak se má vésti správa jmění církevního.

§. 23. U každého politického řízení zemského usloženy buďte knihy podle vzoru A, do nichž se zapíše způsobem samovinným cema jmění církevních prebend a fcholných společenstev, kteréž boží v obvodu úřadu příspěvek vyměřujícího.

V příčině každé prebendy neb každého společenstva sřizeno buď vešitná folium.

Comy přeznety buďte z spravených listů z přičiny ekvivalentu poplatkového podaných a dokládáno se buďte přitom v rubrice „Děta dokladací“ povědy spíš úřadů územních, na nichž se uložná cema zakládá. V rubrice: „Cema jmění se zmenšila neb rozmnožila“ zaznamenáno buď se strany jedno, co ubylo částmi jmění, náležitějšo v biblických a ve sčrtných vědeckých nebo uměleckých i dluky, které nejsou úhrabeny jměním movitým, a se strany druhé, co přibylo cenami, z nichž nebyl posud vyměřen ekvivalent poplatkový.

§. 24. Do knihy v §. 23. jmenované zapřeny buďte comy jmění, hledie k tomu, zdali se z nich příspěvek k náboženskému fondu skutečně vyměři diti nic. Nevyměři-li se příspěvek, posvědž se pro doplnění kongruy dávé subvence z fondu veřejných (§. 7. zákona, daného dne 7. května 1874.), buďž to v rubrice „Připomenuti“ uvedeno. Vyměři-li se příspěvek, přenečto buď čísla v rubrice „Veškerá cema“ zapřeny do knihy dle vzoru B vedené, a že se to stalo, zaznamenáno buď v první knize v předposlední rubrice.

Zdali se má vyměřiti příspěvek k fondu náboženskému a převedení tedy veškerá cena do druhé knihy, uváží se jedině podlé částí o ceně věcí, z kterých se má příspěvek vyměřiti, zbytek nazpět k tomu, zdali se k doplnění kongruy dává subvence z fondů veřejných. Kdo se subvence nedává, nebudí na tu částku uvážováno, jestli kongrua vhrácena a má-li se tedy příspěvek k fondu náboženskému skutečně zapraviti.

§. 25. Příspěvek k fondu náboženskému vyměřen buď dle rubrik ve vzoru B odlišných. Vyhledá-li se z povinnosti úřadu nebo k požádání strany kompetence, buďli resultát toho poznamenán v rubrikách 10. až 12. Přitom buď náklad dle §. 17. kompetenci za rovný pokládaný připočítán ke kompetenci, zaznamenané v rubrice 11. Vyjde-li z porovnání rubrik 10. a 11., že nepřibývá žádného čistého užítka, tedy nebudí na tu částku příspěvku k fondu náboženskému vyměřováno a buď to v poslední rubrice připomenuto. Přibude-li něco, buďli to s číslem povinného ročního příspěvku v rubrice 9 zaznamenaným porovnáno a dle toho v rubrice 13. buď celý příspěvek za povinnost předepsán nebo částka příspěvku, shodující se s tím, což jsou obě čísla od sebe rozdílná (§. 16).

Když kolo se příspěvek k fondu náboženskému předepsá a zdá se tedy (§. 26.) příkaz k placení, buďli v ústředně rubrice knihy B k tomuto příkazu psáno.

§. 26. Podlé předepsání zdá se řízení zemské:

- a) Náležet poukazovat ke kasu, které má právo, příspěvek přijímat;
- b) příkaz dle vzoru C sepsaný, aby ten, kdo jest povinen, příspěvek zaplatil.

Zarovně se má spis vyměřovací poslati k likvidatbě ústředního oddělení řízení zemského, aby se řádně do knihy zapsal a připojila se na náležel poukazovací klausule likvidatbě.

§. 27. Přiznatelem či úplatěním, kteří dle opravovaných listů byli upraveni příspěvku k fondu náboženskému, buďli o tom, vyřizují list jejich, vědění dáno.

§. 28. Řízení zemské dodá příkazy k placení arcibiskupům a diecézníským biskupům přímě, kapitulám hlavních chrámů k rukoum ordinariátů a jiným stranám okruhu politické úřady okresní.

Přiznáním ordinariátu posle se samoval oznámení příkazů k placení prostředkem politických okresních úřadův dodaných. Co se týče příkazů k placení, svědčících kapitulám hlavních chrámů, jest potvrzení ordinariátu, že příkaz obdržel, potvrzením, že příkaz byl dodán i kapítolě.

Že byl dodán první příkaz k placení, potvrzeno buď listem obdržecím dle vzoru D (§. 32).

§. 29. Příspěvky zapravovány buďte s hlavní kasy zemské té země, v které byly vyměřeny (§. 18. zákona, č. 46. č. 7. května 1874).

§. 30. Když kdo zapraví první příspěvek, obdržel avšak na placení dle vzoru E, na němž se má buďte potvrzovati, když další příspěvky zaplatí.

§. 31. V knihách likvidatěch buďli vedlé příspěvku povinného poznamenáno, kolik jest odvedeno. Sledně-li se, že není vše zapraveno, buďli podlé výkazu nedoplatek od počátečního oddělení řízení zemského provedena exekuce a buďli požádána k tomu konci dle okolností prokuratura finanční.

Při exekuci má se předejíti dle toho, co nařizováno v přílohě dobývací císařských darů a dávek (§. 21. zákona, daného dne 7. května 1874).

§. 32. První příspěvek obsahuje částky od 1. ledna 1875 až do zaplacení prodlé a zapraviti se má nejdlá ve 80 dnech od vydání příkazu, že se má platiti, což se v tomto příkaze výslovně má poříknoti. Další příspěvky zapravování se mají ve čtvrtletních částkách napřed (1. ledna, 1. dubna, 1. července, 1. října každého roku) (§. 18. zákona, dan. 7. května 1874) a propadnou ihned.

Jak se zachováti, když se v južní stane nějaká změna.

§. 33. Stane-li se v južní nebo v příjmech některé prebendy církevní nebo některého společenstva fideálního změna nějaká, která by měla dle §. 12. zákona, daného dne 7. května 1874, za účinek, že by nastala povinnost, zapraviti příspěvek k fondu náboženskému nebo nějakou část příspěvku, která nebyla posud předepsána, má to ten, kdo jest příspěvkem povinen, v šesti nejdílích oznámiti fideální komitétu, kteří příspěvek vyměřují.

K tomuto oznámení přiloženo buď řídné přiznání, že južní neb příjmu nově přibyla, dle čehož se pak příspěvek vyměří.

§. 34. Aby se učinilo oznámení o takových změnách v južní nebo v příjmech, které dle §. 12. zákona, daného dne 7. května 1874, mají za účinek odepsání nebo snížení příspěvku k fondu náboženskému, vstavuje se s tím, jichž se dotýče.

Toutž platí o slevání, jehož by někdo dle poslední postávky uvedeného §. 12. žádal.

Stremayr m. p.

Pretis m. p.

Formulář C.

Číslo

Příkaz k placení

dne (roku) _____

Podle myšlenky při vymáhání ekvivalence poplatkového za ústí dostihl se náklad
 položen v sumě zl.
 a podle myšlenky ustanovené pro představených učitelův škol v příkazích našich ústí
 jakož, jakož při vymáhání ekvivalence poplatkového školní a té příslušky byly
 osvobodily, postoupil povinnosti nebyl platit deset let v jich držení, v sumě zl.
 dohromady a veškerá sumě zl.

sluhy: , kterážto suma se po určitém času blíží k
 obnosu nákladových a učitelových v sumě a po určitém čase jednání uzavřít
 zastaralých v sumě vztahuje se slavy:

sumo to blíží k příjmem konopem úřadovní přepočítání, vymáhá se
 příspěvek k fondu náboženského, kterýž se dle §. 2. zákona, daného dne 7. března 1874
 (č. 51. zák. říš.) zapsaný má, se deklaruje dle od 1. ledna 1871 až do posledního pro-
 since 1880 na zl., slavy: Z toho vychází
 dle §. 26. tohoto zákona se veš dostihl, který dojde 31. prosince 1880, t. j. na dobu od
 1. ledna 1875 až do 31. prosince 1880, slavy: , tedy
 na každý měsíc šest rublů zl., slavy: kterážto suma
 i s úrokem , vycházející na čas od 1. ledna 1875 až včetně do
 1878,
 má se zaplatit ve 30 částech od dodání tohoto příkazu, dle pak ve štyřlístech měsíčních napřed
 dne 1. a dne 1. 1875 a dle dne 1. ledna, 1. dubna, 1. srpence
 a 1. října rubl potom příští a v c. k. dolnoslovanské krasné řady sestává za ústí dolnoslo-
 vanského fondu náboženského zaplatit.

Pakli by se některý šelvy vzděravil, vzejde povinnost, platit od prvního dne po provedení
 těchto předpisův šelvy a předem, a bude se nezaplacený příspěvek i s úroky šelvy spí-
 sehem zvrátěn došlyvat.

Pro provedení zaplacení příspěvku vydá se platitelný arch na placení, jejíž má pak, když
 bude sám platit, s sebou přivést, aby se na něm potvrdilo, že zaplatil.

Proti tomuto příkazu, že má být placen, může se podat rekurs pouze ministrovi náležitě
 důkazních a vysvětliv, a to dle příkazu úřadu c. k. ministrův dolnoslovanské ve štyřech
 měsících od dodání příkazu, kterážto rekurs nemá však odkladného účinku.

Od

Vaš Vládní, dne

28. Tento vzor může použít se i k tomu, když by se měla vyplatit, která jest se příkaz, postoupil se při
 odložení příkazu k placení mezi školou k vyhlášení školního příkazu (na př. ml-š) se příspěvek vyplatit s majitel-
 stvých škol škola, mezi ml-š se dle §. 26. tohoto zákona předepán od čas dle školního příspěvku, kteráž
 jest uzavřen od čas toho škola, aby se v příkaz k placení školního příspěvku vyplatit, by postoupil mezi
 postoupil, měl příspěvek jest uzavřen vyplatit.

Formulář B.

List obdržel,

jménem nlepsaný potvrzuje, že mu byl dnešního dne náležitě došlá příkaz k pla-
cení c. k.

daný dne 1875, číslo , týkající se příspěvku
k fondu náboženskému (ta se pojmenávají prebenda
nebo společenstvo), jenž se má zapraviti v době od 1. ledna 1875 až do 31. pro-
since 1880.

dne 1875.

Formulář B.

Kapitola VIII, titul:	Kniha vyměřovací číslo pol.
Země korunní: Dolní Rakousy.	Kniha kontrovní fol.
Pokladnice:	
Kniha likvidační, fol.	

Arch na placení

periodického příspěvku k národnostnímu fondu na dobu od I. ledna 1915 až do
II. prosince 1930.

Přítupokání. K výměrě nový jarel. st.					
národní příspěvek st.					
Číslo a dan národnost, daně v příčině přítupokání a výměr	Příspěvek				Příjmovost
	za rok		za 1/2 roku		
	st.	kr.	st.	kr.	
(První)					

P l a n e n i

Č i s l o		Každý týždeň vyplácaný v národných dolároch					Počet školákov vzdelávajúcich	Príjmovosť
kde	na ktorý	příspěvek		dotácia z prídavku		dotácia		
týždeň vyplácaný		sk.	kr.	sk.	kr.			

Pre upamätávanie.

1. Čísly příspěvků k národnému fondu od 1. júna 1978 upravené na najvyššie vo 30 desiatich od dotácií príspevků k plánu, dňa 25. februára 1978 sa majú pripočítavať vo štyroch desiatich desiatich desiatich od 1. 1978 a v prílohu k listu dňa 1. júna, 1. júna, 1. júna a 1. júna národného fondu.
2. Z vzdelávateľských příspěvků k fondu národnému prídavku sa majú pripočítavať dotácie z prídavku od toho dňa, kedy k plánu došlo.
3. Příspěvky k národnému fondu, sú podľa dotácie z prídavku a pokedy dotácia sa bude týkať všetkých žiakov študujúcich na škole.
4. Příspěvky k národnému fondu, podľa vzdelávateľských výše štátu, a národných vzdelávateľských národných příspěvků národného prídavku sa tikajú od štátu národného prídavku príjmových příspěvků národného prídavku národného prídavku, ktoré sú vo vzdelávateľských národných a národných a vzdelávateľských národných, sú však prídavku podľa národných príjmových národného prídavku.
5. V prípade kedykoľvek upravené sa majú příspěvky k národnému fondu a jeho vzdelávateľských národných, ktoré najvyššie národných výše štátu, budú vo vzdelávateľských národných a jeho vzdelávateľských národných.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísloka XVI — Vydán a zveřejněn dne 9. dubna 1875.

10.

Zákon, daný dne 31. března 1875,

jímž se ustanovuje, že se má zřídit univerzita v Černovicích, a ustanovuje se první stupeň platů profesorských se ní dle systému vyměřený.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vídí se Má naříditi takto:

§. 1.

Zřídí se univerzita v Černovicích, na kteréž se počne vyučovati v zimním půlení r. 1875/6.

Jazyk vyučovací a jednací na této univerzitě jest německý.

§. 2.

První stupeň platů řádných profesorů této univerzity dle systému vyměřený činí na fakultě theologické 1.400 zl. a na jiných fakultách 1.800 zl.

§. 3.

Ministři náležitosti douchovních a vyučovací uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 31. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Stremayr m. p.

II.

Zákon, daný dne 31. března 1875,

jméno se povoluje doležitostný účet na rok 1875 ku potřebě university černoické.
S přivolením obojí sněmovny rady říšské vidí se Mě naříditi takto:

Článek I.

Ku potřebě university černoické povoluje se na rok 1875

řádného účtu	21.148 sl.,
a mimořádného účtu	56.000 sl.

Článek II.

Ministrům finanční a vyučování uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 31. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Stremayr n. p.

Pretis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísloka XVII. — Vydána a rozeslána dne 15. dubna 1875.

12.

Zákon, daný dne 30. března 1875,

jakto se čín změna v zákoně, čísem dne 11. května 1871 (č. 39 zák. říš.).

S přivolením obějí zákonodavní rady říšské vidí se Ml. zasedání §. 1. zákona, daného dne 11. května 1871 (č. 39 zák. říš.), a napíšíli takto:

§. 1.

Osobní jízdní listky podnikatelův tramvayových, kteří provozují jízdu želez. ústředí, a. j. takových podnikatelův, kteří jedí toliko v okružku jedné obce a na míli od hranic tohoto okružku, zproštěny jsou pod výminkou poplatku i tehda, když nejsou jízdné na vedení jedné osoby od podnikatelův vybírány. Sini více než 20 krejcarů [tarifová položka 48, lit. 4) zákona, daného dne 13. prosince 1868, č. 89 zák. říš.].

§. 2.

Společně finanční dává se moc, proměnou takovým podnikatelům poplatek z listků jízdních, jakto se dle předelých předpisů mály zapraviti a nejsou pozdě zapraveny.

§. 3.

Tento zákon nabude platnosti hned od vyhlášení, a Mléna ministři finanční uloženo jest, aby jej ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 30. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Freis m. p.

III.

Zákon, daný dne 31. března 1875,

ježi se týká organizace úřadů cimentních.

S přívolením obou sněmovny rady říšské vůli se k ní naříditi takto:

§ 1.

Úřadové cimentní, na něž náleží dle článku XI. ústavní úpravy a úřady, vydaného dne 28. července 1871 (č. 16 zák. říš. na r. 1872), porovnávaní a kolkování úpravy, úřady, úřady a jiné nástroje měřící, ježto se v obecném obvodu užívá, jsou ústavově státní.

Tito úřadové úřadní budou krom zvláštních případů v sídle některého úřadu cimentního. K cimentovním zvláštního způsobu, zejména k cimentovním sadům, přidání se mohou vedle potřeby na jiných místech cimentovny.

§ 2.

Každý úřad cimentní skládá se krom zvláštních případů ze dvou částí: z představeného, kterýž vůbec práce řídí, a z cimentnímu.

Úřad představeného spravování má, jest-li úřad cimentní v sídle některého dozorce říš. inspektora cimentního (§. 3.), sám dozorce; v jiných místech zvolen buď též úřad za rozumění některému cimentnímu úředníku za úřad vedlejší, a není-li tu takového úředníka, některému jinému důvěrníkovi.

Cimentnímu přidávají se, výjimečně úřady cimentní, ježto jsou v sídle dozorce cimentních, krom zvláštních případů způsobem smlouvy shledání; oni mají po čas svého úřadovního charakteru veřejných funkcí a jsou podléhají nařízení shledání v příčině jich vydaným.

Za cimentnímu mohou býti ustanoveni jen ti, jež představený dozorce cimentní, akceť je, shledá za technicky způsobilé a vydá jim o tom vyřídění.

Vidělo-li by se jako třeba, může se přidání technických osob více a může se jim přidání početův.

§ 3.

Dohlížeti ku pracem a k řízení úřadů cimentních přidání úřadu politického a dozorce cimentního.

Dozorce cimentní jsou úředníci státní, jsou postaveni pod správu zemského, potažiti pod ministrem obchodu, a buď jsouvati vůbec pro každou zemi jeden. Měli země mohou spolu nebo s některou více zemí spojeny býti v jeden úřad zemědělský.

Dozorce cimentní mají právo, dávati nařízení cimentním úřadům svého úřadu.

§ 4.

Práce cimentní některého způsobu, k nimž potřebí zvláštní znalosti všeobecné a zvláštní způsobilosti, zřídili se mohou výhradně některým úřadům cimentním.

§ 5.

Náklady na úřadní a úřadní úřadů cimentních úpraví stát, za to však hrát bude také cimentní a jiné poplatky, které k těmto úřadům dojdou.

§. 6.

Zvláštní předpisy vykonávacími ustanoví se řízení prací úřadův cmentních a služební povinnosti dozorcův cmentních, též postavení jich k jiným úřadům a k nornímu komisi cmentní.

§. 7.

Nynější obecní úřadové cmentní mají práce své dle působnosti jim přikládané podle předpisův pasův platných až do 31. prosince 1875 dále vésti.

Od tohoto dne poznače působnost obecních úřadův cmentních a budou vybrádat cmentovými ústředí úřadové cmentní, kteří nastoupí na jich místo.

§. 8.

V policejním dohlížení k mife a více, jako dle zákonných obecních občin přičleně, úřadu národním náležo se nemějí.

§. 9.

Ministři obchodu, ministři záležitostí vnitřních a ministři financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 31. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Chlumcecký** m. p. **Freits** m. p.

44.

Zákon, daný dne 1. dubna 1875,

žnače se povoluje, aby se náležitě zameritosti v Českých zemích spojily s fideikomisem vojvody Fridricha Augusta Alexandra z Beaufort-Spontina.

S přivolením obojího senátu vlády císařské vídě se ní nastádní takto:

§. 1.

Povoluje se, aby fideikomis prarozenský vojvody Fridricha Augusta Alexandra z Beaufort-Spontina nabyl náležejících nemovitostí v Českých, od držitele fideikomisu pana Alfredu vojvody z Beaufort-Spontina za kapitálu fideikomisní koupěných, na místě kapitálu fideikomisních k nakoupení učiněných, a aby se tyto nemovitosti jmenovanému prarozenskému fideikomisu přivolely, totiž:

- a) Les, boční Hirtswiese, v okrese soudu Bečovského, jenž jest zapsán v Práských deskách zemských, v hlavní knize 8, tom. XXXIX, fol. 167 (v odhadu ceně 180.897 zl. 54 kr.);
- b) statek Güngershof v kraji Chebském, jenž jest zapsán v Práských deskách zemských, v hlavní knize 6, tom. XXV, fol. 329 (v odhadu ceně 32.186 zl. 87 kr.);

- c) hospoda v městě Toužimě č. 7 s rolí a lukou, která jest zapísána v pozemkových knihách obec Toužimská č. I, fol. 2 (v odhadní ceně 18.310 sl.);
 d) símečský mlýn v předmostí Toužimském č. 26 s rolí a zahradou, která jest zapísána v pozemkových knihách obec Toužimská č. I, fol. 283 (v odhadní ceně 6.462 sl. 60 kr.).

§. 2.

Ministři práv uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 1. dubna 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

15.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu dne 3. dubna 1875,

jakto se, vloženo ve skutek zákon, daný dne 23. března 1875 (č. 43 zák. říš.), ustanovuje, jak se mají zřídit a jak mají práce spravovati úřadové cimentní.

I. Ustanovení obecná a úřadové cimentních.

§. 1.

Úřadové cimentní mají míry, váhy a jiné nástroje měřící, kteréž, aby se jich mohlo v obchodu obecném užívati, mají dle zákona kolektivní započítati a jež cimentování jsou znesmělná, neohledně, odkud pocházejí, skutečně, vskladě mají předepsané vlastnosti, a shledají-li, že tomu tak jest, kolektivní cimentním je opatřiti.

§. 2.

Co se týče cimentování věcí, ku kterýmž se vztahuje nariadení míry a váhy, vydané dne 28. srpence 1871, sčít věcí, o kterýchž by se předešlé nariadení, že se mají cimentovati, budouc pravděm nariadení, od c. k. normální komise cimentní vydaná, jmenovitě též cimentní a tarifa cimentného, jichž datum 19. prosince 1872 (č. 171 zák. říš.), instrukce, daná úřadům cimentním dne 19. prosince 1872, a ustanovení dodavková, ježto k těmto nariadením jsou nebo budou vydána, a úřadům cimentním ukládá se za povinnost, aby je se nejobedlivěji zachovávaly.

§. 3.

V kterých místech úřadové cimentní zříditi se mají, ustanoví ministr obchodu, slyše politické řízení zemské a normální komise cimentní. Ve vypočetí, kterýmž se některý úřad cimentní zřídí, budíž zároveň ustanoveno, jakou působnost bude mít, a že byl úřad cimentní zříděn, budíž skrze řízení zemské v příslušných novinách zemských a v zákoníku zemském obecně vyhlášeno a zároveň budíž pojmenovány věci, které bude moci být úřad cimentování.

§ 4.

Porovnávání a kolkevání závaží a váhy precizní, libraměry, cukroměry a plynoměry, příslušní předkem jsoum úřadům cimentním, které jsou v sídle některého dozorce cimentního. Zřizuje se však, vzdeši tuto moce, kdyby toho bylo třeba, také na jiné úřady cimentní.

§ 5.

C. k. normální komise cimentní provede základní kruhu úřadův cimentních, jich působnosti a znánek kořkových, a má po provedení organizace poslati všem politickým Hlasům zemským a dozorcům i úřadům cimentním přehled dotčených úřadův dle nariadení v kruhu základní sdělený a mimo to jim má každého půl léta oznámit, které změny se staly v stavu úřadů cimentních.

§ 6.

Nyněže obecni úřadové cimentní (cimentovny, jednotliví cimentníci) mají práce cimentní v příčině věci, k nimž se vztahuje „instrukce, daná úřadům cimentním“ roku 1858, dle předpisův posavade platných až do 31. prosince 1875 dále věsti, pokud není ve zřízení míry a váhy, jehož datum 23. července 1871 a v předcházejích nařízeních, vydaných k řádu cimentnímu (§§. 86. až do 93.), též v nařízeních dodatekových k němu vydaných nic jiného ustanoveno.

Všim dotčeného dle přebývá cimentování u obecních úřadů cimentních a u cimentníků jednotlivých, a politické Hlasé zemské má v příčině toho, šeho potřeby, v známost vstoupiti.

II. Kolik osob jest při každém úřadě cimentním a jak se mají při něm práce věsti.

§ 7.

Každý úřad cimentní skládá se vůbec ze dvou lidí, z představeného a z cimentnístra. Dle potřeby může se k nim přičísti jeden nebo několik cimentníků, potažně pomocníků cimentních mistrů, vrátníků počtovodců, sluhů ač.

§ 8.

Úřad představeného spravovati má, když jest úřad cimentní v sídle dozorce cimentního, sám dozorce cimentní.

U jiných úřadů cimentních svěřiti má úřad představeného správce zemský za remunerací některému cizozemskému úředníku za úřad vedlejší, a kde by takového úředníka nebylo, některému jinému důvěrníkovi.

Kdy koliv se na místě představeného tímto způsobem zřízeného ustanoví jiný představený, buditi to neprodělně dozorcem cimentním nad ním postavenému oznámeno.

§ 9.

Na představeného náleží, aby vůbec práce řídil a k nim dohlížel a vedl zároveň také korespondenci.

Vznjelo-li nějaký spor mezi jinými zřízenci úřadu cimentního a mezi obecním, příslušní jsoum, aby v příčině jeho rozhodl.

Představený má míti kontrolu normal úřadu cimentního pod spoluměstrem cimentnístra, a jest-li cimentníků několik, pod spoluměstrem nejstaršího

ředitel má naproti úředním cizincům pod ním postaveným všechna práva a všechny povinnosti, ježto jsou lidem cizincům, vydaným dne 18. prosince 1872 (§. 171 zák. říšsk.) a instrukcemi od c. k. normální komise cizinců vydanými na úřady dohledat vzneseny, pokud o tom není jiného ustanoveno.

§. 19.

Dozorce cizinců má zvlášť hlavně normály ve schválení míti (§. 65. řádu cizinců) a dle nich kontrolní normály úřadů cizinců opatrovati. Tyž dozorce má kontrolní normály cizinců úřadů nejméně každých deset let, kromě toho pak, kdy koli by o jich pravosti pochybnost vznikla, zkoušeti a o tomto zkoušení, a byl-li normál opraven, i o tom vysvědčení vydati. K operacím, jichž k tomu potřebí, úřad má dozorce cizinců přistoupiti sá. úřadu cizinců pod jeho správou postaveného, kterýž má býti k tomu konal všemi potřebami opatřen. Někdy k úřadu dohledat přičeňat, jichž k pravidelným pracím cizinců není potřebí, má dozorce cizinců sám pod opatrováním míti a k tomu přiblížeti, aby byly v dobrém způsobu chovány.

§. 20.

Dozorce cizinců má úřadům cizinců svého okresu a povinnosti úřadu nebo k dotacím k němu učiněným zvlášť nasvědč. a instrukce dávat, ježto se jim mají jako každé jiné věšce dávat, nestalo-li se při inspekci úřadů, skrze příslušné hejtmanství okresní dožad.

Dozorce cizinců má čas od času a nejméně každá dvě léta cizinců úřady pod ním postavené osobně vyšetřiti, místnosti, normály ku potřebě obyčejné a jiné věci cizinců ohledati a sjednati si zvlášť jistotu, jak se práce vůbec vyvíjejí a zdali se máry a váhy pravidelně recimentují, a shlédal-li by nějaké vady, má je ihned odřinuti.

Činil-li by úřad cizinců proti užívání od dozorce cizinců písemně nebo při inspekci úřadů mu daného nějaké námitky nebo nevykonal-li by ho po opětovném připomenutí, má to dozorce cizinců oznámiti příslušnému c. k. hejtmanství okresnímu nebo podle okolností řízení zemskému (§. 17.), aby učinily další opatření.

§. 21.

Dozorce cizinců jest povinen, odhývat ve svém stáde úředním úlozpečím přes rok kurs k vyšetřování cizinců a kandidátů úřadu cizinců, řízení cizinců a předpisům k němu se vztahujícím, při kterémž vyšetřování úřad má přistoupiti a výpravy státního úřadu cizinců pod ním postaveného k demonstracím a k praktickému cvičení.

Takž má něho náležti, zkoušeti cizinců, kteří se mají ustanoviti, kterážto zkouška se má předebrati buď v tom místě, kde jest úřad cizinců, když tu jest dozorce cizinců, anebo po učiněném opovězení v úřadě stáde dozorce cizinců.

Tato zkouška vztahuje se:

1. K tomu, zdali kandidát umí počítati celými čísly a zlomky obyčejnými a desímatými; zdali má pravidla počítání rozdílnosti a násobného obsahu figur a silových prostor, pokud se jich v cizinců úřadě užívá;

2. k tomu, zdali důkladně zná úřadní měry a váhy metrických, a jeho základy i zvláštnosti;

§. 14.

Dovoleno jest, ustanoviti ku pracem štádu cementního jistě dni a hodiny, kteréž se mají přibohrným způsobem obecně v zadravost vésti. Má-li se nějaká práce nebo nějaká řízení cementní předsevziti veš msta úředního, jest k tomu vždy potřeba přivolení představeného. Jest-li v místě, kde se má nějaká řízení úřední předsevziti, štád cementní, který má právo sám takové řízení vykonávati, aneb lež-li to místo veš hranic okříku dovozského, tedy nemůže představený takového přivolení dáti.

K děle uvážejím určitým pracem cementním v závodech průmyslových (na př. k cementování vodů v pivovárkách a pod.) potřeba přivolení dozorce cementního.

§. 15.

V listech cementních štád, na věci cementované má se cementní mistr podepsati. Cementné vyběže početvedoucí, a není-li ho, tedy představený nebo zřízence, jemuž jest vybirati poplatků dle instrukce svěřeno; kdo cementné vyběže, odkvi-taje je na listku cementním a opatří listek kolkem. Na předložením listka kvita-vaného a okolkovvaného vyčít se pak vše k němu náležející.

Koná-li se práce nějaká veš štádu, může se zřizovati cementnístevci, aby cementné vybral a listky cementní vydal.

§. 16.

Štád početvedoucího svěřti se na remuneraci, pokud možná, některému v místě se nacházejícímu úředníčkovi kasovnímu neb početnému na štád vedlejší. K tomu, se má početvedoucí činiti se stranami, buďto v úřední dně (§. 14.) určitě hodiny ustanoveny a obecně vyhlášeny.

Na početvedoucího náležti, spravovati kasu a vésti počty. Zvláštní instrukce ustanoví se, jak se to má, jak se mají vésti rejstříky cementní, jak se mají od-lívatí roční přehledy prací (částka I., č. 7. a 8. instrukce, dané štádním cement-ním dne 19. prosince 1872) a jak se má vésti inventur.

Počty na příjmy a vydání štádů cementních dle předpisů odšaré a doklady spůsbné pošlavy buďto a. k. uználemi komisí cementní ke skoušení.

§. 17.

Vážle-li stížnost nějaká o strany vedení prací některého štádu cementního, rozhodne o ní okresní hejtmanská a ve vyčít instanci řízení zemské, obdčevní dobré sdání dozorce cementního; jest-li štád cementní v některém místě, které má svůj statut, rozhodne v příčině takové stížnosti řízení zemské v první instanci o výhradech rekursu k ministerium obchodu.

III. Jak mají vésti práce dozorcev cementních.

§. 18.

Dozorce cementní má kromě funkce, vzáostných na něho-jakobto na před-staveného štádu cementního v sídle jeho se nacházejícího (§. 8.), vůbec ku pracem štádů cementních svého okresu dohlížeti a bedlivost míti o to, aby nářčení technických pro upravení těchto prací vydaných náležející bylo šarbné. Dozorce

a nich dle hodností, ve svém schování, a odpovídi z toho, aby byl bezpečně schován.

Není-li zřícen zvláštní početvedoucí, má však právo jeho představený dle zvláštních instrukcí.

§. 10.

Úkolem cemenstroužů jest vlastně, aby míry a váhy porovnával a kalboval a vůbec aby konal veškeré práce technické a cemenstrouž úřadu obyčejné.

On má býti veat pod přízku, že bude povinností svého úřadu všimně vykonávati, a odpovídi z toho, že veškeré práce cemenstrouž úřadu dle předpisů o tom vydaných bedlivě se vykonají.

Pomocníci, kteří se cemenstrouží přidají, by mu v pracích jeho byli nápomocni a jej podporovali, pracují pod jeho odpovědíma.

Bylo-li by u některého úřadu cemenstrouže několik cemenstrů, odpovídi každý z prací od představeného mu příkazných.

Cemenstrův úmluvou ustanovení podřízení jsou po čas úmluvy nastizena sluhobna v příčině úřednických ústředních vůbec vydaných.

§. 11.

Cemenstr má míti normály ku potřebě obyčejné a kolky u svém schování a jest povinen, mít je, když se jich užívá, pod bezpečným zamčením. Nemohlo-li by se kolky jít užívati, nemá práva o své újedně je obnavovati, něž má se představenému oznámiti a kolky mu předložiti.

Představený pošle takové kolky dozorce cemenstru, který je zmaří a vydá se ně nově.

Cemenstr z toho odpovídi, aby normály ku potřebě obyčejné neodchýlovaly se přes dovolenou míru od normálů kontrolních. Má je tedy se tou příčinou každý rok nejméně jednou s normály kontrolními porovnáti a s tou, jak je shledal, dozorce písemně oznámiti od představeného spolupodepsané učiniti. Ukázaly-li by se odchylky, ježto by z dovolených mezí vykráčovaly, mají se neprodleně dle předpisů o tom vydaných (instrukce, částka I, č. 4) opravit.

Cemenstr má mimo to váhy a jiné technické přístroje pomocné pod svým dohledem mít a k tomu příklíčeti, aby byly vždy v tak dobrém spůsobu, by se jich mohlo užívati.

V příčině váh má dle obdoby platnost to, co výše nastizeno o revizi normálů k potřebě obyčejné ustanovených.

§. 12.

Cemenstr jest povinen, když obecní úřad za to požádá, dle instrukce představeného za příměřenou náhradu při polkovéjích revizích váh, měř a závaží stá. v obchodu se nacházejících, úřednickům revidujícím technickou asistenci činiti. Takž jest povinen, oznámiti to, když by shledal, že byl přistoupen předpis některý, vydaný s cemenstrouž a recemenstrouž měř, závaží a váh stá. v obecním obchodu se nacházejících.

§. 13.

Cemenstrův a pomocníky cemenstrův zřícuje k úvěru dozorce cemenstru úmluvy spůsobě oznaký.

3. vztahuje se zkouška k tomu, zdali kandidát jest znalý měr a váh, zvláště pak k zákonům a instrukcím k cimentování se vztahujícíma;
4. k tomu, zdali umí, jak jsou složeny nejlépe nástroje a přístroje, kterých se při cimentování užívá, jaké mají vlastnosti a jak se jich prakticky užívá;
5. též k tomu, zdali zná povahu něh, závatí, váh a jiných nástrojů nejlépe, které se mají dávat cimentování a vlastnosti materiálů, z kterých se dělají;
6. konečně k tomu, zdali umí jak náležitě, prakticky zacházet s přístroji cimentárními.

Vidělo-li by se na průkaz toho nespůsobit, může kandidát přidružen býti, aby se po nějaký čas v úřadě cimentárním prakticky zaměstnával.

Zkouška může se vztahovati buď ke všem odvětvím nebo k některému odvětví cimentnictví, a kandidátovi vydá se pak vysvědčení, v němž se špe uvede, z kterého odvětví cimentnictví byl zkoušen a způsobilý nalazen.

§. 22.

Dozorce cimentní má také úřad mří k tomu, v jakém způsobu jsou míry a váhy, jež se v jeho okrsku v obvodu užívá, a sledoval-li by tu něco nespůsobného, má to c. k. okresnímu hejtmanství, petalitiš řízení zemského úřadu, aby jednání úřadů v příštím toho zavedlo. Víšec má úřadům vládním u všech policejních a váh se týkajících, když na to požádají, svými dobrými službami nápomocen býti.

§. 23.

Dozorce cimentní postaven jest, co se týče disciplíny, pod c. k. normální cimentní komisí, od které dostává nálezů ve službě. On má návrhy k nastavením povahy obecné, učinily-li by se, této komisí předložiti.

Měl-li by se dozorce cimentní nějakým způsobem c. k. normální komise cimentní oslžena, může se odvolati k c. k. ministerium obchodu.

§. 24.

Až do konce ledna každého roku má dozorce cimentní podati c. k. normální cimentní komisí obecnou zprávu o své úřadě činnosti minulého roku, v níž má zvláště výsledky inspekcí předseznat.

Těž má v té zprávě uvést, jak se konaly práce u cimentárních úřadů, kolik osob bylo při nich, v jakém způsobu byly míry a váhy v okrese dozorském, co se při nich zvláště přihodilo a jaké potřeby se objevily; k té zprávě má pak přiložit hlavně sestavení výročních přehledů od úřadů cimentárních podaných (§. 23. řádu cimentního), a mají se připojit spisy podané.

§. 25.

Když koná cimentní dozorce cestu ve službě, může si poštati dílky a povozné dle své třídy hodnosti podle obecných nálezů mu náležející, a má poslati parákušně pozostati, než se mu vyplatí, c. k. normální komisí cimentní k likvidaci.

Chlumecký n. p.

16.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 8. dubna 1875,

a tam, že se člá zmlua v listech povolení, daných ke stavění železnic z Duchova do Podmokel.

Podlé Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 30. března 1875, změnňuje se §. 8. listu povolení, daného dne 9. července 1869 a §. 5. listu povolení, daného dne 20. května 1871 a dovoluje se podnikatelstvu železnice z Duchova do Podmokel, aby se při ustanovení jízdneho a nákladneho na línkách, k jejich stavění byla dotčenými listy koncese dšna, na trasech, vstupujících vzhřadu o 1-70 a vřše, vyměřovala tarifa podlé 1¹/₂únicného dšlky.

Chlumecky n. p.

17.

Nářizení, vydané od ministerium obchodu dne 15. dubna 1875,

jinste se člá zmlua v nářizeních, vydaných dne 15. června 1872 (č. 80 sčk. řřsk.) a dne 1. prosince 1874 (č. 144 sčk. řřsk.), v přístě přepřím o sjednocením signalizování na železnicích v královstřích a zemích nadob řřskoh zastopujřh.

Uvažuje námitky v kolektivní žádosti správ železnic rakouských ze dne 4. ledna 1875 znovu čínsně a hledě k řřským podmínřm podnikatelstev železnic, vidě se mi po umřvením s královským uherským ministrem komunikací zmlěně ustanovení, v nářizeních, vydaných dne 15. června 1872 (č. 80 sčk. řřsk.) a dne 1. prosince 1874 (č. 144 sčk. řřsk.) učiněná, upustiti od obligatorního uvedení signálů potvřzovacích v §. 8, lit. e) a f), tš v čístce VII, §§. 64—65 předpisu o signalizování od 1. října 1872 plněnost majitelů nářizených, a zřstaviti správu železnic, kteréž z bezpečnosti provozování jřdy předkem a nejprvé odpovídají, na vůli, chřř-li tšchte signálů podlé uvedených ustanovení předpisu o signalizování užívati.

Jakož samo sebou se rozumí, vyhrášeno jest ministerium obchodu, aby, sledavši, že na některých místech pro bezpečnost jřdy toho jest potřeba, by se signálů potvřzovacích užívalo, v jednom každém přřpadu nařídilo, aby se tam postavily.

Chlumecky n. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVIII. — Vydána a rozeslána dne 17. dubna 1875.

ks.

Zákon, daný dne 28. března 1875,

jiná se tím některé změny ve správních záležitostech státních, utvořených do zákona, daného dne 13. prosince 1873 (č. 102 zák. říš.).

Správozemní obějí směřovací rady říšské vší se Mě změniti z části §§. 5. a 16. zákona, daného dne 13. prosince 1873 (č. 102 zák. říš.) a naříditi takto:

Článek I.

Záložny státní a jich ředitelství centrální mohou roku 1875 směřky eskomptovati, když se tím jediná předlouží lhůta k vyplnění povinností směřovacích z eskomptních operací těchto útvarů veslé.

Článek II.

Prolongace záloh může se povoliti, když doba, na kterou se záloha propůjčí, všeho výstupu nečiní více než dvě léta.

Článek III.

Ministři financí uloženo jest, aby tento zákon, kterýž nabude platnosti ode dne vyhlášení, ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 28. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Pretis m. p.

49.

Zákon, daný dne 28. března 1875,

ještě se týče proměny práva, titulu úroků z kapitálu, které přisláhi státním věřitelům proti pokladu státnímu z obligací státních, jež se na nepřepřítelné právo, titulu kapitálu nespít.

S přivolením obojího senátu rady říšské vidí se Ml. naříditi takto:

§. 1.

Právo, titulu úroků z kapitálu, které někomu přisláhi proti pokladu státnímu z obligací státních, v nichž není vyřazeno, že jest poklad státní povinen, kapitál nespít splacit, nebo v jichž přisláhi jest tato povinnost zrušena, pomine dle toho, co jest v práve občanském o proměně naříceno, ve třiceti letech, jde-li o obligace státní, které svěřili na jmeno a jsou vinkulovány, a ve čtyřiceti letech, týče-li se osob dobrodružně pašujících v §. 1472 obecného národního občanského zveřejněh; jde-li však o obligace státní, které svěřili na přímá titule, pomine právo dotčené ve třiceti letech.

Co se dotýče proměny některých částek úroků, mají i budoucně platnost nařízení pasováni, uvláště vnošená, vydaná od ministerium financí dne 16. ledna 1860 (S. 21 zák. říš.).

§. 2.

Lhůta proměny počíná se, když běží o obligace na jmeno svěřící a o obligace vinkulované, toho dne, kterého dojde první částka úroků, která nebyla již z pokladnice státní vybrána, týče-li se však obligací na denštitule svěřících, pomine toho dne, kterého dojde částka úroků nejprve přisláhi po posledním kapetu úročném od správy úročná k obligaci vydaném.

§. 3.

Proměny přetrhuje se na místě, aby se podala žaloba k soudu (§. 1497 zák. obč.), tčda, když se předloží obligace pokladnicí státní, již přisláhi vydávaní nové kupony, k tomu konci, aby se učinilo poznamenání, ustanovené v §. 4. zákona, daného dne 2. července 1868 (S. 88 zák. říš.), když se podá žádost některému úřadu, spravujícímu dluh státní, aby se obligace přepsala na jmeno nebo aby se vyplácely úroky, člena by obligace k žádosti se nepřilohila, konečně když se podá žádost soudu příslušnému, aby zavedl amortizaci obligace. Má-li pak proměny platně býti přetrženo, potřebá, aby dotčená předložená obligace nebo dotčená žádost měla za účinek, že se v šestí letech, ode dne prvního ukročení počítaje, vyčaly úroky, posléž že se vynadřil nový arch kuponový.

§. 4.

Dekret dvorský karolínský, daný dne 30. dubna 1815 (S. 1149 Sb. zák. a.) a dvorský dekret, daný dne 26. srpna 1817 (S. 1894 Sb. zák. a.), pokud v tomto dekretě vyřazeno jest, že právo hráti úroky jest nepřemělné, zrušuji se.

§. 5.

Tento zákon vstahuje se také k případům, v nichž dnové v §. 2. ustanovení, od kterých se počítá lhůta promlčení, nastali již dříve, než tento zákon platnosti nabyl. Jestliže by se však lhůta promlčení dle toho skončila dříve 1. ledna 1881, počítána buď tak, jako by byla došla teprv 1. ledna 1881.

§. 4.

Ministru finanční a práv uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 28. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

Preiss m. p.

50.

Zákon, daný dne 28. března 1875

o tom, že lze obligaci úrovně výpůjčky desíti milionů slatých, od obce vídeňské, daného dne 11. ledna 1874, včetně úroků k ukliďání pod úroky kapitálu ústavů pod veřejným dohledem postavených, též peněz úrovně, včetně úroků z úroků i ke klázení kamů.

S přílohami obojí směrnou rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

§. 1.

Obligaci výpůjčky desíti milionů slatých pěti procenty úrovně, od obce vídeňské dle zákona vídeňského, daného dne 11. ledna 1874 (§. 4 výstavky zákonné a nařízení zemských pro Rakousko pod Euti), včetně, včetně i ke ukliďání pod úroky kapitálu ústavů pod veřejným dohledem postavených, též peněz úrovně, včetně úroků z úroků a v kurzu bursovním, však nikoli více ceny nominální, ke kasárnům slatčím a podnikatelským.

§. 2.

Ministru, jichž se týče, uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 28. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

Preiss m. p.

51.

Zákon, daný dne 29. března 1875,

o tom, že se zprávní kolky a poplatky visléké jednání, týkající se konáního vyřazení pozemků v příčině dávek peněžitých a naturálních, ježto se odvádějí kostelům, školám, šarím nebo církevním ústavům v arcivojvodství Rakouském pod Enti.

S přivolením obojí sazbovny rady Říšské vidi se Mě naříditi takto:

I.

Abys se usnadnilo další vyřazování pozemků v arcivojvodství Rakouském pod Enti, co se týče dávek peněžitých a naturálních, ježto se spravují kostelům, školám, šarím nebo církevním ústavům, ustanovuje se, že žádosti a jiné spisy, které se podají dle zákona zemanakého, daného pro arcivojvodství Rakouské pod Enti dne 22. ledna 1875, k tomu konci, aby se vyhledala, dobyla a vydala náhrada, by se knihami pojistily kapitály vyřazovací a vymazaly se zrašené povinnosti, mají se vyřizovati bez kolků a poplatků rovněž jako došlápné vklady knihovní.

Spisy, vyřazené od kolků a poplatků navrhují se k žádostem a jiným spisům, které strany podají k úřadům politickým nebo k soudům, aby platnost jejich zhlédával svému na věci, která se má nahraditi nebo aby takové jednání provedly.

Listiny, které se při výše došlápném dalším vyřazování pozemků se tou příčinou odšlají, aby se jim na jisto postavily poměry právní a náhrada mezi opatřeními a povinnými, zprávní jsou kolky a poplatky pod výjimkou dotud, pokud se jich k něčemu jinému neudije než ku provedení náhrady a ku visléni do knih veřejných.

Tento rozumí se o sepsaných úředních jednání k tomuto konci úředních.

Konečně jsou peníze, ježto se shlí pro sjitěni náhrady a provedení výše došlápného vyřazení pozemků pocházějící, nebo jiněli se náhrada takové zaplati, zprávní poplatku dopočítáho.

II.

Tento zákon nabaže platnosti, hned když bude vyhlášen.

Mému ministrowi finanči uloženo jest, aby jej ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 29. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Preiss m. p.

52.

Zákon, daný dne 31. března 1875,

jmé se sítěné spisy v řízení, týkající se výmazu malých pohledávek knihovních, za čas kolků a poplatků zpečetí a jím se této řízení usnadní.

S přivolením obou zákonodárných rad řízení má se řízení takto:

I.

Když velkost suma některého pohledávčího podléhá do knih veřejných zápisů, nepodléhá náležitosti vedlejších, jsou-li to jaké, nežli více nežli 100 zl., buďto žádosti o výmaz takového pohledávčího a knih veřejných nebo o zavedení řízení amortizačního, prohlášen v příčině výmazu a legalizace podpisů stran na nich, též protokoly, sepsání a jednání třetím k takovému řízení výmazu se vztahují vyřizování bez kolků a poplatků.

Totéž má platnost v příčině rozepří právních, za příčinou výmazu takových pohledávek knihovních zavedených, též v příčině spisů stran se týkajících a náležitostí soudních.

Prostě a viditelně přepisy a příčiny takových výmazů udělané a přílohy takových žádostí, protokolů a spisů stran se týkajících též jsou kolků a poplatků zpečetěny, však jen do té doby, pokud jsou ustanoveny jinak k tomu, aby se jim převedlo takové řízení výmazu, pokud se má, když se uděluje, na místě, kde jindy býval kolek, pojmenování strana protivná, to, žeho se pohledává a soud, akces něž má pohledávčí přijíti k výmazu.

II.

Co ustanoveno v článku I., má platnost také tehda, když činí jest o výmazu práva do knih veřejných zápisů, kladí jen jednou nějakého výkonu národního (společná debytky nebo nářadí, vystrojení svadby nebo pohřbu atd.).

Jde-li o výmazní práva k opakující se výkonům národními a k služebnostem (výměna, práva bydlení nebo užívání atd.), v příčině toho to, co v článku I. ustanoveno, platnost nemá.

III.

Co nařízeno v článcích I. a II., vztahuje se jenom k výmazům vkladů, užívajících dříve 1. července 1875.

IV.

Mají-li se za příčinou výmazní práva některého v článcích I., II. a III. uvedeného práva majitel ediktů, mohou se vliční ti, kdož mají účastnictví v právech takových v jednom vkladu knihovním (zápisu knihovním) zapsaných, občasní společným ediktům.

V.

Tento zákon nabude moci dne 1. července 1875 a počne jí dne 31. prosince 1875.

Mým ministrům práv a financí uloženo jest, aby jej ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 31. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glasner m. p.

Pretis m. p.

53.

Zákon, daný dne 1. dubna 1875,

jinž se týkáje velkové sama nálek bezúročných, úročných a dílechů státních občin a občin zastavených v částech území od řízce tabacových.

S přivolením obějí sněmovny rady říské vidi se Mi nastějí takto:

§ 1.

Vláda zmocňuje se, aby vyjvíla velkové sama nálek bezúročných, díle zákona, jehož dátum 10. dubna 1874 (č. 36 zák. řísk.), občin a malým statkářům v Šumavě a dílechů státních úročných, vedlé potřebny a dalších 50.000 zlatých, t. j. až do sumy 150.000 zlatých.

K nálehům, které se budou z této další sumy 50.000 zlatých vydati, vztahuje se to, co ustanoveno v zákoně, daném dne 10. dubna 1874 (č. 36 zák. řísk.), takže že se mají spláceli, nejděle od 1. ledna 1877 počínaje.

§ 2.

Ministři orby a ministři financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 1. dubna 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumceky m. p.

Pretis m. p.

54.

Zákon, daný dne 3. dubna 1875,

jinž se týkáje některé úvěry dožadové k respolce státní na rok 1875.

S přivolením obějí sněmovny rady říské vidi se Mi nastějí takto:

Článek I.

Na zapravení větších výloh, které vzealy naproti zákonu finančnímu, danému dne 22. prosince 1874 (č. 147 zák. řísk.) při některých státech na rok 1875, povolují se tyto úvěry dožadové:

Kapitola 6. Ministerium náležitosti vnútorných.**Titul 6. Stavba silnic:****§. 1. Rakousky pod Enki:**

Mimoriadná potreba na stavbu silnice od nového mostu
na silnice štátskej priek Duraň na Moravské pole . . . 100.000 šl.

Kapitola 7. Ministerium zemel'ného.**Titul 7. Čer'nozem:**

Řádná potreba 100.000 .

Kapitola 8. Ministerium náležitosti duchovných a vyučovacích.**Titul 9. Potreba náboženských fondů:****§. 1. Rakousky pod Enki:**

Mimoriadná potreba na výšňnú upravu a zařizení far-
nieho kostela v okrese Favoritickém ve Vídni 68.100 .

Titul 13. Vysoké školy:**§. 1. Univerzita ve Vídni:**

Řádná potreba 2.400 .

Mimoriadná potreba na zařizení laboratoria, nově zařizené
stolice ležby medicínské, první štátska 2.500 .

§. 12. Technické vysoké školy v Hradci:

Mimoriadná potreba na zakoupení sedláckého pozemku . 86.000 .

Titul 14. Školní školy:**a) Gymnásia a reální gymnásia:****§. 9. Tret:**

Mimoriadná potreba na stavbu domu vyučovacieho . . 120.000 .

§. 13. Čechy:

Řádná potreba 3.400 .

b) Školy reální:**§. 22. Tyrolsko:**

Řádná potreba 3.000 .

§. 20. Čechy:

Řádná potreba 4.000 .

§. 22. Slánsko:

Řádná potreba 3.000 .

Titul 18. Fundace a přispěvky:

Řádná potreba 4.000 .

Mimoriadná potreba. Subvence jednotel'stva 48. šro-
mářišské náboženských přirodopýteč a lékařů v Hradci 10.000 .

Kapitola 9. Ministerium finanční.**Titul 8. Správa celnic:**

Mimoriadná potreba na opatření nových měř a váh
metrických 19.000 .

Na stavbu celnic domu v Broučelí 9.500 .

Na stavbu celnic domu v Nové Sedlici 6.000 .

Kapitola 26. Ministerium obchodu.**Titul 1. Řízení centrální:**

Mimořádná potřeba jakožto první částka veškeré sumy na 150.000 zl. vynaložené k podporování některých korporací a příslušy obchodní světové výstavy ve Vídni roku 1874	50.000 zl.
--	------------

Kapitola 27. Ministerium vrby.**Titul 1. Řízení centrální:**

Mimořádná potřeba na hubení fylaxery	6.000 „
--	---------

Titul 2. Vyušování polního a lesního hospodářství. Vysoké školy pro zemědělství:

Řádná potřeba	12.500 „
-------------------------	----------

Mimořádná potřeba na stavby a vnitřní zařízení . . .	15.000 „
--	----------

Titul 5. Orgány pro přiklíčení k zemědělství a jeho zvelebení:

Řádná potřeba	31.000 „
-------------------------	----------

Mimořádná potřeba na hubení křivce v Čechách, a to na zapravení větší potřeby nad úvaz 100.000 zl. za pomoci rapřed danou zákonem, daným dne 19. dubna 1874 (č. 36 zák. Hřk.), schválený jest	50.000 „
---	----------

Titul 8. Státní křehčinnosť:

Mimořádná potřeba na sjednotení úplatko parního stroje při státním křehčinnosť v Bačinci	6.000 „
--	---------

Titul 9. Státní ústav křehčinnosť:**§. 1. Výlehy na administraci a režii:**

Řádná potřeba	60.000 „
-------------------------	----------

Článek II.

Ministři financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

V Třebě, dne 3. dubna 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Pretis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XIX. — Vydána a rozehlána dne 21. dubna 1875.

§ 5.

Zákon, daný dne 24. března 1875,

jest se týče výhod, které se mohou povoliti podnikatelství železnic z Vídně na Potendorf do Nového Města.

§ povolování obojí smlouvy rady říšské vidí se Mi nastídní takto:

Článek I.

Vládě dává se vše, aby k tomu konci, by železnice lokomotivní:

a) z Vídně na Inzersdorf do Potendorfu a

β) z Vídeňského Nového Města na Ebenfurt, Potendorf a Dolní Waltersdorf do Gramat-Nousidlu s vedlejší dráhou k Neufeldu,

ve spásobě sjednoceného závodu, zvaného: „Železnice z Vídně na Potendorf do Nového Města“ se spojily, povolila železnici pod lit. a) jmenovaně, že bude na sedm (7) let, od 1. ledna 1875 počítaje, zproštěna daní a příjmů a kolik kuponových, než každé daně, které by příjímá zákony byla zavedena, pod tou výminkou, že podobně osvobození od daní a poplatků, propůjčené listem povolání, jehož datum 23. srpna 1869 (č. 169 zák. říš.), železnici z Vídeňského Nového Města do Gramat-Nousidlu na padesát let, počase, když výše řečená smlouva lidta projde.

Článek II.

V případě v článku I. uvedeném má se železnici pod lit. β) tamtéž uvedeně, aby byla na ruzích postavena železnici, jmenovaně pod lit. a), prodloužení koncese přes čas, ustanovený v §. 7. nastínění, vydaného od ministerium obchodu, průmyslu a stavby veřejně dne 14. září 1864 (č. 258 zák. obč.), jako se týče prospěšování koncesi ku stavění soukromých železnic, tím způsobem, že koncese, udělená obojí železnici, dojde teprv po devadesáti letech, od 1. ledna 1875 počítaje.

Článek III.

Ministři obchodu a ministři financí ulehčeno jest, aby tento zákon, který nabude platnosti ode dne vyhlášení, ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 24. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Preiss m. p.

56.

Zákon, daný dne 28. března 1875,

jinými se změní články II. a V. zákona, daného dne 3. května 1874 (č. 54 zák. říš.), jest se tyto články a výše, a kterými se má býti povoleno ku stavbě železnice lokomotivní z Opavy na moravsko-slezské hranice na prosytku vládkům, a doplňuje se tím tentýž zákon.

S přívolením obou vládních rad říšských vidí se Mě naříditi takto:

§ 1.

Článkem II. a V. zákona, daného dne 3. května 1874 (č. 54 zák. říš.) o tom, a kterými vyhlášení a výše, a kterými se má býti povoleno ku stavbě železnice lokomotivní z Opavy na Suchbát a Nový Jičín k moravsko-slezským hranicím na prosytku vládkům, odjiná se moe, čímž se tento zákon doplňuje a doplňuje.

Na jeho místo nastoupí tyto článkové a čísla posavadními se provádějící:

Článek II.

Při udělování koncese má býti lokomotivní železnici, vedoucí z Opavy z jedné strany na Suchbát a Nový Jičín k moravsko-slezským hranicím k Trenšínu, a ze strany druhé až na hranice říšské, by se tu spojila se železnicemi pruskými stranou k Bělehradu, pojedejí na čas koncese garancí celního čistého užítí, pojedejí v něj i kvota splatnou, v největší sumě 51.800 (jeden a padesát tisíc osm set státek rakouského šilera ve stříbru, v průměru za milí, a to tím splásem, jestliže by roční užitek tolik nečinil se suma pojistná, že má státi správa ostatků až do největší sumy výše dočasně doplniti.

Garancie čistého užítí ustanovena buď podle prokázaných skutečných výloh na stavbu, počítaje v ně i náklad na opatření proků a úroky interkalární.

Obligace na tuto trať vydávati se budou teprv tehda, když nastanou výminky, pod kterými se bude mocti stavba započeti.

Starby od moravsko-slezské centrální železnice na trati z Opavy do Suchbátu již skutečně vykonané, též materiálu zjednané a před rukama jsoucí, mohou se, pokud se těch i očeká k nové dráze má býti užiti, za pravou s jich využitím splásem se provádějící cenu převzati, která se má odhadem vyhledati, od mini-

starším zkolovati a co do sumy schváliti, a jen tato suma může se za ně při skutečných výlohách stavebních v účet položit.

Garancie železného užitka i s krotkou splatit z kapitálu na stavbu vynaložené vojde toho dne, kterého se počne jezdit po trati z Opavy do Nového Jičina, dle poměru počtu mil ve skutek, co se však týče další trati z Nového Jičina k hranicím moravsko-uherským, vojde ve skutek teprv tehda, když se počne jezdit po další trati od hranic moravsko-uherských na Třančin do Třanavy a stíží se nepřetržené spojení prostředkem železnice mezi Opavou, Třančínem a Třanavou.

V přímé lince z Opavy k českým hranicím rakousko-pruským k Ratiborfu vojde garancie týžně způsobem ve skutek od té chvíle, když bude dokončena trať císařská a stíží se tím nepřetržené spojení mezi Opavou a Ratiborfu.

Článek V.

Účel železnice z Opavy do Nového Jičina má se počti stavěti v šestí nedělích, ode dne propůjčené koncese, a má se nejděle v 2 $\frac{1}{2}$ roků, od téhož dne počítaje, dostavěti a obecná jízdá po ní zavleči.

Stavba části z Nového Jičina až na uherské hranice má se počti teprv tehda, když bude úplně zjištěna stavba trati od hranic moravsko-uherských na Třančin do Třanavy. Po této části má se v tomto případě počti obecná jízda v 2 $\frac{1}{2}$ roků od počti stavby.

Ža vyplnění těchto závazků prvními jsou koncesionáři dání správy sámi jistota, jak ji tato správa ustanoví. Nevyplnili-li by závazka výše ustanovena, bude se moci kauce prohlásiti za propadlou.

Spisy a listiny z této příčiny sdělané jsou zproštěny každá a jiných poplatků.

§ 2.

Uloženo-li by se, že železnice v článku II. jmenovaně způsobem propůjčené koncese nepřijde k místu, dává se vládě moc, aby se nejprve dala do stavby trati z Opavy do Nového Jičina.

K tomu kauce povoluje se vládě na rok 1875 úvěr 3,000,000 sl. rak. šilh.

§ 3.

Ministři obchodu a ministři financí uloženo jest, aby tento zákon, který nabude platnosti ode dne vyhlášení, ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 28. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecský m. p.

Preiss m. p.

57.

Zákon, daný dne 28. března 1875,

ježi se týče smlouk a výhod, kterými se má býti sjednáno stavba železnice sekundární z města
Lokta ke žlaci Loketsko-Novosedlácké.

S přivolením obojí smlouvy rady říšské vědí se jí naplňiti takto:

Článek I.

Vláda zmocňuje se, až bude udělovati koncesi ku stavbě železnice sekundární s pravidelnou kolejí z města Lokta ku dráze včetně od ukolných dolů rytíře Haidingera ke žlaci Loketsko-Novosedlácké železnice Buitšhradské vedoucí, potažiti, kdyby nebylo lze užívání této dráhy včetně ku potřebám nové dráhy způsobem umístění dojíti nebo té dráhy nabýti, až ku jmenované žlaci železničné, aby této železnicí povolila utějmenované výhody:

- a) že bude až do počtů jízdy zproštěna kolka a poplatků ze smlav, záloh a jízdy spůs a listin, vadělných za přitřinou opatření kapitálu, též za přitřinou stavby a instruování dráhy;
- b) že bude zproštěna kolka a poplatků za první vydání akcii a prioritních obligací, počítaje k nim i poukázky a převodné při odkupování pozemků veselé;
- c) že bude nanejvýš na třidost let ode dne propůjčení koncese zproštěna daně z příjmů, kolka kuponových a každé nové daně, která by budoucími zákony byla zavedena.

Tyto výhody vztahují se dle obdoby také k dráze včetně k Haidingrovým dolům ukolným vedoucí, kdyby se jí ku potřebám nové dráhy užívati nebo nabýti a ke smlouvám, ježto by se na přitřinou tohoto užívání nebo nabýti učinily.

Článek II.

Železnice v článku I. jmenovaná má se nejdlá v při druhém létě, ode dne propůjčení koncese počítaje, dostavěti a obecná žláda po ní zvesti.

Článek III.

Jezdily-li by vlaky po železnicí, k níž tento zákon se vztahuje, jenom s nejvším rychlostí 12 kilometrů na hodinu, zmocňuje se vláda, aby metaliko při stavbě té dráhy koncessionáři velikých polehčení doptála, ale i také, co se týče provozování jízdy, upustila od opatření bezpečnosti, předepsaných v řádu provozování jízdy po železnicích, vydaném dne 16. listopadu 1851 (č. 1 zák. říš. na r. 1852) a v podobných nařízení toho se týkajících, a to dotud, pokud se to, hledie ke zmenšence rychlosti nejvším, dle zdání ministerium obchodu dopustiti má.

Takéž dáví se vláda moc, aby zprostilá podnikatelstvo řádění železnice povinností, dopravovati zdarma pošta, která povinnost uložena jest v §. 68. řádu provozování želez. potažívě v §. 10., lit. f) zákona o povolování železnic, daného dne 14. srpna 1854 (č. 238 zák. řádk.), rovněž aby je zprostilá závazku, zakládajícího se na §. 69. řádu provozování želez. po železnicích, dávatí náhradu za věci náklady z přiblížení polohování a dýchákového vozů, a střežení a v dobrém způsobu chování zdarma místnosti úřední.

Článek IV.

Jedná a nákladná takto se obzaruje:

1. Co se týče dopravního osob. musí místem Loktem a želez. Loketsko-Novosedelskou, není dovoleno, bude-li jen jedna třída vozů, vybírati více za osobu než 25 krejcarů. Zavodili-li by koncesionář drahou třídou vozů, jest vláda zmocněna dopustiti, aby se za tuto vyšší třída vybíralo jedná, které by bylo nanejvýš o 50 procent větší nežli jednotná sázba třída řádění.

2. Co se dotýče dopravního nákladu na jmenované trati, nemá sázba tarifová za každých 50 kilogramů šesti více než tři krajcary. Za uhlí minerální, koks, obilí, výrobky želez., zemědky, mrviny, kámen světlý a vápno, když se toho náležitý před. viz, ustanovena buď nižší sázba tarifová nanejvýš 20 kr.

3. V příčině poplatků vedlejších a jiných ustanovení dovozu se týkajících mají platnost měřené, vydané železnicí Bořetovské.

Po každých pěti letech provozování ustanovena buď revize tarif, při které hleděno buď k tomu, aby se železnice přiměřeně vyplácela. Proti všem koncesionářům nebude tarifů smlouvány dotud, pokud nevydá železnice ve dvou po sobě následících letech provozování nejméně sedm procenti základního kapitálu čistého úroku.

Článek V.

Koncese železnic v článku I. jmenované propůjčená má platnost míti devatenáct let od počátku želez. Připojí-li se dráha vládní k Haidingrovým drahám ukolným vedoucí k nové dráze, může se ustanoviti, že koncese, propůjčená dráze vládní, počíná teprv počítati, až dojde koncese třída dočasná. Všeob. hleděno buď, až se budou ustanovovati výminky koncese, k tomu, co ustanoveno v zákoně, daného dne 1. srpna 1858 (č. 56 zák. řádk.), v příčině výmink a výhod, povolujících podnikatelstvu rakouské železnice severozápadní, pokud toho dopouští zvláštní povaha železnice sekundární, k níž se tento zákon vztahuje.

Článek VI.

Ministři obchodu a ministři financí uloženo jest, aby tento zákon, který nebude platností ode dne vyhlášení, ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 28. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecský m. p.

Pretis m. p.

58.

Zákon, daný dne 28. března 1875,

jináče se povoluje, dávati zálohy státní na zapravení schodků nákladů na provozování jízdy železnice Varšavské.

S přivolením obějí sněmovny rady říšské vláda se jím naříditi takto:

Článek I.

Vláda zmocňuje se, aby povolila akcionářské společnosti s. k. privilegované železnice Varšavské na úhradu schodků nákladů na provozování jízdy zálohy v náotech. Tyto zálohy nemají však dohromady činiti více než 911,000 zl. v náotech.

Článek II.

Největší tarifa v příčině dopravního osob po železnici Varšavské ustanovuje se za osobu a za míli při I. třídě na 36 kr., při II. třídě na 27 kr. a při III. třídě na 18 kr.; dopravního osob ve vozích IV. třídy zůstane nastaveno.

Akcie nebudí spláceny dotud, pokud ta bude schodek nákladů provozovacích; to, čeho se tím ušetří, položeno buď do počtu provozovacích na přijetí.

Článek III.

Co se týče vydávání, zárodků a splácnutí záloh v článku I. připomenutých, má dle smyslu platnost máti ustanovení, učiněná v článku II. zákona, daného dne 28. května 1869 (č. 91 zák. říš.) v příčině sjížděvacích záloh železnice Varšavské, s tím rozdílem, že se mají na splácnutí záloh na začátku tohoto článku uvedených částečně předkem veškeré přebytky užítka, a to zvláště před splácnutím dluhů sjížděvacích.

Pokud tedy dle článku I. tohoto zákona zálohy správu státní daně nebudou zapraveny, nemá místa mít, co ustanoveno v článku II., článku 3. zákona výše uvedeného, podlé čehož se má jen polovina čistého užítka pojistěnou výhradně suma převyšujícího ku splácnutí zálohy od státní daně i s úroky správy státní odváděti.

Článek IV.

Ministři obchodu a ministři financí sloběno jest, aby tento zákon, který nabude platnosti ode dne vyhlášení, ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 28. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Bunhans m. p.

Preiss m. p.

59.

Zákon, daný dne 28. března 1875,

jináta se změňuje a doplňuje zákon, daný dne 6. května 1874 (č. 73 zák. říšsk.) v příčině vytažení navržené lokomotivní koleznice ze Štětína na koleznici z Bernaua Štýraha do Salzbachu a do Týna vedoucí přes Ústí, Štět. III, Bismarck, Kitzing, Kiehl do Andlauerhofenu, dle případu do Schörfeldu.

S přivolením obojí smluvny rady říšské vidí se Mě nařídití takto:

Článek I.

Článek II. zákona, daného dne 6. května 1874 (č. 73 zák. říšsk.), změňuje se tím způsobem, že garancie státní v něm starověná pojistí se máto nestolice na 20 let, náčet na celou 90letou dobu, na něž udělena jest koncese.

Článek II.

Byla-li by koncese ku stavbě koleznice, jmenované v článku I. zákona, daného dne 6. května 1874 (č. 73 zák. říšsk.), udělena akcionářské společnosti privilegované koleznice císařovice Rudolfa, vedoucí budle v příčině koleznice nově povolání a ostatních linií té společnosti náležejících jenom jediný společně počty provozovat, a budle k tomu přiblíženo, aby mohly vstupy se koleznice císařovice Rudolfa přímo přejížděti na koleznici nově povolena.

Článek III.

Když vzejde případ v článku II. připomenutý, změňuje se to, co ustanoveno v článku IV., paragrafu 3., postřevce 2. zákona, daného dne 6. května 1874 (č. 73 zák. říšsk.) o splacení nálehu tím způsobem, že se má správe státní odváděti všechen přebytek čistého užítku nad zjištěnou výroční sumu na splacení daně nálohy i s úroky. Mimo to dopouští se, že se máto osvobození od daně z příjmu, povolání v první postřevce článku V. zákona, daného dne 6. května 1874 (č. 73 zák. říšsk.) provésti tak, aby se daně z příjmu na koleznici císařovice Rudolfa zapravovala dle toho, jak se má dálka mil linií pozaváděních k délce nové tratě.

Článek IV.

Ministři obchodu a ministři finanční ukládají jest, aby tento zákon, kuzřt nabude platnosti ode dne vyhlášení, ve skutek uzedli.

Ve Vídni, dne 28. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Pretis m. p.

Zákon, daný dne 28. března 1875,

o tom, že se uplatňuje kolik haléřů zemské výpůjčky 1,600,000 zl., úrokem zemským, daným dne 12. února 1873 pro zamenení souz. zavedení, a že lze obligací této výpůjčky učiniti k užívání kapitálů pod úroky.

§ přivolením obojího směrné rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

§. 1.

Správu státní dává se mezi, promějiti koliky, ježto vycházejí z obligací a kuponů výpůjčky 1,600,000 zl., od království Haléřského a Vladimírského naroven velkovévodství Krakovského dle zákona zemského, daného dne 12. února 1873 (§. 86 věstníka zákonů a nařízení zemských pro království Haléřské a Vladimírské naroven velkovévodství Krakovského) učiněné, a to do té doby, pokud se prokáže, že tato výpůjčka bylo učeno k potřebám v článku II. zákona zemského ze dne 12. února 1873 vytknutým.

Tato mezi, promějiti koliky, vztahuje se však jen ke kuponům, které dospějí k vyplacení až do konce r. 1882.

§. 2.

Obligací této výpůjčky učiti lze k ukládání pod úroky kapitálů fondací stavů pod veřejným dohledem postavených, též peněz úrokových, říšskoměstských a depositních, a v kursu burzovním, však ne výše ceny nominální, ke kasám sluhobním a podnikatelským.

§. 3.

Ministřím, ježž se týče, uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 28. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

Pretis m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XX. — Vydána a rozeslána dne 21. dubna 1875.

61.

Zákon, daný dne 3. dubna 1875,

o tom, jaká opatření se mají učiniti proti nežádoucím řívkům (Pflanzensarntatzen).

S přivolením obou národních rad říšské vůlí se Mi nařídilo takto:

§. 1.

Majetníci vinic jsou povinni, když by sledovali, že dle známé zkušenosti v jejich vinici se objevila řívnice či řívková vod, oznámiti to neprodělně starostovi obecnímu. Starosta obecní má toto oznámení ihned v známost uvésti politickému úřadu okresnímu, a taktéž mu to má oznámiti, kdyžby jiným způsobem nabyl vědomosti, že ve vinohradech v čestaru obecním ležících řívnice se objevila. Zarevoň má prozatím, až na další nařízení politického úřadu okresního, vydati úpověď, vyvážeti z vinic řívnice pokalených révi, byliny, štati bylin a jiné věci, o nichž se ví, že se jim může náležet rozšířiti (§. 18.).

§. 2.

Když politický úřad okresní takovým oznámením nebo jiným způsobem dříve vědomostí, že se ve vinicích sledovaly známky řívnice, má naříditi, aby se ty vinice prozkoumaly a má uložití znalečím (§. 14.), by se pod řízením úřadním učinily.

§. 3.

Přijde-li vyhledáním úředním na jevo, že v prozkoumaných vinicích řívnice není, má politický úřad okresní zrušiti úpověď od starosty obecního prostředím vydanou, vyvážeti révi a jiné věci (§. 1.).

§. 4.

Nabude-li se však jistoty, že rovnice tu jest, tedy se má prokoumání úřadem zavedené (§. 2.), hledie k dobrému zdání zmalet, také na sousední vinice rozšířiti, a majetníci vzdělaných vinic někdež málo vydaných mají se zároveň vyúčtovat, aby je sami prokoumali a buď sami nebo skrze starostu obecního politického úřadu okresního oznámili, jak prokoumání vypadlo. Úřad politický má záporně výzvu, již byl starosta obecní zatím vydal (§. 1.), potvrditi, anebo nevydal-li ji, sám ji vydati a vztáhnouti ji také k sousedním vinicím, o kterých dle dobrého zdání zmalet není na jisto postaveno, ale které jsou v podobnosti, že jsou nakaženy, nebo se jest obávati, že budou brzo nakaženy.

Záporně buď v krajních výměřích toho okresu a podle okolností také okresní sousedních způsobem obyčejným a novými zeměděly vyhlášena.

§. 5.

Jiná opatření, která by byla přehledná, někdež zmaletti a sousedních vinic ochrániti, mále úřad okresní učiniti tehda, když výlohy, které dle dobrého zdání zmalet s tím budou spojeny, nebudou, jakoli lze předvidati věsti, učiti učinek, ježto se lze nadíti.

Pod touto výmátkou mále úřad okresní, bylo-li by toho třeba, pro okresní vztáhnouti vinice učiniti i taková opatření, jimiž by selby na pozemcích nakažených a v jich nejbližším okolí přišly k porušení nebo ke zkázení; též mále úřad okresní naříditi, aby se na takových pozemcích po určitý čas vina neokázala a vzdělávaly se pozemky jiní.

Abyste dostředná opatření ve skutek uvedla, mále se ukoliti buď majetníkům pozemků nebo starostovi obecnímu, a politický úřad okresní má pak k tomu přiklíbiti, aby se to stalo, anebo má taková nařízení sám vykonati.

§. 6.

Škoda, která vzejde se záporně, vysázení révy, byliny, čisti bylin a všei, o kterých se ví, že v nich rovnice se udržuje, ponese majetník pozemku sám, a taktéž škoda, kterou vezme z prokoumání svých vinic, kteréž byl podle §§. 4. a 18. z nařízení úředního sám předvezal.

Za škodu a za výlohy, ježto jsou spojeny s vykonáním opatření dle §. 5. nařízených, náleží náhrada majetníkovi pozemku, na němž byla opatření provedena.

Tato náhrada dána buď dle §§. 7. a 8. z příslušných držitelů vinic v též zemi ležících.

Majetník pozemku postane práva, této náhrady žádati, když náhoda byla, jakoli prokazáno, jeho zaviněním vznikla nebo rozšířena, aneb když nařízením dle §. 5. od úřadu má daným, nemoha se omluviti, dosti učiniti.

§. 7.

Shledá-li politický úřad okresní, uvažuje dobré zdání zmalet, že majetník pozemku má právo žádati náhrady, má dáti na místě, přivzavna starostu obecního a škodujícího, škodu dvěma příměřnými odhadáky dle čísla na jisto posuzovati.

O tom, že bylo jednání v příměně náhrady nastaveno, má se dáti věditi výboru zemskému té země, jemuž jest ustanoveno, aby v něm měl účastnoveni skrze jedno nebo dvě osoby vyslané pro zachování práv držitelů vinic přispěvkem povinných (§§. 6. a 8.).

Politický úřad okresní má spíše vyjednávání o náhrada se týkající předložiti politickému řízení zemskému.

§. 8.

Politické řízení zemské má po ustavení s výborom zemským každému majetnkovi pozemku přitknouti náhradu za škodu dle §. 7. vyhlášenou, a není-li škodujícíma na úvrata, co na kovář §. 6. připomenuto.

Náhrada přitknutá rozdělí se mezi majetníky vinic v té zemi, v které škoda se stala, tím způsobem, že se vyhláská čistěká daň a pozemku bez veliké přičítky a těžkosti vinic v předcházejícím roce předepsaná a že se na veškerou sumu daně takto vyhlášenou po každém půlletí přitknutá náhrada dle procent rozvrhá.

Jak vypadlo jednání o náhradu a repartice, mají političtí úřadové okresní ve všech krajích vinných té země vyhlásiti a výboru zemskému prostředkem řízení zemského oznámiti. Při vyhlásování obecní má se zároveň připomenouti, že všichni ti, kdož jsou přispěvkem povinni, mají právo rekurování.

Rekurs podati se má k politickému úřadu okresnímu ve 14 dnech, počítaje ode dne vyhlášení v obci. Také výbor zemský má právo rekurování a má podati v takové případnosti rekurs k řízení zemskému v té době 14denní od toho dne, kdy ona bylo oznámení učiněno.

Rozhodování v příměně rekursu náleží ministroví orby.

Nobylo-li rekursu podáno anebo když bylo o rekursu a první platnosti rozhodnuto, má řízení zemské politickým úřadem okresním uložit, aby přispěvky na náhradu a první platnosti rozvržené s nepřítihl částkou daně pozemkové vybraly. Řízení zemské má též naříditi, aby náhrada vybraná byla škodujícím vyplacena.

§. 9.

Každý, kdo by se měl náhradou a reparticí od řízení zemského ustanovenou (§. 8.) v právech svých za zkrácena, může proti tomu, jímž bylo před ním výhody dáno, již počatem práva, kterýmžto řízením soudním se však vykonával nálezu politického zastaviti.

§. 10.

Bylo-li by za tou příčinou, aby opatření dle §. 5. nastavená přišla k vykonání, zapotřebě nějakého pomějitelného opatření na pozemcích, na nichž se neprovozuje vinářství, tedy náleží majetnkovi takových pozemků za škodu tím na způsobem náhrada, jemu se má vyhládati a dáti dle toho, co ustanoveno v §§. 7., 8. a 9.

§. 11.

Majetníci pozemků mají dostiědití všemu tomu, co úřad politický, tento zákon vykonává, naříditi.

Oni jsou povinni, utážencům za příčinou proskoumání vinic nebo provedení jiných úředních příkazů vyžadným dovoliti, aby na jejich pozemcích náležitě opatření učinili a poskytnouti jim starou pomoc, která k tomu potřebí.

§. 12.

Politický úřad okresní jest povinen, přihlížeti k tomu, aby veškeré opatření pro zamezení škody, kterou by rovnice způsobiti mohla, učiněná přišla k vykonání, a vykazati je dle potřeby způsobem domcovacím na útraty obmořského. Starostové obcí mají v tom politickému úřadu okresnímu náležitě býti pomocni.

§. 13.

Proti rozhodnutím a opatřením, která politický úřad okresní, uvádíje tento zákon ve skutek, učiní, může se kromě případu, uvedeného v §. 8., rekurs k výšším úřadům podati politickému úřadu okresnímu ve 14 dnech od vyhlášení, petičně od jedné rozhodnutí neb opatření, písemně nebo ústně.

Nastávalo-li by z prodlení nebezpečství, může úřad politický, třeba byl rekurs podán, naříditi, aby opatření pro odvrácení nebezpečství nevykru- tečně potřebná byla vykonána.

§. 14.

Politický úřad okresní má ke každému jednatel úřednímu úřadu zákonem nař. vyznamenání přivzati znalce.

Tyž úřad má, když by toho bylo potřeba, jmenovati znalce pro svůj okres, vůbec z úřadů hospodářského okresního spolku nebo ze zkušejných majetníků vinohradů a má je učiti pod přísahe, že chtějí plniti povinnosti úřadu zákonem jim uložení.

Ke každému jednatel přivzati bude kromě dvou znalců a držitelů pozemků, jichž se dotýče, také starostové obcí.

§. 15.

Jest-li šití o to, aby se odvrátilo nebezpečství od vinic v realitních okresích politických, mají se příslušní úřadové okresní umluviti o opatření, ježto by měli předsevzati, a politické řízení zemské může naříditi, co se má vidi býti přibudno, aby se jednání společně provedlo. Zvláště může sobě zříditi některá nářzení, kteráž vůbec příslušíj politickému úřadu okresnímu, anebo může vzméti na některý z těchto úřadů okresních, aby řídil opatření, která se mají vykonati.

§. 16.

Platy desní a početné a přísluš komisijnálního vyhledávání vinic a jiné odměny úředním utážencům, znalcům a odhadníkům (§. 7.) zapraví poklad státní, a takéž náklady, které vzejdou za příčinou proskoumání od úřadu předevzatého (§§. 2, 14. a 18.) a náhrada škody, až vzejde-li jaká.

§. 17.

Přístupil-li by kdo tento zákon, nařizení k provedení jeho vyhlášení a opatření učiněná, potrestán buď peněžitou pokutou až do 100 slatých. Činil-li by kdo

proti odpovědi v §§. 1. a 4. připomenuté, vyvážeti rými stá, může se na uložení pokuta až do 500 slatých.

Pokuta peněžní jde do pokladnice místních úřadů.

Nemohlo-li by se pokuta peněžní na vináčkovi dobytě, pouděvši teni s to, aby plati, proměšena buď v trest na svobodě, při čemž se pět slatých rovná jednoma dně vězení. Co se týče odvolání z nálezu trestních, má též platnost lhůta v §. 18. k rekursa vyměřená. Z trestních nálezu zejména úřad politických úřadův okresních a zemských další odvolání místa nemá.

§. 18.

Ministr orby má k tomu příhláseti, aby se podle §. 14. tohoto zákona dostatečně mnoho osob poučilo o tom, jak se náhaza řívníci způsobená objevuje a jaké prostředky jsou proti ní, by mohli pomůžti úřadové okresní takové osoby na náhazu (§. 14.) prováděti; též má příhláseti k tomu, aby se zkušenost nabytá, kterými ustanukami se náhaza řívníci způsobená jeví, v kterých věcech rovnice se združuje a může se jimi náhaza rozšířiti a kterými prostředky se nejpříhodnější může pomoci, uvedla v známost obyvatelstva vináčkovi provozujícím a úřadům k zamešování náhazy ustanoveným.

Ministr orby má moč, děti také v takových krajích, v kterých se nemohly znáky náhazy řívníci způsobené, vinice prokoumat a zapověditi obchod a rými buď v celém obvodu, v němž tento zákon má platnost, aneb v některé části tohoto obvodu.

§. 19.

Zastupitelstvem zemským zřídleno jest, převésti vyhlášené částky náhazy (§§. 7., 8. a 10.) na fond zemský.

§. 20.

Žádosti a jiné spisy, listiny a jednání, týkající se záležitosti tímto zákonem upořádané, sprostředky jsou vůbec kolků a poplatků.

Toto zpořádání nevztahuje se však k řízení soudního, připomenutému v §. 9.

§. 21.

Ministrovi orby a ministru záležitosti vnitřních a financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Trně, dne 3. dubna 1879.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Chlumceky** m. p. **Pretis** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXI. — Vydána a rozeslána dne 30. dubna 1875.

62.

Zákon, daný dne 31. března 1875,

jež se týče přeměnění míry a váhy v posavadních měnách pešných majetů v míru a váhu metrickou.

S přivolením obou zákonovny rady říšské vidi se Ml. nalditií takto:

Článek I.

Vláda dáva se moc, aby uváděje ve skutek zřízení míry a váhy, jakož dána 23. července 1871 (č. 16 zák. říš. na r. 1871), přeměnila společem naldžení míry a váhy posavadní v měnách, pokud se týče vše, příslušejících dle §. 11. základního zákona státního, daného dne 21. prosince 1867 (č. 141 zák. říš.), k národnostet říšské, přiváděné, v míru a váhu metrickou a zokrouhlila ji při tom tak, jak se uvidi býti přihodno, hledie k povaze měnů nebo se týkajících a k potřebám obchodu.

Článek II.

Mimo to dáva se vláde moc, když jest některá jednička míry nebo váhy posavadního systému ustanovena na jedničku daně, t. j. na základ určité sazby daně neb dávky, aby na místě této jedničky ustanovila přihodnou jedničku, níž oddíl nebo násobek zřízení míry a váhy metrické a vyměřila dle toho způsobem přeměny přihodnou sazbu daně. Při takovém přeměnění, kteréž nábeže platností od některého dne dle povahy dávky, již se týče, přiměřeně ustanoveného, může se sazba daně, jistou vahou, zokrouhliti jenom tak, že zlomky, které činí více

než při krejcaru, pokládají se za celý krejcar, zlomky pak, které nečiní půl krejcaru, šiní však čtvrt krejcaru nebo více, za půl krejcaru.

Toto zmocnění vztahuje se také k tomu, by vláda ustanovila novou tarifu prodeje soli, s výhradou práva, upravovati ceny, příslušejícího správě finanční díle náhona, daněho dne 7. června 1868 (č. 70 zák. říšsk.).

Článek III.

Ministři obchodu a ministři financí uložena jest, aby naloučivše se s jinými ministry, jichž se týče, tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 31. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumceky m. p.

Pretis m. p.

63.

Narizení, vydané od ministerstva práv dne 17. dubna 1875,

ještě se týče mezí, daní a. a k. generálního konzulátu v Moskvě, by přijímalo největší postálostí přiluhující mezinárodní lázeňské služby v jeho obvodu úředním zastávkám.

C. a k. ministerium záležitostí zahraničných zmocnilo dle článku XIX. smlouvy o obchod a plavbu, dne 2./14. září 1840 (č. 272 zák. říšsk.) mezi Rakouskem a Ruskem učiněné, c. a k. generálního konzula v Moskvě, legálního radu Antonina z Le Bidartu, aby největší postálostí poddaných rakouských v jeho úředním okrsku zemských, v nepřítomnosti dědiců a když by to nebylo jich plomocník, za přítomnosti vydání jich příslušnému rakouskému úřadu vyjednavciznu přijmal, a bylo-li by toho třeba, jiné osoby k tomu zmocnil, by předvedly výkonu účtů, zastoupení a administrace postálostí se týkající.

Generální konzulát jest při tom také povinen, míti náležitou péči o to, aby věci k tomu vhodné v bezpečné schování se vzaly, v kterých přítomně konzulát tím, jímž ty věci náležejí, právo a nich jest, věci pak postálostí akce vydané aby se co nejdříve prodaly; mimo to má generální konzulát souda, v jehož okrsku demandi dědicové byli, po každé bez prodání o úmrtí zůstavitelově děti věditi, anebo nevědělo-li by, kde demandi dědicové se zdržují, buď c. a k. ministerium záležitostí zahraničných anebo přímo vláde zemského úředního příslušníka rakouského nebo ruského bez odkladu oznámiti, že to jest postálost.

Ginsér m. p.

64.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne
19. dubna 1875,**

a tom, že se zrušuje královská úberská vedlejší celnice v Klenáku, by konala řízení celní v příčině vyvážení cukru, piva a koňalky, a královská úberská vedlejší celnice v Rači, by konala totéž řízení v příčině koňalky vyvážení.

Královské úberské ministerium financí zmocnilo dle oznámení, jehož datum 27. března 1875, královskou úberskou vedlejší celnici v Klenáku, by konala řízení celní v příčině cukru, piva a páleného, s výhradou navržení daně z potrawy přes linii celní vyváženího, a královskou úberskou vedlejší celnici v Rači, by předsedala totéž řízení v příčině páleného s touté výhradou přes linii celní vyváženího.

Previs m. p.**65.****Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne
25. dubna 1875,**

a tom, že se rozpuští c. k. vedlejší celnice Dědičká v pruských Hošťálkovičích.

C. k. vedlejší celnice Dědičká třídy II. v pruských Hošťálkovičích na konec měsíce dubna se zrušuje, a na jejím místě přenáší se vyřizování zboží cla poddaného na expositura c. k. hlavní celnice na nádraží Dědičském a vyřizování zboží cla zproštěného po silnici vozeného na oddělení c. k. stráže finanční ve vsi Dědičích, kdež se zároveň stahuje odpovědná k dotčené exposituře.

Previs m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXII. — Vydána a rozosílána dne 8. května 1875.

66.

Prohlášení, vydané od c. a k. vlády rakousko-uherské a císařské vlády ruské dne ^{2. února}_{21. února} 1875,

ježto se týče vzájemné ochrany zájmů občanů.

(Užšíroba v Průběhu dne ^{2. února}_{21. února} 1875, ratifikován od c. a k. ministerského radařství dne 7. března 1875 a v obouvládních vládních vyhláškách v Průběhu dne 21. března 1875.)

Déclaration.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Roi Apostolique de Hongrie, et le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur de Russie, désirant assurer une complète et efficace protection à l'industrie manufacturière des sujets autrichiens et hongrois d'un côté, et de sujets russes de l'autre, — les Soussignés d'ont été autorisés à cet effet, sont convenus des dispositions suivantes :

Article I.

Les sujets autrichiens et hongrois en Russie et les sujets russes en Autriche-Hongrie jouiront, en ce qui concerne les marques de marchandises ou de leurs emballages et les marques de fabrique ou de commerce de la même protection que les nationaux.

Prohlášení.

Ježto vláda Jeho Veličenství císaře Rakouského a Apostolského krále Uherského a vláda Jeho Veličenství císaře Ruského toho se těšit žádají, aby poskytl průmyslu ruskému poddaných rakouských a uherských se strany jedné, a poddaných ruských se strany druhé, dokonale a platně ochranu, tedy uznali jevo se shledávající, obdrževše k tomu moc, o toto ustanovení :

Článek I.

Poddaní rakouští a uherští v Rusku a poddaní ruští v Rakousko-Uhersku budou, co se týče označení zboží nebo označení obálky na zboží, též se se týče znakův fabrikátních a obchodních, pěstivati též ochranu, jako vlastní poddaní.

Article II.

Les sujets autrichiens ou hongrois qui voudront s'assurer en Russie, et les sujets russes qui voudront s'assurer en Autriche-Hongrie la propriété de leurs marques de fabrique, seront tenus de les déposer exclusivement, savoir: les marques de fabrique autrichiennes ou hongroises à St. Pétersbourg au Département du commerce et des manufactures, et les marques d'origine russe aux Chambres de commerce de Vienne pour l'Autriche et de Budapest pour la Hongrie.

Article III.

Le présent arrangement aura force et vigueur de Traité jusqu'à dénonciation de part ou d'autre.

En foi de quoi, les Soussignés ont dressé la présente Déclaration et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Faite en double à St. Pétersbourg, le ^{1^{er} Mars} 1874.

(L. S.) Langens m. p.

(L. S.) Garichacev m. p.

Článek II.

Podávati ruksouiti nebo uheriti, kteří si chtějí zjistiť v Rusku a podávati ruši, kteří si chtějí zjistiť v Rakousko-Uhersku právo vlastnické svých známek fabričních, jsou povinni, složit je výhradně, a to fabriční známky rakouské nebo uherské v Petrohradě u oddělení obchodu a průmyslu, a známky původu ruského u obchodnické komory ve Vídni pro Rakousko a u obchodnické komory v Budíně a Pešti pro Uhersko.

Článek III.

Toto usmolení bude mítí moc a platnost smlouvy, pokud a něho nebude a té neb s oně strany výpovědi dáno.

Tomuz na svědomí nšepisáné tuto deklaraci sepsali a početi své k ní přistáli.

Stale se ve dvojmě sepsáné v Petrohradě dne ^{8. února} 1874.

(L. S.) Langens m. p.

(L. S.) Garšakov m. p.

En vertu d'une autorisation spéciale de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique, Nous, Jules Comte Andrássy de Csik-Szent-Király et Kraszna-Horka, Conseiller intime actuel, Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères, confirmons et ratifions la déclaration ci-dessus, en promettant son exacte et fidèle exécution par le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur et Roi.

En foi de quoi, Nous avons signé le présent document et y avons fait apposer le sceau du Ministère Impérial et Royal des affaires étrangères.

Fait à Vienne, le 7 Mars 1874.

Andrássy m. p.

Prohlášení výše položené, k němuž obojí smlouvna rady říšské přivolela, tímto se vyhlášeje.

Ve Vídni, dne 21. dubna 1874.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIII. — Vydána a zveřejněna dne 8. května 1875.

67.

Zákon, daný dne 1. dubna 1875,

žní se týče organizace burz.

§ přivolením obějí sněmovny rady říšské vidí se Ml nařídit takto:

§ 1.

Ke zřízení burz potřebí povolení ministra financí a obchodu, když byl slyšel komoru obchodníckou a živnostníckou.

Burz postaveny jsou pod zvláštním řízením (řízením burzovním) a pod příhlášením státním. Burz nepovolených (pokrutních) nemá býti. Kde by v takových burzách měl účastnat, potrestán bude od politického úřadu první instance pokutami až do 1.000 zl. nebo vězením jednako dne až i čtyř neděl.

§ 2.

Kždé burze má se děti dle tohoto zákona zvláštní statut od ministra financí a obchodu schválený. Co se týče burz již zřízených, má tento statut podati řízení burzovní, kteréž to bude, když tento zákon nabude platnosti.

V tomto statutu má se zvlášť ustanoviti:

1. Ke kterým odvětvím jednání si operací má se činnost burzovní vztahovati.
2. Čeho potřebí, aby se mohl kdo státí členem burzy a aby kdo mohl navštěvovati burzu.
3. Která práva a které povinnosti mají členové a navštěvovatelé burzy.
4. Jak se mají sehnati prostředky na chování burzy, kteréž mají býti nejnověš na první rok poříditý.
5. Jak má býti ustanoveno řízení burzovní a organizové jeho, a jaká práva a povinnosti mají ono řízení i tyto organizové.
6. Čeho potřebí k platnému usázení, sepsování a ocanování burzovního řízení, a jak se mají zvlášť vyhlášovati předpisy, kteréž se moudr §. 3. tohoto zákona vydají.

7. Jak se mají narovnávat a rozhodovati rozepře, ježto se vztahují k operacím bursovním (§. 12.).

8. Jak se má naléhati s jednání bursovním, kdyby se burza rozšla.

Řízení bursovni může ve statutech po vyhlášení tohoto zákona schválených sněhou činná, jest k nim však potřebná schválení ministra financí a obchodu.

§. 3.

Řízení bursovni může přikláti vydávati předpisy k úpravě obchodu na burse v mezích zákonem vyměřených, ustanovovati zvlášť čas bursovni, spravovati ekonomické záležitosti bursovni a vykonávati všeobecně všechno to, co má pro dobré dělá burzy k vykonávání dle statutu svěřeno. Řízení bursovni odpovídá a vykonáváni statutu bursovniho a zvlášť se zachovává pokoje a pořádku na burse po čas bursovni, a má právo, učiní opatření policejní, jichž by bylo k tomu potřebí.

§. 4.

Burzy postaveny jsou ve všech záležitostech správních přímo pod politickým řízením zemským. Při každé burse zřídí se komisař bursovni, kterýž má mít vrozená práva k burse, má příkazy, aby se předpisy bursovni vykonávaly, má ale zvyky vytykáti a pokutovati, a nespomáhá-li by se hned, přiznání se o to, aby byly politickým řízením zemským odvarovány.

Komisař bursovni má zvlášť při každé poradě řízení bursovniho přítomen býti a usazení, ježto by se mu vidělo býti proti zákonu nebo proti statutu bursovniho, zastaví, až dojde vyší rozhodnutí, na kterémž má prostředkem politického řízení zemského počínati. Komisaře bursovniho ustanoví ministr financí po úmlouvě s ministrem obchodu.

§. 5.

Burza navštěvovati nemají práva:

1. Osoby ženského pohlaví.

2. Ti, jež nemají práva, sami jednati své spravovati.

3. Dlužníci obecní, pokud konkurs trvá, a když se skončí, byli-li pro navštěvování opadk k nějakému trustu odsouzeni, ježto oni bota po dokončení trustu.

4. Ti, kteří závazkům, jež byli z nějakého jednání bursovniho vyplněni, povinni, dosti nečinili a pokud jim dosti nečinili.

5. Ti, kterýmž pro přestoupení předpisů bursovniho nebo pro rozšíření nepřevzých povětí bylo odňato právo burzu navštěvovati, a pokud jim bylo odňato (§. 17.).

6. Ti, kdož za příčinou nějakého trustu odsouzeni nemohou do obecního zastupitelstva voleni býti, a pokud nemohou voleni býti.

7. Ti, kdož pro obchod podlouhali nebo pro nějaký těžký přestupek důchodkový nemohou nějakého obchodu nebo nějaké živnosti dále provozovati nebo v obchod anebo v živnost se uvázati.

§. 6.

ZHĚLI se statuty soud rozhodčí, který má rozhodovati o rozepřích s jednání bursovniho zvlášť, budli v statutu zvrubně ustanoveno:

1. Jak má být soud rozdílný složen.

2. K čemu se má moc jeho vztahovati a jak se má před ním řídití.

3. Die kterých předpisů sítě uvedených se mají náležet soudu rozdílného v mezech zákonů vykonávati.

Statutem má se ustanoviti, že recepce vzešlé z jednání bursovních mají se vždy soudem rozdílným rozhodovati, až neustanou-li se strany písemně o nic jiného.

Odvědávati se z náležitosti soudů rozdílných statutem bursovním sřízených nemá dovoleno.

Žaloba, že výrok rozdílný jest neplatný, podána buď v osmidenácti neprodávitelně lhůtě od dojení nálezu soudu rozdílného písemně řídnému soudci první instance, jemuž by příslušelo, v hlavní věci rozhodovati. V této lhůtě má býtí advokát podepsán. Podáním žaloby, že výrok rozdílný jest neplatný, exekuce toho výroku se zastaví.

§. 7.

Operace či jednání bursovni prostředkují dohodově obchodní (sensálové).

V příčině těchto dohod může se v statutu pojmenovati jen taková ustanovení, jako se srovnávají s obecným zákoníkem obchodním a s tímto zákonem.

§. 8.

Členové řízení bursovniho mají každý den bursovni po skončení burse úředně pod dohledem bursovniho komitése vyhledávati kursy (ceny) věci na burse odbytych, podlé jednání od dohodů obchodních po čas bursovni uzavřených a podlé dáti, o nichž dohodově u vykonávání svého úřadu vědomostí nabylí.

Úřední list bursovni (seznam cen) buďž bez prodlení řízením bursovním vůbec v státnosti uveden.

§. 9.

Ministr financí, slyšev příslušné řízení bursovni, ustanoví, v kterých papírech oznájených se má se na burzách způsobem bursovním obchodovati a které papíry se mohou v důležitá lhůta bursovni zaznamenávati.

§. 10.

Na řízení bursovni náleží, ustanovovati lhůty likvidační a způsob, jak se mají operace bursovni likvidovati.

§. 11.

Porušilo-li by řízení bursovni nějaký zákon nebo statut bursovni anebo zanedbávalo-li by treale povinností svých, má ministr financí právo, zhabiti je funkcí a vzátní řízení bury na čas na důvěrníky, jež sám pojmenuje. Taktéž má právo, uzavřev se s ministrem obchodu a slyšev komoru obchodnickou a živnostnickou, naříditi, aby burza na čas nebo na vždy byla zavřena.

§. 12.

Za jednání bursovní pokládají se jednání, která se a veřejně místnosti bursovní v čas k tomu ustanovený (§. 8.) učiní o věci, v kterýchž jest dovoleno na té burse obchodovati, a kteráž se mohou za ni zaznamenávati.

§. 13.

Při rozhodování právních vzrůstů z bursovních jednání vzalých (§. 12.) nemá místa námitka, že se přivo pohledívání zakládá na důkazování, pokládání na stáku nebo na hra.

§. 14.

Jednání bursovní pokládána buďte za jednání obchodní.

§. 15.

K jednáním nástavním, prologačním nebo stravovacím, která jsou operacemi bursovními, vztahuje se to, co nařizováno v článku 311. obecného zákonníka obchodního, také téžda, když jednání vzešlo ze mezi kupců za nějaké pohledívání z obapolných jednání obchodních, a když nebylo ani písemně ustaveno, že věřitel může se bez souhlasu řízení z věci zastavěné spokojiti.

§. 16.

Řízení bursovním přelostí ustanovení, jak se má předejíti, když se má při vyřizování operací bursovních pro nevyplnění závazku nebo pro postavenou za jeho insolvenční strany se usilovatí nějaká koupě neb nějaký prodej dle článku 311. a dle článků 334. až do 357. zák. obč. prostřednictvím dohodců obchodních provázejí; řízení bursovní může svědčeti naříditi, že každá taková koupě neb prodej má se státi na burse.

§. 17.

Přestoupil-li by některý navštěvovatel burzy nářezím nějaké pro zachování pořádku na burse vydané, může, neohlédie k trestu, kterýmž se k němu přikročí dle obecných zákonů trestních, potrestán býti pokutou až do 1.000 zl., což vyloučením na určitý čas z burzy. Tyto opatření může navštěvovatel burzy z ní vyloučen býti pro rozličné nepovržené pověsti.

Tyto tresty ukládá řízení bursovní; z uložení pokut peněžitých až do 100 zl. nebo trestu vyloučení z burzy až na tři měsíce nemá další odvolací místa.

Z uložení těchto trestů lze se ve třech dvojnásobní odvolací k politickému řízení zasloužiti.

Bylo-li však nalezeno, že má někdo z burzy býti vyloučen, nemá odvolací odkladného účinku.

Shledá-li politické řízení zasloužiti, že uložení trestu jest odůvodněné, nemá pokuty peněžité snížit více než 100 zl., a trestu vyloučení z burzy více tří měsíců.

Statutem může se ustanoviti, že se mají jená členů nebo navštěvovatelů burzy, kteří nečiní dosti, zvrátným z nějakého jednání bursovního na ně náležejícím, když projde čas k jich vyplnění vyměřený, přičítati jich v demé bursovním v obecnou známost uváditi.

§. 18.

Pokuty porušení, ježto dle předoblého paragrafu někomu se udolí, jsou do pokladnice obřadých té obce, v které burza se nachází, a dobývají se k pobírání fixací burzovního spůsobem zkušeno politická.

§. 19.

Jednatelství burzovní na některých burzách posud propůjčená mají platnost vůči dotud, až pomizou. Nových takových jednatelství není však dovoleno propůjčovati.

§. 20.

Tento zákon nabude platnosti ode dne vyhlášení. K tomu, aby burzy již stážené ve svém nářízení učinily příhodné změny, bedlivě jim spůsobem nářizovacího položení lháta přiměřená, kteráto lháta když projde, posudkou mezi zákonem, daní dne 11. července 1854 (č. 300 zák. říšsk.) a dne 26. února 1860 (č. 58 zák. říšsk.) a takéž nářizování dodavková, pokud se týkají věci tímto zákonem upravených.

§. 21.

Ministrům finanční, obchodu a práv uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 1. dubna 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Glasner m. p.

Preiss m. p.

68.

Zákon, daný dne 4. dubna 1875,

jež se týče obřadních obřadů a zmlů.

S přivolením obějí sněmovny rady říšské věří se Mi nastítili takto:

§. 1.

Co nářizováno v sedmém titulu čí rozdílu první knihy zákonníku obchodního, změňuje se a má zníti takto:

Rozíl sedmý.

o obřadních obchodních čí sensílech.

Článek 65.

Dohodní obchodní (sensílové) jsou úředně zřizováni prostředstvem v záležitostech obchodních.

Nežli v úřad svůj se uvěří, učiní přísahu, že povinnostem na ně vloženojná věrně chovájn dastí.

Ministerium finanční ustanoví po uzavrutí s ministerium obchodu, zdali dohodní obchodní jsou povinné položit kaucii a v které sumě. Má-li dohodce obchodní sídlem býti u některé burzy, slyšeno buď před řízení bursovou, v jiných případech slyšeno buď komora obchodnická a živnostnická.

Článek 67.

Dohodní obchodní prostředkují smlouvami koupě a prodeje zboží, lodí, smánek, drahých mincí, státních papírů, akcií a jiných papírů obchodních, takž smlouvy o pojistování, a smlouvy na loď, o náklad na loď a najímání lodí, jakž i o převozy po suchu a po vodě a o jiné věci, ježto se týkají obchodu.

Tim, že se na dohodce obchodního vznesl zprostředkování nějaké záležitosti, nelze ho již pokládati za zmocněna, aby k sobě přijímal peníze nebo nějaké jiné plnění ve smlouvě vymáhal.

Dohodce obchodní má však právo, i nebyv k tomu zvláště zmocněn, přijmouti k sobě peníze za věci, v příčině kterých byl prostředníkem, když tyto věci vydá.

Článek 68.

Dohodcové obchodní ustanovují se buď všeho k jednáním dohodním kterého koli společen nebo jen k jednáním společen toho neb onoho.

Zřizovati se mohou netoliko v místech, kde jest burza, nýbrž všude, kde toho potřeba obchodu vyhledává.

Dohodní obchodní, kteří jsou ustanoveni, aby úřad svůj konali na burze, mohou jej konati také veš burzy v místě bursování.

Článek 69.

Dohodcové obchodní jsou povinni, jednání jim svěřená plně, opatrně, důkladně, věrně a bezostyšně vykonávati a vystříti se všeho, co by mohlo býti škodlivé v jejich neustupnost a v hodnověrnost listin od nich vydaných na ujmu.

Dohodcové obchodní mají zvláště tyto povinnosti:

1. Nemají na svůj účet žádných obchodů provozovati, ani sami, ani skrze jiné, ani jako komisaři; nemohou se za vyplnění toho, co jako prostředníci ujednají, uzavřou ani zaručují, vše to bez ujmy plácnosti toho, co ujednali.

2. Nemohou k žádnému kupci býti v poměru prokuristy, plnomocníka obchodního nebo pomocníka obchodního, aniž mohou býti údem představenstva, správcí nebo dohlédací rady některé akciové společnosti nebo komanditní společnosti na akcie.

3. Než jim dovoleno, spojovati se s jinými dohodní obchodními ku společnému provozování dohodních jednání nebo některé jich části; to neb ono jednání mohou však společně prostředkovati, když k tomu smlouva přivoli.

4. Jsou povinni, peníze dohodní sami vykonávati a nemohou k uzavření některého jednání pomocníka užívati; dopouští se jim však, aby ku přijímání příkazů zprostředkovatelů vzali si pomocníky, a jichž činnosti a konání odpovídají.

5. Jasně povinná zachovávatí mířlivost v příčině příkazů, jednání a uzavření, pokud strany nic jiného nepovolily nebo poruča jednání nic jiného nevyhledávala.

6. Nemohou přijímatí ani přesměřek ani telegrafických příkazů od osob, které jsou vůči nebo místu, v němž jsou stíženi; aniž mohou přijímatí příkazy pro osoby, jejich osobně nemají, nezjednavše si předem jistoty o jejich identifikaci, ani pro osoby, o nichž se vůbec ví, že nemohou platiti nebo o nichž vědí, že nejsou spolehlivě volánci v platné sňazky.

7. Nemohou prostředkovatí jednání, o kterých tu jest podstatně podotčení, že je chce strana uzavřítí jen na oko nebo na škodu někomu jinému; aniž mohou na burse prostředkovatí nějakých jednání v papírech státních, akciových nebo jiných papírech obchodních, ježto nejsou v úředním listě kursovním té burzy zaneseny.

8. Dohodové obchodní mají býti v místech, kde jest burza, v takové dni, když na ně podle zavedeného zřízení přijde pobídka, po výchozu čas bursovni na burse přítomní nebo se mají dáti jiným dohodovým obchodním zastoupiti, a že se to stalo, komisari bursovni mu oznámiti; trvalo-li by zastoupení déle než oznámení, jest k němu zapotřebí povolení komisarů bursovniho.

Článek 69. čl.

Dohodové obchodní má, bez újmy platnosti uzavřeného jednání, právo, svého záměru nejmenovavši jen tehda, když byl od něho přiměřeně ubrašen aneb když se do něho málo se věd jistotou ubrašení neděti.

Neobdržel-li přiměřeného ubrašení, právo bude tomu, s nímž jednání uzavřel, ze škody, která jemu vznikne tím, že nebylo jednání vinou dohodovcovu uzavřeno s někým, kde mohl úplně jistoty poskytnouti.

Článek 70.

Kde by toho bylo potřeba, mále politické řízení zemské dohodovým obchodním povoliti, by navedli veřejné listy na zboží a na papíry obchodní, k nimž se jich prostředkování vztahuje.

Dohodovým obchodním, kteří provozují dohodovství na ledcích, mále se povoliti, aby plavcem ve shodě s nákladem a čerai nebo v nákladem tím a celím jakožto přebírnici aneb jiným způsobem v místě obyčejným pomocně sloužily komali.

Článek 71.

Dohodové obchodní má mimo svou každou příručí věd denník (kursál), do něhož má každý den uzavřená jednání zapisati. Všechno to, co každý den zapisal, má také podepsati.

Denník, prvé neděli, se ho užívá, má se list po listu státi pořad jduvším poznamenati a komisari bursovniho, nebo tyžé-li se dohodové, kteří nejsou stíženi k burze, úřadu živnostenského předložiti, kteří mají ještě dohodové, jenak denník svědčí, počít listů a den potvrzení poznamenání a denník přetáhneosti škárova, jejíž koncové se úředně spočítá.

Když jest deník plný, má jej dohodce obchodní komisií bursovnímu, potažně úřadu živnostenskému předložiti, aby obdržel nový, a komisií neb úřad mají deník předložený vidovati a dohodcovi pak vrátiti.

Článek 72.

Zápisy do deníka mají obsahovati jména stran se uzavírajících, čas, kdy jednání bylo uzavřeno, pojmenování věci a podmínky jednání, vzájemě pak při prodeji zboží, jakého bylo druhu a kolik ho bylo, jakou i cenu, za kterou, a čas, kdy bylo dodáno. V místech bursovních buď též připomenuto, bylo-li jednání uzavřeno v burse nebo vaš burzy.

Byla-li smlouva uzavřena podlé uzavírací stran před vyplněním zrušena, buďž toto uzavření, když se to pokládá, zapíše se do deníka.

Zápisy číselny buďž juryskem, kterýchž se máže a soudč toho místa užívati; buďž kladeny po sobě pořádkem dle datum, poznamenány vzájemně čísly pořad jmenování a tak, aby nebylo přitahužích mezer.

Co ustanoveno o zářizení knih obchodních (článek 32.), vztahuje se také k deníku dohodčích obchodních.

Článek 73.

Dohodce obchodní povinen jest, uzavřev nějaké jednání, dodati bez prodlení každé straně nótu závěrečnou, od něho podepsanou a číselnu, kterjmu jednání jest do jeho deníka zapísáno, poznamenou, kteráž nóta má obsahovati všechno to, co se má dle předložého článku zapísati do deníka.

V případě v článku 69. a) uvedeném netřeba však, aby se do nóty závěrečné jména stran zapísávalo.

Byla-li něco ujednáno, žeho hned vyplniti netřeba, má se nóta závěrečná stranám k podpisu dodati a každé straně poslati exemplár od strany druhé podepsaný.

Nechtěla-li některá strana nóty závěrečné přijmouti nebo ji podepsati, má o tom dohodce obchodní straně druhé bez odkladu dáti věděti.

V případě, uvedeném v článku 69. a), má dohodce obchodní nóty závěrečné od stran podepsané schovati a dodati každé straně, která nemá věděti, jak se druhá strana jmenuje, nóty závěrečné toliko od něho podepsané.

Článek 74.

Dohodce obchodní povinen jest, bez čjny článku 69. a), dáti stranám každé chvíle k jich žádosti výpisy z deníka věrou opatřené, ježto mají obsahovati všechno, co dohodce v příčině jednání stran se týkajícího zapsal.

Článek 75.

Zemře-li dohodce obchodní, nebo dáti výhost úřadu svému, má se deník jeho, byl-li dohodce stáhn u burzy, uložiti u komisií bursovního, v jiných případech pak u úřadu živnostenského.

Článek 76.

Uzavření smlouvy dohodcem obchodním zprostředkovaně nezíská na tom, byla-li do deníka zapísána nebo byly-li vydány nóty závěrečné.

Tento nápis a nóty vydané jsou toliko důkazem uslovení uzavřeného.

Chátila-li by strana některá z přílohy jednání k jejímu zprostředkování do domnívka, má to dohodou bez újmy článku 69. a) dovoliti; a však strana může do domnívka přihlížeti jen tak, aby nabyla vědomostí pouze o jednání a se týkajícím.

Jiným osobám může se dovoliti, by způsobem výše dotčeným přihlíželi do domnívka, aneb se jim může vydati z něho výpis jenom tehda, když se to dohodá nařídí aneb strany k tomu přivoli.

Článek 77.

Domnívká též vedoucí a závěrečné nóty dohodou obchodního poskytnou vůbec důkaz, že jednání bylo uzavřeno a co obsahuje.

A však soudce má, uváděje všechny okolnosti, dle uznání svého rozhodnouti, má-li se domnívka a notám závěrečným možná váha přikládati, má-li se přičesného stvrzení skutečně dohodou nebo jiných důkazů též, a má-li to vzhledem kti uváděvaných věcí nějakou důležitost, že strana se upřívávala notu závěrečnou přijmouti nebo se v ní podopati.

Článek 78.

Domnívká dohodou obchodního, která by neproveditelná vedou, pokládati se může za právní jen do té doby, pokud se to dle povahy a důležitosti nepravidelnosti zbývajících, i podle stavu věcí v ní býti přičesno.

Článek 79.

V potřebu soupisu právní může soudce, třeba by toho ani též strana nezavrhovovala, naříditi, by se domnívká předložila, aby v ní přihlíželi a z notám závěrečnou, a výpis a z jiných průvozy ho porovnal.

Co naříděno v článku 79., rovněž se také o předkládání domnívka.

Článek 80.

Dohodou obchodní povinná jest, pokud mu toho strany neprovinuly, aneb pokud toho není obyčejem místním, hledie ke druzi zboží, zprostitě, průbu či ukásku každého zboží prostřednictvím jeho dle průby prodávého, aby se sase poznalo, poměremati a tak dlouho chovati, až bude zboží bez námítky proti povaze jeho přijato anebo jednání jiným způsobem ukončeno.

Článek 81.

Každé provinění dohodou obchodního dáti straně, která tím vzniká škoda, právo, též na něm nápravy.

Článek 82.

Dohodou obchodní může též dohodou (soudce), jak může jednání se uzavřeti, a bylo-li učiněno pod výmínkou, jak může se stane nepodmíněným a dohodou povinností své, co se týče dohodá not závěrečných, domnívka, bez újmy jinému ustanovení, které by se stalo nějakým naříděním nebo obyčejem místním, aneb též by o nějaké jednání na burse uzavřeno, statusem bursovým.

Tokoto dohodného může žádati také tehda, když prostředkování jeho dospělo dotud, že strany mezi sebou uznávají, a jednání potom ještě téhož dne od nich samých bylo uzavřeno.

Pakli jednání nepřišlo k míru anebo nestalo-li se nepedmnáložným, nemůže dohodce za prostředkování dohodného žádati.

Dohodně ustanoví politické řízení zemské, slyševní před, jde-li o jednání dohodčí na burzách, komise bursovního a řízení bursovní, jde-li však o jiné jednání dohodčí, komora obchodnickou a živnostnickou, a v obojím případě, jest-li to gremium dohodčů obchodních, také toto gremium.

Článek 83.

Nehylo-li mezi stranami nic o to umluveno, kdo má dohodně zaplatiti, a nest-í-li o tom místního nářezní nebo místního obyčejů nebo zvláštního ustanovení v statutu bursovním, má každá strana zapraviti polovicí.

Článek 84.

Co se týče stizování dohodčů obchodních, má platnost toto:

I. Aby kdo mohl dojiti místa dohodce obchodního, potřebí, aby

1. byl státním občánem rakouským, měl 24 let, byl bezohavného chování a políval práva, volně svjm jednání vládnouti;

2. aby odbyl s dobrým prospěchem skoušku a obchodního dohodce.

II. Chce-li kdo nabyti způsobilost obchodního dohodce na některé burse, má podniknouti skoušku před příslušným řízením bursovním, chce-li však nabyti způsobilost dohodčí na některém jiném místě, má ji podniknouti před komorou obchodnickou a živnostnickou. Skouška koná se u řízení bursovních na předsezení komise bursovního, a komor obchodnických a živnostnických na předsezení některého radního soudu obchodního v sídle komory se nacházejícího, potažiti sborového soudu první instance, a kde takového soudu není, soudce okresního.

III. Dohodce obchodní, kteří mohou svjm úřad konati také na burse, přislutí vodlé potřeby jmenovati řízení bursovním, jiné dohodce pak, kteří mají úřad konati v jiném místě nebo okresu, obchodnické komore toho okresu. Jmenování má býti potvrzeno od politického řízení zemského.

K obznení míst dohodčích buď konkurs rozpísán a úředními novinami zemskými vyhlášen.

Má-li se obsaditi místo dohodčí na burse, buditi vyhlášen konkurs také na burse přibito.

Konkurs rozpísovati a vyhlášovati přislutí řízení bursovním, potažiti komore obchodnické a živnostnické, jiti náležit dohodce jmenovati.

IV. Když jest jmenovaný dohodce obchodní potvrzen, vykoná u politického řízení zemského přislutí úřadu a obdrží dekret stizovací od politického řízení zemského vydaný, v němž se pojmenuje místo neb okres, pro který jest stizen a kde má mítí své sídlo, a uveden se jednání dohodčí, která může vykonávati (článek 86.).

V. Dazník vydá dohodcevi komisi bursovní, a nest-í-li stizez k burse, vydá mu ho úřad živnostenský.

VI. Že byl některý dohoda obchodní jmenován a pod přímým vst, vyhlášen se středními novinami zemskými, a oznámen se komoře obchodnické a gremiu obchodnickým toho okresu, a jest-li v tom okresu gremium dohodou obchodních, také tomuto gremiu.

Článek 84. a).

Dohodci obchodní mohou státi gremia a politické Hzení zemské, slyševši komora obchodnickou, ustanoví mezi jich okresů.

Takové gremia mohou spravovati své záležitosti dle svých statut od ministrů finanční a obchodu schválených, v nichž se málo ustanoviti, že příspěvky záležitosti mohou se způsobem donucovacím dobývat.

Článek 84. b).

K dohodám obchodním, kteří úřad svůj konají na burse, přičiní přiblížení komitatu bursevni, k jiným dohodám obchodním úřadu živnostenskému.

Komitat bursevni, potažiti úřad živnostenský má právo, za přičinou přiblížení k dohodám obchodním do jich knih nahledati.

Článek 84. c).

Dohodcové obchodní, kteří by porušili povinnosti střední na ně náležející, potrestáni budou tresty pořádkovými nebo disciplinárními dle toho, jest-li porušení povinnosti pouhým provinutím proti pořádku, nebo přičinou stádočim, hledie ke způsobu a stopni toho porušení, sá k tomu, že se snad opakovalo a k okolnostem stádočim.

I. Tresty pořádkové jsou:

1. Dátky;

2. pokuty peněžité 10 až i 100 zlatých.

Tresty pořádkové ukládati přičiní mezi práva dohodcové, týče-li se dohodou obchodních na burse ustanovených, komitatu bursevni, týče-li se jiných dohodou obchodních, úřadu živnostenskému.

Dohodcové obchodní, jímž byla uložena pokuta peněžité, mohou si na to v omezení stádočim vstati u politického Hzení zemského. Další odvolání místa nemá.

II. Tresty disciplinární jsou:

1. Pokuty peněžité výše 100 až do 1.000 zlatých;

2. suspence s úřadu na určitý čas;

3. sesazení s úřadu.

Na určitý čas máto býti s úřadu suspendován dohoda obchodní na burse zřizovaný, když na burse nezaklád se choval nebo pakoj ručil takovým způsobem, že jest započebti, zapověditi mu na určitý čas choditi na burse.

Že má býti dohoda obchodní s úřadu sesazen, nalomno bud:

- Když byl pro nějaký zločin nebo pro přestupky knádoce, zpronevěření, ošizenství v nichž aneb pro přestupek podvodu odsouzen, anebo když ma byl pro nějaký čin trestuhodný nejmenší trestimádočim trest na svobodu uložten;
- když byl od některého soudu dohodcového pro obchod pořádkoví nebo pro nějaký těžký přestupek dohodcový odsouzen;
- když upadl v bankru.

Mimo to může se nalézt, že má být dohodce obchodní s úřadu sesazen:

- d) když by ve svém jednání vědomě nějakou nepravou okolností uvedl, potvrdil nebo do své knihy napsal aneb tuto knihu zfalšoval;
- e) když by nějaké jednání obchodní na svůj úkor předsevzal nebo v útisku jednání nějakého jin zprostředkovaného nějakým způsobem účastenství měl, anebo když by opomíjel jednání si ujistěti od některého zúčastněnce, jehož nepojmenoval a do něhož se s plnou jistotou přibližně ujistěti nemohl odli;
- f) když by nějaké jednání obstarával někomu, o němž věděl, že nemůže platiti nebo v plnění závazky vcházejí, aneb když by zprostředkoval nějaké jednání zapovězené nebo takové, v příčině kteréhož to jest podstatné podezření, že je strana chystá uzavřítí jen na oko aneb na škodu někoho jiného;
- g) když by mezi tresty několikrát uložené byly bez účinku.

Trest disciplinární může se dohodce obchodníma ukoliti jediné po disciplinárním vyšetřování.

Vyšetřování disciplinární věští náleží, týče-li se dohodce obchodního na burse státného, Hzení burzovníma, týče-li se však některého jiného dohodce, úřadu živnostenského, jenž má vyšetřovaného v jeho obraně slyšeti a pak náleze vydati. Řízení burzovní má k tomu kromě na začátku každého roku zřídití trvale na rak komisi ze čtyř členů se skládající, a ustanoviti zároveň trvale témté údím náhradníky a pořádek, v kterém mají nastupovati. Komise burzovní jest předsedcem této komise.

Proti nálezu disciplinárníma může odvolaný dohodce obchodní v osmi dnech podati stížnost k politickému Hzení senátnímu.

Proti rozhodnutí politického Hzení senátního může dohodce na burse státný v osm dnů podati stížnost k ministerium financí, každý jiný dohodce pak k ministerium obchodu.

III. Suspense s úřadu může se za dočasně opatření na dohodce obchodního vytknouti:

1. Když by bylo na pomýšleno depustiti, aby dohodce obchodní po čas disciplinárního vyšetřování nebo trestního Hzení úřad dále vedl;
2. když by se kauze jeho, byla-li naň položena, znamenitě stěžila;
3. když by byl na čas nezpůsoben, v příčině jiné svého v plnění závazky vcházejí.

Vytknutí suspence s úřadu za dočasně opatření přichází, týče-li se dohodce obchodního na burse státného, komisi disciplinární dle č. II. tohoto paragrafu ustanovené, týče-li se pak jiných dohodců, úřadu živnostenského. Proti takovému opatření může dohodce jin stížný v osmi dnech podati stížnost k politickému Hzení senátnímu. Další odvolání místa nemá.

IV. Jest-li přechin skutečně některého dohodce obchodního zároveň činem dle obecného zákona trestního trestuhodným, tedy pokud vyšetřování u soudu trestního trvá, nemůže se pro něj čin zavěsti Hzení disciplinární, bez újmy suspence jako dočasněho opatření.

Když keli se na některého dohodce obchodního jakožto obviněného zavěsti Hzení trestní, má o tom soud trestní, jest-li dohodce stážen při burse, dát vědět

finanční burzovním, a jest-li stížen jiné, úřadu Královské burzy, též jim má pak oznámiti, jak finanční trestní vypadlo.

Vynese-li trestní soud rozsudek, že obviněný a obžaloby se propočítá, může se nicméně finanční disciplinární prověřiti.

V. Pokuty peněžní dohodlelná obchodním za tresty pořádkové nebo disciplinární uložené jsou do pokladnice obřadých též obec, v níž se dohodce měřko proti pořádku nebo nějakého přestupu skutečně dopustil.

§. 3.

Tento zákon vstoupí ve skutek prvněho dne druhého měsíce dle kalendáře, který od jeho vyhlášení nastane, a počne zároveň moci své všechny, so v zákonech pasivních ustanoveno v příslušné věci tímto zákonem upravených, zejména §§. 26. až do 29. úvozověho zákona k zákoníku obchodnímu, vydanému dne 17. prosince 1862 (č. 1 zák. říš. na r. 1862).

Ministři práv, obchodu a financí mají tento zákon vykonati a vydati se tou příslušnou nařízením náležitá, jich oboru se týkající.

V Praze, dne 4. dubna 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. **Hanhaus** m. p. **Glaser** m. p. **Pretis** m. p.

69.

Nářízení, vydané od ministeria financí, obchodu a práv dne 19. dubna 1875,

dotče se burzám Vídeňské, Trževské a Pražské vstoupje láta, v kteréž mají zmíněná název své dle zákona o organizaci burz, daného dne 1. dubna 1873.

Podle §. 29. zákona, daného dne 1. dubna 1875 (č. 67 zák. říš.) o organizaci burz, dává se Vídeňské burze pořádková, Vídeňské burze na zboží, Vídeňské burze na drobné a mezní, Trževské burze obchodní a Pražské burze na zboží a efekty až do konce roku 1875 láta, aby dle dohodlelného zákona zařízení své přibohodně uselily.

Od 1. ledna 1876 počnaje pořádkou moci své nákonové, dani dne 11. srpence 1864 (č. 206 zák. říš.) a dne 29. února 1860 (č. 58 zák. říš.) i s nařízením dodavkovými, pokud se týkají věci, upravených zákonem o upravení burz, daným dne 1. dubna 1875.

Glaser m. p.

Chlumecký m. p.

Pretis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIV. — Vydána a rozestána dne 12. května 1875.

70.

Úmluva, učiněna dne 28./16. března 1874 mezi mocnářstvem Rakousko-uherským a královstvím Řeckým

a vydáváná chapské spustých plavbě námořských.

(Učiněna v Athénách dne 28./16. března 1874, od jejího učinění a křesťanského Apoštolského Vládání v Athénách dne 16. března 1874 a v obouplných veřejných vyhláškách v Athénách dne 16. března 1874.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Croatiae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Nostro atque Majestatis Suae Regis Graecorum Plenipotentiaro de navibus ex navibus bellicis non minus quam mercatoris per fugis, mutuo tradendis Conventio die vigesima octava mensis Martii, anni millesimi octingentesimi septuagesimi quarti, Athenis inita et signata est, tenoris sequentis:

Znění původní.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie et

Sa Majesté le Roi des Hellènes,

désirant régler d'un commun accord l'extradition réciproque des malfaiteurs déportés de Leur marine marchande et de guerre, ont convenu, à cet effet, pour Leurs Plénipotentiaires savoir:

Sa Majesté l'Empereur et Roi:

Monsieur le Baron Nicolas de Pottenburg, Commandeur de l'Ordre Impérial et Royal de la Couronne de fer, Chevalier de celui de Léopold etc. etc., Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire; et

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

Monsieur Jean Delyanoff, Commandeur de l'Ordre Royal du Sauveur, Grand Commandeur et Commandeur de plusieurs autres Ordres, Membre de la Chambre des Députés etc. etc., Son Ministre des Affaires Étrangères,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs respectifs, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les Consuls et autres Agents Consulaires des Hautes Parties contractantes pourront faire arrêter et recevoir, soit à bord, soit dans leur pays, les marins et toute autre personne étant, à quelque titre que ce soit, partie de l'équipage d'un bâtiment marchand ou de guerre de leur nation, qui auraient déserlé sur l'un des territoires des Hautes Parties contractantes.

À cet effet, ils devront s'adresser par écrit aux autorités locales compétentes et justifier, moyennant la présentation des registres du bâtiment ou du rôle de l'équipage, ou bien, si le navire

Překlad.

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský a

Jeho Veličenství král Helénský,

žádajíc toho Sobě, aby po společném uhlavění upравили obopasně vyděvání uprchlých malychů šl plavců námořských Svěho lodstva obchodního a válečného, jmenovali jemu k tomu konci plnomocenky Svjazi, totiž:

Jeho Veličenství císař a král:

pána Mikuláše svobodného pána z Pottenburku, rytíře c. k. řádu kralovské koruny řádu druhé, rytíře c. k. řádu Leopoldova atd. atd., Svěho náměstičného vyslanca a zručného mírněra; a

Jeho Veličenství král Helénský:

pána Jana Delyanoffa, komanděra královského řádu Spasitele, velkokomanděra a komanděra několika jiných řádů, člana komory deputovaných atd. atd., Svěho mírněra vládnělosti zahraničného,

kteréto plnomocenčí, vyměnilo plnomocenství své, o tyto články se uzavřeli:

Článek 1.

Konsulové a jiní jednatelé konsulní různých stran se mohou vjítich nachou díti zastihnouti a buď na lodi zstavití nebo do domova poslati náměstičky a každého jiného z jakého koli důvodu k plavectvu náctěre lodí obchodní nebo válečné svého národa příslušejícího, jenž do té neb oné země různých stran se uchovavjetež utakli.

Za ten příčinou mají se písemně k příslušným úřadům místním obrátiti, a předložiti rejstřík lodní nebo seznam plavců, nebo kdyby loď byla odplula, autentický popis těchto listin, prohlázení,

était parti, en produisant une copie authentique de ces documents, que les personnes réclamées fussent réellement parties de l'équipage.

Sur cette demande ainsi justifiée, la remise des déportés ne pourra être refusée.

On donnera en outre aux Consuls Généraux, Consuls, Vico-Consuls et Agents Consulaires tout secours et toute assistance pour la recherche et l'arrestation de ces déportés, qui seront conduits dans les prisons des pays et y seront détenus à la demande et aux frais de l'autorité consulaire jusqu'à ce que celle-ci trouve une occasion de les faire partir.

Cet emprisonnement ne pourra durer plus de trois mois, après lesquels et moyennant un avis donné au fonctionnaire consulaire trois jours à l'avance, la liberté sera rendue au prisonnier, qui ne pourra être arrêté de nouveau pour la même cause.

Toutefois, si le déporté avait commis quelque crime à terre, l'autorité locale pourrait recourir à l'extradition, jusqu'à ce que le tribunal eût rendu sa sentence et que celle-ci eût reçu pleine et entière exécution.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que les marins et autres individus de l'équipage sujets du pays dans lequel s'effectuera la déportation sont exceptés des stipulations du présent article.

Article 2.

La présente convention aura la durée de dix ans, à partir du jour de l'échange des ratifications.

Si elle n'est pas dénoncée un an avant l'expiration de ce terme, elle continuera d'être en vigueur jusqu'à ce que l'une des Hautes Parties contractantes ait annoncé à l'autre son intention

de cesser de l'exécuter, ou de la modifier.

Na žádost takto odůvodněnou nemůže se odvolávat uprchlík odpovědi.

Mimo to má se generální konzulům, konsulům, vicekonzulům a jednotlivým konsulekým propůjčiti vší veliké pomoci a vší veliké asistence k vyhledání a zadržení těchto osob, kteří se mají do vězení té země odvésti a k podřízení a následem úřadu konsulekého dotud v něm chovati, až se na udá příležitost je odvoláti.

Toto zatčení nemá trvati déle než tři měsíce, po jejich projití a funkcioněři konsulektním tři dni dříve učiněném oznámení, má se zatčený na svobodu pustiti a nemá se již pro toutž věc znovu zatýkati.

Excepce-li se však uprchlík v zemi nějakého čina trestného, může jej úřad místní vydati, teprv až bude rozsudek soudní vynešen a úplně vykonán.

Vzájemně strany se smlouvají v tom se shodají, že mají námořníci nebo jiné osoby plavectva lodního, které jsou příslušníky toho státu, kam uprchlík utekl, vyjmuti býti z toho, co v tomto článku ustanoveno.

Článek 2.

Tato smlouva má mítí platnost po deset let, počínaje ode dne vzájemně ratifikací.

Nebude-li z ní dříve než tato lhůta dojde, výpovědi díno, bude mítí moc dotud, až ta neb ona vzájemně smlouvající se strana oznámí straně druhé úmysl svůj, že má platnost posbytí, a pak

d'en faire cesser les effets et pendant une année encore, à partir du jour où cette notification aura été faite.

Article 3.

Les ratifications de la présente Convention seront échangées à Athènes aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Athènes en double expédition, le seize (12/28) Mars mil huit-cent-soixante-quatorze.

(L. S.) **Pottinger** m. p.

(L. S.) **Deljuzani** m. p.

ještě rok od toho dne, kterého tato oznámení se učiní.

Článek 3.

Ratifikace této smlouvy budou v Athénách co možná nejdříve vyměňovány.

Tamže na svědomí obapolně plnomocnosti v této smlouvě se podepsali a své pečeti arbovali k ní přiložili.

Stalo se v Athénách ve dvojitě sepsané dce listinnosti (16./28.) března roku tisícého osmístého sedmdesátého čtvrtého.

(L. S.) **Pottinger** m. p.

(L. S.) **Deljuzani** m. p.

Nos vobis et perpensis Conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere profiteremur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandavimus nec ut illis ulla ratione a Nostris contraveniantur permissuros esse.

In quorum fidem praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio appresse firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Vienna die octava mensis Martij sano Domini millesimo octingentesimo septuagesimo quinto, Regiorum Nostrorum vigesimo septimo.

Franciscus Josephus m. p.

(L. S.) **Andrássy** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis propriae:

Theophilus Comes a Revereza m. p.

C. et S. Cancellarius Aulicus et Ministerialis.

Úmluva výše uvedená tímto se vyhláší.

Ve Vídni, dne 4. května 1875.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Horsí m. p.

71.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 29. dubna 1875,

jinžta se ustanovuje, jak se má předjíti při vyměňování posudkůch a pobytůch svědkům a víceš tretůch dle člínku XIV. umlovy státní, učiněné dne 27. února 1869 (č. 100 zák. říšsk.) mezi mocnářstvím Rakouska-uherským a královstvím Walským a obapněl vydáváním zvěšněl.

C. k. vláda království a zemí v rade říšské zastoupených ze strany jedné a královská vláda walská ze strany druhé usnesly jsou se, aby se říšsk, předepaně v člínku XIV. umlovy a vydáváním zvěšněl, uzavřené dne 27. února 1869 (č. 100 zák. říšsk.), usnadnilo, a toto ustanovení:

„Když se mají podle člínku XIV. umlovy státní, učiněné dne 27. února 1869, oběsati svědkové nebo znalci z obvodu jednoho státní před některý soud státní druhého, má soud, který oběsání navrhuje, poslati žádost cestou v člínku 1. úmlavy, učiněné dne $\frac{24. srpna}{1873}$ 1873 mezi c. k. vládou a královskou vládou walskou předepanou omezu soudu, podle níž svědek jest postaven.

Tento soud má náhrada, která dle jeho zdání svědkovi nebo znalci za pccesné a pobytné náležit, vynětí a jmenovanou výše cestou soudní korrespondence soudu, který oběsání navrhl, oznámíti, mnoho-li ta náhrada činí a mnoho-li činí náloha, která žádá svědek nebo znalec na cestu do toho místa, kde má býti vylýčán.

O tyto věci mají se oba soudcové po každé umluvíti dřívě, než svědek neb znalec na místo vylýčání odejde.

Umloveno jest, že se náloha málo vyplátní jediné na cestu do místa, kde má býti svědek vylýčnout.

Zpěšuje-li se svědek nebo znalec oběsání dostálití, poněvadž mu umlovená náhrada nebo náloha byla příliš skrovně vynětá, zřstavuje se soud, který za oběsání žádá, aby si podle soudního nařízení toho státní, k němuž přišel, vidělo-li by se mu třeba, vylýčal náležitěho vylýčného zautění.

Náhrada náloha od požádánského soudu a přivolením soudu žádájského daných státní se málo touté cestou soudní korrespondence dle toho, co ustanoveno v uzavřené výše úmluvě, učiněné dne $\frac{24. srpna}{1873}$ 1873.“

Úmlava výše položená po vyměňování prohlášení ministeriálních spůsobem diplomatickým státním pro spůsobu vůbec se vylýčáje.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXV. — Vydána a rozeslána dne 19. května 1875.

72.

Zákon, daný dne 28. března 1875,

jménem správy státní zveřejňuje, učiněni úmluvy s italským zastupitelstvím zemským pro upravení poměrů státní k vyrazovacímu fondu italskému.

S přivolením obojího sněmovny rady říšské učiněni se Mě následní taktos:

Článek I.

Správě státní dává se svol, aby učinila s italským zastupitelstvím zemským úmluvu v přiloze uvedenou.

Článek II.

Ministři financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 28. března 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Pratis m. p.

Úmluva,

učiněna mezi c. k. ministeriem financí jménem c. k. správy státní a výboru zemským markrabství italského jménem (autentičtě zastupitele zemského v příčině upravení poměrů státní k italskému fondu vyrazovacímu.

I. Zálohy peněžité, které až do konce roku 1873 státní dala vyrazovacímu fondu italskému pod úroků a bez úroků, ustanovují se dle ujednání na veškerou sumu 418.000 al. (štyřicet sto šestnáct tisíc zlatých) rakouského šilera a proplácují se za bezúročný dluž, jehož má země italská státní zaplatiti.

Země pronajímá se tímto budoucí úroky ze záloh státních pod úroky daných, a však láhota nazpět úroků již zaplacených, potažiti v kapitál výše uvedený vpořizovaných země počiva země.

2. Na zapravení potřeby fondu vyřazovacího výběrny budce, pokud se budou obligace vyřazovací leasovat, každého roku přirážky k příjmu daním (pojmajíc v ně také mimořádnou přirážku), a to nejmenší deset procent.

Šestá příčina se, aby procenta těchto přirážek vyšli dle toho, jak bude země více daní placiti.

Pod deset procent mohly by se přirážky výše točené, ovšem toliko a přivolením zákonodárců říšského, snížiti jen tehda, když by se změnily zákony o daních a vyšli by se tím náklad rovněž daně.

Přirážky vyřazovací mohou se všechny nebo část jich odepsati, navrátiti nebo láhota k jich placení povoliti jen ten nárok, kteras to e. k. úřad berati povolil v příčině daně obřádké, na nít se přirážky ukládají.

3. Pokud to, co dojde a přirážek k daní a jině pravidelně prostředky shromážděni, není nicž má býti, od roku 1873 počínajíc, nejmenší 30.000 sl. dalších z nedoplatků poplatníků, nebode činiti tolik, kolik činí potřeba roční, bude státi dávat, počínajíc od roku 1874, na potřeba od něho ustanou, fondu vyřazovacího zálohy na pět procent úročiti.

4. Přehylo-li by něco z roční správy fondu vyřazovacího, obrátceno se bud nejprve na zapravení úroků pětiprocentních ze záloh peněžitých od roku 1874 daných, pak na zapravení těchto záloh, konečně na zapravení dluhu usazovacího pod č. 1. uvedeného.

5. Pakli by zálohy státi v tom čase, po který se budou obligace vyřazovací leasovat, nebyly úplně splaceny, uzavazaje se země, že bude přirážky k daní pod č. 2. až do skončeního úsuzování umávené bez přerušeni i přes tato láhota k tomu konci, aby zálohy od státní fondu vyřazovacího daně přišly ku splacení, až do úplného zapravení výběrny.

6. Přelichotí rozpočet a náčrtá počítá fondu vyřazovacího budce také přišli každý rok své se podají náčrtá, e. k. ministerium financí sestáti.

7. Tato úmluva zdělá se ve dvou exemplářích stejné znějících, neobkova-ných a od ministra financí, hejtmana zemského a dvou členů výboru zemského podepsaných, z nichž jeden se uloží u e. k. ministerium financí a druhý u zemského zastupitelstva markrabství Isteckého.

Va Vidzi, dne 16. května 1873.

V Paříži, dne 22. dubna 1873.

(L. S.) Svobodný pán Fretis m. p.,
e. k. ministr financí.

Dⁿ Vidaleh m. p.,
Capitain prebitalo.

(L. S.) Dⁿ Amerose m. p.,
Assesoro prebitalo.

Dⁿ Fauris m. p.,
Assesoro prebitalo.

73.

**Narizení, vydané od ministerii orby, záležitostí vnitřních,
financí a obchodu dne 29. dubna 1875,**

ježe se třeba sprostí, dovážeti zemské ze spojených států Severoamerických, též odpadky takových zemských a to, v čem byly zapakovány nebo chovány.

Abý se do zemí zdejších nevezal a v nich nerozšířil nečistý, spůsobený hmyzem, zejména „Colorado“ (*Doryphora decemlineata*), narižuje se po svolení s královskou vládou cizokra at na další ustanovení toto:

1. Zakázáno jest, dovážeti zemské či kartofle ze spojených států Severoamerických, též slupky a jiné odpadky takových zemských a pytle, bedny, lístí neb jiné věci, v nichž takové zemské nebo odpadky byly zapakovány nebo chovány.

2. Byly-li by na některé došlé lodi zemské severoamerické i jen jako zbytek potravy aneb jiné věci v postávce l. jmenované, není dovoleno jich na zemi přenášeti, i mají zvláště příslušné přístavní a námořské zdravoty, příslušějící lodi a přístavní severoamerických k volnému obchodu, náležitě vyšetřiti učiniti a dle toho správní lodi přehledná oznámení dáti.

3. Toto narizení nabude platnosti toho dne, kteréhož bude oznámeno, ježž se třeba, dležím přístavní a dležím zdravoty námořské oznámena.

Lasser m. p.

Chlumecy m. p.

Pretis m. p.

74.

**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne
10. května 1875,**

o tom, že zřízena jest expositura hlavní celnice na novém přístavišti společnosti parní plavby Dunajské ve Vídní.

Na přístavišti c. k. piv. společnosti parní plavby Dunajské v novém řečišti Dunajském u Vídně zřízena jest dle předpisu, daného dne 18. září 1857 (č. 175 zák. řádk.) pro parní plavbu po Dunaji expositura c. k. hlavní celnice Vídeňské, která má moč c. k. hlavní celnice třídy I. a máže užívati zkráceného řízení celního se závěrem prostoru; tato expositura počala účinkovati dne 26. dubna 1875.

Těž expositura bude až do zřízení c. k. linového úřadu k vybírání daně z potravy a nového mostu Dunajského na řídké silnici odpravovati v příčině daně z potravy parní lodi a lodní obchod této společností vůbec.

Zarovně ustanoveno jest posazovati celní vyřizování na přístavišti u císařských mlýnů.

Pretis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXVI. — Vydána a rozosílána dne 22. května 1875.

75.

Zákon, daný dne 20. dubna 1875,

jiné se týká jeho poplatků za licenci za tabák cizozemský.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vůli se jí naříditi takto:

Schvaluje úmluva, učiněnou mezi ministerstvem financí království a zemí radou říšskou zastoupených a zemí koruny uherské, čímž se v tom, co ustanoveno v připomenutí k položce 8. obecné tarify celní, vydané roku 1858, v příloze poplatku licenčního, jestli se má upravenosti při dovážení tabáku cizozemského, změna následující:

§. 1.

Když se dováží tabák cizozemský, zapraven buď kromě cel poplatku licenčního, a to:

Za cigara a cigareta 5 zl. 50 kr. za 500 gramů váhy čistě, za jiné výrobky tabákové 4 zl. 20 kr. za 500 gramů váhy čistě, za syrový tabák 3 zl. 50 kr. za 500 gramů váhy čistě.

Co jiného v položce 8. obecné tarify celní ustanoveno, zachovává se v platnosti.

§. 2.

Tento zákon vejde ve skutek dne 1. července 1875.

§. 3.

Ministři financí uloženo jest, aby tento zákon vykonal.

V Dubrovniku, dne 20. dubna 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Protis m. p.

Nařízení, vydané od ministrů obchodu a záležitostí vnitřních dne 9. května 1875,

s tím, že kladení trub plynových či plynových a zřizování světlíkův spíšečím živnostenským provozování klade se mezi živnosti koncesionální.

K rozvádění plynu světlíkův spíšečím živnostenským provozování, t. j. ku zřizování a upravení plynového světlíku na ulicích a cestách, u veřejných nebo soukromých staveních a místnostech počítá jest dle §. 20. řádu živnostenského, vydaného dne 20. prosince 1858, koncese, nežli takové ustanovení provozuje závod ku zřizování plynovodu nebo plynárna, anebo vůbec někde vedle nějaké jiné živnosti aneb na živnost v sobě.

Ti, jež na takovou živnost žádají, povinni jsou kromě toho, že dosti učiti tomu, čeho se v §. 18. řádu živnostenského k nabytí živnosti koncesionální vyžadává, prokázati, že zanedbávají se skutečně při této živnosti nabytí k ně praktické spíšečivosti.

V příčině kladení trub či rozv. plynových a zřizování světlíkův mají platnost pravidla nížeopisovaná, jině se spravovati mají netoliko dotčené živnosti k rozvádění plynu, ale vůbec veškeré podnikatelstva a veškeré závody, které si plyn světlíkův pro svou potřebu samy připravují, na př. školnice.

Chlumecký m. p.

Lasser m. p.

Pravidla,

státní

kladení plynových a zřizování světlíkův.

V příčině kladení plynových a jakých kolí zřízení ku spotřebování plynu světlíkův na ulicích, veřejných místech, zahradách a dvořích, též v prostorách staveních nebo přestavěných i při ústříchích atd., stanoví se buď těchto pravidel:

A. Ústanovení obecná.

§. 1. Plynovody a jiná zařízení, jichž účelem jest spotřebování plynu světlíkův, zakládány buďte s takovou opatrností a znalostí věd, aby se co možná odvrátilo nebezpečí života a zdraví lidí a zvířat, též byla, pročež má úřad živnostenský první instance se zřízením technickým jemu příslušnými k tomu dohlížeti.

§. 2. Živnostníci, kteří mají koncesi, zřizovati plynovody, jsou povinni, věsti zveřejněné chronologické a parafirované zaznamenání všech prací k vykonání na se vzájmě, v něž mohou živnostníci úředně první instance (§. 1.) každé chvíle dohlížeti.

Kromě toho jsou tyto živnostníci povinni, oznámiti v čas úřadu, kdy chtějí přejít politii, a úřadu jest zvláštěm, hládati na nich, aby mu předložili plány nebo popisky.

§. 3. Živnostníci v §. 1. jmenovaní mají právo, dohlížeti každé doby, kterak živnostník, jenž má koncové zřizovati plynovody, práce své vykonává, zkoušeti, zdali plynovody jsou nepropustné či neproudivé, zjednávatí si vůbec jiného spůsobem přikládajm, jest-li práce dohře vyvedena, a shledati-li by nějaké vady, odvarovati je.

§. 4. Osoby soukromé, které si dají zříditi plynovody, mohou na živnostních v §. 1. jmenovaných hládati, aby k nim za odměnou od úřadu ustanovenou úředně dohlíželi a dle případů plynovody zkoušeli.

Zkoušku takovou mají zřizovati k tomu ustanovení se nejdříve předevzati a k procesu neodkladně dohlížeti.

§. 5. Co v těchto pravidlech nařízeno, vztahuje se také k tomu, když by se měla některá osvětlovna rozšířiti, opřaviti nebo něco v ní změněti.

Byly-li některá osvětlovna po delší čas nečinná, a neukřivalo-li se plynoměru, tedy se má, než se jí znovu užívá, živnostníkem, který má koncové, zkoušeti. Všeobecně má se také osvětlovna služba konající každé chvíle dle těchto pravidel zkoušeti, když se toho shledá potřeba nebo když majetník takové osvětlovny za to požádá. V této příležitosti má se však úředně zkouška nebo inspekce předevzati jen tehda, když instalátor, který plynovod zřídil, byl správn, že tu jest vada nějaká, a byl vyhlášen, aby ji odvaroval, on však tomu vyhlášení dosti neustál.

Taková zkouška neb inspekce má se kromě zvláštních případů konati u přítomnosti instalátorově.

Přidaly-li by při té zkoušce neb inspekci na jevo nedokonalosti, které by mohly býti nebezpečné, má se rozhodnuti, aby se osvětlovny neukřivalo, pokud nebažou odstraněny.

Byly-li hlavní plynovody po delší čas od hlavní rozry odleučeny, tedy se k nim též vztahuje to, co na začátku tohoto paragrafu ustanoveno.

§. 6. Přestoupil-li by kdo ustanovení některá, která v těchto pravidlech se obsahují, a nevrátilo-li by se k takovému přestoupení obecný náhon trestní ani šel živnostenský, potrestán bude ten, kdo se toho dopustil nebo kdo se zachováni dotčených pravidel odpovídá, vedle nařízení ministeriálního, vydaného dne 30. září 1897 (č. 198 sč. řák.), pokoutou 1 až do 100 sl. nebo vězením 6 hodin až do 14 dní.

B. Ustanovení zvláštní.

Ustanovení zvláštní dělí se na troje oddělení, totiž:

I. Plynovody pod zemí.

II. Plynovody nad zemí.

III. Vše k osvětlování.

I. Plynovody pod zemí.

§. 7. Trouby mají být dělaný trouby k tak četným hlavním plynovodům a větvím, než sňahy, kalíšky, kazy spojenací a přístroje zavazací do těchto plynovodů vložené.

K podzemním plynovodům užívá se trub, sýčků, kolínek a kusů spojovacích z lišého železa jen až do 40^{mm} (2³/₄ palce) světlicého průměru dolů.

Přístroje zavazací mohou býti dle jejich konstrukce dělaný z vodotěsného materiálu a užívají se jich má, když byly od příslušné strany za příhodné sledováný.

Užívá-li se trub z kutěho železa pod zemí, mohou se k tomu vzíti jenom trouby velikosti až do 50^{mm} (2 palce) vaděru, a mají se tak navrtít, aby byly chráněny od skvalění.

§. 8. Trouby než se pokládají, mají se zkoušet.

Každá trouba z lišého železa, která se má k plynovodu užití, má se prové zkoušet, jest-li neprostupná, a to vodotlakem na šest atmosfér a potom voduchem pod vodou, při čemž má vaduch vejti z větrníka 1¹/₂ atmosférová předtaku. Trouby, které se mají zkoušet, nemají býti navěny děstem, a když se zkoušejí vodotlakem, mají se čísti bezpečnými kladivý.

Mezi zkouškou vaduchovou a vodní mají se trouby úplně uzavřít. S trubami se železa kutěho, kterých se má užití pod zemí, má se též zkouška předsevztí. Na trubách zkoušených má se pozorovati, že jsou zkoušeny.

§. 9. Jak se mají trouby klásti, blíže ke struze, kterou plyn a ke křídlování kanálů.

Trubovody zakládány buďte tak, aby se jimi co nejvýšně kanálů křídlovalo.

Křídlojí-li se však, buďte trouba plynová spojena příslušně velkou krycí trubou z lišého železa, kterou se trouba plynová od kanálu zcela uzavírá a která po obojí straně ode stěh kanálu odvětvívá.

V nikádě případnosti nemá trouba plynová býti přechodu v kanálech na překážku, a má se křídlovat buď skrze klerotí anebo podé dnem kanálu, v kterémž případě se má struha zcela vyčistit.

Jest-li půda špatná, buďte podzemním, kladentm roztá sed. příhodně opatřen učiněno, aby trouby se nesáhaly a nepukaly.

§. 10. Jak se mají spáry v trubách uzavřít.

Spáry při hrdlech mají se uzavřítí provazy a olovem a při okrajích olovem, lepenkou nebo plátnem váziovým.

§. 11. Jak se mají zkoušet plynovody, blíže ke dlouhým spar, sýčkům, přístrojům zavazacím a kusům spojenacím.

Když těži plynovodu poměrně příslušně jest dohotovena, již živnostodkovi dle vodoustran oznámeno jest pozorovati, buďte, když v ní není plynu, drychadlem až do deseti palců vodotlaku vaduchem zaplněna, a mezi tím buďte, prvě než se hlavní konec plynovodu uzavřou, spáry v trubách, též spáry v okrajích a zavazacím, jsou-li tu jaké, mydlinami vyšetřeny a dle potřeby uzavřeny.

Když jest plynovod plynem naplněn, následí tak plynu vaduch naspumpovaný a spáry vyšetřtí se stejným způsobem. Vyšetřování spáry světlem jest zakázáno, a kde by to učinil, bude co nejvýšněji potrestán.

§. 12. Jak se mají hlavní trouby navrtávat.

Navrtávání trub s kuteho železa normají se dělati přes 58^{mm} (2 palce) světlého průměru, a to jen na trubách až do 158^{mm} (6 palců) dolů. Na trubách více 158^{mm} (6 palců) nemá navrtávání činiti více než 1/2 světlého průměru navrtané trouby.

Navrtávání se sávitky v hlavní rouře mají se dělati, mají-li trouby až do 316^{mm} (12 palců) dolů, ne přes 40^{mm} (1 1/2 palce), mají-li trouby od 316^{mm} (12 palců) dolů až do 158^{mm} (6 palců), ne přes 26^{mm} (1 palec) a mají-li trouby od 158^{mm} (6 palců) dolů, normají se naprosto dělati, sčítat má se učiti, jako v každém jiném případě zde nepojmenovaném dlouhého sávitku s okraji a stěhou.

Diry k navrtávkám až do 58^{mm} (2 palců) dělány buďte plošně vrátkem a není dovoleno, aby se malé diry navrtávaly a dříve odhlavovaly.

§. 13. Jaká mají být odvětrá a spojení plynová.

V přítomné odvětrá nasazením spojek k hlavní rouře mají být poměry světélých průměrů trouby odvětrá k hlavní rouře tyto: Při trubách až do 316^{mm} (12 palců) dolů 2:3, na př. 243^{mm}:345^{mm} (10 na 15), 211^{mm}:316^{mm} (8 na 12), při trubách od 316^{mm} až do 211^{mm} (12 palců až do 8 palců) dolů 1:2, na př. 132^{mm}:263^{mm} (5 na 10), 105^{mm}:211^{mm} (4 na 8).

Při odvětrách, při nichž jsou poměry větší a při trubách více 211^{mm} (8 palců), vloženy buďte kusy spojovací do hlavního plynovodu.

§. 14. Jak se mají visí trouby přes mosty.

Podobnostě spojitelná s úřadem má ustanovení, z jakého materiálu mají se dělati trouby, které jdou přes mosty a jak se mají klásti.

Takové trouby mají se, pokud možná, položit vně konstrukce mostu a z venku.

Bylo-li by nezbytnostně potřeba, aby se trouby vedly uvnitř konstrukce mostu, buďte umlaveno s úřadem, jak se to má učiniti.

Pakli by se skládala toho potřeba, aby trouby nepřikryté od nivy nebo od jiných částech zveničtích se chránily, například buďte oděrná, která se k tomu učije, nebo trouba krytá kromou rozměrně ohytávanou a buďte v ní udělaný průdušník.

Na obou konci mostu udělaný buďte přístroje zavírací, aby se k nim mohlo přistoupiti, a buďte vždy klíč k nim pohotově oběť po každé straně mostu na jednom místě, kterž úřad ustanoví.

§. 15. Ž člá mají být spojeny spou hromen vřejých na člá.

Tyto spojení od hlavní rouře až ke kokotku u hořáku mají být udělaný jediné se železa litého nebo kuteho.

§. 16. Jak se jest zachová, když se objeví vady nájaké.

Zapáchá-li na ulicích, v kanálech, v tratěvodech atd. plynovina a buďte-li se přičina toho, seřeno buďte té opatrnosti, aby se nikde k takovému místu nepřiblížoval a ohněn nebo se světlou nebo aby se při tom neztráta ohně nebo světla (vyjímajíc lucerna bezpečnosti).

V tom místě, kde jest čítiti zápach, buďte ihned samé prokopána, arož bylo-li by se v nájaké místnosti více ulice, prokopána buďte samé na ulici, aby mohl plyn v čerstvý vzduch přerušit; načež buďte uspořádáno po přítomné nápacku pátráno, až se nalezne a odvaruje.

Pe každé opravě nebo změně na plynovodu odlišně, nežli jest jaká kof, vyšetřeno buď, jest-li neprostupný (§ 3.).

Mění prací, zvláště pak když se vyhledávají místa proučková, neohdíet casby nepovolane připevněny.

O takových vadách má se hned nejlépešim úřadu přelahačtem nebo plynárně dáti vědět.

II. Plynovody nad zemí.

§. 17. K čemu mají být dílny a jak velké mají být trouby.

K plynovodům avněl stavem hrůš se mají předkem trouby z kuteho železa. Troub clovětečích není dovoleno ukládati ta, kde trouby mohou snadno sovátit škoda vůči aneb kde na blízku jsou hmoty snadno chytlivé.

V prostech zavřaných mohou se trouby clověteč vřeco jen zvenku kládat a nemají se vpusťtiti.

Trouby clověteč nemají se s trubami železnými přímo slostavovat, něšet zakroubováním mosaným spojovat.

§. 18. Jak se mají trouby zkoušet.

Trouby mají se týž způsobem zkoušet jako plynovody pod zemí.

§. 19. Jak se mají plynovody kládat.

Nejlépe jest, když se trouby položí vlně na zed a na strop, aby je bylo vidět; nejde-li to a příčin dekorativních, položený buďte trouby do drážky čili osvětčky ve zdi vyřáhané nebo raději přehledně uchované, jejížto část se malbou naplní a obmítou.

Trouby, které přečlejí stropy, jsou datými prosternání aneb přímo vedle nich, obkřtěny buďte neprostupnými vrubami pláštovými, a něšet v případech takových, pokud se tomu vyhnouti lze, ukládati kůš spojovatech.

§. 20. Jak se mají plynovody zkoušet.

Prvé než se plynovod spoj s hodinami plynovými, buďli manometrem zkoušet; voda má miti ve skleněné trubce manometru 287^{mm} (9 palců) výšl, a nemá po několik minut, co se pozoruje, padat.

Když se přilíná vůči k ověřování, buďli zkouška znovu předovzata, a stvrdí-li se manometrem, že plynovod jest neprostupný, stavte se na nejvzdálenějšlech punktech ten neb onen špunt, račť má manometr něhle padnouti.

Když se člá zkouška, nemá být plynovod ještě obmítan.

§. 21. Mají se vřítí kabečky oddělovat.

Jest-li plynovod vřký, uděláno buď se možná nejvíce kokcovké oddělovatech čili sekčtech, jiněš se plynovod rozdělí na několik částí.

§. 22. Jak se mají uperovat česky stěnové a stropní.

Desky stěnové a stropní mají se přlhodným způsobem uperovti.

Trěské listy nebuďte uperovány jedněš k deskám stropním, něšet buďte přímo a pevně zavřěny na strop a buďli vždy předovzata zkouška dvojnásobně váhy.

Při lustrech divadelních a jiných velkých lustrech vytahovacích učito bod stáječky s kladkostrojem a není dovoleno, užívati provazů kónspajřů, tím méně trubec kaučukových.

§. 23. Jak mají být stězny kabeňky, klapky a šupňáka.

Na každém kabeňku má být na vrchu kříže (obrazce či háčeka) směrem otvoru průhledného ostrý nářez udělán, aby bylo zvenku snadno viděti, jak kabeňky stojí.

Na každé klapce má se mimo to známka, kterou jest světlě na kole náhmatně snadno viděti, nasměřiti, jak se má otírat a zavírat.

§. 24. Kde se mají postaviti plynoměry.

Plynoměry mají se postaviti na některém snadno přístupném, světlém a suchém místě a mají se chovati v povně ochráně, které se máti zavřítí, a k nim mohou ti, na ně náležeti hodiny odčítávati a k nim dobířeti, každé chvíle ve dne volně přicházeti.

Místo, kde plynoměr se postaví, má být takové, aby se hodiny mohly ve dne bez světla odčítati a plynoměr bez neuháse rozsvěcení a vyměňati.

Jest-li místo na dříví a jest-li tam síma, že by se bylo obávati, že plynoměr zamrzne, naplněny hadie hodiny glycerínem kyseliny praxym vodou rozpustěným.

Musí-li by se plynoměr nevykonečně postaviti v podzemí nebo ve sklepě, tedy postavou buď, šestic při tom co nejvíce možná toho, co výše nařizeno, blíže schůdi hlavního sklepa, a jest-li plynoměr ve větším stavení veřejném, učiněno buď, aby byl na ulici uzavřen. Docházeli-li by plyn do téhož plynovodu několika hodinami, tedy to buď na každých hodinách vyměňeno.

§. 25. Pokud se mohou postavovat regulátory a měřičky plynu.

Bylo-li by zapotřebí, aby se k jiným potřebám postavily měřičky plynu, má se to učiniti takto a s povolením úřadu; co se týče regulátorů plynu, jest ovšem žádati, aby se střížily, mají však míti takovou konstrukci, aby jich užíváním obecnostu nevezdlo žádného nebezpečnosti.

§. 26. Jak mají být stězny vyleňky.

Vyleňky mají zaměny býti zatečouboutě a nikoli kokoutkem a mají je vypráďňovati a spravovati výhradně zmalé. Otvor, jímž se vyleňák vypráďňuje, nemá míti více než 7^{cm}.

Sýřoně, které se samy vypráďňují, nebuď v domech užíváno.

§. 27. Jak se mají parobné místa vyléčňati a staré plynovody spravovati.

Znamení-li se ze stěpcha, že plyn vychází, zakázáno jest se napřítěňti, vřácti do takové místnosti s hřířím světlom; mají pak se hned kokoutek odčlověti, nebo hodiny, anebo klapka před domem zavřítí, dvře a okna otevřítí a nahromaděný plyn vypustiti.

Potom se má bez meškání astocisovanému instalátorovi nebo plynměrně oznámení učiniti, aby, čeho potřebí, spustili, by vada se odstranila.

§. 28. Co se má učiniti, aby se treby snadno zakryly.

Byly-li při některém větším zařízení osvětlovacím treby v nějaké kryté prostě, zejména v divadlech nebo místnostech tanečních, věřích hestěcích atd. vloženy do čumčky, buďli buď do pána takové místnosti důkladně odháněno

vykreslena, jak ty trouby běží anebo to buď v krátkém popisu trvale vyznačeno, aby se poznáji, kdyby se v plynovodu stala nějaká změna nebo nějaké přerušeni, snadno mohlo nalésti, v kterém místě trouby leží.

Také osoby seukromé, které mají metal plynovod, dobře učiní, když si dají takové popsaní nebo vykreslení zřídit.

III. Věci k osvětlení i s příslušenstvím a desky stěnové a stropní.

§. 29. Pro spojení s plynovodem zavazí se mají sčítat závítky.

Za přičinou spojení s plynovodem a přibodného připojení věci k osvětlování dobře bude, když se zavedou stejné závítky.

§. 30. Jak se mají zřídit věci k osvětlování.

Když se stírají přístroje spalovací, má se sčítat míti k tomu, aby byl plamen se možná největší od materiálů chytavých, z nichž prostora, jelikož se má osvětlit, jest sčítána, tak vzdálen, jak toho potřebě, aby tyto materiály se nechytily.

Věci svícny korunní mají se zvlášť bezpečně upravit a nemají vědět na samých trubkách vodičích; vůbec má se učiniti, aby se tyto svícny mohly zvláštními kohoutky snadno přístupnými od trub plynu jím přiváděcích uzavřít.

Při svícnech posuvných šestit jest zvláštní opatrností a dobře bude, když se i při menších svícnech takových učije zvláštního kohoutku zvrstného.

Voda uzavře se při takových svícnech dokonale tím, že se k ní přidá glycerian.

Hlavní části svícenů plynových, korunních a ramenných mohou býti udělaný jen z trub kulečných, mosazných nebo měděných. Svícny korunní a ramenné mají mít mimo to kovové tělo ke šroubkům plynu a kohoutky uzavření uzavřít závítkami přilobovanými a nikoli přilobovanými. Trouby předložovací takových svícenů mají býti vždy zašroubovány.

§. 31. Jak se mají sčítat plyny z hořících krabčích.

Plyny spálené vznikající veškerých plamenů u krabčích hořících sčítáti se mají zavěsena trubou tak postavenou, aby se uzavřelo každé nebezpečnoství ohně.

§. 32. Jak se mají zřídit trubice koutkové.

Učije-li se trubice sli slouchů koutkových za rozry k přivádění plynu do pohyblivých lamp, kamen plynových a přístrojů vodičích, jež jediné k této potřebě užívati jest dovoleno, budíž učiněno opatření, aby každé trubice zvlášť byla kohoutkem od plynovodu uzavřena.

Připomenutí závěrečné.

Poněvadž tato pravidla sepsána jsou, hledě k nynějšímu způsobu techniky a k materiálům a konstrukcím nyní známým, tedy se v nich budou mocti učiniti příhodné změny, když se předčasně času staly nějaké opravy, se se tyto účinnými materiály nebo konstrukcí dotčených.

77.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu dne 15. května 1875,

a ten, že se užívají v rakouském loďstvu námořním anglické signály uznáé a signály loď-
vodské, a jak se jak má užívati.

Signálů v tomto nariadení uvedených užíváno buď v rakouském loďstvu
obchodním v případech nouze nebo v případech, když jest potřeba loďvoje,
a to jak v korespondenci loďi mezi sebou, tak i v korespondenci mezi loďmi
a semaforey, stacionární signálními, svítilnami námořskými, přístavy atd.

§ 1.

Signály uznáé dle tohoto nariadení jsou znamení, jimiž se vědět dává, že
některá loď jest v nouzi nebo v nebezpečenství.

Níže uvedené signály, nežli se užívá jednáho o sobě anebo několika zároveň,
pokládají se za signály uznáé.

A. Ve dne.

1. Bány z dříví, dáváné asi minutu po sobě.
2. Nuzný signál „NC“ mezinárodní knihy signálů.
3. Dalekosignál, totiž vlajka čtyřrohá, nad níž nebo pod níž vytalena jest
koule nebo něco kouli podobného.

B. V noci.

1. Bány z dříví, dáváné asi minuta po sobě.
2. Plameny ohněvé na loďi (tara kofečkové dehta nebo oleje a pod.).
3. Rakety nebo svítilní koule jakého koli způsobu a jaké koli barvy, ježto
sejbera po sobě vypalují.

§ 2.

Signálů nuzných (§. 1.) lze na loďích užívati jen v případe nouze nebo
nebezpečenství.

§ 3.

Signály loďvodské dle tohoto nariadení jsou znamení, jimiž se oznamuje, že
loď signál dávající má zapotřebí loďvoje.

Níže uvedené signály, nežli se užívá jednáho o sobě nebo několika zároveň,
pokládají se za signály loďvodské:

A. Ve dne.

1. Vlajka loďvodská na předním stěbní vytalena, a. j. vlajka v příčině
rakouských loďi námořských předepsaná, okolo níž jest bílý pruh sání pššiny
vlajky.

2. Loďvodský signál „PT“ mezinárodní knihy signálů.

B. V noci.

1. Modré ohně (blue light), které se každých patnáct minut vypalují, nebo
2. jasné bílé světlo, které se nad samým zahraděním rychle po sobě ukazují a které jest pokračováni asi minutu viděti.

§. 4.

Signálů lodivodských (§. 3.) lze na lodích užívati jen tehda, když se na nich žádá za lodivodu, a není dovoleno k takové potřebě užívati signálů jiných nežli lodivodských v §. 3. jmenovaných.

§. 5.

Kdo by přestoupil to, co v §§. 2. a 4. nařizováno, potrestán bude pokutou až do jednoho sta zlatých rakouského štáta. Nebylo-li by lze pokuty peněžité dobytí, vyměně se na místě až trest vězení, a to za každých pět zlatých vězení jednoho dne.

§. 6.

Toto nařízení vejde ve skutek dne 1. července 1875.

Chlumecský m. p.

78.

Nařízení, vydané od ministeria práv a financí dne 19. května 1875,

a tím, že náhon, daný dne 23. března 1874 (č. 29 náh. list.), vztahuje se také k soudu rozhodčímu v příslušných rozepích, vzniklých z jednání o náklad závodu telegrafických a paroplavebních ve Vídni.

Podle zmocnění, připraveného v článku VII. náhona, daného dne 23. března 1874 (č. 29 náh. list.), prohlašuje se, že tomto náhon vztahuje se také k výrokům, jež vynesou soudové rozhodčí, užívající pomoci komary obchodnické a živnostnické ve Vídni pro rozepče, vzniklé z jednání o náklad závodu telegrafických a paroplavebních.

Glaser m. p.

Preiss m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXVII. — Vydána a rozeslána dne 26. května 1873.

79.

Zákon, daný dne 29. dubna 1873,

o tom, že lze obligací úročné výpůjčky pěti milionů zlatých, od obce Pražské dle zákona zemského, daného dne 7. října 1874 (č. 63 zákonníka zemského pro království české) učiněné, učiniti k ukládání pod široky kapitálé fundací, ústavů pod veřejným dohledem postavených i penzí šlechtických, školkomisních a depositních.

§ přivolením obojího sněmovny rady říšské vůči se bli nastáti takto:

§. 1.

Obligací úročné výpůjčky pěti milionů zlatých, od obce Pražské dle zákona zemského, daného dne 7. října 1874 (č. 63 zákonníka zemského pro království české) učiněné, učiniti lze k ukládání pod široky kapitálé fundací, ústavů pod veřejným dohledem postavených a penzí šlechtických, školkomisních i depositních.

§. 2.

Ministrem, jichž se týče, uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Dubrovniku, dne 29. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

Pretis m. p.

Zákon, daný dne 23. května 1875,

jestže se dle některých zpráv v některé z term. mače-*E* čistého kovu v sobě drátů mají věci ze zlata a stříbra a jak se má k tomu přikládati.

S přivolením obou zákonodárných rady říšské vidí se Mi zmocnění z části §§. 57., 40., 42., 63., 64. a 78. zákona, daného dne 19. srpna 1865 (l. 75 zák. říšsk. na r. 1865) o term, mače-*E* čistého kovu v sobě obsahovati mají věci ze zlata a stříbra a jak se má k tomu přikládati, a usáhliti takto:

§. 1.

Nejméně dovolená míra, kolik čistého kovu v sobě obsahují má stříbro, z něhož se má udělati drát, snižuje se z 985 na 975 dětein.

§. 2.

Zlatý drát čistého dráha, obsahující 7, nejméně pak 6-6 tisícem zlata, který se posud mohl dělati jen k vyvážením přes lince celat, máže se přitáti také v zemích sdělných prodávati a jest se v příčině jeho zachování tak jako v příčině zlatého drátu ostatních tří druhů; kontrola řádu panovního při vyvážení drátu tohoto dráha tedy přestane.

§. 3.

Při dovážení drátů zlatého a stříbrného a věcí z něho udělaných (především, hroti stl.) se musí cítičk, záležitosti má kontrola toliko ve zkoušce, zdali tyto věci v sobě obsahují nejméně tolik čistého kovu, kolik náleželo jest v příčině sdělného drátu zlatého a stříbrného.

Pokud jde o drát zlatý nebo stříbrný, budíž, pakli při zkoušce existují, konec navinutého drátu na cívoce lakovaná početní kontrolního řádu upevněn.

Skládá-li se však, že obsahuje méně než náleží, budíž dle §. 33. nákladem vlastníkovi přes hranice vyvezen.

§. 4.

Kontrolně ustanovuje se přitáti, také když se týče zlatého drátu, nehlédie, jakého jest druhu, na jeden zlatý deset krejcarů za libra váhy hrubé, nežli byl drát v zemích sdělných dělán nebo z cívi země přivázen.

§. 5.

Dovolá-*E* by kdo cizozemský drát zlatý nebo stříbrný a nebo věcí z něho udělané, pomínuv kontrolu, propadne drát i věcí. Nemě-*E*li by mimo to drát tolik čistého kovu, kolik náleželo, potrestán bude kromě toho pokutou jednoho sta až i pěti set zlatých.

§. 6.

Tento zákon nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášen.

§. 7.

Ministři financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 23. května 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Pretis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVIII. — Vydána a rozestlána dne 1. června 1875.

81.

Vynešení, vydané od ministra orby dne 19. května 1875,

ježto se týče svého statutu, jak se mají spravovati statky bukovinského řecko-východního fondu náboženského.

Jeho c. a k. Apoštolské Velikánství učinil jest nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 19. května 1875, zejména výše schváliti následující statut, jak se mají spravovati statky (lesy, statky a hory) bukovinského řecko-východního fondu náboženského.

Tento statut vejde ve skutek dne 1. července 1875.

Chlumecky m. p.

Statut,

jak se mají spravovati statky (lesy, statky a hory) bukovinského řecko-východního fondu náboženského.

§. 1.

Nejvyšší řízení smeků bukovinského řecko-východního fondu náboženského vykonávají a ku správě těchto smeků přísluší přičásti dle pravidel od Jeho Velikánství osobě Pána ustanovených c. k. ministerium orby v mezích obecné působnosti c. k. ministerii.

§. 2.

Nejvyššíma rozhodnutí Jeho Velikánství nastaveno jest kromě věcí, které vykráčí z obecné a zvláštní působnosti c. k. ministerium orby, jmenovitě:

- a) Schvalování výroční rozpočty předchodní a
- β) výroční závěry počítal v příloze veškerých odvětví správy statků.

§. 3.

Statky spravování náleží zvláštnímú ředitelství pod vrchním řízením a dohlédnutím ministeria obrby, kteréž ředitelství má sídlo své v hlavním městě Černo-
victě a jmenuje se: „C. k. ředitelství statků bukovinského techn.-východního
fonda náboženského.“

§. 4.

C. k. politický správce (c. k. prezident) zemský v Bukovině jest spolu pre-
sidentem ředitelství.

§. 5.

Ředitelství skládá se z ředitele statků, z referenta a tříka pomocníků, kolik
bude potřeba.

Počet úředníků a třída jich hodností viděti v příloze A.

§. 6.

Na ředitelství náleží, aby spravovalo veškeré statky fondovní (lesy, statky,
průmyslové závody, saché důchodky, domy nájemní, hory či jiné stá.), aby
řídilo dle zvláštních instrukcí (§. 22.) veškeré technické provozování a veškerou
službu administrativní státnou pod tím postavených ve všech odděleních správy
statků, a přihlíželo k tomuto provozování a k této službě, a aby se vůbec při-
činilo, by se strany jedné statky hospodařeno se možná racionalitám a pravidly
pokročilou vědou ustanovenými a starostlivě se zrovnávajícm stále a uvale více
užitku vydávaly, se strany druhé pak aby náklad na správu dle možností se zmen-
šoval. Na ředitelství náleží též, by pečovalo o zachování podstaty statků techn.-
východního fondu náboženského a o bezpečnost a pořádek hospodaření a peněz.

§. 7.

Ředitelství postaveno jest přímo pod ministerium obrby; pod ředitelstvem
jevo postavení úředové a orgánové pro správu statků tohoto fondu a ústavě
k němu náležejících státní.

§. 8.

Ku přímé správě každého statku v sobě a k samostatnému vedení hospo-
dářství a řízení ustanovují se tři orgánové:

- a) Co se týče lesů: správceové lesní;
- β) co se týče dvorů Koemanského a Laškévova a statků, na nichž by se ještě
hospodařství ve vlastní režii vedlo: správy hospodářské;
- γ) co se týče hán: vrchní horní a hutní správa v Pokorité.

§. 9.

Lesy fondovní dělí se na 20 okresů hospodářských určitě vymezených,
v příloze B jmenovaných.

Každý takový okres postaven jest pod správou lesním (lesním neb nad-lesním), který jej sám spravuje a pod svým osobním odpovědním a úvazkem vše na něm obstarává.

Velikost a hranice každého okresu hospodářského a úřední sídla správců hospodářských ustanoví ministerium lesů a namáhá-li by toho potřeba, změni je v každé příležitosti náležitě.

Počet a třída hodnosti správců lesních úřadů jsou v příloze C.

§. 10.

Správcové lesní mají vůbec veškeré nemovitě jmění fondovní v okrese jim přiděleném ležící spravovati, včetně opatření hospodářská dle schválených předčíslovaných rozpočtů a plánů rovněž vykonávati, materiál příhodně zpeněžovati (takto manipulace a peněžní jim nepřiléhá), lesy náležitě opatřovati a vadčívati, při pracích k provozování lesnictví se vztahujících nápomocni býti a ochrana lesů a myslivostí říditi a k ní přiléhati.

Výjimky z tohoto pravidla jsou toliko větší statky hospodářské (dvory), dílničky propínací, mlýny a nemovitosti k dílnám horním přidělené, v příčině kterých účinné jest opatření zvláštní (§§. 15., 16. a 17.).

Výjimkou může se správcem lesním v okresích hospodářských od sídla úřadu důchodního vadčivých pro větší pohodlí obecněstva státi, aby vybíral peníze za prodané plodiny lesní, což se však státi může jen s jistou opatrností, kerou v každém případě ustanoví ministerium lesů.

§. 11.

K vykonávání ochrany lesní a ku podporování v pracích technických přidá se každému správci lesnímu a úředníctva systemizovaného v příloze B uvedeného tolik zřízených pomocných (strážců lesních), kolik bude příhodno, kteřížto zřísení náležejí v kategorii služebníků málo zřízených a ku penzi způsobilých a jsouce přímo pod správou lesním postaveni, jsou vůbec povinni, býti mu širší nápomocni v pracích hospodářských a správních na něho náležejících.

Zvlášť odpovídají strážcové lesní předkem a nejprve z toho, že budou ještní fondovní jim pod dohled svěřené chrániti od každého neoprávněného útoku a škodlivého účinku.

Ministerium lesů rozhodl dle toho, jak toho bude služba každého času vyhledávati, systemizované strážce lesní na okresy hospodářské. Nemohla-li by se všude systemizovaná místa strážcův lesních pro nedostatek kandidátů způsobilých nebo z nějaké jiné příčiny obsaditi, může se změni přijmouti tolik dozorců lesních, kolik výlohy na službu pro ochranu lesů považené dopouštějí.

§. 12.

Vyhledávaly-li by toho zvláštní okolnosti místní, rozdělil-li by se statek nějaký na malé částky, zmáhal-li by se pých lesní aneb ležely-li by neopatrné plochy lesní osamělé a bylo-li by příliš nákladná, zřízením pro ně strážcův lesních, mohou se na čas potřeby v počtu v příloze B uvedeném přijmouti „dozorcové lesní“, kteří mají povinnosti strážcův lesních.

V tomto pořadí nepodílají se dozorové lesní díle předložené paragrafu na místě nedostávajících se strážek lesních přijati.

Ministerstvem orby rozšířil povolené dozorové lesní na okresy hospodářské.

§. 13.

K vyřizování prací písařských, které se mají co nejvíce uskrovněti, a k jinému uspořádání v úřadě přičítá se každému správci lesním pomocník lesní.

Pomocníci lesní nejsou stále zaměstnáni, bývají se pod přískau, jež co se týče ochrany lesů, a jsou povinni v příčině její službu konati.

§. 14.

Ke službě při ředitelství, ku pomoci inženýrům lesním při pracích k provozování lesnictví se vztahujících a ku praktické potřebě při hospodářství lesním v okresích systematickému jsou asistenti a elevové lesní (praktikanti) v počtu v příloze A uvedeni.

§. 15.

Dobřížení k větším statkům hospodářským (dvorům) a tyto statky přímo spravování náleží na ředitelství, posádkám na úředníky hospodářské při nich zaměstnáni.

Pro dvůr Kozmanův a Laštůvkou ve vlastni režii spravovaný zřizuje se na čas vlastní režie správa, která má titul: „C. k. správa hospodářská v Kozmaně“.

Tato správa skládá se z jednoho úředníka hospodářského a ředitelstva vztahujícího se jakožto ředitele a z kontrolora úřadu důchodního, který vede účetnictví posádkám. Jiní úředníci hospodářští, bylo-li by jich potřeba, vstati budou a konati setijauho.

Týmž způsobem má se předaejiti, kdyby se ve vlastni režii spravovaly jiné posádky hospodářské.

§. 16.

Mlýny, práce propínací, suché důchodky atd. propachuje krom veličních případů ředitelství, kteréž k provedení úředních jednání k tomu se vztahujících úřad máže správce lesních nebo úředníky důchodních.

§. 17.

K korám a k nemovitostem k nim příkaznými dobřížení, přímo je spravování a konání na nich provozování náleží na vrchní berní a kotní správu v Počtině dle nařízení provizoriálních Nejvyšším rozhodnutím, jehož účinná 18. července 1874, schválených a dle instrukce veliční.

§. 18.

Stavby jaké koli výsádky, v dobrém způsobu je chováti a k nim přiblížení náleží na ředitelství, kteréž při úřadních na dopravování dříví (harvích vodních, úštinách, cestách palných atd.) utíci máže inženýr lesních a při každé jiné stavbě inženýr stavebních.

Dobřížení ke stavění a ke stavěním vztahují se máže na správce lesní a úředníky důchodní.

§. 18.

Práce početní, kontrolní a censurní vyřizování má početní oddělení ředitelstva. Při tom mají na býti pravidlem instrukce, Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 21. listopadu 1896, schválené, zvláště pak instrukce, dána početnímu oddělení poukazujících úřadů zemských.

§. 20.

Práce centrální kasy bukovinského fecko-výhledného fondu náboženského a kasovní i depozitní práce ředitelstva občerstvení bude i přitom výplatna zemská v Černovicích.

K vybírání peněz a k vyplácení v okresích užívají se orgány v příloze B) jmenované.

Tyto orgány sloven v Kadaně, v Dolním Víkově, v Gurakmaně a ve Sv. Eliáši: „C. k. úřad důchodní“, v Jakobeňkách a v Polcoritě pak: „C. k. horná kasa jako úřad důchodní“. V Kočmaně koná práce důchodenské tamější správa hospodářská (§. 18.).

Při úřadech důchodních, kde užívá jest jenom jeden úředník kasovní, má spolištěvra správce kasi, při správě hospodářské v Kočmaně má ji řídit úředník panský.

Počet a úřada hodností úředníkův úřadu důchodního patří jest v příloze D.

Úředníci důchodní jsou povinni státní kasi služebni v samé rolního platu¹ nejnížeho stupně jich třídy hodností.

§. 21.

Úřadové pro spravování statků bukovinského fecko-výhledného fondu náboženského úřadu jsou veřejní, státní úřadové, a úředníci a služebníci při nich ustanovení jsou státní úředníci a služebníci, k nimž se tedy úplně vztahují zákony a předpisy v příčině úředníkův a služebníkův státních vůbec vydané.

§. 22.

Dopusť-li by se některý úředník nebo služebník nějakého přetímá služebního, přistoupí o něm rozhodovati zvláštní komisi disciplinární dle nariadení císařského, vydaného dne 10. března 1869 (S. 64 zák. Sbír.) a dle nariadení vykazovacího, jež vydá ministerium obce. Tato komise skládá se má z prezidenta zemského jakožto předsedního, z dvou radních vlády zemské, z ředitele statku a jednoho člana ředitelství statku.

V příčině rekursu proti nálezu a rozhodnutí této komise podaného náleží rozhodovati ministerium obce, jenž přibude zase disciplinární v nejvyšší instanci nade všemi úřadovými správami statku.

§. 23.

Zvláštními instrukcemi, jež vydá ministr obce, ustanoví se vše obor působnosti a způsob vyřizování prací ředitelstva a orgánů pod ním postavených, povinnosti služebni úředníkův a služebníků, též politiky služebni úředníkův a služebníků až na plat a příplatek aktivní.

§. 24.

Které účastnictví v administraci statků má máti bukovinský fecko-východní metropolitní a konsistole metropolitní, ustanoveno jest tímž jednacím konsistolei fecko-východního biskupství v Bukovině daným a Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 2. února 1869, schváleným.

§. 25.

Kterou měrou má působiti finanční prokuratura, se se týče zastupování bukovinského fecko-východního fondu náboženského vůbec a jeho statků zvláště, kdy má dávati dohod zřídní právnická a pokud má máti účastnictví v jednáních právních a ve spisování listin právních, když se to ředitelství výše uvedeně pokládá, ustanovuje se v instrukci slubební, dané prokuraturám finančním dne 16. února 1855.

§. 26.

Politky aktivní a passive středních a slubebních ku spravování statků zřízených, jejich výlov a srovnání, vůbec veškeré výlohy na spravování statků spravování se mají přímo z bukovinského fecko-východního fondu náboženského, a však správa státní obdržel za výlohy, a příčinou obstarávání záležitostí bukovinského fecko-východního fondu náboženského výplatou zemskou (§. 20.) a prokuraturou finanční (§. 25.) rovněž přiměřenou náhradou z bukovinského fecko-východního fondu náboženského, z kterou se ministeria orby, záležitostí duchovních a vyučování se strany jedné a ministerium finanční se strany druhé mezi sebou sdílí.

§. 27.

Jmenování ředitelů statků zřizovano jest Jeho Velikostí císaři. Ministři orby příslušně jmenování středníky koncepční, technické, statkové, hospodářské, početní a důchodní, též ředitelů úřadu pomocného.

Jmenování oficiála kancelářského a kancelistu, strážce lesní a jině slubebníky a přijímači slůvy a pomocníky lesní náležej ředitelství.

§. 28.

Ministr orby ustanoví, kdy tento statut nabude platnosti. Od toho dne poznamená mezi své posavadní zařazení o správě statků bukovinského fecko-východního fondu náboženského, Nejvyššími rozhodnutími, jehož datum 18. března a 9. srpna 1870, schválená, totiž:

I. Statut organizační, daný administraci statků tohoto fondu;

II. vaňal zařazení a působnost ředitelství ku spravování statků ustanoveného;

III. instrukce o zařazení a působnosti vykonávajících orgánů služby lesní a hospodářství na těchto statcích;

IV. instrukce o zařazení a působnosti vykonávajících orgánů služby poľního hospodářství na těchto statcích.

Příloha A.

Počet a třída hodnosti

úředníků z E. kategorie státní bucharinského bezprávního fondu národních v Československu.

Číslo položky	Koef. osob	Kategorie státní	Třída hodnosti	
1	1	Ředitel státu	VI	
I. Pro kandidáty.				
2	1	Levnice	VII	
3	2	mládežnické	VIII	
4	1	mládež (pro kategorie)	IX	
5	1	mládež (mládež)	IX	
6	1	mládež (mládež mládeže)	X	
7	6	mládež (mládež)	XI	
8	2	mládež (mládež)	XI	k položkám 5 a 6. Pro celý úřad státní funkce.
II. Pro pracovníky a administrativu.				
9	1	Ředitel administrativy	VII	
10	1	mládež administrativy	VIII	
11	1	mládež "	IX	
III. Pro starosty.				
12	1	Ředitel starosty	VII	
13	1	mládež starosty	IX	
14	1	mládež (mládež starosty)	XI	
IV. Pro hospodářské.				
15	1	Ředitel hospodářské	VII	
16	1	mládež hospodářské	VIII	
17	1	mládež (mládež hospodářské)	IX	k položkám 15, 16. Pro celý úřad státní funkce v celku v Krasně.
V. Pro podnikatele.				
18	1	Ředitel podnikatelů	VII	
19	2	mládež podnikatelů	IX	
20	2	mládež "	X	
21	3	mládež "	XI	
VI. Pro službu kategorie.				
22	1	Ředitel kategorie služby	IX	
23	1	mládež kategorie služby	X	
24	1	mládež "	XI	
VII. Státní úřad.				
25	1	Státní úřad kategorie	XI	
26	1	mládež kategorie	XI	

Příloha A. Co se týče příjmu úředníků z E. kategorie, má platnost s účinností od 18. srpna 1973 (č. 47 sb. Zb.).

Státní úřad kategorie má měsíční výplatu v celku 400 Kč, mládež 300 Kč a mládež kategorie 200 Kč.

V příloze státní úřad má platnost s účinností od 18. srpna 1973 (č. 48 sb. Zb.).

Příloha B.

Seznamování

úřadů země hospodářství a úřadů důchodů.

Číslo postavy	Úřad zemědělsko hospodářství	Úřad důchodů
1	Šlechtický	Hospodářský úřad Kromauka.
2	Reverenský	
3	Francouzský	
4	Kolářský	Děchotelský úřad Kolářský.
5	Krausenský	
6	Frobenický	
7	Moravský-Vlašský	
8	Moravský	Děchotelský úřad Dolno-Vlašský.
9	Putenský	
10	Stránský	
11	So	
12	Moravský	Úřad země jako důchodní úřad v Jaku lově.
13	Jakubenský	
14	Běrovský	
15	Polenský	
16	Vlašenský	Úřad země jako důchodní úřad v Polensku.
17	Frobenický	
18	Goralský	
19	Moravský	
20	Petrovský	Děchotelský úřad ve St. Elži.

Příloha C.

Počet a třída hodnoty

úředních a státních lesních hospodářství a lesů občasných.

Číslo položky	Každ. souč.	Kategorie stavby	Třída hodnoty
		A. Lesní hospodářství.	
1	7	Nadlesných	IX
2	18	lesných	X
		B. Občasná lesní.	
3	45	Střední lesních
4	20	ponorných lesních
5	64	dotáčených lesních

- Příponasestí.** 1. Půjmy úředních a státních lesních hospodářství vyrostlé na lesní půdě, dle dne 18. srpna 1933 (č. 47 sč. Sb.).
2. Státní lesní hospodářství jiné než uvedené, a to: IX hodnoty po 200 st. a 20 po 400 st., pozemků po 100 st. V příloze jsou i i přes původní zákon, dny dne 18. srpna 1933 (č. 48 sč. Sb.).
3. Pomerční a dotáčené lesní hospodářství soukromé, a to: pomerční lesy po 20 st., 50 dotáčené lesy po 20 st. a 20 dotáčené lesy po 27 st. Tato pomerční mají právo, dle své výše uvedené úpravy nebo odpravení.

Příloha D.

Počet a třída hodnoty

úředních a státních státních

(včetně jím lesů kým státní státní zastupitelé).

Číslo položky	Každ. souč.	Kategorie stavby	Třída hodnoty
1	3	Výhled státních státních	IX
2	2	úředních státních státních	X
3	2	úředních	XI

- Příponasestí.** Půjmy státních zastupitelů jsou úřední, dle dne 18. srpna 1933 (č. 47 sč. Sb.).

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIX. — Vydána a zveřejněna dne 4. června 1875.

82.

Nařízení, prozatím vydané od ministerium orby po ujednání s ministerium záležitostí duchovních a vyučování dne 28. dubna 1875,

s ohledem k takyť díle ze s. k. vysokých škol pro zemědělní ve Vídní.

Táknou se k §§. 21. až do 24. statutu s. k. vysokých škol pro zemědělní ve Vídní, od J. V. dne 6. června 1872 schváleného, vydávají se tato ustanovení:

§. 1.

Posluchači vysokých škol pro zemědělní mohou svou výši vědeckou způsobilost k povolání hospodářskému nebo lesnickému přitvrditi zkouškami prokázaní (§§. 8. a 21. statutu).

Na zkoušky a prospěchem odbyté vydá se jim diplom.

§. 2.

Přítomné zkoušky odávají se na vysokých školách pro zemědělní. Důkazové předsedyť seboť říši je a předsedají v komitích zkouškových.

Jak bude komise zkoušková složena, ustanoví se pravidly, jedná se zvláště vydání (§. 10.).

§. 3.

Přítomné zkoušky dělí se na dvě skupiny, z nichž jedna obsahuje vědy přípravné, druhá vědy oborové a za vědu pomocnou účinnou.

V přítomné toho, které předměty se mají do každého těchto dvou hlavních oddělení položit, má platnost předpis následující, při čemž se pojmenování a rozsah předmětů rozuměti má podle uvážlosti na vysokých školách pro zemědělní každé doby zachovávané.

V oboch pološkách hospodárstvi.**Prvá skúška skupinová.**

1. Fyzika a klimatológia.
2. Chémia.
3. Botanika a fyziológia bylín.
4. Mechanika.
5. Zoológia.
6. Mineralógia, geológia a pôdoznanie.
7. Národná ekonomia.

Druhá skúška skupinová.

1. Veda o plôzeni bylín na základe fyziológie bylín, pojednajú v to i pivo-
videnie a odvádzanie vody.
2. Znanosť strojů hospodárskych.
3. Veda o plôzeni zvierat na základe zoofyziologického.
4. Technológia hospodárske-technická.
5. Veda o prevádzke hospodárstvi a organizácii s taxáci.
6. Zákonoznanie.

V oboch pološkách hospodárstvi.**Prvá skúška skupinová.**

1. Fyzika a klimatológia.
2. Chémia.
3. Botanika a fyziológia bylín.
4. Mineralógia, geológia a pôdoznanie.
5. Matematika.
6. Geodézia.
7. Mechanika.
8. Geometria zobrazovacia.
9. Národná ekonomia.

Táto skúška skupinová má sa k požiadanej kandidátovu rozdeliť na dve časti, z nich prvá obsahuje predmety od 1. až do 4., tento pojednajú, a druhá predmety ostatné.

Druhá skúška skupinová.

1. Vzdělávání lesů.
2. Údržba lesů, pojednávají v ně i technologii lesů.
3. Ochrana lesů, pojednávají v ně i zoológii lesů.
4. Zákonoznanie.
5. Upravování úžitku z lesů a zařízení k provozování lesnictví.
6. Vypočítávání ceny lesů a statků lesů.
7. Intenzivní lesů.

Také táto skúška skupinová odbyvať sa má ve dvoch oddieloch zvlášt-
ných (od predmetu 1. až do 4., tento pojednajú, a od predmetu 5. až do 7.).

§ 4.

Zkoušky každého oddělení jsou ústní a zkoušky oddělení druhého také písemné. Zkouška písemná obsahuje práci klamovou, při které není dovoleno užívat knih a spíše, dopouští se však užívat tabulek.

Při ústních i písemných zkouškách druhého hlavního oddělení hledí se má zvláště k tomu, by zkoušený ukázal, jak umí vědomosti nabytých užívat v praxi.

§ 5.

První zkouška skupinnou mohou kandidáti hospodářství podniknouti po třech půlletí svých studií na vysokých školách a kandidáti lesnictví po čtvrtém půlletí, když se při tom drželi plánu studií schváleného (§. 5. statutu). Pod touto výjimkou má se kandidátům, kteří ze všech ruk do tohoto hlavního oddělení následných odbyli zkoušku s obecným prospěchem (§. 19. statutu), první zkouška skupinná promávnouti.

Ke druhé zkoušce skupinné připravují se jen kandidáti, kteří slyšeli alespoň hlavní přednášky příslušné sekce jakožto řádní posluchači vysokých škol pro zeměvzdělání.

§ 6.

Odbyde-li kandidát zkoušku z některého oddělení s prospěchem nedostatečným, může ji dělat znovu, však ne dřív, než projde líta od komise zkoušecí v každém případě vynořené.

Má-li by kandidát dělat zkoušku potřetí a to naposledy, má k tomu k návrhu komise zkoušecí zapotřebí povolení od ministeria.

§ 7.

Za každé hlavní oddělení příslušek zkoušek povinen jest kandidát složití napřed taxu 40 zl. rak. čísla, od kteréž nemůže býti osvobozen.

Tato taxa rozdělí se mezi obě komise rovným dílem, takže správce komise zkoušecí obdrží kromě svého podílu jako zkoušec také stejnou částku jako předsedat.

§ 8.

Výšeby na sdělení diplomu a kolky napovírá má ten, kdo diplom obdrží.

§ 9.

Kandidát, jestli toho, se výše (v §§. 1. až do 8. incl.) ustanoveno, může dělati příslušek zkoušky z obou sekt. V takové příhodnosti může se na při zkoušce následující z usnesení komise zkoušecí udělit dispensa z oněch předmětů, z nichž při zkoušce již odbyty obzvl.

§ 10.

Jak se má při zkouškách příslušek předejít, ustanoví se dle zvláštním nařízením.

§. 11.

Jaký účinek má mít zkouška k nabytí diplomu v příčině toho, aby kdo byl přijat do některého zvláštního odvětví služby státní nebo aby se mu usnadnila některá jiná zkouška veřejná, ustanoví se nařízením, jakožto bude vydáno o svých odvětvích služby nebo zkouškách, jichž se dotýká.

Chlumcecký m. p.

§ 3.

Nařízení, vydané od ministrů obchodu a financí dne 26. května 1875,

Jakžto se ustanovuje největší míra papíru, jehož se užívá k listinám, spížím, sepsáním a knihám kolka poďhaným.

Uváděje ve skutek zákon, daný dne 23. července 1871 (č. 18 zák. říšsk. z r. 1872), ustanovuje se dle zákona, daného dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říšsk.), toto:

§. 1.

Největší míry papíru, jehož se užívá k listinám, spížím, sepsáním a knihám kolka poďhaným, ustanovené v §. 89. zákona, daného dne 9. února 1850 (č. 50 zák. říšsk.) a v §. 3. předchozího připomenutí ku zmíněným terčířným ustanovením zákona, daného dne 13. prosince 1862, (č. 89 zák. říšsk.) dle palců šveveřských, směřují se v následující míry metrické, totiž:

1. Největší míra 252 palců šveveřských v největší míru 1750 centimetrů šveveřských.

2. Největší míra 380 palců šveveřských směřuje se v největší míru 2640 centimetrů šveveřských.

3. Největší míra 728 palců šveveřských směřuje se v největší míru 5040 centimetrů šveveřských.

§. 2.

Toto nařízení vejde ve skutek dne 1. ledna 1876.

§. 3.

Zapravil-li kdo před 1. dnem měsíce ledna 1876 za knihy kolka poďhané dle zákona atž po tu dobu platných všech koltek, nežli by vyšel dle tohoto nařízení, tedy se mu nedá ani náhrady v příčině knih neb částí knih, kterých užívá seprv, počítaje od 1. ledna r. 1876.

Chlumcecký m. p.

Pretis m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXX. — Vydán a rozeslán dne 10. června 1875.

S h.

Zákon, daný dne 18. května 1875,

o změnách, jež se za příčinou zavedení nové míry a váhy dají v náhlavních a daní z potavy.

S přivolením obecní sněmovny rady říšské vidí se Ml za příčinou zavedení nové míry a váhy nařídit:

Článek 1.

Musí-li čítá obecní daň potavní z piva a daň potavní z pálených tekutin lihových a z octa.

Posavadní mimořádná přírůžka k daním náležejícím uvedeným zrušuje se a vyměňují se tyto daně takto:

A. Co se týče obecní daně potavní z piva:

1. Při vaření piva (§. 49 zák. říš. na r. 1869) z každého hektolitra a z každého sakcharometrového stupně sladkého piva šli mladiny 10-7 krejcaru.

2. Při prodeji piva náše 60 litrů v celném výhradku luterském a ostrovech Kvarnerských k němu náležejících (§. 30 zák. říš. na r. 1866) z každého hektolitra piva 2 zl. 30 kr.

B. Co se týče potavní daně z pálených tekutin lihových:

I. Při pálení takových tekutin:

1. Ve vinopalnách, které plati daň úhrnkovou či paušál dle toho, kolik mohou podle nádob kvasných napáliti (§. 30 zák. říš. na r. 1868), nebo zapraví daň podle dobového úmlavy (§. 24 zák. říš. na r. 1868, čl. III.), z každého hektolitra a z každého lihového stupně 100-dílného předepsaného lhomětra 10-7 kr.

2. Ve vinopalnách, které plati daň dle prostoty nádob na vykysání páry ustanovených (§. 24 zák. říš. na r. 1868, čl. III.):

a) Dle prostoty nádob kysaných z každého hektolitra:

a) když se páří tekutina z hmot močnatých, ze semínků, z krušák židovských, višňjakého obilí a luštěnin, též když se páří ze višňjaké řepy a melasy ovčíkové 66 kr.;

b) když se páří tekutina z ovoce jádrového, totiž: z jablek, krušák, dřínků a podob., též z kořenů a odpadků pivovárských 44 kr.;

c) když se páří tekutina z vínašho mláta 38 kr.;

d) když se páří z ovoce peckovitého, totiž: z třešní, švestek atd., též z vína, vínašých květin, vínašho a ovocešho mláta 46 kr.

b) Dle množství tekutiny a dle stupňů, jež v sobě obsahuje, když se tekutina páří z odpadků rafinací cukrových, až na melasu ovčíkovou, když se páří z syrova cukrového, hrušarového nebo obilního nebo se dělá z jiných tekutin, obsahujících více cukru než obsahují výše (a) uvedené hmoty, avšak když se dělá ze škroboviny 10-7 kr. z každého hektolitra a z každého líhového stupně 100dílného předepsaného lihoměru.

II. Při prodeji pálených tekutin líhových, když jest jich méně 56 litrů, v celém výhradku Břežském a Intarském a ve výhradku ostrově Karvarnských k němu náležejících (č. 175 zák. Hák. na r. 1855, čl. III. a č. 56 zák. Hák. na r. 1861), z každého hektolitra:

1. rannu, araku, panšoviny, líkerů a jiných oslazených tekutin líhových, též líhu kofealného, obsahujícího 56 stupňů lihoměru a výše, 10 zl. 2 kr.

2. Z každého litru kotalky, obsahující méně než 56 stupňů lihoměru, 6 zl. 68 kr.

Č. Co se výše daně potravín (daně spotřebovací) z cukru ze hmot domácích:

1. Při dělení cukru z řepy (č. 105 zák. Hák. na rok 1855):

a) z každých 100 kilogramů čerstvé řepy 73 kr.;

b) z každých 100 kilogramů usušené řepy pětkrát tolik, se vyměřeno z čerstvé řepy.

2. Při dělení cukru z jiných hmot než ze řepy (č. 37 zák. Hák. na r. 1849; č. 175 zák. Hák. na r. 1858, č. 2):

a) z každých 100 kilogramů křemlového cukru tekutého (Glucose) 41 kr.;

b) z každých 100 kilogramů křemlového cukru v zrnkách 4 zl.

Článek 2.

Musí-li číst daně potravín, když se má vrátit při vyvážení piva, pálených tekutin líhových a cukru přes linii celní:

Při vyvážení piva, pálených tekutin líhových a cukru přes linii celní nahradí se má zpět daně potravín:

A. Za pivo, kteréš, obsaheno býti kyseliny uhličité, má 3 $\frac{1}{2}$ stupně sacharometrového a vyváží se ho nejméně 1 hektolitr (č. 114 zák. Hák. na r. 1858; č. 219 zák. Hák. na r. 1859 a č. 54 zák. Hák. na r. 1869, §. 7.):

1. Nohledie k tomu, mnoho-li extraktu pivo sladké v sobě obsahuje, z něž pivo pochází, z každého hektolitra piva 1 zl. 50 kr.

B. Hledíc k nejnižšímu extraktu, jež obsahovalo sladké pivo, které sládek pivo vysázející před vyvezením byl vařil, k každému hektolitru piva a z každého sakharometrového stupně tohoto extraktu 18·7 kr.

B. Za pálení tekutiny lihové (z. 90 zák. říš. na r. 1868, čl. VI.) z každého hektolitru a z každého lihového stupně 100dílného předepsaného lihovému při normální teplotě 10·7 kr.

C. Za cukr (z. 24 zák. říš. na r. 1868, čl. I.):

1. z každých 100 kilogramů syrového cukru 9 zl. 10 kr.;
2. z každých 100 kilogramů rafinovaného cukru 11 zl. 18 kr.

Článek 3.

§ zřízení hektolitra na místě dánecko-rušského vědra při ukládání daně z pálení kvasky.

Nejmenší velikost prostora nádob kvasných, při něm vinopalna, která páli tekutiny ze hmot močůvatých, a melasy nebo s řepy, platí dáň úhrakovou dle toho, mnoho-li tekutiny podlé nádob kvasných náhle napáliti (z. 90 zák. říš., čl. I.), ustanovuje se na 17 hektolitrů.

Vyjdou-li v některé vinopalně, která platí dáň úhrakovou, při prostoru nádob kvasných nebo při vyhledávání toho, kolik tekutiny náhle na den napáliti (z. 90 zák. říš., čl. II., předposlední postávka), znané hektolitru, počítají se, nežli-li více než pět hektolitrů, za pět hektolitrů, a jsou-li větší, za celý hektolitr.

Pokud 100 zl. a vědra sápany v příčině výše dotčené daně úhrakové vyměřeně (z. 104 zák. říš. na r. 1865, čl. XI.) směřuje se ve 175 zl. z hektolitru sápany.

Nejmenší prostora, kterou má mítí vůbec ve vinopalně, která platí dáň dle prostoty nádob na vykysání sápany, každá hůl kvasní (zákon o dani z kofalky z r. 1835, §. 8. a z. 142 zák. říš. na r. 1856, §. 3.), ustanovuje se na 2 $\frac{1}{2}$ hektolitru nimo 5 věder, potažně na 1 $\frac{1}{2}$ hektolitru na nádobě 3 věder.

Zložky hektolitru, které v takové vinopalně vzejdou při prostotě nádob sápaných (zákon komory dvorské, dáň č. 25. máj 1829, čísto 41480, §. 8.; z. 142 zák. říš. na r. 1856, §. 3.), vznikají se, když nežli sápana čtvrtina, polovina nebo tři čtvrtina hektolitru, dle toho, jak jsou velké, na čtvrtinu, na polovici, tři čtvrtiny hektolitru nebo za celý hektolitr. Při vyměřování, mnoho-li kofalky jest více než dovoleno dle zák. o daně pálení (zákon o dani z kofalky z roku 1835, §. 4., z. 130 zák. říš. na r. 1856, §. 3.), počítá se 56 litrů za rovné vědra dánecko-rušská.

Článek 4.

Řízení ustanovení o dani z piva a z ropového cukru.

Chladicí štoky v pivovárech vyměřeny buďte dle celých hektolitrů.

V cukrovárech, které dáň ze spotřebování cukru upravují podlé odměrné řepy úředně kontrolovaného, vážení má řepa, která se dá najednou na váhy, nejmenší 300 kilogramů.

Článek 3.

Jak se vyměřuje potravní daň z masa, z vína, z mešty vínašho a ovočnišho pro venkov a daň, třetíhú Danie consumo v Dalmatsku.

Míra potravní daně (*Danie consumo*) v Dalmatsku a potravní daň z masa, vína, mešty vínašho a ovočnišho pro venkov (č. 56 zák. říšsk. na r. 1862; č. 9 zák. říšsk. na r. 1867, a č. 69 zák. říšsk. na r. 1869) vyměřuje se, přirážka 20procentní arážuje, dle připojených tarifů A, B a C.

Co se týče vína a mešty vínašho a ovočnišho, pokládán buď prodej v částkách více 56 krtů za prodej malý, t. j. daní poddaný.

Článek 4.

Jak se vyměřuje daň z potavy v městech zastřežených a daň z piva, která se má vybráti při vyvážení piva z těchto měst.

Sázky daně potravní měst v příčině vybírání daně potravní za zavěšená prohlášených, které nesvádějí na jatý počet kusů, přeměšny buďte, vyjmajíc přirážku k daní z vaření piva, daň z kamenného a hrdého uhlí i z kockou, sž sazby daně potravní v článku 1. tohoto zákona již ustanovené, na 1 hektolitr, 1 metr kubický, potašš 100 kilogramů, vedlé poměrů posavadních jednotek vyměřování daně k výše uvedeným novým jednotkám tím způsobem, že se zlomky krejčara, koseč odině pól krejčara, pomínou, jiné pak pokládají za celý krejčar.

Daň potravní z uhlí kamenného a hrdého i z kockou, bez přirážky 20procentní, ustanovuje se na 3-6 se 100 kilogramů.

Přirážky k daní z vaření piva (č. 49 zák. říšsk. na r. 1869, čl. II.), pojímajíc v ní přirážku 20procentní, spravováo buď:

- a) Ve Vídni 1 sl. 68 kr. z každého hektolitru sladkého piva;
- č) v jiných městech v příčině vybírání daně za zavěšená prohlášených 7 kr. z každého hektolitru a sakharometrového stupně sladkého piva.

Daně z piva, pojímajíc v ní přirážku 20procentní, dovoluje se při vyvážení piva z měst v příčině vybírání daně potravní za zavěšená prohlášených (č. 49 zák. říšsk. na rok 1869, čl. III.), navržit:

- a) Ve Vídni 1 sl. 47 kr. z každého hektolitru piva a
- č) v jiných městech 74 kr.

Článek 7.

Při zvláštní a třetíhú vyhledávání míry a váhy věci daní poddaných dopustí se také užívání měr v zemí okrajných a povoluje se sníška tesař za měšty, bešty atd. v městech zastřežených.

Při zvláštní a třetíhú vyhledávání míry a váhy, když se dovážejí věci daní poddané do měst v příčině vybírání daně za zavěšená prohlášených, učiti lze také jiných měr nežli jednotek vyměřování daně, když se ustanoví čísla poměrů, dle nichž se mají přeměšiti na jednotky vyměřování daně zákonně ustanovené.

Kromě toho mohou se na přídělnou vyhledáti část váhy vlny, z kterých se při dovážení platí daň podle váhy, a kteréž se obyčejně dovážejí v nádobách, v bednách atd., když by skutečně vyhledání část váhy bylo příliš obtížné, vystaví přiměřené sázky tarifové na nádoby, bedny atd. a měří se těchto sázek nářím.

Článek 8.

Edy veřejně ustanovení výše položené ve skutek.

Co v tomto zákoně ustanoveno, pokud se to vztahuje k dani z cukru řepového a k dani škrokové z kofalky, kteréž se platí dle toho, mnoho-li se jí měří dle nádob kysarek naplněti, nabude platnosti dne 1. srpna 1876.

Také při vyměřování daně z piva v pivovárnách a z cukru v cukrovnách, které dělají cukr z jiných hmot nežli z řepy, měří se dle toho, co v tomto zákoně v té příčině ustanoveno, když za to požádají ti, kteří jsou povinni daň platiti, od počátku dne předzející. Mimo tyto případy nabude tento zákon moci dne 1. ledna 1876.

Článek 9.

Delektia vykonanai.

Ministrovi financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 18. května 1876.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Preiss m. p.

A. Tarifa daně potravní

pro Bělorusko.

Číslo pohod jeden	Popisovací věci	Měřítko daně potravní	Daň potravní	
			zl.	kn.
Vápnaje.				
1	Vino, obiljné	100 litrů, specie	.	75
2	Vino, víšňové	"	0	.
3	Kafelné (maccharní), víno) 10	"	0	.
4	Bacelka, rum, líčny, pasteriz	"	4	50
5	Šum	"	.	10
6	Pivo	"	.	90
Parkévní nábytek.				
7	Stůl, židli, křesly a stoličky, mající více než rok, měřené a nové	1 kus	1	50
8	Stoličky, mající méně jednoho roku	"	.	40
9	Průmysl	"	1	.
10	Stoły, židle, křesla, kany a koflí	"	.	15
Oblá a rozličné jiné věci.				
11	Medka plavá	100 litrů, specie	.	10
12	Medka a jiné obilí, sli kroupy, jáhny (sli a jablem)	"	.	15
13	Žitovina	"	.	10
14	Lučičny obiljné, suché	"	.	10
15	Kajle	"	.	10
16	Čaj	"	1	00
17	Slivky rozličné	"	7	00
18	Slivky stáčené	"	0	00
19	Slivky ležavé	"	.	00
20	Čaj obiljné, sli na obilí obilj	"	1	10
21	Mléko sli pasty	"	.	75
22	Mléko, obsahující sli kroupy, maso mající méně rok, jablem, jablem a maso jablem dráha měřené i nové	"	1	10
23	Maso, žerevě, jáhny koflí	"	.	75
24	Kyby jáhny koflí, maccharní, voban, voban, maccharní a nové	"	.	07

B. Tarifa

daně potravin z dobytka pozemního a nepozemního a z masa pro vesnice.

Mí platnost v Rakousku pod náh. a nad náh., v Srbsku, v Tyrolsku a Vorarlbersku, v Švýcarsku, v Kantonu, v Království českém, v Čechách, Moravě a Slezsku, v Itálii a v Národním území ve volném území Království a v Bukovině.

Číslo po- řadí	Popis výrobků a daně potrubných	Měrná množství daně	I. II. III.					
			1918					
			Potrubná daně z rok. vlny					
			st.	kr.	st.	kr.	st.	kr.
	Dobytek pozemní a nepozemní, totiž:							
1	Vel. býk, krávy, tel. telata, kterým jest přes rok	z kusů	5	4	3	20	2	10
2	Teleta až do roku	"	-	24	-	23	-	22
3	Ovce, kozy, ovce, ovce	"	-	20	-	18	-	17
4	Želva až do 14 kilogramů, kachle a poltravní	"	-	21	-	17	-	15
5	Za kachle v Tyrolsku, Vorarlbersku, Srbsku, v Itálii a Bukovině telce	"	-	0	-	7	-	4
6	Průběha, z j. množství 1 až 100 kilogramů	"	-	20	-	20	-	20
7	Francie, která mají vlny 10%, kilogramů bez vlny	"	-	5	20	-	20	20
7	Čtvrté masa, některé částky pozemního dobytka, jehněčí až polovinu ovce, tel. maso, maso a maso maso, maso a jiné jehněčí a kachle	100 kilo.	1	27	1	20	-	24

Přípomínka. Z dobytka a jehož zvířat, jimi byly označeny jen některé částky, na př. masa nebo mléka, zapravuje každá daň do ústavy tarifní na což lze dobytka vyznačit.

Ustanovení

o tarifě z daně z masa.

- a) V příloze této jsou ustanovení následující:
 - I. ústavy tarifní volně měta, která mají vlny 10,000 obyvatel;
 - II. do II. ústavy tarifní následující měta, která mají 10,000 až 1 20,000 obyvatel;
 - III. ústavy měta měta.

C. Tarifa

daň potravní z vína a z vinohrá i ovociného moštu pro venkov.

Mi platnost v Rakousku pod Korál a nad Korál, v Štýrsku, Tyrolsku a Vorarlbersku, ve Švýcarsku, Karntenu, Krajině, Pfánu, v Čechách, Moravě a Slezsku, v Haliči a Vlachovsku, rovněž ve volněobchodní Krasovské a v Bukovině.

Číslo položky	Popisovaní víni daň podléhající	Měřítko obilného daň	Daň potravní v rak. šle	
			šl.	kr.
1	Vino víno Výjimkou: A. Ve Švýcarsku. a) v okresích a obcích vyňatých vyhlášením pojmenovaných, kde rovněž víno nemá daňový B. V Krajině a v Karntenu. b) v okresích a obcích vyhlášených pomocí vyňatých pojmenovaných, kde rovněž jen víno nemá daňový, totiž v Pustujanském a Svermickém kraji, upravení k tomu v kraji Celovckém k dočasně ověřením vinohrá, která jediná své vlastní zemědělské pěstování ve svém okrese, a to zejména v malých částech pěstování C. V Pfánu. c) v okresích a obcích vyhlášených pojmenovaných, kde rovněž víno nemá daňový d) v okresích Gostánsku, Gostánsku a katechickém okolí vyhlášením pojmenovaných a na územích Karntenských, kde jen víno v přírodním lesníku má v jejich okresích šlehu šlehu e) Víno Korál D. V Tyrolsku a Vorarlbersku. f) podle vyhlášení až do roku 1848 vyňatých z daňových území, kde rovněž víno, když je vinohrá pod věhlasem lesní g) na krajinském víno ve Vorarlbersku h) má víno z vinohrá šlehu šlehu ať šlehu daň na víno vyňatém i) Víno má Výjimkou: j) v Rakousku nad Korál a v Štýrsku k) v Tyrolsku a Vorarlbersku	1 hektolitr	2	87
			1	82
			3	33
			2	33
			1	88
				74
			1	88
			1	8
				74
				87
				48

85.**Vyhlašení, vydané od ministerium financí dne
29. května 1875,**

že se vztahují slova: **úřady dluh státní správní, uvedené v §. 3. zákona, daného dne 28. března 1875.**

Úřady dluh státní správní, připomenutými v §. 3. zákona, daného dne 28. března 1875 (č. 49 zák. řádk.), rozumějí se nyní jedině:

1. C. k. pokladnice dluhu státního,
2. a. k. ředitelství dluhu státního,
3. a. k. ministerium financí a

4. pokladnice a úřady, jmenované v §. 4. lit. b) a c) vyhlášení, vydaného od ministerium financí dne 28. prosince 1868 (č. 158 zák. řádk.), v přímé obligaci státních, jehož úroky jsou k nim též přikázány.

Prešis m. p.

86.**Vyhlašení, vydané od ministerium financí dne
1. června 1875,**

a tom, že hlavní celnice v Bělsku v Korutanech spojuje se s tamjším hlavním úřadem berním.

Od 1. července 1875 počínaje, spojena bude hlavní celnice úřady II. v Bělsku v Korutanech s tamjším hlavním úřadem berním a spojený tento úřad slovní bude: „C. k. hlavní úřad berní zároveň hlavní celnice úřady II.“

Prešis m. p.

87.**Vyhlašení, vydané od ministerium financí dne
2. června 1875,**

a tom, že jest requisita vedlejší celnice lesochází v Dolnositu.

Vedlejší celnice lesochází v Dolnositu jest dne 31. května 1875 requisita a proto její přeneseny jsou s nově vedlejší celnice na tamjší úřad berní.

Prešis m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXI. — Vydána a rozaslána dne 19. června 1875.

§§.

Smlouva, učiněna dne 9. října 1874,

klavem se účeluje obecná jednotá pořávká, uzavřená mezi Německem, Rakousko-Uherskem, Belgickem, Dánskem, Egyptem, Španěly, Spojenými státy Americkými, Francouzskem, Velkobritánskem, Řeckem, Vlásky, Lucemburskem, Norskem, Šviccarskem, Portugalskem, Rumunskem, Ruskem, Srdskem, Švédskem, Srbskarem a Tureckem.

(Stala se v Berně dne 9. října 1874, od které se, v kóli Apollotického Velikoství, ratifikován jest ve Vídni dne 28. března 1875, ratifikace vydané jsou v Berně dne 3. května 1875.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Croatiae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carniolae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum sine ordinandarum relationum maturarum, quae cursus publicos concernant, inter Imperium Austro-Hungaricum et reliqua Regimina, quorum Plenipotentiarum consiliis desuper habitis intererant, tractatus, viginti articulis consistens, Bernae die nona mensis Octobris anno millesimo octingentesimo septuagesimo quarto, initus et signatus fuit, tenoris sequentis:

Znění pŕvođní.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus désignés, ont d'un commun accord, et sous réserve de ratification, arrêté la Convention suivante:

Article 1.

Les pays entre lesquels est conclu le présent traité formeront, sous la désignation de „Union générale des postes“, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des correspondances entre leurs bureaux de poste.

Article 2.

Les dispositions de ce traité s'étendent aux lettres, aux cartes-correspondance, aux livres, aux journaux et autres imprimés, aux échantillons de marchandises et aux papiers d'affaires originaux de l'un des pays de l'Union et à destination d'un autre de ces pays. Elles s'appliqueront également à l'échange postal des objets ci-dessus entre les pays de l'Union et les pays étrangers à l'Union, toutes les fois que cet échange emprunte le territoire de l'un des parties contractantes au moins.

Article 3.

La taxe générale de l'Union est fixée à 25 centimes pour la lettre simple affranchie.

Toutefois, comme mesure de transition, il est réservé à chaque pays, pour tenir compte de ses conventions monétaires ou autres, la faculté de percevoir une taxe supérieure ou inférieure à ce chiffre, moyennant qu'elle ne dépasse pas 33 centimes et ne descende pas au-dessous de 20 centimes.

Sera considérée comme lettre simple toute lettre dont le poids ne dépasse pas 15 grammes. La taxe des lettres dépassant

Překlad.

Nížeponí, zmocněni bývali vládními zeměmi výše uvedených, ujednali se a vyhradili ratifikace o smlouvu níže položenou:

Článek 1.

Země, mezi nimiž tato smlouva učiněna jest, činí v příčině vzájemného vyměňování korespondencí mezi poštami svými jediný úvod poštovní, zvaný „Obecná jednotna poštovní“.

Článek 2.

Co v této smlouvě ustanoveno jest, vztahuje se ke psaní a lištin, listům korespondenčním, knihám, novinám a jiným věcem tiskovým, k ukázkám zboží a papírům živnostenským, které přicházejí a některé země k jednotě náležejí a vřídí se některé jiné země též jednoty. Ustanovení tato mají rovněž platnost v příčině vyměňování poštou zprostředkovaného všeli jmenovaných mezi zeměmi k jednotě náležejícími a zeměmi, ježto k jednotě nepřináležejí, pokud výměna se dočká obvodu alespoň dvou stran se smlouvajících.

Článek 3.

Obecná taxa jednotna ustanovuje se na 25 centimů za jednoduché psaní frankované.

Za opatření přechodní zřídavuje se však každé země, hledie k jejím úměrům měnovním a jiným poměrům na válí, vybití vřídí neb menší taxa nežli jest výše jmenovaná, toliko země činní více než 33 centimů a ne méně než 20.

Za jednoduché pokládá se každé psaní, které nepřesáhne více než 15 gramů. Za psaní, které váží více, počítá se za

sant ce poids sera d'un port simple par 15 grammes ou fraction de 15 grammes.

Le port des lettres non affranchies sera le double de la taxe du pays de destination pour les lettres affranchies.

L'affranchissement des cartes correspondances est obligatoire. Leur taxe est fixée à la moitié de celle des lettres affranchies, avec faculté d'arrondir les fractions.

Pour tout transport maritime de plus de 100 milles marins dans le ressort de l'Union, il pourra être ajouté au port ordinaire une surtaxe qui ne pourra pas dépasser la moitié de la taxe générale de l'Union fixée pour la lettre affranchie.

Article 4.

La taxe générale de l'Union pour les papiers d'affaires, les échantillons de marchandises, les journaux, les livres brochés ou reliés, les brochures, les papiers de musique, les cartes de visite, les catalogues, les prospectus, annonces et avis divers, imprimés, gravés, lithographiés ou autographiés, ainsi que les photographies, est fixée à 7 centimes pour chaque envoi simple.

Toutefois, comme mesure de transition, il est réservé à chaque pays, pour tenir compte de ses convenances particulières ou autres, la faculté de percevoir une taxe supérieure ou inférieure à ce chiffre, moyennant qu'elle ne dépasse pas 11 centimes et ne descende pas au-dessous de 5 centimes.

Sera considéré comme envoi simple tout envoi dont le poids ne dépasse pas 50 grammes. La taxe des envois dépassant ce poids sera d'un port simple par 50 grammes ou fraction de 50 grammes.

Pour tout transport maritime de plus de 300 milles marins dans le ressort de l'Union, il pourra être ajouté au port ordinaire une surtaxe qui ne pourra pas

každých 15 gramů nebo za zlomek 15 gramů jednoúčelné porta.

Taxa za posílání neafrovaných listů dvojnásobně tolik co taxa, v zemích, kam posílání svěřili, za afrovanou posílání vyměřená.

Listky korespondenční buďto afrovaný. Taxa za ně vyměřuje se na polovici taxy za posílání afrovaných, při čemž dovoleno jest zlomek zokrouhliti.

Dopravovala-li by se posílání po moři v obvodu jednotném více než 300 mil námořských, může se k taxě obyčejné připočítati přírůžka, která však nemá činiti více než polovici obecné taxy jednotní, vyměřené za posílání afrovaných.

Článek 4.

Obecná taxa jednotní za papíry živnostenské, ukázky zboží, noviny, brožurované nebo svázané knihy, za brožurky, muzikalia, listky navštívců, katalogy, prospekty, návěští a oznámení jaká koli, nežli jsou účelny, rytí, litografování nebo autografování, též za fotografie, vyměřuje se na 7 centimů za každou jednoúčelnou věc zaslánou.

Za opatření přechodní zůstává se však každé země, hlodě k jejímu zřízení náležitosti a jiným poměrům, na vůli, vybrání větší nebo menší taxa nežli jest výše jmenovaná, toliko nemá činiti více než 11 centimů a ne méně než 5.

Za jednoúčelnou pokládá se každá věc zasláná, která nepřesáhne více než 50 gramů.

Za větší zasláná, která přesáhne více, počítá se za každých 50 gramů nebo za zlomek 50 gramů jednoúčelné porta.

Dopravovala-li by se větší zasláná po moři v obvodu jednotném více než 300 mil námořských, může se k taxě obyčejné připočítati přírůžka, která však

dépasser la moitié de la taxe générale de l'Union fixée pour les objets de cette catégorie.

Le poids maximum des objets mentionnés ci-dessus est fixé à 250 grammes pour les échantillons et à 1000 grammes pour tous les autres.

Est réservé le droit du Gouvernement de chaque pays de l'Union de ne pas effectuer sur son territoire le transport et la distribution des objets désignés dans le présent article, à l'égard desquels il n'aurait pas été existé aux lois, ordonnances et décrets qui régissent les conditions de leur publication et de leur circulation.

Article 5.

Les objets désignés dans l'article 2 pourront être expédiés sous recommandation.

Tout envoi recommandé doit être affranchi.

Le port d'affranchissement des envois recommandés est le même que celui des envois non recommandés.

La taxe à percevoir pour la recommandation et pour les avis de réception ne devra pas dépasser celle admise dans le service interne du pays d'origine.

En cas de perte d'un envoi recommandé et sauf le cas de force majeure, il sera payé une indemnité de 50 francs à l'expéditeur ou, sur la demande de celui-ci, au destinataire, par l'Administration dans le territoire ou dans le service maritime de laquelle la perte a eu lieu, c'est-à-dire où la trace de l'objet a disparu, à moins que, d'après la législation de son pays, cette Administration ne soit pas responsable pour la perte d'envois recommandés à l'intérieur.

Le paiement de cette indemnité aura lieu dans le plus bref délai possible et, au plus tard, dans le délai d'un an, à partir du jour de la réclamation.

nená šlíti více nežli polovici obecní tary jednotné na věci tohoto spůsobu.

Největší váha předmětů uvedených se na 250 gramů, největší váha jiných věcí výše jmenovaných na 1000 gramů.

Vládké každé země k jednotě příměstské zřizuje se právo, nepřipouštět, aby se v zemi její dopravovaly a dodávaly věci v tomto článku jmenované, které se nesrovnávají se zákony, nařízeními a předpisy jinými se ustanovuje, pod kterými výjimkami se mohou takové věci uvážlivosti a v oběh uváděti.

Článek 5.

Věci v článku 2. jmenované mohou se oděšlými doporučovanými.

Každá věc doporučovaná má se frankovati.

Taxa frankovací za oděslané věci doporučované jest též jako taxa za nedoporučené věci oděslané.

Taxa za doporučení a taxa za list přijímatel nemá šlíti více nežli taxa, ustanovená za dopravu uvážlivé té země, z které věc pochází.

Ztratí-li se věc doporučovaná, tedy dá, případ výše mezi vyjímající, tomu, kdo ji podal, nebo na jeho pohledbách adresátovi náhrada 50 franků om správa, v jejímž obvodu nebo na jejíž námořní cestě poštovní věc se ztratila aneb stopa její zmizela, pokud tato správa dle zákonných své země práva jest se ztráty doporučovaných věcí oděslaných také a vnitřním dopravovat.

Tato náhrada má se vypláti se nejdříve, nejdéle pak do roka ode dne reklamace.

Toute réclamation d'indemnité est prescrite, si elle n'a pas été formulée dans le délai d'un an, à partir de la remise à la poste de l'envoi recommandé.

Article 6.

L'affranchissement de tout envoi quelconque ne peut être opéré qu'au moyen de timbres-poste ou enveloppes timbrées valables dans le pays d'origine.

Il ne sera pas donné cours aux journaux et autres imprimés non affranchis ou insuffisamment affranchis. Les autres envois non affranchis ou insuffisamment affranchis seront taxés comme lettres non affranchies, sauf déduction, s'il y a lieu, de la valeur des enveloppes timbrées ou des timbres-poste employés.

Article 7.

Aucun port supplémentaire ne sera perçu pour la réexpédition d'envois postaux dans l'intérieur de l'Union.

Seulement, dans le cas où un envoi du service interne de l'un des pays de l'Union entrerait, par suite d'une réexpédition, dans le service d'un autre pays de l'Union, l'Administration du lieu de destination ajoutera sa taxe interne.

Article 8.

Les correspondances officielles relatives au service des postes sont exemptées du port. Sauf cette exception, il n'est admis ni franchise, ni modération de port.

Article 9.

Chaque Administration gardera en entier les sommes qu'elle aura perçues en vertu des articles 3, 4, 5, 6 et 7 ci-dessus. En conséquence, il n'y aura pas lieu de ce chef à un décompte entre les diverses Administrations de l'Union.

Les lettres et les autres envois postaux ne pourront, dans le pays d'origine comme dans celui de desti-

Práva, láhdi náhrady, peníze, když se ho nevolje do ruky, počítají od toho dne, kterého byla rekomandovaná vše na poštu podána.

Článek 6.

Každá vše odeslaná frankovani se může jedním známkami listovními aneb kolikovanými obálkami listovními, které mají platnost v té zemi, odkud se posílá.

Nefrankované aneb nedostatečně frankované noviny a jiné věci listovní nedopravují se. Za jiné věci nefrankované nebo nedostatečně frankované vyúčtí se taxa jako za listy nefrankované, avšak se však při tom cena kolikovaných obálek nebo známek listovních, bylo-li jakých máti.

Článek 7.

Posílala-li by se vše nějakou poštou dopravou na nějakým nákam uvnitř země k jednotě náležejících, porta dodávková se za to nevybírá.

Sam třeba, když by vše odeslaná se uvnitř deprevy některé země k jednotě příslušejší z příčiny posláno na nějakým přelá v obvod některé jiné země jednotně, výběře správa, k ní náleží místo, kam vše svědčí, svou taxu uvnitř za přirátku.

Článek 8.

Úřední korespondence u všech služby poštovní sprostředka jest porta. Mimo to není nic porta prostě, aniž se povolí jako známé porta.

Článek 9.

Každá správa podrží celé porta, kteréž dle vše podobných článků 3., 4., 5., 6. a 7. výběře. Nemá tedy mezi správami jednoty náležná odrátka místa.

Na penzi a na jiné věci poštou posílané není dovoleno ukládati ani v té zemi, kde se tyto věci podávají, ani v té,

nation, être frappés à la charge des expéditeurs ou des destinataires, d'aucune taxe ni d'aucun droit postal autres que ceux prévus par les articles susmentionnés.

Article 10.

La liberté du transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

En conséquence, il y aura pleine et entière liberté d'échange, les diverses Administrations postales de l'Union pouvant s'expédier réciproquement, au transit par les pays intermédiaires, tant des dépêches closes que des correspondances à découvert, suivant les besoins du trafic et les convenances du service postal.

Les dépêches closes et les correspondances à découvert doivent toujours être dirigées par les voies les plus rapides dont les Administrations postales disposent.

Lorsque plusieurs routes présentent les mêmes conditions de célérité, l'Administration expéditrice a le choix de la route à suivre.

Il est obligatoire d'expédier en dépêches closes, toutes les fois que le nombre des lettres et autres envois postaux est de nature à entraver les opérations du bureau réexpéditeur, d'après les déclarations de l'Administration intéressée.

L'Office expéditeur paie à l'Administration du territoire de transit une bonification de 3 francs par kilogramme pour les lettres et de 75 centimes par kilogramme pour les envois spécifiés à l'art. 4, poids net, soit que le transit ait lieu en dépêches closes, soit qu'il se fasse à découvert.

Cette bonification peut être portée à 4 francs pour les lettres et à 50 centimes pour les envois spécifiés à l'art. 4, lorsqu'il s'agit d'un transit de plus de 750 kilomètres sur le territoire d'une même Administration.

kam svěděl, za kterého podávajících nebo adresátovi nějakého jiného porta neb jiného poplatku poštovského kromě těch, jakta jsou v článkách výše položených ustanoveny.

Článek 10.

Voziti korespondence veskra dovolena jest v celém obvodu jednotin.

Jest tedy úplná a neomezená volná korespondence vyměňování a jednotné správy poštovské mohou si obopelně podlé potřeby dopravy a podlé potřeby slabší poštovské korespondence současně prostředními dopravovaně dodávat buď v zavěšených balících listovních nebo po kusoch.

Zavěšené balíky listovní i korespondence po kusoch vydávány dopravovány buďte pokudně nejrychlejšími cestami, kterými je správa poštovská dopraviti může.

Bylo-li by několik cest stejně rychlých, zůstaveno jest správě korespondenci odvolajitel, by si zvolila cestu, po které se to má státi.

Psalí a jiné věci poštu posílány musí se odslati v balících zavěšených, když jest jich tolik, že by podlé prohlášení správ poštovských, jichž se týče, posta, která ty věci dále dopravuje, byla jinak ve své práci zdržována.

Správa věci odslajitel spraví správě obvodu převzetím 2 franky náhrady za kilogram psaní a 25 centimů za kilogram věcí v článku 4. jmenovaných, a to dle váhy čistě, nečistic, posílají-li se věci v balících zavěšených nebo po kusoch.

Tato náhrada zvýšiti se může na 4 franky za psaní a na 50 centimů za věci v článku 4. vypočítané, když cesta, po níž se ty věci veskra vesou, šiel v obvodu jedné a též správy více než 750 kilometrů.

Il est entendu toutefois que partout où le transit est déjà actuellement gratuit ou soumis à des taxes moins élevées, ces conditions seront maintenues.

Dans les cas où le transit aurait lieu par mer sur un parcours de plus de 300 milles marins dans le ressort de l'Union, l'Administration par les soins de laquelle ce service maritime est organisé aura droit à la bonification des frais de ce transport.

Les membres de l'Union s'engagent à réduire ces frais dans la mesure du possible. La bonification que l'Office qui pourvoit au transport maritime pourra réclamer de ce chef de l'Office expéditeur ne devra pas dépasser 6 francs 50 centimes par kilogramme pour les lettres, et 50 centimes par kilogramme pour les envois spéciaux à l'article 4 (poids net).

Dans aucun cas ces frais ne pourront être supérieurs à ceux bonifiés maintenant. En conséquence, il ne sera payé aucune bonification sur les routes postales maritimes où il n'en est pas payé actuellement.

Pour établir le poids des correspondances transitant, soit en dépêches closes, soit à découvert, il sera fait à des époques qui seront déterminées d'un commun accord une statistique de ces envois pendant deux semaines. Jusqu'à révision, le résultat de ce travail servira de base aux comptes des Administrations entre elles.

Chaque Office pourra demander la révision :

1° en cas de modification importante dans le cours des correspondances ;

2° à l'expiration d'une année après la date de la dernière constatation.

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables à la Maille des Indes, ni aux transports à effectuer à travers le territoire des États-Unis d'Amérique par les chemins de fer entre New-York et

Boston et vice versa, lors même qu'il s'agit d'adresses se dirigeant sur ces deux places, tant qu'il n'y aura pas de tarif spécial, tant qu'il n'y aura pas de tarif spécial.

Voici les conditions de transport par mer de l'Union postale internationale, pour les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) :

Les tarifs de transport par mer de l'Union postale internationale, pour les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) sont les suivants :

1. Les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) sont transportés par mer de l'Union postale internationale, pour les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) à un tarif de 50 centimes par kilogramme pour les lettres et 50 centimes par kilogramme pour les envois spéciaux à l'article 4 (poids net).

2. Les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) sont transportés par mer de l'Union postale internationale, pour les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) à un tarif de 50 centimes par kilogramme pour les lettres et 50 centimes par kilogramme pour les envois spéciaux à l'article 4 (poids net).

3. Les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) sont transportés par mer de l'Union postale internationale, pour les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) à un tarif de 50 centimes par kilogramme pour les lettres et 50 centimes par kilogramme pour les envois spéciaux à l'article 4 (poids net).

4. Les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) sont transportés par mer de l'Union postale internationale, pour les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) à un tarif de 50 centimes par kilogramme pour les lettres et 50 centimes par kilogramme pour les envois spéciaux à l'article 4 (poids net).

5. Les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) sont transportés par mer de l'Union postale internationale, pour les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) à un tarif de 50 centimes par kilogramme pour les lettres et 50 centimes par kilogramme pour les envois spéciaux à l'article 4 (poids net).

6. Les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) sont transportés par mer de l'Union postale internationale, pour les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) à un tarif de 50 centimes par kilogramme pour les lettres et 50 centimes par kilogramme pour les envois spéciaux à l'article 4 (poids net).

7. Les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) sont transportés par mer de l'Union postale internationale, pour les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) à un tarif de 50 centimes par kilogramme pour les lettres et 50 centimes par kilogramme pour les envois spéciaux à l'article 4 (poids net).

8. Les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) sont transportés par mer de l'Union postale internationale, pour les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) à un tarif de 50 centimes par kilogramme pour les lettres et 50 centimes par kilogramme pour les envois spéciaux à l'article 4 (poids net).

9. Les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) sont transportés par mer de l'Union postale internationale, pour les lettres et les envois spéciaux à l'article 4 (poids net) à un tarif de 50 centimes par kilogramme pour les lettres et 50 centimes par kilogramme pour les envois spéciaux à l'article 4 (poids net).

San-Francisco. Ces services continueront à faire l'objet d'arrangements particuliers entre les Administrations intéressées.

Article 11.

Les relations des pays de l'Union avec des pays étrangers à celle-ci seront régies par les conventions particulières qui existent actuellement ou qui seront conclues entre eux.

Les taxes à percevoir pour le transport au-delà des limites de l'Union seront déterminées par ces conventions; elles seront ajoutées, le cas échéant, à la taxe de l'Union.

En conformité des dispositions de l'article 9, la taxe de l'Union sera attribuée de la manière suivante:

1° L'Office expéditeur de l'Union gardera en entier la taxe de l'Union pour les correspondances affranchies à destination des pays étrangers.

2° L'Office destinataire de l'Union gardera en entier la taxe de l'Union pour les correspondances non affranchies originaires des pays étrangers.

3° L'Office de l'Union qui échange des dépêches closes avec des pays étrangers gardera en entier la taxe de l'Union pour les correspondances affranchies originaires des pays étrangers et pour les correspondances non affranchies à destination des pays étrangers.

Dans les cas désignés sous les N°s 1, 2 et 3, l'Office qui échange les dépêches n'a droit à aucune bonification pour le transit. Dans tous les autres cas, les frais de transit seront payés d'après les dispositions de l'article 10.

Article 12.

Le service des lettres avec valeur déclarée et celui des mandats de poste feront l'objet d'arrangements ultérieurs entre les divers pays ou groupes de pays de l'Union.

dopravování. O této dopravě diti se bude také přičít zvláštní úmluva mezi správami, jakž vč. se dočtje.

Článek 11.

Podmínky smějí k jednotě náležejících k zemím k jednotě nepřítelnejším uspořádaný jsou směrůvami zvláštními, jakož mezi nimi již jsou nebo budou učiněny.

Taxy, které se za dopravěvni vñ kuzie jednotech vyběrají, ustanovují se tímto směrůvami; tyžé taxy přičítají se dle přičpu k taxě jednotě.

Dle toho, co ustanoveno v článku 9., rozdělí se taxa jednotě takto:

1. Správa jednotě, která vč. oděsí, podrží celou taxu jednotě za frankované korespondence do cizích zemí.

2. Správa jednotě té země, kam korespondence vñbíjí, podrží celou taxu jednotě za nefrankované korespondence z cizích zemí.

3. Správa jednotě, která vyměňuje uzavřené balíky listů a cizími zeměmi, podrží celou taxu jednotě za frankované korespondence z cizích zemí a za nefrankované korespondence do cizích zemí.

V případech pod 1., 2. a 3. uvedených, země správa, která balíky listů vyměňuje, práva, šídají náhrady za přívaz. V každé jiné případnosti zaplacený bude náklady přívazní dle toho, co ustanoveno v článku 10.

Článek 12.

V přičině vyměňování listů, na nichž jsou cena opověřena, a pouháček poštových učiní se přičít úmluva mezi některými zeměmi jednotěmi nebo skupinami zemí jednotě.

Article 13.

Les Administrations postales des divers pays qui composent l'Union sont compétentes pour arrêter d'un commun accord, dans un règlement, toutes les mesures d'ordre et de détail nécessaires en vue de l'exécution du présent traité. Il est entendu que les dispositions de ce règlement pourront toujours être modifiées d'un commun accord entre les Administrations de l'Union.

Les différentes Administrations peuvent prendre entre elles les arrangements nécessaires au sujet des questions qui ne concernent pas l'ensemble de l'Union, comme le règlement des rapports à la frontière, la fixation de rayons limitrophes avec taxe réduite, les conditions de l'échange des mandats de poste et des lettres avec valeur déclarée, etc.

Article 14.

Les stipulations du présent traité ne portent ni altération à la législation postale interne de chaque pays, ni restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des traités, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue d'une amélioration progressive des relations postales.

Article 15.

Il sera organisé, sous le nom de „Bureau international de l'Union générale des postes“, un office central qui fonctionnera sous la haute surveillance d'une Administration postale désignée par le Congrès, et dont les frais seront supportés par toutes les Administrations des États contractants.

Ce bureau sera chargé de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service international des postes, d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses, d'instruire les demandes de

(fin.)

Článek 13.

Správy poštovské rozdílných zemí, a nichž jednota se skládá, jsou zmocněny, aby po společném ujednání vzájemnými pravidly ustanovily veliké opatření pořádku a pořádku, jichž potřebí, by tato smlouva byla uvedena ve skutek. Rozumí se, že správy jednotlivě budou mezi tato pravidla po společném ujednání každé chvíle změny.

Rozdílné správy mohou se dle potřeby mezi sebou ujednat o věci, které se týkají veliké jednoty, na př. o upravení dopravy pozemní, o ustanovení okružích pomozních, kde jest nějaká taxa, a výjimky vyměňování poukánek poštovských, listů, na nichž jest uložena taxa atd.

Článek 14.

Touto smlouva n'emporte ni altération ni restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des traités, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue d'une amélioration progressive des relations postales.

Článek 15.

Il sera organisé, sous le nom de „Bureau international d'Union générale des postes“, un office central qui fonctionnera sous la haute surveillance d'une Administration postale désignée par le Congrès, et dont les frais seront supportés par toutes les Administrations des États contractants.

Tento úřad jest k tomu, aby usklaďoval, a veřejnosti uvídal a rozšiřoval veliké oznámení mezinárodní služby poštovské se týkající, aby k pořádku stran, jichž se týče, podával dobrá sdělení o otázkách sporných, aby dle potřeby k rozhodnutí připravoval návrhy, jak se

modifikací an zrušením d'execucon, de notifier les changements adoptés, de faciliter les opérations de la comptabilité internationale, notamment dans les relations prévues à l'art. 10 ci-dessus et, en général, de procéder aux études et aux travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union postale.

Article 16.

En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs membres de l'Union relativement à l'interprétation du présent traité, la question en litige devra être réglée par jugement arbitral; à cet effet, chacune des Administrations en cause choisira un autre membre de l'Union qui ne soit pas intéressé dans l'affaire.

La décision des arbitres sera donnée à la majorité absolue des voix.

En cas de partage des voix, les arbitres choisiront, pour trancher le différend, une autre Administration également désintéressée dans le litige.

Article 17.

L'entrée dans l'Union des pays d'outre-mer n'en faisant pas encore partie sera soumise aux conditions suivantes:

1° Ils déposeront leur déclaration entre les mains de l'Administration chargée de la gestion du Bureau international de l'Union.

2° Ils se soumettront aux stipulations du traité de l'Union, sauf entente ultérieure au sujet des frais de transport maritime.

3° Leur adhésion à l'Union doit être précédée d'une entente entre les Administrations ayant des conventions postales ou des relations directes avec eux.

4° Pour amener cette entente, l'Administration générale convoquera, le cas échéant, une réunion des Administrations intéressées et de l'Administration qui demande l'adhésion.

mají uplatňovat pravidla vykonávaoci, aby vyhlášoval změny přijaté, aby usnadňoval mezinárodní spošitování, zejména v pšitcích v článku 10. připomenutých a všeobecně aby se zabývala studii a pracami, kterých se pro dobré jednoty poštovské má vztahovat.

Článek 16.

Byli-li by dva nebo více členských jednoty s strany vykládání této smlouvy rozdílného mínění, tedy má v příslušných případech sporů rozhodnutí soud rozhodčí, k němuž každá strana, již se dotýká, zvolí jednoho členského jednoty, který v té věci nemá zájmu.

Tento soud rozhodá nadpolovičním většinou hlasů.

Byli-li by členskémi poštami sobě rovní, zvolí rozhodcové, aby přivedli rozhodnutí k němu, některou jinou stranu, která též v věci nemá zájmu.

Článek 17.

Země námořní, která posud k jednotě nepřihlášela, mohou k ní přistoupiti pod těchto vřiminkách:

1. Mají své přihlášení podati správě, již zvoleno jest vedení mezinárodního úřadu jednotního.

2. Mají se pronésti, že přivoluji k ustanovením smlouvy jednotní s vřiměním další smlouvy o náklady dopravy námořní.

3. Prvé než přistoupí k jednotě, mají se domluviti se správami poštovskými, kterých jsou s nimi v nějaké smlouvě nebo v nějakém přímém svazku.

4. Aby se takové domluvení stalo, učiní správa shledující, určí-li se toho potřeba, aby se sešla správa zájmu v tom mající a správa, která chce k jednotě přistoupiti.

5° L'entente établie, l'Administration générale en avisera tous les membres de l'Union générale des postes.

6° Si dans un délai de six semaines à partir de la date de cette communication, des objections ne sont pas présentées, l'adhésion sera considérée comme accomplie et il en sera fait communication par l'Administration générale à l'Administration adhérente. — L'adhésion définitive sera constatée par un acte diplomatique entre le Gouvernement de l'Administration générale et le Gouvernement de l'Administration adhérente dans l'Union.

Article 18.

Tous les trois ans au moins, un Congrès de plénipotentiaires des pays participant au traité sera réuni en vue de perfectionner le système de l'Union, d'y introduire les améliorations jugées nécessaires et de discuter les affaires courantes.

Chaque pays a une voix.

Chaque pays peut se faire représenter, soit par un ou par plusieurs délégués, soit par la délégation d'un autre pays.

Toutefois, il est entendu que le délégué ou les délégués d'un pays ne pourront être chargés que de la représentation de deux pays, y compris celui qu'ils représentent.

La prochaine réunion aura lieu à Paris en 1877.

Toutefois, l'époque de cette réunion sera avancée, si la demande en est faite par le tiers au moins des membres de l'Union.

Article 19.

Le présent traité entrera en vigueur le 1er Juillet 1875.

Il est conclu pour trois ans, à partir de cette date. Passé ce terme, il sera considéré comme indéfiniment prolongé,

š. Když se domluví stano, dá o tom správa štátníci všem členům obecné jednoty poštovních vědějí.

6. Nevděl-li se v šestí nedělich, ode dne oznámení počítajíc, žádná námítka, pokládá se přistoupení za skutečné, a správa štátníci to správně nově přistupující oznámí. Že tato správa definitivně k jednotě přistoupila, postaví se na jisto způsobem diplomatickým mezi vládou správy štátníci a vládou správy v jednotě přijaté.

Článek 18.

Nejméně každí třetí rok má se sejiti kongres plénipotentní všech ve smlouvě účastnících majitelích, aby zdokonaloval jednotu, zaváděl opravy, jakto se shledají za potřebné a rokoval o společných záležitostech.

Každí země má jeden hlas.

Každí země může se díti jednou nebo několika vyslanými osobí delegací některé jiné země zastoupiti.

Evšem se vídá, že na vyslaného nebo na vyslané některé země nemůže se vzádně zastoupent více než dvou země, počítajíc v to i tu, od které jsou vyslaní.

Kongres nejméně přití sejde se v Paříži roku 1877.

Kongres může se vídat sejtí také dítro, když by toho žádala nejméně třetina členů jednoty.

Článek 19.

Tato smlouva nabude moci dne 1. července 1875.

Učiněna jest na tři léta, od tohoto dne počítajíc. Když tato doba dojde, pokládána bude na neurčitý čas na pro-

mais chaque partie contractante aura le droit de se retirer de l'Union, moyennant un avertissement donné une année à l'avance.

Article 20.

Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent traité, toutes les dispositions des traités spéciaux conclus entre les divers pays et Administrations, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent traité et sans préjudice des dispositions de l'art. 14.

Le présent traité sera ratifié aussitôt que faire se pourra et, au plus tard, trois mois avant la date de sa mise à exécution. Les actes de ratification seront échangés à Berne.

En foi de quoi les plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés l'ont signé à Berne, le 9 Octobre 1874.

Pour l'Autriche:

Le Baron de Kaltenbäcker.

Filhal.

Pour la Hongrie:

M. Geray.

F. Heim.

Pour l'Allemagne:

Stephan.

Güther.

Pour la Belgique:

Fassina.

Vincent.

J. Gife.

Pour le Danemark:

Fenger.

Pour l'Égypte:

Muzil Bey.

Pour l'Espagne:

Angel Haasi.

Emilio C. de Navasquez.

disponenca, a však každé smlouvající se strana bude mít právo, se smlouvou vystoupiti, když to řek dříve oznámí.

Článek 20.

Od toho dne, kdy tato smlouva vejde ve skutek, postoupou smlouvy zvláštní mezi jednotlivými zeměmi a správami zvláštní mezi svými domy, pokud se s tím, co v této smlouvě ustanoveno, nesrovnávají, však bez újmy toho, co ustanoveno v článku 14.

Tato smlouva má být co nejdříve ratifikována, nejdříve pak tři měsíce od svého vykonání. Listiny ratifikační budou vyměněny v Berně.

Tous les évènements plénipotentiaires ont été ratifiés aussitôt que faire se pourra et, au plus tard, trois mois avant la date de sa mise à exécution.

Pour l'Autriche:

Baron Kaltenbäcker.

Filhal.

Pour la Hongrie:

M. Geray.

F. Heim.

Pour l'Allemagne:

Stephan.

Güther.

Pour la Belgique:

Fassina.

Vincent.

J. Gife.

Pour le Danemark:

Fenger.

Pour l'Égypte:

Muzil Bey.

Pour l'Espagne:

Angel Haasi.

Emilio C. de Navasquez.

Pour les Etats-Unis d'Amérique:

Joseph H. Blackfan.

Pour la France:

Pour la Grande-Bretagne:

W. J. Page.

Pour la Grèce:

A. Mouselas.

A. H. Hénant.

Pour l'Italie:

Tantolo.

Pour le Luxembourg:

Y. de Roche.

Pour la Norvège:

C. Oppen.

Pour les Pays-Bas:

Hufstede.

B. Sweerts de Landas Wybergh.

Pour le Portugal:

Eduardo Lessa.

Pour la Roumanie:

George F. Lohovari.

Pour la Russie:

Baron Velho.

George Foggenpohl.

Pour la Serbie:

Mladen Z. Radujkovicich.

Pour la Suède:

W. Ross.

Pour la Suisse:

Eugène Borel.

Saef.

Dr. J. Beer.

Pour la Turquie:

Yanco Macridi.

Za Spojené štáty Americké:

Josef H. Blackfan.

Za Francúzsko:

Za Veľkú Britániu:

W. J. Page.

Za Grécko:

A. Mouselas.

A. H. Hénant.

Za Taliansko:

Tantolo.

Za Luxembursko:

Y. H. Roche.

Za Nórsko:

C. Oppen.

Za Nizozemsko:

Hufstede.

B. Sweerts de Landas Wybergh.

Za Portugalsko:

Eduard Lessa.

Za Rumunsko:

George F. Lohovari.

Za Rusko:

Baron Velho.

George Foggenpohl.

Za Srbsko:

Mladen Z. Radujkovicich.

Za Švédsko:

W. Ross.

Za Švajčiarsko:

Eugène Borel.

Saef.

Dr. J. Beer.

Za Turecko:

Yanco Macridi.

Nos visis perpetuisque omnibus et singulis tractatus hujus articulis, illos omnes ratos gratosque habere hisce profiteremur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo Regio pro Nobis Nostrisque successoribus spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandavimus, nec, ut illis ulla ratione a Nostris contraveniatur, permissuros esse.

In quorum fidem praesentes ratihabitionis tabulae, quae Bernae reponuntur atque Regimini cuique tractatum hunc signanti ratificationis loco erant, manu Nostra signavimus sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur in urbe Nostra Vienna die vigesima nona mensis Martii anno millesimo octingentesimo septuagesimo quarto, Regnorum Nostrorum vigesimo septimo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et. Reg. Apost. Majestatis propriae:

Josephus eques a Schwager m. p.,
Cancellarius aulicus ac ministerialis.

Protokole final.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays qui ont signé aujourd'hui le traité concernant la création d'une Union générale des postes, sont convenus de ce qui suit:

Dans les cas où le Gouvernement français, qui s'est réservé le protocole ouvert et qui figure en conséquence au nombre des parties contractantes au traité sans y avoir encore donné son adhésion, ne se déciderait pas à le signer, ce traité n'en sera pas moins définitif et obligatoire pour toutes les autres parties contractantes dont les représentants l'ont signé aujourd'hui.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessus ont dressé le présent protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si les dispositions qu'il contient étaient insérées dans le traité lui-même, et ils l'ont signé, en un

Protokol závěrečný.

Nížeopisán plenomocníci vlády naší, kteří se dnes ve smlouvě, týkající se zřízení obecné jednoty poštovní, podepsali, umluvili jsou se o toto:

Jestliže by vláda francouzská, která sobě tento protokol ořídila otevřený, a za ten příčinou v počtu smlouvajících se stran ve smlouvě se uvádí, někdy se k němu posud nepřidala, k tomu se nepochybně, by ta smlouva podepsaná, bude níměně platná a závazná v příčině všech jiných stran se smlouvajících, jichž plenomocníci se v ní dnes podepsali.

Tomá na svědomí a přejmenování plenomocníci sepsali tento protokol závěrečný, kterýž bude mít touž moc a závaznost, jako by to, co v něm ustanoveno, bylo v smlouvě sama napísáno, a podepsali se v jednom exempláři toho

exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement de la Confédération suisse et dont une copie sera remise à chaque partie.

Berne, le 9 Octobre 1874.

Pour l'Autriche:
Le Baron de Kolbensteiner.
Pilhal.

Pour la Hongrie:
K. Gervay.
F. Heim.

Pour l'Allemagne:
Stephan.
Güther.

Pour la Belgique:
Fassiaux.
Vinchent.
J. Giff.

Pour le Danemark:
Fenger.

Pour l'Égypte:
Kamal Bey.

Pour l'Espagne:
Angel Kasal.
Emilio C. de Narvaques.

Pour les États-Unis d'Amérique:
Joseph H. Macklan.

Pour la Grande-Bretagne:
W. J. Page.

Pour la Grèce:
A. Nansoulas.
A. H. Stéant.

Pour l'Italie:
Tantolo.

Pour le Luxembourg:
V. de Roche.

Pour la Norvège:
C. Oppen.

protokoly, jež bude v archivě vlády jednoty švýcarské uloženo a přepis jeho každé straně dodán.

V Berně, dne 9. října 1874.

Za Rakousko:
Baron Kolbensteiner.
Pilhal.

Za Uhry:
K. Gervay.
F. Heim.

Za německou říši:
Stephan.
Güther.

Za Belgieho:
Fassiaux.
Vinchent.
J. Giff.

Za Dánsko:
Fenger.

Za Egypt:
Kamal Bey.

Za Španěly:
Angel Kasal.
Emilio C. H. Narvaques.

Za Spojené státy Americké:
Josef H. Macklan.

Za Velikobritánko:
W. J. Page.

Za Řecko:
A. Nansoulas.
A. H. Stéant.

Za Vlachy:
Tantolo.

Za Lucembursko:
V. H. Roche.

Za Norsko:
C. Oppen.

Pour les Pays-Bas:
Hollande.
B. Sweets de Landau Wybergh.

Pour le Portugal:
Edouard Louca.

Pour la Roumanie:
Georges F. Labovari.

Pour la Russie:
Baron Velho.
Georges Faggenpohl.

Pour la Serbie:
Mladen E. Radujković.

Pour la Suède:
W. Ess.

Pour la Suisse:
Engino Barel.
Nestl.

Dr. J. Herz.

Pour la Turquie:
Yacou Haridj.

Za Nizozemsko:
Hollande.
B. Sweets de Landau Wybergh.

Za Portugalsko:
Edouard Louca.

Za Rumunsko:
Jih F. Labovari.

Za Rusko:
Baron Velho.
Jih Faggenpohl.

Za Srbsko:
Mladen E. Radujković.

Za Švédsko:
W. Ess.

Za Švýcarsko:
Engino Barel.
Nestl.

Dr. J. Herz.

Za Turecko:
Yacou Haridj.

Smlouva výšepolezená, týkající se zřízení obecní jednoty poštovní, i s protokolem závěrečným k ní náležejícím, k níž obojí smlouvna rady říšské přivolala, tímto se vyhláší.

Ve Vídni, dne 8. června 1875.

Auersperg m. p.

Chlumcecký m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číska XXXII. — Vydána a rozedlána dne 23. června 1875.

89.

Vyhlášení, vydané od ministerií financí a obchodu dne 2. června 1875,

a tam, že v Kotaru v Dalmatsku stihna jest jednateleství přístavní a námořsko-odravotní, op-
ještě v tamějši c. k. hlavní celnici.

Dne 1. května 1875 stihna jest jednateleství přístavní a námořsko-odravotní
v Kotaru v Dalmatsku, jehož práce vranějšy jsou na tamějši c. k. hlavní celnici.

Chlumcecky m. p.

Prešls m. p.

90.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 8. června 1875,

a tam, že se přilivají obec Velký Třebovár a Malý Třebovársek k obvodu okresního soudu
Moravsko-Třebovárského na Moravě.

Podle §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868 (3. 59 zák. říšsk.), odliivují
se obec Velký Třebovár a Malý Třebovársek z obvodu okresního soudu
Zábřehského, potažně krajského soudu Olomouckého a přilivají se k obvodu
okresního soudu Moravsko-Třebovárského, potažně krajského soudu Brnočského.

Toto nařízení nabude platnosti dne 1. srpna 1875.

Glaser m. p.

91.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 12. června 1875,

jináta se vrátí ve státěk náosa, daný dne 18. května 1875, týkající se daně potravní z piva, kofalky a octa.

Aby přišlo k vykonání, co v příčině daně potravní z piva, z kofalky a z octa ustanoveno v nákosě, daném dne 18. května 1875 (§. 84 nák. říšk.), nařazuje se podle článku 9. tohoto nákosu toto:

1. Každý vinopalník, který platí úhrnkovou daň z kofalky dle toho, mnoho-li máte dle nádob kysacích napálen, povinen jest, předložiti na úhrnkovou dobu nejprve příst, která, provozuje-li se pálení celoročně, obsahuje v sobě čas od 1. srpna 1875 až do konce ledna 1876 a v jiných vinopalnách dobu pálení, připadající v čas výroby od 1. srpna 1875 až do konce srpna 1876, i také tebe, když v zařízení vinopalny něčeho se změnil, vedlé článku VI. nařizení o daní z kofalky, vydaného dne 18. října 1866, (§. 104 nák. říšk.), finančnímu okresnímu úřadu (finančnímu inspektorovi) ve dvojím sepsání popis místnosti ve vinopalně a opovíditi mu přístroje k pálení, uveda prostoru, jš v sobě zavraj, dle nové měry tekutinové (dle litrů a hektolitrů); tento popis a opovídí podati má vinopalník, páli-li se celoročně, nejdále až do 15. července 1875, nepáli-li se však celoročně, nejdále 15. dní dříve než počne páliiti.

Finanční okresní úřad (finanční inspektor) zavade v příčině každého takového popisu a každé takové opovídí předepsané řízení úřadu, vyměřiti, mnoho-li kofalky vinopalna máte dle nové jednotky vyměřovací daně (hektolitrového stupně alkoholu) napáleni a přičítáti k tomu, aby se výřimní úřední vinopalníci nebo jeho náměstkové, provozuje-li se pálení celoročně, darovali nejdále až do 15. července 1875, a jše-li o některou jinou vinopalna, nejdále 6 dní dříve, než se v ní počne páliiti.

Mělo-li by v některé vinopalně, v které se nepáli celoročně a které platí úhrnkovou daň z kofalky dle toho, mnoho-li se máte dle nádob kysacích napáleni, výjimkou pálení počti v srpnu r. 1875, tedy má vinopalník tento svůj úmysl nejdále až do 15. července 1875 finančnímu okresnímu úřadu (finančnímu inspektorovi) písemně oznámiti.

Tento úřad přibndí v takové případyosti jenom to, co vinopalna v nyníšší době úhrnkové, jakot ustanoveno, máte nejvíce napáleni, z vědrových stupňů na hektolitrové stupně alkoholu, vyřídí domně daň úhrnkovou dle nové jednotky vyměřovací daně na máte srpna 1875 a oznámí to v čas vinopalníkovi nebo jeho náměstkovi.

2. Ve vinopalnách, které mají zapravovati daň z kofalky dle sáčků v příčině daně dle prostory nádob záparních plávnost majících, nebyla-li o placení daně učiněna dobrovolná smlouva, učito buď, od 1. ledna 1875 počínaje, sáčků

daně podlé hektolitra. Od tohoto dne počítati se má prostora, kterou nádobý těchto vinopalen v sobě obsahují, dle hektolitrů a litrů. Taková má se dle nové jednotky vyměřování daně (hektolitra) spovídati půlnou kofalky, která se v těchto vinopalnách diti bude, od 1. ledna 1876 počínaje.

Učiní-li se však s takovými vinopalnami úmluva o daně z kofalky, která se má kromě roku 1876 vztahovati i k roku 1876, tedy buďet nákladově té úmluvy, i co se týče řízení doby umlavené, připadájející do roku 1876, dle nové měry a dle nové jednotky vyměřování daně ustanoveny.

3. Každý pivovárník, který by chtěl jíti od 1. srpna až do posledního prosince 1876 dle nové jednotky vyměřování daně (dle hektolitrů a sakcharometrového stupně) daň zapravovati, má svůj dmych přeměně oznámiti kontrolnímu správci okresnímu, který má dohlížeti k pivovárnu.

Kontrolní správce okresní má učiněti opatření, aby se štoky chladicí a vodní potřeby také každé slévaci, spílaci a kvasící atd. co nejdříve dle hektolitrů vyměřily.

Když se dočkáme vyměřeni same, má se nová jednotka vyměřování daně zavésti.

A však od 1. ledna r. 1876 počínaje, buďet daň z piva bez výjimky dle nové jednotky daně vyměřována a zapravována. K vaření piva, počínaje od tohoto dne, buďet tedy štoky chladicí a vodní potřeby také každé slévaci, spílaci a kvasící atd. na všecken způsob dle hektolitrů vyměřeny.

4. Majeutští tovaryši na cukr řepový mají v přehledě cukru, který chtějí dělati od 1. srpna 1876, udati prostora nádob a váhu řepy, jak jim to nabízení o dělení cukru řepového uloženo, dle hektolitrů a litrů, potažiti dle kilogramů.

Při vyměřování toho, musko-li má se učiti lisy a centrifugami z řepy nabýti, učito buď prazditu ještě měřiti dle prazdatní měry a váhy [č. 103 zák. řísk. na r. 1866, článok II, lit. a) a b)].

To však, co se učito řezání přístrojů má býti z čerstvé řepy ve Vídeňských cenzústkách udané, přeměni se, aby se vyhledala úhrnková daň z cukru, ve stopy kilogramů, počítaje 56-006 kilogramů za 1 centník Vídeňský.

5. Každý podnikatel cukrovary, v kterémž se dělá cukr z jiných hmot tuzemských nežli z řepy, chtěje zapravovati daň jíti od 1. srpna až do posledního prosince 1876 dle nové jednotky, má se kontrolnímu správci okresnímu, jenž má dohlížeti k cukrovárně, přeměně oznámiti, aby prostora nádob a váhu řepy, udané ve spisech obléhacích a výnosech výrobku těchto cukrovary, prazditim převědla se na novou měru a váhu.

6. Nádobý, v kterých se bude od 1. ledna 1876 vyvážeti přes hranici celni nejvýše 100 litrů piva a nejvýše 50 litrů nějaké příměsí tekutiny lihové a bude se řízení za navrácení daně, mají býti od dnešního dne měry litrové cimentsové. Mimo to má každé nádobě, v které se bude pivo vyvážeti a za navrácení daně z něho řízení, obsahovati nejvýše 25 litrů.

V opovědích, které se podají, od 1. ledna 1878 počínajíc, v příčině vývozu piva, pálených lihových tekutin a cukru přes linii celní a bude se spolu řídití za navrácení daně, udáno bud, mnoho-li těchto věcí jest a co váží, dle nové míry, potažiti nové váhy (lítřů, kilogramů).

Daně, které se při vyvážení cukru nahraditi má, vyměří se, jako posud, dle váhy šistě.

Pivo, pálené tekutiny lihové a cukr, kteréž se proti navrácení daně přes linii celní vyvážejí a v příčině kterých byla opověď podána ještě před 1. dnem měsíce ledna 1878, odpraveny budou, vykonala-li poměmi celnice, aneb jest-li k tomu některé celnice uznají obvodu celnice ustanovená, tato celnice fixují při vývozu toprv točného dne nebo později, dle posavadní míry, potažiti váhy a dle posavadních sázek nahrazení daně.

A však vyvážené věci dotčené, jejich míra nebo váha byla v opovědi od 1. srpna až do posledního prosince 1878 podaná dle nového způsobu udána a pivo nebo pálené tekutiny lihové v sudích, které jsou již dle míry litrové dimenzovány, odpravují se dle nové míry, potažiti váhy.

Prctis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXIII. — Vydána a rozaslána dne 10. července 1873.

92.

Zákon, daný dne 5. června 1873,

žmáto se podnikatelska teleznice z Flomptie do Luptava povoluje záloha penězita, zmátoje záloha, daný dne 28. kvátna 1869 (š. 83 sák. říšsk.).

Š přívolením obáji zálohyvy rady říšské vidí se Mi napřítiti takto:

Článek I.

Vláde dává se moc, by dala společnost první uhersko-halitzké teleznice zálohu jednoho milionu osmkrátého tisíc (1,800.000) slatých v náčích rakouského žila, když se každé společnosti dostane téžá pomoci od královské vlády uherské buď tím, že se jí dá záloha hotová v stejné sumě nebo že se vyřší garancie pro část první uhersko-halitzké teleznice v zemích koruny uherské letitá o ročních jedenkrátého tisícot devět tisíc osmset šest a třídset (129.856) slatých ve sřítě na každé lé.

Téhož zmocnění užíví může vláda kromě toho jen tehda, když s. k. privilégovaná rakouská dvřevna obchodní a živnostenská dá společnosti této dráhy na štátně zpravení sčodku kapřítáhu základacního při této dráze vcelkové dva miliony pčkrátého tisíc (2,000.000) slatých rakouského žila.

Článek II.

Co se týče záložení a splčování zálohy v článku I. uvedené, má platnost to, co náležo v článku 18. listu povolní, daného dne 11. září 1869 (š. 180 sák. říšsk.).

Článek III.

Tento nákon vejde ve skutek toho dne, kterého bude vyhlášen.
Ministři obchodu a ministři financí uloženo jest, aby jej vykonali.

V Mě, dne 5. června 1875.

František Josef m. p.

Anersperg m. p.

Chlumecský m. p.

Proch m. p.

93.

Vyhlášení, vydané od ministra obchodu dne 22. června 1875,

s tím, že se uznáje II. třída vozů na moravsko-slezské železnici centrální.

Podle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 19. června 1875, znějíce se §. 8. listu povolání, daného dne 21. dubna 1870 (č. 77 zák. Míst.) a povoluje se podnikatelstvu moravsko-slezské železnice centrální, by až na další ustanovení respastilo IV. třídu vozův na liniích jemu příslušejících.

Chlumecský m. p.

94.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 23. června 1875,

ještě se třetí třídy krajského soudu Kolomyjského v hradech Kálských a Tadměřích.

8 Nejvyššího schválením, jehož datum dne 2. prosince 1874 a dne 19. června 1875, znějíce se dle zákona, daného dne 26. dubna 1873 (č. 62 zák. Míst.), v obvodu vrchního zemského soudu Lvovského krajský soud v Kolomyji, k němuž bude příslušeti okrsek nynějších okresních soudů Kolomyjského, Hvozdeckého, Horadenského, Katského, Kosovského, Polenskoinského, Opatynského, Štětynského a Záblatovského, kterélto soudové budou z obvodu krajského soudu Stanislavovského vyloštěni.

Tento okresový soud bude ve svém obvodu vykonávati také moc soudu obchodního.

K vyřízení civilních a trestních prací soudu okresního v městě Kolomyji a jeho okolí, kterél v sobě združuje okrsek nynějšího okresního soudu Kolomyjského, stížen bude v Kolomyji městský delegovaný soud okresní, nynější pak okresní soud Kolomyjský bude zrušen.

Krajský soud a městský delegovaný okresní soud v Kolomyji počnou úřadovati dne 1. ledna 1876, a ošňeš dne přestane úřadovati nynější okresní soud tamtéž.

V moč soudní zemského soudu Lvovského jakožto úřadu desk zemských a krajského soudu Samborského jakožto soudu herního úřadu náležaním něžého se nemění.

Unger m. p.

95.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 28. června 1875,

e tom, že se stíraje expositura hlavní celnice na nádraží rakouské koleznice severozápadní v Praze a že se umístí, by utvářela úřad opředácký.

Na nádraží rakouské koleznice severozápadní v Praze stížena jest dne 10. května 1875 expositura hlavní celnice, která má moč hlavní celnice I. třídy a jest zrušena, aby utvářela úřad opředácký (úřad opředácký), předepsaného v příloze deprevy po koleznici vynalezená sčítání, vydaným dne 18. září 1867, č. 34145 (č. 45 věsta. nář., str. 433).

Pretis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXIV. — Vydána a rozestána dne 26. července 1875.

96.

Úmluva konsulská, učiněna mezi mocnářstvím Rakousko-uherským a královstvím Vlašským dne 15. května 1874.

(Učiněna v Římě dne 15. května 1874, od Jela s. a. k. Apostolského Velikostátního velkoknížete jest v Římě dne 15. března 1875, a ratifikace oboustranně vyměněny jsou v Římě dne 11. dubna 1875.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Boheminae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omaibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Postquam a Nostro atque Majestatis Suae, Italiae Regis, Plenipotentiario de functionibus, privilegiis et immunitatibus eorum, qui in Utriusque Nostrum ditioribus muneribus consularia obeunt, nec non de officiorum judicialium et consularium tractationibus, quae haereditates relictas utriusque subditorum concernunt, Conventio die decimo quinto mensis Maji, anni millesimi octingentesimi septuagesimi quarti, Romae inita et signata est, tenoris sequentis:

Znění původní.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et

Sa Majesté le Roi d'Italie,

désirant déterminer, d'un commun accord, les droits, privilèges et immunités réciproques des Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires, ainsi que leurs fonctions et les obligations auxquelles ils seront respectivement soumis en Autriche-Hongrie et en Italie, ont résolu de conclure une Convention Consulaire et ont nommé, à cet effet, pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur le Comte Felix de Wimpffen, Chevalier de la Couronne de Fer de 1re classe, Grand Cordon de l'Ordre des Saints Maurice et Lazare, Chambellan et Conseiller Intime de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie, etc. etc.;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Monsieur le Chevalier Emile Visconti-Venosta, Chevalier Grand-Croix, décoré du Grand-Cordon des Ordres des Saints Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, Grand-Cordon des Ordres de St. Etienne et de Léopold d'Autriche-Hongrie, etc. etc., Son Ministre Secrétaire d'Etat pour les affaires étrangères, Député au Parlement national, etc.;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Překlad.

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. atd. a Apoštolský král Uherský, a

Jeho Veličenství král Vlášský,

žádajíce toho Sobě, aby po obopólném smlouvení ustanovili vzájemně práva, přednosti a svobody generálních konsulů, konsulů, místokonsulů a jednatelů konsulařských, též funkce jejich a povinnosti, které mají posádit v Rakousko-Uhersku a ve Vláších vykonávati, uznali jsou Se, že učiní smlouvu konsulařskou a jmenovali k tomu konci plnomocníky Svými, totiž:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. atd. a Apoštolský král Uherský:

pán Felix hraběte Wimpffena, rytíře řádu božské koruny první třídy, velkokřížníka řádu sv. Mořice a Lazara, Světa nejvyššího konzulníka, skutečného tajného rady, místopředsedy výsady a splnomocněného ministra u Jeho Veličenství krále Vlášského atd. atd.;

Jeho Veličenství král Vlášský:

pán Emila kaválie Visconti-Venosta, velkokřížníka řádu sv. Mořice a Lazara a řádu vlášské koruny, velkokřížníka řádu sv. Štěpána a řádu Leopoldova atd. atd., Světa ministra státního sekretáře záležitostí zahraničných, čla parlamentu atd.;

kteřížto plnomocníci, prospěšivše sobě plnomocností svých a shledavše je býti v dobré a náležitě formě, smlouvali se o články následující:

Article 1.

Chaque des Hautes Parties contractantes aura la faculté d'établir des Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires dans les ports et places de commerce de l'autre Partie. Elles se réservent toutefois le droit de désigner les localités qu'elles jugeraient convenable d'excepter, mais cette réserve ne pourra être appliquée à l'une des Hautes Parties contractantes, sans l'être également à toutes les autres Puissances.

Article 2.

Les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires seront réciproquement admis et reconnus après avoir présenté leurs patentes selon les règles et formalités établies dans les Pays respectifs.

L'exequatur nécessaire pour le libre exercice de leurs fonctions leur sera délivré sans frais et, sur la production du dit exequatur, l'autorité supérieure du lieu de leur résidence prendra immédiatement les mesures nécessaires pour qu'ils puissent s'acquitter des devoirs de leur charge et qu'ils soient admis à la jouissance des exemptions, prérogatives, immunités, honneurs et privilèges qui leur reviennent.

Article 3.

Les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires, sujets de la Partie contractante qui les a nommés, jouissent de l'exemption des logements militaires et de toutes charges ou services publics de caractère municipal ou autre.

Ils seront également exemptés des contributions militaires et des contributions directes, tant personnelles que mobilières et cadastrales, imposées par l'État, par les Autorités provinciales ou

Článek 1.

Každá výše uvedená strana se omlouvající bude míti na vůli, stádní generální konzuly, konzuly, místokonzuly a jednotlivé konzulské v přístavích a v místech obchodních strany druhé. Zůstávají si však práva, pojmenování místa, v kterých se jim bude viděti přibudna, vyjmouti je z toho; toto vyňatí nebude se však moci vztahovati k jedné omlouvající se straně, aniž by měla stájným způsobem platnost v přítomně všech jiných mocností.

Článek 2.

Generální konzulové, konzulové, místokonzulové a jednotlivé konzulští budou oboplně připuštěni a uznáni, předloživše své patenty vedle předpisů a formalitostí v oboplněných zemích platnost majících.

Exequatur, jehož mají k nezbytnému vykonávání svých funkcí potřebi, vyříd se jim zdarma, a když toto exequatur předloží, učiní veškeré úřady v jeho sídlo úřadům se nacházejícím neprodáváně náležitě opatření, by mohli své úřední povinnosti vykonávat a užívati přibudnějších jim výhod výmimořádných, přednost, imunit, uznání a privilegii.

Článek 3.

Generální konzulové, konzulové, místokonzulové a jednotlivé konzulští, jsouce přibudnící státní, který je jurovni, sprostíni budou ubytováni vojenská a vládkých městských nebo jiných veřejných ústavů a vyřívání.

Taktož budou sprostíni kontribuci vojenských a vládkých přístavů daní osobních, daní z movitých věcí a z nádhery, nežli by ty daně uložil stát, úředově provinciální nebo obec, pod tou

par les Communes, à moins qu'ils ne possèdent des biens immeubles, qu'ils ne fassent le commerce, ou qu'ils n'exercent quelque industrie, dans lesquels cas ils seront soumis aux mêmes charges, services et contributions que les autres particuliers.

Article 4.

Tous les fonctionnaires consulaires ci-dessus mentionnés, sujets de la Partie contractante qui les a nommés, et pourvu qu'ils ne fassent pas le commerce et qu'ils n'exercent quelque industrie, ne seront point tenus à comparaître comme témoins devant les Tribunaux du pays où ils résident.

Quand la justice locale aura besoin de recueillir auprès d'eux quelque déclaration, elle devra se transporter à leur domicile pour la recevoir de vive voix, ou déléguer, à cet effet, un fonctionnaire compétent, ou bien la leur demander par écrit.

En tous ces cas, les fonctionnaires consulaires ci-dessus mentionnés, devront acquiescer aux délais de l'Autorité dans le terme, le jour et l'heure, qu'elle aura indiqués, sans y apporter des délais qui ne seraient pas justifiables.

Article 4.

Les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires, sujets de la Haute Partie contractante qui les a nommés, jouiront de l'immunité personnelle et ne pourront être ni arrêtés, ni emprisonnés, si ce n'est pour une infraction qui soit, si elle a été commise en Autriche-Hongrie, considérée comme crime en vertu des lois autrichiennes, ou frappée de peines graves par la loi hongroise, ou bien à laquelle, dans le cas où l'infraction a été commise en Italie, la loi italienne applique une peine criminelle.

však výnimkou, že nemají nemovitého majetku a neprovozují ani obchodu ani živnosti, v kterýchž případech budou povinni, plátni tytéž daně a dávky a činiti totéž vybírání, jako jiní soukromníci.

Článek 4.

Funkcionáři konsulární výše uvedení, jsouc příslušníci státu, kterýž je jmenoval, a neprovozující ani obchodu ani živnosti, nebudeu povinni, přicházeti za svědky k soudům té země, v níž mají své sídlo úřední.

Však-li se soudu místnímu toho země, aby jich žádal za svědání, má jin de jich obydlí, aby je tam ústně slyšel, nebo má k tomu konci vyslati příslušného úředníka anebo konečně na nich žádati, aby od sebe vydali písemné vyjádření.

V každé takové případnosti mají řešeni funkcionáři konsulární žádosti úřadu ve věci, kterou jim ustanoví, a v určitý den a hodinu dosti sdělení, a neodkládati s ním, když by toho nemohli odložit.

Článek 5.

Generální konsulové, konsulové, mistokonsulové a jednatelé konsulární, kteří jsou příslušníci státu, jenž je jmenoval, pečlivě budou osobně imunity, a nebudeu moci býti ani zadržováni ani zatýkáni, lež pro nějaký čin trestuhodný, který, kdyby byl spáchán v Rakousko-Uhersku, byl by dle zákonů rakouských uložen nebo by byl naň dle zákonů uherských uložky trest uloven, anebo by, byv spáchán ve Vláších, byl dle zákonů vlášských pokatován trestem kriminálním.

Article 6.

Les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires pourront placer, au dessus de la porte extérieure du Consulat, leur drapeau d'office, avec cette inscription: „Consulat“, „Vice-Consulat“ ou „Agence Consulaire de“

Ils pourront également arborer leur pavillon officiel sur la maison consulaire les jours de solennité publique et dans les autres circonstances d'usage; mais l'exercice de ce dernier privilège n'aura pas lieu si les dits fonctionnaires résident dans la Capitale où se trouve l'Ambassade ou la Légation de leur Souverain.

Il est bien entendu que ces marques extérieures serviront uniquement à indiquer la maison d'habitation ou la présence des Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agents Consulaires, et qu'elles ne pourront jamais être interprétées comme constituant un droit d'aile.

Ils pourront, de même, arborer leur pavillon sur le bateau qu'ils mouleront dans le port, pour l'exercice des fonctions de leur charge.

Article 7.

Les archives consulaires seront inviolables en tout temps, et les autorités locales ne pourront, sous aucun prétexte, visiter ou saisir les papiers qui en font partie.

Ces papiers devront toujours être complètement séparés des livres et papiers relatifs au commerce ou à l'industrie que pourraient exercer les fonctionnaires consulaires respectifs.

Article 8.

En cas d'empêchement, d'absence ou de décès des Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls, les Chanceliers et Secrétaires, qui auront été présentés antérieurement en leur dite qualité aux autorités

Článek 6.

Generálních konsulův, konsulův, mistokonsulův a jednatelů konsulův mohou nad vchodem do konsulství svého vyvěsiti orb úřední a nápisem: „Konsulství“, „Mistokonsulství“ nebo „Jednatelství konsulské . . .“.

Mimo to mají toho věli, vztyčiti v veřejných dnech svátečních a při jiných příležitostech, při kterých to býti obyčejno, úřední vlajku či praporek na domě konsulském; této privileje však nelze učiti, když funkcionáři mají své sídlo v hlavním městě, kde jest zároveň velvyslanství nebo vyslanství jich panovníka.

Komani se samo sebou, že tato oznámení znamenají buďto jen k tomu, aby ukazovala byt nebo přítomnost generálních konsulů, konsulů, mistokonsulů a jednatelů konsulských, a že se nebudou moci vykládati tak, jako by jimi zakládala právo státnosti.

Těto mohou vztyčiti vlajku na lodí, na které, vykonávajíce své funkce, jezdí po přístavu.

Článek 7.

Archivy konsulské jsou povědy neporušitelné, a úředním osobám není dovoleno pod žádnou výjimkou, prohlédnutí aneb zabavování písemností k nim náležejících.

Tyto písemnosti mají býti vždy zcela odděleny od knih a písemností, kteréž se vztahují k obchodu neb živnosti, kterou snad funkcionáři konsulští provozují.

Článek 8.

Zcela-li by generální konsuly, konsuly aneb mistokonsuly nějaká překážka, nebyli-li by přítomni aneb zambáli-li by, buďto funkce konsulské dle své hierarchické hodnosti prozatím

respektive, seront admis de plein droit, d'après leur rang hiérarchique, à exercer par intérim les fonctions consulaires, sans que les autorités locales puissent y mettre obstacle. Ces autorités leur donneront au contraire dans ce cas toute aide et assistance et les feront jouir pendant la durée de leur gestion intérimaire de tous les droits, immunités et privilèges stipulés dans la présente Convention en faveur des fonctionnaires consulaires respectifs.

Article 9.

Les Consuls généraux et Consuls pourront nommer des Vice-Consuls et des Agents Consulaires dans les villes, ports et localités de leur arrondissement consulaire, sauf l'approbation du gouvernement territorial.

Ces Agents pourront être indistinctement choisis parmi les sujets des Hautes Parties contractantes, comme parmi les étrangers, et seront munis d'un brevet délivré par le Consul qui les aura nommés et sous les ordres duquel ils devront exercer leurs fonctions. Ils jouiront des privilèges et immunités stipulés par la présente Convention, sauf les exceptions contenues dans les articles 3 et 5.

Article 10.

Les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agents Consulaires pourront, dans l'exercice des fonctions qui leur sont attribuées, s'adresser aux autorités de leur arrondissement consulaire pour réclamer contre toute infraction aux traités ou conventions existant entre les Hautes Parties contractantes, ou contre tout abus dont leurs nationaux auraient à se plaindre. Si leurs réclamations n'étaient pas accueillies par les autorités de l'arrondissement, ou si la résolution prise par ces dernières ne leur paraissait

vykonávati kanclářů a sekretářů, kteří jim přede ve jmenované vlastnosti byli úředním představeni, aniž budou proti tomu úředově mstřediti mezi se samiti. Tito úředově budou jim naopak v takové případnosti veliké pomoci a podpory poskytovat i dopřeti jim po čas, co budou provozem úředovním, potírati všech práv, imunit a privileji tento úmluvou obopelným funkcionářům konsulským propůjčených.

Článek 9.

Generální konsulové a konsulové mohou v městech, přístavích a osadách svého okresu konsulského jmenovati mistrokonzuly a jednatelé konsulské a vyřazenou schválenou vládou země.

Tito jednatelé vůči se mohou bez rozdílu ze státních občanů vanešních stran se nalozrajitelů, i z cizozemců a mají obdržeti dekret jmenovací, vydaný od konsula, kterýž je jmenoval a pod jehož rozkazy mají vykonávati své úkoly. Mají potírati přednosti a svobodu toute úmluvou ustanovených s výjimkami, uvedenými v článcích 3. a 5.

Článek 10.

Generální konsulové, konsulové, mistrokonzuly a jednatelé konsulští, vykonávajíc funkce úřední jim přisouzené obrátiti se mohou k úředním svého okresu úředním, a mohou si všeti stěžovati na veliké porušení úmluv a konvencí mezi vanešními stranami se nalozrajitelů učiněných, nebo na jakékoliv jiné útlak, v příčině kterých by měli jejich přisouzené státní přičině si stěžovati. Jestliže by úředově jejich okresu úředního reklamace jejich oslyšeli nebo by se jim rozhodnutí učiněné

pas satisfaisante, ils pourront avoir recours, à défaut d'un Agent diplomatique de leur Pays, au Gouvernement de l'État dans lequel ils résideraient.

Article 11.

Les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agents Consulaires des deux Parties, ainsi que leurs Chanceliers, auront le droit de recevoir dans leurs chancelleries, au domicile de parties et à bord des navires de leur nation, les déclarations que pourront avoir à faire les capitaines, les gens de l'équipage et les passagers, les négociants et tous autres sujets de leur Pays.

Il seront également autorisés à recevoir les dispositions testamentaires de leurs nationaux et tout autre acte de droit civil qui les concernent et auxquels on voudrait donner forme authentique.

Les dits fonctionnaires consulaires auront en outre le droit de recevoir dans leurs chancelleries tous les contrats impliquant des obligations personnelles et qui auront été passés entre un ou plusieurs de leurs nationaux et d'autres personnes du pays dans lequel ils résident.

Les déclarations et les attestations contenues dans les actes ci-dessus mentionnés, qui auront été reconnus authentiques par les dits agents et revêtus du sceau du Consulat, Vice-Consulat ou de l'Agence Consulaire, auront en justice, dans les territoires de la Monarchie Austro-Hongroise, comme en Italie, la même force et valeur que si ces actes avaient été passés par devant d'autres employés publics de l'une ou de l'autre des Hautes Parties contractantes, pourvu qu'ils aient été rédigés dans les formes requises par les lois de l'État auquel appartiennent les Consuls, Vice-Consuls ou Agents Consulaires et qu'ils aient ensuite été soumis au timbre et à l'au-

thentification de la partie, ou, en cas de nécessité, par le Gouvernement de l'État dans lequel ils résident.

Článek 11.

Obapelní generální konzulové, konzulové, místokonzulové a jednatelé konzuláti, též jejich kanceláři, mají právo, přijímati ve svých kancelářích, v bytu stran nebo na lodích svého národa prohlášení, které obíhají od sebe vydání kapitáni, lidé od plavcůva, posádka, obchodníci a jiní příslušníci jejich zemí.

Takéž mají právo, přijímati poslední vůle občianů svých krajů a všeliké jiné spisy práva občianho, které se těchto týkají a kterým se má dáti forma autentická.

Jmenovaní funkcionáři konzuláti mají mimo to práva, učínávati ve svých kancelářích smlouvy všeliké, na nichž se ukládají závazky osobní a kteréž se zavírají mezi jedním nebo několika jejich krajany a státními příslušníky té země, v kteréž své sídlo mají.

Prohlášení a potvrzení, které listiny tyto dotýkají v sobě nřkají, bytž od jmenovaných jednatelů autentisované a pečeti konzuláti, místokonzuláti nebo jednatelství konzulátského opatřeny, mají máti v zemích monarchie Rakousko-uherské, též ve Vláštích před soudy toutž moc a platnost, jako by tyto spisy byly před jinými veřejnými úředníky té neb oné zeměné strany se smlouvající učiněny, pokládají se to, že jsou opatřeny ve formách, náležejících státu, k němuž konzulové, místokonzulové nebo jednatelé konzuláti příslušejí, ustanovených a že při nich jsou zachovány všeliké jiné formalnosti, kteréž v příčině takových jednání právních mají

cas où les lois du Pays le lui permettraient, pourra y assister et apposer également les scellés.

Toutefois, lorsqu'elle aura été informée la première du décès, et si, suivant les lois du Pays, elle est tenue à apposer les scellés sur la succession, l'autorité locale invitera l'autorité consulaire à procéder en commun à cet acte.

Dans le cas où l'apposition immédiate des scellés paraîtrait nécessaire, mais, en par suite de la distance des lieux ou par d'autres motifs, elle ne pourrait avoir lieu en commun, l'autorité locale aura la faculté de mettre les scellés préalablement sans le concours de l'autorité consulaire, et vice-versa, sauf à informer l'autorité qui ne sera pas intervenue, et qui sera libre de cruiser ensuite son apan avec celui déjà apposé.

Les scellés de l'autorité locale et réciproquement ceux de l'autorité consulaire ne pourront être levés sans le concours de l'autorité locale et respectivement de l'autorité consulaire.

Toutefois, si, après un avertissement adressé par l'autorité consulaire à l'autorité locale, ou vice-versa, pour l'inviter à assister à la levée des doubles scellés, l'autorité, à qui l'invitation a été adressée, ne s'était pas présentée dans un délai de quarante-huit heures, à compter de la réception de l'avis, l'autre autorité pourra procéder seule à la dite opération.

2. Former l'inventaire de tous les biens, mobiliers et effets de défunt en présence de l'autorité locale, si celle-ci, par suite de l'avis susindiqué, croyait devoir y assister. L'autorité locale apposera sa signature sur les procès-verbaux dressés en sa présence, sans pouvoir, en raison de son intervention officielle, exiger une taxe quelconque.

3. Ordonner la vente à l'enchère publique de tous les objets mobiliers de

nature, lorsqu'il mérito, soumettre-li te aukonové zastání, býti při postavení přítomem a máše též svou pečeti přiložiti.

Bylo-li však úřadu místnímu o případu smrti nejprve věděti dáno, tedy nejprve, majše dle úkonů konsulských přiložiti pečeti k pravostalosti, úřad konsulský, aby s ním společně tento výkon předsevzal.

Vidělo-li by se potřeba, aby se pečeti neprodělaně přiložila, nemohlo-li by se to však buď pro vzdálenost míst nebo s nějaké jiné příčiny státi, má místní úřad právo, přiložiti pravostalou pečeti bez úřadu konsulského, a naopak, v obojí případy však s výhradou, že se dě o tom věděti tomu úřadu, který spolu nepočítal, a který má toho věsti, později pečeti svou k pečeti již přiloženě připojiti.

Pečeti úřadu místního a naopak pečeti úřadu konsulského zejména se mohou jen společně s úřadem místním, později s úřadem konsulským.

Pakli by k pravosti, kteréž učinil úřad konsulský k úřadu místnímu nebo naopak, aby se oboplně pečeti zejména, úřad pozvaný v osmdesátidesti hodinách, od doručení věděti dáno požítaje, nepřijel, mělo druhý úřad sám početi výkon úřední předsevzati.

2. Mohou jmenovat konsulové a jednatele sepsati inventář movitých věcí a obkati zastalého a to u přítomnosti úřadu místního, když by se temuto úřadu, jenž bylo o tem věděti dáno, viděti zapotřebí, aby byl při tem přítomen.

Úřad místní připojí k protokolům u jeho přítomnosti sepsaným podpis svůj, aniž bude moci za svou úřední intervenci žádati nějaké tary.

3. Mohou naříditi veřejnou listaci movitých věcí pozostalých, které by

la successien qui pourraient se détériorer et de ceux d'une conservation difficile. L'autorité consulaire en prévient l'autorité locale, afin que la vente soit faite dans les formes prescrites et par l'autorité compétente, d'après les lois du pays. Dans le cas où ce serait l'autorité locale qui aurait à effectuer cette vente, elle devra inviter l'autorité consulaire à y assister.

4. Dépouser au lieu sûr les effets et valeurs inventariés, conserver le montant des créances que l'on réalisera, ainsi que le produit des rentes que l'on percevra. Ces dépôts devront avoir lieu d'accord avec l'autorité locale appelée à assister aux opérations antérieures, si, par suite de la convocation susmentionnée, il se présente des sujets du pays ou d'une puissance tierce comme intéressés dans la succession ab-intestat ou testamentaire, et en tant qu'il s'agirait de garantir les droits de succession ou de mutation à payer suivant les lois du pays.

5. Si les autorités locales, d'après les lois du pays, ont fixé un terme pendant lequel leurs nationaux et les sujets d'une puissance tierce résidant dans le pays où le décès a eu lieu pourront faire valoir leurs prétentions à l'égard de la succession, l'autorité consulaire, tant que ce terme ne sera pas expiré, et même après l'expiration du dit terme, aussi longtemps que la contestation sur laquelle les tribunaux du pays sont appelés à décider, est encore pendante, se bornera à prendre les mesures de précaution et d'administration qui ne pourront porter préjudice à la validation des droits des personnes susmentionnées par devant le tribunal compétent.

En cas d'insuffisance des valeurs de la succession pour satisfaire au paiement intégral de toutes les créances, les

se zkazily nebo kteréž jest těžko schvátivaji.

Úřad konsulařský oznámí to úřadu místnímu, aby se pečoval v náležitě formě konsula a aby ji předevzal dle zákonných zemských úřad příslušný. Náleželo-li by na úřad místní, aby tato likvidaci vykonal, má pozvati úřad konsulařský, aby k ní přišel.

4. Mohou býčeni konsulařové a jednatele skládati na bezpečném místě efekty a věci cenné inventarizem popsané, mohou ve schvátivání bržiti došla pohledivání realizovaná a dčebody vybrané. Pakli by na přitřímou utřimáňho volání měli příslušníci místní té země nebo některé jiné momeceti dčastotství v postřatlosti ob dčastotě nebo ze zřetěti, a šlo-li by o to, aby se zřetěti daň z dčedivčí a převodné, jeťte se má dle zákonných zemských zapraviti, tedy se mají věci vřie jmenované školiti a schvátiv s intervencí úřadu místního k předevřim vykonám úředním ustanoveného.

5. Ustanovili-li úřadové místní dle zákonných zemských šlita, v kteréž jejich krajové a příslušníci některé jiné momeceti, bydlící v té zemi, v ně někdo zemřel, mají práva svědka k postřatlosti plátnost zjednati, tedy úřad konsulařský přestane na tom, pokud tato šlita neprojde a i kdyby prošla, pokud recepte v přitřimě tohoto práva vedrak, o kteréž rozhodovati přísluší úřadům zemským, nebude rozhodnuta, še utřim jen takové opatření vřišřivovat a sprěvřit, kteréž ve skutek uvedení práva od oněch osob pohlediváňho před soudem příslušným namobou býti na újmu.

Nestažili-li by postřatle vřie cenné k úplnému zapravení vřiech dčubř, má úřad konsulařský vedřě zákonných zemských

autoritě konsulaire devront, conformément aux lois du pays, remettre immédiatement à l'autorité judiciaire ou aux syndics de la faillite, selon qu'il appartiendra, tous les documents, effets et valeurs appartenant à la succession, les susdites autorités consulaires demeurant chargées de représenter les héritiers absents, mineurs ou incapables.

6. Administrer ou liquider, aux- mêmes ou par une personne qu'ils nommeront sous leur responsabilité, la partie mobilière de la succession, sans que l'autorité locale puisse intervenir dans ces opérations, sauf toujours les restrictions mentionnées au No. 5 de cet article pour les cas y énumérés, et en maintenant la maxime que les fonctionnaires consulaires devront s'abstenir de décider sur une réclamation quelconque qui serait élevée par les parties intéressées, et qu'ils devront réserver la décision au tribunal compétent qui sera celui du pays, dans tous le cas où la réclamation ne représenterait pas sur le titre d'hérédité ou de legs.

Après que le jugement concernant les réclamations susmentionnées réservées à la décision des tribunaux du pays, aura été prononcé, ou après que la somme requise, pour leur acquittement sera été déterminée et qu'une caution proportionnée aura été déposée, l'entière succession mobilière, en tant qu'elle ne sera pas engagée à titre de caution devra, après la levée des scellés apposés par l'autorité locale, être rendue, pour en disposer ultérieurement, à l'autorité consulaire.

Article 13.

Lorsqu'un sujet autrichien ou hongrois, en Italie, ou un sujet italien, dans un des territoires de la Monarchie Austro-Hongroise, sera décédé sur un point où il ne se trouve pas d'autorité consulaire de sa nation, l'autorité locale compétente

veřejně listiny, efekty a věci orné k pozůstatosti náležející přinejmenší soudu nebo správci podstaty konkurzní vydati, na však i dále dělnice nepřítomné, nezletilé nebo jinak k zastupování sebe samých nezpůsobilé zastupovati.

6. Mohou spravovati a likvidovati movitou část pozůstatosti, buď sami nebo skrze osobu některou pod jejich odpovědností k tomu určenou, aniž bude mít místní úřad právo, v tato opatření se vkládati, však s výhradou omezení, ustanovených v č. 5. tohoto článku v příčině případů tam uvedených, a šetříc pravidla, že se mají funkcionáři konsulární velikého rozhodovati o právech od stran pohledávaných sítěti a toto rozhodování soudu příslušnému zůstavit, to jest soudu té země ve všech případech, když právo pohledávané se neokládá na důvodu dědičného práva nebo odkazu.

Když jest rozsudek v příčině pohledávaní dotčených, soudu té země k rozhodnutí zůstavených vypořádání, anebo když jest soudu k zaplacení jich dostatečná ustanovena a přiměřená jistota dána, mají se početi od úřadu místního příslušného zejména s veřejně pozůstatost movitá, není-li dána na pojištění, úřadu konsulárněmu k dalšímu s ní nakládati vydati.

Článek 13.

Zemře-li některý státní příslušník rakouský nebo uherský ve Vláštích, anebo některý státní příslušník vlášský v některé zemi nepochybně Rakousko-uherského v místě takovém, kde není konsulského úřadu jeho národu, tedy

procédura, conformément à la législation du pays, à l'inventaire des effets et à la liquidation des biens que le défunt aura laissés, et sera obligée de donner avis, dans le plus bref délai possible, du résultat de ses opérations à l'Ambassade ou Légation respective ou au Consulat, Vice-Consulat le plus rapproché du lieu où se sera ouverte la succession ab-intestato ou testamentaire.

Mais, dès l'instant que le fonctionnaire consulaire le plus rapproché du point où se serait ouverte ladite succession se présenterait personnellement ou par l'intermédiaire d'un délégué, l'intervention de l'autorité locale devra se conformer aux prescriptions de l'article 12 de la présente Convention.

Article 14.

Lorsqu'un sujet d'une des Hautes Parties contractantes se trouvera intéressé dans la succession, ouverte sur un des territoires de l'autre Partie, soit d'un de ses nationaux, soit d'un indigène, soit d'un sujet d'une tierce puissance, les autorités locales devront informer de l'ouverture de la succession l'autorité consulaire la plus rapprochée.

Article 15.

Les valeurs et effets appartenant aux marins ou passagers, sujets de l'une des Hautes Parties contractantes, morts à bord d'un navire de l'autre Partie, seront envoyés, dans le port d'arrivée, au Consul de la nation respective pour être remis à l'autorité du pays du défunt.

Article 16.

Les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agens Consulaires pourront se rendre en personne ou envoyer un délégué à bord des navires de leur

ou à bord miséri podlé nákoně té země vůči nárokování a pozůstalé jmění likvidování i jest povinen, oznámiti co nejdříve, jak oboje spatřeni vypadlo, velvyslanctví nebo vyslanctví aneb konsulatní nebo místokonsulatní, nejbližším toho místa, kde pozůstalost vedle psoupsnutí se střeží nebo se nákoně se započala.

Od té chvíle však, když funkcionář konsulský, toho místa, kde pozůstalost dotčená se započala, nejbližší buď sám nebo skrze svého náčelníka v jednání vkročí, má úřad místní příhodně předejíti dle toho, co ustanoveno v článku 12. této úmluvy.

Článek 14.

Má-li některý státní příslušník té neb oné zemské strany se součastující účastniti v pozůstalosti v některé zemi strany druhé započaté, neboť jest to pozůstalost nějakého jako krajana, nebo nějaké osoby domoké anebo nějakého příslušníka státního některé jiné mocnosti, má úřad místní o početi vyjednávatí pozůstalosti nejbližším úřadu konsulského dáti věditi.

Článek 15.

Všech osob a věcí plaveb námořských nebo pocestných k té neb oné součastující se straně příslušejících, kteří zemřeli na některé lodi strany druhé, mají se v přístavě přijezdu poslati konsulovi toho kterého národa, aby je odebral domovskému úřadu zemětého.

Článek 16.

Generální konsulové, konsulové, místokonsulové a jednatelé konsulátní mohou se na lodi svého národa, když byly k prání připraveny, buď sami

nation, déjà admis en libre pratique, interroger le capitaine et l'équipage, examiner les papiers de bord, recevoir les déclarations sur leur voyage et les incidents de la traversée, dresser les manifestes et faciliter l'expédition de leurs navires; enfin les accompagner devant les tribunaux et dans les bureaux de l'administration du pays pour leur servir d'interprètes ou d'agents dans les affaires qu'ils seraient à suivre, ou dans les demandes qu'ils seraient à former.

Les fonctionnaires de l'ordre judiciaire et les gardes et employés des douanes ne pourront en aucune manière opérer ni visites, ni recherches à bord des navires, sans en avoir donné préalablement avis à l'autorité consulaire de la nation à laquelle les navires appartiennent, afin qu'elle puisse assister à la visite.

Sont exceptés cependant les cas où les Hautes Parties contractantes sont convenues ou conviendraient par la suite d'un procédé différent.

Les susdits fonctionnaires de l'ordre judiciaire ou des douanes devront également prévenir au temps opportun les dites autorités consulaires pour qu'elles assistent aux déclarations que les capitaines et les équipages seraient à faire devant les tribunaux et dans les administrations locales, afin d'éviter ainsi toute équivoque et tout malentendu qui pourrait porter préjudice à la bonne administration de la justice.

L'avis qui sera adressé, à cet effet, aux fonctionnaires consulaires, indiquera une heure précise, et s'ils négligeront de s'y rendre personnellement ou de s'y faire représenter par un délégué, il sera procédé en leur absence.

Article 17.

En tout ce qui concerne la police des ports, le chargement et déchargement

ouverts ainsi vyládné tam poslati, kapitána a marináše slyšeti, písomnosti lodní zhoušeti, zprávý o jich cestě a o přibodích v plavbě k sobě přijmouti, manifesty či seznamy nákladu sepsati a expedici jich lodí napomáhati; konečně je před soudy a úřady administrativní též semé doprovázeti, aby jim byli tlumočníky a jednateři při procesech, které mají konati, nebo při žádostech, které chtějí podati.

Úředníkům soudním, též úředníkům a strážím úřadů celních není dovoleno, předobíráti návštěvy nebo prohlédnutí na lodích, aniž by o tom předali vědět konsulátům úřadů toho národa, jasně lodí náleží, aby mohli býti při návštěvách přítomni.

Toto nevztahuje se však k případům, v případech kterých bylo mezi vztahujícími smlouvajícími se stranami něco jiného ujednáno nebo by se přišlo něco jiného ujednati.

Důležité funkcionáři soudní nebo celní mají naimo to řádným způsobem konsulátům v čas dříve vědět, aby byli přítomni při soudích, které kapitáni a marináši před soudy a úřady administrativními vydají, by se tímto způsobem předobíráti většího souly a většího nedorozumění, kteréž by mohla býti na újmu vykonáváním spavedlivosti.

V náležitost, které se k tomu končí dá funkcionáři konsulátům, má se dokonale udati hodina, a jestliže by funkcionář konsulátů nepřišel aneb na svém místě něčeho nevyšel, má se v jeho nepřítomnosti ve funkci předsedjeti.

Článek 17.

Ve všem, co se týče police přístavní, nakládání na lodí a skládání i

des navires et la sûreté des marchandises, biens et effets, on observera les lois, statuts et réglemens du pays.

Les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agens Consulaires seront chargés exclusivement de maintien de l'ordre intérieur à bord des navires marchands de leur nation et ils connaîtront seuls des questions de tout genre qui s'élevaient entre le capitaine, les officiers et les matelots et spécialement de celles relatives à la solde et à l'accomplissement des engagements réellement contractés.

Les autorités locales ne pourront intervenir que lorsque les désordres survenus à bord des navires, seront de nature à troubler la tranquillité ou l'ordre public à terre ou dans le port, ou quand une personne du pays ou ne faisant pas partie de l'équipage s'y trouvera mêlée.

Dans tous les autres cas, les autorités précitées se borneront à prêter leur appui aux Consuls, Vice-Consuls ou Agens Consulaires, lorsque ceux-ci le demanderont pour faire arrêter et renvoyer à bord ou pour faire emprisonner provisoirement tout individu inscrit sur le rôle de l'équipage, chaquefois que, pour un motif quelconque, ils le jugeront convenable.

Article 18.

Les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agens Consulaires pourront faire arrêter et renvoyer, soit à bord, soit dans leur patrie, les marins et toute autre personne faisant partie des équipages des navires marchands et de guerre de leur nation, qui seraient déserlés sur un des territoires de l'une des Hautes Parties contractantes.

A cet effet, ils devront s'adresser par écrit aux autorités locales compétentes et justifier, au moyen de la présentation des registres du bâtiment ou du rôle de

bonnes foi et de l'absence de tout autre motif, l'existence et l'identité de ces personnes.

Generální konsulům, konsulům, místokonsulům a jednatelem konsulským výhradně svěřeno jest, aby na lodích obchodních svého národa zachovávali pořádek vnitřní, a na ně výhradně náležá, aby porovnávali recepty veliké mezi kapitánem, důstojníky a marináři veselá, zvláště pak recepty, ježto se vztahují ku zradě a k přečinům závažně obopasně přerázných.

Úřadové místní mohou vstoupovati jen takda, když se na lodi něco přihodí, co by mohlo rušiti pokoj a veřejný pořádek v zemi nebo v přístavu, nebo když by v tom měli účastnoscí některý přisluhák země aneb někdo, kdo nesáhá k plavectvu.

V každé jiné případnosti přestanou řešiti úřadové na tom, že konsulům, místokonsulům nebo jednatelem konsulským, když by se jim to z jakékoliv příčiny vidělo býti přichodno, k jich potřebě poskytnou pomoci, aby mohli každou osobu do seznamu plavců započnou udržeti, na loď ji nespět poslati aneb převzati uskociti.

Článek 18.

Generální konsulové, konsulové, místokonsulové nebo jednatele konsulští mohou díti marináře a veliké jiné osoby k plavectvu lodí válečných a obchodních jejich národu náležející, které do některé země vněšních stran se unčovávajíce uprekli, uskociti a buď na loď nebo do jich domova nazpět je poslati.

K tomu konci mají se písemně obrátiti k příslušnému úřadu místnímu, aby předložíce rejstřík lodní nebo seznam plavců, aneb odjela-li již loď, auten-

l'équipage, ou, si le navire était parti, en produisant une copie authentique ou un extrait de ces documents, que les personnes réclamées faisaient réellement partie de l'équipage.

Sur cette demande, ainsi justifiée, la remise des déserteurs ne pourra être refusée.

Où donnera, en outre, aux dits fonctionnaires consulaires tout appui et toute assistance pour la recherche et l'arrestation de ces déserteurs, qui seront conduits dans les prisons du pays et y seront détenus à la demande et aux frais du Consul ou Vice-Consul, jusqu'à ce que celui-ci trouve une occasion de les renvoyer dans leur patrie.

Cet emprisonnement ne pourra cependant durer plus de trois mois, après lesquels et moyennant un avis donné au Consul trois jours à l'avance, le détenu sera mis en liberté et ne pourra être emprisonné de nouveau pour la même cause.

Toutefois, si le déserteur avait commis quelque délit à terre, l'autorité locale pourra surseoir à l'extradition, jusqu'à ce que le tribunal ait rendu la sentence et que celle-ci ait reçu pleine et entière exécution.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que les marins et autres individus de l'équipage, sujets de l'État où la défection aura lieu, restent exceptés des stipulations de la présente Convention.

Article 19.

Toutes les fois qu'il n'y aura pas de stipulations contraires entre les armateurs, chargeurs et assureurs, les avaries que les navires des Pays respectifs auront souffertes en mer, soit qu'ils entrent dans les ports respectifs volontairement ou par relâche forcée, seront réglées par les Consuls généraux, Consuls, Vice-

tický přepis těchto listů aneb výpis z nich, prohlásili, že osoby reklamované skutečně k plavectvu hodným náležely.

Na požádání takto odůvodněné povinen jest úřad deserteira vydati.

Kromě toho má se jmenovaným funkcionářům konsulským propůjčiti všeliká podpora a všeliké pomoci k vyhledání a udržení deserteřů, i mají se deserteři dopraveni do vlasti zemských a chováti tam k požádání a na náklady konsula neb místokonsula dotud, až se tomuto udá příležitost, poslati je naspět do domova.

Toto zastění však nemá trvati déle než tři měsíce, po jehož projití, když se dá konsulovi tři dny dříve o tom vědět, zastěný se na svobodu propustí, aniž málo a slii příšiny kdy zase zastěn býti.

Spáchal-li však deserteř v zemi nějaký čin trestohodný, málo ho úřad místní vydati teprv, až bude rozsudak soudní vyvršen a úplně vykonán.

Vzájemně strany se smlouvajíci v tom se sázejí, aby marinští nebo jiné osoby plavectva hodné, jež jsou přislužníci toho státa, kde deserteř uprchl, vyjmuti byli z toho, co v této úmluvě ustanoveno.

Článek 19.

Není-li tomu na odpor úmluva nějaká mezi majetky lodí, vesiči nákladu nebo asuranty uličná, budou škody, které vzlý lodí těch kterých není na moři, nežli vjely do přístavů obchodných dobrovolně nebo z nouze, skrze generální konsuly, konsuly, místokonsuly nebo jednáře konsulské úřada,

Consuls ou Agents Consulaires de la nation respective, à moins que des sujets du pays dans lequel résident les dits fonctionnaires, ou des sujets d'une tierce Puissance, ne soient intéressés dans ces avaries; dans ce cas, et à défaut de compromis passé à l'amiable entre toutes les parties intéressées, les avaries devront être réglées par l'autorité locale.

Article 20.

Lorsqu'un navire appartenant au Gouvernement, ou à des sujets de l'une des Hautes Parties contractantes, sera naufragé ou échouera sur le littoral de l'autre Partie, l'autorité devra en informer le Consul général, Consul, Vice-Consul ou Agent Consulaire de la circonscription, et, à son défaut, le Consul général, Consul, Vice-Consul ou Agent Consulaire le plus voisin du lieu de l'accident.

Toutes les opérations relatives au sauvetage des navires autrichiens ou hongrois, qui naufrageraient ou échoueraient dans les eaux territoriales de l'Italie, seront dirigées par les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agents Consulaires de la Monarchie Austro-Hongroise, et réciproquement, toutes les opérations relatives au sauvetage des navires italiens, qui naufrageraient ou échoueraient dans les eaux territoriales de la Monarchie Austro-Hongroise, seront dirigées par les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agents Consulaires d'Italie.

L'intervention des autorités locales n'aura lieu, dans le pays des Parties contractantes, que pour assister les fonctionnaires consulaires, maintenir l'ordre, garantir les intérêts des sauveteurs étrangers à l'équipage et assurer l'exécution des dispositions à observer pour l'entrée et la sortie des marchandises sauvées.

ježeb se týče, upotřeběny, ně nemají-li příslušníci té země, kde jsou uváženi funkcionáři mají náleževé, nebo příslušníci některé jiné země v té zemi ustanovení. V této příležitosti a neškodnou-li se strany, jichž se týče, přátelsky mezi sebou, upotřebí škodu úřad místní.

Článek 20.

Když loď, náležející vládě nebo státům příslušným té neb oné zveřejněné smlouvající se strany, na přímoří strany druhé se stroskotá nebo na něco vjede, má vrchnost o tom dáti vědět generálnímu konzuluvi, konsulovi, místokonzuluvi nebo jednateři konsulkému okresu úředního aneb nebýlo-li by jich tu, generálnímu konsulovi, konsulovi, místokonzuluvi nebo jednateři konsulkému nejbližšímu toho místa, kde nehodil se stalo.

Vielká opatření, ježto se vztahují k zachránění lodí rakouských nebo uherských, které se ve vodách teritoriálních států Vládních stroskotaly nebo na něco vjely, náležejí maji generální konsulové, konsulové, místokonsulové nebo jednateři konsulkní monarchie Rakousko-uherského; velká pak opatření, ježto se vztahují k zachránění lodí vládních, které se stroskotaly nebo na něco vjely ve vodách teritoriálních monarchie Rakousko-uherského, náležejí maji generální konsulové, konsulové, místokonsulové nebo jednateři konsulkní státu Vládního.

Úředově místní v zemích stran se smlouvajících vkrčování mohou jen tehda, když jde o to, aby funkcionářům konsulkým pomocí poskytl, potřebek zachovali, dobře zachráněných zbytků, kteří nepřítelují k plavectvu loďnému, opatří a k tomu příležitost, by našim, ježto setíni jest v příčině dopravu a vývozu zboží zachráněného, přišla k vykonání.

En l'absence et jusqu'à l'arrivée des Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agents Consulaires ou des personnes qu'ils désignent à cet effet, les autorités locales devront prendre toutes les mesures nécessaires pour la protection des individus et la conservation des objets qui auront été saisis du naufrage.

L'intervention des autorités locales dans ces différents cas ne donnera lieu à la perception de frais d'aucune espèce, hors ceux auxquels seraient soumis, en pareil cas, les navires nationaux, et hors le remboursement des dépenses nécessitées par les opérations de sauvetage et par la conservation des objets saisis.

En cas de doute sur la nationalité des navires naufragés, les dispositions mentionnées dans le présent article seront de la compétence exclusive de l'autorité locale.

Les Hautes Parties contractantes conviennent en outre, que les marchandises et effets saisis ne seront sujets au paiement d'aucun droit de douane, à moins qu'en ne les destine à la consommation intérieure.

Article 21.

Les Hautes Parties contractantes s'obligent à se transmettre réciproquement les actes d'état civil, rédigés dans leurs territoires d'Etat et qui regardent les sujets de l'autre Partie, en tant que ces actes sont jugés nécessaires pour l'usage officiel et qu'ils seront réclamés par l'autorité compétente.

Si un sujet de l'une des Hautes Parties contractantes venait à mourir dans un des territoires des l'autre Partie, l'acte de décès sera dressé d'office et remis, après avoir été revêtu des formalités requises, au Gouvernement duquel relève le décès.

La rédaction, ainsi que la communication des actes de décès, comme de tous

V nepřítomnosti a až do příchodu generálních konsalů, konsalů, místokonsalů a jednatelů konsalů nebo vybraných od nich k tomu určených mají úřadové místní učiněti všechna potřebná náležitá pro ochranu osob a pro zachování věcí, které byly a rozbité lodí ochráněny.

Z příslušné intervence úřadů místních v těchto rozbitých případech nemá se nijakých poplatků vybírat, až na ty, které by v podobě případnosti byly povinny odejti lodí napraveni, a až na náhradu výloh, operacemi zachraňování a schováním zachráněných věcí způsobených.

Vzniká-li by pochybnost, kterému národu náleží loď strážková, přísluší úřadu místnímu výhradně činiti operaci v tomto ohledu jmenovaná.

Vzájemné smlouvající se strany sázejí se také v tom, že se z věcí a efektů zachráněných nemá žádného cla platiti, loď mdy-li by se spotřebovala v zemi.

Článek 21.

Vzájemné smlouvající se strany zavazují se, že si budou spíše stávu civilního v jejich státech sdělaných a příslušných státních strany druhé se týkajících vzájemně propůjčovati, pokud bude těchto spisů k účelnému užíví zapotřebí a pokud úřad příslušný za ně požádá.

Zeměděle by některý státní příslušník té neb oné vzájemné smlouvající se strany v tom neb onom ohledu státním strany druhé, sdělil se američi list a povinnosti úřadu a pošlo se, byv náležitou legalizací opatřen, všude rozsahově.

List úmrtí sdělí a pošlo se straně druhé prostý všelikého poplatku a takéž

les actes d'état civil, qui auront été réclamés pour l'usage officiel par l'autorité compétente, se fera sans être soumise à des frais quelconques.

Cependant si les actes en question étaient réclamés en faveur de particuliers, la rédaction et la communication n'aura lieu gratuitement que lorsqu'il s'agira d'une personne indigente et que son indigence aura été certifiée par l'autorité locale compétente.

Article 22.

Il est également convenu que les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires respectifs, ainsi que les Chanceliers, Secrétaires, Elèves-Consuls ou autres employés consulaires, jouiront, dans les territoires d'Etat des Hautes Puissances contractantes, de toutes les exemptions, prérogatives, immunités et privilèges qui sont accordés ou seraient accordés aux fonctionnaires de la même classe de la nation la plus favorisée.

Article 23.

La présente Convention aura la durée de cinq années, à partir du jour de l'échange des ratifications. Dans le cas où aucune des Hautes Parties contractantes n'aurait notifié officiellement, deux mois avant l'expiration de ce terme, son intention d'en faire cesser les effets, elle continuera d'être en vigueur, jusqu'à l'expiration d'une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

Article 24.

La présente Convention sera publiée dans les territoires des Hautes Parties contractantes, immédiatement après l'échange des ratifications, lequel aura lieu à Rome aussitôt que faire se pourra.

všecké spisy stávu civilního, jichž by přišlo na úřední k potřebě úřední záhad.

Žádal-li by však úřad těchto spisů k dobrému nějaké osoby soukromé, vydají a poslou se zdarma jen tehda, když jest tato osoba nemajetná a úřad přišlo na úřední tuto její nemajetnost potvrdí.

Článek 22.

Taktéž jest uzávněno, že obepelní generální konsulové, konsulové, místo-konsulové a jednatele konsulští, též kancelářové, sekretáři, sládkové a jiní úředníci konsulští pobývají buďto v obvodech státních vanešených stran se smlouvajících všech svobod, prerogativ, imunit a privileji, které přišlo na úřední by se dopřáté funkcionářům téžé třídy národů nejvíších vřhod pěstřujících.

Článek 23.

Tato úmluva má míti platnost po pět let, počítaje ode dne vyměňování ratifikací.

Jestliže by ani ta ani ona vanešená smlouvajících se strana dvantol mětích dříve, než tato lháta dojde, úmyslu svého v úřední zpěsobe neprojevila, aby účinky této úmlavy pominuly, bude míti platnost až do projití roku, počítaje od toho dne, kterého ta neb ona vanešená smlouvajících se strana dá z ní vřpověd.

Článek 24.

Tato úmluva bude v zemích vanešených stran se smlouvajících vřhlášena ihned po vyměňování ratifikací, kteréž se stane v Římě co možná nejdříve.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et l'ont revêtue du cachet de leurs armes.

Fait à Rome ce quinze mai de l'an mil huit-cent soixante-quatorze.

(L. S.) **Wimpfen** m. p.

(L. S.) **Vicenti-Venosta** m. p.

Toma na svědomí obapolní plnomocníci v této úmluvě se podpísali a pečeti své k ní přitiskli.

Stalo se v Římě dne patnáctého května léta tisícého osmáctého sedmdesátého čtvrtého.

(L. S.) **Wimpfen** m. p.

(L. S.) **Vicenti-Venosta** m. p.

Nos visis et perpensis Conventionibus hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere profiteamur ac declaramus, Verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandavimus nec ut illis ulla ratio a Nostriis contraveniantur permissuros esse.

In quorum fidem praesentes Ratificationis Nostriae tabulae manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio appresso firmari jussimus.

Dabentur in Imperiali Urbe Nostra Vienna die decima nona mensis Martii, anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo quinto, Regnorum Nostrorum vigesimo septimo.

Franciscus Josephus m. p.

Comes ab **Andrássy** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:

Th. Comes a Reversera m. p.

C. et B. Consilarius Aulicus et Ministralis.

Déclaration.

Au moment de procéder à la signature de la Convention consulaire conclue, à la date de ce jour, entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie, les Plénipotentiaires soussignés, voulant fixer, d'un commun accord, le sens de l'article 11, alinéa 2^m, déclarent que cette clause, concernant les actes du droit civil, ne s'applique point aux actes de l'état civil, à l'égard desquels les Hautes Parties contractantes entendent maintenir la situation créée par les lois en vigueur dans les pays respectifs.

Fait à Rome, en double expédition, ce 15 Mai 1874.

(L. S.) **Wimpfen** m. p.

(L. S.) **Vicenti-Venosta** m. p.

Prohlášení.

Při podepisování smlouvy konsulské dnešního dne mezi Rakousko-Uherskem a Vládkem uzavřenou prohlašují plnémocní účastníci, aby po společném uzášení na jisto postavili smysl druhé postávky článku 11., že tento punkt smlouvy týče se toliko spisů práva soukromého a nikoli spisů práva občanského, v příčině kterýchž vanečeni smlouvající se strany uzavírají nějaké měření ve stavu, zavedeném dle zákonů v sílech kterých zeměch platnost majících.

Stalo se v Římě ve dvojnásobné expediti dne 15. května 1874.

(L. S.) **Wimpfen** m. p.

(L. S.) **Vicenti-Venosta** m. p.

Úmluva konsulská výše položená i s deklarací k ní následující, k níž obě smlouvna strany říšské přivoliла, tímto se vyhlášeje.

Ve Vídni, dne 25. června 1875.

Auersperg m. p.

Achlumecy m. p.

Ginsler m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXXV. — Vydána a rozeslána dne 29. července 1875.

97.

Zákon, daný dne 19. dubna 1875,

jež se týče příspěvku, jež má poklad státní k nákladům na upravení lky Zily v Korutanech.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vidí se Mě následní takto:

§ 1.

Pokládá se za to, že způsobem zákonodárství zemského stane se opatření, aby řeka Zily v Korutanech byla upravena, a že zvláštní náklad na toto upravení, pokud se nepokrytá sám, zapraven bude z důchodů zemských a dle případnosti z důchodů obcí a jiných imbecentů, též že bude správa státní zřizována, by schválila návrhy generální i podrobné a měla přiměřený díleček na technické a ekonomické náležitosti tohoto upravení, příspěvku poklad státní k nákladům na tu úpravu tímto způsobem:

- a) K nákladům na upravení lky Zily na 768.000 zl. rozpočteným dá poklad státní $\frac{2}{10}$, tedy ve všem nanejvýš 308.200 zl., která suma se bude v ročních částkách nejvýše po 30.500 zl. vypláceti;
- b) povolí poklad státní sumě Korutanské usměřovací zápisůvka v největší sumě 308.000 zl. v ročních částkách nejvýše 30.400 zl., která zápisůvka se má na upravení lky Zily obcím. Tato zápisůvka splatiti se má ve 30 stejných částkách ročních, z nichž první bude splatná v 10 letech po dokončení upravení lky Zily.

§ 2.

Ministrům orby, náležitostí vojenských a finanční uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Štětka, dne 19. dubna 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Chlumecský m. p.

Pretis m. p.

98.

Nariadení, vydané od ministrů obchodu, práv a financí dne 8. června 1875,

Jině se zmíněje článek 2. §. 301. zákona trestního o přestupcích dědečkových.

Abý k provedení příslušných daní dne 23. července 1871 (§. 16 zák. říšsk. na r. 1872) a vedle zákona, daného dne 31. března 1875 (§. 62 zák. říšsk.), ustanovuje se toto:

1. Na místě váhy, uvedená v článku 2. §. 501. zákona trestního o přestupcích dědečkových, vydaného dne 11. července 1835, ustanovuje se, tato postírka značí, co se týče tabáku, osm kilogramů, co se týče soli kuchyňské, dvětištyřadvacet kilogramů a co se týče prachu, čtrnáct kilogramů.

2. Toto nariadení nabude moci dne 1. ledna 1876, a vztahovati se má k přestupkům, které budou vykonány, když toto nariadení již nabude platnosti.

Unger m. p.

Chlumecský m. p.

Prešis m. p.

99.

Nariadení prozatímní, vydané od ministerium obce dne 2. července 1875,

o tom, že se bude odjívat zkoušky kandidátů hospodářských míst učitelkých na školách rolnických a středních školách hospodářských k ukázkám způsobilosti učitelů.

Abý kandidáti hospodářských míst učitelkých na školách rolnických a středních školách hospodářských mohli prokázat svou způsobilost učitelskou, budou se na n. k. vysokých školách pro zeměvzdělání ve Vídni zkoušky odjívat a zveřejnění způsobilosti vydávati, v kterých přihlíže se nariadení toto:

§. 1.

Ministerium ustanoví vědy na rok profesory, kteří budou tyto zkoušky předsebrati a jiné znalce, kteří se k těmto zkouškám přivezou.

Toto ustanovení jediné každé osoby může se však rok od roku obnoviti.

Týmž způsobem učiní se opatření v příčině předsebrání při zkouškách.

§. 2.

Kandidát, který chce býti připuštěn ke zkoušce, má na začátku přiložit podání žádosti svou k dekanátu hospodářské sekce n. k. vysokých škol pro zeměvzdělání a má k ní přiložiti písemné vyřčení svého života, vyložo v něm zvláště, jak se vzdělával a k čemu seřizují hlavně jeho studie.

K té věci má nímě to připojiti tato vyvážení:

a) V přímé zkoušce způsobilosti pro školy rolnické:

Příkaz, že s dobrým prospěchem skončil alespoň nižší gymnázium, nižší škola reálná nebo gymnázium reálné, též střední škola hospodářskou od ministeria orby za střední uctáncou, a že nejmenš dvě léta cvičil se prakticky v hospodářství.

b) V přímé zkoušce způsobilosti pro střední školy hospodářské:

Má přiložiti příkaz, že byl šest půllet bádajm posluchačem na vysokých školách pro zeměvzdělání ve Vídni a že navštěvoval nejmenš přednášky o předmětech, jichž k připuštění ke zkoušce o diplom potřebá, nímě to pak, že nejmenš dvě léta se cvičil prakticky v polním hospodářství.

O připuštění ke zkoušce rozhodaje všude dokonalé hospodářské sekce vysokých škol pro zeměvzdělání.

Vzešlo-li by pochybnost, zdali předložená vyvážení jsou platná nebo zdali se mohou vyvážení studie nebo léta práce počítati, počítáno buď ministerium za rozhodnutí.

§ 3.

Kandidáti hospodářských učitelských na školách rolnických zkoušejí se z veškeré nauky hospodářské v té míře, v které se tohoto předměta na středních školách hospodářských vůbec vyučuje, tedy počítáje ve zkoušku půdomalství a nauku o pěstebí, obecné a zvláštní vařelářství bylin, obecné a zvláštní chování zvířat (oba předměty na základě fyziologického), nauku o provozování hospodářství a o taxaci, při čemž má kandidát vždy také prokázati, že umí tyto nauky k praktickým případům vatahovati.

Kandidáti učitelství předmětů hospodářských na středních školách hospodářských mohou si vyvoliti některou z těchto skupin předmětů, totiž:

1. Chemii rolnickou, technologii chemickou, fyziologii bylin a zvířat, mineralogii a geognosii, též půdomalství; nebo

2. pěstebí bylin, fyziologii bylin, chemii rolnickou, klimatologii a nauku o hospodářském zářadí a hospodářských strojích; nebo

3. pěstebí zvířat, fyziologii zvířat, chemii rolnickou, nauku o zdraví zvířat domácích; nebo

4. nauku o provozování hospodářství a zároveň vedení knih hospodářských, národní ekonomii a nauku o pěstebí bylin nebo zvířat.

Mácho-li se má při zkoušce na kandidátech bádati, spravuje se tím, v které míře se předměty, z nichž děláji zkoušku, na vysokých školách pro zeměvzdělání, potažiti ku prospěchu jich posluchačů, v mezech plánu studii od sekčního kolegium schváleného (§. 5. statutu) dle spínova, v kterém jest věda každé doby a dle potřeb jejích přednášejí; nímě to má se při každém předmětu zkouseti, jak umí kandidát vědomosti theoretických v práci užívati, zvláštní zření máje k tomu, že se své prakticky v hospodářství cvičil (§. 2.). Kromě zkoušky z některé skupiny výše uvedeně (1—4) má kandidát také odhyti kolegium z ostatních skupin, však jen k tomu konci, aby prokázal, že jest obecně v hospodářství vařelá.

§. 4.

Zkoušky jsou jednak písemné, jednak ústí; ony jsou opět práce domácí a klasurní.

§. 5.

Za domácí práci dá se kandidátovi v šestí nedělích od jeho přihlášení úkol a předmět, jež má v šestí až i v osmi nedělích učiti.

V případech zvláštního zjevu hodných může se tato lhůta až do čtyř měsíců prodloužiti, však potřebí k tomu schválení od ministeria.

Nemohá-li by kandidát ve lhůtě vyměřené práce své pro omezenost přebídky dokonati, mohl požádat, aby se mu dal nový úkol.

V práci své má kandidát svědomitě uváti, kterých pomůcek k ní užil.

Podal-li kandidát s vypověním svého života zároveň práci nějakou od něho spojenou a již tiskem vydanou, zůstáváne jest profesorovi toho předmětu ke zkoušce delegovanému společně s předsedícím komise na vrátenou, má-li tato publikace platiti za domácí práci.

Předsedící odevrátí dolnou práci domácí profesorům těch předmětů, k nimž úkol se vztahuje, aby ji přečetli a podali písemně zprávu o ní, a kterým zprávkou se pak podle osvědčení znalců, kteří se ke zkoušce přivážou.

K úvodu odvědačného má zkoušce předmětu vždy připojiti určitý návrh, má-li býti kandidát k další zkoušce připuštěn *zili* nic. V této případnosti bude kandidát na určitý čas odvrčen, v jiné případnosti obdrží písemně dovolení ke zkoušce klasurní a ústní, kteréž zkoušky se ke konci přiletí se možná nejrychleji po sobě předevezou.

§. 6.

Zkouškou klasurní má se prokázati, v které věci kandidát v oboru svých studií i bez pomůcek má již vědomosti.

Předmět ke dvěma pracem klasurním, které mají býti ve dvou rozdílných dnech vždy nejdlá v osmi hodinách pod nepřetržitým dohledem dokazový, vybírá se tak, aby jeden týkal se jediné oboru vědního, druhý pak všech oborů, hledíc k didaktice nebo methodice.

Co se týče uvažování práce klasurní, má platnost totéž, co ustanoveno v příčině práce domácí (§. 5.).

§. 7.

Zkouškou ústní má se předkem v těch věcech, k nimž se vztahovaly práce domácí, vedlé potřeby zvládnutí, čeho se v nich nedostávalo, na všechny způsoby pak má se vztahovati k několika hlavním částkám celého oboru, a někdy se zkouška dělá, a má v ní býti více, umí-li kandidát přednáseti a má-li spůsobnost didaktickou.

Při zkoušce ústní má býti kromě předsedícího a profesora skutejícího vždy ještě přítomen alespoň jeden ze znalců přivaztých (§. 1.).

§. 8.

Ke konci zkoušky odvívají kandidáti ústí učiteckých na středních školách hospodářských koloquiám o obecném važeníi hospodářském (§. 3.), kterého

však mohou sprostěni býti kandidáti, kteří odbyli a prospěchem zkoušku o diplomu na s. k. vysokých školách pro zeměvědníci ve Vídni.

§ 9.

Po zkoušce ústní rozhodne shromáždění k tomu delegovaná ústně většinou hlasů, jak vypadá; jsou-li hlasové počtem sobě rovni, rozhodne hlas předsedajícího.

§ 10.

Nevypadla-li zkouška spásobnosti dobře, může se dělati znovu; však dovoleno jest, dělati ji ještě jen jednou. Léta k ní vyměti se v každém případě zvlášť.

§ 11.

Vypadla-li zkouška dobře, obdrží zkoušený vysvědčení, v němž se stručně charakterizuje spásobem vytkl jeho vzdělání a jak zkouška ve všech stadiích vypadla a vytkne se pak, že jest k vyučování přednáti, z něhož byl zkoušen, „spásobný“ nebo „obecně spásobný“.

§ 12.

Taza na zkoušku spásobnosti vyměřena jest na deset státek rak. šilda; dělal-li by kandidát zkoušku podruhé, povinen bude zaplatiti jí zase.

Tato taxa má kandidát k úhradě za připočítání ke zkoušce přiležitě, a odstopil-li by od zkoušky, prvé než obdrží školy k práci domácí, tedy se mu vrátí; pakli by při zkoušce nechtěl, rovněž se mu.

§ 13.

Zvlášť a pakud vysvědčení o odbyté zkoušce spásobnosti dáví zkoušenému práva, dělati nějakého učba, náleží jedině na nariadených, vydaných eventuálně od úřadů nebo korporací, pod nimiž jsou postaveny školy rolnické nebo střední školy hospodářské.

Mannsfeld n. p.

100.

Nariadení, vydané od ministerium financí dne
3. července 1875,

s tím, že vedlejší články třídy I. v Brodě zmocňuje se, aby konala řízení celni v příčině pálených tekutin lihových přes hranici vyřazených.

Vedlejší články třídy I. v Brodě zmocňuje se dle nariadení o tom vydaných, aby konala řízení celni v příčině pálených tekutin lihových a vyřazenou navrácenou daně přes hranici celni vyřazených.

Prešp. n. p.

101.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne
3. července 1875,

Jako se týče některých změn v listech povolení, daných dne 23. srpna 1869 (č. 160 zák. Říš.) v příslušné železnice lokomotivních z Vídeňského Nového Města a dne 10. září 1872 (č. 188 zák. Říš.), v příslušné železnice lokomotivních z Vídeňského Nového Města a z Vídeň do Potendörfu a na hranice územní k Šoproni.

Podle Nejvyšších rozhodnutí, ježž dátem 7. prosince 1874 a dne 30. dubna 1875, učiněna jsou po dohodě s ministerium francouz státních některá ustanovení listů povolení, daných dne 23. srpna 1869 (č. 160 zák. Říš.), v příslušné lokomotivní železnice z Vídeňského Nového Města do Gramat-Neustadtu, a dne 10. září 1872 (č. 188 zák. Říš.), v příslušné železnice lokomotivní z Vídeň do Potendörfu a na úberské hranice k Šoproni, a sprostředka jest dle toho společnost akciová, pod firmou a soudu obchodního protokolovanou: „Železnice z Vídeň do Potendörfu a do Vídeňského Nového Města“ sřízená, až na další ustanovení povinnosti, mezi §§. 1. a 3. postle uvedeného listu povolení na ní vztahem, vystaviti železnice z Potendörfu na úberské hranice k Šoproni; mimo to ustanovena jest platnost korose ku stavění obu železnic, k nimž se listy povolení výše přivedené vztahují a kteráž jsou nyní ve spásné sjednoceného podniknutí spojny, stejnou měrou na devadesát let, od 1. ledna 1876 počítaje; též arvo-beseno jest počeně podnikatelstvo starší železnice z Vídeň do Potendörfu, ježžž, této železnici v článku I. zákona, daného dne 24. března 1875 (č. 83 zák. Říš.), bylo slibeno, na sedm let, od 1. ledna 1875 počítaje, od daně a příjmů a od zapravování kolik kupacovských, i každé daně, která by příslušné zákony byla zavedena, kterážto arvo-beseno propůjčeno jest tím spásobem, že totiž arvo-beseno od daní a kolik, ježžž bylo listem povolení, daným dne 23. srpna 1869 (č. 160 zák. Říš.) železnici z Vídeňského Nového Města do Gramat-Neustadtu na patnáct let dopředu, po výše došarých sedmi letech má poskytni platnosti.

Chlumceky n. p.

102.

Narižení, vydané od ministra obchodu dne
6. července 1875,

Jako se týče zavedení libovního arvo-beseno listu cizozemního.

Za příčinou zavedení nových libovních, předepsaných v §§. 33. a 34. listu cizozemního, vydaného dne 19. prosince 1872 (č. 171 zák. Říš.), toto se narižuje:

Od 1. ledna 1876 počítaje, diti se může koupě a prodej v obchodu spirítusu jediné dle procent objemu absolutního alko-holu při normální temperatuře + 15° B. (pravé síly spirítusu).

K ustanovení pravé síly spirítusu užíváno buď, od 1. ledna 1876 počítaje, jediné libovního, předepsaného v §. 33. listu cizozemního, vydaného dne 19. prosince 1872 (č. 171 zák. Říš.), a příslušné tabulky převáděcí, od v. k. normální

komise cizinců podle článku XVIII. sřízené míry a váhy, ježto článkem 23. července 1871 (č. 16 zák. říšsk. na rok 1874), a pro uvedení ve skutek §. 36. řádného listu cizincůho dne 5. března 1874 ustanovené.

Když koli někdo lihoměru při prodeji tekutin lihových bude užívati, má býti opatřen listem cizincům k němu náležitým a k požádání úřadu má jím prokázati, že jest lihoměř tak sřízen, jak v listě cizincům sříbe vyměřeno.

List cizinců, který přislouží jenom k lihoměru na něm poměrnostem, budíť tedy bedlivě čerka. Ztratil-li by se, poslán budíť lihoměř k úřadu cizincům, kterýž lihoměru cizincůje a tento úřad shledav při zkoušce, že jest पासd správný, vydá majetníkovi za taxa die tarify vyměřenou nový list cizinců. Až do této chvíle není dovoleno, lihoměru ku prodevatel tekutin užívati.

K vypočítávání pravé sily spiritusu die toho, co se na lihoměru podle §. 3. sčíte, užívati se má při prodeji tekutin lihových jediné tabulky odhalkované k lihoměru náležící. Ztratil-li by se tato tabulka, máte některý úřad cizinců, kterýž cizincůje lihoměru, když se mu pošle list cizinců a sápraví se cena die tarify, vydáť exemplár odhalkovaný, na cizinců list téžto lihoměru svěřící.

Kdy by toto nařízení přestoupil, potrestán bude die toho, co nařizováno v článku VI. zákona, daného dne 28. července 1871, (č. 16 zák. říšsk. na r. 1874), a novým sřízením míry a váhy.

Chlumecky m. p.

103.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 7. července 1875,

a tom, jak se mají vésti počty a náklady na výkonání traktu, kteris jsou povinni udržetiť traktant k traktu na svobodě oděuzení.

Aby se usnadnilo a lépe přehledly počty a náklady na výkonání traktu, kteris jsou povinni udržetiť traktanci k traktu na svobodě oděuzení, vidí se ministerium práv po umluvení s ministeriemi náležitosti vnitřní a finanční a s nejvyšší úřadovnou ustanoviti, že mají soudové, na něž náleží náhradu na tyto náklady vybrati, od 1. ledna 1876 dočasně náklady předepsanosti a sčítávati die příslušného formuláře, a ne již die výkazů nákladů předepsaných a sápravěných A a B, kteris byly zavodeny nářízením, vydaným od bývalého ministeria státního, od ministeria práv a finanční a od nejvyššího kontrolního úřadu nad počty dne 26. července 1861, č. 84 zák. říšsk.

V tom, co jiného v uvedeném nářízením ustanoveno, něčeho se změnil.

Unger m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číslo XXXVI. — Vydána a rozeslána dne 24. července 1875.

104.

Líst povolení, daný dne 27. května 1875,

ku stavbě železnice ze státní sítě koseny.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrávatský, Slavonský,
 Halický, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
 Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korčanský, Krajn-
 ský, Bukovinský, Horní a Dolnoslezský; velkokrále Sedmihradský;
 markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož akcionářská společnost privilegované železnice císařovice Rudolfa žádala na koncesi ku stavbě a užívání lokomotivní železnice ze Šteinachu, ležící uho na železnici, jízdy z Horního Štyrka do Salcburska a do Tyrol, přes Úsov, Šteg, Id, Ebensee, Amang a Ried do Schördinka, tedy vidi se Nizza, vnašajíc obecnou užitečnost této stavby, jmenované společností tuto koncesi dle zákona o povolování železnic, daného dne 14. srpna 1854 (č. 235 zák. říš.) a zákonných daných dne 6. května 1874 (č. 78 zák. říš.) a dne 28. března 1875 (č. 59 zák. říš.), uděliti takto:

§. 1. Propůjčujeme akcionářské společnosti privilegované železnice císařovice Rudolfa práva ku stavbě a užívání lokomotivní železnice ze Šteinachu, ležící uho na železnici, jízdy z Horního Štyrka do Salcburska a do Tyrol, přes Úsov, Šteg, Id, Ebensee, Amang a Ried do Schördinka a pobočných železnic z Achleitsenu do Tomasroita a ze žince Ebenstejské k solivaru a k jezeru Trauskránu pod ustanoveními a podmínkami, ješto mají dle listu povolení, daného dne 23. února 1869 (č. 38 zák. říš.), platnost v příslušné železnice z Lublaně do Trtůbe, pokud v nich tímto listem povolení nic není zmáčeno.

§ 2. Starba železnice v §. 1. jmenovaná má se nejdříve až do 1. července 1928 počít, i s pohotivými drahami k ní náležejícími nejdříve za půl čtvrtá roku, od dnešního dne počítaje, dokonati a obecní jízda po ní zavést.

Za vyplnění tohoto závazku zavazena bude kasna jednokráte část (100.000) slatých, správě státní od železnice číslačovice Rudolfa daná, a to tím způsobem, že se bude muset prohlásiti za propadlou, pakli by lhůta k dostavení železnice a zavedení jízdy po ní nebyla dočkována.

Spisy a listiny s této příčinou vstávané zpravidla jsou koliká a jiných poplatků.

§ 3. Výminky, pod kterými se mají peníze sjednati, jmenovitě pak kura, v kterém se mají účinky vydati, předložiti se mají všické ku schválení, a rovněž výminky, s kterými se mají začátek stavby, což státi se má způsobem sferu jako každé jiné dočkováni.

§ 4. Akcionářská společnost privilegovaná železnice číslačovice Rudolfa jest povinna, převésti na se stavbu a materiálu železnice z Ebenesse na III do Šoga, pokud se jich k nové dráze může ušiti, pod výminkami od správy státní schválení od společnosti dočkováni železnice z Ebenesse na III do Šoga, pozděně od jejich vstáti.

§ 5. Co se týče povinnosti naproti počtu, mají na železnici povolené plati-
nost státi tato ustanovení:

1. Společnost má počtu a zřízení počtovské dle §. 88. tého provozování jízdy po železničích dopravování zdarma.

Správa počtovské má právo, utvářiti k dopravování počty všech vlaků kurjerských, rychlých, počtovských, osobních a smíšených, které jezdí dle plánu jízdy.

Vše, posláno po počtu nákladní, nemohou se vlak po vlastních rychlých a kurjerských dopravování.

Plány jízdy vlaků k dopravování počty ustanovených mají se ministeriem obchodu ku schválení předložiti, a téžak ministerium má se to nejpozdě štraceno dni dříve oznámiti, kdyby se v plánu jízdy měla učiniti nějaká změna.

2. Společnost jest povinna, vozy obyčejné a ambulanta, jichž jest k dopravování počty potřeba, vřím nákladem státní a v dobrém způsobu chovati, šimž se také rozumí šlátní vozů zvanu a mazání jich.

Vyjímaje vlaky rychlé a kurjerské, má společnost při každém vlaku, v před-
ní části kteréhož počtu toho počítá, počtu vřímění počty zdarma státní a dopravování jeden vůz s osmi kočáky nebo dva vozy s čtyřech kočáky, jistě mají býti sázkeny tak, jak toho počtu počítá.

Nastala-li by dle vřímění počty toho počítá, aby se při některém vlaku kromě vozu s osmi kočáky nebo dvou vozů s čtyřech kočáky státní jistě vozy ku potřebám počtovským, nahradí počtu společnosti za každý takový vůz s čtyřech kočáky a za každou náli ve službě počtovské vřímění jeden slatý šlátní kurjerský mk. šlátní.

Něčádala-li by počtu při některém vlaku zvláštního vozu, jmenovitě při vlacích rychlých a kurjerských, má se jí při něm k dopravování všck po počtu poslánych zdarma opatřiti šimž vozu železničáckého příměněně sázkená, špitně uzavřeni a nejpozdě dvoje kupé obaukujoti. Pakli by se v takové části vozu některé vřímě baliky nebo pytle s psantmi nemohly uložit, má správa železnice o to počti učiti, aby někde jinde ve vlaku bezpečně byly uloženy.

Obvyklé osvětlení vozů, kterých se k poštovní službě užívá, opatřiti má společnost tím způsobem jako osvětlení vozů osobních; náklad na kroměbytné osvětlení vozů uvnitř a na topení zapraví pošta.

3. Správa poštovní má právo, dáti poštu na všech vlacích svými orgány převážeti.

Úředníci poštovní, kondukteři a služebníci, jakž i orgánové poštovní k příkřivení nebo k nasazení se službě poštovní na kolezničích vykazati, kteří se mají certifikáty ředitelství poštovního legitimováni, dopravují se zdarma.

Správa poštovní zřizuje se mimo to právo, když její orgánové některého vlaku naprovozojí, poštu listovní správě koleznice od společnosti ustanovené k dopravě skrze orgány její odváděti.

4. K vykonávání služby poštovní na stanicích má se dáti příhodná věstnice a komora na rekvisita ve stavu dráhy kolezní, a bylo-li by potřeba k této potřebě ještě nějaké jiné místnosti zapotřebí, učiní se zvláštní úmluva o náhrada za to, která se má ve způsobě nájemného dávat.

Tyto místnosti uvnitř zaříditi, čistiti, osvětlovati a vytápěti, náleží na správu poštovní.

5. Na nádražích, kde nejsou zřízeny pošty, má společnost k podřízení správy poštovní odváděti a přijímání vší po poště poslaných mezi vlaky a orgány poštovními, jakž i dočasné bezpečné uchování jich, až se některému orgánu poštovnímu odvádějí, dáti obstarávání skrze způsobě k tomu zřízené dráhy kolezní, nažet obdržeti odměnu od správy poštovní ustanovenou.

Ta, kde dle určení správy poštovní služba poštovní toho vyhledává, má společnost svých zřízených poštů propůjčiti, aby pomohali nakládati a skládati vší po poště poslané na odměnu této proti přiměřenou.

Korespondence, která vede ředitelství nebo správě rada koleznice a příslušné správy dráhy s orgány pod nimi postavenými, aneb která vedou tyto orgánové mezi sebou, mohou se po příslušných částech koleznice skrze zřízenec její dopravovati.

§. 6. Společnost bře na se povinnost, telegrafovody, jakž bude k provozování jindy nebo k signalování potřeba, svým nákladem dle nařízení aneb prostřednictvím státní telegrafovny zříditi, všim opatřiti a v dobrém způsobu chovati.

Správa státní zřizuje si právo, užíváti telegrafovodu pro janda zřízeného také ke korespondenci státní a soukromé.

Správa státní bude mítí toho vůli, dráhy telegrafové státního na operách telegrafovodu pro janda upoušiti aneb namontovat telegrafovody na společenském pozemku zdarma nebo bez náhrady škody utříditi.

K takovým liním státním má společnost skrze zřízenec dráhy kolezní dáti zdarma spolupřihlížení a v dobrém způsobu je chovati. Společnost jest mimo to povinna, na svých ústacích materiále a rekvisita telegrafovny státní dle úkaz zřízkových v přímě transportu vojska platných dopravovati a na svých nádražích a stanicích zdarma skládati a chovati.

O všechny věci výše dočtené má společnost s telegrafem státní v pravý čas zvláštní úmluva učiněná.

§ 7. S výhradou převedené na jednotky systému metrického vyměřuje se nejvyšší hmotné a nákladné, které se může na koleznici povolené vybírati, a tímto obmezuje:

Nejvyšší tarifa za rakouskou míli, a to za osoba posazenou:

• I. třída . . .	36 kr. rak. šilda,
• II. „ . . .	27 „ „ „
• III. „ . . .	18 „ „ „

Při rychlovločích mohou se tyto tarify o 20 procent zvýšiti, pod tou výminkou, že se nepojede odlozavějši, nežli v průměru jsou rychlovločky na jiných koleznících rakouských.

Podléhá-li také správa státní, navozena buď na všech trasech a při všech vložkách, kde by se toho stádovala potřeba, IV. cenová třída jedné s vozy ku státní a s nejvyšší sázkou tarifovou 12 kr. za míli.

Nejvyšší tarifa za zboží při obvyklé rychlosti činí za cestou celou a za míli:

I. třída . . .	2 kr. rak. šilda,
II. „ . . .	2-25 „ „ „
III. „ . . .	2-50 „ „ „

Výjimkou mají se nájezdomované věci, když se jich náležitě platí výz, platnost má tyto sázky nákladní:

1. Za obilí, luháiny, výrobky mléčné, oří a koleno frázované . . . 1-5 kr.,
2. za dříví jaké koli (když není delší než výz), za senáčky, za lom kalamý a ocelový, za šlasy kolenné a bezmrazkou syrovou lišinu, za prváček 10 míl 1-2 „
- za větší vzdálenost 1-1 „
3. za minerální uhlí, koks, thalovec rašalino, rudy, uranovina, kámen vápený a stavební, za prváček 10 míl 1 „
- za větší vzdálenost 0-5 „

Co se výše nákladného za jiné věci, zachováti se jest tak, aby ceny a ustanovení v té příčině nebyly výš a obtížnějši, nežli na jiných liních koleznice císařovské Rudolfa.

Za expedici vybití se bude od každého zboží 2 kr. z cestou celou, do toho vpočet jest plat za nákladní a skládání a obecná zastavení.

Obstarává-li si nákladní a skládání odoslaťtel sám, plátni bude za expedici toliko 1-5 kr. z cestou celou. Při ustanovení tarif postřati se mohou trati, kde se vstupá do 1:40 a výše, na 1¹/₂ násobek tak dlouhá.

Společnost jest vůbec povinna, spravovati se v obvodu nákladním, co se výše popiště vedlejších, nomenklatury a klasifikace zboží a jiných ustanovení dopravy se týkajících, nastavení, vydaných od ministerium obchodu.

Tato povinnost platí také v příčině zokrouhlování, kteréž se má provésti při převedení tarify na system měry a váhy každé zboží nájezdom ustanovený.

těš v příčině všeho toho, co se ustanoví na příčinou vybrašného zákonného upravení tarif osobních a nákladních, kterýmto upravením se má společnost vždy řídit.

Jízdné a nákladné, které se má vybrati, má se vyměřiti v domnělé mírné sříbné tím způsobem, že poplatek, který podle kursu vyjde, přijmouti se musí v číslé zemském.

Převážní tarify na číslé zemské diti se má dle toho, co o tom ustanoví ministerium obchodu.

§. 8. Vojáke budli dopravnino na levnější esay podle umluvená, jšto se v té příčině a z strany výhod vojáku pomezatých stalo mezi říským ministerium vojenství a mezi ředitelstvem železnice severní císaře Ferdinanda dne 18. června 1868^{*)}, které umluvená číslé bude doplňující část tohoto listu povolati.

Učinila-li by se však se všemi železnicemi rakouskými nebo s většinou jich úmluva o dopravnině vojáka, které by byla správně mírně prospěšnější, máj taková úmluva platnost také v příčině železnic nyní povolati.

Tato ustanovení vztahují se také k obranám zemským obějí částí říše, k zemským úřadům Tyrolským, též k vojenskému sboru strážnému o. k. soudě civilních ve Vídni, k o. k. četnictvu a ke stráží finanční i stráží bezpečnosti vojensky úřadné.

Společnost uzavráje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společnosti rakouských železnic o sjednání a pohotově chování vůči výpravních k transportům vojenským a o pomoci obapolnou zapůjčováním vozů a strojů, když se vozi mnoho vojáka, též k orgánickým ustanovením a k předpisu o službě pro oddělení železnic polních^{**)}, jakož i k úmluvě dodávkové, učiněné v příčině dopravnině nemocných a poraněných na účet císaře vojenského lékaře na železnici dodávkových, kteréž uzavra veľa ve skuteč dáe 1. června 1871^{***)}.

Takéž uzavráje se společnost, že přistoupí k úmluvě, učiněné se společností drah železných v příčině obapolné pomoci osobami při vůdích transportech vojáka a k předpisu o dopravnině vojáka po železnicích.

Společnost uzavráje se, že v příčině zřizování výsledkůých podporučků vojáka, válečného vojáka námořského a obrany zemské bude se řídit tím, co ustanoveno v §. 35. zákona o povinnosti brance z r. 1868^{†)} a v zákoně, daném dne 19. dubna 1872. (č. 60 zák. řísk.).

§. 9. Novým číslém železnice v §. 1. jmenovaným dává státi garancii ročního číslého úžitku, pojímající v něj i splatnou částku, v nejvyšší sumě sedm a padesát tisíc osm set zlatých (57.800) rak. štá. ve sříbně v průměru na míli za celý čas koncese dovedenosti let tím způsobem, kdyžby roční číslé úžitek ročníl větší co sama sjížděná, že to, čeho se bude nedostávat, doplní správa státní, však ne více než číslé došlého sama nejvyšší.

Garancie číslého úžitku i z částkou splatnou z vynaloženého kapitálu na stavbu, kteréž se ustanoví dle prokázaných skutečných výhod na stavbu, pojímají v ně i náklady na opatření peněz a drojky interkalární, počás se ode dne

*) Číslo 21, číslé 27 úřední oznámení vládního úřadu ministerstva pro o. k. zemědělství ze dne 1868.

**) Příloha k č. 148, v číslém 49 úředních oznámení vládního úřadu ministerstva pro o. k. zemědělství ze dne 1870.

***) Číslo 21, úředních oznámení vládního úřadu ministerstva pro o. k. zemědělství ze dne 1871, č. 78.

†) Č. 111 zákonná říská.

počet jedy po celé lezebnici pojistné, a připočte se od tohoto dne k sumě garancie státní ostatním limitům lezebnice cinařovické Rudolfa považené tím způsobem, že se v příslušné lezebnici nové považují a ostatních limitů společností provedou jen jedny společně počty provozování.

§. 10. Aby §. 9. ve skutek se uvedl, ustanovuje se toto:

1. Z pojistného ročního čistého užítku obrátiti se má na splacení kapitálu tolik, kolik ustanoví správa státní dle plánů amortizačního od ní schváleného, dle něhož se má kapitál vyňatý v době, po kterou koncese bude máti platnost, splatiti.

2. Připlátek, jež správa státní z příslušné garancie na se vzaté má platiti, vydati se má tři měsíce od počátku počtu ročních doklady opatřených, když se byly náležitě ohledaly.

A však ověř bude také dříve za příslušnou vyplacení prodávých kupců a akcií a obligací dle potřeby, ježto podle prodávání užítku na jato se postaví, a vyřadová spočtení dle výše uvedených počtů náležitě čistě platiti, když společnost šest neděl dříve, než kupany projdou, za to požádá.

Přálo-li by po konečném upravení počtů ročních, ježto se nejděle ve třech měsících od projiti roku provozování jedy předložiti mají, za jato, že nálohy byly příliš vysoké vyměřeny, tedy bude společnost povinna, to, co obdržela více, připočítat k tomu šest procent úroků, ihned refundovati. Za připlátek se strany státní budli však žádná nejděle do roku od toho roku, za kterýž se připlátek žádá, více pomine právo, jej pohledovati.

3. To, co správa státní dle garancie na se vzaté zaplatí, pohledíváno bud jediné za náloha čtyřmi se sta za rok střelnou. Pokud náloha daná i s úroky nebude úplně splácena, má se každý rok, v kterém čistý užitek se lezebnice bude činiti více než pojistná suma roční, odváděti přebytek správy státní na splacení této nálohy.

Úroky prole zapravovány budie dříve, než se nálohy refundují. To, čeho má pohledovati stát ze náloh neb úroků, které nebudou až do poznamenání koncese nebo do odkoupení lezebnice zaplaceny, zapraveno bud ze jiných podnikatelských, které ještě přebude.

§. 11. Nové listie lezebnické v §. 1. jmenované uprosíjí se po čas staroby a po devět let, počínaje ode dne počátku jedy po nové vystavené dráze, daně z příjmů a koliků kupónových, též každé nové daně, která by se zákony budoucími zavedla.

Zproštění daně z příjmů máie se ve skutek uvéstí tím způsobem, že se bude daně z příjmů za lezebnici cinařovické Rudolfa zapravovati dle poměru délky mái limitů jí vystavených k nové trati.

Mimo to se povoluje, že se mohou akcie a prioritní obligace, požívající v ně také poukázky, ponejprv vydávati bez koliků a bez poplatků. Takéž máie se lezebnice zpravitelství převodného, kteráž vzejde při odkupování pozemků.

K zapravování koliků a jiných poplatků ze směrů, lázeňí a jiných limitů, náležejících za příslušnou sjednání kapitálu, též stavení a instruování lezebnice, považje se lhůta až do počátku jedy po každé části lezebnice.

Výšky za zmanaménávní efektů na burzích domovních a cizozemských, též daně, kterých bude podnikatelstvo, až dojdou léta daně zproštěná, platiti, mohou se do počtu na provozování jízdy na vydání palubků; kolik kuponových vřak tam klásti se nedovoluje.

Ze všech státních nejsou podnikatelé povinni daně a příjmy platiti.

§. 12. Z příjmy sjednání peněz na železnici v §. 1. jmenovanou může se sama obligaci prioritních od podnikatelstva železnice císařovice Rudolfa vydá-ných vyřítiti tím způsobem, aby počítka na úročení a splácení v osobiti nedávila více než tři pětiny ($\frac{3}{5}$) ročního čistého užítka všem liniím železnice císařovice Rudolfa veřejného.

§. 13. Koncese má platnost na devadesát let, od početi jízdy po celé žele-znici v §. 1. uvadané.

§. 14. Správa státní stavuje si právo, odkoupiti každé okružie povolenu železnici po třiceti letech, ode dne, kdy byl vydán list povolení, týkající se železnice z Lublaně do Trtíbe, pod výminkami v §. 23. téhož listu palubkových, ješto mají vedle sousta platnost v příčině dráhy, k něž se vztahuje tento list povolení.

Napominajíc písemně každého, aby proti tomu, co v této koncesi ustanoveno, ničeho nedělal a propůjčujíc společnost práva, dobývati před soudu Národní nábrady na škodu, kterou poskytní, dáváme všem účastníkům, ježká se týče, písemný rozkaz, aby nad touto koncesí a vším tím, co v ní jest ustanoveno, písemně a bedlivě ruku držely.

Tomu na svědomí vydáváme tento list, opatřený věštl početi Naří, ve Vídni, hlavním městě Rakéna a Nalem sídelním dvadécátého sedmého dne měsíce května, léta Páně tisícého osmístého sedmáctého pátého, panovník Naleho roku dvadécátého sedmého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecký m. p.

Preiss m. p.

105.

Nářzení, vydané od ministerium práv dne 18. července 1875,

v tom, že úřední sídle okresního soudu Plzeňského přelidli se do Lokatic v Enghajtu.

Podlé §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868, (č. 59 zák. sbírky.) pře-kládá se úřední sídle okresního soudu Plzeňského do Lokatic.

Toto nářzení vjde ve skutek dne 20. září 1875.

Stremayr m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číska XXXVII. — Vydána a rozestána dne 17. srpna 1875.

106.

Nářízení, vydané od ministrů obchodu a financí dne 3. července 1875,

ještě se týče mýta, dle něhož se má ustanoviti mýto cestní, mostecké a převozní z věci mýto pobírajích.

Aby ve skutek byl uveden zákon, daný dne 23. července 1871 (č. 18 zák. říš. na r. 1872) a dle zákona, daného dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říš.), ustanovuje se toto:

1. Mýta, ustanovená nářízením císařským, vydaným dne 15. srpna 1858 (č. 124 zák. říš.), vyměřována budou z věci určitých, z nichž se má nově vybírati mýto, dle tohoto měřítka:

- a) mýto cestní za míli ustanovené napraveno buď za osm kilometrů;
- b) mosty šířky 20 až i 40 metrů položeny budou do 1. třídy vyšší tarify mýta mosteckého, mosty šířky více než 40 až do 80 metrů do 2. třídy a mosty šířky více než 80 metrů do 3. třídy;
- c) mýto převozní napraveno buď dle tarify v příloze mýta mosteckého ustanovené, a však i na přívocích přes řeky šířky méně 20 metrů vybíráno buď převozně dle 1. třídy a takéž za převážení osob vybíráno buď převozně považováti.

2. Mýta za považováni určití věci mýta cestního, za mosty a přivozy nyní vyměřené vybírati se bude také budoucně v míře nyníjší.

3. Toto nářízení vejde ve skutek dne 1. ledna 1876.

Chlumecky m. p.

Prešls m. p.

107.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu po uhlavení s ministerium financí dne 28. července 1875,

ještě se týče velikosti a cimerovních sadů na vození piva, litů čara, po který se má ještě správních takových sadů mířiti.

§. 1.

Sady na vození piva shtatorovníy budie tak veliké, aby obsahovaly 25, 50, 100 a 200 litrů.

§. 2.

Skutečný obsah prostorní těchto sadů vymolaných nemá se od prostorní normální v §. 1. předepsané odchylovati o více než o 3 procenta výše nebo níže. Nemají tedy obsahovati sady:

25litrové sadě než 24-25 litru a ne více než 26-75 litru,	
50 - - - - 48-5 - - - - 51-5 -	
100 - - - - 97 - - - - 103 -	
200 - - - - 194 - - - - 206 -	

§. 3.

Co se týče cimerovních pivních sadů, správovali se jest tím, co nariadeno v §. 10, odstav 1. a 2. článku cimerovního, vydaného dne 19. prosince 1872. Budiež tedy tyto sady přinášeny k cimerování vysolené, a budiež obsah prostorní až na 1/100 prostorní ustanovený v litrech a desetinách litrových na dně čepovím vypálen.

§. 4.

Sady, jejich obsah prostorní, jakož při cimerování shledáno, o více od normální prostorní se odchyluje, než dle §. 2. dovoleno, budiež neokolkované vráceny.

§. 5.

Čední cimerní kolek sadů pivních má platnost na rok; mimo to budiež tyto sady po každé správe znovu cimerovány.

§. 6.

Sady pivních 1 a 2vředních posud v obchodu užíványch dovoleno jest užívati také od 1. ledna 1876 u veřejném obchodu detud, pokud budou trvati. Cimerovaly-li by se znovu, zachováti se jest dle toho, co nariadeno v §. 3.

Chlumcecky m. p.

108.

Nářízení, vydané od ministerium obchodu dne 28. července 1875,

žeťto se, dopňtaje tarifu cizozátního, vydáno dne 19. prosince 1873 (č. 121 zák. říš.), vyznačuje cizozátní, kteří se má vřítati na cizozátní sudů na volení piva.

Za sudů na volení piva, obsahující 25, 50, 100 a 200 litrů, vyměřeno bud, neohledíc k odchýlení obsahu od výše uvedeně normální prostoty, ležícima v mezích dle §. 3. nářizení ministeriálního, vydaného dne 28. července 1875 (č. 107 zák. říš.), dovolených, toto cizozátní:

	A.	B.
	Za povolení a kolikovníl	Za odchylení obsahu les kolikovníl
Za sud 25 nebo 50litrový	10 kr.	5 kr.
„ „ 100litrový	15 „	7 „
„ „ 200 „	20 „	10 „

Súdek, uvedených pod lit. B, užito bud tehda, když byl sud nekolikovníl navrizen, poněvač bylo shledáno, že se obsah jeho od prostoty normální příliš odchýloval.

Přinese-li kdo najednou k cizozátní 25 nebo více pivních sudů 25, 50 a 100litrových, sníž se cizozátní ve skupci A o 20 procent; v skupci B však se cizozátní v případech takových nesnižuje.

Chlumcecky n. p.

109.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 30. července 1875,

o tom, že ústřední ústřední soud Sv. Floriánského přiděví se k ústřední ústřední soudě
líseckého v ústřední ústřední.

S Nejvyšším schválením, jehož dátum 19. července 1875, odlohuje se dle zákona, daného dne 26. dubna 1873 (č. 62 zák. říš.), soudní ústřední Sv. Floriánský z ústřední ústřední ústřední ústřední a přiděví se k ústřední ústřední ústřední ústřední.

Toto nářízení vjde ve skutek dne 1. října 1875.

Stremayr n. p.

110.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 31. července 1875,

o tom, že se činí změny v obvodech okresních soudů Hlubockého, Vltava-Týnského, Budějovického, Netolického a Vodňanského v Čechách.

Podlé §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. Hřák.), vylučují se nížejménované obce, totiž:

1. Lítavdlizec,
2. Kečín,
3. Lhota pod horami,
4. Malotice,
5. Jaronice,
6. Podolíšíně a
7. Strachovice

z okrslku okresního soudu Hlubockého a přidávají se obce, jmenované pod č. 1—4, k okrslku okresního soudu Vltava-Týnského, obec Jaronice k okrslku městského delegovaného okresního soudu Budějovického, obec Podolíšíně k okrslku okresního soudu Netolického a obec Strachovice k okrslku okresního soudu Vodňanského.

Tím se zároveň vylučují obce Podolíšíně a Strachovice z okrslku krajského soudu Budějovického a přidávají se k okrslku krajského soudu Píseckého.

Toto nařízení vstoupí ve skutek dne 15. října 1875.

Stremayr m. p.

O p r a v a

V ústave V. zák. Hřák. na r. 1875, č. 10, str. 26, řád. 20. a 21., na místě slov: „jinému podnikatelstvu“ položeno buď: „podnikatelstvu jiné společnosti“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Čísťka XXXVIII. — Vydána a zveřejněna dne 31. srpna 1875.

111.

Prohlášení c. a k. vlády Rakousko-uherské, vydané dne 13. srpna 1875,

v příslušné ochraně průmyslných a uměleckých známek obchodních v říši německé a německých známek obchodních v Rakousku-Uhersku.

(Ustanovení v Bádéně a v Sasku se stejným názvem prohlášení vlády říše německé vydaného dne 30. srpna 1874.)

Jakož vláda Jeho Velikosti císaře Rakouského a Apoštolského krále Uherského a vláda Jeho Velikosti císaře Německého a krále Pruského o to se usnesly, aby živnostníkům obepolojstva ujistily vzájemně ochranu známek, tedy ujednaly jsou k tomu konci tato ustanovení:

Článek I.

Příslušníci mocností Rakousko-uherského mají požívati v říši německé a příslušníci říše německé v mocnostech Rakousko-uherských, co se týče poznačování svého zboží nebo zapakování, jakož vůbec známek fabričních svých obchodních, též ochrany, jako příslušníci vlastní.

Článek II.

Příslušníci jedné země, kteří chtějí požívati ochrany známek v zemi druhé, mají sobě dle předpisů v této zemi o tom vydaných, pokud toho potřebí, vykázaní, aby známky jejich byly uloženy a to: v Rakousku-Uhersku u obchodnických a živnostnických komer ve Vídni a v Bádéně a Pölti, v německé říši pak u obchodního soudu v Lipsku.

Článek III.

Tato úmluva bude máti moc do roka od výpovědi, kterou z ní dá se neb ona strana se odvolavajíc.

Co v ní ustanoveno, buďž odtě dne vyhlášená jejího ve skutek uvedeno.

Tento na svédění vydáno jest výše položené prohlášení ministeriální, kterého se má za provádějící se s tím prohlášením císařské vlády německé vyměnit a potom veřejně vyhlásiti.

Ve Vídni, dne 13. srpna 1875.

John v. z. Apoll. Votoborní sekretář tajné rady,
ministr císařského domu a záležitostí vnitřních.

(L. 8.) **Andriasy** m. p.

Prohlášení výše položené, aby mělo platnost v královstvích a zemích radou říšskou zastoupených, tímto se vyhláší.

Ve Vídni, dne 25. srpna 1875.

Auersperg m. p.

Chlumcecky m. p.

112.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních dne 18. srpna 1875,

jinžto se vyhláší ústava, učiněná mezi vládami mocnářství Rakousko-uherského a říše německé o chapotném přijímání svých původních příslušníků státních, pokud se nestali příslušnými ke státu druhému.

Vlády mocnářství Rakousko-uherského a říše německé usnesly jsou se vyměnitelným stejnoprávným prohlášením, jehož datum 26. července 1875 a 4. července 1875, že chtějí v celém mocnářství Rakousko-uherském se strany jedné a v celé říši německé se strany druhé, co se týče přijímání osob vypovězených, v platnost uvéstí pravidlo, že každá smlouvající se strana uzavírá se, na pohlední strany druhé své příslušníky zase přijmouti, i když dle některých národních již pozbyli příslušnosti státní, pokud se nestali příslušnými k tomu druhé dle zákona té země.

Předtím smluvy té věci se týkající, učiněné mezi mocnářstvím Rakousko-uherským nebo některými částmi nebo mocnářství a některými státy německými aneb částmi říše německé, pokládají se tímto za zrušené.

Lasser m. p.

113.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 24. srpna 1875,

o tom, že ústava jest jednateleství přístavní a námořní zrušená v S. Pietro della Bizza a že spjato jest s tamější c. k. celnicí vedlejší, zároveň pak že zrušena jest deputace přístavní, která tam bývala.

Ve S. Pietro della Bizza zřízeno jest dne 1. července 1875 jednateleství přístavní a námořní zrušená a spjato jest s tamější c. k. vedlejší celnicí zároveň pak zrušena jest deputace přístavní, která tam bývala.

Lasser m. p.

113.**Nařízení, vydané od ministerium práv dne
25. srpna 1875,**

o tom, že se stáje okresní soud v Úpici v českých.

Podle §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říšsk.), stáje se v okršlku krajského soudu Kralohradeckého soud okresní, jehož sídlo bude v Úpici a k němuž budou náležeti obce následní: 1. Úpice, 2. Petrovice z obvodu okresního soudu Trutavského, 3. Bačovice, 4. Havlovice, 5. Bityše, 6. Líbaňov, 7. Maršov, 8. Sukovtice a 9. Velké i Malé Svatošovice z obvodu okresního soudu Náchodského.

Až tento okresní soud počne úřadovati, budou vřše jmenované obce z obvodů soudů okresních, k nimž byly posud přidány, vyčleněny, obce pak Úpice a Petrovice budou dle zákona, daného dne 28. dubna 1873 (č. 62 zák. říšsk.), z okršlku krajského soudu Jičinského vyřaty a přidány k okršlku krajského soudu Kralohradeckého.

Kdy tento okresní soud počne úřadovati, oznámeno bude potomně.

Glaser m. p.

114.**Nařízení, vydané od ministerium práv dne
25. srpna 1875,**

o tom, že se stáje okresní soud ve Skalci v českých.

Podle §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říšsk.), stáje se v okršlku krajského soudu Kralohradeckého soud okresní, jehož sídlo bude ve Skalci a k němuž budou náležeti obce následní: 1. Újezdce, 2. Červená Hůra, 3. Hořický, 4. Klant, 5. Lhota pod Hořickými, 6. Litboř, 7. Skalce (Česká, město), 8. Skalce Malá, 9. Skačina, 10. Stolina, 11. Vavče, 12. Oletnice, 13. Věšbý, 14. Žernov, 15. Želče z obvodu okresního soudu Náchodského, 16. Jesenice, 17. Spytč z obvodu okresního soudu Nevomýslského nad Metují, a 18. Doubravice, 19. Říkov, 20. Sviněňany a 21. Trhobřez z obvodu okresního soudu Jaroměřského.

Až tento okresní soud počne úřadovati, což potomně v známost se uvede, vyčleněny budou vřše jmenované obce z obvodů soudů okresních, k nimž byly dosud přidány.

Glaser m. p.

116.**Nařízení, vydané od ministerium obchodu dne
26. srpna 1875,**

jehož se vřše organizace c. k. generálního dozoru k telegrafním rakouským.

Dle Nejvyššího rozehodnutí, jehož dátum 16. srpna 1875, uvedena bude ve skutek dne 1. září 1875 následující organizace c. k. generálního dozoru:

k železniční rakouským, od kteréhož dne posádkou mají své veškeré nářadí a té se nastrovávají, zvláště instrukce^{*)}, vydaná od ministerstva obchodu dne 8. března 1916, číslo $\frac{812}{A E}$.

§ 1.

Generální dozorství k železniční rakouským jest úřad technicko-administrativní pod ministerstvem obchodu postavený a sřízeno jest k tomu:

- aby mše vrchol dohlídka a kontrola nad stavbou železnic a nad provozováním jízd po nich, správě státní zřtkony a nářadními vyřazenou pro zachování bezpečnosti a pořádku, též prospěchu pokladu státního garancie poskytujícího, a aby zjednávalo platnost nářadím od ministerstva obchodu v té příčině vydaným;
- aby jakožto technický orgán znalecký dávalo dobrá zdání o věcech od ministerstva obchodu jemu přikázaných a
- aby rozhodovala, když rozhodnutí není povahy principiální, o věcech, ježž vyřazení vnesse ministerstvem obchodu na generální dozorství.

§ 2.

Generální dozorství skládá se z pěti oddělení, totiž:

- I. z oddělení pro stavbu a chování železnic;
- II. „ „ „ jízd a dopravování vlaků;
- III. „ „ „ komerčních provozování;
- IV. „ „ „ železničství v příčině garancie státní a
- V. „ „ „ správu obecnou.

V čele každého těchto pěti oddělení sobě rovných postaven jest dozorce generální, jest má hodnost dvorského nebo vládního rady.

Na vauk jest generální dozorství sjednoceným úřadem, jest má společný protokol podavosí.

Ve vyznaměních a jiných seprávních úřadních podepíše se vždy jeden z dozorců generálních.

§ 3.

Působnost každého oddělení generálního dozorství jest zvláště tato:

Oddělení I:

- Má vyhledávat trasy nových linií;
- má zkušební plány k novým stavbám a k částem přistaveným a přestaveným;
- má přihlížeti k pracem stavitelským na liniích, které se teprv staví, i na těch, po kterých se již jezdí;
- má přihlížeti k zachování linií, po nichž se jezdí.

Oddělení II:

- Má přihlížeti ku stavbě a k chování parku železničního;
- má vstati signálnice;
- má přihlížeti k provozování technickému, a
- má ustanovovat třídy jízdní.

^{*)} Všechná nářadí pro správu a chování rakouského ministerstva obchodu, rok 1916, č. 10.

Oddělení III:

Má pod sebou veškerou váhu a vyměřovací tarify;
 má dávat dobrý zdání o náležitostech ekonomických a politiky obchodní se
 týkajících.

Oddělení IV:

Má školení pošty státní a pošty o provozování jedy, hledíc ke generální
 službě.

Oddělení V:

Má chovat v evidenci osoby při kolenních úřadech a brání je pod přísluho;
 má řídit náležitosti disciplinární;
 má zkoušet obecné předpisy státní, a
 má mít vzhled řízení pomocných úřadů generálního dozoru.

Týče se některá věc přímo nebo nepřímo působnosti několika oddělení,
 vyřizuje buď společně, a to, pokud se to v jeho jménem nřizuje, ve společném
 smyslu.

§. 4.

V smyslu generálních dozorů předsedati přísluší kromě zvláštních případů
 generálního dozoru dle hodnosti nejstaršímu.

Generální ředitel kolenních rakouských má toho vůli, býti vždy při těchto
 smyslných příčinou a předsedati v nich.

Vadné sdání předsedního mekou býti slyšení nebo přivazní nástupcové ko-
 lennic neb jiní zainteresováni, též i znalcové.

§. 5.

Ke každému oddělení generálního dozoru přídá se takle vzhledních do-
 zorců, dozorců, komisářů atd., kolik bude potřeba; tyto úředníci budou přímo
 pod generálním dozorem posuzováni a jsou přísluší, užívání jich ke službě dle
 rozdělení prací od ministerstva obchodu schváleného.

§. 6.

Shledalili by orgánové generálního dozoru, příslušího, jakž na ně
 náleží, k řešení kolenním, nějaké vady nebo nedostatky (a uznali by je
 pouhou úpravou krátkým spůsobem odstraněti), mají to nejprve oznámiti před-
 stavěním státním nebo ředitelství, jichž se dotýká. Pakli by orgánové kolenním
 nřítí vad jim oznámených neodstranili, nebo byli by vše tak důležitá, že by
 byla neprodělná intervence správy státní potřeba, má generální dozorce, jakž
 se týče, učiniti opatření s okolnostmi se srovnávajíci anebo ministerstvu obchodu
 navrhnouti, aby je učinilo.

§. 7.

Vynález, která dáva generální dozoru správním dráh kolenním, svědčí
 mají vůbec nejvyššímu společenskému úřadu státním (generálním ředitelství
 a t. d.).

V případech však pilných, kde z prodlení nastává nebezpečnost a kde pro
 odvrácení škody, která by bezpečnosti vzešla, rychlá opatření jsou potřeba,
 mají orgánové generálního dozoru dle mecí své se některá jávati právo a jsou
 povinná, učiniti pod svým odpovědním opatření okolnostmi příhodná, a učiniti

Ředitelé a služebníci železniční mají náležitě takových bezodkladně posláni býti; měli by se pak kdo takovým nápisem za stížna, mohl se potomně odvolati k generálnímu dozorušví pomářiš k ministerium obchodu.

§. 8.

Z spášení a rozhodnutí generálního dozorušví lze podat rekurs k ministerium obchodu.

§. 9.

Orgánové generálního dozorušví mají právo, užíváti ku svým jednáním úředním telegrafa na provozovní jízdě.

§. 10.

Staviteleské oddělení generálního dozorušví přestává býti samostatným ministeriálním, a bude přáčiš úplně rovně jízdě oddělením generálního dozorušví.

Těš se přemáčiš řízení stavby železnic, konané nákladem státním, kteréš posud přáčišelo oddělení staviteleského, na uvláštňá ředitelství stavby železnic státních, kteréš postaveny jsou přáčiš pod ministerium obchodu, jest vřák jako každé staviteleské ředitelství nějaké dráhy soukromé, pod kontrolou generálního dozorušví.

§. 11.

Širší ustanovení, týkající se postupu v pracích generálního dozorušví, obsahováni bude řáčiš jednací generálního dozorušví, ježš vydá ministerium obchodu.

Chlumcecky n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka XXXIX. — Vydána a rozesílána dne 11. září 1875.

117.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 30. srpna 1875,

o tom, že se dovoluje porovnávání a kolkování váhy měřičovi ku potřebě ambulantažního prodeje uhlí.

Podlé nařízení, vydaného od ministerium obchodu dne 17. února 1872 (č. 17 zák. říš.), povolila c. k. normální komise cmentová, s ohledem vůbec porovnávání a kolkování žili cimentové váhy měřičové ku potřebě ambulantažního prodeje uhlí, dělané ve fabrice na stroje a měřičové váhy C. Schönberra a synů.

Těchto váh dovoleno jest užívati jen při prodeji uhlí hrad a vora, k němuž se váhy upouat. Užívati jich v mířnostech, kde se prodává, nedopouat se.

Žilte popsaty jsou tyto váhy ve vřátrku nařízení pro cimentovství, č. 6 na rok 1875.

Chlumceky n. p.

118.

Nařízení, vydané od ministerium zeměbránění, od ministerium orby a od ministerium záležitostí vnitřních po umluvení se říšským ministerium vojenství dne 30. srpna 1875,

žmíte se ustanovuje vzájemní měřní míra koní a zvířat nasecích, jest by se v případech mobil-
: žnace v Dalmatsku měli odvídati.

Míra nejmenší či minimální, ustanovená v §. 8. instrukce, dané komisií odvedenou v příčině toho, jak se má přelicejiti při měřování koní (zvířat nasecích) v případech mobilnace (příloha A nařízení ministeriálního, vydaného dne 1. srpna 1873, č. 136 zák. říš.), nemá, pokud se týče koní a zvířat nasecích, jest by se měli odvídati v Dalmatsku, již dále platnosti.

- V příčině těchto koní a zvířat nemocích ustanovuje se tato míra nejmenší:
 „ „ koní jízdeckých a mužů, 13 pěstí (137 centimetrů);
 „ „ koní důstojnických a jízdních koní tažných, 15 pěstí a 1 palec
 (161 centimetrů);
 v příčině koní nemocích, 12 pěstí a 2 čáry (128 centimetrů);
 „ „ mužů 11 pěstí a 2 pěstí (117 centimetrů);
 „ „ osů, 10 pěstí (105 centimetrů).

Lasser m. p.

Morst m. p.

Mannsfeld m. p.

110.

**Nařízení, vydané od ministeria zeměbránění, od ministeria
 orby a od ministeria záležitostí vnitřních dne
 30. srpna 1875.**

Jméno se čísl. název choroby, příčina jejího vstupu v národní ministeriální, vydané dne 1. srpna 1873 (č. 138. zák. čís.) a tom, že se mají vyvést vykazováni a v evidenci obyvatel koní (zvířata nemocí), se se děje jako počta a povahy, na příkazem republiky kontingenta, který se má v případech možnáho zastavit.

K §§. 9. 8. 9. a 11. nařízení ministeriálního, vydaného dne 1. srpna 1873 (č. 138. zák. čís.), čísl. se tato ustanovení:

K §. 2.

Přivádění nemoci se také hřibata jedací a dřevěná a kořenná zejména nespůsobná a nezářivá nebo ošklivá nemocí racionálně, též taková zvířata nemocí.

Vady, které s sebou přivádějí zejména nespůsobnost, jsou tyto:

Úplná slepota, vyvinutý pitevý žensk, dýchavost u velké míře, výrůstky kostí, pro které kůň neb zvíře nemoc nemůže trvale choditi, totiž: oblitina kloubu, prŕboj, špát či špánek, tranocňka či nákolnice vyvinutá, přeskokník či šňhlík, koutrok, plerachost, ochrnutí na nohy a všude míře a věk vyše 16 let.

© příčina, proč některý kůň neb některé zvíře nemoc se nemocí přivádějí, předloženo buď vyvěřeno od majetníka toho koně (zvířete nemocí) vydané a od starosty obecního potvrzené, kromě vyvěřeni se k výkazu klasifikačnímu přiloží.

Z toho, že věřeno, se ve vyvěřeni uvedeno, jest pravdivé, odpovídají dle zákonu majetník koně, vydavatelé vyvěřeni a starosta obecní.

K §. 3.

Číslovali a klasifikovali se v téže místě koně (zvířata nemocí) se dvou nebo z více obcí, skládají se na konice: ze starostů nebo jich náhradků všech těch obcí, z nichž se koně mají přiváděti, ze znalců a ze dvou členů obecního zastupitelstva města klasifikačního, kteří se mají, pokud možná, valiti z majetnické koni.

K §. 9.

Znalcové vojensktí mají se přidati vůbec a ne v případech zvláštních výjimkou.

K §. 11.

Za zvíře noscei klasifikovati se máše jen to, jehož se skutečně za zvíře noscei užívá.

V Dalmatsku budiše pro nedostatek míry minimální za nezpůsobilé klasifikovní:

koňové jízdočí a mezkové, kteří mají níže 13 pěstí (137 centimetrů);

koňové dělostřelečí a jiní koňové táhni níže 13 pěstí a 1 palce (161 centimetrů);

koňové noscei níže 12 pěstí a 2 šár (129 centimetrů);

mulové níže 11 pěstí a 2 šár (117 centimetrů);

osli níže 10 pěstí (105 centimetrů).

Lasser m. p.

Horst m. p.

Mannsfeld m. p.

130.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 1. září 1875,

ježto se týče ústavy c. k. hlavní celnice třídy I. na nádraží železnice Berlínsko-Zhořelecké ve Zhořelci a c. k. vedlejší celnice třídy I. na nádraží Seidensteinu.

Aby ve skutek vešla smlouva státní, učiněná dne 21. května 1872 (č. 114 zák. říšsk.) mezi Rakousko-Uherskem a německou říší, ježto se týče spojení Liberce se Zhořelcem prostředkem železnice, ústava jest a přičiný početi řady po řadě celnice na nádraží železnice Berlínsko-Zhořelecké ve Zhořelci c. k. hlavní celnice třídy I., spojená s celní expediturou tamžjšího královského pruského hlavněho úřadu berního, a na nádraží v Seidenberku c. k. vedlejší celnice třídy I., spojená s královskou pruskou vedlejší celnici I.

Tato úřadové počali úřadovati dne 1. srpence 1875.

Oba celní úřadové zmocnění jsou dle předpisu, daného dne 18. září 1857 (č. 175 zák. říšsk.), aby účtovali v příčině obchodu po železnici akrciánskoú Hrázní celnice, c. k. hlavní celnice ve Zhořelci však obdržela toliko moc, odpravovati nákladní zboží, které se ve Zhořelci podá k vezení do Rakousko-Uherska nebo skrz Rakousko-Uhersko, naproti tomu nadána jest c. k. vedlejší celnice v Seidenberku výsoční mocí hlavní celnice třídy II.

C. k. hlavní celnici třídy I. v Liberci přidání v příčině obchodu mezi Libercem a Zhořelcem a naopak vykonávati tytéž funkce a tytéž moc, kterou vykonává v příčině obchodu mezi Libercem a Žitavou.

Královská česká vedlejší celnice I. na nádraží v Liberci obdržela v příčině obchodu po železnici Zhořelecko-Liberecké touti moc, kterou jí náležá dle čásky IV. (článek 58. a násl.) úmluvy, učiněné dne 1. března 1860 v příčině obchodu Žitavsko-Libereckého.

Lasser m. p.

121.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 6. září 1875,

o tom, že slyšen jest v Hartmanicích v českých úřad berní a soudní úřad depozitní.

Dle Nejvyššího schválení, jakož datum 27. dubna 1875, slyšen jest v Hartmanicích v českých úřadích berní a soudní úřad depozitní, kterých počal dne 1. září 1875 účinkovati.

Dle toho vylučeny jsou, od toho dne počínajíc, obce k soudnímu okresu Hartmanického následující, totiž:

Eiserštejn, ves a městyse,
Zbítč,
Hartmanice,
Kochanov,
Dolní Krušec,
Kardovice,
Seewisau,
Stadla,
Štěpánice a
Vaušice

z berního okresu Šalického a obec Stubentoch z berního okresu Kašperskohorského a spojeny jsou ve zvláštní berní okres.

Lasser m. p.

Jině předměty, jejich studium dle plánu vyučování jest obligátní, spojeny budou, pokud toho kvalifikace té neb oné osobností dopustí, s některou jinou stálou systematickou.

V těmž případech může se profesorem také uložit, aby přednášeli některý předmět neobligátní.

Toliko když by se vidělo, že ani to ani ono nejde, zřizují budou k vyučování obligátních předmětů vedlejší a těm naukám speciální, jině vyučování vidělo by se příhodno, mimořádně profesori nebo se dovolí docentům soukromým, aby jim vyučovali.

§. 4.

Kdy koli učiní fakulta návrh, aby byl jmenován některý mimořádný profesor nebo aby byl připsána některý soukromý docent, má prezident zemský, prvě než návrh předloží k ministerium, požádati Černošického arcibiskupa za dobré zdání.

Za dobré zdání požádá ministr náležitosti duchovních a vyučování arcibiskupa také, když bude třeba navrhnutí k profesurství něčoho, koho fakulta nenavrhla.

§. 5.

Ne-li lze některého místa profesorského způsobem povolání obsaditi, může se s přivolením ministra náležitosti duchovních a vyučování výjimkou rozepati přeznáti zkouška konkursní.

Otázky ke zkoušce ustanoví fakulta.

Konkurs rozepíše ministerium náležitosti duchovních a vyučování.

Elaboráty posílá se fakultě, která je posoudí a poručí pak kandidáty, jež má za vhodné, ke kolegium a k přednášce za přib. Dle toho, jak tato přednáška vypadne, učiní fakulta návrh obsazovací (§. 4).

V případech zvláštních může se kandidátovi kolegium a přednáška na přib. prominouti nebo k obhajitv jině užititě theologické delegováti, potřebě však k tomu schválení ministra náležitosti duchovních a vyučování, kterýž požádá v příčině toho také arcibiskupa za dobré zdání.

§. 6.

Suplanty na upeřaděných stálicích učitelské zřizuje fakulta, ale má to oznámiti arcibiskupovi a požádati na potvrzení ministra náležitosti duchovních a vyučování.

§. 7.

Volby, které fakulta vykoná dle zákona, daného dne 27. dubna 1873 (č. 68 zák. říš.), mají se arcibiskupovi v známost uvésti.

§. 8.

Arcibiskup má přib. zjednoti si vědomost, jak se na fakultě vzdělávají vědy theologické a jak prospívají studia, a má podati návrhy ministrowi náležitosti duchovních a vyučování, ješto se mu dle toho vidí býti příhodné.

§. 9.

V příčině toho, v které věci jsou řádní a mimořádní profesori povinni svému přednášce řádně vyučování, jest pravidlem účastí studii každé doby platnost majet.

Řádný profesor má v týdnu čítí nejmenš šest hodin, mimořádný nejmenš sedm hodin.

§. 10.

Přisluh-li některý studující fakultě k semináři diecéznímu, nemůže to býti na ujmu jeho akademickým právům a povinnostem.

Učinili by však některý chovanec semináře něco proti povinnostem, navrholi-li by se naň vyšetřování disciplinární anebo uložil-li by se mu trest disciplinární, budli to představenému semináře oznámene.

Totož oznámení učiněna bud k předsedušnému úřadu diecéznímu, kdyby takový případ vzšel při některém kandidátovi stavu kněžského, přijatém v duchovenstvo některé diecéze selské nebo císařské.

§. 11.

Plán vyučování a řád zkoušek na theologické fakultě připojeny jsou v přídatku A a B.

Tento plán a řád mají prozatím platnost na tři roky studii nejprve příští.

§. 12.

Sbor profesorský navrhuje řád jednací k svým poradám a k vyřizování prací a předloží jej k potvrzení ministruvi záležitostí duchovních a vyučování.

§. 13.

Toto nařízení nabude moci dne 1. září 1875.

Ustanovení podlézející obsahují se v přídatku C.

Stromayr m. p.

Přídavek A.

Františská plán vyučování tecko-východní fakulty theologické a. k. Černovické university Františka Josefa.

§. 1.

Bez ujmy akademické svobody učení se mají v příčině studujících tecko-východní fakulty theologické, kteří po dokonaných studiích theologických chtějí se vzdání službě státu nebo církevní aneb chtějí dojíti theologického doktorství, tato ustanovení:

§. 2.

Tito studující mají navštěvovati fakulta nejmenš po čtyři léta a mají v tomto čase slyšeti čítí o přednáštech následjmenovaných v tomto pořádku:

V prvním roce:

v prvním půlletí:

Encyklopedii a methodologii studií theologických, v týdnu 2—3 hodiny.

V obojím páletí:

Jazyk hebrejský, biblické studium a exegese starého zákona, dohromady 8—9 hodin.

V druhém páletí:

Biblické studium a exegese nového zákona, 3—4 hodiny.

V druhém roce:

v prvním páletí:

Biblické studium a exegese starého zákona (pokračování), 3—4 hodiny.

V obojím páletí:

Biblické studium a exegese nového zákona (pokračování), 3—4 hodiny, historie církevní a statistika církevní, 7—8 hodin.

V třetím roce:

v obojím páletí:

Dogmatika 7—8 hodin, morální theologie, 7—8 hodin.

Ve čtvrtém roce:

v obojím páletí:

Praktickou (pastorální) theologii, zejména v ní katechetika, homiletika, liturgika a církevní k těmto přednáškám náležitá, dohromady v prvním páletí 10—12 hodin, v druhém páletí 7—8 hodin, církevní právo a církevní jednání sloh, 5—6 hodin.

§ 3.

Mimo přednášky výše uvedené povinni jsou studující v §. 1. jmenovaní slyšeti:

1. Na fakultě filosofické:

- a) V prvních třech letech jedno kolegium o filosofii;
- b) ve všech osmi páletích jedno kolegium o historii rakouské.

2. Na fakultě věd právnických a státních:

v sedmém páletí:

Historii a instituce římského práva.

§ 4.

Které kolegia kromě výše uvedených povinni jsou prokázati kandidáti theologického doktorátu, ustanovuje se v řádu rigoros theologických.

§ 5.

Profesoři fakulty theologické mají šanci své záležitosti tak, aby studující v §. 1. jmenovaní mohli povinnostem svým tuto ustanoveným dosti učiniti.

Bažtoť tedy šanci v §. 2 jmenovaná každý rok (potažiti každé páletí) ani po tolik hodin týdně, jak výše ustanoveno, odhývána a vělektá kolie hodin mezi obligátními přednáškami třech páletí stázeena.

§. 6.

Mimo štěrů v §. 2. jmenovaná buďte v příložených tabulkách odměňována i tato štěrů:

- a) o grammatice řeči novověkové;
- b) o biblické historii; archeologii;
- c) o biblické hermeneutice;
- d) o historii nového biblického kanonu;
- e) o patrologii;
- f) o historii dogmat a apologetice;
- g) o jazyku starověkovém;
- h) o symbolice církevní vřechodní;
- i) vykládání buď některých namčených (světově novověkové XIV. stáletím).

§. 7.

V příložených tabulkách konána buďte na fakultě theologické vřechodní seminářů (konversatoriích atd.) ke každé důležitě vědě se vřechodí; jak tato vřechodní mají býti zřechodna, ustanoví se statutom od sboru profesorského udělaným a od ministra národního školství a vyučování potvrzeným.

§. 8.

Hlavní jazyk, v kterém se má na fakultě theologické přednášeti, jest německý jako na světských fakultách university Čerovecké. Výjimka má místo toliko při praktické theologii — pastorále, katechetice, homiletice, liturgice — a při vřechodní k ní náležejícím, při kterýchžto přednáškách jest řeč ruzinská a ruzinská hlavním jazykem vyučování.

Pro usnadnění přechodu dopouští se výjimkou, aby se promětně přednášely německy jen historie církevní, právo církevní a theologické vědy pomocné.

§. 9.

Studijním fakulty theologické počítáno buďte některé přiletí jen tehda, když navštěvovali v jednom roce tolik štěrů obligátních nebo neobligátních, že když se tato štěrů rovně rozdělí, vyjde na přiletí nejmenš 20 (na štěrů a osm přiletí nejmenš 12) hodin vřechodně. Při tom počítají se také štěrů, navštěvovaná na jiných fakultách.

Přídavek B.

Frantimů štěrů občanů řecko-vřechodní theologické fakulty a. k. Čerovecké university Frantimů Josefa.

§. 1.

Studijním řecko-vřechodní fakulty theologické, kteří po skončených studiích theologických chtějí se odělati službě státní nebo církevní nebo chrůvě dojíti theologického doktorství, mají ku konci štěrů a ku konci osmého přiletí podniknouti zkoušku.

§ 2.

Zkouška ku konci třetího půletí jest exegetické-historická a odbývá se:

- a) z biblického studium a z exegese starého zákona;
- b) z biblického studium a z exegese nového zákona;
- c) z církevní historie a z církevní statistiky.

§ 3.

Zkouška ku konci čtvrtého půletí jest systematicko-praktická a odbývá se:

- a) z dogmatiky;
- b) z theologie morální;
- c) z theologie praktické a
- d) z církevního práva.

§ 4.

Postoupil-li by kdo do třetího roku theologického, neodbyv zkoušky v §. 2. uvedené, pokládá se tak, jako by se vzdal místa ve službě státní nebo církevní, sčt dosažení theologického doktorství.

Aby kdo zkoušku podnikl potomás, nedovoluje se, než se zkouška promíne. Zkouška, uvedená v §. 3., dělá se máše také po skončených studiih theologických.

Pokud tato zkouška nahraditi se máše doktorstvím theologickým, ustanovi se, až bude vydán sčt rigoros theologických (§. 12.)

§ 5.

Kdo chce dělati zkoušku exegetické-historickou, nechtě to oznámi dekanátu, a kto chce dělati zkoušku systematicko-praktickou, nechtě to opově přislušané komisi zkoušec. K téžosti, kterou se to oznámuje, přilokane buď vypočítání maturitní a index.

§ 6.

Zkouška odbýváti se má v tom jazyka, který jest v přilokané přednášce, a něchtě se dělá, něchtějn jazykem vyučováním.

§ 7.

Apróhace kandidátůh skončených (§§. 2. a 3.) čín se přilokáním kalkul „dostatečné“ ze všech přednášek, a něchtě byli zkoušeni, nebo přilokáním kalkul „vřadné“ ze všech nich z některých přednášek.

Repróhace (kalkul „nedostatečné“) čín se na půl roku nebo na celý rok.

§ 8.

Byli některý kandidát při zkoušce exegetické-historické na půl léta repróhová, máše býti zapasá k přednáškám třetího roku provisorně pod tou vřadkou, že po druhé při zkoušce obsoji.

Kandidát, který byl při zkoušce exegetické-historické na celý rok repróhová, povinen jest navštěvovati štěni z všech přednáškách, z kterých se odbývá zkouška, a to po tolik hodin, kolik jest potřebí, aby se mu obeje půletí druhého roku počítale.

§. 9.

Při druhé reprobaci má býti kandidát vrčen pokusně na celý rok.
Více než dvakrát nemůže se zkouška opakovati.

§. 10.

O tom, jak zkouška vypadla, vydá se kandidátovi vysvědčení a pomínání se to také v indexu, a spolu lhůta k opakování zkoušky, byla-li ona vynořena.
Lhůta k opakování zkoušky budiž také uvedena ve vysvědčení.

§. 11.

Jak bude komise zkoušek složena, ustanoví s o zvláštním nařízení a tým nařízením vydá se jí také instrukce.

§. 12.

Jak budou zařazeny přísné zkoušky pro nabývání doktorství theologického, ustanoví se k návrhu sboru profesorského též ve zvláštním nařízení.

Přidavek C.

Ustanovení pomějejí k nařízení, vydanému dne 30. srpna 1875, ježto se týče určení tecko-východního theologického učiliště v Černovicích a stázení i nařízení tecko-východní fakulty theologické na Černovické universitě Františka Josefa.

§. 1.

Profesorům tecko-východního theologického učiliště v Černovicích, kteří budou povoláni za řádné nebo mimořádné profesoery na tecko-východní fakultu theologickou Černovické university Františka Josefa, počítán bude čas služby, ježt strávili na theologickém učilišti, v příčině všech práv a nároků s jich novým postavením spojených tím způsobem, jako by jej byli v též vlastnosti strávili na některé s. k. universitě.

§. 2.

Studijci, kteří na vysvědčení maturitní akademicky platné byli na Černovické tecko-východní učiliště theologické přijati, vpočítána budou léta studii na tomto učilišti řádně skončená do studium theologické fakulty na universitě Černovické.

Tito studijci mohou tedy býti ihned do předmětu nejbliže vyššího theologického roku započati; jsou však povinni, slyšeti podlé možnosti potomků na fakultě předměty obligátní roků předchozích, jichž na theologickém učilišti nebyli slyšeli.

§. 3.

Neodbyl-li některý takový studijci tecko-východního theologického učiliště (§. 2.) zkoušky, kteréž na tomto učilišti k řádnému dokonání některého roku počítá, zlečetí bude na soudku, ježt sbor profesorský dle povahy případu vynese, má-li do nejbliže vyššího roku na fakultě započati býti bez vyznání, anebo jen když podnikne zvláštní zkouška přijímací.

§. 4.

Byl-li některý studující na tecko-východním učilišti přijat, nemaje vysvědčení maturitního akademicky písemného, může na fakultě započít býti toliko za posluchače mimořádného a může dojíti práv řídného posluchače jenom s výslovným povolením ministra národního školství a vyučování.

§. 5.

Studijci, kteří studia své na tecko-východním theologickém učilišti řídně skončili, mohou dle toho ku přistoupení zkouškám na fakultě theologické připuštěni býti jen tehda, když byli na učilišti právě dočasně přijati, majíce vysvědčení maturitní akademicky písemné.

§. 6.

Neodbyl-li některý studující posledního roku učiliště theologického roku studií 1874/5 zkoušky, jež k řídnému dokonání toho roku patří, může se této zkoušce roku studií 1875/6 podvoliti podruhé před profesory fakulty theologické, kteří přednášejí předměty, s nichž má býti zkoušen.

Obstojí-li při této zkoušce s prospěchem, bude se pokládati za to, že theologické studium na tecko-východním theologickém učilišti řídně skončil (§. 5.)

O p r a v a

V čísle XXXIX. zák. sbírky, č. 119, k §. 3., ř. 10., místo: „vysvědčení od majetníka toho koně (zvířete nesečného) vydané“ či: „vysvědčení od dvou majetníků koně (zvířat nesečného), kteří se přivěsti mají, vydané“.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XLI. — Vydána a rozedána dne 2. října 1875.

123.

Nalízení, vydané od ministerium práv dne 9. září 1875,

a tom, že obec Německá Rada přidává se k okrůku okresního soudu Rymatovského na Moravě.

Podle §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říšsk.), odlučuje se obec Německá Rada z okrůku okresního soudu Unčovského a přidává se k okrůku okresního soudu Rymatovského.

Toto nalízení vstoupí ve skutek dne 1. prosince 1875.

Glasner m. p.

124.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 13. září 1875,

a tom, že se vztahuje jídné IV. třídy vech na těženíci arcevojvody Albrechta.

Dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datem 5. září 1875, změřuje se z částí §. 11. listu povolání, daného dne 22. října 1871 (č. 185 zák. říšsk.), a povoluje se podnikatelství těženíci arcevojvody Albrechta až na další ustanovení, aby vztáhlo jídné IV. třídy vech z devíti krejcarů na dvacet na osobu a na míli.

Chlumecský m. p.

125.

Nariadení, vydané od ministra obchodu, od ministra záležitostí vnitřních a od ministra financí dne 15. září 1875,

a rozšíření království a zemí radeu říšskou zastoupených na deset okrůků v příměš dohledu k cimentárněm.

§. 1.

Uváděje ve skutek §. 3. zákona, daného dne 31. března 1873 (§. 48 stá. říš.), jež se týče organizace úřadů cimentárních, rozdělají se království a země radeu říšskou zastoupené na deset okrůků v příměš dohledu k cimentárněm a ustanovuje se obvod každého okrůku takto:

První okrůk: Bahony pod Eně.	Šestý okrůk: Tyrolsko a Varazbersko.
Druhý okrůk: Bahony pod Eně a Salcbursko.	Šedný okrůk: Česky.
Třetí okrůk: Štyrsko a Karntany.	Osmy okrůk: Morava a Slezsko.
Čtvrtý okrůk: Příměš a Krájsko.	Devátý okrůk: Halič.
Pátý okrůk: Bulhatsko.	Desátý okrůk: Bukovina.

§. 2.

Nad každým tímto okrůkem v příměš dohledu k cimentárněm zřídouje se postaven jest dozorce cimentárně.

Dozorce cimentárně prvního okrůku má sídlo své ve Vídni; dozorce druhého okrůku v Linci; dozorce třetího okrůku v Hradci; dozorce čtvrtého okrůku v Třebí; dozorce pátého okrůku v Záhře; dozorce šestého okrůku v Innsbruku; dozorce sedmého okrůku v Praze; dozorce osmého okrůku v Brně; dozorce devátého okrůku ve Lvově a dozorce desátého okrůku v Černavětech.

§. 3.

Hledě k §. 76. stá. cimentárně, vydaného dne 19. prosince 1872 (§. 171 stá. říš.), ustanovuje se, že má každý okrůk v příměš dohledu k cimentárněm všude své vlastní řádové číslo dle pořádku v §. 1. tohoto nariadení uvedeného.

Lasser m. p.

Pretis m. p.

Chlumecký m. p.

126.

Nariadení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních dne 18. září 1875,

ještě se týče zkoušky lékařů a vršeckých lékařů, kteří chtějí dojíti stálého místa ve veřejné službě zdravotní a policejních úřadů.

Dodavkem k nariadení, vydanému dne 21. března 1873 (č. 37 zák. Hlšk.), ještě se týče zkoušky lékařů a vršeckých lékařů, kteří chtějí dojíti stálého místa ve veřejné službě zdravotní a policejních úřadů, a zároveň se k nariadení, vydanému dne 20. ledna 1875 (č. 8 zák. Hlšk.), činí se dle skutečnosti při posavadním vykonávání těchto nariadení nabyté tato ustanovení:

1. Zkoušky (§. 4.) odhývaní se budou každý rok v měsících květnu a listopadu.

2. Žádosti (§. 5.) na připojení ke zkoušce podávány budou v první polovině měsíce dubna a října k příslušnému úřadu zemskému.

K žádosti, která nedojde v čas, nebude se, co se týče listů zkoušecích nejprve příst, následně stěsalo mítí.

3. Zkouška celá, potažiti zkouška z některého předmětu, opakovati se může (§§. 14. a 22.) jen před komisí zkoušecí toho města, v kterém se předěle předěsala zkouška celá nebo zkouška z některého předmětu.

Podruhá opakovati zkouška buď z některého předmětu nebo zkoušku celou není dovolena.

4. Vyvážení způsobilosti (§. 6.), jehož by kdo nabyl, oběd to, co v tomto nariadení nebo v nariadeních uvedených ustanoveno, buditi za neplatné pokládáno a lékaři nebo vršeckému lékaři, jemuž bylo vydáno, odňato.

Lasser m. p.

127.

Vyhlašení, vydané od ministerium financí dne 21. září 1875,

v tom, že zrušena jest s. k. vedlejší celnice v Kutěti a spojené s ní jednotelství přístavní a námětsko-zdravotní taměti, a že jest zároveň zrušena přístavní a námětsko-zdravotní expozitura v Kutěti a přeneseno řízení celní jmenované celnice na s. k. berní úřad v Oreběti.

S. k. vedlejší celnice v Kutěti i s jednotelstvím přístavním a námětsko-zdravotním s ní spojeným dne 1. září 1875 jest zrušena, zároveň pak expozitura přístavní a námětsko-zdravotní v Kutěti a přeneseno řízení celní jmenované celnice vedlejší s týmž právem na s. k. berní úřad v Oreběti.

Precht m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XLII. — Vydána a rozaslána dne 9. října 1875.

128.

Smlouva státní, učiněna dne 15./3. října 1874,

mezi monarchiím Rakousko-uherským a císařstvem Ruským a obepoleí vydrívací občině.

(Stala se v Petřebrodě dne 11./3. října 1874, od Jela z. a kr. Apollinária Veličinskího ruského posla Justa dne 2. srpna 1875 a obepoleí ruského vyslance Jura v Petřebrodě dne 26./08. srpna 1875.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carniolinae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus ac singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Postquam a Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Russiae Imperatoris, praevis collatis consiliis mutuisque deliberationibus, Conventio de mutua malefactorum extraditione Petropoli die decimo quinto mensis Octobris anni millesimi octingentesimi septuagesimi quarti, inita et signata fuit, tenore sequentis:

Jeho Veličenství císař Rakouský,
král Český atd. atd. a Apoštolský král
Uherský, a

Jeho Veličenství, cír všech Rusí,

sešli za příhodné, aby upravili úmlou
vydávající provizorii mezi Světlými
obapolelnými státy, a jmenovali k tomu
kancel plnomocenství Světlými, totiž:

Jeho Veličenství císař Rakouský:

Světlého generála jízdecka, skuteč-
ného tajného rada a komerčníka Ferdinanda svobodného pána z Langenau,
námořnického velvyslanec a Jeho Veli-
čenství círa všech Rusí, velkokřížníka
báda Leopoldova, rytíře báda kelené
koruny třetí první, báda sv. Alexandra
Novského, báda sv. Anny třetí první,
báda sv. Vladimira třetí třetí a mečí
atd. atd., a

Jeho Veličenství cír všech Rusí:

Světlého skutečného tajného rada Vla-
dimira dl. Westmanna, náměstka mi-
nistrova, ředitele ministerium náležitosti
zahraněních, rytíře báda svatého Ale-
xandra Novského, lidého ceta, svatého
Vladimira třetí druhé, svatí Anny třetí
první a koroune císařskou, svatého Sta-
nislava třetí první, velkokřížníka báda
Leopoldova, komandéra rakouského
báda kelené koruny, velkokřížníka ně-
kolika jiných císař báda;

kteřlito plnomocenství, propůjčívá
sobě obapolelně plnomocenství svých a
sledavěte je býti v dobré a náležitě
formě, a náležitěně stánky se uznali
a v nich se podpsali:

Článek I.

Vzájemně smlouvající se strany za-
vazují se, že sobě budou vzájemně vy-
dávati ony osoby atd. na vlastní poddané,
kteří byly pro nějaký čin trestný v nále-

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche,
Roi de Bohême etc. etc. et Roi Aposto-
lique de Hongrie et

Sa Majesté l'Empereur de toutes les
Russies,

ayant jugé utile de régler par une
convention l'extradition des malfaiteurs
entre Leurs Etats respectifs ont nommé
à cet effet pour Leurs Plénipotentiaires,
savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche:

Son Général de Cavalerie, Con-
seiller Privé Actuel et Chambellan Fer-
dinand Baron de Langenau, Ambassa-
deur Extraordinaire auprès de Sa Ma-
jesté l'Empereur de toutes les Russies,
Grand Croix de l'Ordre de Léopold,
Chevalier des Ordres de la Couronne de
Fer de 1re Classe, de St. Alexandre
Novsky, de St. Anne de 1re Classe, de
St. Vladimir de 3re Classe avec les
glaires etc. etc., et

Sa Majesté l'Empereur de toutes les
Russies:

Son Conseiller Privé Actuel Wladim-
ir de Westmann, Adjoint du Ministre,
Dirigeant le Ministère des Affaires Étran-
gères, Chevalier des Ordres de St. Ale-
xandre Novsky, de l'Aigle Blanc, de
St. Vladimir de la 2de Classe, de St. Anne
de la 1re Classe, comé de la Couronne
Impériale, de St. Stanislas de la 1re Classe,
Grand Croix de l'Ordre de Léopold,
Commandeur de l'Ordre de la Couronne
de Fer d'Autriche et Grand Croix de
plusieurs autres Ordres étrangers;

lesquels après être communiqué
leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés
en bonne et due forme, ont arrêté et
signé les articles suivants:

Article I.

Les Hautes Parties contractantes
s'engagent à se livrer réciproquement,
à l'exception de leurs sujets, les indivi-
dus poursuivis ou condamnés par les

palešněm článku II. uvedený od soudu té neb oné země, aniž se strany stihány nebo odsouzeny a de země státa drabého se utokly.

Článek II.

Osoby takové vydány budou toliko v případech odsouzení nebo stihání pro nějaký zločiný či trestný, který byl spáchán veš chvodu státa, který za vydání byl žádán, a který die nákoně státa za vydání žádajícího a za vydání žádáného máte a nebo přinejmenší věstí trest, nežli trest vězení jednaho roku.

S tímto omezením vydávány budou takové osoby pro následující činy trestné, zejména v ně činy nedokonané a účastnictví v nich, totiž:

1. Pro veliké zločiné úmrcení, zločiné tělesné poranění nebo porušení.
2. Pro dvojnásobné manželství, znásilnění, násilné smilstvo, vyhození plodu ze žřvota, útok na stýdlivost a násilím, útok na stýdlivost bez násilí, ale učiněný na osobě nebo ušlím dítěte neb děvčete nejmenšiče 14 let, vydání neb vedení osob nezletilých ke smilstvu se strany přibuzných nebo osob, kterým jsou pod dohled svěřeny.
3. Ukradení, zatajení, odstranění, směnání nebo podvězení dítěte, zatajení nebo vysavení dítěte.
4. Žhářství.
5. Zločiné poranění kolemic, telegrafů, ker či bítů, kóněl nebo jiných děl vodních, lodí, té činy zločiné, které činí návlání takových věcí nebezpečným.
6. Vydírání, spolčení se státních, kroupů, krádek.

autoritě judiciaires de l'une des Hautes Parties contractantes pour un des actes punissables mentionnés à l'article II ci-dessous, et qui se seront réfugiés sur le territoire de l'autre Partie.

Article II.

L'extradition n'aura lieu que dans le cas de condamnation ou de poursuite pour une action volontaire, commise hors du territoire de l'Etat auquel l'extradition est demandée, et qui, d'après la législation de l'Etat requérant et de l'Etat requis peut entraîner une peine plus grave que celle d'un an d'emprisonnement.

Avec cette restriction l'extradition aura lieu pour les actions punissables suivantes y compris le cas de tentative et de participation, savoir:

- 1°. Toute acte d'homicide volontaire, blessures et lésions volontaires.
- 2°. Bigamie, rapt, viol, avortement, attentat à la pudeur, commis avec violence, attentat à la pudeur commis sans violence, sur la personne ou à l'aide de la personne d'un enfant de l'un ou de l'autre sexe, âgé de moins de 14 ans, prostitution ou corruption de mineurs par les parents ou toute autre personne chargée de leur surveillance.
- 3°. Enlèvement, vol, suppression, substitution ou supposition d'enfant, exposition ou délaisement d'enfant.
- 4°. Incendie.
- 5°. Dommages apportés volontairement aux chemins de fer, télégraphes, mines, digues ou autres constructions hydro-techniques, navires et tout acte volontaire qui en aura rendu dangereux l'usage ou l'exploitation.
- 6°. Extorsion, association de malfaiteurs, rapine, vol.

7. Napodobování, zveřejnění, vydávání mince falšované nebo falšované, též penze papírových falšovaných neb falšovaných, napodobování úpisů dědičných neb dlužních od státu vydaných, listů bankovních a všelijakých veřejných papírů osobních; zveřejnění a užívání takových papírů.

Napodobování aktů panovníkových, početí státních, penzí, kalků a záznamů státu nebo veřejných úřadů správních a užívání takových věcí zfalšovaných.

Zhálčování listin veřejných nebo veřejné víryy opadavých, též listin soukromých, obchodních a bankovních, a užívání listin zfalšovaných.

8. Falešné svědění svědků, falešný náboj znalecký, zveřejnění svědků a znalců k falešnému soudnímu oznámení; utrhání na cti.

9. Podřízení něčeho na sebou nebo něčemu oděrci se strany veřejných úředníků nebo veřejných ochránců, ale užívání mocí úřední, porušení veřejných úředníků.

10. Podvedení bankrot.

11. Zlé užívání důvěry.

12. Bezpečnost přivlastnění něčeho, podvod.

13. Baraterie.

14. Vapora na loď, když jí, kteří náleží k plavectvu, loď nebo náležitosti loď se zmocní nebo loď korzetníků námořským vydají.

15. Ukrývání věcí, které pocházejí z některého zločinu neb přečinu v této směšové jmenovaného.

Článek III.

Všeobecně znějící se strany nemají v následném případě býti povinny, vydati své vlastní poddané.

Ony se zavazují, že chtějí zločiny a přečiny od svých poddaných proti zákonům strany druhé spáchané dle svých zákonných státní, když se za to pokáží, a

7. Contrefaçon, introduction, émission de monnaie fautive ou altérée, ainsi que de papier-monnaie faux ou altéré, contrefaçon de rentes ou obligations sur l'Etat, de billets de banque ou de tout autre effet public; introduction ou usage de ces mêmes titres.

Contrefaçon d'actes souverains, de sceaux, poisons, timbres et marques de l'Etat ou des administrations publiques et usage de ces objets contrefaits.

Faux en écriture publique ou authentique, privée, de commerce ou de banque et usage d'écritures falsifiées.

8°. Faux témoignage, fausse expertise, provocations de témoins et d'experts à commettre de faux témoignages, calomnie.

9°. Soustractions (Veruntreuung) commises par des officiers ou depositaires publics, concussion ou corruption de fonctionnaires publics.

10°. Banqueroute frauduleuse.

11°. Abus de confiance.

12°. Escroquerie et fraude.

13°. Faits de baraterie.

14°. Sédition parmi l'équipage dans le cas où des individus, faisant partie de l'équipage d'un bâtiment se seraient emparés du bâtiment par fraude ou violence ou l'auraient livré à des pirates.

15°. Recèlement d'objets obtenus à l'aide d'un des crimes ou délits prévus par la présente Convention.

Article III.

Les Hautes Parties contractantes ne pourront en aucun cas être obligées à livrer leurs propres sujets.

Elles s'engagent à poursuivre, conformément à leurs lois, les crimes et délits commis par leurs sujets contre les lois de la partie adverse dès que la

když jsou tyto složiny a přechýny takového druhu jako ty, ježto jsou v článku II. této smlouvy vyznačeny.

Státům se obzvlášť dle zákonně státní, k němuž přitahuji, pro nějaký čin zranitelný, spáchaný v zemi státní dráha, povinná jest vláda tohoto státu, poskytnout informace, soudní spisy vyšetřovací a corpus delicti a dále jiné vyšetřování, jež k provedení trestního řízení potřebí.

Článek IV.

Politické složiny a přechýny, též činy nebo opominutí, ježto s takovými složiny a přechýny souvisí, jsou z této smlouvy vyloučeny.

Byl-li někdo vydán pro nějaké jiné přestoupení některé trestních, nemůže v následné případnosti, ani pro nějaký složin neb přechýn politický před vydáním spáchaný, ani pro nějaký jiný čin neb jiné opominutí k němuž se vztahují odškodna neb potrestání býti.

Tenžt nemůže také ani stáhn ani potrestán býti pro nějaké jiné přestoupení některá před vydáním vykonané, leč se by byl býval pro ozna trestný čin, pro který vydán byl, potrestán nebo z obvinění s konečnou platností propuštěn, a byl by ve třech měsících se zemí neodcházel, nebo by se tam byl potrestán vrátil.

Za politické provinění nebo za čin s takovým proviněním souvislý nebude pokládán útok, učiněný na osobu cizího panovníka nebo na osobu některého z jeho rodiny, když tento útok má skutečnou povahu vraždy, úkladné vraždy nebo otrávení.

demande en sera faite et dans le cas où ces crimes et délits pourraient être classés dans une des catégories énumérées dans l'article II de la présente convention.

Lorsqu'un individu est poursuivi, d'après les lois du pays du prévenu, à raison d'une action punissable commise sur le territoire de l'autre pays; le Gouvernement de ce pays est tenu à fournir les informations, les actes d'instruction judiciaire avec le corps du délit et tout autre éclaircissement nécessaire pour l'expédition du procès.

Article IV.

Les crimes et délits politiques, ainsi que les actions ou omissions connexes à ces crimes et délits, sont exceptés de la présente Convention.

L'individu qui aurait livré pour une autre infraction aux lois pénales ne pourra dans aucun cas, être jugé ou condamné pour un crime ou délit politique commis antérieurement à l'extradition, ni pour aucun fait relatif à ce crime ou délit.

Il ne pourra non plus, être poursuivi, ou condamné pour toute autre infraction antérieure à l'extradition, si elle n'a pas été l'objet de la demande à moins que, après avoir été puni ou définitivement acquitté, du crime ou délit qui a motivé l'extradition, il ait négligé de quitter le pays avant l'expiration d'un délai de trois mois, ou y soit retourné par la suite.

Ne sera pas réputé délit politique, ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la personne d'un Souverain étranger ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait, soit de meurtre, soit d'assassinat, soit d'empoisonnement.

Článek V.

Stíhaný nemá vyhlán býti:

1. Když se žádá za vydání jeho pro trest přestoupení zákona, pro kteréž jest ve státě, který za vydání jeho žádá, v trestání, nebo byl již pro trestán, nebo byl pro ně ve vyšetřování a nebyl dále stíhán.

2. Když stíháň trestal nebo vykonal trest v přičině přestoupení zákona, pro který se za vydání stíhaného žádalo, dle zákona státu, který byl za vydání žádán, povolením pomínalo.

Článek VI.

Spáchal-li některý poddaný té neb oné smlouvající se strany v některém jiném státě nějaký zločin nebo přečin v článku II. jmenovaný a utekl-li se do země státu druhého, bude povoleno, aby byl vydán, když dle zákona státu, do kterého se utekl, nemá býti od soudu téhož státu odvolzen, a když vláda té země, kde čin trestný vykonal, ani za jeho vydání nežádá, aniž byl již odvolzen nebo potrestán.

Tato ustanovení týkají se také osob cizích, které se v okolnostech v postřevě výše položené uvedených dopustily nějakého takového trestuhodného činu na některém poddaném té neb oné strany se smlouvající.

Článek VII.

Nemá-li odvolaný nebo obviněný příslušníkem ani toho ani onoho státu se smlouvajícího, tedy máše vláda, která by měla povoliti, aby byl vydán, dáti vládu té země, ku které stíhaný za poddaného přichází, vědět, že byla za vydání jeho požádána, a požádá-li tato vláda za vydání jeho, aby dala od svých soudů nález o něm vyšetiti, máše jej

Article V.

L'extradition n'aura pas lieu:

1. lorsqu'elle sera demandée à cause de la même infraction, dont l'individu réclame subit ou a déjà subi la peine dans le pays auquel l'extradition a été demandée ou pour la quelle il y aurait été poursuivi et acquitté ou absent.

2. si, — à l'égard de l'infraction qui a motivé la demande d'extradition, la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays auquel l'extradition est demandée.

Article VI.

Si un sujet des Hautes Parties contractantes, ayant commis dans un tiers Etat un des crimes ou délits énumérés à l'article II, se sera réfugié sur le territoire de l'autre Partie, l'extradition en sera accordée, lorsque, d'après les lois en vigueur, il ne serait pas justiciable par les tribunaux de ce pays et à condition qu'il ne soit pas réclame par le Gouvernement du pays où l'infraction a été commise, ou qu'il n'y ait pas été jugé, ou n'ait pas subi la peine à laquelle il aurait été condamné.

Les mêmes règles seront observées pour l'étranger qui aura commis, dans les circonstances ci-dessus indiquées, les infractions susdites contre un sujet de l'une des Parties contractantes.

Article VII.

Lorsque le condamné ou le prévenu est étranger dans le pays des Parties contractantes, le Gouvernement qui doit accorder l'extradition pourra informer celui du pays auquel appartient l'individu réclame, de la demande qui lui a été adressée, et si ce Gouvernement réclame à son tour l'accusé ou le prévenu pour le faire juger par ses tribunaux,

vláda na vydání jeho požádání dle vůle své vydati buď tomu státu, kde spáchal zločin nebo přečin, anebo tomu, k němuž přisláhl.

Byl-li odsouzený nebo obviněný, za jehož vydání ta neb ona smlouvající se strana dle této smlouvy žádá, zadržeti od některé jiné vlády nebo od několika jiných vlád pro nějaký jiný zločin neb přečin od něho spáchaný reklamován, vydán buď vláde toho státu, v jehož zemi se odehrálo přestoupení zákona dopustil, a byl-li by čin jeho trestuhodný stejně těžký, vydán buď té vládě, která dříve na jeho vydání žádala; pokud vyhlá se vládě státu jako domova, jsou-li na okolnosti v článku VI. této smlouvy uvedené.

Článek VIII.

Byl-li reklamovaný obviněný stíhán nebo zatčen pro některý jiný zločin neb přečin, spáchaný proti zákonům té země, která na jeho vydání žádala, může se jeho vydání odložit, až bude z obědvohy propuštěn aneb až trest svůj přestojí, což má platnost také tehda, když byl reklamovaný mozi rokem uvězněním nebo jiného výroku exekutován, vydaného od příslušného úřadu dříve, než bylo na vydání žádáno, pro dluhy nebo pro jiné závazky práva civilního zadržen.

Tento případ výjimec, povolí se, aby reklamovaný byl vydán, i tehda, když by mu to bylo na útravu, že by nemohl dosti ušifnit závazkům, v které vstoupil s osobami soukromými, při čemž však se tímto osobám zadržuje, by právem svým sjednaly platnost před příslušným soudem.

celní auquel la demande d'extradition a été adressée, pourra, à son choix, le livrer à l'État sur le territoire duquel le crime ou délit a été commis ou à celui auquel le dit individu appartient. Si le condamné ou le prévenu, dont l'extradition est demandée, en conformité de la présente Convention, par l'une des deux Parties contractantes, est réclamé aussi par un autre ou par d'autres Gouvernements pour d'autres crimes ou délits commis par le même individu, ce dernier sera livré au Gouvernement de l'État sur le territoire duquel aura été commise l'infraction la plus grave, et lorsque les diverses infractions auraient toutes la même gravité, il sera livré au Gouvernement de l'État dont la demande aura une date plus ancienne; et enfin il sera livré au Gouvernement de l'État auquel il appartient, si les circonstances requises par l'article VI de la présente Convention viennent à se réaliser.

Article VIII.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou se trouve détenu pour un autre crime ou délit, en contrevention avec les lois du pays auquel l'extradition est demandée, celle-ci sera différée jusqu'à ce qu'il ait été absous, ou qu'il ait subi sa peine et il en sera de même, si l'individu réclamé est détenu pour dettes ou autres obligations civiles, en vertu d'un arrêt ou autre acte, à titre exécutoire passé devant l'autorité compétente, antérieur à la demande d'extradition.

En dehors de ce dernier cas l'extradition sera accordée lors même que l'individu réclamé viendrait par ce fait à être empêché de remplir les engagements contractés envers des particuliers, lesquels pourront toujours faire valoir leurs droits par devant les autorités judiciaires compétentes.

Článek IX.

Obviněný vydá se, když jedna smlouvající se strana druhé strany způsobem diplomatickým za to požádá a předloží rozsudek trestní, spis obžalovací, rozsah zatykači aneb spis nějaký tohoto rozsahu se rovný pokládáný, v němž jest přivedena povaha a tíže činu trestného za vinnu anu kladebného, pojmenován tohoto činu a vztahující se k němu místo v zákonně trestním, plátně v té zemi, která za vydání obviněného žádá.

Tyto spisy mají buď v originále nebo v přepise věrou opatřeném sděláný býti od soudu nebo od některého jiného k tomu příslušného stádu té země, která za vydání obviněného žádá.

K tomu přídáno buď, pokud možná, i popisné osoby, která se má vydati aneb buďte uvedeny zvláště její znaky, dle nichž by se mohla identifikaci osoby náležitě zjisti.

Aby obviněný neuprchl, dá ho vláda za vydání požádáná, jakž se samo sebou rozumí, když se jí pošlou spisy v tomto článku jmenované, ihned zatkne, a výhradou rozhodnutí svého v přímě žádosti za vydání.

Článek X.

Jest-li někdo stádu pro čin některý v článku II. uvedený, buďti pravním zatknut, notoliko když se předloží listina některá v článku IX. připomenutá, ale také, když dojde zpráva poštou nebo telegrafem, že vydán jest rozsah zatykači, však jen tehda, když taková zpráva byla pravdivě a způsobem diplomatickým podána k ministerium národního zahraničijů té země, do které obviněný uprchl.

Article IX.

L'extradition sera accordée sur la demande, adressée par l'une des Parties contractantes à l'autre par voie diplomatique et sur la production d'un arrêt de condamnation ou d'un acte d'accusation, d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte, ayant la même force que ce mandat et indiquant également la nature et la gravité des faits poursuivis, ainsi que leur dénomination et l'article du code pénal applicable à ces faits, en vigueur dans le pays qui demande l'extradition.

Les actes seront délivrés en original ou en expédition authentique, soit par un tribunal, soit par toute autre autorité compétente du pays qui demande l'extradition.

On fournira en même temps, s'il est possible, le signalement de l'individu réclamé ou toute autre indication de nature à en constater l'identité.

Afin d'éviter tout danger de fuite, il devra être entendu que le Gouvernement auquel la demande d'extradition sera été adressée, procédera dès que les documents indiqués dans cet article lui auront été remis, à l'arrestation immédiate du prévenu, sauf à se prononcer par la suite au sujet de la dite demande.

Article X.

L'arrestation provisoire d'un individu pour l'un des faits prévus dans l'article II, devra être effectuée non seulement sur l'exhibition d'un des documents mentionnés à l'article IX, mais également sur avis transmis par la poste ou par télégraphe, de l'existence d'un mandat d'arrêt, à la condition toutefois, que cet avis sera régulièrement donné par voie diplomatique, au Ministère des Affaires Étrangères du pays sur le territoire duquel l'inculpé se sera réfugié.

Síňaný bude zatím inkubován, když žádost od některého soudu té neb oné země vyhoví se strany vycházející dříve přitmo k soudu neb k úřadu správním strany druhé; tento soud neb úřad má však bez prodlení předložit všechny výše uvedené věci veliké vyšetřování, jako by ku ujistění identity stíhaného aneb ku provedení důkazu zločinu, o kterém jde, věci mohly; a vyslyš-li by nějaké námůdky, má ministerium shlednosti zahraničních vztahů, a kterých přitmo budouť usměrni odložit.

Zařízení provisorní se odvíjí, když vláda za něžto, ode dne jeho vykonání, způsobem diplomatickým a s formami v této úmluvě ustanovenými se vydati ustáleně nepotáhá.

Článek XI.

Věci odněmé nebo věci, které byly u odněmání neb obrátění zabaveny, též pomůcky a nástroje, jichž bylo ku spáchání zločinu neb přečinu užitó a vůbec všechny předměty budně té chvilé, když se záležitý vydává, spásá odváděny, a to i tehda, kdyžby vydati již povolené nemohlo se vykonati, protože obrátěný mezi tím časem zemřel nebo uprchl.

Kromě toho mají se také odváděti všechny věci tohoto způsobu, kteréž obrátěny v té zemi, do které se utekl, ukrýl nebo uložil a které se teprv později našly.

Má-li však někdo jiný právo k těmto věcem, tedy se mu toto právo vyhraňuje a po skončení řízení trestního se mu věci zdarma vydají.

L'arrestation sera facultative, si une demande, émanant d'un tribunal de l'une des Parties contractantes directement parvenue à une autorité judiciaire ou administrative de l'autre, mais cette autorité devra procéder sans délai à tous interrogatoires et investigations de nature à vérifier l'identité ou les preuves du fait incriminé, et en cas de difficulté, communiquer au Ministère des Affaires Étrangères les motifs qui l'auraient portés à recourir à l'arrestation réclamée.

L'arrestation provisoire cessera d'être maintenue, si, dans le délai d'un mois à compter du jour où elle a été effectuée, — l'extradition du délinquant n'aura pas été demandée par la voie diplomatique et dans les formes établies par la présente Convention.

Article XI.

Les objets volés ou saisis en la possession du condamné ou du prévenu, les instruments ou outils, ayant servi pour commettre le crime ou délit, ainsi que toute autre pièce de conviction seront livrés en même temps que s'effectuera la remise de l'individu arrêté, et même dans le cas où l'extradition, après avoir été accordée, ne pourrait avoir lieu par suite de la mort ou de la fuite du coupable.

Cette remise comprendra aussi les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays où il s'est réfugié et qui y seraient trouvés plus tard.

Sont cependant réservés les droits des tiers sur les objets saisis, lesquels, qui devront leur être rendus sans frais, après la conclusion du procès. Une semblable réserve est également stipulée

Týžně způsobem vyžaduje se státa, který se za vydání pohání, právo, aby dotčené věci zatím udržel, když jeho jest zapotřebí k provedení řízení trestního pro týt skutek, který byl příčinou žádosti za vydání anebo pro nějaký skutek jiný.

Článek XII.

Výlohy na zatknutí, na stravení a dopravu toho, jež vydání bylo povoleno, též výlohy, vzniklé z příčiny odvedení a vzetí věci, jako se dle předcházejícího článku vrátí nebo odevzdají, napraviti mají vzájemně smlouvající se strany, pokud se týče zemí jejich.

Shledá-li by se za vhodné, aby obviněný dopraven byl po moři, dostaven buď do toho přístavu, jež vláda, která za jeho vydání žádá, pojmenuje, a tato vláda napraví také výlohy na převoz po moři.

Přístav má ležeti v zemi toho státa, který byl za vydání poháněn.

Článek XIII.

Vidělo-li by se též neb oné vládě v nějakém nepolitickém vyšetřování trestním, které se žádostí za vydání zavazet, aby slyšeni byli svědkové, jenž bydlí v zemi strany druhé, nebo aby se představeno nějaké jiné vyšetřování soudní, posláno buď cestou diplomatickou list děládeč dle zákona té země, která za vydání žádá vyšetřující, jemuž se má dle zákona oné země, v níž mají svědkové býti slyšeni, dosáti učiniti.

à l'égard du droit du Gouvernement, auquel la demande d'extradition est adressée, de recevoir provisoirement les dits objets, lorsqu'ils seraient nécessaires pour l'instruction d'une poursuite pénale, occasionnée par le même fait qui a donné lieu à la demande ou par un autre fait quelconque.

Article XII.

Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport de l'individu dont l'extradition aura été accordée, ainsi que ceux occasionnés par la remise et le transport des objets qui, aux termes de l'article précédent, doivent être restitués ou remis, resteront à la charge de Hautes Parties contractantes sur leurs territoires respectifs.

Dans le cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extraditer sera conduit au port que désignera le Gouvernement réclamaire, aux frais duquel il sera embarqué.

Il est entendu que ce port devra toujours être sur le territoire de la Partie contractante à qui la demande aura été faite.

Article XIII.

Lorsque dans la poursuite d'une affaire pénale, non politique comme à une demande d'extradition, un des Gouvernements contractants jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés sur le territoire de l'autre Haute Partie contractante, ou autre acte d'instruction judiciaire, une commission rogatoire, rédigée dans les formes prescrites par les lois en vigueur dans le pays dont provient la requête, sera envoyée à cet effet, par la voie diplomatique, et il y sera donné suite, en observant les lois du pays où l'audition devra avoir lieu.

Článek XIV.

Bylo-li by v některé nepolitické věci třeba svědka, aby svědek sám přišel, má ho vláda té země, ku které přišel, vyhlednouti, aby porvání od druhé vlády k němu učiněného dosti učinil. Učiní-li to svědkové porvání a vyhoví-li porvání, vydají se jim hned pasy na cestu, jichž mají potřeby, a dá se jim zároveň jistá suma na zaplacení dítat na cestu a zdržování se podle vzdálenosti, podle času, jehož na cestu potřeby a podle předpisů a sázeb tarifových té země, kde mají učiniti své svědění.

V některých případech nemůže svědek po ten čas, co se dle potřeby zdržuje v tam místě, v němž soudek, který ho má vyslyšet, úřad svůj konat, ani na cestě sem a tam usíden neb jinak občehován býti pro nějaký skutek, ježl vykonat dříve, než byle na oběhání jeho žádáno.

Článek XV.

Vidělo-li by se potřeba, aby v některém, v tom neb onom státu se zaslouživším zavedením vyšetřování, které není politické, obviněný osobám v druhém státě zastoupen v oči byl postaven aneb aby se předložily převody nebo spisy soudní, buďli žádost z strany toho cestou diplomatickou zasílána a té žádosti, nejsou-li svědků přiblížej tomu na odpor, vždy vyhověno, však s tím závazkem, aby osoby zastoupené a připravené převody a spisy se možná nejdříve nazpět byly posílány.

Výlohy na dopravu věcí osob zadržaných a za dopravu věcí a jednání státní do druhého, též výlohy k vyplnění formalností, jmenovitě v síkách výše položených, až na případy v síkách

Article XIV.

Dans le cas où dans une cause pénale non politique la comparution personnelle d'un témoin serait nécessaire, le Gouvernement dont il dépend, l'engagera à obtempérer à l'invitation qui lui en aura été faite par l'autre Gouvernement. Si les témoins requis consentent à partir, les passeports nécessaires leur seront aussitôt délivrés et ils recevront en même temps une somme destinée aux frais de route et de séjour, conformément à la distance et au temps nécessaire pour le voyage, d'après les règlements et les tarifs du pays où ils auront à faire leur déposition.

Dans aucun cas ces témoins ne pourront être arrêtés ni molestés pour un fait antérieur à la demande de comparution pendant leur séjour obligatoire dans le lieu où le juge qui doit les entendre exerce ses fonctions, ni pendant le voyage, soit en allant, soit en revenant.

Article XV.

Si, à l'occasion d'un procès criminel non politique, instruit dans l'un des pays contractans il est jugé nécessaire de procéder à la confrontation avec le prévenu d'individus détenus dans l'autre pays, ou de produire des pièces de conviction ou des documents judiciaires, la demande devra en être faite par voie diplomatique et, sauf le cas où de considérations exceptionnelles s'y opposeraient, on devra toujours déférer à cette demande à la condition toutefois, de renvoyer le plus tôt possible les détenus et de restituer les pièces et les documents susindiqués.

Les frais de transport d'un pays à l'autre des individus détenus et des objets, et de ceux mentionnés ainsi que ceux occasionnés par l'accomplissement des formalités énoncées aux articles

čích XIII a XIV. uvedené, asprávi v mezích své země stát, který za to neobese náklad.

Shledá-li by se za příhodné, aby doprava se stala po moři, dodány budou osoby sverchu řečené do přístavu, jež pojmenuje jednatel diplomatický nebo konzulský toho státu, který za odsíláních těch osob přistál a za jeho náklady budou také po moři vozeny.

Článek XVI.

Vzájemně smlouvající se strany uzavírají se, že sobě budou oboplně propůjčovati náležitá prostředky od soudů strany jedné na přístavištky strany druhé pro jaké koli soudny a přelohy vynárodných. Tato propůjčování stane se custom diplomatickou tím, že se podle rozhodek v roce práva valý toho státu, k němuž odsílaný přistál.

Každá vláda dá k tomu konci stádním, jichž se týče, náležitá nařízení.

Článek XVII.

Ke každému episu a ke každé listině, jichž sobě obě vlády die této smluvy oboplně propůjčí, má se se strany Rakousko-Uherské přidati přelohou německou nebo francouzskou a se strany Ruska též německou nebo francouzskou.

Obě strany vadávají se vzájemně nahradení výloh, které vznikou z vyplnění článků XIII a XVI.

Článek XVIII.

Touto smlouvou a v mezích této, os v ní ustanoveno, uzavírají se vzájemně

prócedens, sauf les cas mentionnés aux articles XII et XIV, seront supportés par le Gouvernement qui en a fait la demande dans les limites du territoire respectif.

Dans le cas, où le transport par mer serait jugé convenable, les individus susdits seront conduits au port qui aura été désigné par l'agent diplomatique ou consulaire de la Partie réclamante, aux frais de laquelle ils seront embarqués.

Article XVI.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement les arrêts de condamnation pour crimes et délits de toute espèce qui auront été prononcés par les tribunaux d'une Partie contre les sujets de l'autre. Cette communication sera effectuée moyennant l'envoi par voie diplomatique du jugement prononcé et devant définitif, au Gouvernement dont le condamné est sujet.

Chacun des Gouvernements respectifs donnera pour cet effet les instructions nécessaires aux autorités compétentes.

Article XVII.

Toutes les pièces et tous les documents qui seront communiqués réciproquement par les Gouvernements respectifs, en exécution de la présente Convention, devront être accompagnés, de la part de l'Autriche-Hongrie, d'une traduction allemande ou française et de la part de la Russie d'une traduction allemande ou française.

Les Gouvernements respectifs renoncera de part et d'autre, à la restitution des frais nécessaires pour l'accomplissement des stipulations comprises dans l'article XIII et dans l'article XVI.

Article XVIII.

Par la présente Convention, et dans les limites des ses stipulations, il est

mlkny v obějm státní platnost mající, jimiž se dále jednání při vyhlášení osob dlešených požívá.

Článek XIX.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikace budou co možná nejdříve v Petrohradě vyměňovány.

Tak úmluva vejde ve skutek dvadecitý den od vyhlášení, kterým se stane dle náležitě, jež v státních obou vymezených stran se smlouvavších platnost mají. Zachová pak moc ještě po šest měsíců od výpravě, kterou z ní dá se neb ona vzešlá strana se smlouvavší.

Tamra na svědomí podepsali se oba přední placovací v této úmluvě a své orby k ní přitiskli.

Stalo se v Petrohradě dne ^{12. října} 1774. Páni šlechticové consisténo sedmdesátého štvrtého.

(L. S.) Langens m. p.

(L. S.) Westmann m. p.

adhéré réciproquement aux lois en vigueur dans les Pays des Parties contractantes qui auraient pour objet de régler le marché ultérieure de l'extradition.

Article XIX.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St. Pétersbourg aussitôt que faire se pourra.

Elle sera exécutoire à dater du vingtième jour après sa promulgation dans les formes prescrites par les lois en vigueur dans les territoires d'état des Hautes Parties contractantes. Elle continuera à être en vigueur jusqu'à six mois après déclaration contraire de la part de l'une des Hautes Parties contractantes.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à St. Pétersbourg le ¹²/₁₀ Octobre de l'an de grâce mil huit cent soixante quatorze.

(L. S.) Langens m. p.

(L. S.) Westmann m. p.

Nos visis et perpensis conventionalibus hujus articulis illos omnes et singulos ratos hinc confirmatosque habere profitemur ac declaramus, Verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandavimus esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratificationibus Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur in Vienna die 2 mensis Julii anno millesimo octingentesimo septuagesimo quinto, Regnorum Nostrorum vigesimo septimo.

Franciscus Josephus m. p.

Comes ab **Andrássy** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis propriae:

Th. Comes a **Reverera** m. p.

C. et R. Consiliarius iudicis et ministerialis.

Výše položená smlouva o vydávání zločinů vyhláší se, aby měla platnost v královstvích a zemích radou říšskou zastoupených.

Ve Vídni, dne 21. září 1875.

Auerspörg m. p.

Glaser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Čísťka XLIII. — Vydána a rozeslána dne 13. října 1875.

120.

Nařízení, vydané od ministerium obchodu po umluvení s ministerium záležitostí vnitřních dne 25. září 1875,

ještě se týče sklenic, kterých se užívá ve veřejných místnostech bankovních.

§ 1.

Každá sklenice, která se má užívati ve veřejných místnostech bankovních či náboženských a která v sobě obsahuje 0·1 litru nebo více, má býti opatřena šířou cimetou, která ukazuje, jak vysoká má jíti tekutina, když jest náležitě naplněna, a má se na ni poznamenati, mnoho-li prostoty má šíř cimetou obsahují.

Těto šíř cimetou odlišá a této prostoty rozpoznává se o. k. úřad cimetou, něžet majetník živnost bankovní povinen jest, dáti si to i ano odlišáti.

Prostota sklenice, ježto se má dle §. 5. řádu cimetou, vydaného dne 19. prosince 1872 (§. 171 zák. říš.), poznažiti, poznamenána buď nad šířou cimetou, nebo pod ní a neb vadit má, a to tím, že se jako šíř cimetou vbevozí, vryje nebo vyloptá.

§ 2.

Z toho, aby šíř cimetou byla na pravém místě odlišána, odpovídá majetník místnosti bankovní. Byla-li by odlišána na nepravém místě, bude za to majetník pokutován, když by odchýlka od pravého místa více činila dvojnásobek tolik, než odchýlka od pravého obsahu, ustanovená v §. 9. řádu cimetou, vydaného dne 19. prosince 1872 v příčině měr na tekutiny též velikosti.

§ 3.

Co se týče nadměřku těchto sklenic, zachováti se jest dle nařízení ministeriálního, vydaného dne 20. listopadu 1873 (§. 159 zák. říš.), dle něžet má míti nadměřok od hladiny tekutinyví se za kraj sklenice nejmenš:

když obsahuje sklenice 1 litr a více	20 milimetrů,
" " " 1/2 šli 0·5 litru	15 "
" " " 1/4 litru, 0·2 litru neb 0·1 litru	10 "

Obsahuje-li sklenice 0·3 litru, kterýchžto sklenic jest též dovoleno u veřejných místnostech koncovních užívati, má míti nadměrek nejmenš 12 milimetrů.

§. 4.

Toto nařízení vejde ve skutek dne 1. ledna 1876.

Lasser m. p.

Chlumcecky m. p.

130.

Nářízení, vydané od ministerium obchodu po umluvení s ministerium záležitostí vnitřních dne 1. října 1875,

ježto se týče spattení proti vytesnosti parních kotlů.

Aby ve skutek vošel zákon, daný dne 7. července 1871 (č. 112 zák. říš.), nalízaje se takto:

§. 1.

Za parní kotel podlé tohoto nařízení pokládá se každá nádoba, která jest k tomu, aby se v ní tekutiny proměňovaly v páry průběžně, nežli jest průběžnost tlaku vnějšku atmosférického.

§. 2.

Touž, kdo kotel dělá, nástavuje se pod jeho odpovědním, aby si vybral látku k tomu, ustanovil, jak má býti silná, a konstruoval a vyvedl ho, jak se tam vídí. Toľiko jest vůbec napovrženo, utvářti na sílnosti parních kotlů a na trouby ohrevní i vařiči litého železa a masaného plechu, ale dovoleno jest, utvářti plechu masaného na trouby ohrevní a vařiči až do průměru 10 (deseti) centimetrů.

Ke sílnosti v této příčině nepokládají se kopule parní a předhlaví k trubám vařičů, víka na kopule, víka na otvory pro čističi, trouby kvasí a víka k nim, než jiné kusy armatury, však jen tehda, když nejsou ani zdmi okolo kotle obklopeny, aniž se jich dotýká ohně neb plyna rozpáleného, a když jich průměr nemá více než 60 centimetrů.

Ministerium obchodu po umluvení s ministerium záležitostí vnitřních může případ od případu, když jde o nějakou zvláštní konstrukci kotle, povoliti, aby se litého železa užílo k jiným konstrukčním částem sílnosti nežli k výše jmenovaným.

K žádosti na povolení takového užití přiloženy budie výkresy kotle a konstrukčních částí, o které běží, buď v měřídle vyvedených nebo náležitými hlavními měrami popsaných.

Co se týče kotlů z dřevů nežli dovezených, odpovídá z nich také ten, kdo jich utvář.

§. 3.

Průkaldána parním kotlů mají býti nálezmenovaně kusy armatury, a ten kdo kotle utvář, odpovídá z toho, aby byly vředy v dobrém způsobu:

- a) Alespoň jedna klapka pro bezpečnost, a má-li parní kotel více než 2·5 čtverečných metrů plochy topiči, nejménš dvě takové klapky.

Obtížnost klapek sevoznávných se má s naplněním páry, v příčině kteréž byl kotel vypracován, a jestli parní kotel sevozný, mělo se na ně klásti návrh jen tím způsobem, aby, neobtěžuje-li se klapka přístroj, návrh účinně koval na samém dotýkacím konci páky. Při jiných parních kotlích, na kterých jsou proutěné váhy, buď největší naplnění páry v sevoznosti s největším naplněním páry obmezeno a při sevozných kotlích či lokomobílech alespoň jedna klapka návrhem obtížena;

- b) má při každém parním kotli alespoň jeden dobrý a spolehlivý manometr, na jehož rozdíl od státního považeno jest největší naplnění páry, které se při tom kotli dopouští. Aby se mohl přidělati manometr kontrolní, potřebí, aby tu byl světlík matěrní $\frac{3}{4}$ angl. palce vřelí a aby se učinilo takové zařízení, by každý manometr mohl se o sobě zavěšiti;
- c) má každý parní kotel opatřen býti spolehlivým přístrojem, jímž by mohl býti hojně vodou opatřován a na jehož konci do kotle jest klapka samočinná, aby voda nemohla z kotle vytekat.

Jestli několik kotlů spolu spojeno, dosti jest jednoho přístroje napájějícího s trubou napouštěcí, toliko potřebí, aby při každém kotli byl přístroj k měření a kromě toho klavíse napouštěcí, opatřená kohoutkem samočinným;

- d) mají býti při každém parním kotli alespoň dva dobré přístroje, které ukazují, mnoho-li vody jest v kotli a nichž každý jest přístroj s kotlem spojen. Jedním z těchto strojů má býti sklo výšku vody ukazující, a každý má zřetelně poznačování, jak máže v kotli nejvíce voda státi. Tato nejvíce voda má státi při sevozných kotlích nejvýše deset centimetrů nad úrovní ohněv a při kotlích sevozných tak vysoko, aby, hledie k jich kolíčkům, také nad největší plochou kotle, které se ohřívá a plyny s topení dotýkají, vždy byla ještě dostatek vody.

Toto poslední ustanovení nevztahuje se k přístrojům na měření a přehřívání páry, ani k takovým částem kotle, při nichž se není obáveno, že by stěny kotle, jichž pára se dotýká, se rozpálily.

Nebezpečností, že by stěny kotle se rozpálily, není se krom zvláštních případů obáveno, když plyny s topení zasáhly plocha kotle od vody ovládanou, která jest při obyčejném tahu výhledem (při sevozných parních kotlích, lokomobílech) nejmenší dvadecetkrát větší než plocha roštová a při tahu umělé svícení (při lokomobílech, při topení okružní nálohy atd.) čtyřicetkrát větší.

Obahuje-li parní kotel méně než osmdesát (80) litrů, není potřebí, aby se při něm činila opatření pro bezpečnost, uvedená pod lit. b), c) a d).

§. 4.

Parní kotel, který obsahuje více než osmdesát (80) litrů, mohl býti shrotyčen v zemích zvláštních nebo v cizozemsku, než se pod odpovědností toho, kdo ho užívá, dříve užívati, nežli byl dle tohoto nařízení vypracován a nežli se při přebě shledalo, že se ho máže užívati.

Tuto práva máže dle vůle užívatele kotle předovzati buď některý z konásků úředně zvláštních, jichž jméno, bydlení a okres jim příslušný politické řízení zemské vyhledá, nebo, jestli užívatel kotle skutečným údem nějaké společnosti pro přihlížení k užívání parních kotlů od státu ustanovená, neboť jí dle

nákona, dle dne 7. července 1871 (§. 112 zák. řísk.), předsaviti orgánové této společnosti od úřadu k tomu zmocnění.

Nechť však průba předsavetou orgánové úřední nebo soukromí, má se vždy konati dříve, než se kotol začne neb obléká, a to dle předpisů v příloze zkoušky úřední vydaných. Týželi se lokomobily dovoleno jest, předsaviti zkouška s oblékáním.

Když se zkouší parní kotol, jehož se má užívati až ke skutečnému napnutí páry dvou atmosfér, čísní má tlak dvojnásobně tolik, jak jest dovoleno nejvíce jej napnutí; má-li se však zkoušeti kotol, jehož se má užívati ještě k vyšším napínáním páry, čísní má tlak jednou a půlnásobně tolik, přidávouce k tomu tlak jedné atmosféry.

Za tlak jedné atmosféry počítán buď kilogram na čtvercůh centimetr.

§. 5.

Na každém parním kotli má býti poznamenané jméno toho, kdo ho zhotovil, a rok, kdy byl zhotoven, a na některém místě na kotli, které jest snadno viděti, má býti zřetelně a trvale v atmosférách nebo v kilogramech na čtvercůh centimetr poznaméno, jak vysoko jest dovoleno páru v něm skutečně napínati.

§. 6.

O každé přibě kotle vydává se potvrzení, kterš ten, kdož ho užívá, má schovati.

§. 7.

V případech níže položených má se nová průba kotle parního předsaviti:

- a) když se v konstrukci kotle nějaká podstatná změna učiní;
- b) když se při opravování kotle více než dvadělít (20.) část povrchu jeho vymění.

Vymění-li se na nějakém kotli s trubami trouby ohenní až do desíti (10) centimetrů průměru, neboť kotle znovu průbovati;

- c) když se má nějakého nemovitého kotle již užívánoho v některé jiné provozové řístostenské užívati.

Mimo to má ten, kdo kotle užívá, nebo vůli, diti své kotle parní, kdy koli se mu vidí býti přihodno, znovu vyprůbovati.

Příčina, proč se nová průba kotle předsavala a že dobře vypadla, budíť na potvrzení předsaviti vydaném (§. 6.) poznaménáno.

§. 8.

Každý parní kotol má se za rok alespoň jednou revizovati tím způsobem, aby se při tom co nejčetně užívání jeho přerušovalo. Také jest ten, kdo kotle parního užívá, povinen, kdy koli dě jiný koboutek nebo páru ke kobsenku, pohádati, aby se revize kotle předsavala. Tuto revizi vykoná buď úřední komisař zkoušeti, aneb užívá-li parního kotle někdo, kdo jest údem nějaké společnosti státem autorizované, která má příslušost k užívání kotlů parních, vykoná ji některý orgán této společnosti.

Co se týče lokomobilit, které své stanovité mění, povinnost jest užívatel takového lokomobila oznámiti každý rok úřednímu komisariátu zkušebnímu, nebo jestli užívatel sám společností nějaké od státu k přihlížení k parním kotlům autorisovaná, orgánu této společnosti, kde kotel lokomobilitní se nachází, a jak dlouho tam bude.

Každý kotel má se dáti od toho dne, kdy byl ponejprv skoušen, vždy od pěti do pěti let, co se ho užívá, při roční revizí hodlivě vyšetřiti, při kterých vyšetřování se především zkouška tlaková učiněna kontrolního manometru.

Jak revize vypadá, poznamená se na potvrzení předně vykonaného (§. 6.).

To, co komisariát neb orgán vyšetřující a příslušný revize nařídí, má se v každé případnosti neprodleně vykonati.

Především-li revizí komisariát úředně zřízený a má-li se ten, jestli kotle užívá, jeho nařízením za střímena, může se odvolati k politickému řízení zemskému.

Takové odvolání má účinek odkladací jen dočasně, pokud nebylo nařízeno, že se má pro nastávající nebezpečností užívání kotle zcela zastaviti.

Odvolání podané mají úředně se nejrychleji vyříditi.

§. 9.

Když se postavuje nebo znovlivá novověký kotel parní, když se užívá nějaké lokomobily v místě nějakém, kde lidé obývají, též když se přemazuje parní kotel někde jinam nebo se na přístrojích k němu náležejících dělají nějaké změny podstatné, třebaž buď nařízení v příslušné bezpečnosti učině vydaných a předpisů stavitelských.

§. 10.

Ke službě při parním kotli nebo k přihlížení k němu vaří se mohou jediné osoby spolehlivé, které 18. rok věku svého dokonaly a vyověděly od úřadu státního nebo od některého orgánu nějaké společnosti od státu k přihlížení k parním kotlům autorisovaným vydaným prokázati, že nabyly způsobilosti, opatrování kotel parní.

§. 11.

Každý, kdož by se doveděl, že nastává v užívání parního kotle nějaké nebezpečností, má právo, úředním orgánům to oznámiti.

Povinni pak jsou takové oznámení učiněti všichni ti, kdož při parním kotli službu konají nebo při jeho užívání jsou zaměstnaní, když by užívateli kotle nebo jeho užívání opatrovali, že nastává nebezpečností a nestalo by se neprodleně, čím by se nebezpečností odvarovalo.

Jsoucí osoby odpovídají dle zákona za každou škodu, která by vznikla tím, že opatřivši takové oznámení učinili.

Komisariát úřední ke skoušení parních kotlů zřízený má na každé takové oznámení ihned kotel vyšetřiti a politickému řízení zemskému oznámiti, jak vyšetřiti vypadlo; jestli parní kotel postaven pod dohledem soukromým, má dáti zaverovat spolkem, jehož se týká, o tom věděti a pojmenovati své opatření, která má učiniti. Jestli tu nebezpečností, má komisariát úřední ihned naříditi, žebo postěh.

§ 12.

Vybuchli-li by parní kotel, povinen jest ten, kdo ho užívá, oznámiti to neprodleně nejblížešmu úřadu bezpečnosti, kterýž, neohlédě k tomu, jestli kotel pod dohledem státním nebo soukromým, neprodleně komisí zkušebnímu pro ten okres od vlády zřízenému (školnímu) a tom dá věděti, aby se společně vyšetřili. Bylo-li by neštěstí větší, nebo učinilo-li by požáření, že toho příčinou byl nějaký šim trestuhodný, má komisař učiniti, aby v to zakročil příslušný úřad politický nebo soudní, prozatím pak má vše opatřiti, čeho potřebí ku zjednaní díků.

Pokud nepřijde komise vyšetřovací a k tomu nepřivolejí, nemá se ani ve společnosti a položení kotla, ani ve stavběch a zřízeních vybuchnutím ohrožených náležeti měniti, leč že by toho bylo nevyhnutelně potřeba pro ochránění lidí z nebezpečnosti života neb zdraví, pro uzavření dalšeho neštěstí nebo proto, aby se mohlo jedniti po škodě neb po veřejné škodě.

§ 13.

Přestožení předpisů výše položených, pokud v příčině jeho nemá místa obecní zákon trestní, trestá se do nařízení ministeriálního, vydaného dne 26. srpna 1857 (č. 189 zák. Říš.), pokutami až do sta slávek národního šila nebo věznicí až do štráctí dnů.

Toto nařízení nabude platnosti tři měsíce po vyhlášení.

Lasser m. p.

Chlumecky m. p.

131.

Nářízení, vydané od ministerium obchodu po umluvení s ministerium záležitostí vnitřních dne 1. října 1875,

ještě se týče převidání za míru metrickou ploch topiček, vložek v nákov, výtiskem dne 7. července 1871.

Uvádějte ve skutek zákon, daný dne 28. července 1871 (č. 16 zák. Říš. z r. 1872) a podle zákona, daného dne 31. března 1875 (č. 62 zák. Říš.), nářizuje se takto:

§ 1.

Plochy topiček, uvedené v §. 2. zákona, daného dne 7. července 1871 (č. 112 zák. Říš.), jsou se týče zkoušení a periodického vyšetřování parních kotlů a příslušný vyměření tary za zkoušení a za revizi, počítány buďte v míře metrické tímto způsobem:

<u>Plochy topiček</u>	<u>míře staré švédské</u>	<u>míře švédské</u>
mátrá než	25	25
od	25—100	25—10
od	100—500	10—50
výše	500	50

Jedno tyto výměry s plochami topičními považuje ve stopách úverových vyměřených prakticky jsou úplně stejné, tedy se taky za zkoušení a za revizi v něm nemění.

§. 2.

Těchto výměr metrických užívati lze dle článku VIII. zákona, daného dne 23. července 1871 (č. 16 zák. Hláš. ze r. 1871), již nyní při každém výkoně úředním ke zkoušení a k revizi parních kotlů se vztahujícím, od 1. ledna 1876 však užíváme jich buď při každém takovém výkoně výhradně.

§. 3.

Toto nařízení vejde ve skutek ode dne vyhlášení.

Lasser m. p.

Chlumecský m. p.

133.

**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne
4. října 1875,**

s tím, že hlavní celnice Finanční přelomí se za námit.

Hlavní celnice třídy I. v Plzni v Čechách přeloměna jest dne 30. září 1875 na tarožní nádraží c. k. privilegovaná česká kolonice úspadní, zároveň pak tarožna jest expozitura hlavní celnice, která posud na tomto nádraží bývala.

Prešls m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Císka XLIV. — Vydán a zveřejněn dne 27. října 1875.

133.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 8. října 1875,

jinž se číi sčítací zmgj v obvodu městského delegovaného okresního soudu Kornemburského a okresních soudů Mistelbaiského, Karschtalinského a Diecholsenického v Selských Rakousích.

Podle zákonů, daných dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říš.) a dne 26. dubna 1873 (č. 63 zák. říš.), odbohuje se místní obec Ernstbrunská z obvodu městského delegovaného okresního soudu Kornemburského a místní obec Dönderfiská z obvodu okresního soudu Bavelbaiského, a přidívá se místní obec Ernstbrunská k obvodu okresního soudu Mistelbaiského a místní obec Dönderfiská k obvodu okresního soudu Diecholsenického.

Tím převádí se zároveň místní obec Dönderfiská z obvodu krajského soudu Kornemburského do obvodu krajského soudu Křemžského.

Toto nařízení vjele ve skutek dne 26. listopadu 1875.

Glaser m. p.

134.

Nařízení, vydané od ministerium financí dne 11. října 1875,

s tom, že se zmožuje voljeji celnice třídy I. na nádraží Seidenburském, by kovala řízení v příčině píva vyslázeného.

Voljeji celnice třídy I. na nádraží Seidenburském dává se moc dle nařízení s tom vydaných, aby kovala řízení celnic v příčině píva a výhradou navrženej daně z potravy píva řízení vyslázeného.

Prešis m. p.

135.

Nařízení, vydané od ministerium orby dne 15. října 1875,
 jímž se vplátní statuta c. k. horních akademii v Lubáň a v Příbramí, dne 15. prosince 1874
 od J. T. schválená.

Jeho c. a k. Apostolské Veličenství císař nejvyšším rozhodnutím, jehož
 datum 15. prosince 1874, schválil níže položená statuta, daná c. k. horním aka-
 demiím v Lubáň a v Příbramí.

Mannsfeld n. p.

Statut horní akademie Lubenské.

Jaký účel má tato horní akademie.

§. 1. Horní akademie v Lubáň má na účel, vedělavati posluchače důkladně
 theoreticky a pokud se to ve škole učiti může, také prakticky v hornictví a v
 hutnictví, svláštěž učitel majíc k hutnictví leženský.

§. 2. Na této horní akademii jest:

- a) Obecné oddělení k přednáškám věd, které jsou základem studií odborných;
- b) odborní škola hornická;
- c) odborní škola hutnická.

Kterým předmětům se vyučuje.

§. 3. Předměty, jímž se vyučuje, jsou tyto:

Vědy matematické,
 Technická mechanika,
 Zobrazující geometrie,
 Praktická geometrie,
 Strojnictví obecné,
 Mineralogie,
 Geologie,
 Paléontologie,
 Fyzika,
 Chemie theoretická,
 Chemie metalurgická,
 Chemie analytická,
 Příbuzství,
 Hornictví,
 Nauka o upravitelní rud,
 Měření horní,
 Strojnictví horní,

Hatnictví kolonáé,
 Hatnictví jiných kovů,
 Hatnictví varné,
 Strojnictví hatní,
 Encyklopedie hatnictví,
 „ hatnictví,
 „ stavitelství,
 „ lesnictví,
 Horní právo,
 Právo smalavé a smalovací,
 Účestnictví.

Ministerium orby máže k návrhu nebo po vyzvání sboru profesorského (§. 37.) přednášty, jímž se má vyučovati, dle potřeby rozmanitě, rozděliti neb spojit.

§. 4. Po přednášcích přijde ověření a zkouška.

Po skončených přednášcích konají se zasty, aby se posluchači v tom neb onom předmětu důkladněji vzdělali.

§. 5. V plánu vyučovacím, jež ministr orby má schváliti, ustanoví se, kterým předmětům se má v každé škole odborné vyučovati, které předměty v obecném oddělení jsou základem každé školy odborné, po kolik hodin se má každému předmětu vyučovati a ověřeni konati, a v kterém pořádku mají posluchači předměty nejvhodnější slyšeti, aby se co možná rychle a důkladně vzdělali.

Tento plán vyučovací vyměřen jest na dvě léta pro obecné oddělení, a na jeden rok pro každou školu odborní (§. 2.).

§. 6. Řádní posluchači jsou povinni, slyšeti předměty v plánu vyučovacím předepsané, pokud neprokáží, že v tom neb onom předmětu již jsou náležitě vzděláni.

Při tomž se jim schvaluje, aby poslouchali předměty v tom pořádku, jak v plánu vyučovacím ustanoveno.

Kolikti jsou posluchači a kdy a jak se přijímají.

§. 7. Posluchači přijímají se na začátku každého půlletí skrze komisi, skládající se z bedině a ze dvou čel od sboru profesorského zvolených.

Mezi půlletím přijímají se máže některý posluchač jen se zvláštním povoláním ministra orby.

§. 8. Posluchači jsou tělní a mimotělní.

§. 9. Kdo chce býti za tělného posluchače přijat, má předložiti vysvědčení dospělosti od státu za platné uznání některého vyššího gymnasia nebo některé vyšší školy reální.

Abý kdo byl přijat do té neb oné školy odborní, potřebí mimo to, aby předložil vysvědčení obecného oddělení nebo některých vysokých škol, že slyšel a dostatečným prospěchem předměty, kteréž dle plánu vyučovacího jsou základem studii té školy odborní, a kteroutž jde.

§. 10. Za mimotělného posluchače máže přijat býti ten, kdo dosel 18. roku věku svého a prokáže, že má dostatečnou přípravou vědomostí, aby rozuměl předmětům, které chce poslouchati.

§. 11. Mimořádní posluchači nemají práva, hrdati za zprávuční honoráře vyučovacího (§. 14.), ani práva, požítvati stipendií státních.

§. 12. Za hosty ku přednáškám a tomu neb onam předmětům může sbor profesorský připustiti ty, do nichž se dle jich postavení a jiných vlastností lze nadíti, že jich připuštění nebude účelnu vyučování na újmu.

§. 13. Všechni posluchači podléhají jsou naucebním disciplinárním v příčině horní akademie vydaným.

§. 14. Všechni posluchači mají býti imatrikulováni a jsou povinni, platiti matričné a honorár za vyučování.

§. 15. Matričné spravuje se, když byl posluchač přijat nebo přerušili studiu rok nebo déle, když opět ve studiu vstoupí.

Matričné také nemůže býti zproštěn.

§. 16. Řádní posluchači jsou povinni honorár za vyučování zapraviti, a to napřed když se počíná přilít.

Mimořádní posluchači jsou povinni, zapraviti honorár vyučovací dle počtu hodin výlezných, do kterých jsou nastupí, při domě se dvě hodiny demonstrací neb cvičení pokládají za jednu hodinu přednášek.

§. 17. Matričné a honorár za vyučování vymáhá ministerium orby.

§. 18. Řádní posluchači, když prokáží nezajímavost svou a dobrý prospěch ve studiích, mohou honoráru za vyučování zprávně býti, bať celého nebo polovice.

Rozhodování o tom přisluhá sboru profesorskému.

Jaké zkoušky se dělají a jaké vysvědčení se vydávají.

§. 19. Řádní posluchači jsou povinni, aby mohli vstoupiti do některé školy odborné, podniknouti po skončených přednáškových zkouškách, jak v každém předmětu prospěli (§. 9.).

Naběh obdržeti vysvědčení z prospěchu, v němž se jim potvrdí navštěvování kolegii, chování se a prospěch ve studiích.

§. 20. Řádní posluchači každé školy odborné mají právo, podvoliti se zkoušce zvláštně se všech nebo z některých předmětů školy odborné.

§. 21. Řádní posluchači, kteří skončili jednu nebo dvě školy odborné, mohou hrdati za absolutarium, v němž se jim potvrdí navštěvování kolegii, chování se a pokud odbyli zkoušky (§§. 19., 20.), také prospěch ve studiích.

§. 22. Zkoušky jsou veřejné.

§. 23. Mimořádní posluchači mohou obdržeti také vysvědčení o chování se a o navštěvování kolegii.

O sboru učitelském.

§. 24. Na akademii horní vyučují řádní a mimořádní profesori a honorováni i soukromí docenti.

Profesorům za pomoc státi se adjunkti a asistenti.

§ 25. Řídící a mimořádné profesory jmenuje buďe k návrhu ministra orby jako Voličanství.

§ 26. Honorované docenty a adjunkty buďe jmenuje k návrhu sboru profesorského ministr orby, a týžé způsobem buďe připočítáti soukromé docenty k vyvolání přednáškám, jimiž by se mohli prospěch akademie horní zvýšiti.

§ 27. Asistenty zřizovati na dvě léta přísluší sboru profesorskému, kterýž má hládati ministra orby za jich potvrzení.

Po dvou letech může ministr orby povoliti, aby dále zůstali v postavení svém.

§ 28. Řídící profesori jsou, co se týče hodnosti, příjmu a služby, na rovné postavení profesorům technických vysokých škol a vloženi jsou v VI. třídě hodnosti.

§ 29. Řídící profesori mají 1.800 zlatých pravidlo systemizovaného platu.

Systemizovaný plat zřídil se každému řídícímu profesorovi po každých pěti letech, jež jako řídící profesor strávil na akademii horní nebo na některém podobně zřízeném ústavě, na něž stál náklad voda, až incl. do 25 roku této služby o 200 zlatých (přídavek kvinkvenální).

Totéž právo k přídavku kvinkvenálnímu má také ten, kdo konal službu jakého řídící profesor na některém ústavě, na něž nevede nákladu stát, když se na něm naproti řídícím profesorům ústavě státních musí postihnutí od nákladatěle na tento ústav vložiti podobně zachováti úplná reciprocity.

K času služby, který se s tímto výměnkami nerovnává, má se zřítel jen tolik, když bylo výslovně prohlášeno, že se málo za příčinou postupání do vyššího platu počítati.

§ 30. Mimořádní profesori náležejí do VII. třídy hodnosti a zřizování buďou a platem v každém případě ustanoveny.

§ 31. Adjunkti příslušejí do X. třídy hodnosti a mají platu 900 a kvinkvenálního přídavku 150 zlatých, kterýž dýže dle pravidel, jako mají platem v příslušné kvinkvenálních přídavků řídících profesorů (§ 29.).

§ 32. Profesori a adjunkti mají kromě platu systemizované přídavky aktivní.

§ 33. Asistenti mají 400 zlatých odměny, kteráž se když asistent po dvouleté službě zůstane dále ve svém postavení (§ 27.), zřídil na 700 zlatých.

Za cesty ve službě konané dovoleno jest jim počítati dílky a povozné dle X. třídy hodnosti.

§ 34. Může-li příjem buďou uží docenty honorovaní, ustanoví v každé případnosti ministr orby.

© Hlavní akademie horní.

§ 35. Akademie horní postavena jest pod ministrem orby.

§ 36. Řídící akademii horní přísluší direktorovi, jenž má po dobu sbor profesorský.

§ 37. Sbor profesorský skládá se z veškerých profesorů.

§. 38. Ředitelské pojednává vědy a řídných profesorů ministr orby na dvě léta.

Ředitel má 500 zlatých ročního funkčního předavku a náleželi by ho též, má ho zastupovati řídný profesor dle hodnosti nejmenší.

§. 39. Z toho, v jakém spůsobu bude vědy akademie horní, se se týče vědy, disciplíny a ekonomie, odpovídá ředitel a sbor profesorský.

Práva a povinnosti ředitelské a sboru profesorského ustanoveny budou v instrukci zvláštní, již vydá ministr orby.

• osobních kancelářských a státních.

§. 40. Osoby kancelářské a státní, kolik jich bude na akademii horní počítati, ustanoví ministr orby.

Statut horní akademie Příbramské.

Jaký účel má tato horní akademie.

§. 1. Horní akademie v Příbrami má za účel, vzdělávati posluchače důkladně theoreticky a pokud se to ve škole státi může, také prakticky v hornictví a v hutnictví, zvláštní zřetel majíc k hutnictví kovovému (naproti hutnictví železnému).

§. 2. Na této horní akademii jsou:

- a) Odbovní škola hornická;
- b) odbovní škola hutnická.

Kterým předmětům se vyučuje.

§. 3. Předměty, jimž se vyučuje, jsou tyto:

Hornictví,
 Nauka o upravenosti rud,
 Měšicví horní,
 Strojnictví horní,
 Hutnictví železné,
 Hutnictví jiných kovů,
 Hutnictví varné,
 Frábnictví,
 Strojnictví hutní,
 Encyklopedie hornictví,
 „ hutnictví,
 „ stavitelství,
 „ lesnictví,
 Horní práva,
 Územnictví.

Ministerium rady může k návrhu nebo po vyslyšení sboru profesorského (§. 36.), přednášky, jinak se má vyučování, dle potřeby rozumněti, rozdělit nebo spojit.

§. 4. Po přednáškách přijde ověření a zkouška.

Po skončených přednáškových hodinách se musí pro další vzdělání posluchačů.

§. 5. V plánu vyučování, jež ministr rady má schváliti, ustanoví se, kterým přednáškám se má v každé škole občerné učiti, po kolik hodin se má každému přednášce vyučování a ověření konati, a v kterém pořádku mají posluchači přednášky nejprůhodněji slyšeti, aby se se možná rychle a důkladně vzdělali.

Tento plán vyučování vyměňna jest vždy na rok pro každou školu občernou (§. 2.).

§. 6. Řádní posluchači jsou povinni slyšeti přednášky v plánu vyučování předepsané, pokud neprokáží, že v tom neb onem předmětu již jinou náležitě vzděláni nabýli.

Při čemž se jim schvájí, aby poslouchali přednášky v tom pořádku, jak v plánu vyučování ustanoveno.

Kolikoti jsou posluchači a kdy a jak se přijímají.

§. 7. Posluchači přijímají se na začátku každého příletu sborem profesorským.

Mezi příletem přijmouti se může některý posluchač jen se zvláštním povolením ministeria rady.

§. 8. Posluchači jsou řízení a mimofékalí.

§. 9. Kdo chce přijat býti za řídného posluchače do některé školy občerné, má předložiti vyvážení dospělosti od státu se plně uznat některého vyššího gymnasia nebo některé vyšší reálné školy a vyvážení horní akademie Lubenské nebo některých vysokých škol, že státi a dostatečným prospěchem přednášky, které dle plánu vyučování jsou základem studii té školy občerné, a kterouž jde.

§. 10. Za mimofékalního posluchače může přijat býti ten, kdo došel 18. roku věku svého a prokáže, že má dostatečnou přípravu vědomostí, aby rozuměl přednáškám, které chce poslouchati.

§. 11. Mimofékalní posluchači uznají práva, řízení za speciální honorárnu vyučování (§. 14.) ani práva, počívání stipendií státních.

§. 12. Za hosty ku přednáškám o tom neb onem předmětu může sbor profesorský připustiti ty, do nichž se dle jich postavení a jiných vlastností lze nadíti, že jich připuštění nebude účelnu vyučování na újmu.

§. 13. Vřídní posluchači podléhá jsou záležetím disciplinárním v příčině horní akademie vdaným.

§. 14. Vřídní posluchači mají býti imatrikulováni a jsou povinni, placiti matriculné a honorár za vyučování.

§. 15. Matriculné zapravuje se, když byl posluchač přijat nebo přerušil-li studie rok nebo déle, když opět ve studiu vstoupí.

Matriculné nikdo nemůže býti spešle.

§. 15. Řádní posluchači jsou povinni, honorář za vyučování zapracovatí napřed, když se počítá příloha.

Mimořádní posluchači jsou povinni, zapracovatí honorář vyučování dle počtu hodin vydaných, do kterých jsou zapuštěni, při čemž se dvě hodiny čtenářství neb cvičení počítají za jednu hodinu přednášek.

§. 17. Matričné a honorář za vyučování vyměří ministerium orby.

§. 18. Řádní posluchači, když prokázali nemajetnost svou a dobrý prospěch ve studii, mohou honoráře za vyučování zproutěni býti, buď celého nebo polovice.

Rozhodnutí o tom přiláží sboru profesorskému.

Jaké zkoušky se dělají a jaká vysvědčení se vydávají.

§. 19. Řádní posluchači každé školy odborné mají právo, podvoliti se zkoušce zvláštní ze všech nebo z některých předmětů školy odborné.

§. 20. Řádní posluchači, kteří zkoušeli jednu nebo dvě školy odborné, mohou žádati za absolutorium, v němž se jim potvrdí navštěvování kolegií, obování se a pokud odbyli zkoušky (§. 19.), také prospěch ve studiích.

§. 21. Zkoušky jsou veřejné.

§. 22. Mimořádní posluchači mohou obdržeti také vysvědčení o chování se a o navštěvování kolegií.

• sboru učitelském.

§. 23. Na akademii horní vyučují řádní a mimořádní profesori a honorovaní i soukromí dozentí.

Profesorům na pomoc zřídí se adjunkti a asistenti.

§. 24. Řádní a mimořádní profesory jmenuje buď k návrhu ministra orby Jeho Veličenství.

§. 25. Honorované dozenty a adjunkty bude jmenovati k návrhu sboru profesorského ministr orby, a týmž způsobem bude připravováti soukromé dozenty k vyučování předmětům, jimž by se mohl prospěch akademie horní zvýšiti.

§. 26. Asistenty zřizovati na dvě léta přiláží sboru profesorskému, kterýž má řídati ministr orby za jich potvrzení.

Po dvou letech může ministr orby povoliti, aby dále zůstali v postavení svém.

§. 27. Řádní profesori jsou, co se týče hodnosti, příjmi a služby, na rovné postavení profesorům technických vysokých škol a vloheni jsou v VI. třídě hodnosti.

§. 28. Řádní profesori mají 1.800 zlatých prvního systematického platu.

Systematicovaný plat zvýši se každému řádnému profesorovi po každých pěti letech, jež jako řádný profesor stráví na akademii horní nebo na některém podobně zřízeném ústavě, na nějž stáť náklad veďa, až jinej, do 25. roku této služby o 200 zlatých (přidavek kvintvenácti).

Toutž právo k přidávku kvintvenácti má také ten, kdo koral službu jakožto řádný profesor na některém ústavě, na nějž navoďe náklada stáť, když se na něm naproti řádným profesorům ústavě státních mozi prohlášení od nákladatelů na tento ústav vláďe podobného zvláštního úplatu recipocita.

K času služby, který se s úctou vypočítává nesrovnává, má se zhotov jen tehda, když bylo výslovně prohlášeno, že se má za příčinou postoupení do vyššího platu počítati.

§. 29. Mimořádní profesori náležejí do VII. třídy hodnosti a zřizování budou s platem v každém případě ustanoveným.

§. 30. Adjunkti příslušejí do X. třídy hodnosti a mají platu 600 a kvinkvennálního přídatku 150 zlatých, kterýž dále dle pravidel, jako mají platnost v příčině kvinkvennálních přídatků třídních profesorů (§. 26.).

§. 31. Profesori a adjunkti mají kromě platu systemisované přídatky aktivní.

§. 32. Asistenti mají 600 zlatých odměny, kterých se, když asistent po dvouleté službě nastane dále ve svém postavení (§. 35.), uvýší na 700 zlatých.

Za cesty ve službě keramě dovoleno jest jim počítati dítý a povazet dle X. třídy hodnosti.

§. 33. Mnoho-li příjmu budou míti docenti honorovaní, ustanoví v každé případnosti ministr orby.

O řízení akademie horní.

§. 34. Akademie horní postavena jest pod ministrem orby.

§. 35. Řídící akademii horní přisláhní direktorové, jenž má po boku sbor profesorský.

§. 36. Sbor profesorský skládá se z veškerých profesorů.

§. 37. Ředitel pojmenauje vědy z třídních profesorů ministr orby na dvě léta. Ředitel má 400 zlatých ročního funkčního přídatku a náležá-li ho rbeo, má he zastupovat třídný profesor dle hodnosti odpovídající.

§. 38. Z toho, v jakém způsobu bude vědy akademie horní, co se týče vědy, disciplíny a ekonomie, odpovídá ředitel a sbor profesorský.

Práva a povinnosti ředitele a sboru profesorského ustanoveny budou instrukcí zvláštní, jež vydá ministr orby.

O osobách kancelářských a služebných.

§. 39. Osoby kancelářské a služebné, kolik jich bude na akademii horní přisláhní, ustanoví ministr orby.

126.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 20. října 1875,

a tom, že vedlejší celnice Ústecká v Haldě přistěhují se do Štálpasu.

C. k. vedlejší celnice I v Unhořech v Salcburku a král. hovorickou vedlejší celnici v Meleku slážena, přeložena jest dne 1. října 1875 na rakouskou hranu do Štálpasu.

Pratis n. p.

Zákonník říšský

1875

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka XLV. — Vydána a rozeseřána dne 20. listopadu 1875.

137.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 28. října 1875,

o tom, že stěžena jest vedlejší celnice třídy I. na nádraží v Sředolání a že z vedlejší celnice třídy I. v Dolní Lipce utěšána jest vedlejší celnice třídy II.

Aby k vykonání přilá státní smlouva, utěšána dne 5. srpna 1867 (č. 128 zák. říšsk.) mezi Rakouskem a Pruskem o spojení prostředkem železnice Landshuta se Svatoševicemi a Ústí nad Órlicí s Kladskem, utěšena jest s přiláiny počáteční jízdy po železnici se Sředolání na Lichnov do Ústí nad Órlicí dle předpisu, daného 18. zářím 1867 (č. 175 zák. říšsk.), na nádraží v Sředolání o. k. vedlejší celnice třídy I., složená s královskou pruskou hlavní celnicí, která má moc hlavní celnice třídy II. a může utěšat úkrovného říšskí celnice při dovážení zboží se železnici, a která počala stádevati dne 15. října 1875.

Zarovně utěšána jest z vedlejší celnice třídy I. v Dolní Lipce vedlejší celnice třídy II.

Protis n. p.

138.

Nařizení, vydané od ministerium práv dne 2. listopadu 1875,

o tom, kdy počne stádevati okresní soud Bělehradský v Bělehradu.

Okresní soud v Bělehradě městském (Starší Záhře), utěšený dle nařizení ministeria práva, vydaného dne 23. října 1874 (č. 130 zák. říšsk.), počne stádevati dne 1. února 1876.

Ginsler n. p.

139.**Nariadení, vydané od ministerium orby po udluvení s ministerium záležitostí vnitřních a s ministerium zeměbránění dne 9. listopadu 1875,**

Janže se vspisuje §. 8., alinea 2. nariadení ministeriálního svezku uvedeného (č. 74 sč. 1868.), kterým se doplňují a z částí změnají nariadení, vydané s tom, jak se mají křesčí soukromí ke křesčím připočítati.

Pro vysvětlění §. 8., alinea 2. nariadení ministeriálního svezku uvedeného ustanovuje se, že povolení výjimekou udělované, aby kdo mohl se soukromým pašákem licencí nadaným na přičinou připočítati ho ke křesčím od místa k místu choditi, dávati má komise vyšetřovací a že se toto povolení má na licencii poznamenati, pojmenovuje obce, do kterých majetník křesčie má choditi.

Podli by v tom čase, když komise vyšetřovací není shromážděna, nastala potřeba, aby se pašák licencí nadaný na čas postavil v obci některé, která není v licencii pojmenována, tedy má povolení k tomu čieti přibíhání zemské komise, pro záležitosti chova koňstva se týkající, která má své politické obce okresního na dobré zádi pohádati. Když se povolení udělí, má se to politickému okresnímu úřadu oznámiti.

Nobylo-li by někde komise zemské pro záležitosti chova koňstva se týkající, dá dlešené povolení politickému úřadu zemské po udluvení se společností hospodářskou.

Mannsfeid m. p.**Lasser** m. p.**Horst** m. p.**140.****Vyhlašení, vydané od ministerium financí dne 10. listopadu 1875,**

s tom, že se rozepatí vedlejší celnice třídy II. v Gaisavě ve Varazibersku.

Vedlejší celnice třídy II. v Gaisavě ve Varazibersku jest od posledního dne měsíce října 1875 zrušena a zároveň služba celní přenesena na tamější oddělení úřadu finančního, jenž propůjčena jest moce celnice vedlejší třídy II.

Precht m. p.**141.****Vyhlašení, vydané od ministerium financí dne 12. listopadu 1875,**

s tom, že sístava jest expeditura královské úberské kanceláře celnice a Vedlejšího úřadu Mlýnský.

Podle ustanovení královského úberského ministerium financí, učiněného 23. října 1875, č. 50.924, úřaderna jest z přičiny započítat jedy po trati u Bukuresta de Vertovy koleznice rumanské na hranicích u mlýna, řechněho Vedlejšího,

expositura královské úberské hlavní celnice ve Břevě, která má také vedlejší celnice třídy I. a obmezenou kompetenci v přímé celního odpravování všech po prábě povinných pořízených a zavazadel pociestných. Tato expositura počala úřadovati dne 1. září 1875.

Preris n. p.

112.

Vyhlášení, vydané od ministerstva financí dne 15. listopadu 1875,

o úřadních místech v řízení celním a hliďání hranic v Čechách, v Tyrolsku a Varšibersku.

Dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož dátum 4. května 1875, zněje se to, se ustanoveno ve vyhlášení, vydaném dne 30. října 1858 (č. 196 zák. řísk.), a upravuje se řízení celním a úřadění finančním v povinných okresích Českých, Tyrolských a Varšiberských dle těchto pravidel:

1. Přímě usobou se již systemizovati zvlášť dozorcové na řízení orgány správy celní a hliďání hranic, ať se budou ustavovati na vrbat úředníky úřadění celnic.

2. Na jich místě převedeno bude řízení správy celní a hliďání hranic na finanční okresní ředitelství.

Kde takto budou vyhledávati místní okolnosti, postavami budou na příměnu přibodného a pravidelného vykonávání služby exponovaní finanční vrbat komisaři, kteří v případě tohoto ustavení jmenovati se budou jako prví „dozorcové povinní“ a náležitě budou ke svazku onoho finančního okresního ředitelství, v jehož obvodu leží jejich okres úřední.

V jiných případech převede finanční okresní ředitelství správu celní a hliďka hranic v první instanci same a taliko povinnosti služby seznáť dá vykonávati některým finančním vrbatím komisařem ze svého stavu, který bude mít práva a povinnosti povinného dozorce.

3. Z příkladu této položeného patrno jest, jak se dle toho organizace převede, a jak jsou okresy úřední zřizovány a ředitelství.

4. Exponovaní finanční vrbat komisaři (dozorcové povinní) mají v úředních okresích k nim přiřazených službu celní v první instanci dle instrukce služební zrovně vydané řízení a spravování a hliďka hranic obstarávání, nažke moze finančním okresním ředitelství.

5. Č. k. hlavní celnice Podmoželsko-Dělituská s exponovaní místními k ní přiřazenými a s č. k. stanovišti poskuzovací a dostavovací v Saských Křípech, 68 č. k. vedlejší celnice třídy I. v Žandovci v Sasku a č. k. vedlejší celnice třídy II. v Dolním Gruntě a v Hřensku dány budou pod správu č. k. finančního rady a vrbatního úředního ředitele jmenovaní hlavní celnice, kterýž, co se týče správy celní, též osobních záležitostí úředních celnic a zřizování úřadění finanční těchto úřadění, jakož i upouštění od vrbatního řízení v záležitostech dědičkových u těchto úřadění úředních, bude mít jako posud moze finančního okresního ředitelství a bude přímě postaven pod č. k. finančním zemským ředitelstvím českým.

Toto nové usobení vejše ve skutek dne 1. ledna 1876.

Přehled

úředních úřadů vyznačených k řízení celnicí a hlášení hranic ustanovených.

Výsad	Ve kterém úřadu	Úřad úřední řídit		K úřadu úředního přiblížení úradů (úředních úřadů)
		přímé úřední řízení v	nepřímý úřední řízení (úřední úradů)	
Čechy	Budějovickém	Budějovickém	Winkler	Polický, Kalpachovický, Winkler, Prácheňský (jako úřad pomoci), Hrochovický (jako úřad pomoci).
	Píseckém	Píseň	Demšický	Buchovický, Nýřský, Novobýdovický, Boudovický a Demšický.
	Chrástském	Chrást	—	Kubovický, Píseň, Píseň, Tachovský, Chrástský, Řídký a Wülfelický.
		—	Krasický	Krasický, Jaroměřický, Prácheňský a Sloupický.
	Čáslavském	Čáslav	Chomutovský	Jičovský, Chomutovský, Přeloučský, Běláhořický, Mladý, Blatný, Duchcovský, Katoňovický a Trpěšický.
	Litoměřickém	Litoměřickém	—	Čáslavský, Boudovický, Chrástský, Dřívický (jako úřad pomoci, postavený pod z. k. úřadem úředním a hlášení hranic v Dřívici).
		—	Boudovický	Budějovický, Boudovický, Štábovský, Winklerický, Čáslavský a Hrochovský (jako úřad pomoci).
		—	Litoměřický	Chrástský, Jáchovský, Litoměřický, Přeloučský, Jáchovský a Trpěšický.
Jičovském	Jičov	Trpěšický	Čáslavský (jako úřad pomoci), Krasický, Mladý, Wülfelický, Hrochovský, Boudovický, Polický, Šaňbýlský a Trpěšický.	
Chrástském	Chrást	Budovický	Krasický, Nýřský, Novobýdovický, Boudovický, Boudovický, Krasický a Šaňbýlský.	
Těšínské vojvodství	Polkovičském	Polkovičském	—	Polkovičský, Ústřední, Boudovický, Boudovický, Winklerický a Šaňbýlský.
	Lubavickém	Lubavickém	—	Lubavický, Řídký, Šaňbýlský, Přeloučský, Čáslavský, Boudovický, Hrochovický, Krasický, Krasický, Boudovický, Winklerický, Boudovický, Boudovický a Trpěšický.
		—	Lubavický	Řídký, Lubavický, Boudovický, Lubavický, Řídký, Boudovický, Ústřední a Boudovický.

Přehled m. p.

Oprava.

V čísle XLIII. úř. řídk., čís. 132, str. 319. ve vyhlášení, vydaném od ministeria financí dne 4. října 1875, týkající se přiblížení hlášení celnic v Píseň na tamější úřad, místo: „hlášení celnic řídky I.“ čti: „hlášení celnic řídky II.“

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísťka XLVI. — Vydána a rozeslána dne 14. prosince 1875.

188.

Narizení, vydané od ministerií obchodu a financí dne 12. listopadu 1875,

s tom, jak se měřiti má metrické míry a váhy v rakousko-uherské tarifi soli.

Mě plátno v obecné obveře solní.

Aby ve skutek uveden byl zákon, daný dne 23. července 1871 (č. 16 zák. říš. z r. 1872) a hledie k zákonu, danému dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říš.), narižuje se po umluvení s královskými uherskými ministeriemi financí a obchodu takto:

§. 1.

Za měřítka vyobřezati při clech dovozních a vývozních, která se vyměřuji dle váhy, ustanovuje se 100 kilogramů. Dle toho platí v příčině tohoto výsokního měřítka sáby celní a vedlejší poplatky nyní za cesty ustanovené v míře dvojnásobně.

Dle sáhů měřítka vyměřována a vyobřezána buď také dáti pozvat i s příslušením, která se zároveň s dovozním clem platí.

§. 2.

Poplatka licenčního dle připomenutí 1 k tarifové položce 86 placeno buditi:

- a) za 100 kilogramů čistě soli netto 9 sl. 38 kr.;
- č) za 100 kilogramů Krouznachského matečnického luhu netto . . . 1 sl. 88 kr.

§. 3.

Zapracováni cla při dovozu ralských slanečků dle celů tuny, půl a čtvrt tuny, která se dopustila výsokními ministeriálními, vydanými dne 22. ledna 1866

(č. 16 zák. č. 28.) zraňuje se; z naklánařek slanečků placeno buď přímě clo jen dle váhy, a to 1 sl. za 100 kilogramů.

§. 4.

Za měřítka vývozní v přímě dříví k palení a z dříví na nádobu [celní položka tarifová 29 a) a b)] ustanovuje se metr kubický dle těchto sázeb celních:

tarifová položka 29 a) za 1 metr kubický	13 kr.,
tarifová položka 29 b) za 1 metr kubický	25 kr.

Při dopravě po zemi dle připomenutí k této položkám tarifovým platí se:
k tarifové položce 29 a) za 1 metr kubický 2 kr.,
k tarifové položce 29 b) za 1 metr kubický 5 kr.

Dřívna na nádobu, obyčejným (evropským, sýrovým, a. j. nepřipraveným, tedy v nestavených kmenech) rozumí se takové dříví odřívné výše 1.106 milimetrů.

Připomenutí k této položce tarifové, že se máže dříví k palení opovídati dle dolnorakouského zákona, zraňuje se.

§. 5.

Při celních položkách tarifových 71 a) a b) budí jako posud metrická tuna nečistoty (1.000 kilogramů) měřítkem vývozním, v celní tariff však za místo „20 celních centů“ položeno buď „1.000 kilogramů“.

§. 6.

Povolání výhradně v §. 9. předcházejícího připomenutí k celní tariff vytknuté, že se máže zboží opovídati dle váhy Víleuská, se zraňuje.

§. 7.

Když se něco opovídá dle váhy daté, jakož dle §. 12. lit. a) předcházejícího připomenutí k tariff celní jest dovoleno, vyhledáno budí váha dle převažující tabulky v příloze uvedené.

§. 8.

Při vypočítávání vážného poměru budí 25 slatky váhy sice 25 kilogramů.

Za slatky váhy od 25 až do 74 kilogramů počítány budí 3 krejčary, za slatky váhy od 75 až do 100 kilogramů počítány budí 6 krejčarů.

Váž-li veškeré zboží méně než 25 kilogramů, vybraný budí 3 krejčary vážného.

§. 9.

Všechných jiných ustanovení v tariff celní a v náčenech a nářezcích k této tariff se vztahujících, kteráž mají nějakou jednotku váhy za předmět, máno budí, za základ položky metrickou váhu v poměru 100 celních liber = 50 kilogramůna

tím způsobem, že ve skutečnosti totiž velikost, totiž výměra, poskytá totiž množství vázanou nezmenšeny, a že takto se vymaže, kolik čísel máva měřička.

§. 10.

Při smíšené olivového oleje v sudoch a měřích (tarifová tabulka 23, poznamenání 2) bodů přidá na 100 kilogramů spoco:

1 kilogram netto terpentínového oleje aneb 190 gramů netto rosmarýnového oleje.

§. 11.

Nejvyšší měse při některých položkách tarifových ustanovují se takto:

1. k tarifové položce 33 a) a b) připomenutí místo: „ $\frac{1}{4}$ rakouského masu“ má být „3-5 decilitru a více“.

2. k tarifové položce 40 b), c) a d), připomenutí 2 za šleho na plochu místo: „7 Vídeňských paleč“, má být „184 milimetrů“; za šleho a ocel v prutech místo: „ $\frac{1}{4}$ Vídeňského paleč“ má být „13 milimetrů“.

3. k tarifové položce 65 a), připomenutí místo: „ $\frac{3}{100}$ rakouské kubikové stopy k 1 centafu“, má být „0.3346 kubikového metru ke 100 kilogramům“.

4. k tarifové položce 65 d) a e) místo: „284 Vídeňských čtverců paleč“, má být „1970 čtverců centimetrů“.

5. k tarifové položce 69 a), [základ smlouvy A 41 a)] za prohanovačský a hrubý plsteniny dřívě místo: „až do 10 dřív na Vídeňský kurentní paleč“, má být „až do 7 dřív na 2 centimetry“.

6. k tarifové položce 53 b) místo: „na přes 30 nití v osnově na jeden Vídeňský kurentní paleč“, má být „na přes 23 nití v osnově na 2 centimetry“.

7. k tarifové položce 28 a), připomenutí základu smlouvy A místo: „až do 50 nití v osnově na Vídeňský kurentní paleč“, má být „až do 23 nití v osnově na 2 centimetry“.

8. k tarifové položce 53 a) a k položce 28 d) základu A místo: „více než 100 nití v osnově na Vídeňský kurentní paleč“, má být „více než 76 nití v osnově na 2 centimetry“.

9. k tarifové položce 54 a) šifra výkrajků na klobouky, uvedené v nařízení, vydaném dne 6. prosince 1868, č. 28419 (č. 37 vst. nař.) místo: „2 Vídeňské paleč“, má být „13 milimetrů“ a

10. šifra pokrův v prutech, uvedené v nařízení, vydaném dne 8. dubna 1867, č. 54178 (č. 16 vst. nař.) má mít místo: „12 Vídeňských paleč“, „116 milimetrů“.

§. 12.

Tato ustanovení vstoupí ve skutek dne 1. ledna 1876.

Chlumecký n. p.

Pretis n. p.

Převodní tabulka

k vyřetění váhy stří a kádín, když se operují dle míry dáte.

Příj.	Číslo 100 kádín	Číslo 1 hektolitr
	Kilogramy	
I. jedinou operáci	100	37
jednou lustracím a při státi	100	40
seu	200	40-5
pokrívá a prasa	230	68
pásmo	280	37
kádín	280	37
stří	300	61
špatě v kádín	300	37
špatě v kádín	300	73
pláči	300	73
II. kádín, šedých neb státi	400	80-5
kádín a šedá	300	73
stří	300	61

144.

Nářízení, vydané od ministerstva financí a obchodu dne 12. listopadu 1875,

o tom, jak se vážení má metrické míry a váhy v dámatcké tarrifě celní.

Mi platnost v Dámatcku.

Aby ve skutek uveden byl zákon, daný dne 23. července 1871 (§. 16 zák. č. 186. na r. 1872) a hledíc k zákonu, danému dne 31. března 1875 (§. 63 zák. č. 186.), nařizuje se po ujednání s královskými uherskými ministerstvy financí a obchodu takto:

§. 1.

Za měřítka vylučován při celně, ještě se vyměřují dle váhy, ustanovuje se 100 kilogramů. Dle toho platí v přímě tohoto vřetelého měřítka sazby celní a vedlejší poplatky nyní za jeden centner ustanovená v tarrifě dvojnásobně.

§. 2.

Za měřítka výše uvedená v příloze dříví k pálení a dříví na nádobu, které není v jiných odděleních jmenovitě (tarifová položka 6 a)), ustanovuje se sáňka celá za kubického metru na 12 $\frac{1}{2}$ krajcarů.

Dřívím na nádobu, obyčejným (evropským, syrovým, t. j. nepřipraveným, tedy v neobráběných kmenech), rovnal se takové dříví zdělí výše 1.106 milimetrů.

Připomenutí k této položce tarifové, že se mána dříví k pálení opovídati dle dolnorakouského sáhu, zraňuje se.

§. 3.

K tarifové položce 25 a), b) a c) připomíná se, že za metrickou tona počítá se má 1.000 kilogramů.

§. 4.

Dovězení, vytknutí v §. 6. nařízením, vydaného dne 1. října 1858 (č. 172 zák. řádk.), že se mohou věci opovídati dle váhy Vídeňské, zraňuje se.

§. 5.

Při vypočítávání váhového počítány budie za šátky váhy máše 50 kilogramů 2 krajcarů, za šátky váhy od 50 až do 100 kilogramů počítáno buď 5 krajcarů.

§. 6.

Když se něco opovírá dle míry dané, jakož dle §. 6., lit. b, a)) předcházejícího připomenutí k celní tarifi jest dovězeno, vyhledána budie váha dle převodní tabulky v příloze obsahem uvedená.

§. 7.

Všelikých jiných ustanovení v tarifi celní a v nákazech a nařízeních k této tarifi se vztahujících, kterým mají nějakou jednotku váhy za předlohu, máto budie se základ položky metrickou váhu v poměru 100 celních liber = 50 kilogramů, tím způsobem, že ve skutečnosti tatáž velikost, tatáž míra, potažiti totéž množství zůstaneu nezoměňay a že tatiko se vyznaší, možno-li čísl míra metrická.

§. 8.

Najevšíh mize při tarifové položce 2 a) a b), připomenutí ustanovuje se máto: „ $\frac{1}{4}$ rakouského másu“ na „3-5 decilitra a máše“ a při tarifové položce 21 c) za zveďdia máto: „2 Vídeňských stop Šteerovych“, na „0-2 Šteerového metru.“

§. 9.

Toto nařízení vejde ve skutek dne 1. ledna 1876.

Převodní tabulka

k výpočtům váhy obilí a lužin, když se spočítá dle míry dové.

Příl	Čís 10 ltrů	Čís 1 hektoltr
	Měrym	
1. Jáhlova syrová	10%	97
Jáhlova destovaná a při státi	10%	98
ovsa	10%	99-5
ječmín a pšen	10-5	93
ječmene	10-5	97
ječmín	10-5	97
řas	10-5	95
čpádk v lužinách	10-5	97
čpádk vyčištěn	10-5	95
pšenič	10-5	93
2. Lužina, železná suchá čistá	40%	99-5
lužina a železo	30-5	93
řas	30-5	93

145.

Narizení, vydané od ministerium práv dne 23. listopadu 1875,

jinžto se činí některé změny v obvodech ústředních ústředních soudů na Moravě.

Dle zákonů, daných dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říš.) a dne 26. dubna 1873 (č. 62 zák. říš.), odlučují se:

1. obec Jindřovic z obvodu okresního soudu Těšovského a přidává se k obvodu městského delegovaného okresního soudu Brněnského;

2. obec Horní a Dolní Štěpí (Čepí) odlučují se z obvodu okresního soudu Těšovského a přidávají se k okresnímu soudu Hystřickému (v Jihlavském kraji);

3. obec Moutínov odlučuje se z obvodu okresního soudu Žďarského a přidává se k obvodu okresního soudu Břečnického;

4. obec Malá Lhota, Babice a Rousko odlučují se z obvodu okresního soudu Hystřického (pod Hastycem) a přidávají se k obvodu okresního soudu Břečnického.

Tim přivádějí se zároveň obec Heral a Dolní Štěpí z obvodu zemského soudu Brněnského do obvodu krajského soudu Jihlavského.

Toto narizení vstoupí ve skutek dne 1. února 1876.

Glaser n. p.

146.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 23. listopadu 1875,

o tom, že se rozpuští vedlejší celnice třídy II. v Bazaru ve Vornalbensku.

Vedlejší celnice třídy II. v Bazaru ve Vornalbensku jest koncem října 1875 zrušena; však dovoleno jest i dále převážeti tam přes Rýn osoby a dovožeti a vyvážeti věci od nía bez výjimky osvobozené; příslušní pak k této dopravě i odpravování ji přísluší tamějšíma odděleními finanční stráže.

Preis m. p.

147.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 23. listopadu 1875,

o tom, že se zrušuje vedlejší celnice třídy I. na nádraží v Rainenhalau, by konala řízení celní v příčině piva vyváženého.

Vedlejší celnice třídy I. na nádraží v Rainenhalau zrušuje se dle předpisů o tom vydaných, by konala řízení celní v příčině piva s výhradou navrácení daně a potruvy přes říční celní vyváženého.

Preis m. p.

148.

Nářízení, vydané od ministerium obchodu po uhlouení s ministeriemi záležitostí vnitřních, financí a práv dne 4. prosince 1875,

ještě se této přiměřelí míry na délku, ustanovení v císařském patentě, vydaném dne 24. října 1862 (č. 223 zák. říš.), v míře metrické.

Podle zákona, daného dne 23. července 1871 (č. 16 zák. říš. na r. 1872), [jež ustanoveno jest nové měření míry a váhy, a podle zákona, daného dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říš.), o převádění měr a vah² v² používaných zákonem převážných v míru a váhu metrickou, nařizuje se toto:

Míra na délku, ustanovená v §. 2. císařského patentu, vydaného dne 24. října 1862 (č. 223 zák. říš.) o tom, kdo má právo sbrati a muniti dělání, v sí obchodování, ji máti a sbrati nositi, převáděje se se 7 Vídeňských palců při tercerolích na 18 centimetrů.

Lasser m. p.

Chlumecký m. p.

Preis m. p.

Ginscr m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XLVII. — Vydána a rozedána dne 24. prosince 1875.

1 9.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 10. prosince 1875,

s tím, že státní jest hlavně celnice třídy II. na nádraží v Ziegenhaleu.

Aby k výkonu přála státní celnice, učiněná dne 21. května 1872 (č. 118 zák. říš.) mezi Rakousko-Uherskem a NĚM německou a vystavení železnice s Krasou do Hlabše a s Albrechtovic do Nisy, učiněna jest s příslušnou počtu jízdy po železnici s Ziegenhaleu do Jindřichova dle předpisu, daného dne 18. srpna 1857 (č. 175 zák. říš.), na nádraží v Ziegenhaleu o. k. hlavně celnice třídy II., složená s královskou pruskou vedlejší celnicí třídy I., která jest pracována užívání skříšenského hraní celního při dovozu zboží po železnici; 646 celnic po- čala číselovati dne 1. prosince 1875.

Prešis n. p.

1 50.

Naučení, vydané od ministerium obchodu po umluvení s ministerium financí dne 10. prosince 1875,

jesto se užití některé ustanovení v naučení, vydaném dne 25. března 1875 (č. 167 zák. říš.), které týkají se velikosti a číselování zboží na veřejní přa, tím časn. po který se může jesti pozvadních tabulek zboží státní.

Číselování kolok zboží pivních, kteréž dle §. 3. výše uvedeného naučení měl platnost na rok, bude mít se na další ustanovení platnost na dvě léta.

Tyto sady budí se po každé zprávě, kterouž se v obsahu pro-storním stala nějaká změna, znovu číselovány.

Povolání, dle §. 6. připomenutého nařízení, že sudá pivařská i a zvěřárních proud v obchodu užívajících užívají kva a veřejném obchodu, pokud trvají budou, také od 1. ledna 1876, vztahují se na všechny sudy pivařské jaké koli velikosti, ježž se proud v obchodu užívá.

Určení k vyvážení sudy velikosti jiné, než v §. 2. dotčeného nařízení ustanovena jest, mohou se k 344osti toho, komu na tom záleží, v uložení c. k. zemského komise cimentu a příslušných cimentních úřadů cimentov dí.

Chlumecký m. p.

Prešis m. p.

151.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 11. prosince 1875,

s tím, že těm v pomocním úřadu země Vorachberské a knížectví Liechtenšteinského má dle
býti pod kontrolou.

Kontrola na káva nařízením, vydaným dne 13. prosince 1860 (č. 183 zák. Hřák.) v pomocním úřadu země Vorachberské a knížectví Liechtenšteinského od 1. ledna 1870 zase zavedena a nařízením, vydaným dne 24. listopadu 1874 (č. 149 zák. Hřák.) až do konce roku 1875 prodloužena zachovává se podle ujednání s ministerium obchodu učiněného až na další nařízení v platnosti i od 1. ledna 1876.

Prešis m. p.

152.

Nářízení, vydané od ministerium obchodu dne 15. prosince 1875,

s tím, jaké schránky na léky mají námořské lodi obchodní s sebou vodit.

§. 1.

Povinnost, uložená správcem lodi v článku II., §. 18. policejního ediktu námořského, vydaného dne 29. dubna 1774, aby měli ochranná na léky na lodi, obmezuje se na obchodní lodi námořské, které korají cesty šalské, a na lodi, korající velké jzody přimorské.

Schránky na léky opatřiti povinen jest majitel lodi. Správce lodi z toho odpovídá, aby ochranná na léky byla na lodi, aby byla dobře uschována a náležitě opatřována; jestli však na lodi záleží lékař, odpovídá on předkem ze všeho toho.

§. 2.

Schránky na léky, jež námořské lodi obchodní dráha na boře uvedeného s sebou vodit mají, jsou velké, prostřední a malé.

Lodi, na nichž jest až do 10 osob, mají se s sebou vodit ochranná; lodi, na nichž jest 11—20 osob, mají se ochranná prostřední a lodi, na nichž jest přes 20 osob, mají se s sebou ochranná velkou.

§. 3.

Každá schránka obsahuj v sobě léky v příloze seznamované a jiné věci, úplně dočasy a v níže předepsané.

V každé schránce budiž také lékařská kniha přiložená jakožto návod, jak se má schránka užívati.

§. 4.

C. k. úřadové přístavení a námořní úřadové zdravotní, jakož i c. k. námořní úřadové konzuláti mají příkázání k tomu, udali předepsané schránky na léky na lodi se nabrání, a čas od času, přezkoumavše k tomu místního lékaře, zkontrolují, v jakém způsobu léky a jiné věci jsou.

§. 5.

Každé přestoupení tohoto nákladu potrestá se pokutou až do 100 zl. ve prospěch námořského fondu podporovacího.

Nebyla-li by lze pokuty dobytí, vynášeti se na jejím místě vězení na tolik dní, kolikrát pět zlatých pokuta činí.

§. 6.

Toto nákladní vojdo ve skutek 1. července 1878. Od tohoto dne počínají, povinny budou lodi druhu v §. 1. uvedeného, které z rakouských přístavů vyplují, tomuto nákladu dosti učiniti.

Lodě, nacházející se v cizích zemích, spravujte se tímto nákladním co nejvíce možná.

Chlumcecký m. p.

Seznamenní

léků, které v předepsání uchází na léky tyto mají.

	L é k y	M ě r n í k		
		Mali obchodu	Prostřední obchodu	Velká obchodu
1	Kyselina kyselavá	100 gramů	200 gramů	400 gramů
2	Kyselina chlorová nebo kyselina chlorná	200 „	500 „	500 „
3	Konacej	50 „	80 „	100 „
4	Křemík	30 „	50 „	100 „
5	Kobalt	100 „	200 „	500 „
6	Kopuleň balzám v křemíku	100 kralice	100 kralice	300 kralice
7	Vinný kámen	200 gramů	1 kilogram	3 kilogramy
8	Prášek	500 „	100 gramů	500 gramů
9	Lebeň olej	4 kilogramy	8 kilogramů	8 kilogramů
10	Hodilná měřítka a hodilná papír	1 kilogramy 1 balík	4 kilogramy 1 balík	8 kilogramů 2 balíky
11	Hypoclorit vápný	100 gramů	100 gramů	200 gramů
12	Kuli šperť, bílý a žlutý	200 „	400 „	1 kilogram
13	Kufra dřeví (Ipomea)	průtek suché dřevy po 100 centigramů 10 dřevů	20 dřevů	30 dřevů
14	Vodíka oxid	20 gramů	100 gramů	500 gramů
15	Sepra	50 „	100 „	100 „
16	Objednávací	500 „	800 „	1 kilogram
17	Prášek roztavný	100 „	200 „	200 gramů
18	Našík	1 kilogram	1 kilogramy	3 kilogramy
19	Krása měřítka hypocloritu (Ipomea)	100 gramů 50 centigramů obchodu	200 gramů 100 gramů	500 gramů 200 „
20	Křemík	100 gramů	200 gramů	400 gramů
21	Křemík	70 „	100 „	200 „
22	Siva obchodu	průtek suché dřevy 10 centigramů od 40—50	od 50—100	100
23	Siva obchodu	průtek suché dřevy po 10 centigramů 20 dřevů	40 dřevů	80 dřevů

D i n ě v ě s t

1. Křemík a dol suché měřítka do měřícího kufra.
2. Prášek.
3. Křemík bílý na políku a kámen.
4. Mali obchodu.
5. Našík.
6. Křemík suché měřítka a měřící kufra.
7. Mali suché, opatřené měřítka a kámen, k roztávání plynů suché měřítka suché měřítka měřícího.
8. Černý prášek, který má být na jarním měřítka a vyčistění plynů a křemík křemík.
9. Měřítko, od 1 centimetrové dřevka a na měřítka měřícího měřícího, suché měřítka, suché měřítka, suché měřítka, měřící kufra a kufra měřícího měřícího.
10. Na šířku suché měřítka měřícího, měřící kufra.

153.

Nařízení císařské, vydané dne 18. prosince 1875,

jinžto se dle zákona, daného dne 29. ledna 1875 (č. 12 zák. list.) v příslušné věci má v mozi soudní rakousko-uherských soudů konsulařských v Egyptě, mozi soudní tribuna soudů konsulařských, kteri má úřad v královstvích a zemích v naší říši zastoupených, od toho dne, kteréhož toto nařízení platnosti nabude, za pět let se stánera a z úřadu na nové soudy v Egyptě stánera stánerá.

§. 1.

Z mozi soudní v občanských věcech právních, konsulařm mocnístvi Rakousko-uherského v Egyptě příslušející, vylučují se rozsah právní, v nichž některá strana záleží k nějakému státu cizímu, nebo v nichž jde o nějakou věc nemovitou v Egyptě ležící nebo o právo k takové věci.

Co se však týče rozhodování otázek statusových, zachovává se mozi soudní konsulař rakousko-uherských v Egyptě v rozsahu mozi i téžda, když vzejde potřeba, rozhodování otázek statusovou v běhu rozsah právních na nové soudy vanečských.

§. 2.

Z mozi soudní a věcech trestních konsulařm rakousko-uherským v Egyptě příslušející vylučují se jednání úřední, jedná se týkají:

1. Přestupků;

2. takových zločinů a přečinů, kterých se někde dopusti přímo proti soudcům, porotcům neb jiným úředníkům nových soudů od vlády egyptské zřízených a vykonávání jejich povolení, jakož jsou:

a) urážky posunkami, slovy neb pohrůžkami;

b) utrhání, hád, když se stane u přítomnosti soudce, jakož se týče, u přítomnosti porotců nebo úředníků soudních anebo v místnostech soudních k jednání ustanovených aneb když se konají veřejnými vývěsky, spisy, tiskoply, vyzobrazeními nebo vypočtením;

c) násilnosti proti jejich osobě, zvláště zle nakládání, urážení na tělo aneb zámýslné usmrcení a zvláštěm nebo bez urážení;

d) násilnosti nebo pohrůžky proti osobám dotčeným, aby tím byly přivedeny k vykonání nějakého činu a povinnosti se nerozvraňujícího nebo nezákonného anebo k opominutí nějakého činu povinného neb zákonného;

e) zle užívání mozi úřední ze strany některého funkcionáře veřejného proti řešení osobám za týmž účelem;

f) přímé podplácení osob dotčených;

g) účinkování na soudce ku prospěchu nějaké strany od některého funkcionáře veřejného.

3. Vylučují se jednání úřední, týkající se složení a přelíná, které vstávají přímo proti vykonání rozsudků a soudních nařízení, jakož jsou:

- a) skutečný útok aneb násilný odpor proti úřadní soudu a vykonávání jeho úřadu nebo proti soudním úředníkům při zákonném úředním vykonávání rozsudků neb soudních nařízení nebo proti úředníkům nebo úřadním vstoupajícím osobám, kteří mají při vykonávání pomoci činiti;
- b) zlé užívání moci úřední ze strany některého vstoupajícího funkcionáře k tomu konci, aby se vykonání překazilo;
- c) odizování spisů soudních za týmž účelem;
- d) paražení pečetí od soudů příslušných, strýpsání odvarování věcí, ježto byly dle nařízení soudního nebo dle rozsudku zabaveny;
- e) uprchnutí vězňů, kteří byli dle soudního nařízení nebo dle rozsudku ve vazbu vzati, a činy, ježto se takové uprchnutí přímo spůsobí;
- f) zatajení věští v takových případech uprchnutých.

4. Vylučují se jednání úřední, týkající se složení a přelíná, které se kladou za vina soudním, porotním a úřednickým soudním, když obvinění součtuje k tomu, že se těch složení neb přelíná dopustili u vykonávání svého povolení nebo z příčiny svého užívání své moci úřední.

Takové zločiny a přelíná jsou kromě obyčejných zločinů, ježto se dotýkají osobám v takových okolnostech nebou za vina kláti, i tyto zločiny a přelíná zvláštní:

- a) nepravdivé rozhodování a přiznání nebo nepřiznání;
- b) uplácení;
- c) sporné oznámení, když někdo chtěl soudce uplatiti;
- d) odpuštění, přislabování spravedlivosti;
- e) nedovolené násilí proti osobám soukromým;
- f) vráždění do obydlí někoho jiného, naštětké předpisů o tom vydaných;
- g) vydírání;
- h) podřízení za sebou panů vstoupajících;
- i) zatčení nezákonné;
- k) falšování rozsudků a spisů čili aktů.

Slovo „úředníci soudní“ rozumí se také o zapisovatelích, o příslušných pomocnických zapisovatelích, o tlumočnických a soudích úředních a o vykonavatelích soudních, nerozumí se však o osobách, na něž soud kromě toho v každém případě zvlášť vyzval, aby někomu něco dodaly aneb vykonalý něco, co náleží na soudního vykonavatele.

Slovo „soudci“ vztahuje se také k přísedícím.

Konsulská moc soudní zachovává se však v platnosti v případech všech zločinů a přelíná pod číslý 2 a 3 uvedených, když uražený soudce neb úředník soudní podal k soudu konsulskému návrh trestní.

§. 3.

Záležitosť dle §§. 1. a 2. tohoto nariadení zo súdnej moci súdů konsulských vyloženú předsídlí se na nové soudy.

Toto ustanovení vztahuje se také k potrestání svědkův, kteří bez zákonné příslušy způsobi se před novými soudy svědectví vydati aneb přísahou je stvrditi, též k potrestání poroťů nebo přisědčích těchto soudů, kteří bez dostatečné odměny se svých povinností se vztahují.

Prí jednání před těmito soudy asistencie skrze konsula nebo jeho zástupce místa nemá.

§. 4.

Vykonávání úřadů v občanských rozepřech právních od nových soudů v Egyptě vynalezené zřizuje se novými soudci. Konsul má právo, býti při vykonávání přitomem.

§. 5.

Pokud není ujednáno, že jest v Egyptě přiměřené zřazení ku střežení zadržaných, odvedení budite obráťme konsulům rakousko-uherským, aby je prozatím vzali ve střežení, až uvedají-li se toho konsulové, aby je přijali; ti, kteří byli k odjektivu tržiti na svobodu odsouzení, odvedeni budite do vězení konsulských, pakli toho konsulové pokládají, ti pak, jenž byli odsouzení na smrt, potrestáni budite konsulům, jestliže je, byvše v šas o tom odsouzení zpraveni, reklamují.

§. 6.

Generální konsulové, konsalové, vicekonsalové, jejich rodiny a všeliké osoby, které jsou v jejich službě, nejsou postaveni pod moc nových soudův. V příslušné těchto osob a jich bydlení oznámi se, co se týče postavení jich pod moc soudů, něčeho.

To platí také o ústavech náboženských, které nyní jsou pod ochranou mocnístvi Rakousko-uherského, však jsou dotud, pokud tyto ústavy jsou korporacemi.

§. 7.

Vzela-li by mezi konsulem a některým novým soudem rozdílnost v mínění o to, má-li se některý šin tržiti buditej pokládati za šin takový, kterjž dle §§. 2. a 3. tohoto nariadení přisídlí pod moc nových soudů, rozhodne o tom soud rozhodčí, kterjž se má skládati ze dvou círků konsulů od konsula pojmenovaných a ze dvou soudců neb soudců od presidenta apeláčního soudu v Alexandrii ustanovených. Vpřok tohoto soudu rozhodčího jest konečně platný.

§. 8.

Co se dotýče občanských rozepřů právních a věcí tržních, které toho dne, kteršhož toto nariadení vjde ve skutok, u soudů konsulských v Egyptě již se počaly, nachová se moc těchto soudů konsulských v míře posvrdané v platnosti.

Ke společnému návrhu obou stran mohou se však také občanské rozepře právní již počítati přeráti na nové soudy, když se jich příslušnost na budoucno k rozepřem právním toho druhu vztahuje.

O trvajících reklamacích proti vládě egyptské, týkajících se nějakého pohledování z práva soukromého, o němž napříkladě posud konsulem rakousko-uherským rozanávati, rozhodováno bude dle úmluvy zvláštní mezi vládou rakousko-uherskou a egyptskou učiněné.

§. 9.

Toto nařízení nabude platnosti toho dne, kteréhož po vyhlášení nových zákoníků egyptských a pravidel „Règlement d'organisation judiciaire pour les procès mixtes en Egypte“ noví soudové egyptští počnou úřadovati.

Ministři práv uloženo jest, aby toto nařízení ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 18. prosince 1873.

František Josef m. p.

Auersberg m. p.

Glasner m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XLVIII. — Vydán a rozeháněn dne 28. prosince 1875.

154.

Zákon, daný dne 15. prosince 1875,

jinak se nazývá §. 4. zákona, daného dne 24. května 1869 (č. 88 zák. říšsk.) o úpravě daně z pozemků.

S přivolením obějí sněmovny rady říšské vší se Ni naříditi takto:

Článek I.

§. 4. Zákona, daného dne 24. května 1869 (č. 88 zák. říšsk.) o úpravě daně z pozemků, používá se v něm nynížším znění platnosti, a má zníti takto:

§. 4.

Hlavní suma daně z pozemků způsobem zákona od 15 do 15 roků ustanovená roveřtne se dle poměru vyhledaného číselného vztahu, jež vzeš, z kterých se daně plati, vydávají, rovnou měrou na každou sěvi, potažíc na každou obec horní a na každý pozemek.

Článek II.

Ministeví finanční uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Gedešově, dne 15. prosince 1875.

František Josef m. p.

Anersperg m. p.

Pretis m. p.

155.**Nařízení, vydané od ministerium financí dne
21. prosince 1875,**

jeťta se tĕto nařízení proťje sal polní metrické váhy a prodejních cen sal dle tĕto váhy ustanovených.

Aby proveden byl zákon, daný dne 23. července 1871 (č. 16 zák. říšsk. na r. 1871), a kľedle k zákonu, danému dne 21. března 1875 (č. 62 zák. říšsk.), ustanuje se takto:

§. 1.

Od 1. ledna 1876 počínaje, prodávána buď sal a všech s. k. dľadě k prodeji sal střených i ve sklada sal v Ústí n. Labem dle váhy metrické, a ustanuje se za prodejní jednotku místo Vídenského ceťtařle 100 kilogramů.

§. 2.

Obľadě dle ně se sal váhee prodávati na ceny v přiloženě tarifě prodejní uvedené.

Prctis m. p.

Tarifa prodeje soli

pro
křesťanství a země v radě říšské zastupenst.

Číslo pro- běhy	Místní- ní jmé- n a k l a d y	Druh soli	Cena od 1. ledna 1919 za 100 kilo- gramů		Přípomínky	
			zl.	kr.		
I. Sól pro potřeby lidem.						
A. Území ccaj soli.						
1	Území a III	Sól spříšřovací a sól územní	50	.	Nesapřekovaní.	
2	Česko	Sól válební	5	50		"
3	Itálie	Sól spříšřovací a sól územní	5	50		"
4	Vlášsko a Řecko	Špišřok Zelený Spříšřok	10 5 5	. 50 50	(Sól v kanišřích od do 14 kilo- gramů šře jsou sniž-komovány sól územní nesapřekovaní; sól špišřok a zelený v kanišřích které mají 16 kilogramů (celkový) nesapřekovaní, jest a 22 kr. za 100 kilogramů špišř- oků, sapřekovaní celkový cel- kem jest a 50 kr. za 100 kilogramů (špišřok).)	
5	Volkare obšřady ve vy- šřechodě Říššří a Kanišř v Itálie	Sól válební Sól komovány v kanišřích	5 5	. 50		
6	Finsko a Švédsko	Sól sól mořšřok	5	40		
7	Švédsko	Sól válební a sól územní	5	5	Nesapřekovaní.	
8	Belgicko	Sól sól územní	7	50	"	
9	Švédsko	Sól sól územní	4	50	"	
10	Švédsko	Sól sól územní	4	50	"	
11	Švédsko	Sól sól územní	11	50	"	
12	Švédsko	Sól sól územní	5	50	"	
B. Ccaj Itálie.						
13	Itálie	Sól válební	5	75	Nesapřekovaní pro obšřady Balsarenské.	
14	Finsko a Švédsko	Sól sól mořšřok	7	50	Pro obšřady Itálie.	
15	Itálie	" " "	7	50		
16	Finsko a Švédsko	" " "	4	50	Pro vyšředě Itálie a Švédsko k komovány ryšř.	
17	Itálie	" " "	4	50		
18	Švédsko	" " "	4	50	Pro vyšředě Balsarenské.	
19	Belgicko	" " "	3	50		
II. Sól pro fabriky.						
20	Švédsko	Sól válební	1	70		
21	Švédsko	" " "	1	45		
22	Itálie	" " "	1	50		
23	Špišřok ve vyšřechodě Říššří	" " "	1	50		
24	Itálie	" " "	1	50		
25	Švédsko a Finsko	Sól sól mořšřok Sól komovány	1	7 5		
26	Vlášsko a Řecko	Odpřesřky ze sól, sapřekova- ných.	.	25		
III. Sól na hnojení.						
27			1	25		

156.

Nářízení, vydané od ministeria financí dne
22. prosince 1875,

a tom, že se zruší vedlejší celnice úřady II. v Hirschagu a Kirschstagu v Tyrolsku.

Vedlejší celnice úřady II. v Hirschagu a Kirschstagu v Tyrolsku od 31. prosince 1875 se zruší a služba celní přemění se na tamější oddělení strážní finanční již propůjčena jest nové celnice vedlejší úřady II.

Preiss m. p.

157.

Nářízení, vydané od ministeria záležitostí vnitřních, financí,
obchodu a orby dne 23. prosince 1875,

často se tyto ustanovení jednůžky obchodu pro obchod v dílni k pálení podli soustavy metrické.

Za vyřizování nových děl (dílni k pálení či k topení) zavádí se pro obchod vedlejší prostorní metr kubický, 63 prostorní metr souvazný, totiž kostka neb paralelepiped, obsahující kubický metr dílni i s mezery.

Délka polk ustanovuje se dle těchto stupňů:

- 1 metr,
- 0·8 metru,
- 0·6 " "
- 0·5 " "

Délka hranice neb rámcu měřického hadit tak ustřížena, aby se vždy rovnala s obsahem kubickým celého počtu metrů prostorních, tak aby, když hranice jest 1 metr vysoká a

když polema jsou	1 metr dlouhá,	hranice byla 1	metr dlouhá,
"	"	"	"
"	0·8 metru	"	1 ³ / ₄ metru
"	0·6	"	1 ³ / ₂
"	0·5	"	2 metry

Toto nářízení vjde ve skutek dne 1. ledna 1876.

Lasser m. p. Preiss m. p. Chlumecky m. p. Mannsfeld m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Čísťka XLIX. — Vydána a rozeslána dne 28. prosince 1875.

158.

Zákon, daný dne 27. prosince 1875,

jež se týká vojenského opatření osob a. k. vojska, a. k. válečného loďstva a a. k. obrany země.

Mi přikázal v království a zemích radou říšskou zastoupených.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

Článek I.

Tento zákon vojáka ve skutek toho dne, kterého bude vyhlášen.

Článek II.

Tento zákon vztahuje se k důstojníkům, námořským kadetům (aspirantům), duchovním vojenským a duchovním válečného loďstva, úředníkům vojenským a úředníkům válečného loďstva, před vyhlášením těchto zákonů na odpočívání dány, též k jiným takovým osobám a. k. vojska, a. k. válečného loďstva námořského a a. k. obrany země, jež byli v počívání gáže, jen dotud, pokud buď dříve, než byli dáni na odpočívání, počívají příjmy nové upravených, anebo byli s počíváním čekající odpuštěni na dovolenou, a mezi tím, co byli na dovolenou, byly upraveny příjmy šesti jejich příslušností. V té i ošé případnosti vyměří se znova tímto osobám nyníšší penze vojenská dle §§. 15., 16., dle případnosti dle §§. 18. a 19.

Při tom počítá se za základ nová gáže s jejich poslední šesti aktivitní se zrovnávající a šes služby, který jí s té doby, když byli dáni na penzi, pokládán byl za vpočítaný.

Ti, jimž dle toho náleží větší penze, obdrží ji prvního dne měsíce od vyhlášení tohoto zákona nejprve příšbu; ti však, kteří by podle řádění nového vyměření dostali větší nebo menší penzi, podříjí své pozvedné příjmy.

Také osoby v §§. 47., 48. a 69. jmenované, které již nyní náležejí k osobám opatřením ve vojenských invalidovněch postřehotím, mají od téhož dne nabýti nových politiků jin ustanovených, při čemž se jim za gázi invalidní (§§. 50. a 69.) vymění devadesát procent nové upravené gáze aktivní a jich skutečnou mrtví se srovnávají. Ti pak, jichž veškeré příjmy by dle dotčeného nového vyměření činily tolik nebo méně nežli příjmy posavadní, mají podívati příjmy posavadních.

Tento zákon nevztahuje se k poddůstojníkům, vojákům a osobám z vojska, ledstva válečného a obrany země také těmto poddůstojníkům a vojákům na rovné postavením, jež byli již dříve, než tento zákon platnosti nabyl, invalidy penzijními, politickými rezervními, nebo byli v opatření do invalidoven vojenských přijati.

Článek III.

Osobám k vojsku, ledstvu válečnému a občanů země příslušejícím, které v jistých zvláštních poměrech konaly službu, ještě v tomto zákoně nejsou zvlášť pojmenovány na taková, že by se mohly při vyměření platu na odpočívání počítati, ale mají se jim počítati dle dřívějších milostivých rozhodnutí císařových nebo dle posavadních předpisů zvláštních, zůstávají se toto právo, co osoby jejich se 1866, také na budoucno.

Článek IV.

Z té příčiny má vyhodněji politickí čas služby v §§. 12. a 78. tohoto zákona vytknouti při vyměření penze již od jmenovaného dne počti důstojníkům, kadetům a poddůstojníkům, kteří od 1. ledna 1871 byli zaměstnáni při vojenském mapopisectví a trianglování.

Výhody v §. 12. uvedeného počnou se vůbec také toho dne, kterého tento zákon platnosti nabude; co se však 1876 poručíků a nadporučíků, kteří vstoupili do služby vojenských ústaví vzdělávacích a bylo jim slíbeno, že budou po šestiletém ohvalitelském příčině v ušlechtilí povýšeni, počnou se ty výhody teprv od jich povýšení, když budou v takovém postavení ještě dále službu konati.

Článek V.

Důstojníkům s výhradou vojenského charakteru královských, kteří byli dle císařského rozhodnutí, jehož datum 31. července 1869, přeloženi do rezerva, do obrany země nebo do poměru „mimo službu“, jakož i důstojníkům též kategorie, kteří již dříve s Nejvyšším schválením zase vstoupili do skutečné služby, a jsou v ní posavad, budli nyní čas služby před králováním strávený, když by nabýli práva k opatření vojenskému, a příjmy vyměření penze politika.

Článek VI.

Rodinám mužů zemřelých, kteří se byli oženili, jsouce dle na odpočívání, však před zavedením zákona o povinnosti branné, daného 5. prosince 1866 (§. 151 zák. říšsk.), náležti také potomků v každé případnosti kvartál dárati, podobně odbytě (§§. 25. až do 27., též 125.).

Článek VII.

Paragrafy 119. až do 123., 125., 126. a 128. zákona o opatřování vojenském vztahují se, dle téhož, co ustanoveno v článku IV., úplně k osobám nyní

k obraně zemské náležejíci, co se týče budoucí jich penze, i také k osobám nyní již ze služby obrany zemské v stav odpočívání vojáka nebo obrany zemské přeloženým.

Článek VIII.

Osobám a příslušným převážně služebníci obrany zemské ze skutečného stavu vojáka (leďstva válečného) ve skutečný stav obrany zemské přeloženým, vyplácí se, když byly již dříve nebo budou později dány na odpočívání z stavu společného vojáka, nemastoupi-li případ v §. 128. připomenuť, částka penze za skutečnou službu ve vojáku (leďstvu válečném) vycházející.

Článek IX.

Ve zvláštních předpisech pojmenovaný jsou služby, které se civilní službě smějí za rovné počítají, a tyto předpisy mají býti pravidlem také při užívání tohoto zákona.

Článek X.

Zákon o opatřeních vojenském vztahuje se také k osobám k vojáku, leďstvu válečnému a k obraně zemské náležejíci u c. k. dvoru skutečně ustanoveným, k děsojníkům, duchovním a středníkům vojenským, příslušejícím k a. a k. ševcům, k ševcům gardám a ke strážím dvorského hradu, k vojenským oddělením brance křesťanské v c. k. státních stanic křesťanských a k uherských konáckých obřadních, k oddělením sboru vojenské stráže policajní ve Lvově a Krakově a sboru vojenské stráže c. k. civilních soudů ve Vídni, též ke galicím téhož druhu, kteří nejsou do žádné třídy dříve vřadění a k podústrojníkům a vojákům takovým.

Jaké opatření přísluší osobám k leđstvu zemskému náležejíci, ustanoveno jest zvláštními zákony.

Článek XI.

Měru ministrův zemfbráněd uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl, směřov se o to se říským ministrem vojenství a s jinými a. k. ministry, jichž se dotýká.

V Gedečově, dne 27. prosince 1878.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Hors m. p.

Z á k o n,

ježi sa týča

vojenského opatrení osôb c. k. vojska, c. k. loďstva válečného a c. k. obrany zemské.

Díl prví.

C. k. vojsko a c. k. loďstvo válečné.

Kapitola prvá.

Důstojníci, kadeti námorní, duchovní a úradníci vojenski a loďstva válečného a ľud osôb gábe podléhajúci.

V á b e c.

§ 1.

Každému opatrením dýže sa opatrením.

Opatrením dýže sa:

- a) Propájšením pensí stálých nebo dočasných;
- b) propájšením příslavků a příčinou poranění;
- c) přijetím do služby nebo některé invalidy, nebo odložení místa opatření v invalidovně, když podléhaný máte bydlení kde kdek.

A. C. k. vojsko.

Částka I.

Ó pensích.

§ 2.

Kdo má právo, žádati stálé penze.

Právo, žádati stálé penze, mají důstojníci všech stupňů, duchovní a úradníci vojenski, vyjmajíc praktikanty a členy, též osôby k c. k. vojsku náležajúci, které podléhají gábe, nejsou však v žádné třídě důstojní, když se dají po vykonané desátileté službě (§§. 8, 14.), pojímajíc v ní i službu, která se má výše počítati (§§. 10., 12., 13.) a po stracení jich neochopnosti k službě (§. 7.) na odpočinku.

§ 3.

Osôby vojenské gábe podléhajúci, které dokonaly 60. rok věku svého nebo 40 let služby, pojímajíc v ní i čas služby výjimečně počítaný, aprostěny jsou, žádajíc, aby byly dány na odpočinku, povinnosti, vpravděování svou neochopnosti ke službě.

§. 4.

Osobám vojenským príkne sa však stále pence i dříve dokonaneho desiatého roka služby, když se stanou ke službě neschopnými:

- a) tím, že byly zraněny před nepřitelem nebo transportami válečnými;
- b) pozatčením myslí, padnoucí nemocí, olegnutím na obě oči nebo bezpamětností, způsobenou ochromením, křečmi;
- c) zevnitřním úkosem, kteréž osoba vojenská bez své viny a vykonávala služby utrpěla, nebo jiným stálým přerobením zdraví, ježto bylo způsobeno zevnější službou vojenskou, epidemickými nebo endemickými nemocemi, které v místě ke udržování ve službě poukázáním panují, anebo nákatlivými ochrby očinní, pokud se tím osoba vojenská stane neschopnou jak ke službě vojenské, tak i ke každé jiné výživě, považována jejímu postavení služebnímu přiměřeně.

§. 5.

Kde má býti žádati pence důchodů.

Kromě případů, uvedených v §. 4., propůjčuje se pence před dokonáním desátým rokem služby toliko na čas, a to: stane-li se kdo neschopným ke službě

v 1. nebo	2. roce služby, na 1 rok,
" 3. " 4. " " "	" 2 léta,
" 5. " 6. " " "	" 3 "
" 7. " 8. " " "	" 4 "
" 9. " 10. " " "	" 5 let.

§. 6.

Pokud mají právo k penzi ochy z rezerva z ochy mimo službu postavení.

Osoby vojenské z rezerva nebo mimo službu postavené mají právo, žádati pence tehda, když se stanou neschopnými ke službě transportami válečnými nebo před nepřitelem, nebo i časa pokoje v smyslu vykonávání služby, zraněním, těžkým úkosem nebo trvalým přerobením zdraví dle §. 4. b) a c) utrpěným.

Jsou-li tyto osohy zároveň postaveny v civilní službě státní nebo ve službě civilní službě státní na rovnou pokládání, tedy mají při počítání pence, však jen tehda, když se na jisto postaví, že některá osoba jest jak ke službě vojenské tak i ke službě civilní neschopna, platnost utí předpisů dle okolností vyhodnotiti; má totiž platnost utí buď nynější zákon o opatření vojska, však jen pokud jde o službu ve vojsku konanou a o práci vojenskou posléz tam přijímanou, anebo mají platnost utí předpisů o penzi civilní podlé vojskové služby vpočítatelnou a podlé platů civilního posléz přijímaného.

Při tom má v každém případě stát společně vojska dávati jen plat na odpočívání, který dle vpočítatelné služby vojenské, nehledie na čas ve službě civilní strávený, podlé posledního práva vojenské vycházati; to pak, co by dle vojskové služby vedlé předpisů o penzi civilní více vycházelo, má býti utí, na jehož účet ten, jehož se týče, brati plat civilní.

Shledá-li se však, že některá osoba vojenská, stanouc se neschopnou ke službě vojenské, jest způsobilá ještě ke službě civilní, tedy nemůže žádati penze vojenské, vyjmače přidavek a příslušy penzijní (člátek II.). Aniž osoba takové osoby vojenské, bytž podléhá ve své službě civilní dány na penzi (do kviesence), žádáti penze vojenské.

Přeloží-li některý civilní pensionista, provisionista nebo kviescent, který byl v civilní službě státní nebo ve službě této službě na rovnou kladně, postul k rezervu vojska, a sliže-li se ho ke službám vojenským, které se při vyměňování penze vojenské mohou vpočítati, má právo, žádati zvýšené penze týž způsobem, jako pensionista vojenský, jenž byl k takovým službám přivázn. Prokázování neschopnost ke službě vojenské nebo civilní v takové případnosti není potřebí.

Za každý rok služby tímto způsobem dokonany, při čemž se počítá také vpočítatelná služba civilní, ku kteréž se podle předpisů o tom vylaných při vyměňování penze civilní nemohlo státi máti, na př. počítá přísluší služební nebo počítá amasů, připočítano buď vždy, a to případ od případu, k civilní penzi (provisi atd.) 2½ procenta poslední vojenské gáže aktivizaci (§. 15.).

§. 7.

Jak se na jisto státi neschopnost ke službě.

Neschopnost osob vojenských ke službě, patalibě výmnožná jich nespůsobilost k výřivě (§. 4., c) postavuje se na jisto komisi superarbitrážnici.

§. 8.

Který čas služby se při vyměňování penze počítá.

Při vyměňování penze počítá se za čas služby:

- a) Každý čas služby skutečný, jež kdo v c. k. vojsku a v c. k. lodstvu válečném, ve stavu bojovém, nebo v jakém koli oddělení správy vojenské ode dne odvedení nebo jmenování strážil, vyjmače případ v §. 14. k) uvedený.

Za čas služby skutečný pokládá se též čas, po který osoby k tomu povolány byly na rekreaty vzdělávací a ve sběru cvičeny;

- b) počítá se vpočítatelný čas služby, jež kdo strážil v sběru armády nebo v civilní službě státní aneb ve službě, civilní službě státní na rovnou pokládá, když přestoupil do c. k. vojska nebo do c. k. lodstva válečného buď přímo z sběru armády nebo ze služby civilní aneb ze služby neb dočasného odpočinku (odpuštění na dovolenou s čekáním) a když z civilní služby státní nebo ze službou civilní službě státní na rovnou pokládámu spojené bylo dle systému práva, žádáti opatření (penze nebo provisí);
- c) počítá se při vyměňování penze čas, jež strážil členové c. k. vojenského útvaru svěřolečitelského ve Vídni jako pensionisti nebo asistenti v tomto útvaru, však jen tehda, když nepřerušeno státi služba kanálí;
- d) počítá se čas služby skutečný, jež kdo dokonal dříve, než byl z mužstva s listem vřhostným nebo certifikátem propuštěn, když propuštěný hned po propuštění vstoupil zase ve službu vojska, lodstva válečného nebo sběru armády.

§. 9.

Dístejníckim na penzi dávajm, ktorí konaji službu učiteľskou v niektorej škole kadetmi, počítajú každ každý piaty rok, jejt v této službě stravi, za přičinou nového vyměřenání penze za čas služeb.

§. 10.

Za každé polní tažení, v kterémž byl kdo s sebou, konaje v něm službu jakou kaliv, počítá každ při vyměřování penze k času služby jeden rok (rok válečný), nežli byl při tom tažení polním od začátku až do konce, nebo jen po nějaký čas.

Bylo-li v jednom roce salárním předsevzato dvoje nebo více tažení polních, připočítá se k času služby takto jeden rok.

Najvyšším rozkazem armádním nařídí se v jedné každé případnosti, které doby počítáti se mají za tažení polní, počítáti za rok válečný, též pokud se tyto výhody vztahovati mají k té neb oné části c. k. vojska a letstva válečného.

§. 11.

Osobám c. k. vojska, které přišly v zajetí válečné, počítáti se bude při vyměřování penze za rok válečný jen ten rok, v kterém byly zajaty; trvalo-li by zajetí válečné déle, počítáti se bude toliko za jednoholetý čas služby.

§. 12.

Kterým osobám se čas služby při vyměřování penze počítá vřstředjt.

Dístejníckim na vadhavatelích vojenských na profesory nebo učitele ku vadhávání a vychovávání chovančákův, též duchovním a úředníkům vojenským počítá každ při vyměřování penze každý rok v této službě úplně strávený za šestilet učitelů, profesorům pak c. k. vojenského středotříděnského ústavu ve Vídni počítána buďte vždy tři léta v učitelství strávená za čtyři léta služby.

§. 13.

Dístejníckim, kteří buď jako dístejníci nebo i dříve jako kadeti neb poddiatejníci při vojenském mapopisectví a triangulování byli podřediteli, mapáři, spřítvi oddělení, trigonometry neb adjunkty trigonometrickými, počítá každ každý rok v této službě úplně dokonanej při vyměřování penze za šestilet učitelů.

§. 14.

Který čas se nepočítá.

Při vyměřování penze nepočítá se:

- čas, strávený na dovolené až do povolání, v rezervě služby skutečně nekonaného, vyjmaje čas vadhávaní rekruitů a cvičení ve sborů (§. 8.), nebo v pastování „mimo službu“, též čas, strávený na odpočinku nebo v stavu invalidním;
- čas, strávený v obzám zemské služby skutečně nekonaný, kromě případu uvedeného v §. 12b. c), když obzám nebžte platu aktivního neb aktivujícího, počítáti se platu denního;
- čas, strávený na dovolené, když odpuštěný podíval šikaného nebo byl dán v stav nepočítání;
- čas prby, než byl kdo na praktikanta nebo na slůva vzat pod přitáhu;

- e) čas, po ktorý sa kdo zdržoval jako chovanec vo vädľavateľných vojenských, vyjmajúc prípad, uvedený v §. 9. od e);
- f) čas, po ktorý niektorá osoba na odpočívani dané konala službu za diazom alebo za remonovani až na prípad v §. 9. pripomenutý;
- g) čas, jež strávil dôstojník a líčari od rezerva a niektorého štábu vojenského, niektorého voje nebo útava pro vojáka k tomu konal, aby overdělili spůsobit k některé vyšší řádě, než čas, jež strávil některé osoby vojenské na odpočívani dané za tou příčinou, aby overdělili kvalifikaci k ustavení v některé nové službě;
- h) čas interkalára desertního, byli-li jaký;
- i) volkový čas trestu žaláře, když tento trest trval déle šestí měsíců, konečně
- k) čas služby, kterýž do stávil dříve, než vystoupil ze služky a. k. vojáka, nežli se to stalo tím, že se vadil charakteru vojenského nebo že byl propuštěn rozsudkem soudním nebo usolením čestné rady; tento čas služby nemůže se počítati ani tehda, když vystoupil hned zase vstoupí do služby.

§. 15.

Peně se penze vyměřuje.

Bežná penze vyměřuje se podle vypočítateľného času služby tím spůsobem, že tři po dokončených šestí letech služby třetinu podobal gábe aktivní, po dokončených patnácti letech, když však není dokonzeno ještě šestnácté let, tři osminy této gábe.

K této částce připočítá se za každý další úplný dokončený rok služby $\frac{2}{3}$ procenta gábe, kterýmto spůsobem vyjde po dokončených čtyřiceti letech úplný aktivní gábe za peně, náležá se jí penze nezvyšuje.

§. 16.

Nejmenší penze vyměřuje se důstojníkům, důchovním a úředníkům vojenským na rok tři sta slatčků, kterouto sumu obdrží ti, jenž mají právo k peně, také tehda, kdyžby podle vypočítání v §. 15. uvedeného vyšla suma menší.

§. 17.

Osobám vojenským, které obdržely peně jen na čas, náležá za každý rok, za který jim dle §. 5. penze přislaží, tato penze v té sumě, která by jim přitlužela po dokončených šestí letech služby.

§. 18.

Přidavek a příčiny stáží, náležající sotníkům (ritmistrům) k nástátnu ustavení za majora rezervovaným, též profesorům stavu důchovního ve vojenských vädľavateľných, jakol i direktorovi studií, profesorům a adjunktům i učitel podkapitáni na vojenském cvičobitelstelském útavu ve Vídni, politika bud při vyměřování penze připočítá se k gábi, však sotníkům (ritmistrům) jen tehda, když ten, jehož se týká, ode dne rezervování k ustavení nástátnu počítáje, nejmenší dvě léta sloužil.

§. 19.

K jiným náležitostem neležejícím se šarží nebo místem služebním spojeným nemá se při vyměřování penze účtovati.

Však přídavek osobní, jež kdo obdržel, jen ve službě skutečné, přičítati má také v plné míře, když bude dán na odpočívání, a to na část štátní, a něžně ho bral převážně, ale jen tehda, když v Nejvyšším rozhodnutí, kterým mu byl přičítán, nebylo výslovně připomenuto, že mu jest dán takliko na čas služby skutečné.

§. 20.

Těm, kteří jen provisorně nějaké vyšší místo spravují, vyměří se penze na dle jeho vyšší šarže, ježli funkce prozatím konají, něžně podlé jeho šarže skutečné.

Bylo-li však některému důstojníkovi staru vojenského ve válce od představeného velitelstva, od velitelství divise vojenská valdura, provisorně nebo dočasně propůjčeno nějaké velitelství, které mu dle šarže nepřislouželo, tedy mu přičítati, stane-li se v tom řáde, co toto velitelství spravuje, poručěním ke službě neschopným, penze dle výměry, náležitě usjíbilá vyšším stupni šarže.

Požehbí však, aby propůjčení takového velitelství bylo obecně vyhlášeno.

§. 21.

Dle kterého čas jde penze.

Penze jest plat každý měsíce napřed vyplácený, dále nedělitelný, ježli na penzi daný počne bráti od toho čas, kterého byl podlé vlastního nařízení pro c. k. vojsko dán na odpočívání.

§. 22.

Kdy pomine penze.

Penze pomine:

- a) Když ten, kdo má právo ji bráti, zemře;
- b) když na penzi daný znovu se s politiky aktivními v c. k. vojsku nebo v c. k. lodarvu náležitě ustanoví;
- c) když přestoupí v civilní službu štátní nebo ve službu, které se této službě na rovnou pokládá;
- d) když se vysílkuje ze země nebo nebude službu občanství štátního;
- e) když byl od soudu trestního odsouzen a když jest s tímto odsouzením mozi zákona odejmuti penze spojeny;
- f) když dojde křáta, na kterou podlé §. 5. penze nějaká byla dočasně udělena;
- g) když se na penzi daný vadá penze pevní odbytěná;
- h) v každém jiném případě, když kdo dle nařízení vojenských o odpočívání odejde, vyjmajíc případ, když se zákona, jež se vadá charakteru vojenského, i dále penze povolí, nebo když nějaká osoba na penzi daná ustanovím řesně řady charakteru vojenského poručěně;
- i) když se kdo vadá penze vojenské na čas a podlé charakter vojenský, tedy pomine penze na čas tohoto se vadám.

Kdy a jak se penze dále vyřídívá tím, kteří, byvše ve vojě na penzi dáni, přestoupí k obraně zemské, ustanovuje se v §. 121.

§. 23.

Když se někdo chce vzdát penze proti odbytému.

Osoba vojenským na odpovědnosti daným, která se chtějí vzdát penze stále příkazem proti tomu, že obdrží dvoletou sumu své penze za odbytí a vzdají se charakteru vojenského, může se toto odbytí povoliti jen tehda, když kromě u evropského úřadu pensionistova a přivolením lékaře vojenského na doktora povýšeného sestoupilá shledá, že se podle zdraví jeho nadíti jest, že bude ještě nejméně dvě léta žít.

Pod těmito podmínkami může se také některým osobám vojenským na odpovědnosti daným, které charakteru vojenského poskyty nebo se ho vzdaly, penzi vojenskou však podržely, odbytí v sumě dvoleté penze povoliti, když se vzdají dalšího požívání této penze.

§. 24.

Osoby vojenské, které obdržely penzi jen na čas (§. 3.), mohou, když se spůsobem v §. 23. uvedeným shledá, že se jest nadíti, že budou ještě nejméně dvě léta žít, též na místě penze žádat se odbytí proti tomu, že se vzdají vojenského charakteru.

Toto odbytí nemůže však v žádném případě šititi více než dvoletou penze, a vyměří se za ně v těchto masech dvě třetiny té částky, která tomu, kdo se odbytí žádá, toho času, když se ně žádal, a veškeré sumy penze dle času služby na příkazem ještě náležela.

§. 25.

Když děti kvartál úmrtí, potažitě odbytí, některými rodinami poskytnuty nemohou.

Když zraje nějaká vojenská osoba na odpovědnosti daná v některou třetinu dědičí položena, přísluší poskytnout rodině kvartál úmrtí v sumě třimesiční penze nezobitkové.

Rodinou rozumí se celá manželka, až nebyla-li svou vůlí od svého manžela souzen rozvedena, a děti manželské nebo za manželské prohlášené, které jsou ještě pod opatrováním rodičů.

§. 26.

Prostřední rodiny (§. 25., odstav 2.) osob k vojsku náležících, které na odpovědnosti dané byly a nebyly v žádné třídě dědičí, obdrží 50 st. odbytého, bez újmou práva, žádati svého opatření, až mají-li jaké.

§. 27.

Rodinám (§. 25., odstav 2.) osob k vojsku náležících, kteří jsou na odpovědnosti se obsazili, náleží kvartál úmrtí, potažitě odbytí jen tehda, když manžel neb otec, chtějí se, byl zase stále ve službě vojenské ustaven a pak opět na odpovědnosti dán, nebo když byl třeba jen na čas ustaven, potom však směl být za příčinou poranění před nepřítelům, nebo za příčinou nějakého úkousení ve službě bez jeho viny na způsobeného, nebo za příčinou nemoci nákadlivé, kórcené a příslušy služby v nemocnici sílen.

§. 28.

Co ustanoveno v předcházejícím případě, když vojenských na odpočinutí daných, které vstupují v civilní službu státní.

Když některá osoba vojenská na odpočinutí daná vstupuje do civilní služby státní nebo do služby této službě na rovnou pokládání, nastává se jí vojenská penze (i přídavek osobní, měla-li jaký) od prvního dne toho měsíce, kterého počala bráti plat s novým místem služebním spojený.

§. 29.

Nežádá-li velkost příjmy některé osoby vojenská na odpočinutí dané, do civilní služby státní nebo do služby této službě na rovnou pokládání přijít, ku kterým příjmům se také počítá přídavek k platu, přídavek aktivní, funkční neb služební, příspěvek na byt nebo byt skutečný v penězích vypočtený, též jiné příjmy z místem služebních vůbec spojené, vojenské a třetinou více nežli penze poslední a přídavek osobní, měla-li jaký, tedy ji přičítají to, se k příjmům vojenským kromě té třetiny na vše schází, jako „příplatek vojenský“ z vojenského pensiového státu.

§. 30.

Příplatek vojenský nemá však činiti více, nežli poslední penze vojenská a přídavek osobní, měla-li na pensii daný jaký, a má se na poskytnutí říšského ministeria vojenství vydávati dotud, pokud nezobchází nějakého místa služebního, jehož velkost příjmy poslední pensii a přídavek osobní, se měla-li jaký, o třetinu převyšují.

§. 31.

Osobám vojenským, kterým byla dána penze jen na čas, buďli příspěvek vojenský i dříve než obdrželi místo služební s větším platem, bez výjimky zastaven, když dojde k němu, na kterou jen byla penze vojenská přikázána.

§. 32.

Co ustanoveno v předcházejícím případě, když některá osoba vojenská vstupuje zase v civilní službu státní.

Osobám vojenským, které z opatření vojenského přestoupí do civilní služby státní nebo do služby nějaké této službě na rovnou pokládání, dovoleno jest, když shledají, že tato služba není jim příhodná, vzdáti se služby civilní, a když před přikázáním resignaci jich přijma, bráti zase předchozí pensii vojenskou.

§. 33.

Stala-li se však některá osoba vojenská, která měla státní pensii, ke státní službě civilní nebo ke službě této službě na rovnou pokládání nezobcházela, a byla-li proto opět na odpočinutí dána, nezobcházela-li však podle systému od ostatní civilního kádrné penze nebo obdržela-li menší pensii, než byla ta, kterou před brala od ostatní vojenského, tedy ji buďli v tomto případě z vojenského státu pensiového vydána úplná penze vojenská, v tomto případě však to, se jest předchozí penze vojenská od penze civilní jí přikázané rozdílná.

Byla-li některá osoba vojenská z civilní služby státní nebo ze služby této službě na rovnou pokládání propuštěna se přičinou odsouzení trestního, s kterým dle zákona spojeno jest odejmutí penze, nemůže taková osoba zase nabýti penze vojenské.

§. 34.

Osoby vojenské, které dostaly pensi vojenskou jen na čas a byly pro nespůsobilost k civilní službě státní nebo ke službě této službě na rovnou pokládány naspět dány na odpočívání, mohou žádat, aby byly zase přijaty v spáření vojenské, jen když, pokud neprošla lhůta, na kterouž jim byla pense vojenská dočasně přikázána.

Bratři dále pensi dočasnou přes lhůtu původně ustanovenou není dovoleno.

Číslo II.

* přídatků a příjmy penzijní.

§. 35.

Obecné pravidlo.

Přídatvek a příjmy penzijní uznávají se dány ve skupinách stavu (§§. 36. a 43.), ani na čas služby, a vyměřuje se toliko dle povahy penzijní.

§. 36.

Kdo má právo žádat přídatku a příjmy penzijní.

Důstojníci, důchodci a středníci vojenská, kteří byli zbraní nepřátelskou nebo jinými přístroji zraněni a nebo i času pokoje u vykonávání své služby bez své vůle poraněni, nebo jim bylo tělesně ukročeno a stali se proto neschopnými ke službě, obdrželi ku své pravidelné pensi přídatvek a příjmy penzijní, jest-liž dvě až tři slatých na rok.

§. 37.

Důstojníkům, důchodcům a středníkům vojenským, kteří z příjmy některé v §. 36. uvedené pochyli ruky nebo nohy, náleží k pravidelné pensi čtyři až slatých přídatku a příjmy penzijní na rok.

§. 38.

Důstojníci, důchodci a středníci vojenská, kteří episcobem v §. 36. přivedeným pochyli švou očí, nebo ošlepli na obě oči, nebo kteří mohou jen zase velkou větší vojnou z blízka poznati, požadují jen jedno až třem rokem, obdrželi devět až slatých přídatku a příjmy penzijní ročně.

§. 39.

Neschopnost, užívání některého oka, pro kterou si osoby jmenované nemohou ničeho vydělati, též poranění nebo tělesné ukročení na hlavě, na prsou nebo na živost, jimiž se všechny důležitých orgánů živostních úplně a trvale přerušují, pokládají se stejně očí na rovné.

§. 40.

Přídatky z příjmy penzijní náleží však v případech §§. 36. a 39. někomu jen tehle, když neschopnost ke službě z poranění nebo z tělesného ukročení nastane v pěti letech, počítaje od té chvíle, kdy ta která osoba byla poraněna nebo jí bylo tělesně ukročeno.

§. 41.

Vůbec dávají se jen stálé přídatky z příčiny poranění.

Má-li však vyjímkou některá osoba vojenská na ten čas na neochopnou území a s čekáním na dovolenou odpuštěn dle toho, co výše ustanoveno, přívě, žádá přídatku z příčiny poranění, tedy se jí může v takové případnosti tento přídatek přifknout jen na jistý čas.

Byla-li pak některá taková osoba vojenská pro trvalou neochopnost ke službě (invalidství) z příčiny poranění vcelkou dána na odpočinek, stane se přídatek pro poranění na čas odložený přídatkem stálým.

§. 42.

Jestli pochybné, má-li se některému důstojníkovi anž. přídatek z příčiny poranění vůbec, nebo v které může se mu má přifknouti, ustanovuje se Hněkdnm ministériem vojenství, aby k návrhu komise superarchivující a hledie k veškerým poměrům k tomu se vztahujícím, ustanovilo, zdali se má poraněnému některý přídatek systematisovaný povoliti a který.

§. 43.

Ode kterého dne má být přídatek z příčiny poranění.

Přídatek z příčiny poranění platí se tak jako penze na místě napřed a není dále děln-dlný a má být poraněnému od toho dne, kterého byl dán na odpočinek, potažiti od toho dne, který jest v reskriptě Hněkdnho ministériam vojenství výslovně pozměnován.

§. 44.

Kdy přídatek z příčiny poranění pomíjí.

Přídatek z příčiny poranění pomíjí v těchto případech:

- a) když ten, kdo má k němu přívě, umrtí sejde;
- b) když ten, kdo byl s čekáním na dovolenou odpuštěn a měl tento přídatek na jistý čas, byl zase ke službě přidělen;
- c) když ten, kdo byl pro nějakou službu místní zaměstnán, takové místo obdrží; v tomto případě pomíjí přídatek dotčený na ten čas, po který na tom místě jest ustaven;
- d) když takový poraněný se vystěhuje ze země nebo nabude cizího státního občanství.

§. 45.

Pokud mohou přídatku z příčiny poranění žádati osoby vojenské gáje pečující, které nejsou v žádné činné službě.

Co se týče osob k vojsku náležejících a gáje pečujících, které nejsou v žádné činné službě, zachovává se jest k nim, když nabudou práva k přídatku pro poranění, dle toho, co nařizováno v příčině podléstojníků a vojáků.

§. 46.

Přídatky z příčiny poranění nemohou se bráti v úvahu.

Přídatky z příčiny poranění, nehledie k tomu, kolik dní, nemohou se ani společnem mimosoudním ani soudním obstarovávati ani v exekuci bráti.

Částka III.

9 přijímání v opatření invalidoven vojenských.

§. 47.

Kdo může být přijat v opatření invalidoven vojenských.

Důstojníci stavu vojenského od setníka (ritmistra) dále mohou být přijati v opatření invalidoven vojenských, když jsou invalidy a jsou dále na stále odpočívání.

§. 48.

Výjimkou mohou v případech zvláštních v opatření invalidoven také přijati být invalidní auditoři, lékařové vojenští, početvodoucí při vojsk, duchovní a úředníci vojenští na odpočívání dále, od IX. třídy dále.

§. 49.

Kritéria pro výběr opatření se ti, jimž přišlo opatření v invalidovenách vojenských.

Důstojníci (duchovní a úředníci vojenští), kterým přišlo opatření v invalidovenách vojenských, buď:

- a) skutečně se přijímají do invalidoven vojenských, nebo
- b) dostávají opatření v invalidovně, ale mohou bydlet, kde jim líbí.

§. 50.

Musí-li dostávají důstojníci, jimž přišlo opatření v invalidovenách vojenských.

Důstojníci stavu vojenského, jak ti, kteří jsou na některé systemizované místo do invalidovny vojenské přijati, tak i oni, kteří mají ustanovené místo v invalidovně, bydlí však jinde, dostávají na místě peníze gáři, které činí desátou část procent poslední jich gáři aktivní.

Auditoři, lékaři vojenští, početvodoucí při vojsk, duchovní a úředníci vojenští výjimkou v opatření invalidoven přijati dostávají gáři též dle procent výše uvedených vyměřenou.

§. 51.

Měl-li některý důstojník, duchovní nebo úředník vojenský, který k počtu opatřených v některé invalidovně přibude, dříve než tam byl dán, vyšší penzi, nežli jest gáři v invalidovně, již potom obdržel, tedy má předchozí penzi brati za gáři i dále.

§. 52.

Gáři bře důstojník od toho dne, kterého mu bylo dle vlastní nabídky přeč. k. vojsko místo v invalidovně přiděleno, a přestane ji brati ten měsíc, kdy z ní odejde.

§. 53.

Důstojníkům a duchovním i úředníkům vojenským, ve vojenských invalidovenách skutečně umístěným náleží kromě gáři a dle případnosti kromě přídatku

a příčinou poranění byl podle ústře a podle pravorů invalidovny, v kteréž jsou, vyměřený, nemají však práva žádat, aby se jim opatřilo do bytu náhod.

§. 54.

Byt, t. j. právo, žádati ubytování v invalidovně, počíná se toho dne, kterého nákomu v ní bylo místo propůjčeno, a končí se 14 dní po odejiti jeho z opatření.

§. 55.

Bylo-li však některé místo v invalidovně upravené nákomu propůjčeno dítěti, než od upravení minulo 14 dní, anebo byla-li by rodina po některém důstojníku zemřelém počítala (§. 25., odůs. 2.) ještě v užívání bytu jeho (§. 50.) tedy příslušá byt důstojníkově vd. v opatření nově přibylému teprve po 14 dnech, počínáť když pomine právo užívání rodině náležející.

§. 56.

Ti, kteří obdrželi opatření v invalidovně a mohou bydleti kde koliv, dostanou na místě bytu pomoc na byt, kteréž jest vyměřena sestřičkovi nebo ritmistrkovi, na sto dvacet zlatých a nadporučíkovi nebo poručíkovi na osmdesát zlatých na rok, nehledě k tomu, kde se zdržují.

§. 57.

Pomoc na byt počíná prvním dnem toho čtvrtletí sdělného, kteréž nejprve přijde po tom dni, kdy bylo nákomu místo opatření uděleno.

Tato pomoc vyplácí se ve čtvrtletních částkách napřed a ten, kdo ji dostává, není povinen ničeho vraceti, i kdyby v tomto čtvrtletí odešel z opatření.

Pomoc na byt končí se toho čtvrtletí sdělného, v kterém ten, kdo ji dostává, odejde.

§. 58.

Gárista, kteří nejsou v žádné třídě dílny, mohou přijti jen do vojenské invalidovny, a to na místa opatření, systematicky pro ministerstvo.

Těmto gáristům příslušá kromě bytu, stejného nářadí dle výměry poddůstojníkům a vojáckým ustanovená a kromě látky odměny, toliko pomoc dle času jejich služby náhodní a dle případnosti přídatk a příčin poranění.

§. 59.

Jaký kvartál dárce a které osoby náležejí rodinám po osobách v invalidovně zemřelých počítajím.

Rodinám (§. 25., odůs. 2.) osob v opatření invalidovny vojenských zemřelých, které byly v některé třídě dílny, náležá kvartál dárce, činící tolik se tříměsíční plat, kterou bral nebožtík manžel nebo otec; počítajím rodinám osob vojenských v opatření zemřelých, které braly pensí, ale nebyly v žádné třídě dílny, náležá padesát zlatých odbytného.

§. 60.

Bodnosť (§. 25, článok 2.) osob zemfelých, ktoré bydlily v invalidovni, náleži náme kvartál strati alebo náme obytné také utváraní bytu, v ktorom býval nešťik v invalidovni až do konce výpovední lháty v miestí obyčajné oše dne strati najprvé píšti.

B. C. k. lodstvo válečné.

§. 61.

Ustanovení výše položené vzťahujú sa také k admirálom, státnim a vyšším dôstojníkom z. k. lodstva válečného, ke kadetám (aspirantom) námorským, duchovným a štábným lodstva válečného, oš k osobám z. k. lodstva válečného, ktoré najpo v tádné štíbe dištai, pš štai maji zaroveň platnosť náležní náme uvedení.

§. 62.

Čas služby, ješ také služby strati v provizorných miestech služebných, počítai sa náme jen tádné, když byly definitívne jmenovány.

§. 63.

Duchovným lodstva válečného, kteří sa maji povolai, počítai sa pš vyměřovní penze za čas služby (§. 8.) onen čas, který strávili dřiva, než vstoupili do z. k. lodstva válečného v civilní správe duchovní.

§. 64.

Důstojníkem námorským, kadetám (aspirantom) námorským, duchovným lodstva válečného, kadetám, štábním a štábním služba skutečnou konajícím připočítai baže za každý plav rok, který vyjde pš spočítávání času na výpravě loď k lodstvu válečnému, na loď školní nebo na tendru takové loď v pokojí stráveného, pš vyměřování penze čtyři náme ke vypočítávání času služby.

Případně-li však čas, po který námorský důstojník atd. jest na loď, vlečen nebo štai jako v rok válečný, který se mu má vpočítati, tedy se tento čas na loď strávený vpočítai, než počítai se takto rok válečný.

§. 65.

Profesorům na akademii námorské stále státním, oš profesorům, ředitelům, učitelům a učitelkyním na samostatné námorské námořní škole reálné nebo na námorské škole obecné definitívne ustanoveným počítai baže tři léta v tomto postavení úplné strávené za čtyři léta služby.

Příslušníkům válečného lodstva, přidávajm na čas akademii námorské, aby tu ten neb onen přednost přednášeli, počítai baže každý rok, ješ v této službě dokonaji, za šestnáct měsíců.

Čas, po který jsou osoby jmenované na loď, konající cestu pro nasazení se vojní chovaní, nepočítai se za čas na loď strávený.

§. 66.

Kadetů (aspirantů) námorských, kteří byli nepřítelkou obraní nebo jiným přístroji válečnými, aneb časem pokoje a vykonávají služby bez viny své poručeni

nebo jim byla třeba uložena a kteří se tím stali ke službě neochotnými, dají se za propašování lodi buďové na odpočívání a obdrží zároveň příplatek z příslušy poruční jisk poruční neb draze příplatek (§§. 36. až do 38.).

§. 67.

Příplatky kvintovenální představených úřadu hydrografrického, profesorů akademie námořské, ředitele a profesorů námořské námořské školy reálné, učil nadučitelů, učitelů a učitelkyň námořské školy obecné počítání se mají při vyměňování penze s sebou.

§. 68.

Důstojníkem námořským, kteří vedouce ve válece velitelství podlé jisk řadě jim nepřibudejší byli poruční a stali se tím ke službě neochotnými, náleží penze dle výměry nejbliže vstál řadě, když jim byla dočasně velitelství provisorat nebo definitivně propůjčeno jisk velitelstvem, od velitelství škodry, aneb dle případu od velitelství oddělení lodstva vaktoru (§. 70.).

§. 69.

Kadeti a aspiranti námořští, kteří se stali invalidy a dání jsou na stále odpočívání, mohou býti přijati v opatření některé invalidovny na místa pro poručíky systematicky.

Propůjčili-li se jim takovému místu, nechť byli v invalidovně nebo mimo invalidovnu, náleží jim jako invalidovni (§. 50.) dožadovat procent poslední jako aktivní.

Kadeti a aspiranti námořským v invalidovněch vojenských skutečně ubytovaným přísluší být (§. 53.) dle řadě poručické, tím však, kteří obdrželi místo opatření v invalidovně, ale byli jině, náleží pomoc na být (§. 58.) v samé osobnosti sloužit na rok.

Kapitola druhá.

Poddůstojníci, vojáci a maršáři.

V á b e c.

§. 70.

Jak se opatřují.

Invalidní poddůstojníci, vojáci a maršáři či maršáři opatřují se takto:

- a) Buď obdrží stálec nebo dočasnou penzi invalidní;
- b) nebo obdrží příplatek z příslušy poruční;
- c) anebo se přijmou v opatření některé invalidovny vojenské.

§. 71.

Kde rozhoduje v příslušé opatření vojenského.

Zdání zákona náleží opatření vojenského vůbec, a jako opatření, ustanovuje dle nálezu a návrhu superarchivující komise generální (vojenské) velitelství, dle případnosti o. k. přisvědčení admirálství v Puli a veličtství námořského okresu v Triestu.

V případech zvláštních mohou býti i úřadové řídkého ministeria vojens-
ství, postavit se kei hodota včetného navržená, aby se výminkou některou při-
řklo opatření zvláštní.

A. C. k. vojsko.

Článek I.

• penzích invalidních.

§. 72.

Komu přitáhá státa penze invalidní.

Poddůstojníci a vojáci a. k. vojska, kteří, třeba i s přeroučením (§. 71.) plných
deset let skutečnou službu konali a z příčiny vad ve službě vzniklých stali se in-
validními, to jest ku velikým službám vojenským navždy neschopnými, mají právo
žádat státa penze invalidní.

K nespůsobilosti k občanské výživě nemá se přitom stěti míti.

§. 73.

Poddůstojníci a vojáci, kteří a jaké koli příčiny v §. 4. uvedené stali se ve
skutečné službě bez své viny invalidními (§. 72.) a zároveň navždy k občanské
výživě nespůsobilými, mají právo, žádati za státa penzi invalidní i dříve než
dokonají desátý rok služby.

§. 74.

Poddůstojníci, kteří osmdesát let i déle nepřeroušeně službu skutečnou konali,
nabudou tím bez výminky práva ku státa penzi invalidní, aáž potřebá, aby k ob-
vedení tohoto práva prokázali, že jsou invalidní.

§. 75.

Poddůstojníci a vojáci, o kterých v případech v §. 4. uvedených při super-
arbitraci bylo shledáno, že jsou invalidní (§. 72.), ale k výživě občanské nespůsobilí
a kteří byli za tou příčinou s listem výhověným nebo s certifikátem propuštění,
mají právo žádati státa penze invalidní, když v pěti letech nejprve přímých a při-
šiny třech vad, pro které se stali invalidními, budou po nové superarbitraci shle-
dáni nespůsobilí k výživě.

Toto vyhrazení však penzi, když projde lháta dotčení.

§. 76.

Komu může žádati dočasné penze invalidní.

Poddůstojníci a vojáci, kteří byli při superarbitraci ke každé službě vojenské
neschopni nalazeni, a jsou v případech v §. 4. uvedených také k výživě občanské
nespůsobilí, při nichž se jest však nadíti, že vady jejich částečně se polepší a že
se stanou k některé službě vojenské a dle příslušnosti k samostatné výživě schop-
nými, obdržeti mohou penzi invalidní toliko na čas, to jest podle návrhu komise
superarbitrující nejvýše na rok a nanejvýš na tři léta.

Než tato lháta projde, mají se takoví poddůstojníci a vojáci znovu superar-
bitrovati a dle nového nálezu komise superarbitrující má se v příčině jich penze
rukoednosti.

§. 77.

Který čas služby se má počítati.

Při vyměření penze invalidní státní se má počítati k času skutečné služby (§. 8.); nezahrábá se však počítati ani čas, jež voják strávil na dovolené až do povolání nebo v rezervě skutečné služby nekonzajtem — až na čas vzdělávání rekruitů a cvičení ve sborů — ani čas, jež voják strávil snad v interkalárním desercčním, ani končném vojskové čas trestu žaláře, když takový trest trval více než tři měsíce.

Který čas se má počítati za vpočítatelný v obměně zemské, ustanovuje se v §. 120.

Čas služby, jež voják strávil, před než byl s listem výhospným aneb s certifikátem propuštěn, počítati se má při vyměření penze jen tehda, když vstoupil zase hned po propuštění ve službu vojska, listem válečného nebo obrany zemské.

§. 78.

Co ustanoveno v §§. 10. a 11. o počítání let válečných a času, stráveného v vojenské službě, má také platnost v příčině poddůstojníků a vojáků.

Když kadetové a poddůstojníci, kteří konali službu při vojenském mapování a při triangulování, přijímají se v opatření vojenské, mají právo žádati, aby jim byla při vyměření penze počítána služba výhledným způsobem, jako uvedeno v §. 13.

§. 79.

Jak se má vyměřovati penze invalidní.

Penze invalidní vyměřuje se dle čísla skutečné, kterou měl poddůstojník nebo voják, před než byl přijat v opatření vojenské, a dle dokonané vpočítatelného času služby.

Jak vyměřena jest roční invalidní penze mužstva r. k. vojska, viděti a přiložiti I.

§. 80.

Invalidním poddůstojníkům a vojákům, kterým se má dáti penze dříve než dokonají deset let služby skutečné, vyměřena buď penze v té část, která by jim náležela dle jich čísla po dokonání službě dostičné.

§. 81.

Kadeti, kteří se stavou ke službě válečné nezohospňají a přitýkají poručíci před nepřítelům, budou dáni na odpočívání jako poručíci a penze ročních tří set slatých.

§. 82.

Jesu-li poddůstojníci a vojáci a počtu odpočívání nebo rezervníků zároveň postaveni v civilní službě státní nebo ve službě nějaké jiné službě za rovnou počítané a stavou-li se, konajíce službu vojenskou, k vojenské i k civilní službě nezohospňají a zároveň nepřítelům i k výživě občanské (§§. 78. a 76.), vyměřena jim buď penze dle pravidel, uvedených v §. 6.

Byli-li takové poddůstojníci a vojáci ze služby civilní dáni již na penzi, obdrželi-li provisi nebo byli dáni do královence, a stano-li se potom z příslušy služby vojenské invalidními a k občanské veřejně nepůsobilými (§§. 75. a 76.), obdrželi ke své pensii civilní (k provisi ad.), když tato pensie nepřesáhne 800 zl., příplatek na čest státní společnosti vojaka. Tento příplatek náleží jim za vypočítaný čas služby vojenské, který tímto způsobem uznávi, dle skutečné služby vojenské od níh spravované dle výměry, uvedené v přehledu, příloha II., poznačně obdrželi jen na čest, která jest k doplácní civilní pensie na 800 zl. postřehi, při čemž se jim počítá čas služby civilní (§. 6.), kterou snad konali, ale ochotny za ni neodběřeli.

Každý od rezervy, kteří ze služby civilní již byli na pensii dáni, dostali provisi nebo byli dáni do královence, a žijí se v případě §. 81. jako parulci na odpočinek vojenský, obřít, nedovrželi jejich pensie civilní (provise) 800 zl., to, čeho se na to nedostává, z státní společnosti vojaka. Čistí-li však pensie civilní 800 zl. nebo více, nežli což vojaka společnosti něčeho více.

Tento příplatek k pensii nesouvisí s přílohem z příslušy poruční (§. 80.) některou náležijm.

§. 80.

Ode kterého dne přísluší pensie.

Pensie invalidní platí se náležitě napřed, nežli dále důležitě a přísluší od prvního dne toho měsíce, který přijde nejprve po onom dni, kterého bylo sepsáno oznáčení státní v §. 71. jmenovaných, jímž byl poddůstojník neb voják v stav invalidní přelozen.

§. 81.

Byli-li takové oznáčení sepsáno první den v měsíci aneb byl-li poddůstojník nebo voják v stav invalidní přelozen výslovně od prvního dne některého měsíce, tedy počne býti pensii invalidní již od tohoto dne.

§. 82.

Kdy přestává pensie.

Pensie invalidní přestává již ten měsíc, kterého poddůstojník neb voják vystoupí ze stavu invalidního, nežli se to stane jak koli.

§. 83.

Prostřední mezikou se vzdání pensie invalidní proti odhytním.

Každý poddůstojník nebo voják, který podívá stále pensie invalidní, může pod výnimkami a modalitami v §. 25. ustanovenými žádati, aby mu bylo dáno odhytné v dvojitém samé pensie jemu příslušející.

§. 84.

Co ustanoveno v příloze příjmů invalidních poddůstojníků a vojáků, kteří přestoupí v státní službu civilní.

Byl-li některý poddůstojník nebo voják pensie invalidní pobírající trvale aneb i jen na zkušku ustanoven ve státní službě civilní neb ve službě této službě za rovnos počítán, a nebo bylo-li mu propůjčeno nějaké místo služební vojákům vysloužilým stávaným, tedy jest v příloze jako dalších příjmů pravidlem to, co ustanoveno v §§. 28. až do 30.

Obdrželi-li některý-podřístojník a voják penzi invalidní jen na čas, žádati může, když přestoupí v některou službu výše jmenovanou, „příplatku vojenského“ jen dotud, pokud se jemu při obzovnění superarbitrium přiklíne právo ku stále penzi invalidní.

§. 88.

Co ustanoveno v příčině příjmů, když některý invalida odstupí zase ze státní služby civilní.

Nemá-li invalida v počtváči penze invalidní v nějakou státní službu civilní nebo v nějakou službu této službě se rovnou pokládanou anebo vojákům zřetelovou přestoupily, když byl z této služby na odpočinku nespět přeložen, dle pravidel o strany služby civilní, kterou přes spravoval, platnost majících hod žádáše práva, žádati nějakého opatření, aneb má-li jen právo, žádati opatření v směr menší, než byla penze, kterou přes hrál a stráž vojenského, dána mu buď v oně případy z této penzi vojenských přeláží penze invalidní v plně směr, v této pak případy toliko to, což jest předstáří penze invalidní rozdílné od penze civilní jemu přiklánné.

§. 89.

Vzdá-li se invalida z počtváči penze invalidní v nějakou státní i službu civilní nebo v nějakou službu této službě se rovnou pokládanou, anebo vojákům zřetelovou přestoupily služby této s povoláním úřadu představeného, má též zase vojní v počtváči penze invalidní, která počívá přes.

Byl-li však některý invalida pro nějaký čin trestuhodný odvozen ku strádě služby civilní, která dle zákona trestního s sebou přináší stráž opatření invalidního, tedy nemá práva nabýti znovu penze.

Číska II.

O přídavech z příčiny poranění.

§. 90.

Obecné pravidlo.

Přídavek z příčiny poranění uznávati na penzi invalidní, a vyměřuje se, ohledie k času služby a k stří, jediné dle povahy poranění.

§. 91.

Kdo má právo žádati přídavek z příčiny poranění.

Podřístojníci a vojáci, kteří byli zbraní nepřítelkou aneb jinými přístroji vloženy-ú aneb i času pokoje u vykonávání své služby bez své viny poranění, nebo jim' bylo těžce nárzene a stali se z té příčiny neschopnými ku službě, obdrželi k pravidelné penzi invalidní oem a čtyřicet státek ročněho přídavek z příčiny poranění.

§. 92.

Podřístojníkům a vojákům, kteří z příčiny některé v §. 91. uvedené pozbyli raky nebo nohy, náleží k pravidelné penzi invalidní šest a devadesát státek přídavek z příčiny poranění na rok.

§. 33.

Foddůstojníci a vojáci, kteří spůsobem v §. 31. uvedeným pozbýlí dvou odřev, nebo oslepli na obě oči, nebo kteří mohou jen tase veliké věci velmi z blízka poznati, potkajíť jen jako od temnoty rozemati, obdrželi sto čtyři a čtyřicet starých přidavku z příčiny poranění na rok.

§. 34.

Neschopnost k užívání některého ůdu, pro kterou si osoby jmenované nemohou ničeho vydělati, 188 poranění nebo ůšlého ůškocení na hlavě, na prsou aneb na živote, jindž se výkonu ůšléjších orgánů životních ůplně a trvale přerušaji, pokládaji se ztrátě ůdu za rovné.

§. 35.

Kadeti, kteří byvše před nepřítelom zraněni, byli dáni jako poručíci na odpočinutí, mají právo, žádati za přidavek z příčiny poranění v míře důstojnickém (§§. 36. až do 39.) ustanovené.

§. 36.

Ode kterého dne jde přidavek z příčiny poranění.

Co se týče toho, od kterého dne jde přidavek z příčiny poranění, má platnost totžé, co ustanoveno z strany penze invalidní (§§. 83. a 84.); jako tato penze tak vyplácej se i přidavek z příčiny poranění měsíčně napřed, a nemžže se dále děliti.

§. 37.

Kdy přestává jiti přidavek z příčiny poranění.

Přidavek z příčiny poranění přestává jiti jen ve dvou případech:

- a) Když ten, kdo má právo ho brati, zemře;
- b) když se vysvěhuje ze země aneb nabude cizího státního občanství.

§. 38.

Přidavek z příčiny poranění nemžže se obstarati.

Přidavek z příčiny poranění nemžže se ani spůsobem mimocourtním ani soudním obstarati nebo v čekaci vzíti.

Článek III.**O přijímání v opatření invalidovev vojenských.**

§. 39.

Kdo má právo žádati za opatření v invalidovev.

Právo žádati, aby byli přijati do některé invalidovev vojenské, mají poddůstojníci a vojáci invalidní:

- a) kteří nejmenšé třiadvacet let nepřerušně skutečně sloužili, nebo kteří
- b) za příčinou poranění před nepřítelom nebo vřhem ve službě oslepli aneb ůšlého urážení utrpěli, pročž mají zvláštního opatrování a dohledu započtebi; kroměně ti, kteří

- c) byli ve skutečně službě blízkosti neb podruží nemocí stíhání aneb ochromeni
vůl pomocí zbraňů a nemocí a svých sourodniců náležejících pomocí náležejících.

§. 100.

O náležitosti invaliditám opatření v invaliditách podivajících.

Invaliditám do invalidit vojenských přijatých náležitosti v každém případě: plat, strava, chléb, byt, oděv a limitovaný kašňavý tabák, tento za limitovanou cenu.

V případech těchto náležitostí jsou také přídavek služební, přídavek za práci, přídavek na pohřeb aneb přídavek odměny, a to pod těmito podmínkami a v téže výši, jako dostává tyto přídavky mužstvo stálého vojska.

§. 101.

Plat náležitosti mužstva do invalidit vojenských přijatých dle šarže skutečné, kterou voják v činnosti službě naposledy spravoval.

Jak jest plat invalidit každé šarže výše, patrně z přehledu, příloha III.

Co se týče jiných věcí dle §. 100. invalidit náležejících, též také, od kterého dne jsou příslušné a kdy přívěs je větší, přestává, mají vůbec platnost pravidla v příslušné stálého vojska daná.

§. 102.

Kdy přičítají invaliditám přídavek a příslušný poručení.

V případech, uvedených v §§. 91. až do 94., náležitosti také mužstva opatření v některé invaliditách vojenských podivajících přídavek a příslušný poručení v míře tam uvedené.

Co toho se týče, od kterého dne mužstva tento přídavek přičítají a kdy přestává, platí to, co ustanoveno v §. 92., potažně v §§. 93. a 94., též v §. 97.

§. 103.

Poddůstojníci a vojáci mohou se vzdát opatření v invaliditách.

Poddůstojníci a vojáci, kteří se stali opatření v některé invaliditách vojenských důstojníků, mají toho vůli:

- a) vzdát se míře opatření v invaliditách podle invaliditách aneb invaliditách, nebo
- b) vzdát se úplně opatření v invaliditách aneb odbytí.

§. 104.

Invalidé, kteří přičítají opatření v invaliditách, kteří však se určitých příčin dávají přednost podle invalidit, mohou každé doby žádati, aby byli přijati v opatření v invaliditách.

§. 105.

Když některý poddůstojník nebo voják se vzdá opatření v invaliditách, považuje se za pod podmínkami a mezdami v §. 92. ustanovenými za odbytí.

dvakrát penze invalidní, které by byl měl, vystup: je se skutečně služby, dle přílohy I. právo žádat.

§. 106.

Kdy invalida opatření v invalidovně pashade.

Když invalida propadne právo k opatření v invalidovně tím, že byl odsouzen k trestu tělesného kašpě, přestaneu jí všechny podítky invalidovnou poskytované (až na přídavek z přílohy paragrafu, §. 97.) od posledního dne té doby desátého platu, v kteréz rozsudek trestní byl vyhlášen.

Invalidé, kteří jsou oddáni piti, dávají nesouditelnosti svou přítom ku svědčím v invalidovně, nechce se pravidelně domájetu podrobiti a navzdor všemu domlouvání a užitíu trestům nezapravidelně ve své vůli setrvávají, a tím opatření v invalidovně nechávají se čini, budou k návrhu valikostvi invalidovny a představeného valikostvi generálního (vojenského) učiněnému z invalidovny vyhoštění a poskyće se jim penze invalidní v náležitě výměře.

§. 107.

Jaké úhrady se pohřb se provádě.

Ze každého poddůstojníka neb vojáka, který požívaje opatření v invalidovně zemře a ne býti dle pravidel s konduktu pohřben, provádě se, když se náklady pohřbení z postelosti nemocou zapraviti, aby se na sjednotní rakve a na zapravení jichých výloh menších, jako z takové přílohy vojáků, počítaly celá úhradem též slož, až není-li to již na zapravení toho nějakého svědčícího fondu, ačch zastalo-li se z přílohy toho nějaké jiné opatření.

§. 108.

Jaké odhlyat stáčí rodina vojáka, který je v opatření invalidovny, smrti vojdy.

Rodině (§. 25., odstav 2.) vojáka dle prvního způsobu ženatého, který je v opatření v některé invalidovně vojenské smrti vojdy, náleží třídost starých odhlytů, které se jí každ po smrti hlavy rodiny vyplati.

B. C. k. lodstvo válečné.

§. 109.

Ustanovení výše položená vztahují se se ustanovení nále uvedení také k poddůstojníkům a marínům o. k. lodstva válečného.

§. 110.

Poddůstojníkům, od podlodníka a šerči jsou rovněž vzhůru, počítán každ čas, který po dokončených desíti letech služby strávil v pokoji na vypravené lodi k lodstvu námořní, na školní lodi nebo na tendru takové lodi, při vynoštění penze dle toho, co ustanoveno v §. 60.

§. 111.

Penae šarží nadleďníka, lodníka a podleďníka, též poddůstojníků téžto šarží na rovné pokládají, vyměřuje se tak jako penae osob gáše poživajících, ježto nejsou do žádné třídy dílní vřadby, dle platu aktivního na 360 dní vycházejícího; pročež Tito poddůstojníci po dokonáních čtyřdesát letoch služby vojens. v podívání přehodného pladho platu aktivního.

Jak vyměřena jest roční penae invalidní mužstvu c. k. lodstva válečného, od pomocníka leďníka a šarží jemu rovných dolů, patrne jest z přehledu, příloha IV., a jak vyměřen jest plat invalidní mužstvu lodstva válečného v invalidních vojenských umístěních podlé šarže jednoho každého, patrne z přehledu, příloha V.

Mužstvu lodstva válečného, přivazována ze stavu odpuštěných nebo rezervní, postaveněna v civilní službě státní aneb službě této službě za rovnou pokládání, anebo daněna z této služby již na penae, opatřována provií nebo daněna do kvěsence, vyměřuje se penae dle toho, co ustanoveno v §. 82. Šarže nadleďníka, lodníka a podleďníka, též poddůstojníků za rovné jim kladných pokládají se však při tom za rovné osobám od reserva (§. 6.) gáše poživajícím, které nejsou do žádné třídy dílní vřadby a k tomu konci počítá se jejich penae vojenská, potažiti penae civilní (provií atd.) dle §. 6. o 2¹/₂ procenta vyřádní podlé platu aktivního na 360 dní vycházejícího. Jak volký jest vojenský příplatek k penae civilní (provií atd.) dle druhého odstavě §. 82. ostatním odpuštěným a rezervním c. k. lodstva válečného uřizovaným, patrne jest z přehledu, příloha VI.

§. 112.

Uřizové služby při lodí a při strojích u c. k. lodstva válečného, když se z příčiny služby a ukazení nějakého slabého epišobného stali ke službě válečné neschopnými, pokládání bode, se opatřeni se tyto, za rovné maríněním třídy čtvrté.

§. 113.

Š strany opatřeni dělníkův v úvazkách vydání jsou ustanovení zvláštní.

Kapitola třetí.

Jak se opatřují na mysl choti osoby c. k. vojska a c. k. lodstva válečného, když se přijíma do domu penatcůch.

§. 114.

Ustanovení ústavní.

Důstojníci na mysl choti každého stupně (auditorové, škafí vojens. a počtovodnatí při vojích), kadeti námořní, duchovní vojarští a duchovní lodstva válečného, úředníci a gáše třídy dílní nemajíci, kteří jsou v podívání platu vojenského (gáše neb penae), též poddůstojníci, vojáci a maríní, kteří mají službu skutsčnou, aneb jsouce v podívání penae invalidní anebo opitění v některé invalidováně, na mysl omezené, mohou, když se shodá toho počteba, aby byli odevzdáni do domu penatcůch, jedním býti:

- a) buď do oddělení penatcůch vojens. invalidován v Trnavě, anebo nebýlo-li by tam místa,
- b) do některého civilního domu penatcůch.

Onino vedou se v stavu u invalidovny Trnavské, tito po čas jich choroby u té invalidovny vojenské, na kterou náležá, aby je měla v evidenci.

§. 115.

Jak se opatřují důstojníci a jiní gádnáci.

Důstojníci na myslí chodí a jiní gádnáci jak v oddělení pomatených vojské invalidovny v Trnavě, tak i v civilních domech pomatených dostanou penzi, kteří jim dle systému přísluší.

V domech pomatených náleží generálům a admirálům, státním důstojníkům a poddůstojníkům, duchovním a šlechtickým vojenským a při lodstvu vířečným sčizeným opatření dle první třídy, kadetům (aspirantům) námořským dle druhé a osobám k vojsku a lodstvu vířečným náležejícím, které berou gádn, nejsou však do žádné třídy dílní vřadány, dle třetí třídy, jak jsou v těchto ústavech obyčejno.

Pakli by penze a útlak se soukromého jmění, jestli to jaké, na zjednání oděvu a přídělá a na zapravení jiných mezdích potřeb nestačily, náleží každému gádníkovi do domu pomatených dodatečně roční úhrakové, vynášené tím, kteří jsou dle první třídy opatření, na oznámení slatých, tím, kteří jsou opatření dle třídy druhé, na třicetát a tím, kteří jsou opatření dle třídy třetí, na čtyřicetát slatých.

Náklady na opatření, též výlohy na dovezení na mysl chorého do ústavu zapraveny buďte z penze a z útlaku soukromého jmění jeho, též má-li jaké. Nostačí-li penze a útlak z jmění soukromého na zapravení nákladu na dovezení a opatření, zapraví to, doba se nedostane, evár.

Když chorý na mysl zemře, náleží buď na dobytí účinné vylah také podstaty jmění, pokud by to nebylo na újmu vřlivy rodiny zemřelého.

§. 116.

Co ustanoveno v příčině poddůstojníků, vojáků a marínů.

Co se týče chorých na mysl poddůstojníků, vojáků a marínů v domech pomatených opatřených, zapraví výlohy a přídělá výše dotčených vzáše evár proti tomu, že se jejich pédky nastaví, a to, co se dotýče kadetů, dle druhé třídy, a co se dotýče jiných poddůstojníků a vojáků, též marínů, dle třetí třídy opatřovací.

Díl druhý.

C. k. obrana zemská

(přísluší v ní státní evár v Tyrolsku a Vorarlberku).

§. 117.

Pravidla v příčině vojenského opatření osob c. k. vojska daná vztahují se také úplně k důstojníkům, duchovním, šlechtickým nebo vůbec osobám gádní beroucím, též k poddůstojníkům a jiným vojákům c. k. obrany zemské, kteří se ve službě skutečně stali invalidními; a takéž pečlivě buď při vyměřování penze

okresním líkovatelům obrany zemské (okresním nadhospodářům) přidavek z příslušné výšky tím, že se připočte ke gázi (§. 18.).

Pravidla, vztahující se, ještě dále jsou v §§. 6., 77. a 82. v příslušné odpovídající a rezervní, mají také výše platnosti v příslušné obraně zemské, kteří nekoují služby skutečné a těch, kteří náležejí k evidenci.

Však mají v příslušné těch i oněch přechod máti směry této ústředně.

§. 118.

Kdy koli při započtení osob e. k. vojska přičítá říšské ministerium vojenské nebo některé generální (vojenské) velitelství, přičítá při započtení osob e. k. obrany zemské, podle případů se soudně, uvedení v §. 127., úřadu 2., e. k. ministerium zemědělské, potažiti příslušné velitelství obrany zemské (v Tyrolsku a Vorarlbersku včetně úřad a velitelství královské zemské).

§. 119.

Všední počítky započtení osobám obrany zemské dle tohoto zákona náležejí, ještě se vyloučeně zemají platiti z státní společnosti vojska, zapravují se z občanského (civilního) fondu penzijného, potažiti z toho fondu, z něhož král penzista civilní plat aktivitel (§. 6. a 82.).

§. 120.

Za čas služby (§§. 8. až do 14., a 77. až do 83.) počítá buď při vyúčtování peníze v příslušné služby v e. k. obraně zemské komand máno to:

- a) čas, po který osoby obrany zemské peníze od vojska dále počítávají (§. 121.) koují skutečnou službu v obraně zemské, i kdyby, pokud peníze počítávají, braly na místě gáze aktivními jen superplus k penzi;
- b) počítá buď za čas služby králové v pokojí, v heterosti a ve válce komand dotazní služba osob, k obraně zemské skutečné služby nekoující nebo k evidenci obrany zemské náležejících, když při této službě jest právo, buďti plat aktivitel (superplus k penzi) nebo domní plat aktivující, potažiti plat domní;
- c) počítá buď čas, po který příslušníci obrany zemské skutečné služby nekoující nebo příslušníci evidenci obrany zemské navštěvovali domní nebo vaření kurs škol důstojnických aspirantů obrany zemské, a to v plně míře, jak se se tyto tráví takového kursu, tak i vojákůch předních předepočtych, nehledě k tomu, stali ten kurs navštěvovali za účet státní obrany zemské nebo svjm nákladem;
- d) počítá buď každý čas vpočítatelný, jež ten, komu se má peníze vyměřiti, prv než vstupil k e. k. obraně zemské, strávil ve skutečné službě e. k. vojska nebo e. k. loderna námořského nebo také v civilní službě státní nebo ve službě této službě na rovnou pokládání (§§. 8. a 77.), když k e. k. obraně zemské přestoupil přímo, nebo ze státní arch dočasně odpočítání (z odpovídání na dovolenou a takovým) a když civilní služba státní nebo služba této službě na rovnou pokládání byla vpočítatelná.

§. 121.

Důstojníkům, důstojníkům, úředníkům nebo vůbec osobám gáze počítávají, se stavu odpočítání, potažiti se stavu invalidního e. k. vojska (ledetva námoř-

skúšky) a c. k. občané zemské služby, ktorí poddávajúcim a znešťvaním, neochi náležejú k obrane zemské služby konajúcí alebo nekonnajúcí, alebo jen k evidenci, vydávajú buď z útlu spoločného vojska pravidelnú dáku penze, ktorú za skutočnou službu v státnom vojsku jš nabýli, pakuď sa jí z dobrú vôle nevzdajú alebo jí nebudou znavení.

§. 122.

Tyto osoby nabudou vpočítateľnou službu v obrane zemské také práva, štátnu zvláštnú penzu od vojska, ktorú sa jim má nepretržite vydávať.

Tato štátka, ktorú kromú prípadu v §. 128. uvedeného platí sa z obecného fondu penziového, vyhlásí sa podľa času služby, ktorú vyjde, když sa čas služby nové plinu podľa dne pripočítá k času služby predtým a podľa grúle poslu podávané (penze a superplús, §§. 120. a 121.), potažím podľa platu domiho.

Tato novú penzu vyměli sa osobám obrany zemské služby konajúcí, tepr když se znova dajú na odpočívání, osobám však obrany zemské skutočné služby nekonnajúcí, a osobám náležejúcim k evidenci vyměli sa v každém případu zvláštnú, a to když jim z příčiny času služby v obrane zemské vpočítateľného vzajú vyšší štátka penze.

§. 123.

Osoby, náležejúci k obrane zemské služby skutočné nekonnajúcí nebo k evidenci a podávajúci penzu z útlu spoločného vojska, nabudou, bytú v tomto postavení do vyšší šarče povýšeny, práva k vyšší penzi této šarči přiměřenú tepr tehda, když budou na některém systematickém aktivním rási služebním delničím stázeny a půjden zase nazpět do penze, anebo, nehledie ke zřícení na nějakém aktivním místě služebním, když se stane před nepřítelom, nebo také v pokoji a samém vykonáváním služby vojenské, poraněním, těžkým úkonnem aneb trvalým přerobením zdraví dle znění §. 4. v) způsobeným ko službě neochopným.

I tato zvláštnú penzu platí sa z obecného fondu penziového, až na případ, uvedený v §. 128.

§. 124.

Kromú doby pokládaní se mají za takout polní, potažím za léta válečná (§. 10., článok 3. a §. 78.), a pakuď se tyto výhody vztahovají nebou k ně neb oné části c. k. obrany zemské, ustanoví v každém případu zvláštnú Jeko c. a k. Apoštolské Vališeství.

§. 125.

Podlínám zemských penzištní, kteří bytú dani na odpočívání se oženili (§. 27.), přiláží kvartál dčrtel, potažím odbytnú jen tehda, když manžel nebo stie oženil se, byl zase stále v aktivním stavu c. k. obrany zemské ustanoven a pak zase na odpočívání přeložen, nebo když i také konal službu delničím, a však zeměl buď z příčiny poranění před nepřítelom, nebo z příčiny nějakého úkonnem jinak ve službě bez jeho viny na způsobeného, aneb z příčiny nějaké nákalivé nemoci, kterou byl stizen, konaje službu špitální.

Bral-li nebožtík penzu nebo štát penzu na útlu útlu společného vojska, teď jest vř štát povinen, napraviti dčrtel kvartál nebo štát tohoto kvartála, vypočítanou podle penze, jš nebožtík od vojska bral, a však, nemá-li zřista to, co usta-

naveno v §. 128., jen tehda, když se nebohdák oženil, jea ve skutečné službě c. k. vojska osob jea již stále na odpočinku, ale dřívě, než nabyl mezi nákom o povinnosti branné, vydaný dne 5. prosince 1868 (Z. 151 zák. říš.). Zbytek nábožního kvartálu úmrtního zapraví obecný fond penziový.

Všeod-li však nebohdák na stálý odpočinek daný v manželství teprv potom, když nákom o povinnosti branné nabyl již meci, zapraví obecný fond penziový, vyjmaže případ, uvedený v §. 128., celý nábožní kvartál úmrtní.

§. 126.

Důstojníci vojenského stavu c. k. obrany zemské, od soudníka (ritmistra) dolů, mehou, jako důstojníci c. k. vojska, přijati býti v opatření invalidoven vojenských, když se stali invalidními ve službě vpočítatelné a jeou na stálém odpočinku (§. 47.).

V případech zvláštních mehou také důstojníci pro službu soudní, lékaří, požarovodní, duchovní a středníci c. k. obrany zemské ze stavu odpočinku od IX. třídy státní dolů v opatření invalidní přijati býti (§. 48.), když se stali invalidními ve službě vpočítatelné.

Co se týče přijímání v opatření invalidní gádností, kteří nejsou do žádné třídy státní vřadění, zachováti se jest k nim, když se stanou invalidními, jeouce v službě vpočítatelné, tak jako k osobám c. k. vojska jim za rovné pokládáým (§§. 58. a 59.).

Konečně mají také poddůstojníci obrany zemské a zemštranci, kteří se stanou v čas služby vpočítatelné invalidními, dle toho, co ustanoveno v člátku III. kapitoly druhé, totž právo, žádati za přijetí v opatření invalidoven vojenských, jako invalidní poddůstojníci a vojáci c. k. vojska.

Jestlito by však toto přijetí osob c. k. obrany zemské v opatření invalidoven vojenských vyžadovalo větší výloh, nežli jeou přijmy čísto osobám z obecné dotace správy všeobecné příslušející (§§. 121., 122. a 123.), refundováno buď to, co se více činí, z obecného fondu penziového, nenažli-li však žádného převa, žádati opatření z této dotace, refundována buď z něho veškerá sama výloh náležitých (pojmaje v ně kvartál úmrtní v §§. 59. a 108. připomenutý, petalitié odlymá).

Rozhodovati, má-li některá osoba obrany zemské přijata býti v opatření invalidoven vojenských, přísluší třadím c. k. vojska, a to, týče-li se osoby nějaké gádné podlévajcí říšskému ministerium vojensvé, a týče-li se jiných osob obrany zemské, generálím (vojenským) vřadostvím.

Při tom buďti pravidlem, že osoby obrany zemské, které se stanou ke službě neochopnými ve vále, mají totž právo jako osoby c. k. vojska a že dáví přednost jen zvláštní hodnost; důstojníci obrany zemské však, kteří se stali neochopnými v pokoří a dle případnosti gádností v druhém sílece tohoto paragrafu jmenovaní že budou přijati jen v mimořádných případech, poddůstojníci a zemštranci pak, kteří se stanou ke službě neochopnými v pokoří, že budou přijati vždy, když možnost toho dopusí.

Pravidla o placení výloh uvedená mají také platnost, když to, co ustanoveno v třetí kapitole tohoto zákona, vztáhne se k osobám c. k. obrany zemské.

§. 127.

Supersarbitrování osob obrany zemské diti se má skrze zvláštní komise supersarbitrovací a velitelství obrany zemské (a velitelství zeměbránní) sestavené.

Zapřavuje-li však náklad na započtení osob obrany zemské sčítan nebo diti jeho osob společného vojska, předevzeme supersarbitrovací komise souhlas a přisluší potvrzování nále o supersarbitrování v tomto případě, když se týče osob gále polní vojáků, náležejících ministerium vojenství, a týče-li se mužstva, generálního (vojenského) velitelství, v tomto případě pak, týče-li se osob gále polní vojáků, ministerium zeměbránní po usouzení se říšským ministerium vojenství, a týče-li se mužstva, velitelství obrany zemské (včetněho řádu zeměbránní) po usouzení a generálním (vojenským) velitelstvím.

§. 128.

Stanou-li se osoby obrany zemské ke službě neschopnými za příčinou mobilisace nebo sčítit jež ke společným úsluhám státním neb vládním, zapřaviti má etit společného vojska to, co dle tohoto nákona vychází a jest potřebí na opatření vojenských, v čemž se také obsahuje opatření v invalidovně a opatrování chorých na mysli (§. 118.), má dle případnosti kvartál smetiti (§. 125.), totiž:

- a) Přídavek z příčiny poranění v každém případě;
- b) veškeré položky opatrovací osobám, náležejícím k obraně zemské skutečně služby nekonající, které před mobilisací nebyly ani v civilní službě státní ani v některé jiné službě této službě za rovnou pokládány;
- c) platy vojenské na odpovídání dle §§. 6. a 82. jedině za čas vojenské služby vycházející osobám obrany zemské služby skutečně nekonajícím nebo k evidenci náležejícím, které jsou v civilní službě státní nebo ve službě této službě za rovnou pokládány, aneb byly již a těchto služeb na penzi dány, provizí opatrovány aneb do kviescence přeloženy, a byly v obou případnostech z příčiny mobilisace ke službě vojenské povolány;
- d) surplus k penzi, jehož osoby obrany zemské skutečně služby nekonající nebo k evidenci náležející, když požívají již penze od vojska nebo od obrany zemské, aneb obou penze zároveň, dle gále posték požívány nebudou příjmu připočtením služby z poruču mobilisace vpočítatelné, k předoblé službě vpočítatelné, která však penzi nebyla honorována;
- e) konečně veškeré položky opatrovací podlé celé služby vpočítatelné osobám na systemisovaném místě služební definitivně ustaveným, k obraně zemské skutečnou službu konajícím náležejícím.

Příloha I.

Příloha I.

roční pouti lesní, silnice lesní, silnice lesní a k. vojáka.

Číslo 513.

po stranách 10	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120
11	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132
12	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145
13	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158
14	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171
15	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184
16	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197
17	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210
18	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223
19	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236
20	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249

Příloha I. Roční pouti lesní, silnice lesní, silnice lesní a k. vojáka. Tato příloha obsahuje seznam všech stran, které jsou v držení lesní správy, a jejich obsah. Každá stránka je označena číslem a obsahuje název a popis pozemku. Seznam je uspořádán podle čísel, která jsou uvedena v tabulce nahoře. Každá stránka je dále rozdělena na části, které jsou označeny písmeny A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z. Každá část je dále rozdělena na podčásti, které jsou označeny čísly 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Phenol

total available from available sources & E. I. du Pont de Nemours & Co.

1950

1950	Production domestic Foreign Total	Total demand Production Inventory Exports Imports	Production domestic Foreign Total	Total demand Production Inventory Exports Imports	Production domestic Foreign Total	Total demand Production Inventory Exports Imports	Production domestic Foreign Total	Total demand Production Inventory Exports Imports	Production domestic Foreign Total	Total demand Production Inventory Exports Imports
10	50	64	73	80	81	82	83	84	85	86
11	112	88	98	79	82	83	84	85	86	87
12	120	112	90	90	75	85	85	86	87	88
13	114	120	108	90	81	75	85	85	86	87
14	100	118	100	100	90	80	80	80	80	78
15	75	115	122	110	89	80	80	80	80	77
16	100	100	104	100	100	100	100	100	100	100
17	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
18	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Exhibit showing total production available

*) Domestic production of phenol from 1950 to 1958 is shown in the table above. Total production of phenol from 1950 to 1958 is shown in the table above.

**) Total production of phenol from 1950 to 1958 is shown in the table above. Total production of phenol from 1950 to 1958 is shown in the table above.

Profiled

presented a panel of specialists with extensive knowledge, broad scholarly experience, a reputation as a leading researcher, past or still in effect regarding theoretical, policy, legal and/or practical issues in energy rate design or revenue production in general under the provisions that such panel operated (35, 82, & 111).

Panelist name	Panelist title	Panelist subject/issue participation record		
		per discussion	per research	per writing
Panelist name 1	a suitable description of the panelist's position in the panel	10	10	10
Panelist name 2		10	10	10
Panelist name 3		10	10	10
Panelist name 4		10	10	10
Panelist name 5		10	10	10

Panelist meeting with other panelists (35) & their work toward a better panel program (35) would proceed. Panelist name 1, although a leader in the field, would have participated in a way that would have been most effective. Panelist name 2, who was also a leader in the field, would have participated in a way that would have been most effective. Panelist name 3, who was also a leader in the field, would have participated in a way that would have been most effective. Panelist name 4, who was also a leader in the field, would have participated in a way that would have been most effective. Panelist name 5, who was also a leader in the field, would have participated in a way that would have been most effective.

The working group would meet to discuss the panel's progress and to make recommendations for the future. The group would meet to discuss the panel's progress and to make recommendations for the future. The group would meet to discuss the panel's progress and to make recommendations for the future. The group would meet to discuss the panel's progress and to make recommendations for the future. The group would meet to discuss the panel's progress and to make recommendations for the future. The group would meet to discuss the panel's progress and to make recommendations for the future.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska L. — Vydán a rozeslán dne 29. prosince 1873.

159.

Zákon finanční na rok 1876, daný dne 26. prosince 1873.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vůči se Mi nabídní takto:

Článek I.

Všecké vyhlášení státní na rok 1876 ustanovuje se na 403,176.570 ul. rakouského císa.

Článek II.

Nač se příjmy státní zvláště obrátí a které sumy státní na každé oddělení správy se povolují, obsahuje se v první části nížepoloženého rozpočtu státního.

Úvěrů dle kapitol, titulů a paragrafů tohoto rozpočtu státního povolených užiti lze toliko k potřebám v každé kapitole, v každém titulu a paragrafu jmenovaným, a to zvláště o věcech na počety říšské a mimostátní.

Článek III.

Na zaplacení výdání státního v článku I. povoleného ustanovují se příjmy z daní příjmů, dávek nepřímých a jiných důchodův státních, vyměřené v druhé části nížepoloženého rozpočtu státního na sumu 372,702.342 ul. rakouského císa.

Článek IV.

Aby se sešla suma příjmů státních v článku III. ustanovená, vybirány budú daně přímé a dávky nepřímé vůbec dle předpisů již vydaných.

Co se však týče přírůžky k daním přímým, mějte platnost tato pravidla:

- a) při daní z pozemků tili daní grantovní a při daní z nájem domovního vybavení buď kromě ordinárium a kromě třetin příplatku daň a příjmů zastupitelů třetina ordinárium mimostátně přírůžky;

- b) při klasové dani z domů vybírána buď kromě ordináriam a třetiny příplatku, zastupující daň z příjmů, přírůžka mimořádná, ježto činí tolik co ordináriam;
- c) při dani z výdělků a při dani z příjmů vybírána buď kromě ordináriam přírůžka mimořádná, která též činí tolik co ordináriam.

Toliko od těch, kteří neplatí v ordináriam více než 50 sl. rak. šla veškeré daň z výdělků a daň z příjmů třídy první nebo daň z příjmů třídy druhé, vybíráno buď přírůžky mimořádné jen sedm desetín ordináriam.

Daně z příjmů ze stavení, kterých jsou zcela nebo z části od daně z nájmů demovalně osvobozena, zapravovány buď na rok 1876 pět procent z čistého příjmu ročního, který dojde z těchto věcí od daně osvobozených, a j. z té samy, která zůstane z celoročního hrubého příjmu z nájmů po snížení procent na chování daně v dobrém spůsobu zákonem povolených, a jestli stavení zcela daň zproštěno, také po snížení úroků z kapitálů na věci od daně osvobozené pojistěných, kterých úroky, jakož se prokáže, roku 1876 k placení dospějí.

Článek V.

Za kapitálu obecného dluhu státního, které r. 1876 ku splacení dospějí, budčeť pro vykonání §. 2. zákona, daného dne 24. prosince 1867, (č. 3 zák. Říš. na r. 1868), obligace nespłatného sjednoceného dluhu státního, zákonem se dne 20. června 1868, (č. 66 zák. Říš.) udláňeno, a to obligace dluhu v ústích záročního v sumě 25,192.800 sl. a obligace dluhu ve stříbrném záročního v sumě 243.800 sl. vydány a reprodlány ministerium financí odvážány.

Článek VI.

To, co bylo na rok 1876 k vydání povoleno, jakož se však do konce toho roku neudíje, aneb se toho udíje neplně, obzvláště se má, vyjmažte úvěry důchodků celních a tabákových (kapitola 13 a 16), které koncem tohoto roku penziona, také ježto v první polovině roku 1877 na potřeby v tomto finančním zákoně přivedené a v máje v tomto zákoně na rozličné potřeby ustanovené; však to, šoho se tímto spůsobem udíje, položí se v počtech výročních na účet předešlého roku.

Neudíje-li se však provedení, něco vydání, ani v první polovině roku 1877, poněm takové povolání posledního června r. 1877.

Tato ustanovení nevztahují se k sumám, určeným na zapravění státních příjmů, totiž platů služebních, penzí atd., neb na splacení takových přestav, ježto se zakládají na plátema úmlu právním, jakož jsou úroky z dluhu státního a p.; těchto platů a úroků žádání se má se až do projiti lhůty promlčecí.

Úvěry mimořádných v první části nábojného rozpočtu státního na určitě stavby nebo na jiné potřeby zvláště povolených, počítají se v ně i úvěry důchodků tabákových téžok druhu, kterých se r. 1876 buď docela neudíje nebo se jich udíje neplně, udíje se má se až do konce června 1878; budíž však s nimi nakládano tak, jako by byly v rozpočtu roku 1877 povoleny, a budíž tedy také na tento rok účtovány.

Článek VII.

Ministr financí zveřejňuje se, by v roce 1876 bez zvláštního přivolení rady Říšské prodal věci k nemovitému jmění státnímu náležející, pokud cena odhadní jedné každé nepřesáhne více než 25.000 sl., až do veškeré sumy 300.000 sl., bude však povinen, takový prodej potezně spraviti. Mimo to dává se ministru financí moc, když to potezně ospravedlní, by dal v roce 1876 společnostem železnic státních pokračujícímu povolání, prodání pozemky k železnicím státním náležející, jichž nemá zapotřebí, proti tomu, že dají podkladu státnímu náhradu za to, že se věci práva vlastnického; takové povolení může ministr financí dáti i tehda, když by cena odhadní té neb oné věci, kteráž se má prodati, činila více než 25.000 sl.

Článek VIII.

Na úhradu schodku, který, když se srovná

veškeré vydání státní	403,170.570 sl.
s veškerými příjmy státními	372,702.842 „

žní 30,468.228 sl.
zveřejňuje se předkem ministr financí, by prodal obligace neplatné, v náležitě záručeného sjednoceného dluhu státním, udělaného zárukou se dne 30. června 1868 (č. 66 zák. Říš.), až do sumy nominální 11,000.000 sl. ještě povolená v ústředí, ustanovených v §. 2. zákona, daného dne 24. prosince 1867 (č. 3 zák. Říš. na r. 1868).

Pro úhradu toho, co podle toho ještě zbývá, učiní se opatření zákonem zvláštním, v němž se má také zveřejněti ústředí míti ku sjednání peněz, jichž bude potřeba na stavění železnic státních.

Článek IX.

Ministru financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

V Gedeově, dne 28. prosince 1875.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Lasser m. p.	Stremayr m. p.	Glaser m. p.
Unger m. p.	Chlumceky m. p.	Pretis m. p.	Horst m. p.
	Ziemlaffowski m. p.	Mannsfeld m. p.	

Rozpočet státní

království a země v rámci říšské zastoupených na rok 1878.

Část první. — Příjmy.

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdání státní	V ý d á n í		
				Přímé	nepřímé	s u m a
				v miliónech rakouského šilera		
1			I. Nejvyšší dvůr	4,000,000		4,000,000
2			II. Kabineta kancelář Jeho Veličenství 50 %	74,744		74,744
3			III. Rada říšská.			
	1		Sedmero penzí	33,000		33,000
	2		Sedmero penzí	601,000		601,000
	3		Údržba	14,000		14,000
	4		Kontingentní na službu státní	10,700		10,700
	5		Ostatní služby parlamentního činu		1,000,000	1,000,000
			Suma (Kapitola 3, titul 1—5)	679,000	1,000,000	1,679,000
4			IV. Šedí říše	32,000		32,000
5			V. Příspěvek k nákladu na společnou zdravotní.			
	1		Příspěvek dědičným statkům	10,100,000		10,100,000
	2		Šedí a příjmy úřadů rakouských	770,000		770,000
	3		Čistá příjmy na společnou zdravotní	71,012,000		71,012,000
			Suma (Kapitola 5, titul 1—3)	81,882,000		81,882,000
6			VI. Rada ministerská.			
	1		Penze členů ministerské	347,000		347,000
	2		Fund doplnění	30,000		30,000
	3		Náklad na služby úřední	430,000		430,000
			Suma (Kapitola 6, titul 1—3)	817,000		817,000
7			VII. Ministerium zdravotní vnitřní.			
	1		Řízení zdravotní	400,000		400,000
	2		Výlohy na polní zdravotní	130,000		130,000
	3		Náklad na údržbu říše	64,000	1,000	65,000
	4		Správa zdravotní v zemích	5,450,000	500,000	5,950,000
	5		Výlohy bezpodmíně	2,000,000	1,000	2,001,000
			Kumulované výlohy příjmy v Rakousku (náhrady)		20,000	20,000

Klasifikace	Titul	Popisek	Vydání státní	V y d á n í		
				Měsí	minutová	roční
				celkový množství díků		
T	8		Připraveno na činy náboženské	11.000		11.000
	V		Škola státního učitelství	1.100.000	17.000	1.117.000
			Účty praxovní a přílohy mincovních státních učitelů a učitelů		43.000	43.000
	8		Školy státní:			
	I		V Rakovníku pod Štětím	333.000		333.000
			Na školní učební účely státního učitelství		30.000	30.000
			Na státní učební místo Doubravka v Vídni		770.000	770.000
			Na státní učitelství uč. učební místo Přibitka p/ve Douaji na Moravě p/ve		70.000	70.000
	I		V Rakovníku nad Štětím	184.000		184.000
			Pracovní učitelství učitelství učitelství na státní učební místo Doubravka v Litavě		97.000	97.000
	2		V Břeččovicích	100.000		100.000
			Na státní učební místo p/ve Štětím v Břeččovicích		100.000	100.000
			Na státní učitelství uč. učitelství na Kruševské škole státní		11.000	11.000
	4		Ve Štětím	334.000		334.000
			Připraveno učitelství na úpravu škol		2.000	2.000
	3		V Kruševské	171.000		171.000
			Na státní učební místo p/ve Štětím a na úpravu školní učitelství učitelství		17.000	17.000
	2		V Kruševské	140.000		140.000
			Na přílohu učitelství Rakovník nad Kruševskou a Kruševskou		17.000	17.000
	T		V Přibitce	100.000		100.000
	8		V Týnsku a Třebčovicích	311.000		311.000
			Na státní učitelství Prácheň		10.000	10.000
			Připraveno učitelství na úpravu škol státních		2.000	2.000
	9		V Čáslavi	1.100.000		1.100.000
			Na státní učitelství uč. učitelství p/ve Štětím nad Štětím		10.000	10.000
			Na státní učitelství uč. učitelství p/ve Štětím a Štětím		10.000	10.000
10			V Slavětíně	100.000		100.000
			Na státní učitelství a Kruševské do Přibitky		10.000	10.000
11			Ve Štětím	110.000		110.000
			Na státní učitelství a Kruševské do Kruševské		10.000	10.000
12			V Štětím a Kruševské	300.000		300.000
			a) Štětím a Štětím na Přibitce do Litavě			
			Na přílohu učitelství uč. učitelství p/ve Štětím a Štětím		40.000	40.000
			Na přílohu učitelství uč. učitelství p/ve Štětím a Štětím		30.000	30.000
			b) Štětím na Kruševské do Přibitky			
			Na úpravu školní praxe v Štětím		10.000	10.000
			Převážně na	4.300.000	1.310.000	5.610.000

Výdaje	Titul	Príloha	Výdajové účely	V y d a n i		
				účet	skutočnosť	suma
				v slovenských korunkách (Sk)		
			Finančné	1,322,000	1,322,000	1,322,000
			g) Výdavky a výdavky na Kultúrny			
			Na úpravu školy Práca nad mestom & TT		2,000	2,000
			Na úpravu pracovného miesta a školenia		12,000	12,000
		13	V školníctve	92,000	92,000	92,000
			Na dočasné učenie učiteľov uč. doškolenia		92,000	92,000
		14	V školníctve	92,000		92,000
			Na štúdiu učiteľa prírodovedného učenia a Brno doškolenia		18,000	18,000
			Na dočasné štúdiu učiteľa na Šanghaji doškolenia		18,000	18,000
			Na dočasné štúdiu učiteľa a doškolenia učiteľa doškolenia		2,000	2,000
			Na štúdiu učiteľa učiteľa a Šanghaji doškolenia		18,000	18,000
			Na štúdiu učiteľa učiteľa doškolenia doškolenia		50,000	50,000
			Suma (Titul 9, 25. 1-14)	4,250,000	4,250,000	4,250,000
			Škola na voľbe			
		1	V školníctve pod štúdiu	240,000		240,000
			Na štúdiu na voľbe štúdiu		240,000	240,000
		2	V školníctve nad štúdiu	140,000		140,000
			Na štúdiu na voľbe štúdiu		20,000	20,000
			„ „ „ „ štúdiu		20,000	20,000
			„ „ „ „ štúdiu		40,000	40,000
			„ „ „ „ štúdiu		40,000	40,000
		3	V školníctve	24,000		24,000
			Na úpravu školy štúdiu a štúdiu		22,000	22,000
		4	Na štúdiu	22,000		22,000
			Prírodné učenie na úpravu štúdiu		2,000	2,000
			„ „ „ „ štúdiu		20,000	20,000
			„ „ „ „ štúdiu		2,000	2,000
		5	V školníctve	1,000		1,000
			Na štúdiu úpravu štúdiu		10,000	10,000
		6	V školníctve	10,000		10,000
			Na úpravu štúdiu		10,000	10,000
		7	V školníctve	2,000		2,000
		8	V školníctve a doškolenia	60,000		60,000
			Na štúdiu úpravu štúdiu na voľbe štúdiu		18,000	18,000
			Na dočasné štúdiu		20,000	20,000
			Na úpravu školy štúdiu		2,000	2,000
		9	V školníctve	180,000		180,000
			Na úpravu štúdiu		180,000	180,000
			Na úpravu štúdiu		200,000	200,000
		10	V školníctve	400		400
		11	Na školníctve	200		200
		12	V školníctve a doškolenia	27,000		27,000
			Na štúdiu na voľbe		20,000	20,000
			„ „ „ „ štúdiu		12,000	12,000
			„ „ „ „ štúdiu		40,000	40,000
			„ „ „ „ štúdiu		40,000	40,000
			Prírodné učenie	200,000	200,000	1,791,000

Kapitola	Titul	Pozorová	Výdavki štátnej	Výdavki			
				Plán	skutočnosť	z toho	
							skupiny rozpočtových čísel
			Převzato	500.000	500.000	1.700.000	
B	10		Na starý ročník		20.000	20.000	
			" " " Převzato		0.000	0.000	
			" " " Průběh		4.000	4.000	
		10 V Bratislavě	3.000		3.000		
	14 V Dolnom Strehove	3.000		3.000			
			Suma (Titul B, §§. 1—14)	600.000	1.027.000	1.832.000	
10			Nové staroby a výdavky správy:				
	1		Místodržitelství v Bratislavě		1.000	1.000	
	2		Dělní výstavba v Opavě, polské a zahraniční místopředsednictví reprezentativní		24.000	24.000	
	3		Archiv místopředsednictví v Bratislavě		1.000	1.000	
	4		Místní správy a neprofitní organizace		4.000	4.000	
			Suma (Titul 10, §§. 1—4)		30.000	30.000	
11			Náklad na telegramy	10.000		10.000	
			Dokladování (Kapitola B, titul 1—11)	10.000.000	2.737.000	16.817.000	
B			VII. Ministerstvo zemědělství.				
	1		Náklad kontrolní	100.000		100.000	
	2		Stavba zemědělské	3.400.000	600.000	4.100.000	
	3		Náklad na rekreaci	40.000		40.000	
	4		Příspevky na výstavbu zemědělské	27.000		27.000	
	5		Funkce vojenské	30.000		30.000	
	6		Vojenská služba polské	70.000		70.000	
	7		Čistota	1.900.000		1.900.000	
				Suma (Kapitola B, titul 1—7)	5.770.000	600.000	6.370.000
	B			IX. Ministerstvo národního hospodářství a výstavby.			
			A. Výdavky kontrolní.				
1			Náklad kontrolní	100.000	14.000	114.000	
2			Podpora na školství	600.000		600.000	
3			Administrativní	70.000		70.000	
			Na takzvané materiálně-převodové účely státního výstavby v Bratislavě		0.000	0.000	
4			Stavba nových a polské a zahraniční místopředsednictví ke státnímu hospodářství, výstavba a výstavba	30.000		30.000	
5			Kontrolní komise a Podřídění státního administrativního řízení státního podnikání	74.700		74.700	
6			Řízení státního podnikání	40.000		40.000	
7			Kontrolní úřady pro materiální a neprofitní úřady	20.400	0.700	21.100	
8			Kontrolní komise pro výstavbu a rozvoj státního podnikání a státního podnikání	0.000		0.000	
				Suma (Kapitola B, titul 1—8)	1.115.100	14.700	1.129.800

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaj státní	V ý d ě n í		
				Feder.	ministerstev	suma
				účetňak národného dňa		
B.	B.		B. Kultúra.			
			Príspevky štátné národným dejinám:			
			a) Výdaj štátny			
	1		V Rakovníku pod Kellí	279.947		279.947
			Nové staroby		126.000	126.000
	2		V Rakovníku nad Kellí	158.000		158.000
			Nové staroby		5.000	5.000
	3		V Sobotkovici	27.000		27.000
	4		V Týrsku	117.000		117.000
	5		V Čerčovicích	21.000		21.000
	6		V Štýrsku	242.150		242.150
			Nové staroby		4.000	4.000
	7		V Koryčanovci	75.079		75.079
			Opätovná kapitálna praca		1.000	1.000
	8		V Krájkovci	106.000	1.000	107.000
	9		V Trávkovci	21.000		21.000
	10		V Garci	74.511		74.511
	11		V Lúčanovci	63.000		63.000
	12		V Dolných	158.000	4.000	162.000
			Nové staroby		20.000	20.000
	13		V Čechovci	504.000		504.000
			Nové staroby		60.000	60.000
	14		V Horech	262.225		262.225
	15		V Štábovci	71.000		71.000
			Nové staroby		3.000	3.000
	16		V Štábovci	600.007		600.007
			Na opravy a náhradu škôd spôsobených v zemi		3.000	3.000
	17		V Krávkovci	13.000		13.000
	18		V Bukovici	27.000		27.000
			Pre údržbu kultúrnej a zemi v okolí štátnych záhrad		7.000	7.000
			Na prevoz, jaže sa majú splniť		7.000	7.000
			Suma (Titul B. §§. 1—18)	3.482.040	277.770	3.759.810
	19		a) Výdaj štátny štátnym dejinám	221.000	21.000	242.000
			Suma (Kapitola B. titul B. §§. 1—19)	3.703.040	298.770	4.001.810
	20		Fundácie a príspevky k štátnym dejinám kultúrnej práce:			
	1		Fundácie	41.774		41.774
	2		Príspevky	141.832	7.000	148.832
			Na údržbu štátnych dejinám v Rakovníku		10.000	10.000
			Na staroby v zemi štátnych dejinám v Rakovníku		25.000	25.000
			Účel štátnych dejinám na údržbu štátnych dejinám		8.000	8.000
			Na staroby štátnych dejinám v Rakovníku		8.000	8.000
			Na staroby štátnych dejinám v Rakovníku, druhé číslo		1.000	1.000
			Na údržbu štátnych dejinám v Rakovníku		8.000	8.000
			Na staroby štátnych dejinám v Rakovníku		20.000	20.000
			Na staroby štátnych dejinám v Rakovníku		1.000	1.000
			Na prevoz, jaže sa majú splniť		20.000	20.000
			Suma (Titul B. 1 a 2)	183.406	142.000	325.406

Kapitola	Titul	Převod	Vydání státní	V y d á n í		
				Pláň	skutečnost	o s t a t k
				středně ročně za tři léta		
9	11	11	Příspěvy k ústřední technické výstavbě:			
			Stavěcí výhledová síť	21.790		
			Ústřední síť pro výstavbu síťové výstavby (výstavba síťové výstavby a ústřední síťové výstavby) a ústřední síťové výstavby	52.000	21.000	100.000
			Suma (Titul 11, §§. 1—3)	50.500	21.000	100.000
12			Příspěvy k ústřední technické výstavbě síťové sítě:			
			V ústřední síti	27.840		
			Nové stavby		15.000	70.000
			Suma (Titul 12)	27.840	15.000	70.000
			Společnosti (Kapitola 9, titul 9—12)	4.099.433	480.875	4.128.433
C. Výzkumy						
Výzkum školy						
a) Univerzity:						
1			Univerzita v Bratislavě	700.000		
			Na údržbu a na odlohu		21.000	
			Na výzkumy (výzkumy, I. dílna)		90.000	
			Na ústřední síťové výstavby		100.000	1.400.000
			Na ústřední síťové výstavby		100.000	
			Na ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby)		14.000	
2			Univerzita v Bělehradě	187.000		
			Na příspěvy výzkumu		1.000	
			Na ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby, I. dílna)		10.000	240.000
			Na ústřední síťové výstavby		10.000	
3			Univerzita v Budapešti	240.000		
			Na ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby)		10.000	200.000
			Na výzkumy (výzkumy, I. dílna)		10.000	
4			Univerzita v Praze	420.000		
			Na příspěvy výzkumu		0,000	
			Na ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby, I. dílna)		21.000	
			Ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby) na ústřední síťové výstavby		1.200	700.000
			Na výzkumy (výzkumy) na ústřední síťové výstavby, I. dílna		20.000	
			Na ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby)		20.000	
			Na ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby)		100.000	
			Na ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby, I. dílna)		20.000	
5			Univerzita v Lvově	180.000		180.000
			Univerzita v Krakově	200.000		
			Na příspěvy výzkumu		2.000	200.000
			Na ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby)		0,000	
7			Univerzita v Ústí nad Labem	20.000		
			Na ústřední síťové výstavby, I. dílna		0,000	
			Na ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby) a ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby) a ústřední síťové výstavby (výstavba síťové výstavby)		10.000	20.000
			Suma (Titul 13, §§. 1—7)	2.090.000	1.000.000	2.100.000

Kapitola	Titul	Paragraf	Vydání státní	Vydání					
				náklad	účelový	celkem			
				stavěných rakouského šleha					
			Převlezení	894,000	21,000	915,000			
8	14	12	V Bratislavě	90,000		90,000			
			V Českých	102,000					
			Na příjmy zvláštní		2,000				
			Na úhrady		5,000				
			Na výdělky zprávy na výdělky gymnasií v Čechách		1,000				
			Příspěvek na výstavbu dvou gymnasií v Lomčovicích, 2. školní třída			420,000			
			Na stavbu nového školního domu v Litoměřicích, 2. školní třída		10,000				
			V Olomouci	225,000	20,000				
			Na příjmy zvláštní		1,000	100,000			
			Na úhrady	104,000		100,000			
			Na ústřední ústředí ve dvoře výdělky gymnasií v Opavě		500				
			V Praze	422,000					
			Na stavbu nového školního stavění v Turnově, 2. školní třída		10,000	440,000			
			V Krasovské	80,000		80,000			
			V Bukovině	42,000		42,000			
			Suma (Titul 14, §§. 1—12)				2,440,000	111,000	2,551,000
			4) Školní výdělky						
			9	15	13	V Bukovině pod šlehami	100,000		
Na výdělky rakouských školních výdělků ve Vídni, v R. školní, 2. školní třída		10,000				200,000			
Na stavbu školních škol v Štěstě domích, 2. školní třída		10,000							
Školní na 200,000 d. arifmetiky									
V Bukovině nad šlehami	40,000					40,000			
V Bukovině	20,000					20,000			
V Tyrolsku	60,000								
Na příjmy zvláštní		2,000							
Školní příspěvek na stavbu školních výdělků v Brno		1,000				100,000			
Na výdělky rakouských školních výdělků		1,000							
Na stavbu nové školní škol v Innsb., 2. školní třída		10,000							
Na úhrady	20,000					20,000			
V Krasovské	20,000					20,000			
V Královské	20,000					20,000			
V Trnavě	20,000								
Na stavbu nového domu zvláštního v Trnavě, 2. školní třída		100,000				100,000			
V Olomouci	20,000					20,000			
V Bratislavě	17,000					17,000			
V Bratislavě	20,000					20,000			
V Českých	100,000								
Na příjmy zvláštní		2,000							
Na výdělky rakouských školních výdělků v Praze		20,000				240,000			
V Olomouci	70,000								
Na ústřední ústředí pro výdělky školních škol v Olomouci, ústředí na ul. stavěná, 1. školní třída		10,000				100,000			
Ústředí šlechty na ústředí v Praze 70,000 d.		2,000							
Na úhrady	70,000		70,000						
V Královské	110,000		110,000						
V Královské	40,000		40,000						
Na příjmy zvláštní		1,000							
V Bukovině	10,000		10,000						
Suma (Titul 14, §§. 13—21)				1,000,000	200,000	1,200,000			

Kategorie	Titul	Průběh	Vydání státní	V y d á n í							
				Měsí	klasifikací	suma					
				stavěných rukopisů díla							
B	14	30	a) Komise došlá	20,000		20,000					
			b) Přílohy ke státnímu průběhu	8,400		8,400					
			c) Posudek kandidátních listin	60,000		60,000					
			<i>D) Školy státní.</i>								
			30	V úvodu	4,000		4,000				
			40	V úvodu	10,700		10,700				
			Suma (Titul 14, §§. 30 + 40)			14,700		14,700			
			Dokresby (Titul 14, §§. 1-30)			2,002,000	460,000	4,001,000			
			14		Státní školství	21,000		21,000			
			16			Státní školství					
Státní školství											
1	Státní školství	12,000					12,000				
2	Státní školství	18,000					18,000				
3	Státní školství	2,000					2,000				
4	Státní školství	20,000					20,000				
5	Státní školství	20,000				20,000	40,000				
6	Státní školství	20,000				2,000	42,000				
7	Státní školství	20,000					20,000				
8	Státní školství	10,400					10,400				
18			Státní školství								
			9	Státní školství	10,000	0,000	10,000				
			10	Státní školství	10,000		10,000				
			Suma (Titul 16, §§. 1-10)			214,000	60,000	360,000			
			17			Státní školství					
						Státní školství					
						1	Státní školství	1,000,000		1,000,000	
						Na doplnění státního průběhu státního školství			20,000		20,000
						Na výpravě státní ke státnímu školství a školství			100,000		100,000
						Na výpravě státní ke státnímu školství a školství			40,000		40,000
Na výpravě ke státnímu školství ke státnímu školství a školství						10,000		10,000			
Na výpravě ke státnímu školství ke státnímu školství a školství						10,000		10,000			
Na výpravě ke státnímu školství ke státnímu školství a školství						10,000		10,000			
Na výpravě ke státnímu školství ke státnímu školství a školství						10,000		10,000			
Suma (Titul 17, §§. 1-10)			1,200,000	100,000	1,300,000						
19			Státní školství								
			Státní školství								
			1	Státní školství	10,000		10,000				
			2	Státní školství	10,000		10,000				
			3	Státní školství	10,000		10,000				
			4	Státní školství	10,000		10,000				
			Suma (Titul 19, §§. 1-4)			40,000		40,000			
			Přeshraniční			1,200,000	100,000	1,300,000			

Kapitola	Titul	Příspěvek	Vydání státní	V y d á n í		
				účet	minofinancí	z n e m a
				stavěch rozpočtové části		
11	1 2 3 4 5 6		Obecní správa kasovní.			
			Základní příjmy		14,000	14,000
			Náklady státní	20,000		20,000
			Samozřejmě na příjmy pří přírodních úhradách státních výnosů		300	300
			Náklady vyplývající na správu řízení úby z Kasovních, 1. úřadu	21,000	20,000	21,000
			Nákladní výnosy			21,000
Suma (Kapitola 11, titul 1—6)				41,000	44,300	57,300
12	1 2 3		B. Náklad na dobývání, vyhledání a zpracování přírodních státních.			
			Dávkový příjmy.			
			Náklady a výnosy státní z nákladů výnosů na příjmy přírodních a vyhledání a na jiné postavení nákladů kromě, než při výnosních úhradách	20,000		20,000
			Náklady nákladů státní z úhrad, které byly provedeny dávkou správy, a příjmy zavedení dávkou a pracovní	5,000		5,000
			Náklad na dobývání dávkou státní		118,000	120,000
			Suma (Kapitola 12, titul 1—3)			
13	1 2 3 4		Cin.			
			Náklady výnosů státních úhrad	121,000		121,000
			Náklady státní úhrad	20,000		20,000
			Úhradová náklady státní	1,400,000		1,400,000
			Náklady státní z příjmy	5,000,000		5,000,000
			Suma (Kapitola 13, titul 1—4)			
14	1 2		Bírky a poplatky.			
			Dávkový příjmy.			
			Výnosy státní	324,000		324,000
			Náklady výnosů státních úhrad a náklady státních úhrad	4,200,000		4,200,000
			Náklad státní		120,000	120,000
			Suma (Kapitola 14, titul 1—2)			
15	1 2		Účet.			
			Náklad na státní a nákladní úči	3,812,000		3,812,000
			Náklad státní		120,000	120,000
			Na jiné minofinancí výnosy		20,000	20,000
			Náklad na předání úči	224,000		224,000
			Náklad státní		5,000	5,000
Suma (Kapitola 15, titul 1 a 2)				4,036,000	145,000	3,961,000

Kapitola	Titul	Program	Vydání státní	V y d á n í		
				účet	minimální	maximální
				účetů rozpočtového úřadu		
10			Titul:			
	1		Výlohy na administrativu	324.000		324.000
	2		Náklady na ústřední a specializované úřady	29.007.000		29.007.000
			Nové stavby		303.000	303.000
			Výlohy na provozní úřady	1.200.000		1.200.000
			Suma (Kapitola 10, titul 1—2)	32,011.000	303.000	32,314.000
12			Kolky	200.700		200.700
18			Tary a poplatky a jiná práva	420.000		420.000
19			Loterie	10,750.000		10,750.000
20			Mýta	271.000		271.000
21			Pozemkové	60.000		60.000
			Státní služba		10.000	10.000
			Suma (Kapitola 11—21)	42,572.500	710.000	43,282.500
22			Jednotlivé úřady			
	1		Územní úřady	100.000	1.000	101.000
	2		Územní úřady		30.000	30.000
			Územní úřady	500	397.000	397.500
			Suma (Kapitola 22, titul 1 a 2)	101.500	398.000	402.500
23			Finanční a administrativní	11.000		11.000
24			Podpora družství a ústředí ve Vládní	2,110.000		2,110.000
25			Ústřední úřady		5.000	5.000
26			Ministerstva	100.100		100.100
			Nové úřady		1.000	1.000
			Suma (Kapitola 23—26)	23,221.100	1,506.000	24,727.100
27			XL Ministerstvo obchodu			
			A. Vnitřní úřady státní			
	1		Státní úřady	271.000	50.000	321.000
			Na územních úřadech úřadů a podniků územních úřadů		210.000	210.000
			Na vytyčování územních, přírodních území a na jiné úřady a úřady územních úřadů		100.000	100.000
			Služby na územních úřadech		10.000	10.000
			Na územních úřadech ve Vládní		100.000	100.000
	2		Služby úřadů	200.000	70.000	270.000
	3		Služby úřadů a územních úřadů	700.000	1,000.000	1,700.000
			Nové stavby		74.000	74.000
			úřadů		31.000	31.000
	4		Územní úřady	100.000		100.000
			Suma (Kapitola 27, titul 1—4)	1,371.000	2,005.000	3,376.000

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdajní účtovní	V y d á n í					
				účet	skutkový	suma			
				stavěch rokovního účtu					
27	0	1	B. Výdajky provozování.						
			1	Dotaceky polkové	11,100,000	..	11,100,000		
			2	Na přístavění polkového domu v Karlových Varech	..	40,000	40,000		
			3	Na stavbu nového polkového domu v Brně	..	12,000	12,000		
			4	Účet telegrafický	3,800,000	300,000	4,100,000		
			5	Na přístavění domu služební v Karlových Varech	..	15,000	15,000		
			6	.. nově vybudován v Brně	..	2,000	2,000		
			7	.. starý nově domo služební v Brně	..	2,000	2,000		
			8	.. nově vybudován v Brně	..	10,000	10,000		
			9	.. nově vybudován v Brně	..	10,000	10,000		
			Suma (Kapitola 27, titul 1-9)	18,920,000	180,000	19,100,000			
			Dokresady (Kapitola 27, titul 1-9)	10,580,000	2,224,000	12,804,000			
28	1	1	III. Ministerium obce.						
			1	Účet kontrolní	200,100	40,000	240,100		
			2	Výdajky hospodářské polkové a lesní	544,400	11,000	555,400		
			3	Dotaceky na přístavění hospodářské polkové a lesní	12,400	2,400	14,800		
			4	Komunální		220,000	220,000		
			5	Komunální příjmy na úpravě řeky Elby v Krasném, 1. úseku	..	20,200	20,200		
			6	Opékání pro příkopy a komunální a vesnické jehly	100,000	..	100,000		
			7	Opékání pro příkopy a komunální a vesnické jehly	150,000	2,000	152,000		
			8	Výdajky ústavní komitety	75,000	10,000	85,000		
			9	Účet služební	170,000	10,000	180,000		
			Účet ústav služební:						
			Výdajky na administraci a režii	300,000	..	300,000			
			Ekonomní příjmy	120,000	..	120,000			
			Existenci kasařů	127,000	..	127,000			
			Lesní a stáje:						
			Dotaceky lesí a stáje	215,000	2,000	217,000			
			Účet lesí a stáje	2,220,000	..	2,220,000			
			Nové stavby a úpravy stáje	..	120,000	120,000			
			Účet na vybudování a na úpravě stáje	..	120,000	120,000			
			Účet na vybudování a na úpravě stáje	4,440,000	..	4,440,000			
			Ústav lesí						
			Nové stavby a úpravy stáje	..	200,000	200,000			
			Ekonomní úpravy	..	2,100	2,100			
			Suma (Kapitola 28, titul 1-12)	10,910,000	1,360,000	12,270,000			
29	1	1	III. Ministerium práva.						
			1	Účet kontrolní	101,000	4,000	105,000		
			2	Dotaceky ústav	427,000	10,000	437,000		
			3	Dotaceky ústav v ústavě komitety	10,500,000	100,000	10,600,000		
			4	Nové stavby ústav	..	700,000	700,000		
			5	Ústav ústav	2,175,000	..	2,175,000		
			6	Na stavbu ústav	..	470,000	470,000		
						Suma (Kapitola 29, titul 1-6)	10,800,000	1,720,000	12,520,000

Rok	Měsíc	Průběh	Vydání státní	V y d á n í		
				Ážad	minofáček	č. n. n.
				účetník výnosného řádu		
20			XV. Nejvyšší úřadovna	137,200	1,000	138,200
21			XV. Stát penzí.			
	1		Oblast penzí státní správy státní	12,533,000		12,533,000
	2		Správní penzí státní	160,200		160,200
			Účet státní ve Výnosném řádu, kterému odpovídá území kterým spravují	178,200		178,200
			Společ.	379,000		379,000
			Suma (Kapitola XV, ústředí 1 a 2)	13,090,400		13,090,400
			XVI. Subvence a dotace.			
22			A. Náklady na údržbu nemovitých.			
			V Krasném	30,000		30,000
23			B. Dopravní.			
	1		Subvence: Úspěch výnosného úřadu na řádu údržby: a) Subvence na jízdu v ústředí 100,000 s. b) Náklady poplatků na kladě Šum- ského ve státní 120,000 s.	220,000		220,000
	2		Subvence úřadu Litoměřického ve státní	25,000		25,000
	3		Město 4%:			
			Ústředí na území na Čechovské do řádu ve státní	1,500,000	1,500,000	
			Ústředí Pevnosti Janč	2,240,000	2,240,000	
			Ústředí ústředí Štětín	4,000,000	4,000,000	
			Ústředí v Kladě do ústředí	500,000	500,000	
			Ústředí ústředí Kladě Litoměřického	320,000	320,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	720,000	720,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	1,000,000	1,000,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	711,000	711,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	120,000	120,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	170,000	170,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	200,000	200,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	370,000	370,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	150,000	150,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	220,000	220,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	1,000,000	1,000,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	1,200,000	1,200,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	1,000,000	1,000,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	200,000	200,000	
			Ústředí ústředí ústředí Litoměřického	320,000	320,000	
	4		Ústředí na ústředí pš. ústředí, ve státní ve státní v ústředí 10,000,000 s. pš. ústředí ústředí	397,000	12,100,000	12,497,000
			Suma (Kapitola XVI, ústředí 1—4)	207,000	12,716,000	12,923,000

Kapitola	Titul	Průmysl	Vydání státní	V y d á n í			
				číslo	obsahující	suma	
				výtěžek národních dnů			
14	všeobecně		C. Náklady finanční vysoceúspěšné,				
			Náklady na úhradu:				
			Výhledů (úspěšně)		1,443,143	1,443,143	
			Úspěšně (úspěšně)		1,051,827	1,051,827	
			Úspěšně		900,000	900,000	
			Úspěšně (úspěšně)	171,000		171,000	
			Úspěšně (úspěšně)		41,220	41,220	
			Suma (Kapitola 14, titul 1—3)	171,000	2,445,220	2,616,220	
			Úspěšně (úspěšně) (Kapitola 21—24)	261,000	26,100,000	26,361,000	
			IV. Důl státní.				
			A. Úspěšně dnů státní.				
			1	Z úspěšně dnů státní (úspěšně) (úspěšně)	111,000,000		111,000,000
				Z úspěšně dnů státní (úspěšně) (úspěšně)	26,179,479		26,179,479
	Úspěšně	26,179,479		26,179,479			
2	Z úspěšně dnů státní (úspěšně) (úspěšně) (úspěšně)		1,219,228	1,219,228			
	Suma	26,179,479	1,219,228	27,398,707			
B. Úspěšně dnů státní.							
3	Z úspěšně dnů státní (úspěšně) (úspěšně) (úspěšně)	18,142,797		18,142,797			
	Z úspěšně dnů státní (úspěšně) (úspěšně) (úspěšně)	18,000,000		18,000,000			
	Úspěšně	17,800,797		17,800,797			
4	Z úspěšně dnů státní (úspěšně) (úspěšně) (úspěšně)		12,220	12,220			
	Suma	17,800,797	12,220	17,813,017			
C. Úspěšně dnů státní.							
5	Úspěšně dnů státní (úspěšně) (úspěšně) (úspěšně)	491,400		491,400			
D. Úspěšně dnů státní.							
6	Z úspěšně dnů státní (úspěšně) (úspěšně) (úspěšně)	792,042		792,042			
7	Úspěšně dnů státní (úspěšně) (úspěšně) (úspěšně)		26,482	26,482			
	Suma	792,042	26,482	792,524			
	Úspěšně (úspěšně) (úspěšně) (úspěšně) (úspěšně)	101,000,000	1,232,000	102,232,000			
IV. Správa dnů státní.							
	Výtěžek na úspešně dnů státní (úspěšně)	222,000		222,000			
	Výtěžek na úspešně dnů státní (úspěšně) (úspěšně)	0,000		0,000			
	Výtěžek na úspešně dnů státní (úspěšně)	412,000		412,000			
	Suma (Kapitola 26, titul 1—3)	709,000		709,000			

Kapitola	Titul	Paragraf	Vydání státní	V y d á n í		
				Příslib	mluvopříslib	z s u m a
				stav k 31. prosinci 1978		
			Rekapitulace.			
1			I. Společná část	1,000,000		1,000,000
2			II. Kabinová kancelář Jela Vojtěcha	74,743		74,743
3			III. Rada vlády	670,000	1,000,000	1,670,000
4			IV. Ústřední úřad	23,000		23,000
5			E. Příspěvek k údržbě na společné údržbě	61,203,267		61,203,267
6			VI. Rada ministrů	607,500		607,500
7			VII. Ministerstva ústředních vládních	18,249,000	2,771,000	21,020,000
8			VIII. Ministerstva zemědělství	7,772,000	666,000	8,438,000
9			IX. Ministerstva ústředních dohodových a společných	13,000,100	2,000,000	15,000,100
10-16			X. Ministerstva ústředních	69,242,100	1,000,000	70,242,100
17			XI. Ministerstvo zdravotnictví	10,000,000	2,200,000	12,200,000
18			XII. Ministerstvo vnitra	10,000,000	1,200,000	11,200,000
19			XIII. Ministerstvo práce	10,000,000	1,700,000	11,700,000
20			XIV. Společná část	107,000	1,000	108,000
21			XV. Ústřední úřad	13,000,000		13,000,000
22-24			XVI. Smlouvy a dotace	200,000	20,100,000	20,300,000
25			XVII. Místní úřady	101,000,000	1,200,000	102,200,000
26			XVIII. Společná část státní	700,000		700,000
			Všechná celková část	601,004,000	41,001,000	642,005,000

Rožpočet státní

království a zemí v radě říšské zastoupených na rok 1874.

Část druhá. — Úhradní položek.

Kapitola	Titul	Program	Příjmy státní	Příjmy		
				Háti	mimořádné	suma
				částek výnosového řádu		
1			I. Nejvyšší dvůr			
2			II. Kabinetská kancelář Jeho Veličenství			
3			III. Rada říšská			
4			IV. Soud říšský			
5			V. Soud správní			
6			VI. Rada ministerská	421,200		421,200
7			VII. Ministerium náležitosti vnitřních.			
1			Úřad na úřadovně říšské	61,000		61,000
2			Správa politická v zemích	122,200		122,200
3			Vývojář bezpečnosti	224,000		224,000
4			Služba úřední	32,700		32,700
5			Služba na voře	24,000		24,000
			Suma (Kapitola 7, titul 1—5)	463,900		463,900
8			VIII. Ministerium zemědělnictví.			
1			Vojenská služba policejní	24,000		24,000
9			IX. Ministerium náležitosti duchovních a vyučování.			
			A. Příjmy centrální.			
1			Možnost učení a přebývání	12,000		12,000
2			Centrální komise a říšské úřady administrativní (včetně říšské rady říšské)	2,000		2,000
3			Centrální řízení říšské	2,300		2,300
			Suma (Kapitola 9, titul 1—3)	16,300		16,300

Kategorie	Titul	Průběh	Příjmy státní	Příjmy			
				účet	účetní část	suma	
				účetní část ústřední část			
6	a	1	B. Kultura.				
			Příjmy ze služeb kulturních:				
			a) Příjmy ze služeb:				
			1	V Hudebních poř. lid.	452.130	519	452.649
			2	V Hudebních poř. kul.	124.504		124.504
			3	V Hudebních	600		600
			4	V Typografie	91.875		91.875
			5	Na Vozácké	334		334
			6	Na Hry	204.107		204.107
			7	V Knižnictví	80.880		80.880
			8	V Knižnictví	70.871		70.871
			9	V Tisk	10.875		10.875
			10	V Graf	22.000	200	22.200
			11	V Interakce	9.105		9.105
			12	V Interakce	10.000		10.000
			13	V Časopisy	779.421		779.421
			14	V Noviny a časopisy	489.120		489.120
15	V Lidové	279.294		279.294			
16	V Knižnictví	2.100		2.100			
17	V Hudební	2.004		2.004			
			Suma (Titul 4, ř. 1—17)	2.718.028	719	2.718.747	
18			b) Příjmy z leasingu a ostatní kulturní služby	214.870		214.870	
			Suma (Titul 4, ř. 1—18)	2.932.898	719	2.933.617	
			Funkce a příjmy k službám kulturním katedrám:				
6		1	Příjmy	10.244	1.124	11.368	
			Rekoncepce (Kapitola B, titul 4 a 5)	2.181.188	2.400	2.183.588	
8		1	C. Vysvětlování.				
			Vysoké školy.				
			1	Univerzity	74.748		74.748
			2	Fakulty inženýrské	11.208		11.208
			3	Vysoké školy technické	200.000		200.000
			4	Akademičtí výzkumní ústředí ve Vědách	2.000	2.000	2.000
	Suma (Titul 6, ř. 1—4)	287.956	2.000	290.000			
7		1	Školy střední.				
			1	Vysvětl. a ostatní gymnázia	297.000		297.000
			2	Školy střední	182.000		182.000
			3	Komun. školství	6.000		6.000
			4	Školy speciální	2.000		2.000
				Suma (Titul 7, ř. 1—4)	487.000		487.000

Kapitola	Titul	Program	Příjmy státní	Příjmy		
				účetní	účtovní	suma
				účetní účetní účetní		
8	8		Príděly státního rozpočtu.			
			Príděly státního rozpočtu pro územní úřady	200		200
			Územní úřady územních úřadů	1,800		1,800
			Územní úřady územních úřadů v Trutně	2,000		2,000
			Územní úřady územních úřadů v Praze	1,000		1,000
			Územní úřady územních úřadů	100		100
			Územní úřady územních úřadů	2,000		2,000
			Územní úřady územních úřadů	1,000		1,000
			Suma (Titul 8, §§. 1-7)	11,000		11,000
			9	9		Územní úřady.
Územní úřady územních úřadů	10,000					10,000
Územní úřady územních úřadů	2,000					2,000
			Suma (Titul 9, §§. 1-2)	12,000		12,000
10	10		Príděly státního rozpočtu:			
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady	400,000		400,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady		1,000,000	1,000,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady		2,000	2,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady	20,000		20,000
			Suma (Titul 10, §§. 1-5)	420,000	1,002,000	1,422,000
			Územní úřady (Kapitola 9, titul 1-10)	1,200,000	1,211,000	2,411,000
			Všechny sumy (Kapitola 8, titul 1-10)	4,400,000	1,813,000	6,213,000
10			X. Ministerium vnitra.			
			Príděly státního rozpočtu.			
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady	2,000		2,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady	10,000		10,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady	1,000		1,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady	2,000		2,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady	20,000		20,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady	20,000		20,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady	1,000,000		1,000,000
						Suma (Kapitola 10, titul 1-8)
11			Územní úřady územních úřadů.			
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady	10,000		10,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady		100,000	100,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady		20,000	20,000
			Príděly státního rozpočtu na územní úřady	10,000		10,000
			Suma (Kapitola 11, titul 1-4)	20,000	120,000	140,000

Kapitola	Účel	Prvýkrát	Príjmy štátu	P r í j m y		
				Štát	mim štát	o b e h
				skupok národného dňa		
12			Druhá príjmy.			
12			Dod z pozemkov	16,700,000		16,700,000
12			Dod zo stromov	12,000,000		12,000,000
12			Dod z výdajov	3,000,000		3,000,000
12			Dod z príjmov	19,000,000		19,000,000
12			Na vynikajúci druh zariadení		100,000	100,000
12			Účty a predaj z dom. hospodárstiev		200,000	200,000
			Suma (Kapitola 12—17)	37,900,000	400,000	37,700,000
13			Čl	17,720,000	400,000	18,120,000
14			Druhá príjmy.			
14			Dod z potravín			
14	1		Dod z kofolky	3,000,000		3,000,000
14	2		Dod z vína a medu	4,000,000		4,000,000
14	3		Dod z piva	34,000,000		34,000,000
14	4		Dod z masla a dobytka porúčajúceho	4,000,000		4,000,000
14	5		Dod z cukru	11,000,000		11,000,000
14	6		Dod potravín a jasných olejů z spotrebovaných	1,000,000		1,000,000
14	7		Podatky	3,420,000		3,420,000
14	8		Jiné príjmy	50,000		50,000
14	9		Druhé zariadenie z balneolázní	100,000		100,000
14	10		Poplatky štátnych	2,100,000		2,100,000
			Suma (Kapitola 14, Účel 1—10)	38,700,000		38,700,000
15			Štát			
15	1		Príjmy štátu, kde štát ne štát	40,000		40,000
15	2		Príjmy štátu, ktoré štát predáva	18,120,000		18,120,000
			Suma (Kapitola 15, Účel 1 a 2)	18,160,000		18,160,000
16			Talón			
16	1		Príjmy z predaja talónov z osobných účtých	28,200,000		28,200,000
16	2		Príjmy z osobných účtých	120,000		120,000
			Suma (Kapitola 16, Účel 1 a 2)	28,320,000		28,320,000
17			Kolky	10,000,000		10,000,000
18			Trhy a poplatky z jasných potravín	21,074,000		21,074,000
19			Lotérie	17,100,700		17,100,700
20			Mýo	2,000,000		2,000,000
21			Pracovníci	200,000		200,000
			Suma (Kapitola 17—21)	57,374,700		57,374,700
22			Príjmy z jednotného štátneho.			
22	1		Štátny štátny štátny	60,000		60,000
22	2		Štátny štátny	93,000	3,700	96,700
			Suma (Kapitola 22, Účel 1 a 2)	153,000	3,700	156,700

Kapitola	Titul	Prvýkrát	Príjmy štátni	P r í j m y		
				Štátni	ministerstvá	z o s t a
				súhrňok celostátného štátu		
18			Fiskálny a územný	118.000		118.000
19			Tisková družica a štátni vo štátni	1.107.000		1.107.000
20			Komunizmus a produkcia samostatného štátného		12.000	12.000
21			Ministerstvá	312.300		312.300
			Subtotál (Kapitola 18—21)	211.400.100	1.214.300	212.614.400
22			II. Ministerstvo obchodu			
	1		Štátni územní	333.000		333.000
	2		Štátni príjmy a ministerstvá územní	412.000		412.000
	3		Štátni príjmy	11.200.000		11.200.000
	4		Štátni príjmy	3.000.000		3.000.000
			Suma (Kapitola 22, titul 1—4)	15.947.000		15.947.000
23			III. Ministerstvo vnútra			
	1		Výdavky na štátni príjmy a územní	54.200		54.200
	2		Výdavky na štátni príjmy a územní	6.200		6.200
	3		Štátni príjmy	1.500		1.500
	4		Výdavky na štátni príjmy a územní a na štátni príjmy	1.200		1.200
	5		Výdavky na štátni príjmy	2.500		2.500
	6		Výdavky na štátni príjmy	1.700		1.700
	7		Príjmy a územní príjmy a na štátni príjmy a územní	300.000		300.000
	8		Štátni príjmy	140.000		140.000
	9		Štátni príjmy	100.000		100.000
	10		Výdavky na štátni príjmy	1.200		1.200
	11		Štátni príjmy a územní	4.700		4.700
			Štátni príjmy a územní	4.214.700	11.200	4.225.900
	12		Štátni príjmy	3.000.000		3.000.000
			Suma (Kapitola 23, titul 1—12)	10.830.770	11.200	10.841.970
24			IV. Ministerstvo práva			
	1		Príjmy štátni a územní	800		800
	2		Výdavky	300.000		300.000
			Suma (Kapitola 24, titul 1 a 2)	300.800		300.800
25			V. Najvyšší súd			
26			VI. Štátni príjmy	21.000		21.000
27			VII. Štátni príjmy a územní			
	1		Príjmy štátni a územní a územní príjmy štátni		10.210	10.210
	2		Príjmy štátni		1.010	1.010
			Suma (Kapitola 27, titul 1 a 2)		11.220	11.220

Kapitál	Titul	Popisek	Příjmy státní	Příjmy		
				Titul	účetní část	suma
38			XVII. Důch státní.			
	1		Peníze státní a obřípůl peněz výnosů vydaných Výnosů kasa a depozit	17,587,431 300,000	17,587,431 300,000
			Suma (Kapitola 38, titul 1 a 2)	17,587,431	17,587,431
39			XVIII. Správa dle státního.			
	1		Obrovi výhůl správních na správních majitelů dle státního, obyčejně uspořádání státních ve formě bankovní	100,000	100,000
	2		Příjmy na ústředí a příjmy správních obřípůl státních státních	0,000	0,000
	3		Peníze, státní na ústředí na ústředí dle státního státního dle	0,000	0,000
			Suma (Kapitola 39, titul 1—3)	100,000	100,000
40			XIX. Příjmy z prodeje jiných státních.			
	1		Prodej státních výnosů z ústředí a státních státních z státních státních	224,000	224,000
	2		Příjmy na ústředí státních	0,000	0,000
	3		Za jiných státních, kasa a depozit, 1970	60,000	60,000
		Suma (Kapitola 40, titul 1—3)	224,000	224,000	

Kategorie	Titul	Předmět	Příjmy státní		
			Příjmy		
			Titul	minutivní	roční
			stavěk ukončitelů úloh		
			Rekapitulace.		
1		I. Národní divadlo			
2		II. Národní inscenářské ústředí			
3		III. Národní divadlo			
4		IV. Národní divadlo			
5		V. Národní divadlo			
6		VI. Národní divadlo	491.800		491.800
7		VII. Národní divadlo	1.100.000		1.100.000
8		VIII. Národní divadlo	34.100		34.100
9		IX. Národní divadlo	4.400.000	1.213.445	5.613.445
10		X. Národní divadlo	113.450.120	1.243.273	114.693.393
11		XI. Národní divadlo	13.252.000		13.252.000
12		XII. Národní divadlo	10.000.000	51.000	10.051.000
13		XIII. Národní divadlo	307.000		307.000
14		XIV. Národní divadlo			
15		XV. Národní divadlo			
16		XVI. Národní divadlo	21.000		21.000
17		XVII. Národní divadlo		20.225	20.225
18		XVIII. Národní divadlo		17.007.000	17.007.000
19		XIX. Národní divadlo	113.000		113.000
20		XX. Národní divadlo		102.000	102.000
21		XXI. Národní divadlo			
		Veškeré národní divadla	131.501.920	18.106.743	149.608.663